

گوفاری نه کادیمای کوردی

گوڤاری ئه کادیمیای کوردی

ژماره (٢٧) سالی ٢٠١٣

دهستی نووسهران

پ.د. جهبار قادر	سهرنوسهر
د. نازاد نههمه	جیگری سهرنوسهر
عهبدوئلا زهنگه نه	به ریوه بهری نووسین
پ.ی.د. فاروق عومهر سدیق	ئه ندام
پ.ی.د. دلیر ئیسماعیل جهقی شاوهیس	ئه ندام
پ.ی.د. سهباح رهشید قادر	ئه ندام
پ.ی.د. نوزهت نههمه د زیباری	ئه ندام
پ.ی.د. هۆشهنگ فارووق جهواد	ئه ندام

- گوڤاری ئەکادیمیای کوردی.
- بەرگ و سەرپەرشتی ھونەری: عوسمان پیرداود
- نەخشەسازی: عیسام موحسین.
- ھەلەچن: شێرزاد فەقی ئیسماعیل.
- شیلان جەلال.
- چاپ: چاپخانەی حاجی ھاشم- ھەولێر.
- تیراژ: ۷۵۰ دانە.

لەم ژمارەیدا

بەشی کوردی

- ٧ * بە بۆنەی کۆچی دوايی کوردناسی ڕووسەووە پڕۆفیسۆر ژيگالينا پڕۆفیسۆر جەبار قادر
- ٢١ * سەستەمی ڕاناو لە بکەرناديارى کرمانجی ژووڕودا پڕۆفیسۆر د. وریا عومەر ئەمین
- ٢٩ * ئەدەب و پراگماتیکی فراوان (ماکرو پراگماتیک) پ.ی.د سەباح رەشید قادر - م.ی.بێری یاسین حسین
- ١٠١ * فەرەنگی زاراوەی ئەدەبی لە ڕوانگەی تیۆری فۆستەرەووە پ.ی.د. قەیس کاکل توفیق - م.ی. دانا تەحسین محەمەد
- ١٢٧ * بۆچوونە سۆفیانهکانی دیوانی ئەحمەدی خانی ئیبراھیم ئەحمەد شوان
- ١٤٥ * بنیاتنی شیعرییهتی گێڕانەووە لە ھەڵبەستی (کەلەشێری) شێرکۆ بیکەسدا د. ئەحمەد محەمەد مام عوسمان قەرەنی
- ١٧٣ * تەکنیکی پاشخراو لە داستان و ڕۆماندا د. سەنگەر قادر شێخ محەمەد حاجی
- ١٩٧ * مێژوونووسانی کورد لە بارەی خێلی کوردییەووە و. لەڕووسییهووە: د. رەشاد میران
- ٢٤٣ * کورد و کوردستان لە بەلگەنامە عوسمانییهکاندا و. لەعەرەبییهووە: د. نەجاتی عەبدوللا
- ٢٩١ * نەخشەیی کوردستان، نەخشەسازی و بلاوکردنەووە عەبدوللا غەفور
- ٣٠٣ * مێژووی ڕۆژنامەوانیی کوردی لە ڕۆژەلاتی گەرمیادا ١٩٣٩ - ١٩٧٢ م/ ئەحمەد محەمەد ناسر (ئەحمەد باوەر)
- ٣٣٧ * کاریگەرییهکانی ململانێ نیوان ئیمپراتۆری سەفەوی و عوسمانی ... د. قوباد مەنسور بەخت - مودەرریس سەعیدی
- ٣٧٩ * نوکتۆر مارف خەزەندار لە (پۆڭگاری من) دا محەمەد بەھرەوەر

بەشی عەرەبی - القسم العربي

- ٤١٩ * بحث في حرب الأسماء (الكوردي نموذجاً) إبراهيم محمود
- ٤٥١ * مؤشرات الاستيطان العربي في ولاية الموصل الدكتور خليل اسماعيل محمد
- ٤٧٥ * العلاقة والتفاعل بين الحسبة والقضاء خلال العهد الأيوبي د. قادر محمد حسن
- ٥٠٩ * العلاقة المتبادلة بين المؤسسة العائلية والمؤسسة السياسية د. عبدالله خورشيد عبدالله

بەشی ئینگلیزی - English part

- 9 * Some Phonological Variations in Kurdish-Erbil Dialects
Widad Sabir Shakir
- 21 * Collocation Use in Third Year College Students> Essay Writings
Pishtiwan Abdullah Sabir - Dr. Himdad A. Muhammad
- 41 * Osman Sebrî: Xebat û têkoşîna siyasi (1905-1993)
Prof. Yarider Dr.Îsmail Hassaf

رېنمىيەكانى بىلاوكردنەو لە گۆقارى ئەكادىمىيە كوردى

- ۱- گۆقارى ئەكادىمىيە كوردى، كە گۆقارىكى زانستى وەرزىيە، باس و توپزىنەو زانستى لە بارەى كورد و كوردستان، دواى ئەوئەى ھەسەنگاندنى زانستىيان بۆ دەكرىت، بىلاو دەكاتەو، بۆيە دەبى ھەموو مەرجەكانى پىيازى لىكۆلنەوئەى زانستىيان تىدا رەچاو كرايىت. لىكۆلنەوئەى كە مەرجە لە بارەى كىشەيەكى زانستىيەو بىت و بىرۆكە و لىكۆلنەوئەى نوپى تىدا بى، دەبى لە ھىچ شوپىنىكى تر بىلاو نەكرايىتەو، يا بۆ بىلاوكردنەو وەرنەگىرايىت.
- ۲- زمانى كوردى زمانى سەرەكى بىلاوكردنەوئەى لە گۆقارى ئەكادىمىيە كوردى، بەلام پىگەش دەدرى لىكۆلنەوئەى بە نرخ بە ھەردوو زمانى ەربى و ئىنگلىزى بىلاوبكرىنەو.
- ۳- ھەر بابەتەك كە بۆ گۆقارى ئەكادىمىيە كوردى دەنۆردى، پىويسىتە ناوونىشانى باس، ناوى نووسەر، شوپىنى كارەكەى، پلە و پاىيەى زانستى لە سەر لاپەرەى يەكەمى لىكۆلنەوئەى نووسرايىت.
- ۴- دەبى پوختەيەكى باس، بە ھەردوو زمانەكەى دى، لە كۆتايى باسەكەدا بنووسرىت. ناشى پوختەكە لە ۱۵۰ وشە زياتر بىت و پىويسىتە توپزەر لەو پوختەيدا گرنگى و ئەنجامەكانى باسەكە بخاتە پروو.
- ۵- ھەر كاتى باس، لە لايەن ھەسەنگىنەرانى زانستىيەو، بە ئەرپىنى گەراپەو، ئەوا دەستەى نووسەران رەزامەندىنامەى بىلاوكردنەو بە توپزەرەكەى دەدات.
- ۶- ھەموو باسەكان بىر و بۆچوونى نووسەرهكانىنان و مەرج نىيە بىروپاى دەستەى نووسەران بن.
- ۷- بۆ ئەوئەى بابەت لەگەل رېنمىيە و شىوازى بىلاوكردنەوئەى گۆقارەكەدا كۆكى، دەستەى نووسەران مافى سەرلەنوئەى دارشتنەو و لاپردنى ھەندى دەربىر و دەستەواژەى ھەيە، ئەوئەى بە مەرجى و اتا و بىرۆكەى سەرەكى توپزىنەوئەى نەگۆپىت.

۸. ئەگەر باسەکه له باره‌ی په‌یدۆزیی (تحقیق)ی هەر دەستنوسیکه‌وه بیت، ئەوا بنهماو رێبازه زانستییه‌کانی ئەم بواره په‌یره‌و ده‌کرین و شەش لاپه‌ره‌ی کوپیکراو له دەستنوسه‌که له‌گەڵ باسەکه‌دا هاوپیچ ده‌کرین.

۹. په‌یره‌وکردنی رێبازی لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی له‌ هه‌ل‌بژاردنی ناوونیشانی باس، توێژینه‌وه‌ی بابەت، شیوازی به‌کارهێنانی سه‌رچاوه و پێکخستنی په‌راویزه‌کان مه‌رجی بلاوکردنه‌وه‌یه. هەر باسیک ئەم بنهما زانستییه‌کانه‌ی تیدا فه‌رامۆش کرابیت، له‌ گوڤاری ئەکادیمیای کوردیدا بلاوناکریته‌وه.

۱۰. باسەکه، له‌ پال دانه‌یه‌کی سه‌ر CD، به‌ سی دانه له‌ سه‌ر کاغه‌زی (A۴) چاپ ده‌کریت به‌ مه‌رجی ژماره‌ی لاپه‌ره‌کانی، به‌ وینه و نه‌خشه و لیستی سه‌رچاوه‌کانییه‌وه، له‌ (۲۵) لاپه‌ره زیاتر نه‌بن و به‌ فۆنتی (۱۵) بن و به‌ Ali-K- Sahifa نووسرابن.

۱۱. ئەگەر بابەته‌که وه‌رگێردرا بوو، ده‌بی په‌یوه‌ندی به‌ لایه‌نیکی کولتووری کوردییه‌وه هه‌بیت (زمان، ئەده‌ب، می‌ژوو، ... هتد). مه‌رجیشه‌که وه‌رگێرانه‌که له‌و زمانه‌وه بیت که له‌ بنه‌رته‌دا بابەته‌که‌ی پێ نووسراوه. پێویسته‌ ده‌قه ئەسڵه‌که‌ش هاوپیچ بکریت.

۱۲. له‌کاتی پێویستدا گوڤاری ئەکادیمیای کوردی به‌شیکی ته‌رخان ده‌کات بۆ خوێندنه‌وه و هه‌لسه‌نگاندنی ئەو کتێبانه‌ی له‌باره‌ی کورد و کولتووری کوردییه‌وه نووسراون چ به‌ کوردی یان به‌ هەر زمانێکی دیکه، به‌ مه‌رجیک نووسه‌ر په‌چاوی پێوه‌رو رێبازی لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی تیایدا بکات.

بە بۆنەى كۆچى دوايى كوردناسى ڤووسەو

ڤرۇڤيسۆر ژىگالىنا

ڤرۇڤيسۆر جەبار قادىر

بە كۆچى دوايى ڤرۇڤيسۆرى مېژوو و سەرۆكى بەشى كوردناسى لە ئىنستىتوتى ڤۆژەلانتاسى سەر بە ئەكادىمىيە زانستى ڤووسىا، ئۇلگا ئىفانەفنا ژىگالىنا، دوا كۆلەگەى قوتابخانەى كوردۆلۆجىيەى كلاسىكى لە پايتەختى ڤووسىا مالتاوايى لىكردين. قوتابخانەى ڤۆژەلانتاسى و كوردناسى كلاسىكى لە مۆسكۆ لە سەردەمى يەككىتى سۆڤىەتدا لە ئىنستىتوتى

ڤۆژەلانتاسىدا بەرجەستە دەبوو. ئەم قوتابخانەىە بايەخى تايبەتى بە لىكۆلىنەوەى مېژوويى دەدا، لە بەرامبەردا قوتابخانەى پىتەربورگ (سان پىتەربورگ)، كە لە سەردەمى تزارىدا دامەزرايوو، لىكۆلىنەوە و تويژىنەوەكانيان زياتر ڤوويان لەلايەنى فېلۆلۆژى بوو.

كوردناسى ڤووسى و سۆڤىەتى لە دونياى كوردۆلۆژىدا پىگەيەكى درەوشاوەى ھەيە، تۆمارى بەرھەمەكانى خامەى كوردناسان، كە بېبلىوگرافىيەى كوردناسى لە دووتۆى خۆيدا كۆى كردوونەتەو و ھەموو لايەنەكانى ئەم بواردە دەگرەنەو، زياتر لە ھەشت ھەزار ناوونىشانى بۆمان تۆمار كردووە، بۆيە لەم بواردە ھىچ ناوەندىكى دى دونيا نەيتوانيوە جىگەى بگريتەو. لەم سالانەى دوايىدا ئەستېرە گەشەكانى كوردناسى لە ڤووسىا و كۆمارەكانى پىشوو يەككىتى سۆڤىەت يەك بە دووى يەكدا سەريان تايەو. ميخائىل سىمىوئەڤىچ لازەريڤ، مانڤىل ئەرسىنۆڤىچ ھەسراتيان،

ئوردىخاننى جەليل، شاكروى محوبى، شەرەف ئەشېرى و پېش ئەوانىش قەناتى كوردۇ، چەركەزى بەكۆ، نەفتولۇ ئەرنەفېچ خالفىن و يوليا ئەقاليانى، پۇدىنكۆ و ئەرىستوفا و گەلىكى دى مائىئاوايىيان لىكردىن بى ئەوۋى نەوۋىيەكى نوپى كوردناس جىگەيان بگىتەوۋە و شوپنەكانيان پېركاتەوۋە.

دوا كۆستى دونىاي كوردناسى لە پووسىيا، كۆچى دوايى سەرۆكى بەشى كوردى لە ئىنستىتوتى پۇژھەلاتناسى سەر بە ئەكادىمىيى زانستى پووسىيا بوو لە مۆسكۆ، پروفېسسور ئولگا ئىفانەفنا ئىگالىنا، كە لە تەمەنى ۶۷ سالىدا، لە پۇژى چوارشەممە ۲۳ ئۆكتۇبەرى ۲۰۱۳ لە شوپنى كارەكەى دلى لە لىدان كەوت. ئەو بەشەى خاتوو ئىگالىنا زياتر لە سى سال بوو كارى تىدا كرد، لىكە بە نىوى لقى كوردناسى و كىشە ھەرىمايەتییەكان لە سەنتەرى لىكۆلنەوۋەى ولاتانى پۇژھەلاتى نىك و ناوۋەپاست لە ئىنستىتوتى پۇژھەلاتناسى لە ئەكادىمىيى زانستى پووسىيا. ئولگا ئىگالىنا لە سالى ۱۹۴۶ لە شارى كراسنەفۇدسك لە توركمانىستان (لە سالى ۱۹۹۳ نىوى ئەو شارە كرا بە توركمانىباشى) ھاتۇتە دونىاۋە، ھەر لەوۋى خويندىنى سەرەتايى و ناوۋەندى و ئامادەيى تەۋاۋە كرد.

ئىگالىنا لە سالى ۱۹۶۹ بەشى زمانە پۇمان و جەرمەنىيەكانى لە فەكولتېتى (فاكەلتى) فىلۇلۇژى لە زانكۆۋى مۆسكۆ تەۋاۋە كرد. خويندىنى زمانە لاتىنى و جەرمانىيەكان و دواترىش فىربوۋنى زمانى فارسى، يارمەتییان دا لە بوۋارى توپۇنەوۋەدا لە مېژوۋنووۋسى ئىنگلىزى و سىياسەتەكانى برىتانىا لە پۇژھەلاتى ناوۋەپاست و ئىرانناسىدا.

ھەر لە سالى ۱۹۶۹ لە ئىنستىتوتى پۇژھەلاتناسى دەستى بەكار كرد. لە دەسپىكىدا خەرىكى كارى تەكنىكى – زانستى بوو، واتا بۇ ۋەرگىپان و كاركردن لە سەر دەكومېنت و بەلگەنامەكان، بەلام دواى سالىك بووۋە كارمەندى زانستى لە بەشى ئاسىيى ناوۋەپاست، كە كوردناسى بەنئوبانگ خالفىن، خاۋەنى كىتېبى "مىلانى لە پىناۋ كوردستاندا"، سەرۆكايەتى دەكرد. خالفىن شارەزا بوو لە بوۋارى سەرچاۋەناسى و ھىستۇرىوگرافىادا "مېژوۋنووۋسىدا" و لەو بارەيەۋە لىكۆلنەوۋەى گرنگى بلاۋ كوردتەوۋە و كاريگەرى لەسەر ئىگالىنا ھەبوو.

ہر بہ ہاندانی خالفین و لہ
ژیر سہرپہرشتی ئہودا ژیگالینا
دہستی کرد بہ وەرگیژانی
بیرہ وەرییہکانی جەنەرالی
سوپیای پروسیای تزاری
بلارامبیرگ لہ ئلمانییہ وە بۆ
پروسی و ئامادەکردنی بۆ چاپ و
بلاوکردنە وە . بیرہ وەرییہکانی
بلارامبیرگ سەرچاوەیەکی گەرنگ

بوو لہ بارەئە ئاسیای ناوەرپاست و کاوکازەوہ (کەفکاز یا قەوقاز). ژیگالینا ئہو
کارەئە بە باشی ئہنجام دا و گەلی تیبینی و بەدواداچوونی لہ بارەئە
پووداوەکانە وە خستە سەر و خالفینیش پێشەکی بۆ نووسی. خانەئە چاپ و
بلاوکردنە وەئە بە ناوبانگی ئہدەبیاتی پۆژەلەت لہ مۆسکۆ ئہم کتیبەئە لہ
زنجیرەئە ((ناوەرپاستی ئاسیا لہ سەرچاوە و مەتریالەکاندا)) بلاوکردە وە.

دوای ئہو کارەئە و دوای ئہوہئە خالفین ئہوہئە تیدا بەدەئە کرد کە توانای
باشی بۆ کاری زانستی ھەئە، پێشنیازی بابەتیکی بۆ کرد بۆ ئہوہئە تیژی
دکتۆرای لہ سەر بنووسی، ئہویش پرسی ئاسیای ناوەرپاست بوو لہ میژوونووسی
ئینگلیزی سەدەئە نۆزدەدا. ئا لێرەدا خویندنی زمانە جەرمانییەکان بەدەئە ھات.
ئہم کارەئە لہ سالێ ۱۹۷۳ بە سەرکەوتوویی تەواوکرد و پروانامەئە دکتۆرای پێی
وەرگرت. تیژی دکتۆراکەئە بەم ناوێشانە بوو "پرسی ئاسیای ناوەرپاست لہ
میژوونووسی ئینگلیزیدا لہ شەستەکان - نەوہدەکانی سەدەئە نۆزدەھەمدا".

ژیگالینا وەکو ئێرانیست و کوردناس نیوی پۆیشتووە و ھەلگری پروانامەئە
دکتۆرای ناووکە لہ سالێ ۱۹۹۶، ئہمەش پێگەئە داوەتێ کە لہ سالێ ۲۰۰۵
نازناوی پروفیسوری وەرگیرێت.

ئۆلگا ژیگالینا سالانی ۱۹۷۴ - ۱۹۷۹ی لہ تەک ھاوسەرەکەیدا لہ ئێران
بەسەر برد. ھاوسەرەکەئە لہ ئازانسێ ھەوالە سیاسییەکانی سەر بە بالیۆزخانەئە

سۆڧىيەت لە ئىران كارى دەكرى. ئەم چەند سالەى ئىران بوون بە وەرچەرخانىك لە ژيانى زانستى ئىگالىنادا و دواى گەپانەوہى بۆ مۆسكۆ بۆ ھەمىشە بە ئىران و كوردەوہيان گرىدا و تا دواپۆژى ژيانى ھەر بە دۆزى كورد و بارودۆخى ئىرانەوہ خەرىك بوو. لە ئىران فىرى فارسى بوو و دەرڧەتى ئەوہى بۆ پەخسا لەگەل ھاوسەرەكەيدا سەردانى گەلى شوین بكات. لە نزيكەوہ شارەزايى لە كۆمەلگەى ئىران و پىكھاتەى دانىشتوان و بارى كولتوورى، مېژووى و سياسى ئەو ولاتە پەيدا كرى. بەشكىكى كەم لە پۆژەلانتناسانى سۆڧىيەت بەخت ياوہريان بوو و دەرڧەتى لەو جۆرەيان بۆ دەرپەخسا.

دواى گەپانەوہى بۆ مۆسكۆ لە سالى ۱۹۷۹ و بەھۆى پووداوەكانى شوپشى گەلانى ئىران و ئالوگۆرە گەرمەكانى پۆژەلانتەوہ گرووپىك پىكھىنرا بۆ لىكۆلېنەوہ لە بارودۆخى كورد. لە دەسپىكدا تەنھا ھەسراتيان و ئىگالىنا خۆيان بۆ كاركرىد لەو گرووپە بەتەواوى تەرخان كرىبوو. بەپۆەبەرى ئەو كاتەى ئىنستىتوتى پۆژەلانتناسى، يڧگىنى پرىماكۆڧ، كە لە دواى كۆچى دوايى غەفورۆڧ، لە سالانى ۱۹۷۷ – ۱۹۸۵ ئەو ئەركەى دەبينى، پىش ئەوہى بە پەيزەى دەسەلانتا سەركەوى تا بوو بە وەزىرى دەرەوہ و سەركۆ وەزىرانى پووسيا. پرىماكۆڧ پىشتگىرى لە ھەبوونى ئەم گرووپە دەكرى. ھەسراتيان ھەولى زۆرى دا تا ژمارەيەك لە كوردناسانى بەش و دەرگاكانى دى يەكئىتى سۆڧىيەت بۆ ھاوكارى و بەشدارىكرىد لە چالاكىيەكانى ئەم بەشە پاكىشا، وەكو لازەرىڧ و پوسلان تسەبولۆڧ و گەلىكى دى. مانڧىل ھەسراتيان ھەولى زۆرىشى دەدا بۆ پىڧگەياندى نەوہىەكى نوى لە كوردناسان بۆ ئەوہى لە دوايىدا شوينى ئەمان بگرنەوہ. لەم بوارەدا كوردانى يەكئىتى سۆڧىيەت و كوردانى دەرەوہى ئەو ولاتەش بۆ خويندى دىكتورا وەردەگىران. لە ھەشتاكاندا و پىش ئەوہى كوردناسى بە ھەلۆەشاندىنەوہى يەكئىتى سۆڧىيەت تووشى قەيرانىكى كوشندە بىت، بەرھەمى زانستى بەرچا و لە لايەن كارمەندانى ئەم بەشەوہ بلأوكرانەوہ.

لە سالى ۱۹۸۴ گرووپى كوردناسان گۆڧرا بۆ سىكتەرى كوردناسى و تا سالى ۱۹۹۰ پروفېسسور ھەسراتيان سەرپەرشتى دەكرى، لە سالانى (۱۹۹۰ –

٢٠٠٤) پروڤيسور لازەرىف بەرپرسىيارىتى بەشەكەى گرتە ئەستۆ، لەدواى ئەويش و لە سالى ٢٠٠٤ تا ئەو پۆژەى كۆچى دواىي كرد پروڤيسور ژىگالىنا سەرۆكى ئەم بەشە بوو. واتا زياتر لە سى سالى تەمەنى خۆى بۆ ئەم بەشە تەرخان كرد. ژىگالىنا نوێنەرايەتى نەريتهكانى قوتابخانەى مۆسكۆى پۆژەلاتناسى دەكرد، كە بە ليكدانەوه و وردبوانەوهى ميژوويى و پشتبەستن بە بەلگەنامەكانى ئەرشيفى پووسى دەناسرا و لەو بابەتانەى دەكۆليەوه كە باس نەكرابوون يا كەم لايان كۆلرابووهوه.

بوارى كارى سەرەككى ژىگالىنا پۆژەلاتى كوردستان بوو. لە تەك ئەوهشدا بە ھۆى پاشخانە زانستىيەكەيەوه گرنگى بە ميژوونووسى ئينگليزى لە بارەى ئاسىي ناوەرپاست و ئيران و ئەفغانستانەوه دەدا.

وەكو لە سەرەوه ئاماژەمان پيكرد يەكەمىن بەرھەمى وەرگيرپان بوو لە ئەلمانىيەوه بۆ پووسى لە سالى ١٩٧٨. ئەوهى گرنگە ليئەردا لە بارەى بيرەوهرىيەكانى بلارامبييرگەوه ئاماژەى پييكەين ئەويە كە ئەو ئەفسەرە بالايە، بەتايبەت لەو بەشانەى لە بارەى گەشتەكەيەوه بوون بە كەنارى پۆژەلاتى دەرياي خەزەردا و لە ئابلۆقەى ھيراتدا، باس لە "كوردستانى خوراسان" دەكات. ((لەو كورتە بيبلئوگرافىيەدا، كە لەگەل ئەم چەند ديئەردا ھاوپيچ كراوه، ئاماژە بە گرنگترين بەرھەمەكانى پروڤيسور ژىگالىنا دەكەين)).

لە سالى ١٩٨٠ ژىگالىنا دەست دەكات بە بلأوكردنەوهى باس و ليكۆلينەوه لە بارەى كوردانى ئيران، پرسەكانى كوردناسى، بزوتنەوهى پزگاربخوانى نيشتمانى لە پۆژەلاتى كوردستان و حيزبى ديموكراتى كوردستان. ھەر لەو كاتەوه لە مۆسكۆ دەبيت بە پسپۆر و شارەزاي پۆژەلاتى كوردستان، كە لە چاو بەشەكانى دى كوردستان لە مۆسكۆ ليكۆلينەوهى كەمى لە بارەوه كرابوو.

ژىگالىنا بە دريژايى ھەشتاكان لە بلأوكراوه تايبەتەكان بە زانستى پۆژەلاتناسى لە مۆسكۆ و ناوھەندەكانى ترى زانستى ليكۆلينەوه و باسى لە بارەى كوردى ئيران و پۆژەلاتى كوردستانەوه بلأودەكردەوه. زۆربەى ئەم ليكۆلينەوه وتارانە لە بلأوكراوه و بلوتنى تايبەتدا بلأودەكرانەوه، كە تەنھا

بژاردەيه‌ك له كه‌سانى حيزبى و كاربه‌دهستى سياسى بۆيان هه‌بوو بيانبين و كه‌لك له ناوه‌رۆكه‌كه‌يان وه‌رېگرن، بى‌ئوه‌ى تەنانەت له نووسينه‌كانيشياندا ئاماژه‌يان پي‌ي‌كه‌ن. واتا ده‌چوونه چوارچي‌وه‌ى نه‌ينيى ده‌ولەت و حيزبه‌وه. ئەم باره به زيانى نووسه‌ران و ئاماده‌كارانى ئه‌و بابەتانه ده‌شكايه‌وه، چونكه هه‌موو ئه‌و هه‌ول و كاره زانستيانه له لايه‌ن خوينه‌رانى ئاسايى و تەنانەت پسپۆرانى بيانيشه‌وه نه‌ده‌بينران و نووسه‌ره‌كانيان به نه‌ناسراوى ده‌مانه‌وه ئه‌مه به‌شيك بوو له ديارده‌ى به‌حيزبيكردى زانست كه يه‌كي‌تى سؤقيه‌ت گيرۆده‌ى ببوو، له سه‌رده‌مى به‌عس‌يشدا شتيكى له‌و جوړه به ناوى ((تداول محدود) هه‌بوو. من بۆ خۆم بۆ يه‌كه‌مين جار دواى بلاوكردنه‌وه‌ى هه‌ندى له كتي‌به‌كانى له هه‌شتاكان ناویم بينى و له نه‌وه‌ده‌كان ناسيم و چه‌ند جارېك له مۆسكۆ، برۆكسل و به‌رلين بينيم و به‌شيك له به‌ره‌مه‌كانى پيشكه‌ش كردم و وتاري‌كم له باره‌يه‌وه له گوڤارى "دلانىپار" له ئازارى ۱۹۹۵ بلاوكرده‌وه، كه جوانه‌مه‌رگ په‌هه‌ر جه‌لال له فينه‌ندا بلاوى ده‌كرده‌وه. له‌م نووسينه‌دا كه‌لك له‌و وتاره وه‌رگيراوه. له‌م وتاره‌دا بۆ كارناسانى و دووباره نه‌كردنه‌وه‌ى ئه‌و ناوه دريژه، ئاماژه به ئه‌و بلوتنه تايبه‌ته‌ى ئينستيتوتى رۆژه‌لاتناسى ئه‌كاديمياى زانستى يه‌كي‌تى سؤقيه‌ت به‌م پيتانه ده‌كه‌ين (ب. ت. ئى. پ. ئه. ز. ي. س)، كه كورتكراوه‌ى ناوى بلاوكراوه‌كه‌يه دواى ئه‌وه‌ى كردوومانه به كوردى.

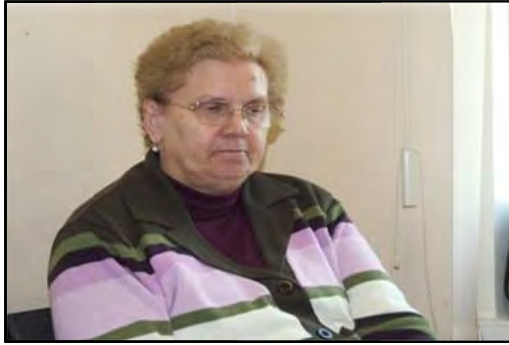
له سالى ۱۹۸۱ ژيگالينا وتاريكى له ژي‌ر ناوينشانى "هه‌ندى ناوه‌ندى كوردناسى بيانى" بلاوكرده‌وه. له‌م وتاره‌دا ئاماژه‌ى به‌وه كردووه كه له پۆژئاوا بايه‌خ به كوردولۆژيا ده‌ده‌ن و له پي‌گه‌ى گرنگى كوردستان و فاكته‌رى كوردى تي‌گه‌يشتون و هه‌ولده‌ده‌ن زياتر له باره‌ى كورده‌وه بزنان. ژيگالينا له‌و وتاره‌يدا باس له‌وه‌ش ده‌كات كه كوردناسانى پۆژئاوا ده‌رفه‌تى ئه‌وه‌يان هه‌يه گه‌شتى زانستى بۆ ئه‌و ولاتانه بكه‌ن كه كوردستانيان دابه‌ش كردووه و له نزىكه‌وه به كورد و كۆمه‌لگه‌ى كوردى ئاشنا بن، ده‌توانن زمانى كوردى في‌رين و له خوونه‌رييتى كورد بكو‌لنه‌وه. له كاتي‌كا كوردناسانى سؤقيه‌ت له‌مه بي‌به‌ش بوون و ته‌نها له ري‌گه‌ى كتي‌ب، به‌لگه‌نامه‌كانى ئه‌رشيف و راپۆرته پۆژنامه‌وانى و سي‌خوپيه‌كانه‌وه

زانیارییان لہ بارہی کوردہوہ وەردەگرت. ئەوانەى پۆژئاوا پەيوەندیان لەگەڵ کورداندا ھەبوو، لەگەڵ خوێنەوار و پسپۆرەکانیان کاریان دەکرد و بانگەێشتیان دەکردن بۆ ناوەندەکانی خۆیان بۆ ئەوێ کاریان لەگەڵدا بکەن و ئەمەى بە سەرچاوەیەکی گەنگ دەزانی بۆ زانیارییەکانیان. وەکو بۆلێ ئەمیش دەیویست کە کوردناسانی سۆفیەت دەبێ ھەمان شتیان بۆ بکریێت. ئەو ئەوێ دەبینی چۆن پۆژئاوا ھەول دەدات بەلادەستیی خۆی لە ناوچەکەدا بەردەوام بێت و لەمەشدا فاکتەری کوردی لە بیر نەدەکرد، لە کاتی کەدا یەکیێتی سۆفیەت زۆر گوێی بەم لایەنە نەدەدا.

لێکۆڵینەوێ ژێگالینا لەسەر کوردی پۆژھەلات لە دواى شۆپشی گەلانی ئێران لە ساڵی ١٩٧٩ ئەو دەردەخات کە ئەم چەند باش لە سروشتەکانی پژیی نوێ ئێران تیگەیشتبوو و خەسلەتەکانی کاربەدەستانی نوێ بە باشی دەستنیشان کردبوو. لە توێژینەوێکانیدا لێکدانەوێ دروستی بۆ پژیی نوێ و سیاسەتەکان لەمەر کورد و ھێزە کوردییەکان دەکرد، کە زۆریان تەنانەت لای کوردناسانیش نەناسراو بوون. گەشەکردنی بزوتنەوێ کوردی لە پۆژھەلاتی کوردستان لە کۆتایی ھەفتاکان و دەستپێکی ھەشتاکان، بە لای ژێگالیناوە ئەو پوون دەکاتەو، بۆچی پژی و بە توندی کەوتە گیانی کورد و لە ھەولێ دامەزراندنی سیستەمیێدا بوو کە ھەردوو لایەنی سیاسی و ئایینی لە خۆیدا کۆبکاتەو.

ناکۆکی نیوان داخوایەکانی پۆژھەلاتی کوردستان بۆ ئۆتۆنۆمی نەتەوێی لە چوارچێوێ ئێرانیکی دیموکراتدا لەگەڵ بۆچوونی دەسەلاتی مەزەبی کۆنسیرفاتیزمی شیعیدا ئەوێ دەردەخست کە دۆزی کورد لەو بەشەى کوردستان چارەسەری بەخۆیەو نابینیێت، تا ئەو بیر و بۆچوونە بەلادەست بێت. بزوتنەوێ کورد لە لایەن ئەو دەسەلاتەو بە بزوتنەوێیەکی دژە ئیسلام نیودەبرا.

لە کتیی (بزوتنەوێ کوردی لە سەردەمی نوێ و ھاوچەرخدا، مۆسکۆ ١٩٨٧)، ژێگالینا ئەو بەشانەى نووسی کە پەيوەندییان بە دۆزی کوردەو ھەبوو لە ئێران لە دواى شەپى یەکەمی جیھانییەو تا ھەشتاکانی سەدەى پابردوو. لە

سالى ۱۹۸۸ كىتېبى (بزوتنەوہى نىشتمانى كورد لە ئىران ۱۹۱۸- ۱۹۴۷)ى بلأو كردهوہ. ئەمە يەكەمىن لىكۆلېنەوہى زانستى ھەمە لايەنە بوو لە كوردناسى سۆڤىيەتدە، كە باسى لە سەرھەلدان، پەرەسەندنى

بزوتنەوہى نىشتمانى كورد لە ئىران دەكرد لە بىستەكان و چلەكانى سەدەى رابردودا.

لەم كىتېبەدا لە تەك لىكدانەوہ مېژووېيە سىياسىيەكەدا لايەنە دىموگرافى، كلتورى و ئابورىيەكانىش تىشكىيان خراوہ تە سەر. ئەم توڤىزىنەوہى لە سەر بنەما و لەبەر پۆشنایى ئەرشىفەكانى سىياسەتى دەرەوہى ئىمپراتۆرى پروسىا نووسراوہ، بە تايبەتى فۆندەكانى نىشتمانى ھىندى و فۆندى كوردناسى پروس فيلچىڤسكى و مەترىالەكانى ئەرشىفى پۆژھەلاتناسى ئىنستىتوتى دەستنوسە دىرېنەكان لە سان پىتەربورگ.

لە سالى ۱۹۹۰ كىتېبى (بەرىتانيای مەزن لە پۆژھەلاتى ناوہراست. ئەنالىزى كۆنسىپتەكانى سىياسەتى دەرەوہ). ئەم كىتېبە لە بنەمادا تىزى دىكتوراكەى بوو، بەلام كارىكى زۆرى لە سەر كردو، ئەوجا بلأوى كردهوہ. لەم كىتېبەدا ئەنالىزى مېژوونووسى ئىنگلىزى لە بارەى پۆژھەلاتەوہ (بە تايبەتى ئىران و ئەفغانستانەوہ) كردوہ و بەرھەمە سەرەككىيەكانى پسپۆرانى بەرىتاني خستۆتە بەرتىشكى لىكۆلېنەوہ.

لە سالى ۱۹۹۶ بەرگى لە تىزى دىكتوراى ناووكەكەى كرد كە بە ناوېشانى ((پروسة ئىتنۆ- كۆمەلايەتییەكان لە ئىران لە سەدەكانى ۱۹ و ۲۰)) بوو. بنەماى سەرەكى ئەم تىزە كىتېبى ((پېشڤەچوونى ئىتنۆسۆسیالى كۆمەلگەى ئىرانى)) بوو كە لە سالى ۱۹۹۶ دا بلأوى كردهوہ. لەم لىكۆلېنەوہىدا ژيگالىنا سىستەمى فیدیرالى بە باشترین چارەسەرى دادەنۆت بۆ دامەزراندنەوہى دەولەتى ئىران،

بہ لّام سیستہ می دینی - مہزہبی بہ کۆسپی گہورہ دەبینیّ لە بەردەم ئەم چارەسەرییەدا و ئێران بە کۆمەلگەییەکی پێر لە ناکۆکی و ئالۆزی ئەتەنیک، نەتەوہیی و مەزەبیی پێناسە دەکات.

لە ساڵی ۲۰۰۲ کتیبی (خاننشینە کوردییەکانی خوراسان لە سەردەمی دوا قاجارەکاندا) بڵاو دەکاتەوہ. پەنگبێ ئەمە تەنھا لیکۆلینەوہ بێت لە دۆنیای کوردناسی لە بارەى خاننشینەکانی کوردەوہ لە خوراسان لە کۆتایی سەدەى نۆزدەھەم و دەسپێکی سەدەى بیستەم. لەم لیکۆلینەوہدا ژینگالینا پیگەى خانەکانی کوردی لە خوراسان لە مەلانیی نیوان ئینگلیز و پووسەکان خستۆتەپروو لە بەر پۆشنایی بەلگەنامەکانی ئەرشیفی وەزارەتى دەرەوہى پووسیای تزاری، ھەرەوہا بەشداری کوردی خوراسان لە سەرھەڵدان و راپەرینەکاندا لە دژی دەسلەلاتی ناوہندی و لەنیوچوونی خاننشینەکانی کورد لەو دەقەرە لە بیستەکانی سەدەى رابردوو.

لە ساڵی ۲۰۰۸ و لە بەر پۆشنایی مەتریالەکانی ئەرشیفی پووسی، کتیبیکی لە بارەى کرماشانەوہ نووسی، کە یەکی لە گەرنگترین دەقەرەکانی پۆژەلاتی کوردستانە. لەم کتیبەدا پیگەى کرماشانى لە مەلانیی زلھیز و دەولەتە ھەریماہیتییەکاندا پیشاندوہ.

لە ساڵی ۲۰۱۱ دەزگای چاپی ئەلامانی Lambert Academic Publishing کتیبی ((دۆزی کورد لە سیاسەتى ئێرانى ھاوچەرخدا، کیشەى چارەسەرکردنى بەریەککەوتنى ئیتنۆ-سیاسی کوردی لە کۆمارى ئیسلامی ئێراندا) بۆ ژینگالینا بە زمانى پووسی بڵاو کردەوہ. ئەم بەرھەمە تایبەتە بە سیاسەتى ئێران بەرامبەر کوردی ئەو ولاتە دواى پزیمی شاھنشایەتى ۱۹۷۹ تاوہکو ساڵی ۲۰۱۰، لە ھەردوو ئاستى سیاسەتى ناوخویى و نیودەولەتى. لەم کتیبەدا تایبەتمەندیەکانی بزووتنەوہى کوردی لە سەردەمى شۆرشى ئێراندا ۱۹۷۸-۱۹۷۹ خراونەتەپروو، ئەنالیزی سیاسەتەکانی حکومەتە یەك لە دواى یەكەکانى کۆمارى ئیسلامی ئێرانى لە کوردستان و لە بەرامبەر کورد کردوہ. ئەوہش خراوەتە پروو کە چارەسەرى دۆزی کورد لەو ولاتە لە پیگەى ھیزوہ ھیچ ئاسۆیەکی نییە و تەنھا پیگەى

وتوويژە لەگەل نوينەرانى كورد و پىگەدان بە بەشدارى چالاكانەى كورد لە ژيانى سياسى و بەپۆهەرايەتى ئىراندا دەتوانى ئەم پرسە چارەسەر بكات. ئىگالىنا پى لەسەر يەكپىزى ھىزە كوردستانىيەكان دادەگرى، كە بەزامنى وەدەستەھىنانى مافەكانى كوردى دادەنى. ئەمەش بە يەككە لە بەرھەمە زانستىيە كەمەكان لە بارەى كوردى ئىران لە دواى شۆپشى گەلانى ئىرانەو دەژمىردى و پەنگىبى بۆ پووسيا كارىكى تاقانە بىت لەم بوارەدا. دوا بەرھەمى ئىگالىنا كتەبى: (مەلا مستەفاى بارزانى: پۆرتىتى مېژووى لە سالى ۲۰۱۳ لە ۲۳۸ لاپەرەدا بۆلۆكراوہتەو. بە پى سەرچاوەكان زياتر لە ۲۰۰ لىكۆلنەوہى پيشكەش كەردوہ بە وتار و باسەكانەوہ ژمارەيان دەگاتە ۵۰۰. دوا وتارى لە سەر سايىتى " New Eastern Outlook " لە پىكەوتى ۲۰۱۳/۱۰/۲۱ بۆلۆكراوہتەو، واتە دوو پۆژ پيش مردنى.

لە تەك ئەمانەدا لە بوارى سەرپەرشتى و بەپۆهەبردنى كارە زانستىيەكاندا چالاكانە بەشدارى دەكرد. بە دەستپيشخەرى ئەو سالانە كۆنفرانسى تايبەت لە ژىر ناوى ((خويندەوہ لازاريفىيەكان)، مېزگردى گفتوگو و كۆبوونەوہى زانستى لە بەشەكەدا رىكەدەخران، كە پرسە گرنگەكانى كوردناسى تياياندا تاوتوى دەكران. ھەرەھا كارى پيداكتەرى (كۆمەلە وتار، كتەبە ھاوبەشەكان)ى دەگرە ئەستوى خۆى، بە تايبەتى ئەوانەى كە لە لايەن بەشى كوردناسىيەوہ ئامادە دەكران.

ئەندامى ئەنجومەنى زانستى ئىنستىتوتى پۆژەلاتناسى ئەكادىمىيەى زانستى پووسيا بوو، ھەرەھا ئەندامى ئەنجومەنى تيزەكانى دكتورا بوو لە بوارى مېژووى نووى و ھاوچەرخدا لە زانكۆى دەولەتى مۆسكۆ بۆ پەيوەندىيە نيودەولەتییەكان. سى قوتابى دكتورا بە سەرپەرشتى ئەو تيزى دكتورايان ئامادە كرد. ئىگالىنا تا دوا پۆژى لە ژيانى داھىنانى زانستى و مامۆستايى بەردەوام بوو و لە شوينى كارەكەى گيانى سپارد.

بەشدارى كۆنفرانس و سىمپۆزىۆمە ناوخۆيى و نيودەولەتییەكانى كرد. لە سالى ۱۹۹۶ وتارى پيشكەشى كۆنفرانسى (كورد و شار) لە پاريس كرد، لە سالى

۲۰۰۸ لہ کونفرانسی (شاری پڑھ لاتی) لہ کراکوف بە شداری کرد. ئەندامی کۆمەڵە ئێرانیستانی ئەوروپا بوو و بە شداری لہ کونفرانسەکانیدا دەکرد. وتارەکی لہ بارە کوردەکانی خوراسانەو لہ گۆقاری ئەو کۆمەڵە یە لہ سالی ۲۰۰۳ بۆلاوکرایەو.

لہ کۆبوونەوکانی دەستە دامەزێنەری ئینسایکۆلۆپیدیای کوردستان لہ برۆکسل لہ سالانی ۱۹۹۵ و ۱۹۹۶ بە شداری کرد و ئامادەیی خۆی دەرپەری بۆ نووسین و هاوکاریکردنی ئەم پڕۆژە زانستیە.

بیبلۆگرافیای هەندی لہ بەرھەمەکانی پروفیسور ئۆلگا ئیقانەقنا ژیگالینا:

۱. بلارامبیرگ، یادداشتەکان، ئۆ. ئی. ژیگالینا و ئی. ف. شمیدت لہ ئەلمانییەو کردووینە بە روسی، خالفین پێشەکی بۆ نووسیوە، مۆسکو ۱۹۷۸.
۱. لہ بارە پرسی خەباتی کوردەو لہ پێناو ئۆتۆنۆمی نەتەوایی لہ سەردەمی شۆرشێ ئێراندا ۱۹۷۸ - ۱۹۷۹. لہ "ب. ت. ئی. پ. ئە. ز. یە. س" ژمارە ۵ (۲۱۲)، مۆسکو ۱۹۸۰.
۲. لہ گەل نووسەرانی دیدا، باری ئیستای دۆزی کورد، ئەو بەشە تایبەت بوو بە دۆزی کورد لہ ئێران ژیگالینا نووسیویەتی، لہ "ب. ت. ئی. پ. ئە. ز. یە. س" ژمارە ۲ (۲۱۵)، مۆسکو ۱۹۸۱.
۳. هەندی سەنتەری کوردۆلۆژی بیانی، لہ "ب. ت. ئی. پ. ئە. ز. یە. س" ژمارە ۲ (۲۱۵)، مۆسکو ۱۹۸۱.
۴. پۆلی ئیسلام لہ پەرەسەندنی ئیدیۆلۆژی بزوتنەوایی نەتەوایی کورد لہ ئێران، لہ کتێبی "ئىسلام لە ولاتانی پۆژەلانی نزیك و ناوهراس" ، مۆسکو ۱۹۸۲.
۵. هەلۆیستی کاربەدەستانی کۆماری ئیسلامی ئێران لہ مەپ دۆزی کورد، لہ "ئىسلامی هاوچەرخی: کێشەکانی سیاسەت و ئیدیۆلۆژیا" کۆمەڵە بەرھەمەکی هاوبەشی پڕۆگرامەکانی ناوهندە زانستیەکانە لہ بارە کێشە گەرمەکانی ئىسلامناسی

- ھاۋچەرخەو لە سالانى ۱۹۸۰ - ۱۹۸۲، لە بىلاۋكراۋەكانى ئىنستىتوتى پۇژھەلتاناسى بە سەرپەرشتى يىگىنى پرىماكوف، مۇسكۇ ۱۹۸۲.
۶. ئۆلىگ لودفىگوفىچ فىلچىفسكى و كوردناسى، لە كىتەبى "ئىران"، مۇسكۇ ۱۹۸۳.
۷. بارودۇخى كوردستانى ئىران، "ب. ت. ئى. پ. ئە. ز. يە. س"، ژمارە ۱ (۲۲۳)، مۇسكۇ ۱۹۸۳.
۸. بارودۇخى سىياسى لە كوردستانى ئىران، "ب. ت. ئى. پ. ئە. ز. يە. س"، ژمارە ۱ (۲۲۹)، مۇسكۇ ۱۹۸۴.
۹. لە بارەى دۆزى كوردەو لە ئىران، "ب. ت. ئى. پ. ئە. ز. يە. س"، ژمارە ۱ (۲۱۹)، مۇسكۇ ۱۹۸۵.
۱۰. تايىبەتمەندى و خەسلەتەكانى بزوتنەو پۇگارىخۋازى نىشتمانى كورد لە ئىران لە شەستەكان و ھەفتاكان، لە كۆبەرھەمى "كوردناسى"، يەريقان ۱۹۸۵.
۱۱. پەرەسەندى بارى ئالۆز و بەريەككەوتن لە كوردستانى ئىران، لە "ب. ت. ئى. پ. ئە. ز. يە. س" ژمارە ۲ (۲۳۵) مۇسكۇ ۱۹۸۵.
۱۲. بارودۇخى كوردستانى ئىران، "ب. ت. ئى. پ. ئە. ز. يە. س"، ژمارە ۲۴۲، مۇسكۇ ۱۹۸۶.
۱۳. سىياسەتى نەتەۋەيى و ئايىنى كاربەدەستانى كۆمارى ئىسلامى ئىران لە كوردستانى ئىران، لە كۆبەرھەمى "ئىسلام و كىشەكانى ناسىۋناليزم لە ولاتانى پۇژھەلتى نىزىك و ناۋەپاست"، مۇسكۇ ۱۹۸۶.
۱۴. كورد و كوردستان، "ب. ت. ئى. پ. ئە. ز. يە. س"، ژمارە ۶، مۇسكۇ ۱۹۸۶.
۱۵. لەگەل كوردناسانى دىدا، بزوتنەو كورد لە سەردەمى نوئ و ھاۋچەرخدا، مۇسكۇ ۱۹۸۷. (ھەموو ئەو بەشانەى لە بارەى كوردى ئىرانەو ھەن ئىگالىنا نووسىۋنى).
۱۶. لە بارەى پىرسى ھاۋپەيمانانى كوردەو لە خەبات لە پىناۋ ئۆتۆمىدا، "ب. ت. ئى. پ. ئە. ز. يە. س"، ژمارە ۱، مۇسكۇ ۱۹۸۸.
۱۷. ھەندى لايەنى بزوتنەو كوردى لە كۆمارى ئىسلامى ئىران، "ب. ت. ئى. پ. ئە. ز. يە. س"، ژمارە ۲۵۴، مۇسكۇ ۱۹۸۸.

۱۸. بزونتہ وہی نہ تہ وہی کورد لہ ئیران ۱۹۱۸ – ۱۹۴۷، مۆسکۆ ۱۹۸۸. (۱۶۷ لاپہرہ)
۱۹. رەزنامەندی ئێران بە بریاری ۵۹۸ ئەنجومەنی ئاسایشی نەتەوہ یەگرتووہ کان – ھەلۆتستی کوردان لہ مەپ شەپ و ئاشتیی، "ب. ت. ئی. پ. ئە. ز. یە. س"، ژمارە ۶، مۆسکۆ ۱۹۸۹.
۲۰. بارودۆخی ئیستای کوردی ئێران لہ دیدی میژوونووسی پۆژئاواییہ وە، کۆمەلە بەرھەمی میژوونووسی ئێران، مۆسکۆ ۱۹۸۹.
۲۱. بریتانیای مەزن لہ پۆژھەلاتی ناوہراست لہ سەدەکانی تۆزدە و دەسپێکی بیستد، لیکدانەوہی کۆنسیپتەکانی سیاسەتی دەرہوہ، مۆسکۆ ۱۹۹۰.
۲۲. لہ بارە ی پەوشی کوردستانی ئێرانەوہ، کۆمەلە بەرھەمی "پۆژھەلات و سەردەم"، مۆسکۆ ۱۹۹۰.
۲۳. ھەندی لہ خەسلەت و تاییەتمەندییەکانی پڕۆسە ی ئیتنۆ – ئایینی لہ ئێران، لہ کۆمەلە بەرھەمی "ئیسلاام و بونیاد و پەیکەرە کۆمەلایەتیہ کان"، مۆسکۆ ۱۹۹۰.
۲۴. پارتە سیاسی و پیکراوہ کۆمەلایەتیہ کان کورد لہ ئێران، "ب. ت. ئی. پ. ئە. ز. یە. س"، ژمارە ۶، مۆسکۆ ۱۹۹۰.
۲۵. پێشقەچوونە ئیتنۆ – کۆمەلایەتیہ کان لہ کۆمەلگە ی ئێرانیدا، مۆسکۆ ۱۹۹۶. (۲۶۱ لاپہرہ).
۲۶. خاننشینیەکانی کوردی خوراسان لہ سەردەمی دوا قاجارەکاندا، کۆتایی سەدە ی تۆزدەھەم و دەسپێکی سەدە ی بیستەم، مۆسکۆ ۲۰۰۲. (۲۴۵ لاپہرہ)
۲۷. کوردانی ئۆستانی کرماشان لہ سەرلەئێوارە و سالانی شەری یەکەمی جیھانیدا، مۆسکۆ ۲۰۰۸.
۲۸. دۆزی کورد لہ سیاسەتی ئێرانی ھاوچەرخدا، کیشە ی چارەسەرکردنی بەریەککەوتنی ئیتنۆ – سیاسی کورد لہ کۆماری ئیسلامی ئێران، ۲۰۱۱ بە پووسی لہ ۴۰۰ لاپہرەدا، Lambert Academic Publishing.
۲۹. کوردەکانی پۆژئاوای ئاسیا، سەدە ی بیست – دەستپێکی سەدە ی بیست و یەک، کیشە ی بریاری چارەنووسی کورد، کۆمەلە وتار، مۆسکۆ ۲۰۱۲، (۲۷۶) لاپہرہ.

30. Constitutional Revolution in Kurdish Northern Khorasan, in European Iranists Congress vol.3 , Paris 2003.

۳۱. مەلا مستەفاى بارزانى: پۆرتىتى مېژووى، مۆسكۆ ۲۰۱۳.

سەرچاوەكان

۱. د. جەبار قادر، كوردناسى پووس خاتوو ژىگالىنا، گۆڤارى دىلانپار، ژمارە (۱) خولى پىنچەم، ھىلسىنى ۱۹۹۵/۳/۲۵.
۲. كۆمەلى وتارى ژىگالىنا: لە سايتى New Eastern Outlook (شەش وتار بە ئىنگلىزى).
۳. نۆدار مۆساكى، كوردۆلۆگ ئۆلگا ژىگالىنا، سايتى www.Kurdishcenter.ru. كە بۆ خۆى لە ئىنستىتوتى پۆژەلاتناسى و بەشى كوردى توپژەرى زانستى پىشكەوتوو.
۴. نووسىنەكانى ژىگالىنا لە سەر توپى ئىنتەرنىت و كىتەبە سەرەككىيەكانى كە دەستمان پىيان گەشتوو.

سیستەمی راناو

لە بکەرنادیاری کرمانجیی ژووڕوودا

پروفسۆر د. وریا عومەر ئەمین
ئەکادیمیای کوردی

لە کرمانجیی ژووڕوودا دوو دەستە راناوی جودا و یەک دەستە راناوی لکاو (پ.ل) هەیە کە لەم نەخشەیەدا خراوەتە پوو:

راناوی لکاو	راناوی جودا			
	B	A	کەس	ژمارە
م	ئەز	من	١	تاک
ی	تو	تە	٢	
× / ت: هت ^(١)	ئەو	وی/وئ	٣	
ین	ئەم	مە	١	کۆ
ن	هوون	وہ	٢	
ن	ئەوان	وان	٣	

راناوێ جوداکان ئەرکی بکەری و بەرکاری دەبینن بە پێی ئەم خشتەیە:

کاتی کار		ئەرك
داھاتوو	پابردوو	
B	A	بکەر
A	B	بەرکار

۱ - کار هەمیشە لە گەڵ دەستە ی B دا لە کەس و ژمارەدا پێک دەکەوێ. واتا لە داها توودا لە گەڵ بکەر و لە پابردوودا لە گەڵ بکەردا. ئەمە بە سیستەمی ئێرگەتیفی ناو دەبرێ. ^(۳)

ب - پاناوی کەسی ٣ ت بۆ پابردوو هیچ فۆرمیککی نییە (مۆرفیمی سیفرە) و لە داها توودا بە (ت و ە ت) دەردەکەوێ.

ئەز وە دبین - م (داها توو - کار لە گەڵ بکەردا پێکەوتوو)
بکەر بەرکار کار پ.ل
A B

من هوون دیت - ن (پابردوو - کار لە گەڵ بەرکاردا پێکەوتوو)
بکەر بەرکار کار - پ.ل
B A

بۆ گۆڕانەوهی پسته لە بکەردیارهوه بۆ نادیار:

- ۱ - بکەر و پاناوی لکاو بکەری لادەبرێ.
- ۲ - بەرکار جیی بکەر دەگرێ. لە بەر ئەوهی زمانی کوردی سەر بە تایپی SOV یە لە شوێنی خۆی دەمینێتەوه.
- ۳ - ئەگەر کاتی کارەکه داها توو بیّت ، پاناوی بەرکاری لە دەستە ی A یە وه دەبی، بکری بە بکەر نادیار ، بە پاناوی بەرانبەری لە دەستە ی B جیگیر دەکری و بەم جۆرە ^(۳):

B		A
ئەز		من
تو		تە
ئەو	دەبیته	وی/وی
ئەم		مە

ههون		وه
ئهوان		وان

- ٤ - چاوگی کاری پسته که وهرده گیرئ.
- ٥ - (هات - ه) دهخریته پیښ کاره به چاوگکراوه که.
- ٦ - کاتی کاری پسته که دهکریته بهرکاری (هات).
- ٧ - به پیی کهس و ژماره ی بکه ره تازه که (بهرکاره به بکه ربووه که) پاناویکی لکاو دهخریته سهر کاری (هات).

له پسته ی :

ههون مه دناسن.

ههون : بکه ره سهر به کۆمه لی B یه .

مه : بهرکاره سهر به کۆمه لی A یه .

د : نیشانه ی ئه سپیکته .

ناس : کاره کاته که ی داهاتووه .

ن : پاناوی لکاوی پیکه وتنه له گه ل بکه ردا .

که دهگۆیزریته نادیارئ :

- ١ - بکه ر (ههون) که سهر به دهسته ی B یه و پاناوی پیکه وتنی بکه ری (ن) لاده برین .

(X) مه دناس - X

٢ - بهرکار جیی بکه ر دهگری .

٣ - بهرکار له دهسته ی A یه ، به پاناوی بهرانبه ری له دهسته ی B جیگیر دهکری . (مه) دهبیته (ئهم) :

ئهم دناس -

٣ - چاوگی کاری پسته که وهرده گیرئ . لیڤه (ناسین) ه .

ئهم (ناسین)

۴ - (هات - ۴) دهخړیته پېش کاره به چا وگبووه که .

ئەم (هات - ۴) (ناسین)

۵ - کاتی کاری پسته که دهخړیته بهرکاری (هات) . لیږه کاته که داهاتووه (هات) دهیینه (دهی))

ئەم (دهی - ۴) (ناسین)

۶ - به پپی کهس و ژماره ی بکه ره تازه که (به رکاره به بکه ربووه که) پاناویکی لکاو دهخړیته سهر کاری (دهی) . له م پسته یه دا ، به رکاره به بکه ربووه که (ئەم) له کهسی یه کهمی کۆدایه . پاناوی لکاوی کهسی یه کهمی کۆ (ین) ۴ . دهچیتته سهر (دهی) :

ئەم (دهی - ین) (ناسین)

پسته که له ئەنجاما دهیینه :

ئەم دهیینه ناسین .

له پسته ی :

وی ئەز دیتم .

وی : بکه ره سهر به کۆمه لی A یه .

ئەز : به رکاره سهر به کۆمه لی B یه .

دیت - کاره کاته که ی پابردووه .

م : پاناوی لکاوی پیکه وتنه له گه ل به رکارد .

که دهگوێزریته نادیا ری :

۱ - بکه ر (وی) لاده بری . راناوی لکاوی بکه ری ری که وتنی نییه تا لابی .

(X) ئەز دیت - م

۲ - به رکار جیی بکه ر دهگری .

ئەز دیت - م

۳ - به رکار له دهسته ی B یه وه یه ، وه ک خۆی ده مینی .

۳ - چا وگی کاری پسته که وهرده گیری . لیږه (دیتن) ۴ .

ئەز (دیتن) - م

٤ - (هات - ٤) دەخړیته پېش کاره به چاوگبووه که .

ئەز (هات - ٤) (دیتن) - م

٥ - کاتی کاری پسته که دهکړیته بهر کاری (هات). لیږه کاته که پابردووه (هات) وهک خوی دەمینیتته وه .

٦ - به پپی کهس و ژماره ی بکه ره تازه که (به رکاره به بکه ربووه که) پاناویکی لکاو دهخړیته سهر کاری (هات). له م پسته یه دا پیکه وتن له نیوان بهرکار و کاردا بوو بویه ههر پاناوه لکاو که خوی دهچیته سهر په گی (هات).

ئەز (هات - م) (٤ - ٤) (دیتن) -

پسته که له ئەنجاما دهبیته :

ئەز هاتمه دیتن.

پەراویزەکان

- ١ - لەگەڵ کاتی پابردودا کەسی سییەمی تاک قالبی بینراوی نییە. (X) نیشانەیه بۆ نەبوونی شیۆه (مۆرفیمی سیفر).
- ٢ - یەكەم جار ئەم دیاردەییە پێژمانی کوردی و دەرخستنی ئەوە کە کرمانجیی ژووودا سەر بە سیستەمی ئێرگەتیفیە لە ساڵی ١٩٧٩ بوو. سەیری ئەم سەرچاوەیە بکەن (ل ١٣٥ - ١٣٩) Amin, W.O.(1979) Aspects of the verbal construction in Kurdish. London University. 2nd. Reprinted by Kurdish Academy 2011.
- ٣ - سەیری ئەم سەرچاوەیە بکەن:
وریا عومەر ئەمین (١٩٨٨) گۆڕانی پاناو لە بکەرنادیاری کرمانجیی ژووودا. پۆژنامەی هاوکاری ژ ١٠٣٢ ی ١٩٨٨/١/٥.

سەرچاوەکان

- Amin, W.O.(1979) Aspects of the verbal construction in Kurdish. London University. 2nd publication by Kurdish Academy 2011. Publishing series No.114.
- Bakaev, Ch.(1973) yazik Kurdoy. SSR. Moscow.
- Kurdoev, K.(1978) Gramatika Kurdiskava yazika. Moscow.
- Mackenzie, D.(1961) Kurdish Dialect Studies – I. London
- وریا عومەر ئەمین (١٩٨٨) گۆڕانی پاناو لە بکەرنادیاری کرمانجیی ژووودا. پۆژنامەی هاوکاری ژ ١٠٣٢ ی ١٩٨٨/١/٥.
- (١٩٨٩) پاناو لە بکەرنادیاری کرمانجیی ژووودا. پۆژنامەی هاوکاری ژ ١٠٤٦ ی ١٩٨٩/١/٣٠.
- (١٩٩٠) پێژمانی پاناو لە کرمانجیی ژووودا. گ. کۆپی زانیاری عێراق - دەستەیی کورد. ژ ٢١ ل ٢٥٢ - ٢٦٢.
- (١٩٩١) پاناوی بەرکاری لە بکەرنادیاردا. پۆژنامەی العراق ژ ٤٦٤٧ ی ١٩٩١/٤/٣٠.

ملخص البحث

نظام الضمير في جملة المبني للمجهول في الكردية الشمالية

الأستاذ الدكتور وریا عمر أمين

الأكاديمية الكردية

اللغة الكردية الشمالية تابعة للنظام الاركتيفيتي . حيث يتوافق فيها الفعل مع المفعول به في الزمن الماضي. فيها مجموعتان من الضمائر المنفصلة . وهما مجموعة A (من - ته - وى / وى - مه - وه - وان) ومجموعة B (ئهز - تو - ئو - ئەم - هوون - ئهوان) ومجموعة واحدة من الضمائر المتصلة وهي (م - ی - ت / هت - ين - ن - ن). يتفق الفعل مع مجموعة B سواء ظهرت كفاعل أو مفعول. وظائف الضمائر المنفصلة موضحة في هذا الجدول:

زمن الفعل		الدور
مضارع	ماضي	
B	A	فاعل
A	B	مفعول

عند تحويل جملة المبني للمعلوم إلى مبني للمجهول يحدث تبادل بين الضمائر المنفصلة بقواعد معقدة ومنظمة. هذا البحث محاولة لتحديد تلك النظم.

Abstract

The System of the pronouns in the passive of Northern Kurdish

Professor Dr. Waria Omar Amin

Kurdish Academy

Northern Kurdish belongs to the Ergative system of languages, In which the verb agrees with the object NP in number and person in the past tense. Two sets of the independent personal pronouns are recognized Set (A) (**min – te – wi:/ we – me – we - wan**) and set (B) (**ez – tu – ew – em – hu:n – ewa:n**) and one set of personal suffixes (**m – i: - t/et - i:n – n – n**). The task of the personal suffixes is to express the agreement between the subject and object NPs with the verb. The verb always agrees with the set (**B**) whether it occurs as a subject or as an object.

The functions of the independent pronouns are shown in the following table:

Function	Tense	
	Past	Present
Subject	A	B
Object	B	A

In transferring an active sentence, in which the subject and the object are expressed in independent pronouns, to passive, the pronouns exchange their sets by complex grammatical rules.

This paper is an attempt to show this linguistic phenomena that occurs in northern Kurdish and specify the rules that perform this aspect.

ئەدەب و پراگماتیکى فراوان (ماکرۆ پراگماتیک)

پ. ی. د. سەباح رەشید قادر
زانکۆی راپەرین

م. ی. بێری یاسین حسین
کۆلیژی پ. ب. نەرەت - ز. سەلاحەددین

۱- پێشەکی:

ناونیشانی ئەم لیکۆلینە وەیه (ئەدەب و پراگماتیکى فراوان)ە، کە بەرانبەر زاراوەى ماکرۆ پراگماتیک دەووستی، بواری لیکۆلینە وەکە سەرۆی پراگماتیکە و هەولێ ئەو دەدات سنووری پراگماتیک فراوان بکات بۆ هەموو ئەو ئاست و بوارانەى کە پراگماتیک دەتوانێت چالاکییەکانى خۆى تیدا کارا بکات، وەکو بواری ئەدەب و کەلتوور و هەموو بواریەکانى تری زمان. لە ماکرۆ پراگماتیکدا چاوەڕێی ئەو ناکرێت بێهەمانى پراگماتیک راستەوخۆ جێبەجێ بکری، بەلکە پەنجە بۆ ئەو وردەکارییانە رادەکێشی، کە لە بواری دەرەوێ زمان، سەرۆی زمان و سەرۆی پراگماتیک شیکردنەو و لیکدانەوێ بۆ دەرکێت، دەرکێ بوتری هەموو دارشتنێکی تیۆری لەبارەى پراگماتیکەو بە میتاپراگماتیک دادەنری، پەرینەو بە بۆ بواری دەستەبەرکردنی ئەدەب و کەلتوور لە بواری پراگماتیک بە ماکرۆپراگماتیک ناودەبرێت، بەلام شیکردنەوێ ئێمە دەچیتە ئاستى میتا ماکرۆ-پراگماتیکەو. واتە هەردوو لایەنەکە بە خۆو دەرگێت.

لیکۆلینەوێکە دەکەوێتە سنووری شیکردنەوێکى تیۆری بۆ ئاستى دەق و جۆرەکانى چوارچێو (سیاق) و ئەدەب و لە چوارچێوێ بەرھەمە ئەدەبى و کەلتورییەکانى کرمانجى ناوەراست. سنووری لیکۆلینەوێکەش بە شیکردنەوێ تیۆری ئەو بوارانە سنووردەر دەکری. ئەم لیکۆلینەوێ دەوێ ئەم پێشەکییە بەسەر دوو بەشى سەرەکی دابەش دەبێ، بەشى یەکەم بریتییە لە شیکردنەوێ پەيوەندى و کەرەسەکانى نێوان زمان و پەيوەندیکردن، بەشى دووەم پەيوەندى

ئەدەب و پراگماتىك شى دەكاتەۋە. كورتەى زمانى عەرەبى و ئىنگلىزى و
پىزىكرىنى سەرچاۋەكان كۆتايى لىكۆلئىنەۋەكەيە.

۱-۱. بەشى يەكەم - زمان و پەيۋەندىكرىن:

زمان گوزارشتىكە دەربارەى توانا ھۆشەككىيەكانى تاك بۇ پەيۋەندىكرىن و
ھەلسوكەۋتكرىن لەگەل دەۋرۋەر و كۆمەلگادا، ھۆكارىكە تاك بەكارى دىنى بۇ
دابىنكرىنى پىداۋىستىيەكانى و جىبەجىكرىنى داۋاكارىيەكانى لە كۆمەلگادا، ھەر
بەھۋى زمانىشەۋە گفتوگۇ لەبارەى كارەكانى دەكات و بەكارى دىنى بۇ
شىكرىنەۋە و روونكرىنەۋەى بىرەكانى و گەشەپىدانى رۆشنىبىرى و زىادىبوۋنى
شارەزايى لە پىگەى كارلېككرىنى لەگەل ئەۋ دەۋرۋەرەى تىپىدا دەژى،
بەۋاتايەكى سادەتر، (زمان بۇ پەيۋەندىكرىنە لەگەل دەۋرۋەردا). بىگومان جگە
لە زمان مۇقۇ رىگەى تىرىشى دۆزىۋەتەۋە بۇ دابىنكرىنى ئەم پەيۋەندىيە ھەندىك
لەم رىگايانە لەگەل زمانەكەى خۇيدا بەكارى دىنى "ۋەك بزاۋتنى دەست و دەم و
برۇ..." ھەندىكى تىران بەتەنیا خۇيان بەبى زمان بەكارىدېن بۇ پەيۋەندىكرىن،
ۋەك گۆۋى ھاتۇچۇى ناۋ شارەكان (محمد معروف ۲۰۱۱:۲۳).

"ساپىر" زمان بەۋە پىئاسە دەكات كە، (ھۆكارىكى خۇۋىستە تاك لە پىگەى
سىستەمىكى ھىمايىيەۋە بەكارى دىنى، بۇ گەياندىنى بىرەكان و ھەلچوۋن و
ئارەزوۋەكانى (سلىم حمدان ۲۰۰۹:۱۳)، زمان لەپال بەجىھىنانى ناسنامەى
كۆمەلەيتى ئەركى پەيۋەندىكرىن و گەياندىنىش بەجى دىنى، زمان ھۆكارىكى
بىرى و ئامرازىكى تىگەيشتنى جىھانى و بنچىنەى ھەموو چالاكىيەكى رۆشنىبىرىيە.
ئەدەب نمونەى ئەم جۆرەى بەكارھىنانى زمانەكە لە رىگەيەۋە نووسەر
پەيامىك دەگەيەنئىت بەكەسانى تر و كار لە بىركرىنەۋە ۋە ھەستەكانىان دەكات،
ساپىر دەلى (زمان ھۆكار و ماددەى ئەدەبە ۋەك چۆن بېۋىز و مەپمەر و قور
ماددەى پەيكەرتاشن. (ادۋارد ساپىر ۱۹۹۳:۳۰)، ھەروەھا فالىرى دەلى (ئەدەب
تەنھا فراۋانكرىنى ھەندى تايىبەتمەندىى زمان و بەكارھىنانىيەتى (ادۋارد ساپىر
۱۹۹۳: ۴۱).

هەر پێناسەیک بۆ زمان بکری، دەبێ ئەرکی پەيوەندیکردن لە سەرۆوی ئەرکەکانی ترەوێ بێت، بوونی ئەم ئەرکەش لە هەموو بەکارهێنانەکانی زماندا هەستی پێدەکری، تەنانەت کە تاکە کەسیکیش لەگەڵ خودی خۆی دەدوێ.

بەکارهێنانی پێکھاتە زمانییە جیاچاکیان بەستراوەتەو بە ئەرکی زمان و پەيوەندییە کۆمەلایەتیەکانەو کە ئەمەش لە توانستی کۆمەلایەتیدا هەستی پێ دەکری، کە لەم گوتنەدا دەرەکەوێ، کێ قسە دەکات؟ لەگەڵ کێ قسە دەکات؟ کە؟ لە کۆی؟ رۆلی قسەپێکەرانێ زمانە کە چییە؟ بۆ چ مەبەستێک قسە دەکەن؟ پلە و پایە کۆمەلایەتی، زانیاریی هاوبەش ...، ئەو چەمکانە ئەو دەرەخەن کە چەند یاسای کۆمەلایەتی هەیە لەپاڵ یاسا زمانییەکان کە بریار لەسەر بەکارهێنانی زمان دەدەن لە هەلۆیستە جیاچاکیاندا.

"سووسیر" لەو زمانەوانانە کە پێی وایە ئەرکی زمان پەيوەندیکردنە، بەو شیوەیە پێناسە ی زمان دەکات (زمان بریتیە لە سیستەمیکی دیاریکراو لە ئامارەکان کە سروشتیکی کۆمەلایەتی هەیە و بەکار دێت بۆ گواستەوێ پەيامە مروڤایەتیەکان (منذر عیاشی ۲۰۰۲: ۵۵).

ئەگەر سەیری کردە ی پەيوەندیکردن بکەین لەنیوان زمان لەلایەک، وەک سیستەمیکی گەياندن و گەياندنیش وەک ئامانج لەم پەپرەویدا، بەشداربووانی ئەم کردەیه لە چوارچێوەی پەيوەندییەکان دەبن، کە زمان تیایدا ئامرازێکە بۆ گەياندن و گەياندنیش ئەرکیکی زمانی دەبینی.

کۆدی زمانی

نێرەر ئامرازی گەياندن پەيام یان کەنالی پەيوەندیکردن (وەرگر)
(قسەکەر، نووسەر) (کتیب، رۆژنامە...) بابەت و بیرۆکەکان (رادێق، گۆڤار...) (گوڤگر، خوێنەر)
(هەمان سەرچاوە: ۵۶)

۲-۱. پەپرەوی گەياندن :

توانای مروڤ بۆ سەرکەوتن لە ژياندا دەگەرێتەو بۆ ئەو توانایە کە مروڤ بۆ پەيوەندیکردن هەیهتی، بەشیوەیه کە دەتوانی بیرۆکە و شارەزاییەکانی خۆی بۆ کەسانی تری دەورووبەری بگوازیتهو، بەگۆرینەوێ زانیارییەکان و نامە زمانی و

نازمانىيەكان لە رىگەي كەنالىكى پەيوەندىكىردن كە ئەركى گواستەنەوہى واتاى مەبەستدار دەبىنى.

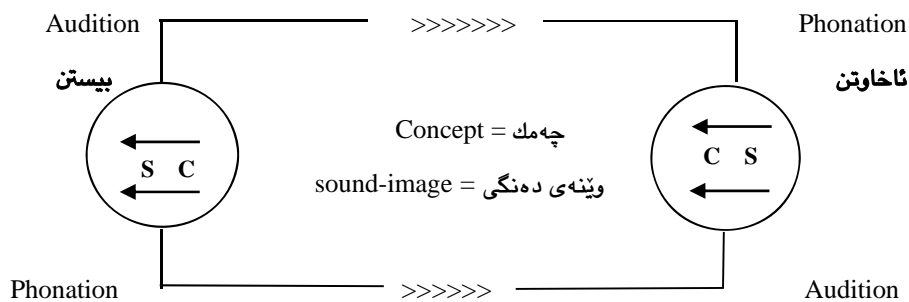
وشەي پەيوەندىكىردن (Communication) بە واتاى: گەياندن، راگەياندن، گفتوگۇكىردن و پەيوەندىكىردن دىت. رەچەلەكى ئەم وشەيەش دەگەرپتەوہ بۇ زمانە ئەوروپىيەكان و بنچىنەكەي بۇ وشەي لاتىنى (Communians)، كە بەواتاى شتى ھاوبەش دىت، لەم وشەيەوہ وشەي (Commune) دارپژراوہ، كە واتاى (كۆمەلى شارستانى) دەگەيەنى.

پەيوەندىكىردن ھونەرى گوزارشتكىردنە لە بىرۆكەكان و سىستەمىكە بۇ ناردن و ھەرگرتنى واتا و چەمكەكان لە نىرەرەوہ بۇ ھەرگەر، لە رىگەي گۆرپىنەوہى واتاى نىو نامەكان كە ھەلگى مەبەستى دىارىكران، پەيوەندىكىردن تەنيا شتە ھۆشەكى و ناسراوہكان ناگرپتەوہ، بەلكو لايەنى وىژدانى و ھەست و جوولەش دەگرپتەوہ.

ئەو پىناسانەي بۇ پەيوەندىكىردن كراون زۆرن، بەلام ھەموويان لە چوارچىوہى چۆنىەتى ئەنجامدانى كىردەي پەيوەندىكىردن و رەگەزەكانى ئەو كىردەيە دەخولپتەوہ، ھەريەك لە گۆشە نىگايەكەوہ بە پىيى دىد و بۆچوون و زانىارىيە خودىيەكان باس لەم كىردەيە دەكات، (سىستەمى گەياندن لە ژيانى مرقۇدا كىردەيەكى ئالۆزە و پىويستى بە چەند پاژەيەك دەبىت بۇ ئەوہى تىگەيشتن بىتە ئەنجام، سەرەتا (نىرەر) بىرىكى لا دروست دەبىت، دوايى وروژپتەريك، ئىنجا ھەري دەگرپتە سەر ھىمايەك، كە لەلاي ھەرگەر بخوئىرپتەوہ، دواتر پەيامەكە لە كەنالىكى پەيوەندىدا دادەنرپت بۇ (ھەرگەر)، ئەويش بە گوئىرەي پىويست لىكى دەداتەوہ و تىگەيشتن روودەدات (عەبدولواھىد مشىر ۲۰۰۹: ۳۸).

"سۆسىر" لە بارەي پەيوەندىكىردنەوہ دەلى: ھەر پەپرەويكى گەياندن بەلايەنى كەمەوہ پىويستى بە دوو كەس ھەيە، سەرەتاى پەپرەوہكە لە لاين (A) ھوہ دەست پىدەكات لە چوارچىوہى بازنەيەكى پەيوەندىكىردنە كە تىايدا (B) ھەيەكەوہ گفتوگۇ دەكەن، پەيامەكە برىتپىيە لەو بىرۆكانەي كە لە مىشكى (A) ھوہ بوونيان ھەيە، لە رىگەي دەنگەكانى زمانەوہ گوزارشتى لى دەكرى كە لە دەمى (A) ھوہ دەردەچى و دەگوازپتەوہ بۇ گوئى (B)، دواتر بازنەكە بەردەوام

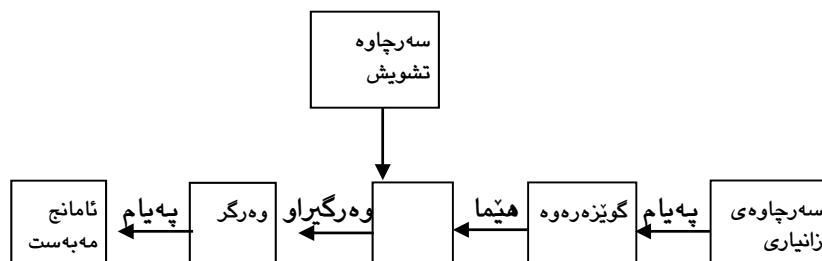
دەبی لەلایەن (B)، بەلام بە ئاراستەییەکی پێچەوانە، ئەگەر وێناکردنەکان لە مێشکی (B) یەكسان بن بە وێناکردن لە مێشکی (A) دا ئەوا پەيوەندیکردنەكە بە سەرکەوتوویی ئەنجام دەدرێ، وەك لە م هیلکارییەدا دەردەكەوێ:

(پروانه: سحر كاظم ٢٠١١: ٢٣-٢٤)

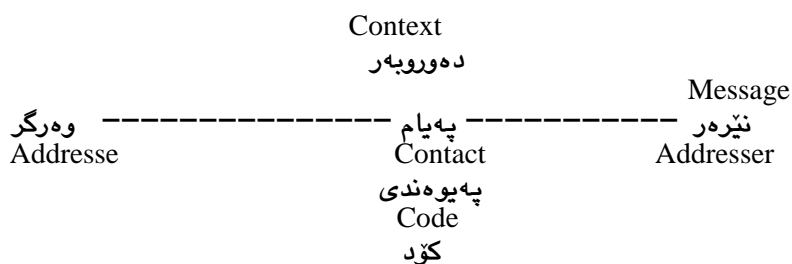
چەمکی پەيوەندیکردن لای "یاکوبسن" بریتییه لەوێ کە (نێرەر پەيامێك بۆ وەرگر دەنێرێ بۆ ئەوێ پەيامەكە کاریگەر بێ، پێویستی بە دەورووبەرێك هەیە بۆی بگەرێتەو، دەورووبەرێك کە لە لای وەرگر درکپێکراوێ، پەيامەكە پێویستی بە کۆدێکی هاوبەش هەیە بە شێوەیەکی تەواو یان بەشیکی، لە نێوان نێرەر و وەرگرەو دواتر پەيوەندیکردنەكە پێویستی بە کەنالیکی فیزیکی و پەيوەندییەکی دەروونی هەیە لە نێوان هەریەک لە نێرەر و وەرگر، پەيوەندییەك رێی بە پەيوەندیکردن و پاراستنی بدات (رومان یاکوبسن ١٩٨٨: ٢٧).

"یاکوبسن" لەم دیاریکردنەدا سوودی لە بیرۆکەی تیۆرەکی "شانۆن و وەیفەر" وەرگرتووە لە شیکردنەوێ پەيوەندیکردن لە ئامێری بێتەل کە بەم شێوەیە گوزارشتیان لێ کردووە: سەرچاوەیەك پەيامێك هەڵدەبژێرێ و لە کۆدێك دايدەنێ، دواتر بە هۆی ئامێریکی ناردن دەیگۆرێ بۆ هێما و، ئامێری وەرگرتنیش ئەو کۆدە شێ دەکاتەو دەیگۆرێ بۆ نامەییەك کە وەرگر بتوانێ وەری بگری، ئەو گۆرانکاریانە لە پەيامەكە روودەدات لە هەردوو ئامێری ناردن و وەرگرتن بەهۆی (تشویش) هەوێ، وەك لە م هیلکارییەدا دەردەكەوێ:

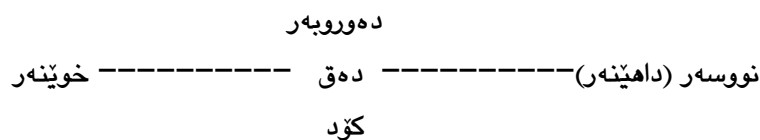
(بروانە: سحر كاظم ۲۰۱۱: ۳۶-۳۷)

ئەو ھىلكارىيەنى بۇ روونكرىنەۋەنى پەيپەۋى گەياندىن كراون نۆرن، بەلام بەناوبانگىرتىنيان ئەو ھىلكارىيەنى كە "ياكوبسن" پىشكەشى كىردوۋە :

(رومان ياكوبسن ۱۹۸۸: ۲۷)

ئەم ھىلكارىيەنى "ياكوبسن" لە ئەدەبدا بەم شىۋەنى دەپ:

(عبدالناصر حسن ۱۹۹۱: ۳)

لە کردەى پەيوەندیکردندا هێماکان و رۆل و چەمکەکان لە نێوان بەشداربووانى پرۆسەکەدا ئالۆگۆپ دەکرین لەگەڵ ئەو بیر و واتایانەى لە ماوەى پەيوەندیکردندا دروست دەبن، ئەم پەيوەندیکردنەش لە پەيوەندیکردنى تاک بە خودى خۆیەوه دەست پى دەکات بۆ پەيوەندیکردنى لەگەڵ دەورووبەر و پەيوەندى جەماوەرى، جوۆرى پەيوەندیکردنەکش بەپى جیاوازی کات و پیکهاته و هەلۆیستی پەيوەندیکردنەکش جیاواز دەبى.

۳-۱. هۆکارەکانى پەيوەندیکردن و جوۆرەکانى :

۱-۳-۱. پەيوەندى زمانى :

(۱) هۆکارە زارەکییەکان :

ئەو هۆکارانەن کە بە هۆیەوه زانیارى لە نێوان نێرەر و وەرگر ئالۆگۆپ دەکرى بە شىۆەیهكى زارەكى و لەپىگەى گوتنەکانەوه، وەکو (گفتوگۆى نێوان دوو هاوپی، چاپیکەوتن، پەيوەندى تەلەفۆنى، کوپ و دانیشتنەکان، کوپوونەوهکان) ئەمەش بە کورتترین رێگا دادەنرى بۆ ئالۆگۆپکردنى زانیارییەکان.

(۲) هۆکارى نووسین:

ئەو هۆکارانە دەگرێتەوه کە بەهۆیانەوه زانیارى لە نێوان نێرەر و وەرگر ئالۆگۆپ دەکرى لە رێگەى نووسراوەکانەوه، وەکو (بەرەمى ئەدەبى، راپۆرت، بلاوکراوەکان،....) لە گرنگترین خاسییه تەکانى ئەم پەيوەندیکردنە توانای پارێزگاریکردن و گەپاندنەوهى زانیارییەکانە لەکاتى پىۆیست، بۆنموونە رۆمان و چیرۆک نامەیهكى ئاراستەکراوە لە نێرەرەوه کە (نووسەر) ه بۆ وەرگر کە (خوینەر) ه، کوۆدەکانیش زمانە و نووسینەکانیش کەناله فیزیکییەکەیه، دەورووبەرە دەرەکییەکش ئەو بارودۆخە پۆشنبیری و سیاسى و کوۆملایه تییه هاوبەشەیه، کە دەورى کردەى پەيوەندیکردنەکەى دەدات، دەورووبەرە ناوەکییەکش بریتییه لەو بارودۆخە گشتییهى دەقەکش بۆ کەسەکان و پووداوهکان وینەى دەکشى .

۲-۳-۱. پەيوەندىي نازمانى:

ئەمەش لە رىگەي ھۆكارە نازمانىيەكانەوہ ئەنجام دەدرى، كە بە ھۆيانەوہ زانىارى لە نىوان نىرەر و ۋەرگەرەوہ لەپەرەوۋى گەياندنە ئالوگور دەكرى، كە برىتىن لە (ئاماژەكان، ھىما نازمانىيەكان، جوولەي دەست، رىگاكانى دانىشتن و دەرپرینەكانى دەم و چاۋ ۰۰۰) كە بە زمانى جەستەش ناسراوہ (ئەم ھۆيانە لەزۆر رووہوہ لەزمان دەچن، ۋەك زمان كار دەكەن و لەسەر يەك بنەما دەپۆن (محمد معروف ۲۰۱۱: ۲۳)، ئەم جوۆرە پەيوەندىكردنە دەكرى بەمەبەست بى، يان بى مەبەست، بە پىي جىاوازي رۆشنىرى و كەلتور و كۆمەلگا و اتا و چەمكى جىاوازي دەبىت، (ئەم ھۆيانەي تری پەيوەندىكردن نمونەيەكى سادە و ساكارى زمانى مرقۇن و لەوانەشە زمان لە قۇناغىكى ميژووييدا ھەر لەشيۆەي ئەمانەدا بووبى، يان ھەرۋەك ھەندى زمانەوان باوہريان وايە زمان برىتى بىت لە گەشەي يەككە لەمانە (ھەمان سەرچاۋە: ۲۴).

۴-۱. ھاۋىيەشەكانى پەپرەوۋى گەياندن :

۱-۴-۱. نىرەر:

لايەنى يەكەمە لە پەپرەوۋى گەياندن و گۆشەيەكى زىندوۋە لەبازنەي پەيوەندىكردنەدا، (نىرەر بەسەرچاۋەي ئاخاوتن دادەنرى بەبى نىرەر گوتار بوونى نابى، لايەنى يەكەمى گوتارە و گوتنەكان ئاراستەي لايەنى بەرامبەر دەكات، بۆ ئەوہي بازنەي كردهي پەيوەندىكردنەكە تەواۋىي (عبدالهادي بن ظافر ۲۰۰۴: ۷).

نىرەر لەوانەيە كەسيك بىت يان دەزگايەك بى يان كۆمەلە كەس و رىخراۋىك بن، كە بە كردهي پەيوەندىكردن ھەلدەستن، ۋەك سەرچاۋەيەكن بۆ سەرھەلدانى ئەو پەيامەي كە ھەلگري واتاي مەبەستدارە.

نىرەر ئەو كۆدانە ھەلدەبژىرى، كە لەگەل پلە و پاىە و ئاستى ۋەرگر بگونجى، بۆ نمونە گوتارى سىياسى جىاواز دەبى لەگەل گوتارى ئەدەبى و بەھەمان شيۆە گوتارى ئەدەبىش لە رووى كۆدە بەكارھاتوۋەكان و شيۆازى دەرپرینەكانى جىاوازه لەو گوتارەي كە بۆ كاروبارى رۆژانە بەكاردى، ۋەك لە بەشى يەكەم لە بەكارھىنانى زمان ئاماژەي پىدرا.

١-٤-٢. پەیام:

ئەمەش لایەنی ھەستپێکراو و بەرجەستەییە لە پەیرەوی گەیاندا، کە بریتیە لە نیشانە و ھێما کۆدکراوانە ی کە بەشیوەیە کە دادەپێژرێن شیاوبی بۆ گواستەو، پەیام ئەو نامەییە کە نێرەر بۆ وەرگری دەنێری لە رێگەی کەنالی گەیاندا وە و بێرۆکی نێرەر دەنوێنی لە وێنەی دەنگیدا کاتی کە ئاخوتنە کە زارەکی دەبی، لەشیوەی نووسین لە گوتاری نووسراودا و ئاماژە و جوولەکان لە پەیرەوی نازمانیدا، کۆدەکان لە پەیرەوی گەیاندا روخساری دەرەوی پەیام دەنوێن و بابەتیش^٢ ناوەرۆکی پەیامە کە یە، دەرکری زاراوی پەیام لە چیرۆک و رۆماندا بەم شیوەیە روون بکریته وە :

نامە کە: رۆمانە کە یە .

شیوەی نامە کە: پیت و وشە و یاساکانی ریزکردنیانە .

ناوەرۆکی نامە کە: ئەوێ خۆینەر لێی تێدەگات واتە زانیارییەکان .

کۆدی نامە کە: ئەو زمانە یە کە پێی نووسراوە .

١-٤-٣. کۆد:

ئەو زاراوانە ی بۆ گوزارشتکردن لەو ھاوبەشە بەکارھاتوون زۆرن، (ھەندیک زاراوی زمان (Language) ی "سۆسییری" بۆ بەکار دێنن، ھەندیک "System" ی "ھیلەسلیف" و ھەندیکیش توانست (Competence) ی چۆمەسکی بۆ بەکار دێنن، بەلام ھەموو ئەمانە ئاماژە بە سیستەمی ھێمایی دەکەن، کە ھاوبەشە لە نێوان نێرەر و وەرگر، سەرکەوتنی پرۆسە ی ئاخوتن بە شیوەیەکی سەرەکی پشت بەو سیستەمە ھاوبەشە دەبەستی (الطاهر بومزیر ٢٠٠٧: ٢٧).

بەبێ بوونی کۆد پەیام ناسراو نابێ و لێک نادریته وە، بە بوونی کۆدی ھاوبەشی نێوان نێرەر و وەرگر مەبەستی قسە کەر ئاشکرا دەبێ و یارمەتیدەر دەبی بۆ تێگەشتنی وەرگر و پرۆسە ی پەيوەندیکردن بەردەوام دەبێ، (کۆد و نامە) لە پەيوەندی زمانیدا بەرانبەر (زمان و گوتن) دەوێستن یان (زمان و

ئاخاوتن)، (كۆد ھۆكارىكى گىشتىيە دەكرى بۆ ژمارەيەكى بى كۆتا لە نامە بەكاربىت ۋەك چۆن زمان بۆ ژمارەيەكى بى كۆتا لە گوتن بەكاردى .
كۆد چەندەھا شىۋەى جيا جيا لە (دەنگ، رووناكى، نووسىن، جوولە...)
دەگرىتەۋە، بەلام زمان دوو شىۋە دەگرىتەۋە، دەنگى (زارەكى) كە ئاراستەى
ئەندامى بىستەن دەكرى، نووسراۋ كە ئاراستەى ئەندامى بىزىن ۋە دەست لىدان
دەكرى، بەمەش دەكرى زمان بە شىۋەيەك لە كۆد دابىرى ۋ ئاخاوتنى زمانىش بە
جۆرىك لە نامە دابىرى. (لطيف زىتونى ۲۰۰۲: ۹۸).

۴-۴-۱. دەوروبەر:

دو جۆر لە دەوروبەر (سياق) دەورى پەيپەۋى گەياندىن دەدەن
(دەوروبەرى دەق) ۋ (دەوروبەرى دەرەۋەى دەق)، دەوروبەرى دەق دەوروبەرى
زمانىشى پىدەگوتىت، ئەم جۆرەى دەوروبەر تەنھا گرنگى بە پەيۋەندىي نىۋان
يەكەكانى پىكھاتەى دەق دەدات دور لە پەيۋەندىي يەكەكان بە جىھانى
دەرەۋەى دەق، ھەرچى دەوروبەرى دەرەۋەى دەق ئەمانە دەگرىتەۋە
(دەوروبەرى كۆمەلايەتى، سياقى دۆخ، دەوروبەرى ئەدەبى، دەوروبەرى
رۆشنىبىرى ۋ دەرونى). (بروانە: سحر كاظم ۲۰۱۱: ۲۳۲).

۵-۴-۱. كەنال:

بازنەى بەيەكگەياندىن نىۋان نىرەر ۋ ۋەرگرە ۋەكو پردىكە ھەردوۋ لايەنى
پەيپەۋى گەياندىن بەيەكەۋە دەبەستىتەۋە، پەيام كاتىك لە لايەن نىرەرەۋە
ئامادە دەكرى، كە لە رىگەى كەنالەۋە دەنىردى بۆ ۋەرگر، كەنال بەپىي شىۋە ۋ
جۆرى پەيۋەندى ۋ كۆدى پەيۋەندىكرەنەكە دەگۆپى، ۋەك (رادىۋ، تەلەفزيۇن،
گۆقار، رۆژنامە، مايكرۇفۇن، نەخشە، ۋىنە، لىست، كۆمپيوتەر، تەلەفزيۇن،...)،
بۆنموۋنە لە پەيۋەندى جەماۋەرىدا رۆژنامە، يان گۆقار يان كەنالى تەلەفزيۇنى ۋ
رادىۋى دەبى، كەچى لەپەيۋەندى بە كۆمەل مايكرۇفۇن دەبى ۋەكو گوتارى
ھەينى ۋ ۋانەى زانستى ۋ كۆپ ۋ كۆبۈۋەۋەكان.

۱-۶-۴. وەرگر:

مه بهست لئی ئه و لایه نه یه که په یامه که ی ئاراسته ده کری و به ران بهر نیرهر ده وهستی له په پره وی گه یاندندا، وەرگر به شیوه یه کی ناراسته وخو رول ده بین له ئاراسته کردنی نیرهر له کاتی هه لباردنی هیما و دارشته کانی گوتنه که ی، وەرگر دوا ی وەرگرتنی په یامه که ئه رکی شیکردنه وه ی کۆده کان ده گرته ئه ستو بو گه یشتن به واتای مه بهستدار له په پره وی گه یاندندا، ئه مه ش کاتی که ده بی که ئه و کۆدانه ی نیرهر به کاری دینی بو گه یاندنی مه بهسته که ی ناسراوبی له لایه ن وەرگره وه، باشترین نمونه ش بو ئه مه قسه پیکه رانی زمانیکی دیاریکراون، (وەرگر له کرده ی شیکردنه وه ی کۆده کان و لیکدانه وه یاندنا په نا ده باته بهر سی قوناغ:

- ۱- لیکدانه وه ی واتای فره نگی، له ریگه ی واتای وشه و لیکدانیه وه.
- ۲- به راورد کردنی له گه ل ئه و ده ور به ره ی که تیدا گوتراوه، تا بزانیته ده گونجیته یان نا.
- ۳- ئه گه ر مه بهسته که ی نه گه یاند، ئه و ده بی بگه ریته وه بو هندی زانیاریی که سی و کولتوری (عه بدولواحد مشیر ۲۰۰۹: ۴۰).

۱-۵. ئه رکه کانی زمان له په پره وی گه یاندندا:

"یاکوبسن" دوا ی دیاریکردنی هاوبه شه کانی په یوه ندیکردن و ئاماژه دان به وه ی هه ریه که له و ره گه زانه ئه رکیکی جیا به جی دینی، شه ش ئه رکه بو زمان له په پره وی گه یاندندا دیاری ده کات:

ئاماژه کردن		
(ده ور به ر)		
هه لچوونی	ئه ده بی	تیگه یشتن
(نیرهر)	(په یام)	(وەرگر)
ئاگادار کردنه وه		
(که نال)		
میتازمانی		
(کۆد)		

۱-۵-۱. ئەركى ھەلچوونى Emotive function:

ئەم ئەركە كاتىك دەبىي كە ھىماكە ۋەلامدانەۋەيەكى ھەلچوونى دروست بىكات، ئەمەش تايىبەتە بەنئىرەر و مەبەستى نئىرەر لە پەيۋەندىكردندا، كاتىك ھەول دەدات ئەزموونى ژيانى خۆبى و بىرۆكەكانى و ھەست و ھەلچوونەكانى لە رىگەي پەيامەكەۋە دەربىرى، ئەم ئەركە بە ئەركى دەربىرىش (Expressive Function) ناسراۋە.

۲-۵-۱. ئەركى ئاماژەكردن Referential function:

ئەمەش تەركىز دەكاتە سەر سەرچاۋە (المصدر) كە ھىماكە بۆ شتىك دەگەپتەۋە لە دەۋرۋەردا، بۆ نمونە لە چىرۆكدا كاتىك بىرگەكانى گىرپانەۋە تەركىز دەكاتە سەر ھەلۋىست و رووداۋە گىرپدراۋەكان ئەركىكى گەپانەۋەبى دەبىنى، (ئەم ئەركەي زمان لە ھەموو نامەيەكدا بەدى دەكرى، كە بنچىنەي ھەموو پەيۋەندىيەكەيە و پەيۋەندى نىۋان پەيام و ئەو بابەتەي لىي دەدوى دىارى دەكات (بىير جىرو ۱۹۹۲: ۳۰)).

۳-۵-۱. ئەركى تىگەيشتن لە دەق Conative function:

ئەم ئەركە پەيۋەندى بە ۋەرگەرۋە ھەيە، كە ھەلدەستى بە شىكرەنەۋەي كۆدەكان و گەيشتن بە واتا و ناۋەپۆكى نامەكە، لەرىگەي ھەلۋەشانەۋە و رۆنانەۋەي دەقەكەدا.

۴-۵-۱. ئەركى ئەدەبىي Poetic function:

ئەم ئەركە تايىبەتە بە لايەنى ئەدەبىي، ئەركى ئەدەبىشى پى دەگوتى، ياكۆبسن، لە بارەي ئەم ئەركەۋە دەلى: (بەر لە ھەموو شتىك ۋەلامى ئەو پرسىيارەيە چى وادەكات نامەيەك ۋەك بەرھەمىكى ھونەرى سەير بىكرى؟)، ياكۆبسن خۆي ۋەلامى ئەو پرسىيارە دەداتەۋە و دەلى: (تەركىزكردنە سەر پەيام ئەركى ئەدەبىي زمانە)، واتە بوونى ئەركى ئەدەبىي لەناۋ پەيامىك، ئەۋە وادەكات

پەيامەكە وەك بەرھەمییكى ھونەرى سەیر بکری، ئەمەش لە كاتیكدە دەبی كە ئەركیكى ئەدەبی بەجی ھێنابی. (سحر كاظم ۲۰۱۱: ۱۸۸).

۱-۵-۵. ئەركی ئاگادارکردنەوه Phatic function:

یەكێكە لە ئەركە سەرەكییەكانی پەيوەندیکردن كە دەكری بە ھۆیەوه ھەر کرداریكى پەيوەندیی زمانی بنیاد بنری و ئاراستە بکری، لەم ئەركەدا، تەركیز لەسەر كەنالاكە دەكری بەتایبەتی ئو برگانەى گێرانیەوه، كە تەركیز دەكاتە سەر پەيوەندی گێرەرهوه (Narrator) و ئەوھى بۆی دەگێریتەوه (Narrate) بۆنموونە لە گوتنەكانی وەك: (ئەى خوینەر، لەگەلمى، ...).

۱-۵-۶. ئەركی میتازمانى Metalingual function:

یەكێكە لە ئەركەكانی پەيوەندیکردن زمانی كە تەركیز دەكاتە سەر كۆد، لە رووی تاییبەتمەندیی زیاتر دەكری بڵیین برگانەى گێرانیەوه كە تەركیز دەكاتە سەر ئەو زمانەى لە گێرانیەوهكەدا بەكارھاتوو ئەركیكى میتازمانى بەجی دینی، ئەمەش پەيوەندیی بە زمانیکەوه ھەيە، كە بەكاردی بۆ وەسفکردن خودی زمان خۆی، بۆنموونە ئەو زمانەى لەم لیکۆلینەوهیە بەكارھاتوو ئەركیكى میتازمانى بینووه (بروانە: 2002:181-185 Danial).

۱-۶- زمانى نووسین و زمانى قسەکردن:

میژووی لیکۆلینەوه لە زمان پەيوەندییەكى فراوانی لەنێوان زمانى نووسین و قسەکردن دەرخستوو، مرقف دواى ئەوھى لەدايك دەبیئت سەرھتا فییری زمانى قسەکردن دەبیئت، نەك نووسین، بۆیە زۆر لە زمانەوانەكان بروائان وایە زمانى نووسین فۆرپمی نووسینە بۆ زمانى قسەکردن، كە بریتییه لە تۆمارکردن دەنگەكانى مرقف لە شیۆھى فۆرپمی نووسراودا، (نووسین بریتییه لەو ھەولەى كە مرقف داویەتی بۆ تۆمارکردن قسە، تاوھكو میژوو و میراتی خۆی لە فەوتان بپاریزی. نووسین زمان نییە، بەلكو لەگەل قسەکردندا دوو شیۆھى زمان و

نوسىن دووجار دووركەوتنەوھىيە لە راستىيە رووداوەكان (واقع) چونكە رەمزە بۆ رەمى ترواته "گوتن" (محمد معروف ۲۰۱۱: ۲۲۱).

زمانەوانەكان باوەريان وابوو زمانى نوسىن وەسفى زمانى قسەکردن دەكات و يارمەتيمان دەدات بۆ فيربوونى زانبارى و فيربوونى زمان، زمانى نوسىن نواندن و بەستەوھى زمانى قسەکردنە بە جىھانى واقعى، كە زمانى قسەکردن لە شيوھى نوسىن تۆمار دەكرى زۆر جيگيرتر دەبى، ئەمەش واى كردبوو (كە بۆ چەند سەدەيەك، زمانى نوسىن شويىنكى دەرکەوتووتر داگير بکات، كە بریتی بوو لە ريگەي گواستەوھى ئەدەب، بەمەش بۆتە سەرچاوەى زمانىكى يەكگرتووى بەرز كە ھەست بەوھ دەكرە زمانىكى بەردەوام و بە دەسلەت دەدات بەدەستەوھ. بەم پيىھە ياساكانى ريزمان تايبەت بوون بە دەقە نووسراوەكان (Crystal2006:147).

پەيوەندى سەرەكى نيوان زمانى قسەکردن و زمانى نوسىن پەيوەندىيەكى سادە و ساكارە مۆڤ نوسىن بۆ نواندن جىھانى واقعى خۆى بەكاردىنى كاتىك لە دەرەوھى نوسىن قسە دەكەن ئەمە دەبيتە زمانىكى قسەکردن.

كارى ئەدەبى وەك نمونەيەك بۆ زمانى نووسراو گرینگىيەكەى لە پەيوەندىيە دواخراوەكەيتى، كە دەقى نووسراو پيى جيا دەكرىتەوھ، ئەمەش دەگەرپتەوھ بۆ ئەوھى وەرگرتنى كارى ئەدەبى لە دەرەوھى سياقە بنجىيەكەى خۆى روودەدات، ئەمەش بۆتە ھۆى ئەوھى كراوەبيت لە رووى شيكردنەوھ و زياتر لە ليكدانەوھيەك لەخۆ بگرى، واتا لە چوارچيۆ تەسكەكەى ئاخاوتنى زارەكى دەرېكات و ھەر خوینەرېك لە ريگەى رۆشنېيرى كەسى و بەپيى ئەزموونى تايبەتېى خۆى لە ژياندا لە دەق بېوانى.

زمانى قسەکردن ئاسانترە بۆ فيركردن لە زمانى نوسىن، بەلام كاريگەريى زمانى نوسىن زياترە و زياتر دەميىتەوھ، زۆربەى زانبارىيەكانى ميشىكى مۆڤ لە ريگەى ھەستى بينىنەوھ وەردەگيرى و لە ميشىكدا ھەلدەگيرى، لەكاتىكدا ئاخاوتنى زارەكى لەگەل لەناوچوونى دەنگ ناميىنى و بزر دەبى، بە شيوھىيەكى وردتر ھەموو كەسيك ھەلدەدات زانبارىيەكان لە وینەى ناو ميشىكەوھ بەدەست بيىتەوھ، كاتىك دايكىك بېھوى مندالەكانى فيرى شتيك بکات ئەوا زمانى

قسەکردنە کە رێگە یەکی ئاسانتەر بەلام مەرۆڤ لە قوناغیکدا، وای لیدیتر زیاتر پشت بە چاوەکانی دەبەستێ وەک لە گوێیەکانی، لە کاتی کدا کە فۆرمە نووسراوەکە ی زمانی قسەکردن هەمان واتا بە دەستەووە دەدات، ئەو لە کاتی کدا کە بمانەوی فیری زانیاری بین نەک زمان.

ئەوێ کە روون و ئاشکرایە هەموو کەس وەسفی و اتاکان لە رێگە ی شتە ماددیەکانەو دەکات، هەروەها پەيوەندیکردنی مەرۆڤ لە گەڵ یەکتەر لە رێگە ی قسەکردنەو، ئەوانەن کە پەيوەندی بە توانای نەستەکانەو هەیه ئەم جۆریان زۆر سنوورداترە لە بێکردنەو لە رێگە ی شتە ماددیەکانەو، کاتی ک مەرۆڤ هەست بە گرانی لە دەربیرین دەکات پەنا دەباتە بەر ئەو رستانە ی لە رێگە ی نووسینەو لە میشکیدا هەلگیراون.

زمانی نووسین جیگیرترە و کەمتر گۆرانی بەسەردا دیت، (زمانی قسەکردن رۆژانە بە بەراورد بەوێ کە پشتگوێ دەخرا و دەستبەرداری بوون وەکو بابەتیکی لیکۆلینەوێ نا دەولەمەند بۆتە مایە ی کەمبوونەو و گرنگی پینەدان و ریکنەخستن، دەتوانین بڵین زمانی قسەکردن زمانیکی بێ یاسایە قسەکەر هەست بە سەرلیشیوانیک دەکات، لەوێ بۆ ئەوێ ئاخاوتنیکی گونجاو ئەنجام بدات پیویستە بە قالبە دروستەکانی زماندا بجیتەو، وەکو ئەوێ لە کتیبە ریزمانیەکاندا تۆمار کراوە یان وەک شیوازی نووسین پیناسە کراوە، هەروەها درکندنەکانیش دەبی پەپرەوی نووسینی ستاندارد بکات (Crystal 2006:147).

کاتی ک مەرۆڤ زمانی نووسین نازانی ئەو تەنیا دەتوانیت زمانی قسەکردن بە بیر خۆی بینیتەو و دەنگەکانی زمان بەرھەم بهینێ. ئەو ناتوانی لەو واتایانە بگات کە بە رێگە ی نووسینەو نوینراون کاتی ک مەرۆڤ بە شیوەیەکی سەرەکی لیکدانەوێ و اتاکان بە رێگە ی بێکردنەوێ ماددی دەکات، زۆربە ی زۆری و اتاکانیش لە رێگە ی گەشەکردنی کۆمەلەو بەرھەم دیت .

ئەو جیاوازیانە ی لە نیوان زمانی قسەکردن و نووسیندا هەیه زۆر زیاتەر لەوێ بتوانی سنووری بۆ بکیشری (جیاوازیەکان زۆر زیاتەر لەوێ خەلگی بیر ی لی دەکەنەو، بەراوردکردنە کەش گەورەتر دەبی کاتی ک کە تیکستیکی

نوسراو بەراورد دەكەين لەگەل گەفتوگۆيەكى ئاسايىدا، تەنەت لە گوتنىكى
فەرمىي ئامادەكراويشدا، وەكو ئەوئە مامۇستايەك لە وەنەوتنەوئەدا پەيرەوى
دەكات، بۆنموونە (ئاخاوتنى پۆل) تا پادەيەك لە زمانى نووسين دەچى لە رووى
رۆنان و فۆرمەكەيەو، ئەمە كاتىك زمانى قسەكردنەكە تۆمار بىرئەت، بەلام زۆرجار
هەموو وردەكارىيەكانى قسەكردن ناتوانى تۆمار بىرئەت (هەمان سەرچاوە: ۱۴۹).

"كريستەل" لەبارەى جياوازيى رۆنانى (پىكەتە) و بەكارهينان لە نيوان زمانى
قسە و نووسيندا، دەلى: (بە هېچ شىوئەيەك ناكري جياوازيى لە نيوان ئەم دوو
شىوئەى بەكارهينانى زمان بىكەين، چونكە ئەم جياوازيانە لە بنەپەتدا لە
جياوازيى بنچينەيى تر بەرەم دىن، كە لە جۆرەكانى هەلوئىستى
پەيوەندىكردنەو دىنە كايە، قسە بەشيكە لە كارلىككردن، بە زەمەن (كات) كە
بە ميكانىزمى پەيام ناردن بەستراوئەو، لەوئە تارپادەيەك ھاوبەشەكانى
قسەكردن (قسەكەر و گوئگر) لەكاتى ئىستادان، قسەكەر پەيامنئىركى ديارە (بۆ
گوئگر يان وەرگر)، كەچى نووسين بەستراوئەى شوئىنە^۲ و جيگىر و دەرکەوتووە
ئەنجامەكەشى ئەو دەبىت كە ھاوبەشى نووسين (وئەك لە هەموو دەقە
ئەدەبىيەكاندا)، نازانري قسەكەر نووسەر كيئە؟ (Crystal 2006:149).

"يول" لە بارەى رۆنان (پىكەتە) و بەكارهينانەو ئەم جياوازيانە لە نيوان
هەردوو شىوئەى بەكارهينانى زمانى نووسين و قسەكردن ديارى دەكات:

۱. پستەكانى زمانى ئاخاوتن پەسندىتى پىزمانيان كەمترە لە پستەكانى زمانى
نووسين.

۲. پستەكانى زمانى ئاخاوتن بەزۆرى پستەى ناتەواون و لە زنجيرەيەك فرەيز
پىكدىن.

۳. لاپستە (كلۆن) لە زمانى ئاخاوتندا زۆر كەم بەدى دەكرى.

۴. لە زمانى ئاخاوتندا پستەكان زياتر بىكەر ديارن، واتە پستەى بىكەر ناديار زياتر
لە زمانى نووسيندا بەرچاوەكەوى.

۵. لە زمانى نووسيندا نيشانە بەرجەستەكانى لاپستە (كلۆن) وەكو (كە،
كاتىك،....) لە ديارخستنى پەيوەندى نيوان لاپستەكان بەدى دەكرين، لە

زمانی ئاخاوتندا فرەیزەکان بە ھۆی ئامرازی دانەپالێ (بەلام، و، ..) بەیەکەوہ دەبەستێنەوہ.

٦. لە زمانی نووسیندا ھەندیک پێکھەری پەوانبێژی (بەلاغی) ھەن وەکو (لە سەرەتادا، لەمەش گەرتەر، لە دەرئەنجامدا...) بەلام لە زمانی ئاخاوتندا زۆر کەم بەدی دەکێن.

٧. لە زمانی نووسیندا کەس یا شتی ئاماژە بۆکراو دەکێت زۆر جەختی لەسەر بکێتەوہ، وەکو:

دووبارە دەیلێمەوہ، دەچمەوہسەر، ئەوہی سەبارەت بە— وتم،....

٨. پستەکانی زمانی نووسین زیاتر لەشیوہی نیھاد و گوزارەدان، بەلام پستەکانی زمانی ئاخاوتن زیاتر پستەیی بە باسکراو و ناوہسفین، بۆنموونە:

پشیلەکان + بەرپەلات کردن؟ (بروانە: 15: Yule and..1983)

"کریستەل" لەبارەیی پەیوەندیی زمانی نووسین بە قسەکردنەوہ و پەسندکردنی یەکیکیان بەسەر ئەوی ترەوہ دەلی: (ناکری) زمانی نووسین و زمانی قسەکردن ھێچ کاتیک رووبەرووی یەک بکێنەوہ یان لە یەک ئاست سەنگ دابنری، ھێچ بیرۆکە یەکی واش لە ئارادا نییە کەوا زمانیک پەیوەندیکردن لەوێتر چاکتر بیت، ھەرەھا بە پێی پەیوەندی میژووییانەوہ ئەو راستییەکی کە ماوہ بیلێن لە کۆمەلگای نویدا دوو رێگەیی زۆر جیاوازی لە سیستەمی پەیوەندیکردن بۆ ئەندامەکانی خۆیان دابین دەکەن، ھەر یەکیکیان گەشە دەکات بۆ بەدەستھێنانی رێگەیی تایبەت بۆ پەیوەندیکردن ناکری نە نووسین بە زمانی قسەکردن بگۆردری نە زمانی قسەش بە نووسین بگۆردریتەوہ. (Crystal2006: 148).

"ھالیدە" لە رووی تایبەتمەندی لکاندن جیاوازیی لە نیوان ھەردوو جۆری زمانی نووسین و قسەکردن بەوہ دەکات، کە (زمانی نووسین بە دەق و زمانی قسەکردن بە نادەق دادەنێت، لە دەقدا پارچەکان "رستە بەدوایە کداھاتووەکان" بەیەکتەرەوہ لکان و پەیوەندییەکی ئەوتۆ لە نیوانیاندا ھەیە کە ھەموو رستەکان وەک یەکە یەکی یەکگرتوو لێدەکات. بەلام لە (نادەق)دا ئەو پەیوەندییە لە نیوان پارچەکانیدا نییە و رستەکانی بەیەکتەرەوہ نە لکان. ئەو کۆمەلە رستە بەدوای

يەكداھاتوانەش كە لكاندن لە نئوانياندا نىيە يەكەيەكى يەكگرتوو پىك ناھيئەن (قەيس كاكل ۲۰۰۲: ۲۴).

۷-۱. پەيرەوى گەياندن لە ئەدەبدا:

بەر لە روونکردنەوى پەيرەوى گەياندن لە دەقى ئەدەبیدا "دەقى گىرپانەو" پىناسەى چەند فەيلەسووف و زمانەوانىك بۆ گىرپانەو دەخەينە روو، گىرپانەو نمونەى پەيوەندييەكى ناراستەوخۆ دەنوئى، كە (يەكەكە لەو پرەنسيپانەى لە رىگەيەو جىهان ئاشناى كىشە و كردهو و ئەزمونەكانمان دەكەين (Herman2007:23)، بە گواستەوەيان لە جىهانىكى راستەقىنەو بۆ جىهانىكى خەيالى كە جىهانى گىرپانەو، لە رىگەى رەگەزە ئەدەبىيە جۆراو جۆرەكان لە شىوہى پەيامى نووسراودا.

"گىنيت" لە بارەى پىناسەى گىرپانەو دەلى: (ھىچ پىناسەيەك بۆ گىرپانەو بى كەم و كورپى و كىشە نىيە، گىرپانەو نواندن و پىشكەشكردنى رووداويك، يان زنجيرە رووداويكە (Herman2007:23).

بەھۆى بلاو بوونەو و فراوانى بەكارھيئەتى ئەم زاراوہى (گىرپانەو) لە بوارەكانى زمانەوانى و ئەدەب بە گشتى، لىكۆلەران بە پى تىپوانىنى كەسى و پەيوەندى ئەم زاراوہى بە بوارى لىكۆلەنەو كەيان، پىناسەى جىاجىيان بۆ گىرپانەو كردهو:

تراسك: (گىرپانەو برىتيە لەو دەقى كە چىرۆكەك دەگىرپتەو، ئەو دەقى گىرپانەو تىدايە جىاوازە لە دەقەكانى تر، بەھۆى كۆمەلەك رووداوى خەيالى يان راستەقىنە دەگىرپتەو، نمونەى گىرپانەو نووسراو برىتين لە كىتبە ميژووييەكان و رۆمان و چىرۆك، كەچى نمونەى گىرپانەو زارەكى ئەو چىرۆكانەن كە لەكاتى گفتوگۆدا دەگىرپدرىنەو (Trask2007:181).

جيرالډ پرنس: (گىرپانەو نواندنەك بۆ يەك يان زياتر لە رووداويكى راستەقىنە يان خەيالى، كە لە لايەن يەك، دوو يان زياتر لە كەسيك "گىرپەرەوہيەك" دەگىرپدرىتەو بۆ يەك يان زياتر لە "بۆگىرپدراوہيەك" (جيرالډ پرنس ۲۰۰۳: ۵۸).

ئابۇت "Abbott": (گێڕانەوێ پێشکەشکردنی ئەو رووداوانە، کە لە چیرۆک و گێڕانەوێ پێکدێن، چیرۆک بریتییە لە رووداوێک یان زنجیرەیەک لە رووداو، گوتاری گێڕانەوێش بریتییە لە نواندن و پێشکەشکردنی ئەو رووداوانە (Herman2007:23).

جان لۆفیف: (گێڕانەوێ بریتییە لە ھەر گوتنێک، کە جیھانیکی وەرگراوە لە راستی دەگەڕێتەوە بۆ زەین، کە لە ھەردوو رەھەندی ماددی و مەعنەوییەوە و لە کات و شوێنێکی دیاریکراوەوە و ژۆربە کاتیش بە ھەلگەراوەیی لە رێگەی گۆشەنیگای کەسایەتییەک، یان زیاتر پێشکەش دەکری، وێرایی گۆشەنیگای گێڕەرەوە (شجاع مسلم ۱۹۹۴: ۵۹).

لە دەقی گێڕانەوێدا دانەر سەرچاوەی دروستکردنی پەڕەوی گەیانندە، لە رێگەی پەيامێک لە شیوەی دەقی نووسراودا بە شیوەیەک ناپاراستەوخۆ پەڕەندی بە خوینەر دەکات کە ھەردووکیان وێنەی دوو کەسایەتین لە جیھانی راستەقینەدا، دانەری دەقی گێڕانەوێ (ھەمیشە شت پێشکەش دەکات تەنانەت ئەگەر رووداوە گێڕدراوەکە بە شیکیش نەبێ لە ئەزموونی کەسێی خۆی، لەوانە پەڕەوێ ژیاڵی خەڵکانی تریان ئەفسانە یان شیعری داستان بێ، یاخود باس لە پالەوانییتی کەسیکی قارەمان بکات (Floderink1993:434).

دانەر کە نێرەری راستەقینە پەيامەکی پەڕەوێ رووداوەکان لە رێگەی گێڕەرەوەیەک یان چەند گێڕەرەوەیەک ناو دەقە کە پێشکەش بە خوینەر دەکات، کە ھەندێ جار دانەر خۆی ئەو رۆڵە دەبینێ یان ئەو رۆڵە دەدات بە یەکیەک لە کەسایەتییەکانی چیرۆکەکە، یان ھەندێ جار گێڕەرەوە بە شیوەیەک کۆنکریتی دەرناکەوێ، لەو حالەتەدا بە دانەری ناوەکی ناودەبرێ.

وەرگری پەيام لەم پەڕەوێدا خوینەرە کە لە رێگەی خوینندەوێ دەقی گێڕانەوێکە پەيامی دانەری پێدەگات. (گەیانندن لە ئاستی گێڕانەوێ پێویستە، لەسەر ئامارە پێکدەنەکانی ئەو پەيامە بێت، کە لە لایەن دانەرەوە ناپاراستە خوینەری دەق "وەرگر" کراوە. (Floderink1993:434). ئەمە سەرەڕای ئەو گفتوگۆ و ئاھاوتنە لە ناو جیھانی خەیاڵی گێڕانەوێدا لە نێوان

كەسايەتتىيەكانى چىرۆك و رۇمانەكاندا ئالوگۇر دەكرېن، كە جۆرىك لە كاريگەرى و كارتىكردنى نىوان ئەو كەسانە پيشان دەدات و ئەم كاريگەرىيە بۇ خوينەرى دەق و جەماوهرىش دەگوازىتەو، ئەمەش شىوئەيەكى ترى پەيوەندىكردن دەنوئى، تارادەيەك لەو گفوتوگۇيانە دەچى كە لە ژيانى رۇژانەدا ئەنجام دەدرى.

۱-۷-۱. دانەر و خوينەر Author and Reader:

دواى مېژوويەك لە ھەولدان و وتووئىزى بەردەوام لىكۆلئىنەو ھەكان بە ئاراستەى دۆزىنەو ھى وەلامىك رۇيشتن بۇ ئەو پرسىيارانەى لە لىكۆلئىنەو رەخنەبىيەكاندا ھاتنە ئاراو ھەربارەى كارە ئەدەبىيەكان، كە پشت بەلايەنى سىيەم دەبەستن لە سىگۇشەى بەكارھىنەرى زماندا، لە پەيوەندى ئەدەب بە پراگماتىكەو، كە ئەويش خوينەر ياخود بەكارھىنەرى دەقى ئەدەبىيە.

دەقى ئەدەبى پىكھاتەيەكى دابراوى نىيە و بەتەنيا بەويستى دانەرەكەى گەشە ناكات، بەلكو مەسەلەى گەشەى جۆرە ئەدەبىيەكان دەكەوئتە ژىر كاريگەرى كارتىكەرىكى گەورە كە خوينەرە، (خوينەر وەك ھاوبەشىكى چالاک رۆللىكى گەورە لە گەمەى ئەدەبى دەگىرې، كاريگەرى خوينەر لە رىگەى وەرگرتنى دەقەكەو و تەوانەو لەناو لايەنە فىزىكى و سايكۆلۆژىيەكانى پىرۇسەكەدا درىژ دەبىتەو (فراوان دەبى)، ئەم پىرۇسەيە لەگەل خويندەو ھەدا يەك دەگرىتەو (Mey2001:237).

بەپاى "ئایسر" (Wolfgang Iser) واتاى دەق برىتتىيە، لە ئەنجامى كارلىككردنى نىوان دەق و خوينەر، ئەركى رەخنەگرى دەقى ئەدەبىش شىكردنەو ھى دەق نىيە، وەك بابەتلىك، بەلكو شىكردنەو ھى كارتىكردنى دەقە لەسەر خوينەر، (دانەر لە داھىناندا پىويستىيەكى راستەوخۆى بە ھاوکارىيە خوينەرلىكى شارەزا ھەيە، دەقە ئەدەبىيەكان ھەموو كات چەند بۇشايىيەكيان تىدايە كە تەنيا خوينەر تەواناى پىكردنەو ھەيە (عبدالناصر حسن ۱۹۹۱: ۹۳)، ئەم ھاوکارىيەى خوينەریش (بە تەواوكردى لايەنى گشتى ئەو پىرۇسەيەى دانەر دروستى كر دوو ھەردەكەوئى، بە ئەنجامدانى ئەو ھى خوينەر دەبىتە كارايەك لەپال ئەو ھى دەبىتە بەشىك لە سەيركەر لە كرەكەدا، ھەروەھا خوينەر رۆلەكە دەگۆرې: ئەمەش لەكاتى خويندەو ھى دەق لەلايەن خوينەر و

دووباره شیکردنه وه و بهرهمهینانه وهی دهبی، ئه کارلیککردنه به پرۆسهی دیالیکتیکی^۱ داده نری (Mey 2001:237).

ئوهی جیی سهرنجه یه کهم خوینهری دهق دانه ره که یه تی که بهرهمهینهری دهقه که یه و دواي چهند کردیه کی بهرده وام له دارشتن و خویندنه وه ئه وه دهقه بهرهم دینی، که ئه ویش وه خوینهریکی ئاسایی دهق نییه، به لکو شاره زایی ته وای له ئامرازه هونه رییه کان و ئه و ئه رکه جوانیناسییانه (جمالیة) هیه، که تاییه تمه ندیی ئه ده بییانه به دهق ده به خشن.

به پای "ئیکۆ" دهق ستراتیژییه تی که هه ریه که له نووسهر و خوینهر به شدارن تیایدا، دانه بۆ ئه وهی ستراتیژییه تی دهقه که ریکبخات دهبی پشت به زنجیره یه که توانا به سستی، که هه مان ئه و توانایانه که خوینهری نمونه یی^۲ بۆ تیگه یشتن به دهق به کاری دینی، به و ریگایه ی که دانه بیری لیده کاته وه و به پشتبه ستن به یاساکانی پراگماتیک که هه موو کات سه پاندنی بوونی لایه نی به رامبه ره، که دانه ره دیدوینی.

واتای دهق سه باره ت به هه موو خوینهره کان به یه که ریگا بونیاد دهنری به لام جیاوازی له تیگه یشتنی ئه و واتایه له خوینهریکه وه بۆ خوینهریکی تر دهگه پیتته وه بۆ جیاوازی ئه و په یوه ندیییه ی خوینهر له گه ل دهق دروستی دهکات، جیا له وهی خوینهریکی تر دروستی دهکات له گه ل هه مان دهقدا، ئه گه رچی (دانه ری راسته قینه که سایه تییه کی جیگیر و دیاریکراو دهنوینی له ماوه یه کی میژووپی بۆ داهینانه ئه ده بییه که ی، به لام خوینهرانی دهقه که ی به پیی سه رده م دهگورپن و خاوه نی که سایه تی جیاوازن، ئه مه ش هوی بوونی وه رگرتن و کاردانه وهی جیاوازه بۆ هه مان بهرهمی ئه ده بی (رولان بارت ۱۹۹۲: ۸۸).

هه ر خوینهریک شیوه یه کی تاییه ت له کارلیککردنی هیه له گه ل ئه و دهقه ی دهخوینیتته وه هه رچه نده هه مان ئه و ریبازه دهگریته بهر، که دهق به سه ره موو خوینهره کانه وه ده یسه پیینی، ئه م جیاوازی کالیککردن و لیکدانه وهی خوینهر له هاوده قی (Co-text)^۳ ئاشکراتر ده رده که وی.

ئەوھى راستى بى (دانەر تارپادەيەك پشت بە خوینەر دەبەستى وەكو پىشگریمانەكارىك بۇ چالاكىيە ئەدەبىيەكەى خو، ھەرۈھا خوینەرىش پشت بەدانەر دەبەستى بە درككردن بە پىشھاتەكانى دونىاي دەوروبەر لە دەقە نووسراوھەدا، بۇ ئەوھى (بەخودى بكات) و بە سەرکەوتوويى بىت بە بەشيك لە شانۆكە .

لىكۆلىنەوھى پراگماتىك بۇ ئەدەب يان چالاكى ئەدەبى تەركىز دەكاتە سەر سىماكانى جياكردنەوھى ئەو دىيالىكتانەى وەسفى بەرھەمە ئەدەبىيەكان دەكەن "بەدىيالىكتىككردنى لايەنەكانى بەرھەمە ئەدەبىيەكان"، وەك ئەوھى كە دانەر رىكى دەخات و رابەرايەتى دەكات، بەلام لە ھەمان كاتدا دەق ئاراستەكراوى خوینەر و كەدەيەكى چالاكى وشەكانە، خوینەرەكان بە سنوورى دەقەكە كۆتەند دەكرىن، بەلام لەگەل ئەوھشدا دەق رادەيەكى ئازاد دەستەبەر دەكات وەكو پىويست لەوھى كە چۆن خوینەر بتوانى بەشدارى تىدا بكات لەگەل دانەر و دەقىكى گشتى داپرېژىتەوھ (Mey2001:237).

دانەر كە داھىنەرى راستەقىنەى دەقە نىرەرى نامەيەكى ئەدەبىيە بۇ خوینەر كە رۆلى وەرگەر دەبىنى لە پەيرەوى گەياندىنى ئەدەبى و ھەريەك لە دانەر و خوینەر دوو كەسى راستەقىنەن لە جىھانى واقعى و ژيانىكى سەربەخۇ و داپراويان ھەيە لە دەقى ئەدەبى، كە پەيوەندىيەكى وتووېژخووزى ئاراستەوخۇ كۆيان دەكاتەوھ، خوینەر ھەر لە سەرەتاي خویندەوھى دەقدا لەگەل دانەر دەپوات بۇ ئەوھى بگات بەوھلامى ئەو پرسىيارەى: بۆچى دانەر ئەو دەقەى نووسىوھ و دەيەوى لە ريگەى دەقەكەيەوھ چىمان پى بلى؟

لىرەدا كە باس لە پەيوەندى دانەر و خوینەر دەكەين مەبەست لە دانەر و خوینەرى راستەقىنەيە، كە لە جىھانى واقعى دەرژىن و كەسايەتتەكى ئاسايىيان ھەيە و سەرقالى نەھامەتتەكانى ژيانى رۆژانەن، بە پىچەوانەى دانەر و خوینەرى ناوھكى كە تەنھا لە جىھانى خەيالىدا بوونيان ھەيە، كە جىھانى نووسىنە و كەسايەتتەكى راستەوخويان نىيە لەو جىھانەدا و گوزارشت لە خودى خويان ناكەن تيايدا، ئەمەش دەبىتە ھۆى لە كارخستنى ھەموو پەيوەندىيەكى زمانىي راستەقىنە لە نىوانياندا.

جیهانی واقعی جیهانیکی راستەقینە و تەواوە لە رووی کەس و کات و دەورووبەر و شوێن و رووداوەکانە و تەبەقە بە دانەر و خوێنەری راستەقینە، جیهانیکی کراوە و سنوورێک نییە بۆ وردەکارییەکانی و ناکرێ تێکەڵ بە جیهانی نووسین بکری کە جیهانیکی خەیاڵییە و کۆتەبەندە لە رووی پێکەتە و زمانی و ئەوەی وشەکانی دەق و پێکەتە و زمانی گوزارشتی لێ دەکەن.

هەموو دەقیکی گێڕانە و دانەرێکی راستەقینە و دانەرێکی خەیاڵی هەیه کە رۆڵی گێڕەرە و دەبینی ئەو جیاوازییە رێ بە نووسەر دەدات لە هەموو گێڕانە و هەیه کە جیهانیکی جیاواز و ینە بکێشی، بەجۆرێک بۆ هەر رۆمانێک گێڕەرە و هەیه کە دابنێ، کە دەکرێ ئافەتێک، پیاویک، مندالێک یان هەندێ جار ئاژەلێک، یا شتیکی بێ گیان ئەو رۆڵە ببینی، هەندێک جار جیهانی واقعی (جیهانی دانەر) لەگەڵ جیهانی گێڕانە و هەیه کە دەگرێتە و بەتایبەت لە ژیاانامە و خودی کاتێک دانەر باس لە ژیاانی خۆی دەکات، بەلام ئەو یە کەرتنە بەشیوەی وەک یەکیەکی تەواو نابێ، چونکە پێویستی هونەر ئەوە بەسەر نووسەرە و دەسەپینی، کە هەندێک شت لە جیهانی واقعی هەلبژێری و هەندێکی تر پشتگوێ بخت، ئەمەش وادەکات جیهانی و ینە کێشراوی دەق جیاوازی لە جیهانی واقعی و دابراوی لێ، تەنانەت گەر لە هەردوو حالەتدا باس لە یە کە شت بکری (بپوانە: لطیف زیتونی ۲۰۰۲: ۱۳۵).

۱-۷-۱. خوێنەری راستەقینە و خوێنەری خەیاڵی (ناوەکی):

مەبەست لە خوێنەری دەق خوێنەری راستەقینە و دەقە، نە کە خوێنەری ناوەکی دەق، ئەو خوێنەرە کتێب بە دەستە و دەگرێ و لە ژێر کاریگەراییی ھۆکاری دەروونی و کۆتە کۆمەلایەتی و رۆشنایی جیاکان، بە پێی شارەزایی کەسی و زیرەکی و لێھاتوووییە و پێشوازی و ینە ھۆشەکییەکانی دەق دەکات لە میانە و پڕۆسە و خوێندنە و دا، ئەو و ینانەش بە رەنگی ئەو ئەزموونە عەمارکراوە و لای خوێنەر بوونی هەیه رەنگ دەکری.

ئەگەر نووسەرى ناوھكى بىرىتى يېت لەو بىرۆكەيەى كه له مېشكى خوينەرى راستەقىنەدايه دەربارەى نووسەرى راستەقىنە ئەوا خوينەرى راستەقىنە ئەو وئە خەيالىيەيه كه له مېشكى نووسەردايه دەربارەى خوينەرى نموونەيى، بەھۆى ئەوھى نووسەر ناتوانى بەرپگەى نووسىن روو له خوينەرى راستەقىنە بكات، بۆيه روو له خوينەرى ناوھكى دەكات بۆئەوھى مەبەستەكهى بگەيەنى.

خوينەرى ناوھكى كه دانەر لەكاتى نووسىنى دەقدا له خەيالى خۆى وئەى دەكىشى و بە خوينەرى خەيالىش ناودەبرى، وەك پېشنيازىكە بۆ خوينەرى راستەقىنە و نزيكبونەوھى ئەم دوو جۆرەى خوينەر لە يەكتەر پەيوەستە بە رادەى جياوازىي نيوان بىروباوهرى خوينەرى راستەقىنە و بىروباوهرى دانەر، كه له رېگەى دەقەوھ پېشكەشى دەكات، (خوينەرى راستەقىنە لەگەل خوينەرى ناوھكى (Implied reader) و بۆگېرەوھ (Narrate) جيا دەبېتەوھ، لەوانەيه دوو رۆمان خوينەرى ناوھكى و بۆگېرەوھى جياوازيان ھەبى، بەلام ھەمان خوينەريان ھەبى، ھەرەھا گېرەوھ يەك خوينەرى ناوھكى و يەك بۆگېرەوھ لەخۆ دەگرى، بەلام دەكرى زياتر لە خوينەرىكى ھەبى (جىرالڊ پرنس ۲۰۰۳: ۱۶۳).

باسكردىنى خوينەرى راستەقىنە و جياكردەوھى لە خوينەرى ناوھكى و بۆگېرەوھ بابەتەىكە دەچېتە بوارى مېتە دەق و بەستەوھى ئەدەبە (دەقى نووسراو) بە پراگماتىكەوھ.

بە راي "ئيسر" خوينەرى ناوھكى كەسى نيه، كه دانەرى ناوھكى، يان راستەقىنە دەيدوئى، بەلكو برىتنيە لە توانايەكى ناديار كه بوون و دەرکەوتنى تەنھا لە پرۆسەى خويندەوھدا دەبى، ئەگەر چەمكى خوينەرى ناوھكى يارمەتيمان بدات بۆ تېگەيشتن، لەوھى چۆن روالەتى دەق كار دەكات ئەوا تېروانىنمان بۆ خوينەرى راستەقىنە كه ھەلگرى وەلامەكانى كرده دەررونيەكان و ئەو ئارەزووانەيه، كه خەلكان ھەموو بەشدارن تيايدا و يارمەتيمان دەدات بۆ تېگەيشتن لەوھى چۆن ناوھوھى دەق كار دەكات.

٢-١-٧-١. دانەری راستەقینە و دانەری خەیاڵی (ناوەکی):

دانەری راستەقینە ئەو لایەنە ھۆشمنەندەییە کە دروستکەری دەقە و خاوەن کەسایەتییەکی دیار و بەتوانایە و ھەموو کاریکی ئەدەبی دانەرێکی ھەیە، کە بە دەقەکەییەو نووساوە وەک نووسانی خاک بە رەگ و دەییەوئ لە رێگەیی دەقەکەییەو نامەییەک بگەییەنی، ھەرچی دانەری ناوەکییە کە دەرکەوتنی بەستراوەتەو بە دەق، (لە ئاستی ئایدۆلۆژیای بەرھەمی ئەدەبیدا دەرکەوتنی ئایدۆلۆژیای دانەری ناوەکی بۆ دەقە گێڕدراوەکە جیایی لە بۆچوونی دانەری واقعی کە لە جیھانی ئاسایی خۆی گوزارشتی لێدەکات (رولان بارت ١٩٩٢: ٩٠).

ئەو بیروپایانەیی لە ئارادان دەربارەیی بوون و جیاوازیی دانەری ناوەکی لەگەڵ دانەری راستەقینە زۆرن و ھەول دەدەین ھەندیک لە بیروپاکیانی ئەو زانا و لیکۆلەرانە بخەینە روو:

دانەری ناوەکی لەلای "بۆث" (Wayne Both) کە خاوەنی ئەم زاراوەییە، ("من"ی دووھەمە (الأنا الثانية) بۆ دانەر کە لە (من)ی پەییوەستدار بە مەرجەکانی واقعی جیا دەبێتەو و لەگەڵ جیھانی خەیاڵی یەک دەگەڕێ، بەجۆرێک ئەو (من)ە توانای جیبەجێکردنی بابەتیانەیی کاری ئەدەبی ھەیە، کە دەگۆڕێ بۆ دەنگی ھاوسی (متجاور) لە ھەموو بەرھەمیێک و بە بیروباوەرەکانی دانەری راستەقینە نەبەستراوەتەو (عبدالناصر حسن ١٩٩١: ١٣٢).

بەلام "ئیسەر" (Wolfgang Iser) بەرھەڵستی ئەم رایەیی "بۆث" دەکات سەبارەت بە دانەری ناوەکی دەق، بەپای ئەو دەق دانەری ناوەکی نییە، بەلکو (جۆرێکە لە ئاراستەکردنی ناوەکی کە لە رێگەیی کاری ئەدەبییەو ئاراستەیی وەرگر دەرکەوت و ھیچ بەرھەمیێکی ئەدەبی لەو ئاراستەییە بێبەری نییە و بنەمایەکە بۆ پرۆسەیی پەییوەندیکردن لەرێگەیی کارلێکردنەو (عبدالناصر حسن ١٩٩١: ١٣٣). ھەرچی "تۆدۆرۆف" ھە نووسەری راستەقینە و نووسەری ناوەکی جیا دەکاتەو، بەجۆرێک کە نووسەری ناوەکی لەناو دەقدا بوونی ھەیە، بەلام نووسەری راستەقینە لە جیھانی واقعییە، نووسەری ناوەکی چیرۆک ریکدەخات و بەرپرسیارە لە ئامادەبوون، یان ئامادەنەبوونی بەشەکانی چیرۆکەکە، ئەگەر ھیچ

كەسايەتتەك نەبى بۆ نواندن و جياكردنەوۋى نووسەرى ناوۋەكى، ئەوۋە واتاى ئەوۋە دەگەيەننى گىپرەرەوۋە و نووسەرى ناوۋەكى يەكيا گرتوۋە.

"گىنيت" ئەركى نووسەرى ناوۋەكى رەت دەكاتەوۋە و بە پاى ئەو چىرۆك نووسەرىكى راستەقىنەى ھەيە دەينووسى و گىپرەرەوۋەيەكى خەيالى چىرۆكەكە دەگىرپتەوۋە و پىئويست بە بوونى سىيەم (نووسەرى ناوۋەكى) ناكات و بوونى نىيە، ئەگەرچى نووسەرى ناوۋەكى زانباريەكان پىشكەش دەكات، ئەوۋە تەنھا وئىنەيەكى نووسەرى راستەقىنەى و ھىچ تايىبەتمەندىيەك نىيە وئىنە لە راستەقىنە جياپكاتەوۋە، كە مايەى گرنگىپىدان بى تەنھا ئەگەر وئىنەيەكى ساختە بى.

"بەختيار ەلى" لە رۆمانى (جەمشىدخانى مام كە ھەمىشە با لەگەل خۇيدا دەيىرد)، لە كۆتايى رۆمانەكەدا لەسەر زارى (سالار) كە گىپرەرەوۋەى سەرەكى دەقەكەيە ۋەك ئامازەكردنەك بە نووسەرى ناوۋەكى و پىدانى رۆلى نووسەرى ناوۋەكى بە (سالار) و دروستكردنى تەمومژى و گرپەك لەلای خوئىنەرى دەق دەربارەى ئەوۋە ئايا نووسەرى ناوۋەكى و نووسەرى راستەقىنە ھەمان كەسن ياخود نا؟ لە رىگەى كۆتايىيەتتەن بە دەقى رۆمانەكە بەم شىۋەيە:

(با لە دەرەوۋە ۋەك دىرندەيەكى برىندار دەنالىئىت، من بى ئەوۋەى گوى لە ھەرەشەكانى بگرم دەنووسم "لە سەرەتاي سالى ۱۹۷۹دا كە جەمشىدخان بۆ يەكەم جار گىرا تەمەنى ھەقدە سال بوو..." ئەوۋە دەنووسم و دەوۋەستم... دودۇلە لە گىرپانەوۋەى ئەم چىرۆكە، كە دەزانم ئەوانەى جەمشىد خانىان بە راستى نەبىنيۋە، نە ھەرگىز باوۋەرى پىدەكەن، نە ھەرگىز تىيدەگەن) (بەختيار ەلى: ۱۵۱:۲۰۱۰).

۷-۲. دانەر و نووسەر (Author and Writer) :

زۆرچار زاراۋەى دانەر و نووسەر (مەبەست دانەر و نووسەرى راستەقىنەيە) تىكەل بەيەكتر دەكرىن و بەبى گويدانە جىاۋازىي ئىۋانىان لەشۋىنى يەكتر بەكاردىن، دانەر داھىنەرى دەقە و مەبەست بە دەق دەدات و بىرۆكەى دەق بىرۆكەى دانەرەكەيەتى، بەرپرسىيارىيەتى ئامانجەكانى دەگرپتە ئەستۇ، كاتىك

خوێنەر ئاماژە بە دەقیك دەكات بێگومان ئاماژە بە دانەرەكەى دەكات، دانەر لەوانەى كەسێك یان رێكخراویك بێ زۆریەى كات دانەر نووسەرە و خوێ هەڵدەستێ بە نووسین و دارشتنى بیرۆكەكەى، نووسەر دەق دروست دەكات و بەرپرسیارە لە زمانى دەق و زۆریەى كات كەسێك، بەلام هەندێ جار چەند نووسەرێك بەیەكەوێ كار دەكەن.

نووسینی دارشتن لەلایەن قوتابیان دواى دیاریکردنى بابەتەكە نمونەى ئەم جورەى نووسینە كە مامۆستا بیرۆكەى بابەتەكە پێشكەش بە قوتابیان دەكات و داوا لە هەریەكێکیان دەكات بە شیوازی خوێ بابەتەكە بنووسێ، ئەم جورەى نووسین زیاتر لە نووسراوە ریکلامییەكان و لیستی فرۆشگاكان و تیببینى و رێنماییەكانى دام و دەزگاكان دەبینرێ، كە دانەر بیرۆكەى بابەتیك دادەنێ و داوا لە كەسانى تر دەكات بینووسنەو، یاخود كاتیك دانەرێك كۆتیبێك دادەنێت و بابەتى چەند نووسەرێكى ترى تیا دا بۆ دەكاتەو، ئەوكات دانەری كۆتیبەكە لەگەڵ دانەر و نووسەرى بابەتەكان جیا دەبێت، بەلام لە دەقى گێڕانەو دا هەموو كات دانەر و نووسەر یەك كەس دەبێ.

١-٧-٣. خوێنەر و جەماوەر^٨ (Reader and Audience):

دانەر كاتیك دەست دەكات بە نووسینی بابەتیك سەرەتا پێشگریمانەى كە بۆ ئاستى مەعریفى و روشنبیری ئەو كەسانە دادەنێ، كە دەقەكەیان بۆ دەنووسێ، هەر دانەرێك جەماوەرى خوێ هەیە، كە لە خەيالێ دانەردان و هەول دەدات لە رێگەى دەقەكەىو پەيوەندىیان لەگەڵ بكات و بیانداوێت و لەلامى پرسىارەكانیان بداتەو، (لە گفتوگۆیەك لەگەڵ "ئەدوینیس" دەلی: من جەماوەرم نییە و جەماوەرم ناوێ دواتر بەماوەیەكى كورت گوتی: داھینەران تەنھا خوێنەریان هەیە، كەواتە جیاوازی هەیە لە نێوان جەماوەر و خوێنەر جەماوەر تەنھا ئاماژە بە حالەتیكى گشتى وەرگرتن دەكات بۆ ئاسۆیەكى گشتى لە پێكھاتەى دەروونى و ئارەزوو و بۆچوونى دەستەىك كە چونیەكى دەبجوولێت نەك جیاوازی لە گیانى گشتى و تاییەتمەندى تاك (عبدالناصر حسن ١٩٩١: ٩٦).

جەماوەر خوينەرى نمونەيى و مەبەستدارن، ئەوھى راستى بىي ھىچ دانەرىك نىيە ھەرچەندە بەتوانابى بتوانى دەقېك بنووسى بىي ئەوھى كەسانىك ھەبن لە مېشكىدا گریمانەى خواست و ويستەكانيان بىكات و ئاستى مەعرىفى و ئارەزوۈەكانيان لەبەر چاۋ بگرى .

ھەرچى خوينەرە كە مەبەست لىي خوينەرى راستەقىنەيە ئەو كەسەيە كە بە(فعلى) دەق دەخوينىتەوھ و مامەلەى لەگەل دەكات و مەرج نىيە وەلامدانەوھەكى ئەوھ بىي كە دانەر چاۋەپوانى دەكات، ئەوھ تەنھا لەلاى خوينەرى نمونەيى روودەدات.

ئارپاستەى وەرگرتن و وەلامدانەوھ لە چوارچىۋەى پەپرەوى گەياندىنى ئەدەبىدا لە نىۋان دانەر و جەماوەر جىايە لەوھى كە لە نىۋان دانەر و خوينەردا روودەدات، ئەمەش دەگەرپىتەوھ بۇ جىاۋازىي جەماوەر لە خوينەر، لە كاتىكدا كە خوينەر كەسايەتتەيەكى راستەقىنەيە و لە جىھانى واقعىدا بە(فعلى) دەق دەخوينىتەوھ، بەلام جەماوەر وىنەى وەرگىرىكى خەيالىيە تەنھا لە مېشكى دانەردا بوونى ھەيە و ئارپاستەى وەرگرتن و وەلامدانەوھ لە چوارچىۋەى زاراۋەى جەماوەر بەيەك ئارپاستە دەبىي، لە نووسەرەوھ بۇ جەماوەر بىي ئەوھى بوار بەو ئارپاستەيە بدرى بگەرپىتەوھ بۇ دانەر.

دانەر ← جەماوەر

لە كاتىكدا دەبينىن چەمكى خوينەر بەئارپاستەيەكى پىچەۋانە دەپرات، ئەگەر جەماوەر بەرجەستەكردنى ئەو ئارپاستەيە بىي كە پشت بە تايىبەتمەندىي دەنگى دەبەستى، ئەوا لە چوارچىۋەى چەمكى خوينەر پشتبەستىن بە تايىبەتمەندىي نووسىن و شىۋازى رىنووسى دەبىي.

ئەمەش دەگەرپىتەوھ بۇ جىاۋازىي جۆرى پەيوەندىكردن كە لە جۆرى يەكەمدا پەيوەندىيەكە لە شىۋەى دواندىنى خودى دەبىي كە (مۆنۆلۆژ) ى پىدەگوترى، بەلام لە ھالەتى دووھم كە پەيوەندى خوينەرە بە دەقى نووسراۋ، كە پىرۇسەيەكى زىندوو و داھىنەرە، وەكو بازىنەيەك واىە كە دەق تىايدا داناخرى و لەگەل ھەر خويندەنەوھەك بەردەوام لە نوپىۋونەوھەدايە.

ئەگەر جەماوەر رەوشی کۆمەڵی وەرەگری ئەوا خوێنەرەکان دەستە و توێژن و نمونە ی دابراون لەیەکتەر یاخود بەرجەستەکردن بۆ تاکایەتی وەرگرتن و تاییبەتمەندییەکانی، کە ھەریەکیکیان بە دابراونی جەستەیی و روحی دیاری دەکری لە نزیکبوونەو لە کاری ئەدەبی و وەرگرتنی وردەکارییەکانی، ھەریەکیکیان شیوازێکی تاییبەتی ھەیە لە خوێندنەو و وەرگرتن و زەخیرەیک لە شارەزایی و مەعریفە ی کەسی.

لەو کاتە ی کە جەماوەر لە کۆتایی رێگا دەووستیت و گەپانەو قبول ناکات، ئەوا خوێنەر نیشانە نییە بۆ رێگایەکی داخراو، بەلکو بەیەکگەشتنێکی زیندوو، بۆ رێگای داھاتووی دەق، بۆئەوێ رێگایەکی تری ئی پەیدایی بۆ گەپانەو بۆ دەق، ئەو رێگایە دانەر و جەماوەر بەیەکەو نابەستیتەو و رێگای نیوان دەق و خوێنەر، ئەو رێگایە یەک ئاراستە وەرناگری، بەلکو دوو ئاراستە ی پێچەوانە ی یەکتەری ھەیە، ھەریەکیکیان گەشە دەکات و گەشەپێدەرە لە یەک کاتدا .

(بەروانە : عبدالناصر حسن ۱۹۹۱: ۹۶)

خوێنەر ← دەق

۷-۴. دانەر و گێڕەر (Author and Narrator) :

بێگومان دەقەکانی گێڕانەو شێوەیەکی سەرەکی پەیوەندیکردن پێک دێن، مەبەست لە دەقی گێڕانەو ھەموو جۆریکی گێڕانەو دەگریتەو وەک ئەو گێڕانەو سادانە ی کە ھەریەکیک لە ئێمە دەربارە ی بەسەرھات و رووداوەکانی ژیا نی رۆژانە ی خۆی و کەسانی دەورووبەری دەیگێڕتەو، کە ئەمە سادەترین نمونە ی گێڕانەو یە و ئاخاوتنی رۆژانە پریەتی لە نمونە ی ئەو جۆرە ی گێڕانەو، ئەم جۆرە ی گێڕانەو بە لەبەرچاوگرتنی ئەو دەورووبەری گێڕانەو کە ی تیا روودەدات، چیرۆکی سادە و سروشتین و لە شێوە ی زارەکی لەنیوان خەلکی ئاسایی روودەدات .

جۆریکی تری گێڕانەو بریتیە لە گێڕانەو ی نوکتە و چیرۆکی میلی و ئەفسانە و چیرۆکە خەیاڵییەکان و بەسەرھاتی کۆن و رووداوی مێژوویی، کە بە شێوە ی

زارەكى باس دەكرىن، بەلام ھەرچى گىرپانەۋەى ئەدەبىيە ئەۋالە شىۋەى دەقى نووسراۋدايە، پېكھاتەيەكى ئالۋى ھەيە، بە شىۋازىكى ھونەرىيەنە ۋەلەيەن كەسانى بە تۈنە ۋەلپھاتوۋ لەم بۈرە دەنووسى، ۋەكو كۈرتە چىرۈك ۋەگەشتنامە ۋەرۇمان ۋەژياننامە ۋەجۈرەكانى تىرى گىرپانەۋە، رووداۋەكانى ئەم جۈرەى گىرپانەۋە ۋەكو رووداۋى راستەقىنە نىيە تەنەت گەر لە جىھانى واقىعەش ۋەرگىرابى، چونكە لەم جۈرەى گىرپانەۋە كاتىك نووسەر دەقەكەى دەنووسى ئەۋە ھەلدەبژىرى، كە لەگەل نووسىنە ھونەرىيەكەى دەگونجى.

گىرپانەۋە بەلەيەنى كەمەۋە لە سى لايەن پېكىدى، گىرپەرەۋە (مەبەست لە گىرپەرەۋە گىرپەرەۋەى ناۋ دەقە نەك گىرپەرەۋەى چىرۈك لە جىھانى راستەقىنە)، كە كەسىكە قسە دەكات ۋەگۈتەكان ئاراستەى لايەنى دوۋەم (بۈگىرپەرەۋە) دەكات ۋەلەيەنى سىيەم كە قسەى لەبارەۋە دەكرى، گىرپەرەۋە كەسايەتتەيەكە بوۋن ۋەدەرەكتەنى بەستراۋەتەۋە بە دەق ۋەئەركى پېشكەشكرىنى دەقى گىرپانەۋەكە دەگرىتە ئەستۈ، (گىرپەرەۋە، ۋەك يەككە لە رەگەزە سەرەككەيەكانى پىرۋسەى گىرپانەۋە، سەرەتا لە حىكايت ۋەداستانى سەرزارىيەۋە ھاتوۋەتە ناۋ چىرۈك ۋەرۇمانەۋە (جەلال ئەنۋەر ۲۰۰۹: ۲۹).

دانەر لە گىرپەرەۋە جىيا دەبىتەۋە بەۋەى كەسايەتتەيەكى راستەقىنەيە ۋەدروستەكرى جىھانە خەيالىيەكەيە، كە چىرۈكەكەى لى پېكىدىت ھەر ئەۋىشە گىرپەرەۋە دىارى دەكات، ۋەك چۈن تەكنىكى رووداۋ ۋەكەسايەتتەيەكانى چىرۈكەكە ۋەسەرەتا ۋەكۆتايى ھەلدەبژىرى.

لە دەقى چىرۈكدا نووسەر راستەۋخۇ دەرنەكەۋى، بەلكو لە پىشت روۋبەندى گىرپەرەۋە خۇى دەشارىتەۋە، بەلام ھەندىك جار گىرپەرەۋە باس لە رووداۋىكى واقىعەى دەكات ۋەخۇى بەشەيكە لەو رووداۋە، ۋەك ئەۋەى لە ياداشتنامە رىپورتاژەكان ۋەرووداۋ ۋەبەسەرەتەى راستەقىنە ۋەگەشتنامەكان دەبىنرى، لەم جۈرەى گىرپانەۋە گىرپەرەۋە دانەر خۇيەتى ۋەئەو رووداۋانە دەگىرپىتەۋە، كە گوۋى لى بوۋە، يان بىنيويەتى ئىمە لەو ھالەتەدا بەرانبەر گىرپەرەۋەيەكى راستەقىنەين، نەك خەيالى، بەلام لە دەقى خەيالى دانەر خۇى رووداۋەكان ناگىرپىتەۋە بەلكو ئەۋەى رووداۋەكە دەگىرپىتەۋە كەسىكى خەيالىيە، لەلەيەن دانەرەۋە دروست

کراوه "فۆگتیر" لەم بارەیهوه دەپرسی: (جیاوازی (انطولوجی) چیه له نێوان دەقی گێرانهوهی ئەدەبی و رییۆرتاژی رۆژنامەوانی، رییۆرتاژ پێویستی بە پەيوەندییەکی راستەوخۆی نێوان دانەر و رووداوه گێردراوهکە هەیە، بەلام دەقی ئەدەبی تایبەتمەندە بەئامادەبوونی گێرەرەوهیەک کە وەک نێوەندێک دەبێت له نێوان دانەر و چیرۆکە گێردراوهکە (رولان بارت ۱۹۹۲: ۹۱).

ئەم جیاکردنەوهیە ئاشکراتر دەبێت لەو دەقانهی کە زیاتر له گێرەرەوهیەکی هەیە، وەک ئەو دەقانهی کە له چیرۆکێک زیاتری تایبە و جگە له گێرەرەوهی سەرەکی کە هەموو گێرانهوهکە پیشکەش دەکات، چەند گێرەرەوهیەکی تری تایبە، کە ئەرکی گێرانهوهی رووداوه لاوهکیەکان دەگرێت، لەبارەي ئەم جیاوازییەي نێوان دانەر و گێرەرەوه "کایزیر" Wolfgang Kayser دەلی: (گێرەرەوه کە سایەتییهکی جیاوازه و له کاری ئەدەبی بوونی هەیە، گێرەرەوه له گێرانهوهی ئەدەبی بەهیچ شێوهیەک دانەر نییه، جا چ ناسراو بێت یا نەناسراو، بەلکو رۆلێکە دانەر دەبێتەخشی و دروستی دەکات (رولان بارت ۱۹۹۲: ۹۲).

شوێنی گێرەرەوه و پەيوەندی به دانەری راستەقینه و رووداوه گێردراوهکە^۱ له گێرانهوهیەکەوه بۆ یەکیکی تر دەگۆڕێت، مێی زاراوهی (Homodiegetic) بۆ ئەو گێرەرەوهیە بەکاردهێنی کە بەشێکە له چیرۆک (Mey 2001: 239)، زاراوهی دژبەم زاراوهیە (Hetrodiegetic) ه کە بۆ گێرەرەوهیەک بەکاردهێت له دەرەوهی دەقی گێرانهوهکە بێت، دەکرێت حالەتەکانی شوێنی گێرەرەوه بە گۆڕەي ئاستی گێرانهوهکە و پەيوەندی به چیرۆکە گێردراوهکە لەم چەند حالەتەي خوارەوه دا دیاری بکەین:

- (۱) گێرەرەوهیەک له دەرەوهی چیرۆکەکەیه و بەشێک نییه له جیهانی دەق ئەمەش گێرەرەوهی چیرۆکەکەیه به جێناوی نادیار.
- (۲) گێرەرەوهیەک له دەرەوهی گێرانهوهکەیه و بەشێکە لی، ئەمەش گێرەرەوهی چیرۆکە سەرەکییهکەیه به جێناوی قسەکەر.
- (۳) گێرەرەوهیەک لەناو چیرۆکەکەیه و بەشێک نییه لی، ئەمەش کەسایەتییهکە له ناو چیرۆکەکە رووداویکی ناوەندی دەگێرێتەوه.

٤) گىرەرەوھىيەك لەناو چىرۆكە و بەشىكە لىي، ئەمەش كەسايەتییەكە لەناو چىرۆكەكە و چىرۆكىكى ناوھندى دەگىرپتەوھ و خۆى بەشدارە لە رووداوەكانى (عبدالناصر حسن ١٩٩١: ٩٦).

١-٥. ئەرکەكانى گىرەرەوھ:

"گىرار گىنىت" لە روانگەى ئەو ئەرکانەى كە "رۆمان ياكۆبسن" بۆ زمانى ديارى كرووھ ئەرکەكانى گىرەرەوھ بەم شىۆەيەى خوارەوھ ديارى دەكات :

* ئەرکى يەكەم تايبەتە بە چىرۆك: ئەمەش ئەرکى گىرپانەوھىيە، گىرەرەوھ چىرۆك دەگىرپتەوھ.

* ئەرکى دووھم تايبەتە بەدەق ئەويش ئەرکى رىكخستنى دەقە: گىرەرەوھ لە رىگەى رىنمايىيەكانى بۆ دەقى چىرۆكەكەى ئەو پەيوەندى و جىابوونەوانەى لە رىكخستنى دەقەكەدا ھەيە ديارى دەكات.

* ئەرکى سىيەم تايبەتە بە حالەتى گىرپانەوھ: ئەمەش ئەرکى دلىابوون لە پەيوەندىکردن و مانەوھىيەتى لەگەل دواندى بۆگىرەرەوھ و دروستکردنى كاريگەرى، "رودجرز" بەو گىرەرەوھى جەماوهرەكەيان دەدوين دەلى (حكائي)، "گىنىت" پىشنىيازى ئەوھ دەكات بەو ئەرکە بلىن ئەرکى پەيوەندىکردن.

* ئەرکى چوارەم پەيوەستە بە ھەلوئىستى گىرەرەوھ لەو دەقەى دەگىرپتەوھ: ئەمەش ئەرکى دانپيانانە، كە گىرەرەوھ بە جىناوى قسەكەر باس لە ھەلوئىستىكى بىرى يا رەوشتى و ھەلچوونى دەكات، لەگەل دانپيانان بە سەرچاوەى زانىارىيەكان و وردىي يادەوهرىيەكان و ئەو ھەستانەى ھەندىك لە رووداوەكانى گىرپانەوھكە تيايدا دروستى دەكات.

* ئەرکى پىنجەم پەيوەستە بە ھەلوئىستى گىرەرەوھ لە چىرۆك: ئەمەش ئەرکىكى ئايدىلۆژى، يان لىكدانەوھىيە، گىرەرەوھ بە شىۆەيەكى راستەوخۆ يا ناراستەوخۆ روونکردنەوھ دەربارەى ناوھپۆكى چىرۆكەكە دەدات بە شىۆەزىكى فىركارى زانستى (لطيف زيتوني ٢٠٠٢: ٩٦).

١-٦-٧. بۆگێرەرەو و خوینەر (Narrate and Reader):

ئەو جیهانە خەیاڵییە دانەر لە دەقی گێرەنەرەو وەدا وینە دەکێشێ، جگە لە گێرەرەو و دانەری ناوەکی بۆگێرەرەو خەیاڵیش دەگرێتە خۆ، کە لەگەڵ خوینەری ناوەکی تیکەڵ دەبن (لە حالەتیکدا ئەگەر لە گێرەنەرەو کەدا ئاماژە بە بۆگێرەرەو نەکرا) بەلام خوینەری راستەقینە کە لە جیهانی دەرەو دەقدا، بە هیچ شیوەیەک لەگەڵ ئەم دووانە یەک ناگرێت و کەسایەتیەکی جیا. بە

بۆگێرەرەو ئەو کەسایەتیە خەیاڵییە کە گێرەرەو گوتنەکانی ئاراستە دەکات، جا چ بەشیوەی راستەوخۆ بێ، وەکو کەسایەتیەکی چیرۆکە بەشدارێ لە رووداوەکان بکات یاخود بۆگێرەرەو کەسایەتیەکی ناو چیرۆکە نەبێ و بەشیوەیەکی راستەوخۆ بەشدارێ لە رووداوەکان نەکات، بەلام گێرەرەو بیدوینێ و سەرئەجی بۆ خالێک رابکێشێ لە رێگەی گوتنەکانی (ئەو خوینەر، ئەو ئەو کەسە ئەم چیرۆکە دەخوینێتەو...)، جۆریکی تر لە بۆگێرەرەو ئەو بۆگێرەرەو کە نە بەشدارێ لە رووداوەکان دەکات و نە لەلایەن گێرەرەو باس دەکری، بەلام گێرەرەو گریمانەیی بوونی دەکات لەلای هەرکەسێک کە دەقە بەخوینێتەو.

گیرالڤ پرنس "Gerald prince" دەپرسێ، (بۆچی لەکاتی لیکۆلینەو مان بۆ دەقی گێرەنەرەو هەموو هەولێکمان دەخەینە گەر بۆ جیاکردنەو دەو جۆرە دیارەکانی گێرەرەو و هیچ پرسیاریک دەربارەو ئەو کەسە ناکەین، کە گێرەرەو رووی قسە لەو دەکات، "پرنس" زاراوەی (بۆگێردراوە) ی بۆ بەکار دێنێ و نابێ لەگەڵ خوینەر تیکەڵی بکەین کە هەندێک جار گێرەرەو لەناو دەقەکیدە دایدوینێ وەک بەکارهێنانی زاراوەی (گەرەم) (خاتوونی بەپێز)، یاخود دیاریکردنی تەمەن و رەگەز و چین، وەک (سپی پیست)، ئەمانە هەموو نمونەیی ئەو بۆگێردراوانەن، کە گێرەرەو دایدوینێ، بەلام مەرج نییە لەگەڵ خوینەری راستەقینە وەک یەک بن، لەوانە بە خوینەری راستەقینە گەنجیکی رەش پیست بێت لەشوینی هەوانەکی چیرۆک بەخوینێتەو (عبدالناصر حسن ١٩٩١: ٩٣).

بۆگێرەرەو کەسایەتیەکی لەجیهانی چیرۆکدا، (لەوانەییە ناویکی دیاریکراوی) لەپێکهاوەی گێرەنەرەو کەدا، بەلام وەک گێرەرەو کەسایەتیەکی لە کاغەز، یان

بوونەۋەرىكى ناديارە، يان خەيالىيە كە ھىشتا دەرئەكەۋتوۋە ياخود كۆمەلگايەكە بەتەۋاۋى يان بىرۆكە و مەسەلەيەكە دانەر دەيدوۋىنى بەمەبەستى ھونەرى (امنة يوسف ۱۹۹۷: ۲۹).

ۋەك چۆن ھەرىكە لە خوینەر و دانەرى راستەقىنە لەگەل خوینەر و دانەرى خەيالى بەپىي ئەۋ جىھانەى تىايدا دەرئەكەۋن جىاۋاز دەبن، بەھەمان شىۋە بۆگىرەۋەى خەيالى، كە لە جىھانى ھونەرى دەقدايە لەگەل ئەۋ بۆگىرەۋەيە جىاۋازە، كە لە جىھانى راستەقىنە لەلايەن گىرەۋەۋەى راستەقىنە گىرەۋەكەى ئاراستە دەكرى، ۋەك گىرەۋەۋەكانى دادگا و گىرەۋەۋەى چىرۆك لەلايەن داپىرە بۆ نەۋەكانى، يان ئەۋ ھالەتەنەى كەسىك باسى نەيىيەكى خۆى بۆ كەسىك دەكات، يان رووداۋىكى بۆ دەگىرەۋە، ئەۋانە ھەموو نمونەى ئەۋ گىرەۋەۋەنە، كە لەنئوان گىرەۋەۋە و بۆگىرەۋەى راستەقىنە روودەدات.

۸-۱. كەردەى خویندەۋە:

خویندەۋە كەردەى دەركرەنى واتايە لە ھالەتەكى شاراۋە و نېۋەۋە بۆ ھالەتى دەرکەۋتن، بىنەماى ئەم كەردەيەش كارلىككرەنىكى ھاۋبەشە لەنئوان خوینەر و دەق كە برىتييە لە پەيوەندى ناراستەۋخۆى نئوان دانەر و خوینەر بە جۆرېك كە ھەرچەندە دانەر بە شىۋەيەكى بەرجەستە بوونى نىيە لەۋ پەيوەندىيەدا و خوینەر ۋەلامى ناداتەۋە، بەلام لە ھەمان كاتدا ۋا ھەست دەكات دانەر دەيدوۋىنى.

"تۆدۆرۋف" سى جۆر لە خویندەۋە ديارى دەكات:

۱- خویندەۋەى جىكەۋتەيى (القراءة الاسقاطية):

ئەمە جۆرېكە لە خویندەۋەى كۆن و شۆيىكەۋتوۋ، كە گرنگى بەدەق نادات، بەلكو لە رېگەى دەقەۋە بۆ دانەر و كۆمەلگا دەپۋات، بەجۆرېك مامەلە لەگەل دەق دەكات، كە ۋەك بەلگەيەكە بۆ سەلماندى مەسەلەى كەسى، كۆمەلەيەتى يا مېژۋويى.

۲- خویندنه وهی رافه کاری (القراءة الشارحة):

ئەم جوۆرهی خویندنه وه پابه ندی دهق دهبی، به لام تهنها گرنگی به لایه نی واتایی ده دات و پشت به لیكدانه وهی واتای رووكهش ده به ستی كه بریتییه، له دانانی واتای له بریتی (بدیل) كه ئەمهش دووباره كردنه وهیه کی ساویلكانه یه بۆ هه مان وشه.

۳- خویندنه وهی ئەدهبیانه (القراءة الادبية):

ئەمهش خویندنه وهی دهقه له ریگهی شیکردنه وهی كۆدهكان له ژیر روشنایی ده وروبه ریکی هونه ریدا، دهق له ناو ئەم جوۆرهی خویندنه وهدا وهك یه كه یه کی زیندوو ده جوولی و هه موو به ربه سته كانی نیو دهق ده شكینی، ئەم جوۆرهی خویندنه وه هه ولی ئاشكراكردنی ئەوه ده دا كه له ناوه وهی ده قدایه، زیاتر ده خوینیته وه له وهی ده ربراوه (عبدالناصر حسن ۱۹۹۱: ۵۵).

"ئەمبه رتۆئه كۆ" له باره ی كرده ی خویندنه وه ده لی: (كاتیک نووسه ر ده قیك نه خشه ده كیشی پلان بۆ چۆنیه تی خویندنه وهی ئەو دهقه داده پژی ئەمهش دوو گریمانه ی هه یه: یان ئەوه ته نووسه ر خویندنه وهكه ی خویننه ر به شیوه یه کی ته واو ئاراسته ده كات، ئەو كاته به رامبه ر ده قیكی داخراو ده بین، یاخود به شیوه یه ك نه خشه ی دهقه كه ده كیشی كه خویندنه وه و لیكدانه وهی جیا جیا قبول بكات، ئەو كاته به رامبه ر ده قیكی كراوه ده بین (لطیف زیتونی ۲۰۰۲: ۱۳۱).

خویندنه وه به ته واو كه ری دهق داده نری و ئەو چالاکییه زیندوو یه كه كه م و كورپییه كانی دهق ته واو ده كات، به تایبه تی له گێرانه وه دا، كه نووسه ر چه ند بۆشایییه ك بۆ خویننه ر به جی دیلی بۆ ئەوه ی پرپیان بكاته وه، هه یج ده قیكی ئەدهبی له توانیدا نییه هه رچه نده لاپه ره كانی زۆربن جیهانیکی پراوپر وهك ئەو جیهانه واقعییه دروست بكات، كه تیایدا ده ژین، ئەمهش ده گه پیتته وه بۆ سنوورداری توانای نووسه ر له وه سفکردنی جیهانی واقعی، ئەگه ر وابی وه سف كۆتایی نایه ت، بۆیه ده كری بلێن (خویندنه وه پڕۆسه یه کی داهینه رانه یه، له باره ی

نويكرندنەۋەى چالاكىيەۋە نەك ۋەكو شتىكى نادىار، بەكارھىنانىكى پىشېنىكراۋ ۋ مەزەندەكراۋە لە تازەكردنەۋەيەكى ئاسان (Mey2001:237).

ئەم سنووردارىيەى تواناى نووسەر لە ۋەسفكردى كەسايەتتەكانى ناۋ چىرۆك ۋ رۆمانەكان بە ئاشكرا دەردەكەۋى، كاتىك نووسەر ۋەسفى چەند لايەنىك لە روخسارى پالەۋانىك، ياخود كەسايەتتەكانى ناۋ چىرۆكىك دەكات، خوينەر خوى ئەۋ ۋەسفى تەۋاۋ دەكات ۋ وئەى ئەۋ كەسايەتتە لە خەيالى خوى دەكىشىت بەجۆرىك كە بەتەۋاۋى لەۋ كەسايەتتە بچىت كە لە جىھانى راستىدا دەيانىنى، ئەم ۋەسفى بە پىلى لىھاتوۋى ۋ تواناى نووسەر لە ۋەسفكردىدا لە نووسەرىكەۋە بۆ يەكىكى تر دەگۆرى، بۆنمۇنە نووسەرى دەقى "جەمشىدخاننى مام كە ھەمىشە با لەگەل خۇيدا دەيىرد" لە يەكىك لە بىرگەكانى گىرپانەۋە بەم جۆرە ۋەسفى پالەۋانى دەقەكە (جەمشىدخان) دەكات: (جەمشىد نىۋەرپۇيەكى درەنگ دەگاتەۋە مالى حىسام خانى باپىرم. حىسام خان سەرى لەم كوپرە بى گۆشت ۋ لەرە دەسورمىت كە ھەر پىستىكى ناسكە ۋ بەسەر ھەندىك ئىسكى بارىكدا وشك بۆتەۋە (بەختيار ەلى ۶:۲۰۱)، دواتر لە بىرگەيەكى ترى گىرپانەۋەكە بەم جۆرە ۋەسفى دەكات:

(من كە بۆ يەكەم جار بىنىم، كەسىكى لەر ۋ قوپاۋ بوۋ لە مەخلۇقىك دەچوۋ لە كاغەزى بۆر دروست بوۋىت، پىۋاۋىكى تەنك كە، لەسەر لا ۋەك خەتىكى بارىك دەردەكەۋت، ھەر بە دەزۋىيەك دەچوۋ ھەۋا بىھىنىت ۋ بىبات، بە تەنىك دەچوۋ نەسىم بىجوۋلىنىت (ھەمان سەرچاۋە: ۷).

خويندەۋە لە كاتىكا قورسايى سەر شانى خوينەر لە ژيانى واقعىدا كەم دەكاتەۋە ۋ گرانييەكانى ژيانى سانا دەكات، لە ھەمان كاتدا لە جىھانىكى ترى تايىبەت كە جىھانىكى دەستكرە لەلايەن نووسەرەۋە لەرپىگەى دەق بە جىھانى واقعى ئاشناى دەكاتەۋە، ئەمەش بە ئاشكرا لەۋ ھالەتەندە دەردەكەۋى، كاتىك خوينەر بە شىۋەيەكى بىئاگايىيە تىكەل بە جىھانى خەيالى دەق دەبىت ۋ خەم بۆ نەھامەتتەكانى ژيانى پالەۋانىك دەخوات، يان بەشدارى ساتە خۇشەكانى دەكات، ئەم كاريگەرىيە ئەۋە دەسەلمىنى، كە تواناى دەقى ئەدەبى زۆر لەۋە

زیاترە کە تەنھا گوزارشتیکی زمانی بێت، بەلکو ئەو لایەنە ی چالاکی زمانە کە کاریگەری بەرچاوی ھەیە لە سەر ھەلسوکەوتی تاک کە توانای ھەیە خوینەر تووڕە بکات و بێترسینی، یان دڵخۆشی بکات و دڵنەوایی بداتەو.

بەھۆی ئەوێ خوینەر تاکیکی دابراو نییە لە کۆمەلگا، ئەم کاریگەرییە رۆلێکی گەرم دەبینی لە گەشەسەندنی کۆمەلگادا بە گشتی بە جۆریک لەوانە یە دەقیکی کاریگەر ژیانی تاکیک بەتەواوی بگۆرێت، لە ئەنجامی رەنگدانەوێ ئەو پەيوەندییە خوینەر لەگەڵ دەق دروستی کردووە، ئەم کاریگەرییەش ئەو ھەمان بۆ دەردەخات، ئەگەر ئاھاوتن لە ژیانی رۆژانەدا زیاتر ھەولێک بێت بۆ راکێشانی لایەنی بەرامبەر بۆ ھەرگرتنی ھەلوێستیک، وەک لەوێ کردە ی گەیانندی ھەوالێک بێ، ئەوا ئەو کاریگەرییە لە بەرھەمی ئەدەبیدا زۆر بەھێزتر دەبێ، لەکاتیکیدا نووسەر ھەول دەدات ھێچ شتێک بۆ ریکەوت بەجێ نەھێڵی، بەجۆریک کە بە ویستی خۆی دەسکاری دەربڕینەکان دەکات و ھەموو ھەولێکی دەخاتە گەڕ بۆ ئەوێ بەرھەمەکی کاریگەرتر بێ بە مەبەستی بەدیھێنانی ئامانجەکانی.

بەشی دووھم - خویندەو و پراگماتیک:

سەرھەتا بەرلەوێ باس لە پەيوەندی کردە ی خویندەو بە پراگماتیکەو بەکەین، دەبێ بزانی خویندەو چی دەگەییەنی؟ ئایا تەنھا پەيوەندی کاریگەری و کارتیکردنی نیوان دەق و خوینەر؟ یا توانستی خوینەر لە دۆزینەوێ واتای دەق، یاخود ئەو ھێزە شاراوێی دەق، کە خوینەر بۆ ناو جیھانی دەق کێش دەکات؟ ھەموو ئەو بۆچوونانە کردە ی خویندەو لە پەيوەندییەکی ئالوگۆری نیوان دوو لایەن چڕ دەکەنەو بەمەش لایەنی رۆشنایی و دابونەری و باری دەروونی و ئەو ژینگە کۆمەلایەتییە فەرامۆش دەکری، کە دەوری دانەر و خوینەری دەق دەدەن.

خویندەو تەنھا کردە ی گەران بە دوا و اتا نییە لەدەقدا وەک چۆن لە کۆن باو بوو کە بپوایان وابوو دەق تەنھا مولکی دانەر و پیکھاتەییەکی داخراوی ھەیە لە خودی خۆیدا و واتای دەقی شتێکی جیگیر و حەتمییە لەلایەن دانەری دەق

دانراۋە، بەلكو واتاي دەق تەنھا لە چوارچىۋەى بازىنەى گەياندىدا ديارى دەكرىت، كە ھەريەك لە دانەر و خوينەرى دەق بەشدارن لە دروستكردىن ئەو واتايە لە كات و شوينى ديارىكراۋدا.

خوينەر ناتوانى بە ويستى خوى دەق لىك بداتەو و ھەك دانەيەكى دابراۋ سەيرى بكات، چونكە دەق ھەك ھەر دانەيەكى تىرى زمانى لەلايەكەو بە دەوروبەرى زمانى و لەلايەكى تىرىشەو بە دەوروبەرى پراگماتىكى دەورە دراۋە و بەلگەش بۆ ئەمە ئەو ھەيەكە ناتوانى يەك جۆر خويندەنەو بەسەپىنرى بەسەر دەقدا، بەبى گويدانە ئەو بارودۆخەى دەورى دەق دەدات، ئەگەر خويندەنەو ھەق بە ويستى خوينەر بوايە ئەو ھەموو دەقەكان يەك واتايان دەبوو .

بۆنمۇنە ئەگەر سەيرى لىستى فرۆشگاكان، بگەين كە جۆرىكە لەپەيوەندى نىۋان بەرپۆەبەرى فرۆشگا و كپيارەكان دەكرى لە چەند روويەكەو بەپەيوەندى خويندەنەو ئەو دەقە بە دەوروبەرەو لە روانگەيەكى پراگماتىكى لىك بدەينەو، بۆنمۇنە ئەم وینەيەى خوارەو وینەى لىستى فرۆشگايەك دەنوینى كە چەند دەقەك لەخۆ دەگرى:

TeaMMart Erbil			
Inv.Date:23/07/2011 Time:08:13:33pm		Inv.No:1140301164677 Cash:M-PM	
ماددە	ژمارە	نرخ	كۆى گشتى
پاكەروەى لىزى	۲	۱۶۰۰	۳۲۰۰ خويى
salina	۴	۳۵۰	۱۴۰۰
كلېنس فاين	۳	۱۴۵۰	۴۳۵۰
شەرىەتى سانكويك	۲	۴۵۰۰	۹۰۰۰
تكاپە سەردانى بەرپۆەبەرايەتى بگەن لەكاتى روودانى ھەر ھەلەپەك. ۱۷۹۵۰			

خويندەنەو ئەم دەقە بە پىي كات و شوين و ئەو بارودۆخەى دەورى خوينەرانى دەقەكە دەدات و مەبەستى خويندەنەو كە دەگۆرى، يەكەم ساتى خويندەنەو ئەم لىستە ساتى كپىنە لەناو فرۆشگا كە ياخود كەمىك دواتر لەلايەن كپيارى

کەلوپەلەکانەو، لەو کاتەدا خوینەری ئەم دەقە تەنھا گرنگی بە نرخێ
کەلوپەلەکان دەدات و سەیری کۆی گشتی پارەکە دەکات بە بەراورد لەگەڵ نرخێ
شتەکان بە تاک، بەبێ گوێدانە زانیارییەکانی تری ناو لیستەکە وەک ناوی فرۆشگا
و بەرواری کڕین و تێبینی کۆتایی...، زانیانی چۆنییەتی خویندەوێ لیستەکەش
دەگەرێتەو و بۆ شارەزایی خوینەر و ئەزموونی پیشووی، کە هەر شێوەیەکی تری
نووسین جگە لەو لیستە بەکاربێت هەمان وێنەمان ناداتی، بەلام ئەگەر ئەو کڕیارە
لەکاتی چوونەوێ بۆ مال بێنی کەموکۆپی لە یەکیەک لە کەلوپەلەکاندا هەیه،
دووبارە لیستەکە دەخوینێتەو بەلام ئەمجارەیان سەیری بەرواری کڕین و ئەو
تێبینییە دەکات کە لەبارە، دووبارە سەردانکردنی ئەو فرۆشگایە لە کاتی
روودانی هەلەیان کەموکۆپی، ئەو لە حالەتێکدا ئەگەر ئەو کەسە چەند جارێکی
تر چووبی بۆ ئەو فرۆشگایە بەلام ئەگەر جاری یەکەمی بێ و بە رێککەوت چووبی
ئەو سەرەتا سەیری ناوی فرۆشگا و ناوێشانەکە دەکات بۆ ئەو دووبارە
سەردانیان بکاتەو، دواي ئەو سەردانی فرۆشگا کە دەکات لیستەکە جارێکی تر
دەخوینێتەو، بەلام ئەمجارەیان لەلایەن کارمەندی فرۆشگاکە، لەم
خویندەوێ نرخ گرنگی پێ نادری بەلکو رێککەوتی کڕین و ماوەی گرهنتی
کەلوپەلەکان و زانیاری تری پێویست بۆ چارەسەرکردنی ئەم کێشە یە گرنگی پێ
دەدری.

ئەمە کاریگەری دەورووبەر لەسەر خویندەوێ دەردەخات لەوێ چۆن یە
دەق لەلایەن چەند خوینەرێکەو یاخود لەلایەن هەمان خوینەر بەپێی کات و
شوێن و مەبەستی خوینەر لە دەقەکە دەگۆڕی.

١-٢. توانستی ئەدەبی Literary competence:

ئەم زاراوەیە بۆ یەکەم جار لەلایەن جوناثان کولر (Jonathan culler) دەو
بەکار هاتوو ئەم بیرۆکە یە لە تیۆری چۆمسکی بۆ جیاکردنەوێ توانست و
چالاکێ وەرگرتوو و لەسەر ئەدەب و جۆرەکانی جێبەجێ کردوو و هەولێ داو

تيۇرىك بۇ ئەدەب دابنى ۋەك ئەو تيۇرەى چۆمسكى كە بۇ توانست و چالاكى زمان داينا.

توانستى ئەدەبى بەۋە لە توانستى زمانى جيا دەبىتەۋە، كە لەلەى ھەموو كەسك بوونى نىيە، لەكاتىكدا قسەپىكەرانى زمان ھەموو خاۋەنى توانستى زمانىن، بەلام مەرج نىيە ھەريەك لەئىمە خاۋەنى توانستى ئەدەبى بى، ھەرچى چالاكى ئەدەبىشە، كە بەرھەمى توانستى ئەدەبى نووسەرەكەيەتى، برىتييە (لەو كار و بەرھەمانەى كاتىك بوارى تىگەيشتن و دەرکەوتنيان دەبى، كە خوینەر و رەخنەگرى ئەو بەرھەمانە خاۋەنى توانستىكى ئەدەبى بى، ئەو كەسەى دەقىكى ئەدەبى دەخوینىتەۋە، يا لىكۆلئىنەۋەى لەبارەۋە دەكات دەبى سەرەتا زانىارى دەربارەى پىكھاتەى كارى ئەدەبى و دركاندن و نەرىت و ياساكانى ئەدەب ھەبى، بەبى بوونى ئەم زانىارىيە پىششىنەيىانە، جۆرە ئەدەبىيەكان دەگۆرپىن بۇ شىۋەيەكى نەخویندراۋە لەلەى خوینەر، تەنانەت ئەگەر بە زمانى دايكىش نووسرابى، بۆنمونە ھۆنراۋە ئەو خوینەرەنە پەريشان دەكات، كە خاۋەنى توانستى ئەدەبى نىن، بەھۆى ئەۋە نىيە كە لە زمانەكە ناگەن بەلكو بەھۆى نەبوونى توانستى ئەدەبىيە كە يارمەتيدەرە بۇ خویندەۋەى ھۆنراۋە ۋەك ئەدەب، نەبوونى توانستى ئەدەبى ماناى نەبوونى شارەزايىيە لە ياساكانى ئەدەب، ئەو ياسايانەى كە بناغەى رىكخستنى ئەدەبىن لە رووى پىكھاتە و واتاۋە (ميجان الرويلي و. ۲۰۰۲: ۲۰۸).

ئەدەب بەگشتى خاۋەنى نەرىت و ياساى تايبەت بەخۆيەتى و دەقى ئەدەبىش، ۋەك چالاكىيەكى زمانى واتاكةى پشت بەتوانا و لىھاتووى خوینەر دەبەستى لە زانىنى ئەو ياسا و نەرىتانەى ئەدەب، ۋەك چۆن دانەر تواناى بەسەرياندا ھەبوۋە، شارەزايى خوینەر لەو نەرىتانەى ئەدەب يارمەتيدەرە بۇ تىگەيشتنى راست لە بەرھەمى ئەدەبىدا.

توانستى گىرپانەۋە "Narrative Competence" كە بەشكە لە توانستى ئەدەبى برىتييە لە (تواناى بەرھەمەننى چىرۆك و تىگەيشتن لىي، يەككە لە ئامانجەكانى زانستى گىرپانەۋە "Narratology" ۋە سىفكردى تايبەتمەندىي

توانستی گێڕانەوهیە (جیرالد پرنس ۲۰۰۳: ۱۲۷)، بۆنموونە (خوینەری رۆمان دەبی) توانستی پێویستی هەبی بۆ خویندەنەوهی رۆمان، ئەو توانستەش پێویستی بە زیرەکییەکی بی ھاوتا نییە بە لکو سنوورێک لە توانای بینایی و لێھاتوویی بە یاساکانی زمان (لطیف زیتونی ۲۰۰۲: ۱۳۱) .

کاتیەک خوینەر دەقیکی ئەدەبی دەخوینێتەوه سەرەتا دەبی شارەزایی لە یاساکانی گۆڕانەوه و تیگەیشتنی راست لە نیشانە ئاماژەییەکان، نیشانەکانی دووبارەکردنەوه، کە ئاماژە بە رەگەزێک دەکات پێشتر باسی لێوە کراوە و ناو و جێناوەکانی دانەپال هەبی، کە یارمەتیدەرن بۆ درککردن بە جوولەی دەق و بە دواداچوونی برێگەکانی گێڕانەوه، ئەمە سەرەپای زانیینی فەرھەنگی بنەرەتی و تیگەیشتن لە وشە نامۆکان و دارشتنە ئەدەبییەکان و توانای جیاکردنەوهی بارودۆخ و سیاقی دەقەکە، چونکە (زانبارییە زمانییەکان توانای ئەوەی پێدەدات لە فرەیز و رستەکان بگات، بەلام ناتوانی لە رووی ئەدەبەوه لەو زنجیرە فرەیزە نامۆیانە بگات، کە لە رووی توانستی ئەدەبییەوه ئالۆزە، ئەو توانایەکی کە رێگە بە کەسیک دەدات زنجیرە زمانەوانی بگۆڕی بە رۆنانی ئەدەبی و واتای ئەدەبی، ئەمە لە کاتیکیدا لە ئاخواوتندا تیگەیشتن و بەرھەمھێنان پێشت بەبوونی دەسەلات دەبەستی بەسەر سیستەمەکەدا، بەلام کات و توانست رۆل دەگێڕن لە ھەولە ئەدەبییەکاندا، وەک ئەوەی لە قوتابخانە و زانکۆ ئەوە دەردەخەن کەوا تیگەیشتنی ئەدەبی پێشت بە ئەزموون و بەھرە دەبەستی، لەو کاتەدا ئەدەب لە ریزبەندی دووھەمی سیستەمی ھێماکاندا، کە زمان تیایدا بنجی و بنەرەتییە (Culler 1975: 132).

کاری ئەدەبیش وەک ئاخواوتن خاوەنی تاییبەتمەندیی رۆنانی و واتایی تاییبەت بەخۆیەتی و بەرھەمھێنانی دەق و تیگەیشتن لێی، وەک تاییبەتمەندییەکانی تری ئاخواوتن، پەيوەستە بە توانستی دەق، کە بریتیە لە (خاوەنداریتی ئاخیوھەران بۆ توانستی خویندەنەوه و گۆیگرتن، بۆ ئەو دیاردە زمانییە ئالۆزانە لە دەق دەنوێنرێت و تیگەیشتن لێیان و دەستخستنی زانیاریی دیاریکراو تیاپاندا، بەلایەنی کەمەوه خەزەندە بەشیکی لەو زانیارییانە لە ھۆشدا و دووبارە

بەرھەمھېنەنەۋە، بەپېئى ئەۋكار و بابەتەنەى لەبارەيانەۋە دەۋى، ئەستەمە قسەكەرېكى ئاسايى بتوانى رۆنان و پېكھاتە ۋەھمو ئەۋزانيارىيانەى دەق دەيگىرېتە خۆخەزنى بىكات و بېگەپېنېتەۋە (نعمان بوقرە ۲۰۰۸: ۶۵)، لەم بارەيەۋە "قان دەك" باس لەۋزانيارىيە سەرەككىيانە دەكات كە لەمېشكدا دەمېنېتەۋە و گىرنگە لەكاتى خويندەنەۋەمان بۆ دەق و جىاي دەكاتەۋە لەۋزانيارىيە ناۋەندىيانەى، كە لەيادى دەكەين و پۆلېكى كاريگەر نابىنى لەۋخويندەنەۋە دەق (بروانە: نعمان بوقرە ۲۰۰۹: ۵۶).

شارەزايى خوينەر بە بارودۆخى نووسىنى پارچەيەكى ئەدەبى يارمەتى دەدات لە لېكدانەۋەى بېرگەكان بەشېۋەيەك كە لەگەل مېژۋى نووسىنەكەيى ۋەۋاتايە بگونجى، كە دانەر ويستۋىيەتى بېگەيەنى، بۆيە دەكرى بلېين (توانستى ئەدەبى پشت بە زانينى ئەدەب دەبەستى كە يارمەتى خوينەر دەدات بۆ گۆرپىنى زانيارى زمانى و گۆزانەۋەى بۆ ئاستىكى بەرزتر لەيەكەستى و رېكخستن (ميجان الرويلي ۲۰۰۲: ۲۰۸).

كاتىك خوينەر دەقىكى ئەدەبى لە جۆرېكى ديارىكراۋ دەخوينېتەۋە (ماناى ئەۋە ناگەيەنى كە مېشكى خوينەر ۋەك تابلۋيەكى خاۋبېت، ۋەك ئەۋەى ھېچى تيا نەبى سەير بىكرى ۋ ئاراستە بىكرى، بەبى لەبەرچاۋگرتنى ئەۋەى لەۋانەيە ئەۋكەسە تېگەيشتىكى ناديارى ھەبى لە پىرۋسەى شىكردنەۋەى ئەدەبىدا كە پېمان دەلى بەدۋاى چى دەگەپېين (Culler 1975: 132)، ئەمەش كاتىك، بەپوۋنى دەردەكەۋى، كە خوينەر پېشېبىنى زنجىرە روۋداۋەكانى ئەۋ جۆرەى دەق دەكات بۆنمۈنە خوينەرى دەقى پۆلىسى پېشېبىنى ئەۋە دەكات دەقەكە بەگرتنى تاۋانباران و سزادانىان كۆتايى دىت لەكاتىكدا، خوينەرى دەقىكى رۆمانسى پېشېبىنى كۆتايىيەكى دلخۆشكەر دەكات، خوينەر ئەۋ شارەزايىيانە لە دەۋرۋىيەرى كۆمەلەيەتى ۋەرنىگى، بەلكو لە پېگەى خويندەنەۋەى دەقى ئەدەبى ۋ شارەزابوۋنە لەۋياسا ناۋەككىيانەى كە كۆنترپۆلى روۋداۋەكانى دەق دەكەن.

۲-۲. چەمک و پێناسەى دەق:

ئەو پێناسانەى وەك چەمكىكى زمانى بۆ دەق كراون نۆرن، ھەر پێناسەىەكیش بۆ دەق گوزارشت لەو چوارچۆپە تیۆرىيە دەكات، كە پێناسەكەى تیا كراوە، كە ئەمەش واى كردووە پێناسەى دەق لە رێيازىكى رەخنەيىيەو بۆ يەككى تر بگۆرێ، جگە لەوەى رێبازە زمانەوانىيەكان ھەرچەندە ھۆكارى ھاوبەش لە نۆوانياندا ھەيە لە پێناسەكردن بۆ دەق جيان و ھەر زمانەوانىك بە پى ديد و تىپوانىنى تايبەتى خۆى پێناسەى دەق دەكات، تەنانەت ئەديبانى نۆيەك قوتابخانەى ئەدەبىش ھەريەكەيان پێناسەيەكى تايبەتيايان بۆ دەق ھەيە، بەلكو ئەديبك لەوانەيە پێناسەكەى بە پى ئەو قوناغە ئەدەبييەى پييدا تىپەر دەبى بگۆرێ، بۆنموونە رەخنەگرىكى وەك "رۆلان بارت" چەند پێناسەيەكى جياجياى بۆ دەق كردووە بەگۆرەى ئەو قوناغە رەخنەيىيانەى كە پيياندا تىپەرپووە.

ھەربۆيە ئەو پێناسانای بۆ دەق كراون جۆراوجۆرن، ھەندىك دەلێن دەق رووداوىكە لە كات و شوێنىكى ديارىكراودا روودەدات، ھەندىكى تر دەلێن دەق نووسراوىكى زمانىيە ياخود گوتارە بەھۆى نووسىنەو جىگەر كراوە، ھەندىك بپروايان وايە دەق يەكەيەكى پەيوەندىكردنە ئامانج لى گۆزانەى ئەزموون و گەياندننى زانىارىيە...، لە خوارەو پێناسەى چەند زمانەوان و ئەديبك بۆ دەق دەخەينە روو^{۱۲}:

"ھىلمسلىف" زاراوەى دەق بە فراوانى بەكاردينى بۆ ھەر دەرپرېنىك نووسراوبى، يان گۆكراو درىژبى، يان كورت وشەى (بوەستە) لەلاى ئەو دەقە و رۆمانىك بە تەواوى دەقە.

پێناسەى دەق لای "تۆدۆرۆف" لەسەر بنەماى دابراوى و سەربەخۆيىيەتى، بە راي ئەو دەق بەرھەمىكى زمانى داخراوە لە خودى خۆيدا لە رووى واتاوە سەربەخۆيە و دەق لەوانەيە رستەيەك بى لەوانەشە كتيبك بى بە تەواوى، ئەمانەش ئەو تايبەتمەنديانەن كە دەق جيا دەكاتەو و نيزامىكى تايبەت و جيا لە يەكەكانى ترى پيادەبەخشى.

بىر و را نوپىھەكان دەربارەى دەق پىشت بە سىياقى پەيوەندىكردن دەبەستى دەق لە پروانگەى پراگماتىكەو زنجىرەيەكى زمانەوانى گۆكراو يان نووسراو، و ئەركى پەيوەندىكردنى كۆمەلایەتییە، (بە پىی تىپروانىنى "ھالیدای" دەق تەنھا يەكەيەكى سىمانتىكىيە زمان لە گەياندن دەینوینى، كە وشەيەك، يان رستەيەك، يان كۆمەلە رستەيەك، يان چىپۆكۆكە، "ھالیدای" دەق بە يەكەى پروسەى كارلىككردن لە واقىيەى كۆمەلایەتەى دادەنى، كە لە رىگەيەو و اتاكان ئالوگۆر دەكرى و جۆرىكە لە گفتوگو لە نیوان ئاخپوهرانى زمانىك، كە ئەمەش گرنگى بەستەو دەق بە سىياق لە لایەن ھالیدای دەردەخات (نعمان بوقرە ۲۰۰۸: ۱۷).

ھەندىك لە نووسەران و زانایانى زمان، نووسین دەكەن بە پىوەر بۆ جیاكردنەو دەق لە نا دەق بەو دەق كە (دەق لە وشە پىكدیت كە بە نووسین دەچىنریت و چىننىك كە بە واتای رىكى و گونجان و گریدان و چون بەناو یەكدا (تىكچىزان) دیت، دەق تەنھا بە نووسین دەبیتە چىنراو، دەنگ و وشەكان واتایان نابیت تا ئەوكاتەى دەنووسرى. دەق لە دیدى "بۆل رىكۆر" نابیت بە چىنراو تاوەكو دەنووسرى (نەلە فىصل ۲۰۱۰: ۲۹)، دەكرى بلىین ئەمە پىوەر رىكى ورد نییە بۆ جیاكردنەو دەق لە نا دەق، بە پىی ئەم تىپروانىنە بىت ئەو دەقە زارەكیانەى لە زمانى رۆژانە بەكاردیت كە زۆربەیان لە تىكەلئىيەك لە رستە، بەشەكانى رستە و گوزارشتە قسەییە ئامادەكراوكان پىكھاتوون، وەك گفتوگۆى رۆژانە و ئاخوتنە تەلەفونىيەكان...، بە پىی ئەم پىوەرە بە دەق دانانرین لە كاتىكدا نووسراوى سەر دیوارەكان و لیستى فرۆشگاكان و نووسراوى دامودەزگا فەرمىيەكان و رىكلامىيەكان...، كە تاییەتمەندى نووسراویان ھەيە بە دەق دادەنرى.

لیرەدا مەبەست لە دەق دەقى ئەدەبىيە، كە چىنراویكى^{۱۲} وشەيى رىكخراو لە داھىنانىكى دیارىكراودا لە رووى پىكھاتن، يەكەبەستى يەكەكانى، داھىنانە ھونەرىيەكەيى و شىۋازى دەربىرىنىيەو، لە ھەموو جۆرەكانى تىرى دەق جیادەبیتەو و شىۋەيەك دەسەپىنى، كە بوونىكى سەربەخۆ و دابراوى ھەيە و بە پىی پىۋىست جىگىر دەبى.

٣-٢. دەقی ئامادە و دەقی ونبوو:

زاراوەی دەقی ونبوو (النص الغائب) زاراوەیەکی نوێیە و لە ژێر رۆشنایی رەخنەیی نوێدا دەرکەوتوو، مەبەست لێی ئەوەیە کاری ئەدەبی بە پەيوەندی بەکاری ترەوه دروست دەبێ ئەدەب لە جیهانییدا گەشە دەکات، کە پڕیەتی لە وشەیی کەسانی تر، دەق لە دەقی پێشوو و سەرەدەمەوه پیکهاتوو و بەشیوەیەکی نوێ داریژراوەتەوه، هیچ سنوورێک نییه لە نیوان دەقی و یەکیکی تر بەلکو دەق لە دەقی ترەوه وەردەگیرێ، لە هەمان کاتدا وەرگر و بەخشەر، دەقی ونبوو پیکهاتەیهکی سەرەکییە بۆ دەق و دەق لە سفرەوه دروست نابێ، بۆنموونە: چیرۆک وەک هەر نامەیهکی تری ئاسایی کە دەقی ئاراستەکراوه بۆ وەرگر لە نێو کۆمەلێک دەقی ترەوه سەر هەڵدەدات کە پێشتر بوونیان هەبووه، "رۆلان بارت" پەيوەندی دەقی ئامادە بە دەقی ونبوو بە (گرتنەوهیەکی بێ پیکداچوون) ناو دەبات، کە هەر دەقی ئامادە کۆمەلێک دەقی ونبوو.

هیچ دەقی نییه لە خودی خۆیدا سەر هەڵدات بەلکو لە پەيوەندی بەوانی ترەوه دروست دەبێت، کردەیی بەرەمەهێنانی دەق پڕۆسەیهکی هاوبەشە، کە تیايدا کۆمەلێک دەقی ونبوو بەشدارێ دەکەن و ئامرازی سەرەکی ئەو بەرەمەهێنانە، خۆینەر ئامرازی دووهمە لە لیکدانەوه و شیکردنەوهی دەقدا، کردەیی خۆیندەوه لە هەمان کاتدا کردەیی وەرگرتن و بەخشین دەبێ، بەخشین لە ریگەیی زانیارییە ئەدەبی و رۆشنایییەکان و رۆشناییی خۆینەر دەبێ، بەم شیوەیه هەردوو دەقی بەرەمەهاتوو و دەقی ونبوو بەشدار دەبن لە دروستکردنی دەقی نوێ، کە بە هەمان شیوه بەیه کداچوونێک لە گەڵ پیکهاتەیی رۆشناییی خۆینەر دەنوێنی، دەرکەوتنی ئەم بەیه کداچوونەش بە پێی دەورووبەری وەرگرتنی دەقە کە و ریکخستنی ناوێکی و تاییبەتمەندی هەریەک لە دەقی ئامادە و دەقه ونبووکان جیاوازی دەبێ (بروانه: محمد عزام ٢٠٠١: ١٢).

٤-٢. کارلیکی دەق و بەرزبوونەوهی دەق: Transtextualite:

بونیادگەرییەکان بەشیوەیه کە سەیری دەقیان دەکرد، کە پیکهاتەیهکی داخراوی هەیه لە خودی خۆیدا، بەتەنیا دەتوانی واتا بدات بەجۆریک تەنها

گرنگىيان، بە پېكھاتەى ناوھكى دەق و ياساكانى دەق دەدا و دەقيان وەك دانەيەكى دابراو لە دەوروبەرى دەرەكى و كۆمەلایەتى و ئەو بارودۆخە مېژوويىيە سەير دەکرد، كە دەورى دەق دەدات، دوور لە مەبەستى دانەر و ئامانجەكانى، ئەركى رەخنەگرى دەقى ئەدەبىش تەنھا دۆزىنەوھى پەيوەندى يەكەى پېكھاتەى دەق لەلایەك، پەيوەندى بە سىستەمى گشتى زمان لەلایەكى ترەوھ بوو، بەلام قوناغى دواى بونىادگەريیەكان^{۱۴} كە چەند رەخنەگر و لېكۆلەرەوھىەك دەرکەوتن دژى ئەو رایەى بونىاتگەريیەكان بوون لەبارەى پېكھاتەى دەق، دابرانى لە دەوروبەر، لە لېكۆلینەوھ رەخنەيىيەكانىاندا پشتيان بە رېبازى (وصفى) نەدەبەست وەك لەلای بونىادگەريیەكان باو بوو لەوانە (جوليا كريستىفا، رولان بارت، تۆدۆرۆف، ريفاتير، ...) .

ئەم رەخنەگرانە لېكۆلینەوھەكانيان بۆ دەق لە گۆڤارى (Tel Quel)ى فەرەنسىى بلۆدەكرەوھ، كە دەقيان وەك دانەيەكى كراوھ و تازەكراو سەير دەکرد، لېكۆلینەوھ لەدەق لەلای ئەم نووسەرەنە بوارى پېكھاتە و پەيوەندى يەكەكانى دەق تېدەپەپېنى بۆ مەسەلەى بەيەكگەيشتن و بەيەكدچوونى دەق لەگەل دەقى تر، ئەم لېكۆلەرەنە پروايان وابوو كە ھەموو نووسەرێك دەقەكەى لەناو پېكھاتەى دەقى سەردەم يان پېشوو تر وەردەگرى.

بەپاى "جوليا كريستىفا" دەق پېكھاتەيەكى داخراوى نىيە لەخودى خۆيدا، بەلكو دەق كۆمەلێك لە پەيوەندى يەكترېر و چوونە ناويەكى لەگەل دەقى تر دەنوینى، بەجۆرێك كە دەقى بەرھەمھاتوو وەرگرتن و گواستەنەوھى دەقى تر دەبى، بەم جۆرە پېناسەى دەق دەكات: (دەق گوزارشتێكە لە رەنگاو رەنگى و جۆراوچۆرى وەرگرتن و ھەر دەقیك بریتیيە لە وەرگرتن و گۆپىنى دەقى تر. (محمد عزام ۲۰۰۱: ۲۹).

("جوليا كريستىفا" (Gulia kristeva) يەكەم كەس بوو كە زاراوھى دەق ئاويژان/ بەناويەكدچوونى دەق (تناس/ Intertextuality)ى بەكارھيئا، لە لېكۆلینەوھەكانى لە سالى ۱۹۶۶ و ۱۹۶۷ كە لەگۆڤارى (Tel Quel)ى فەرەنسىى بلۆ دەرەنەوھ، بېرۆكەى ئەم زاراوھىەى لە لېكۆلینەوھەكانى باختين بۆ كارەكانى

"دیسٹۆویفسکی" و "رابلیه" وەرگرتوو، بەلام باختین ناوی (کارلیکی دەق)ی نەهیناوه، بەلکو باس لە پەيوەندی دەق بە دەقی ترەوه دەکات لەژێر ناوی تیۆری درکاو کۆمەلایەتی (سوسیو لفظی) یاخود گفتوگۆگەرایی (الحواریه)^{۱۰} و فرە دەنگی (تعدد الاصوات)^{۱۱}، کە تیایدا ئەوه دووپات دەکاتەوه هەموو دەقیکی ئەدەبی دووبارەکردنەوهی دەقیکی ترە، هەموو خۆیندەنەوهیەکیش لە خودی خۆیدا دەقیك پێک دێنی و نووسینیش پشت بە سێ شت دەبەستێ دانەر و دەق و وەرگر سەرەپای رەگەزی پێکداچوونی دەق (تناس)، کە لەگەڵ ئەم سێ رەگەزەدا گفتوگۆی دەکری. (محمد عزام ۲۰۰۱: ۳۴).

دوای ئەوهی "کریستیف" ئەم زاراوەیە بەکارهێنا لە قۆناغی دوای بونیادگەرییەکان بەتایبەتی هێماگری (السیمیائیة) و هەلۆه‌شانندنەوه (تفکیکة) لە بەرەمی گەورە نووسەرانی فەرەنسی بە ئاشکرا دەرکەوت و بڵاوبۆوه لەوانە "جولیا کریستیف، رولان بارت، تۆدۆرۆف، گیرارگینیت، ریفاتیر...".

لەم بارەیه‌وه (تۆدۆرۆف) لە کتیی (poetics) دەلی: مافی دەرکەوتنی ئەم زاراوەیە دەگەرێتەوه بۆ فۆرمالیستە رووسییه‌کان (شکلانیین الروس)، "شیکلۆفسکی" دەلی: کاری هونەری بەپەيوەندی بە کاری ترەوه دەناسری، بە پشتبەستن بەو هۆکارانە بەیەکیان دەبەستینەوه، کە برۆای وایە "باختین" یەکەم کەسە تیۆری دەرپارە دەقی (چووه‌ناویەك) دانا و برۆای وابوو، کە وەرگرتن یان رەنگدانەوهی شیوازی ئەدەبی کۆن لە هەموو شیوازیکی نویدا دەبینری، هونەرماند لەجیهانی‌کدا گەشە دەکات، کە پڕیەتی لە وشە کەسانی تر و لەو ئۆقیانووسەدا بەدوای رێگای خۆی دەگەری، هەربۆیه "تۆدۆرۆف" ئەو گوتارە کە هیچ شتێک لەوانە پێش خۆی وەرناگری، بە (تاک نرخ) ناوی دەبا و ئەو گوتارە لە پێکهاڵیندا پشت بەو وەرگرتنە دەبەستی بە گوتاری (فرە نرخ) ناوی دەبات (هەمان سەرچاوه: ۲۸).

قۆناغی دوای بونیادگەرییەکان گرنگیەکی زۆریان بە خۆینەر دەدا بەجۆریک، کە لە لیکۆلێنەوه‌کانیاندا خۆینەریان وەک بەرەهەمەینەری دەق سەیر دەکرد نەک بەکارهێنەری دەق، میشیل ریفاتیر بەیەکداچوونی دەق (تناس) بەوه پێناسە

دەكات، كە درككردنى خوينەرە بۇ بوونى پەيوەندى لە نيوان كاريك و يەككى تىرى پيش خوى يان ئەو كارەى كە دەقەكە لەدوای ھاتوۋە، بەجۆرىك كە (خوينەر دەيىتە خالى بەيەكگە يىشتىنى نيوان دانەر و دەقى پيش خوى كاتىك خوينەر دەقەك دەخوينىتە ۋە دواتر دەقىكى تر دەخوينىتە ۋە بازىنەى پەيوەندى لە نيوان دەقىك و يەككى تر دا فراوانتر دەبى، لە نيوان خوينەر و ئەزموونى لەلايەك و خوينەر و دەق لەلايەكى ترەۋە، كە ئەمەش ۋا دەكات كارلىكى دەق لە نيوان دوو ھزدا رووبدات، كە يەكەمىيان ھزى خوينەرە، ئەۋىترىان بىرۆكەى دەقە ۋاتە خالى بەيەكگە يىشتىنى نيوان دەقىك لەگەل دەقى تر لە ريگەى ئەزموونى دانەر و دواتر خالى بەيەكگە يىشتىنى دەق لەگەل خوينەر، بە پىچەۋانەۋە. (نھلە فيصل ۹۲:۲۰۱۰).

"گىرار گىنىت" لە سالى ۱۹۸۱ پىنج جۆر لە پەيوەندى دەق جيا دەكاتەۋە، ئەم ديارىكردنەى گىنىت گەشەپىدانى ئەۋلىكۆلىنەۋانەيە كە لەبارەى پەيوەندىيەكانى دەق لە سەدەى ھەقدە لە ئارادا بوون:

۲.۵. ۱. پىكداجوونى دەق / دەق ئاۋىزان (Intertextuality):

بەدوای يەكداھاتن و پەيوەندى دەقىكە بە دەقى ترەۋە لە ريگەى چەند ياسايەكى ناۋەكى، كە لە شىۋەى ۋەرگرتن و گەتوگۆ و بەيەكداچوونى دەق و روونكردنەۋە و جۆرەكانى تىرى كارلىكى دەق دەبىنرى، "گىنىت" لەبارەى ئەم جۆرەى پەيوەندى دەق دەلى: (يەكەم كەس ناۋى ھىناۋە "جوليا كرىستىفا" بوۋە، كە چەند سالىك ماۋەتەۋە و ناۋى ناۋە (Intertextualite)، ئەم ناولىنانەش شىۋەى زاراۋەيىمان پىدەخشى و بەشىۋەيەكى تەسك پىناسەى دەكەم كە "پەيوەندى ئامادەبوونى ھاۋەشە لەنيوان دوو دەق يان چەند دەقىك بەريگەى ئامادەبوون "استحضارية"، كە زۆربەى جار ئامادەبوونىكى كارەككىيە بۇ دەقىك لە دەقىكى تر. (محمد خير البقاعي ۱۹۹۸:۱۲۵).

بەيەكداچوونى دەق برىتتىيە لە پەيوەندى دەقىكى ديارىكراۋ بە دەقى تىرى دەۋرۋەرى، يان پەيوەندى دەقىك بەۋ دەقەنەى لىنى پىكھاتوۋە، ۋەك بوونى

دەقیك لەشیوەی روونکردنەوەکانی نیوان دوو کەوانە لە دەقیکی تردا کە "گیرار گینیت" بە دیارترین جۆری بەیە کداچوونی دەق (Intertextuality) ناوی دەبات. پیکداچوونی دەق ئاماژە بە بوونی دەقیکی بنەپەتی دەکات جا لە بواری ئەدەب بێ، یان رەخنە کە لەپەیوەندی شیوازی و پیکهاتەییایە لەگەڵ ئەو دەقانەی بەشیوەیەکی راستەوخۆ یا ناراستەوخۆ کاریگەرییان لەسەر دەقە بنچینەییە کە هەبوو لە کاتیکی دیاریکراودا، (دیکرۆ و تۆدۆرۆف لە فەرەهنگی ئینسیکلۆپیدیای زمان بەو جۆرە پێناسەی دەق دەکەن: هەر دەقیك بریتییه لە وەرگرتن و گۆڕینی کۆمەڵێک دەقی تر، دەقی نوێ بریتییه لە دووبارە بەرەمەهێنانەوی دەقی پێش خۆی یان سەردەمی خۆی، جا هەستی پێ کرابێ یا نا. (محمد عزام ۲۰۰۱: ۲۹)

پیکداچوونی دەق بریتییه لە ریکخستنی دەقیکی نوێ لە دەقەکانی پێش خۆی، یان سەردەمی خۆی کە سنوور لەنیوانیاندا دەسپێتەو، بەجۆرێک کە لە دارشتنەوی پیکهاتەیی دەقە نوێکەدا شوێنەواری هیچ یەک لە دەقەکانی تر نەماو، تەنها لەلای کەسانی خاوەن ئەزموون هەستی پێدەکرێ، هەرچەندە زاراوی پیکداچوونی دەق (تناس) بۆیە کەم جار لەلایەن "جولیا کریستیفا" بەکارهاتوو (بەلام میژوویەکی کۆنتری هەیه و لە کۆن درکیان بەو پەیوەندییانەی نیو دەق کردبوو لە بواری رەوانبێژی و رەخنەیی ئەدەبیدا لەژێر ناوی وەرگرتن (الاقتباس)، ئاماژەکردن (الاشارة)، گرتنەو (التضمین)، تێلنیشان (تلمیح)، بەرامبەری (تقابلات)، دزیگەرای (السرقات) و هاودژی (مناقضات)...هیت.

"گینیت" باس لە سێ جۆری پەیوەندی بەیە کداچوونی دەق دەکات: وەرگرتن (Citation): ئەم جۆریان ئاشکراترین جۆری بەیە کداچوونی دەقە، کە بریتییه لە وەرگرتن لەنیوان دوو کەوانە بەگەپانەو یا نەگەپانەو بۆ سەرچاوەیەکی دیاریکراو.

دزیگەرای (Plagiat): ئەم جۆرە پەیوەندی شیوەیەکی کەمتر دیار و شەرعییه کە وەرگرتنیکی باس نەکراو و پیت بە پیتە.

تېلنېشان (Allusion): ئەمەش شىۋازىكى كەمتر ديار و حەرفىيە، كە برىتنيە لە تىگەشتىنىكى قول بۇ بەجىھىنانىك و تېبىنىكىردى پەيوەندى بە بەجىھىنانىكى تر كە بە پىۋىستى بۇ دەگەپتەو و بەبى ئەو ناتوانى لى تېگەين. (پروانە: محمد خير البقاعي ۱۹۹۸: ۱۲۶).

ھەر دەقىكى بەرھەمھاتو ئەنجامى پەيوەندى و كارلىكى دەقەكەيە لەگەل دەقى تر لە چەند ئاسۆيەكى رۆشنىرى جىاجيا و بە پىۋى مەبەستى دانەرو ئامانجەكانى، ئەم كارلىكە دەقىش بەچەند شىۋەيەك دەبى وەك:

۱- كارلىكى خودى دەق: ئەم جۆرەى كارلىكى دەق لەنىۋان دەقى نووسەرلىك و دەقەكانى ترى ھەمان نووسەر روودەدات.

۲- كارلىكى ناخۆيى دەق: كاتىك دەقى دانەرلىك لەگەل دەقى دانەرى ترى سەردەمى خۆى كارلىك دەكات.

۳- كارلىكى دەرەكى دەق: كاتىك دەقى دانەرلىك لەگەل دەقىكى تر، كە لە سەردەمانىكى دوور دەرەكەوتوون كارلىك دەكات. (سعيد يقطين: ۱۹۸۹: ۱۰۰).

ئەم جۆرانەى كارلىكى دەقىش، بەشىۋەيەكى گشتى لەنىۋان دەقىك و دەقى ترى ھەمان رەگەزى ئەدەبى روودەدات، يان لەنىۋان دەقىك و جۆرى ترى جياواز لە رەگەزى ئەدەبى روودەدات، بەجۆرلىك كە كارلىككردنەكە، يا بە رىككەوت دەبى كە جەخت لەسەر بىئاگايى كىرەكە دەكرىتەو لە لايەن دانەرى دەقە نوۋيەكە، كە ئەمەش بەھۆى كاريگەرى زانىارى ھەلگىراوۋە دەبى لەكاتى نووسىن ياخود بە نيازەو كەرەكە ئەنجام دەدرى و لەسەر بىنەماى ستراتىژىيەتىكى ھونەرى دەبى، كە لەگىانى كەرەكەو سەر ھەلدەدات و درك بە پىۋىستى ئەو پەيوەندىيە كراو لەكاتى نووسىنى دەقەكەدا.

زاراۋەى بەيەكداچوونى دەق (Intertextuality) وشەيەكى رەخنەيى نوۋيە و لە لىكۆلىنەوۋەكانى زمانى عەرەبى وشەى (تناس)، (التناسية)، (النصوصية)، (تفاعل النصي)، (تداخل النصوص) بۇ بەكاردىت، بەلام لە ھەندى لە لىكۆلىنەوۋەكان لە بەكارھىناندا لەگەل وشەى (Transtextuality) ى تىكەل دەبىت كە وشەى (تعاليات النص) ى بۇ بەكاردىت.

هەرچه‌نده هەردوو زاراوەی (Transtextuality) و (Intertextuality) لە رووی واتا و بەکارهێنانەوه تێکەڵ دەکرێن بەوێ هەردووکیان ئاماژەن بۆ کارلیکی دەق و پەيوەندی دەق، بەلام پیشگیری (Trans) لە زاراوەی (Transtextuality) کە لەلایەن "گینیت" بەکارهاتوووە فراوانترە لە پیشگیری (Inter) لە زاراوەی (Intertextuality) کە لەلایەن "جولیا کریستیڤا" بۆ گوزارشتکردن لە پەيوەندییەکانی دەق بەکارهاتوووە، "گیرار گینیت" لەم بارەیه‌وه دەڵێ: (کارلیکی دەق بە واتای هەر شتێک دێت، کە وا بکات دەق لە پەيوەندییەکی شاراو، یان ئاشکرا بێت لەگەڵ دەقیکی تر، بە بەرزبوونەوهی دەق ناو دەبرێت و چوونە ناویەکی دەق (التداخل النصي) یش دەگرێتە خۆ، کە لە کۆن (کلاسیک) لەلایەن جولیا کریستیڤا بەکارهاتوووە مەبەستیشم لە چوونە ناویەکی دەق: بوونی دەقیکە لە دەقیکی تر، جا بەشیۆه‌یه‌کی تەواو بێ، یا رێژەیی (جیرار جینیت ۱۹۹۵: ۹۰)، لێرەدا جیاوازیی ئێ و دوو زاراوەیه‌مان بۆ دەردەکەوێ کە زاراوەی پێکداچوونی دەق (Transtextuality) بەواتای پەيوەندی نێوان دەقیک و دەقیکی تر، یا زیاتر دێت کە مەرج نییه تەنها لەسنووری یەک دەق بێت لە کاتیگدا زاراوەی (Intertextuality) (ئاماژەیه بۆ پەيوەندی دەقیک بە دەقیکی تره‌وه لە سنووری یەک دەق. (جان ایف تادییه ۱۹۹۳: ۳۱۴).

۲-۵-۲. پەيوەندی دەقی تەریب (Paratextuality):

پەيوەندی دەقه بەدەقی دەورووبەرەوه، ئێ و دەقانه‌ی کە هاوتا و تەریبن و پێکها‌ته‌یه‌کی سەر‌به‌خۆیان هەیه‌ لەگەڵ دەقه‌ بنجیه‌کەدا، کە لەشیۆه‌ی ناو‌نیشان و ناو‌نیشانی ناوه‌کی و پەراویز و پیشه‌کی و وتە‌ی بلاکەره‌وه و وێنه و ناو‌نیشانی لقه‌کان...هیتەر دەردەکەوێ.

۲-۵-۲. دەقی تەریب (Paratext) (۱۷):

بریتییه‌ له‌و دەروازه و پاشکۆیانه‌ی وه‌ک چوارچێوه‌یه‌ک له‌ ناوه‌وه و دەر‌ه‌وه دەوری دەقی سەر‌ه‌کی دەده‌ن و بەشیۆه‌ی راسته‌وخۆ و ناپراسته‌وخۆ لێی دەدوین

و شى دەكەنەو، رۆلىكى گىرگ دەبىنن لە ئاماژەپىدان و روونكرنەو، دەق، وەك ناوئىشان و ناوئىشانى ناوەكى و گوتارى پىشەكى و وتەى دانەر و پىشكەشكرن و گوزارشتە ئاراستەيىيەكان و ياداشتنامە و بىرەوهرىيەكان و روونكرنەو و پاشكۆكان و پەراويز و تىبىنيەكان و وىنە و رەگەزەكانى جوانكارى و ھەموو ئەو ھىما و ئاماژانەى دەورى دەق دەدن، جا چ بەمەبەستى جوانناسى و رازاندەو، دەق بى يا ئەركى ئاماژەپىدەرپىكى واتايى و پراگماتىكى بىنى لە ئاراستەكردى خويەر، بۆ ئەو، خويندنەو، بەرھەمھىنى بۆ دەستەبەر بكات.

ئەم جۆرى دەق (دەورى دەقى سەرەكى دەدن و دەچنە ناو قوولايى دەق و ئەو راپەوانەن وا لە وەرگر دەكەن دەست بە ھىللە سەرەتايى و سەرەككەكانى كارە پىشكەشكرانەكە بگرن.

"لۆيى بورخيس" (Louis borges) بەم شىوہىە باس لە دەقى تەرىپ دەكات، بەو، (ئەو دىدنگەيە لە رىگەيەو بۆ ناو راپەوہكانى دەق گوزەر دەكەين، گەتوگۆ لەگەل دانەرى راستەقىنە و خەيالى دەكەين لە ناو جىھانىك رووناككەكانى كزن و گەتوگۆكان بە شىوہى ستوونى و ئاسۆين دەربارەى دەق و پىكھاتە جىاجىاكانى، كە لە رىگەيەو چەند پەيوەندىيەك لەگەل دەق دەبەستين (جميل الحمدوي ۲۰۰۶: ۲۲۳).

دەقى ھاوتا سەرەپاي ئەو، لەخودى خويدا پىكھاتەيەكى سەرەخوى ھەيە و دەتوانى وەك دەقىكى سەرەخۆ مامەلەى لەگەل بكرى، بەلام لەھەمان كاتدا ناكرى ئەو پەيوەندىيە فەرامۆش بکەين، كە لەگەل دەقە سەرەككەكە ھەيەتى كە وەك دەقىكى تەرىپ وایە، بوون و دەرکەوتنى بەستراوہتەو بە دەقە سەرەككەكەو، "گىنيت" دەلى: (دەقى پاشكۆ دەق دەكات بەكتىب بۆئەو، پىشكەش بە خويەرەن بكرى بە شىوہىەكى تايبەت و جەماوہر بە شىوہىەكى گشتى واتە دەستەواژەيەكە دەربارەى ئەو دەروازانەى پىيدا تىدەپەرپەن بەر لەو، بچينە ناو بۆشايى ناوہو، دەق كە وەك بەردەرگايەك وایە بۆ دەق (Genette 1991:261)

"گیرار گینیت" لە کتێبه‌که‌ی به‌ناوی ده‌روازه‌کان (العتبات) ده‌قی هاوتا بۆ دوو جۆر جیا‌ده‌کاته‌وه: چۆ‌ده‌ق/ النص المحيط (Peritexte) ئه‌و ده‌قانه‌ی ده‌وری ده‌قه سه‌ره‌کیه‌که‌ ده‌ده‌ن له‌ ناو‌نیشانی ده‌ره‌کی و ناو‌نیشانی ناوه‌کی و پێ‌شه‌کی و ناو‌نیشانی به‌شه‌کان و تێ‌بینی...هه‌تر، که‌ سه‌ر به‌ جیهانی ده‌قن، له‌ گه‌ڵ ده‌قی سه‌روو (Epitexte) که‌ ئه‌و گوتار و هه‌ل‌واسین و به‌ل‌گه‌ و روونکردنه‌وانه ده‌گرێ‌ته‌وه که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی جیهانی ده‌قدان و له‌باره‌ی ده‌قه‌وه ده‌دوێ‌ن. (بروانه: عبدالحق العابد ٢٠٠٨: ٤٤).

ده‌قی هاوتا، جگه‌ له‌ ئه‌رکی جوانناسی و رازاندنه‌وه‌ی ده‌ق رۆ‌لێ‌کی گه‌یاندنی گرنگ ده‌بینی له‌ ئا‌راسته‌کردنی خوێ‌نه‌ر له‌ کرده‌ی خوێ‌ندنه‌وه‌دا، (که‌ وه‌ک تۆ‌رێ‌ک له‌ ره‌گه‌زی ده‌ق وایه‌ یاوه‌ری ده‌ق ده‌کات و وای لێ‌ده‌کات توانای گواستنه‌وه‌ی هه‌بی ئه‌گه‌ر به‌پێ‌ی مه‌به‌ستی خوێ‌نه‌ریش نه‌بی لانی که‌م له‌ رێ‌په‌وه‌ی پراگماتیکی ب‌پروات و زۆ‌ر له‌ بازنه‌که‌ی لانه‌دات. (محمد دانی ٢٠٠٩: ١٩)، ئه‌مانه‌ی خواره‌وه نمونه‌ی چ‌هند ده‌قی‌کن له‌ ناو ده‌قه سه‌ره‌کیه‌که‌دا، که‌ وه‌ک روونکردنه‌وه‌کانی نێ‌وان دوو که‌وانه ده‌رکه‌وتوون:

١- (ئه‌و دروشمه‌ی پزیشکه به‌عسییه‌کان له‌و ده‌مه‌دا کاریان پێ‌ده‌کرد ئه‌وه بوو "ئه‌گه‌ر ساغین یان نه‌خۆ‌ش، له‌ جه‌نگدا ده‌بی هه‌موو جه‌نگاوه‌ر بین و خزمه‌ت به‌ سه‌رۆ‌ک بکه‌ین"...) (به‌ختیار عه‌لی ٢٠١٠: ٢٤).

٢- (رۆ‌ژێ‌ک له‌ کاتی‌کدا له‌ به‌یانیه‌وه خه‌ریکی چیلکه کۆ‌کردنه‌وه و ئاگرکردنه‌وه بووم، که‌ گه‌رامه‌وه بۆ کونجه‌که‌ی خۆ‌مان مام وه‌ک هه‌میشه تانه‌بارانی کردم، ئه‌و قسه توندانه وه‌ها ئازاری دام...، ئه‌رسه‌لان که‌ له‌ سه‌ره‌تاوه ئاگای له‌ هه‌موو شتێ‌ک بوو، گه‌لێ‌ک دلی به‌من سووتا و بێ‌ئه‌وه‌ی گوێ له‌ تکای من بگرێ‌ت، چووه ژووری بۆ لای جه‌مشیدخان ((که‌ به‌تانییه‌که‌ی له‌ خۆیه‌وه ئالاندبوو و خه‌ریکی می‌وژ خواردن بوو)) و پێ‌یگوت... (هه‌مان سه‌رچاوه: ٥٦).

٣- (ئه‌وه‌ی له‌ یادی جه‌مشیددا ماوه ئه‌وه‌یه که‌ سه‌ره‌تا هه‌ست به‌ گێ‌ژبوونیکی گه‌وره ده‌کات، ترسیکی گه‌وره دایده‌گرێ‌ت، هه‌ست ده‌کات وه‌ک پووش به‌ خێ‌رای با ده‌یبات، له‌ دیواره‌کانی زیندان زیاتر ب‌لندی

دەكاتەۋە، سەرەتا شاقوۋلى بەرەو بالا ھەلىدە گرىت، دواتر كە دەگاتە سەرۋى سەقفەكانى ھەيئەتى ئاسايشى باكور ((كە دەيىت ناۋى ئەو جىگايە بىت كە جەمشىدى تيا دىل بوۋە))... (ھەمان سەرچاۋە: ۵). ئەو دەقانى ناۋ دوو كەۋانەكان، نمونەى دەقى تەرىپىن كە لە شىۋەى روونكردەۋەى نيوان دوو كەۋانە دەر كە وتون، ئەم جورەى دەق ھەندى كات دەكرى دەستبەردارىان بىن ۋەك نمونەى (۳۲)، بەلام لە ھەندى دەقدا ۋەك پارچەيەك لە پىكھاتەى ئەو دەقە ئەگەر بوۋى نەبى واتاى دەق تىكەچى ۋەك لە نمونەى (۱).

۲-۲-۵. ناۋنیشان و دەق:

ناۋنیشان جورىكە لە جورەكانى دەقى تەرىپ (Paratext) كە دەۋرى دەقى سەرەكى دەدەن ۋەك بەردەرگا (عتبە الباب) وايە بۆ چوۋنە ناۋ دەق و يەكەم بەيەكگە يىشتىنى فېزىكى ھەستىپىكراۋە لە نيوان دەق و خوئىنەر، تاكە رىئىشاندر و دەروازەى گوزەركردنە بۆ چوۋنە ناۋ جىھانى دەق و بەشدارە لە روونكردەۋەى ئامازەكانى دەق و ئاشكرادىنى واتا و مەبەستە شاراۋەكانى لە روۋى چەمك و لىكدانەۋە و پىكھاتەى دەق.

"ليۇھۆك" (Leohok) كە يەكەم رابەر و دامەزىنەرى زانستى ناۋنیشانە بەم جورە پىناسەى ناۋنیشان دەكات: (ناۋنیشان برىتتەيە لە كۆمەللىك ھىماى زمانى كە لەسەرۋى دەق دادەنرى بەمەبەستى دىيارىكردن و ئامازەكردن بە ناۋەپۆكى گىشتى دەق و راكىشانى سەرنجى خوئىنەرى مەبەستدار، بەلام بە پاى "جاك فۆنتان"، ناۋنیشان لەگەل ھىماكانى تر لە بەشە دەگمەنەكانى دەقە و لە سەرۋى دەقەۋە دەرەكەۋى و دەقىكى ھاۋتاي دەقە سەرەككىيەكەيە و جورىكە لە جورەكانى پەيوەندى دەق (Transtextuality)، كە ئاراستەى خوئىندەۋە دىارى دەكات و دەكرى لە يەكەم بىننى كىتەبەۋە دەست پىبكات. (عبدالقادىر رحىم ۲۰۰۸: ۱۰).

ناۋنیشان سەرەپاى ئەۋەى پىكھاتەيەكى سەربەخۋى ھەيە لە روۋى شىۋە و ناۋەرۆكەۋە، كە دەكرى ۋەك دەقىكى سەربەخۋ مامەلەى لەگەلدا بكرى، بەلام ئەم

دەق بۆيە پەيۋەندىيەكى ئالگورېمىيە لەنئىۋان ھەرسىيىكىان كە برىتىن لە: دەق-
دانەر-ۋەرگەر/ناونىشان (باسمە درمش ۲۰۰۷: ۴۲).

زۆر لە رەخنەگران ناونىشان ۋەك دەقىكى بچوك سەير دەكەن كە سى جۆر
لە پەيۋەندى لەگەل دەقى سەرەكى ھەيە:

۱- پەيۋەندىيەكى ھىمايى (سىمىيائى): ناونىشان پەيۋەندىيەكە لە
پەيۋەندىيەكانى كارە ئەدەبىيەكە.

۲- پەيۋەندى پىكھاتەيى (بنائىيە): پەيۋەندى تىكەلبوون ھەيە لە نىۋان
ناونىشان و كارى ئەدەبى لەسەر بىنەماي پىكھاتەيى.

۳- پەيۋەندى رەنگدانەۋەيى (الانعكاسية): دەق بەشپەيۋەيەكى گىشتى لە
رووى پىكھاتە و واتاۋە لە ناونىشانەكەي رەنگ دەداتەۋە. (عبدالقادر رحيم
۲۰۰۸: ۱۳)

ناونىشان كورتكراۋەي چەمكى دەق دەنۆيى بىرۆكەيەكى سەرەككە كارەكە
لەدەۋرى ئەو بىرۆكەيە دەسوۋرپتەۋە، بۆيە دەكرى بلىين (ناونىشان رەگەزىكى
زىاد نىيە ۋەك چۆن ھەندىك لىكۆلەر بۆي دەچن^{۱۸} ئەمەش نەك تەنھا لەسەر
ناونىشان، بەلكو لەسەر ھەموو رەگەزەكانى تىرى دەقى ھاۋتا (Paratext)
جىيەجى دەبى، بۆيە پىۋىستە لە رووى پىكھاتە و اتا و ئەركى پراگماتىكىيان
روون بىكرىنەۋە، بۆ نمۇنە ناونىشانى دەق و گوتار و كىتب و تابلۇكان و كارە
ھونەرىيەكان، خاۋەنى ئەركى ھىمايى كۆدكراون كە گوزارشت لە جىھانىكى
دەۋلەمەند لە واتا و ئامازەپىدان دەكەن (جميل الحمداوي ۲۰۱۱: ۹۰).

ئەو مىۋزىكانەي كە ۋەكو پارچەيەكى بە ناونىشان دەخريئە روو ۋەك، (ئىستا
لەگەل پارچە مۇسقىيەك بە ناونىشانى ژيانى لادى)، ئەمە گۆيگر بەناچارى بەرەو
خەيالى ژيانى لادى دەبات، بەلام لە گۆيگرتن لە مۇسقىيەكى بى ناونىشان
(ئەبستراكت) ھەر گۆيگريگ بەپىيى واقىع و يادەۋەرى و ژيانى مېژوۋىيى خۆي بۆ
خەيالىكى تر دەپوات.

نوسەر ھەموو ھەۋلىكى خۆي دەخاتە گەر بۆ ھەلبىژاردنى ناونىشانىك كە
لەگەل ناۋەپۇكى بەرھەمەكەي بگونجى بەمەبەستى ھونەرى و بازىرگانى و

جوانکاری دەقەكە، ناوینشان وەك ناویكى تایبەتى وایە بۆ دەق وەك چۆن كەسەكان خاوەنى ناوی تایبەتیی خۆیان.

ناوینشان جگە لەوەی ھەلگری واتای مەبەستدارە، پیکھێنەری پەيوەندییەکی کاریگەرە لەگەڵ جیھانی دەرەو بە دیاردە جۆراوجۆرەکانی واقعی و کۆمەلایەتی و دەروونی و رەوشتی...، كە وەك نۆیەندیك وایە لەنیوان بەرھەمی ئەدەبی و جیھانی راستەقینە تیشکۆی سەرەکی پەيوەندیکردنە لە پەپرەویی گەيانندا، رۆلێکی گرنگ دەبینی لە کەمکردنەوێ ماوەی نیوان دانەر و خوینەر، وەك ھەر نامەيەکی تری زمانی بەھۆی ئەو دەورەبەرە دەوری خوینەر دەدات لە (كات و شوین و زانیاری دنیاى ...) کارى تێدەکریت، (دەكری ناوینشان لە چوارچێوەی کرداری پەيوەندیکردندا (Communication) وەكو پەيامێك (Message) زیاتر بەرجەستە بکریت، لێرەشدا پەيامەكە تەنیا نییە، بەلکو بەسەر سەری دەقیكەوێە كە لەلایەن پەيامدەر (نووسەر) ھوێ ئاراستەى پەيامگر (وەرگر) دەكریت (فوناد رەشید ۲۰۰۷: ۵۸)، بۆنموونە كاتیك خوینەرێك ناوینشانی دەقى نووسەرێك دەخوینیتەوێ كە پێشتر بەرھەمی تری ئەو نووسەرەى خویندبیتەوێ، لەوانەيە زووتر بگات بەمەبەستى دەق كە لە رێگەى ئەو بێرۆكەيەوێ لەلای دروست دەبێ لەكاتى خویندنەوێ ناوینشانەكە بەھۆی ئاشنايەتیی خوینەر بەچۆنەتیی بێرکردنەوێ نووسەرەوێ .

۲-۲-۵. جۆرەكانی ناوینشان:

ناوینشان لە رووی شوین و دەرکەوتنى لە کارى ئەدەبیدا دەكری بۆ چەند جۆرێك دیاری بکریت:

- ۱- ناوینشانی دەرەکی: ئەم جۆرەى ناوینشان لە بەرگی پێشەوێ کتیب یان ھەر بەرھەمیکی تر بە فۆنتیکی دیار و ئاماژەپێدەر دەرەکەوێ .
- ۲- ناوینشانی دیاریکەر: ئەم جۆرەى ناوینشانە، كە رەگەزە ئەدەبییەكە (شیعر، رۆمان، چیرۆك، ژياننامە،...) دیاری دەكات و زۆریەى كات لەگەڵ ناوینشانی دەرەکی لە بەرگی کارە ئەدەبییەكە دەرەکەوێ.

- ۳- ناونىشانى سەرەكى: ئەم جۆرەى ناونىشان لە سەرۋى دەقەكە دەردەكەۋى،
كە ناونىشانى شىعەرىك يا پەخشانىك يا چىرۆكىك يان بەشىكى لىكۆلئىنەۋەكەيە.
۴- ناونىشانى ناۋەكى: ئەمەيان لە ناونىشانى سەرەكى جيا دەبىتەۋە.
۵- ناونىشانى بېرگەكان: ئەو ناونىشانەيە كە بېرگەكان لە يەكتەر جيا دەكاتەۋە.
۶- ناونىشانى ناۋەپۆك: ناۋەپۆكى كارەكە ديارى دەكات و پىكھاتە ناۋەككىيەكانى
دەردەخات. (بېروانە: جىمىل الحمدائى ۲۰۱۱: ۸۵)

بۆنمۈنە رۇمانى "جەمشىدخاننى مامم كە ھەمىشە با لەگەل خۇيدا دەيېرد"
جگە لەو ناونىشانەى كە ناونىشانىكى سەرەككىيە و لە سەر بەرگى كىتەبەكە بە
خەتتىكى ديار نووسراۋە كە لە سەرۋىيەۋە ناونىشانى ديارىكەر دەركەۋتۈۋە، كە
رەگەزە ئەدەبىيەكەى ديارى كرۋۋە لەگەل ناۋى نووسەرى دەقى رۇمانەكە،
چەند ناونىشانىكى ترى ناۋەندى لە خۇ دەگرى ۋەك: (لەگەل جەمشىدخان لە
مەيدانەكانى جەنگدا، ھەشارەكانى بارانۆك، گەپانەۋە بۇ شار، جەمشىدخان و
خودا، سەفەرەكانى جەمشىدخان، ئازانسەكەى جەمشىدخان، كۆتايىيەكانى
جەمشىدخان).

ناونىشان لە روى ئەرك و پەيۋەندى بەناۋەپۆكى دەق دەكرىت بە دوو جۆرى
سەرەكى ناونىشانى نىشانەيى و ناونىشانى ئامازەپىدەر:

ناونىشانى نىشانەيى:

ئەم جۆرەى ناونىشان بەگشتى كورتىن و لە يەك وشە يا گوزارشت پىكىدەت
بەرھەمەكە بەشىۋەيەكى بابەتى پىشكەش دەكات، كە چەند جۆرىكى ھەيە ۋەك
ژمارە (ھۆنراۋەى يەكەم ، دەقى يەكەم، ...) يا لە شىۋەى ئەستىرە ھىماي
كورت كە ھىچ ئامازەيەك بۇ واتا و ناۋەپۆكى دەقەكە ناكات.

ناونىشانى ئامازەپىدەر:

ئەم جۆرەى ناونىشان لەگەل ئەۋەى بەرھەمەكە ديارى دەكات و ئەركى
ناۋلىنن دەبىنى بىرى خوينەر بەئاراستەى جياجىادا دەبات، ناونىشانى
كورتكراۋەشى پىدەلئىن كە كورتكراۋەى بىرۆكەى دەقە لە گۆشەنىگاي
نووسەرەۋە.

٢-٤. ئەركەكانى ناوینشان:

لەگەڵ ئەوەی ناوینشان دەچیتە ریزی دەقی پاشکۆ (Paratext) و بەشیكە لە پیکهاتەكانى دەق لەبەرئەوە ئەركەكانى بەشیكەن لە ئەركەكانى دەقی پاشکۆ، بەلام لە هەمان کاتدا بەچەند تایبەتمەندییەك لێى جیا دەبیتەو، كە ئەمەش وای کردوو لە گرنترین رەگەزەكانى دەقی پاشکۆ بێت، هەر ئەمەشە بۆتە ھۆى زۆری لیکۆلینەو و گرنگیدان بە ناوینشان و ئەركەكانى. ناوینشان لەلایەن زۆر لە لیکۆلەرەو گرنكى پیدراو و بۆتە بابەتیكى سەرەكى لە زانستى كتیبخانەكان و بیلوگرافیا و ھیماسازى و زانستى زمان و واتاسازى، ئەو زانایانەى باسى ناوینشان و ئەركەكانیان کردوو زۆر لەوانە: گېرار گینیت، لیۆھۆك، كلۆد دوشى، ھنرى مېتران، شارل كریف، ئەمبەرتۆ ئەكۆ، لوسیان كۆلدمان، جان ريكاردو... بەھۆى ئالۆزى لیکۆلینەو دەربارەى ئەركەكانى ناوینشان ھەندىك لیکۆلەر لە رێگەى ئەو ئەركانەى كە "ياكۆبسن" بۆ زمانى دیارى کردوو لە پەپرەویى گەياندندا ئەركەكانى ناوینشان دیارى دەكەن لە روانگەى ئەوەى ناوینشانیش وەك نامەپەكى زمانى خالى بەیەكگەياندى نیوان دانەر و خوینەرە لە پەپرەویى گەياندندا و ئەركى پراگماتىكى دەبینى، "لیۆھۆك" لە پیناسەكەى بۆ ناوینشان سى ئەركى بۆ دیارى کردوو:

١- ئەركى ناوینان.

٢- ئەركى دیارىکردن.

٣- ئەركى راكیشان و ئارەزوومەندى، لیۆھۆك ئەمە بە ئەركى پراگماتىكى دادەنى.

"گینیت" وا دەبینى كە ئەم سى ئەركەى ناوینشان مەرج نییە ھەموویان لە یەك ناوینشان كۆ ببەو، سەرەرای ئەوەى ئەركى یەكەم گرنگە و دەبى لە ھەموو ناوینشانىكدا بوونى ھەبى^{١٩}.

٢-١٣. پەيوەندى پشتەوى دەق/ ماوراء النصية (Metatextuality):

ئەو پەيوەندى روونکردنەو و شیکردنەو، كە دەقیك بەدەقیكى تر دەبەستیتەو، لە بارەپەو دەدوى و وەسفى دەكات، ھەندى جار ناویشى ناھینى، ئەمەش دەچیتە قالى پەيوەندى رەخنەى و دەكرى ھەموو ئەو لیکۆلینەوانەى لە بارەى دەقیك ئەنجام دەدریت بەمەبەستى روونکردنەو و تیشك

خستنه سەرلايەنى باش و كەموكوپپىيەكانى ئەو دەقە بخرىنە قاللى ئەم جۆرەى پەيوەندى دەقەو. جگە لەو لىكۆلىنەوانە ئەو دەقەش دەگرىتەو، كە لەناو پىكھاتەى دەقە سەرەككىيەكەن و لەبارەيەو دەدوین، بۆنموونە ئەگەر دەقى گىرپانەو وەرېگرین ئەو ئەو دەق و بېرگانەى پەيوەستەن بە شىكرىدەو، يان دوان لەبارەى بېرگەيەك لە بېرگەكانى ئەو دەقەى گىرپانەو، ئەو بە مېتتا دەق ناودەبرى، بەتايبەتى ئەو شىكرىدەوانەى تايبەتن بەو كۆدانەى گىرپانەو كەى لى پىكھاتو، كە بە مېتتاگىرپانەو ياخود سەرووى گىرپانەو (Metanarrative) ناودەبرى، ئەمە سەرەپاى ئەو دەقە گىرپانەوانەى دەربارەى دەقىكى تىرى گىرپانەوانە، بۆنموونە كاتىك دەقى چىرۆكىك لەبارەى رووداوەكانى چىرۆكىكى تر دەدو. "گىنيت" لەبارەى ئەم جۆرەى دەق دەلى: كاتىك ئەركى گىرپانەو دەبىنى، كە دەقە بنجىيەكە لەبىر كرابى (بېوانە: جىرالد پىرنس ۲۰۰۳: ۱۰۷-۱۰۹)، سالار كە گىرپەرەوہيە لە دەقى (جەمشىدخانى مامم كە ھەمىشە با لەگەل خۆيدا دەيىرد)، لەسەر زارى پالەوانى رۆمانەكە، كە جەمشىد خانە، چىرۆكى (دەركرىنى بابە ئادەم لە بە ھەشت دەگرىتەو)، بە جۆرىك چىرۆكەكەى پىچەوانە كرەتەو كە ھەركەسىك گۆبىيىستى ئەو چىرۆكە بوويىت ھەست بەو دەكات، كە ئەمە چىرۆكى راستەقىنەى دەركرىنى بابە ئادەم نىيە لە بەھەشتدا، ئەمەش نمونەيەكى ديارى مېتتا دەق دەنوینى، ئەم دەقە كاتىك وەك دەقىكى گىرپانەو سەير دەكرى كە چىرۆكى راستەقىنەى دەركرىنى بابە ئادەم لە بە ھەشت لە بىر كرابى.

۲-۵. پەيوەستبوونى دەق يان ھەلواسىنى دەق/ تعلق النص (Hypertextuality) : ئەمەش پەيوەندى نىوان دوو دەق دەنوینى، كە دەقى پاشكو (النص اللاحق/ hypertext) بەدەقى پىش خوى (النص السابق/hepotext) لە رىگەى ئامازەكانى دەقى پىشوو، بۆ نمونە نووسەرى دەقى رۆمانى (جەمشىد خانى مامم) لە ناو دەقەكەيدا ئامازە بە چەند دەقىكى تر دەكات كە تەنھا ناويان دىنى ياخود بىرۆكەيەكى سادە و كورت دەربارەيان دەدات، وەك: (تىۆرى ئەسلى چەشنەكان لای داروین، گەشتى ئۆدىسۆس... ھىتر).

"گىنيت" ئەم جۆرەى پەيوەندى دەق بە فراوانبوونى دەق ناودەبات (الاتساعية النصية) مەبەست لى ھەموو پەيوەندىيەكە دەقى (B) كە بەدەقى فراوانكر

ناو دەبات بە دەقیکی پیشوو (A) که بە دەقی کورتکراوە ناوی دەبات دەبەستێتەو.

"گینیت" دەلی: ئەوێ پیشگری (Hyper) و (Meta) بەیەکەو دەبەستێتەو تایبەتمەندیی وەرگرتنی دەقیکه لە یەکیکی تر که پیشتر بوونی هەبوو، دەکری ئەم وەرگرتنە لە ریکخستنیک وەسفی و روشنبیری بی.

(پەيوەندی دەقی میتا (B) بەو دەقی لەبارەو دەوێ (A) پەيوەندییەکی وەسفی و شیکارییە (B) بەبی بوونی (A) بوونی نابێ هەرچەندە ناویشی نەهێنی، کهچی ئەم پەيوەندییە لە نیوان دەقی (A و B) که پەيوەندی Hypertexuality کۆیان دەکاتەو بە ریکخستنیک تر دەبی کاتی که دەقی پیشوو لە دەقی داهاوو نادوێ تەنها ناوی دەهێنی و ئاماژەیی پێدەکات بی ئەوێ روونکردنەوێ لەبارەو بەدات، "گینیت" ئەم پەيوەندییە بە کردەیی گوێزانەو Transformation ناو دەبات. (پروانە: محمد خير البقاعي ١٩٩٨: ١٣٠).

ئەو دەقەنەیی لە توپی ئینتیرنیت دەیانخوینێو، که پیکهاتەییەکی ئەلیکترۆنیان هەیه نموونەیی ئەم جوړەیی پەيوەندی دەقن کاتی که لەناو دەقەکان لینکێ بەرچاو دەکەوێ بۆ ئاماژەکردن بە دەقیکی تر، "ئەمبەرتو ئەکو" لە یەکی که وانهکانی دەربارەیی "دواپوژی کتیب" باس لە زاراوێ Hypertextuality دەکات بە تایبەت لە بواری ئاماژەکردن لە بەیەکگەیشتنی تەکنۆلۆژیا و تیوری رەخنەیی سەردەم.

٢-٥-٥. تەلارسازیی دەق (Architextuality):

ئەمەش بریتییه لە دیاریکردنی جوړی ئەدەبیی کارەکه وەك شیعر، رۆمان، چیرۆک....، که وەك شیوازیکی دابراو وایه بە پشتبەستن بە تایبەتمەندیی شیواز و قالبی پیکهاتنی جوړە ئەدەبییەکان، "گینیت" ئەم جوړە پەيوەندییە بەو پێناسە دەکات، که (زیاتر لە هەموو شیوازهکانی تر ناوێکی و دابراو و بە پەيوەندییەکی لال و بی زمان ناوی دەبات، که تەنها لە ریکهیی دەقی هاوتا (Paratext) بە باشتترین شیوێ دەرەکەوێ.

"گینیت" ئەم پەيوەندییە بە پەيوەندییەکی لال ناو دەبات لەبەرئەوێ ئاماژەکردن بەشتیکی دیار رەت دەکاتەو و لێی رادەکات، ئەوێ راستی بی دەق

داۋاي لى ناكىر جۆر و رەگەزەكەى دىارى بكات بۆنمونه، رۆمان خودى خۆى ديار بكات لەوہى كە رۆمانە، ھەرۈھە ھۆنراۋە لەوہى كە ھۆنراۋەيە، ديارىكردى رەگەزە ئەدەبىيەكەى تەنھا جۆرىكە لە جۆرەكانى (Paratext)، ئەم ديارىكردى ئەركى خوينەر و رەخنەگران و جەماۋەرى دەقە، كە دەتوانن بەتەۋايى ئەو ديارىكردى رەت بكنەوہ، بۆنمونه ئەگەر بگەرپىنەوہ بۆ مىژۋو ئەو چىرۆكە درىژانەى بەھۆنراۋە نووسراون ئىستا ناچنە خانەى شىعرەوہ و چەمكى شىعر تەسك بۆتەوہ و تەنھا شىعرى گۆرانى دەگرىتەوہ، بەلام ئەمە لە گرنگىيەكەى كەم ناكاتەوہ، ديارىكردى ويناكردى جۆر بەشۆەيەكى فراوان ئاسۆى پىشبينىيەكانى خوينەر دىارى دەكات و ئاراستەى دەكات ۋەك چۆن ۋەرگرتنى كارەكە دىارى دەكات و ئاراستەى دەكات (ھەمان سەرچاۋە: ۱۲۸).

ھەندىك لە نووسەران رەخنە لەو پۆلكردنەى "گىنىت" دەگرن لەبارەى تەلارسازى دەق لەوانە "شافەر"، لەوہى كە تەلارسازى تەنھا جۆرىكە لە دياردەكانى پەيوەندى دەقى بنچىنەى بە دەقى ھاۋتا (paratextuality) كە پەيوەندى دەقە بە دەقى دەۋرۋەرى ۋەك پەيوەندى دەق بە ناۋنیشان و ناۋنشانى ناۋەكى و پەراۋىز لە لايەكى ترەوہ جىاۋازىيەكى يەكلايىكەرەوہ ھەيە لە تىۋان تەلارسازى دەق و شۆەكانى ترى پەيوەندى دەق كە ھەريەك لەو پەيوەندىيەنە خاۋەنى دەقىكى تايبەت بە خۆيانن، ۋەك دەقى پاشكۆ و دەقى پىشۋو لە پەيوەندى دەقى پاشكۆ، بەلام دەقى تەلارسازى بوۋنى نىيە بەشۆەيەكى ماددى ۋەك شۆەكانى ترى پەيوەندى دەق، بەلكو تەنھا ناۋىكى خوازراۋە بۆ ديارىكردى جۆر و رەگەزى كارە ئەدەبىيەكە.

دەقى تەلارسازى

كارلىكى دەق برىتتىيە لە ھەموو ئەو پەيوەندىيەنەى دەقىك لە روۋى شۆۋاز و ناۋەرۆكەوہ لەگەل دەقى ترەيەتى، جا لە سنوۋرى يەك دەق بىت، يان زىاتر، بەشۆەى راستەوخۆ يا ناراستەوخۆ، لە روۋى پىكھاتن و چوۋنە ناۋىەكى دەق، كە

ئە نجامەكان

ئەم لىكۆلىنەۋەيە ئەو ئەنجامانەى خوارەۋەى لى كەوتۆتەۋە :

۱- شىكردنەۋەى دەق واتە ھەلۋەشانەۋەى دەق و دارشتنەۋەى لە بنچىنەدا كارى مېتا پراگماتىكە، بەلام ئەم دارشتنەۋەى دەق ناكرى بكرىت بە تيۆر و چوارچىۋەى بۇ دابرىژى، چونكە ئەم دارشتنەۋەى بەپىي جۆرى دەقەكە دەگۆپى، بەمەش مېتا پراگماتىك چوارچىۋەىكى كراۋەى دەبى لە بە تيۆركردنى دەقەكاندا.

۲- ئەگەر توانستى مرقۇ لە بەكارھىنانى دروستى زمانەكەيدا بە رەسەنايەتى لەقەلەم بدرى (ۋەكو ھەندى ۋاى بۇ دەچن)، ئەۋكاتە ھەر ئەدىب و نووسەرىك خاۋەن دوو توانست يان رەسەنايەتى دەبى، يەكەمىيان ۋەكو قسەكەرى زمانەكە، دووهمىيان توانستى داھىنانە، كە زياتر دەچىتە چوارچىۋەى گەمەكردن بە وشەكان و بەزاندنى سىياقەكانيان.

۳- رەخنەگر كاتىك دەقىك ھەلدەسەنگىنى، دەبى لە تۆنىلى واتايى دەقەكەۋە بۇ بەھاي دەقەكە بچى، ئەمەش لە رىگەى مەۋداى پەيوەندى و كارلىككەرى دەقەكە بەسەر خوينەرەۋە دەبى، كە رەخنەگر خۆى يەككە لەو خوينەرانە.

۴- جىاۋازىي نىۋان دەقى داخراۋ و دەقى كراۋە لەۋەدايە، كە ئەۋەى يەكەم نووسەر بەجۆرىك كە دايدەپىژى زياتر لە خويندەۋەيەكى ھەبى، دەقى نەخويندراۋە بە دەقىكى مردوۋ يان نا تەۋاۋ لەقەلەم دەدرى، چونكە خويندەۋە بەشىكى تەۋاۋكەرى دەقە.

پەراویزەکان:

۱. مستل لە نامە ی ماستەر.

۲. بابەت: ناوەرۆکی ئەو پەيامەیه که نێرەر دەیهوئ بێگەیه نیتە گوێگر و ئەرکیکی کۆمەلایەتی لە خو دەگری که کرۆکی پەيامەکه دەنوئنی، وهک (پرسیارکردن، فەرماندان، پێدانی زانیاری...)، کارامەیی پەيوەندیکردن دەوستیتە سەر بری ئەو زانیارییهی نێرەر بۆ وەرگری دەنێرئ بۆیه دەبی زانیارییهکان به پیتی پێویست بی، چونکه کهمیی زانیارییهکان له وانهیه وهلامی پرسیارهکانی گوێگری پی نەدریتەوه، ئەگەر زیاد له پێویستیش بی وەرگر ناتوانئ له یهک کاتدا بری ئەو زانیارییه زۆره وەربرئ.

۳. مەبەست له بەستراوهی شوئین پەيوەست به کاری ئەدەبی بریتییه له وهی (هەر به رهه مێکی ئەدەبی به دوو قالا (فضاء) به ستراوته وه، یه که میان پیکهاته یییه پەيوەسته به پیکهاتهی کاری ئەدەبی، دوو میان ناوهرۆکییه پەيوەسته به بابەته که وه، "گیرارجینیت" چوار بۆشایی پەيوەست به کاری ئەدەبی دیاری کردوه (بۆشایی زمان، بۆشایی نووسین، بۆشایی گوزارشتکردن، بۆشایی ئەدەب (بروانه: لطیف زیتوني ۲۰۰۲: ۱۲۷).

۴. دیالکتیکی: پەيوەندی دیالکتیکی بۆچوونێکی مارکسییه له لایهن (Dittmar)، سالی ۱۹۷۹ خرایه روو، ئەوهی خسته روو که وا رهفتاری ئاخاوتن و رهفتاری کۆمهل کاریهگریان به سهر یه که وه ههیه (پهیمان حسن ۲۰۱۰: ۴).

۵. * (ئەمبەرتۆ ئەکو) له تیۆری خوئندنه وه دا باسی خوئنه ری نمونه یی دهکات که له بیروپراکانی (ئیسر) وه دهستی پیکردو له و گۆشه نیگایه وه ههولی فراوانکردنی تیۆره که ی دا له چوارچێوهی هیماکاریدا که خوئنه ر پشت به شیکردنه وهی کۆدهکان (هیماکانی زمان) ده به ستی، که خوئنه ری نمونه یی وهک به شیک بۆ ستراتژییه تی دهق پێشنیاز کرد و به وه پێناسه ی دهکات: (ئەو خوئنه ره یه ئەرکی شیکردنه وهی کۆدهکان به باشترین شیوه ئەنجام ده دات)، به واتایه کی تر ئەو خوئنه ره یه که وه لامدانه وهکانی بۆ دهق له گه ل ئاره زووهکانی نووسه ر چۆنیه ک ده بی و توانای ههیه بۆ دهستخستنی واتای راسته قینه ی دهق (بروانه: عبدالناصر حسن ۱۹۹۱: ۱۴۳).

۶. بۆ زانیاری زیاتر بروانه:

- A.S.Byatt (1997:213), Babel tower, Random House: London.

-Cutting Joan (2002:8), Pragmatics and Discourse, Rotledge:London.

۷ بۇ زانىيىرى زياتر بېروانە: (عبدالناصر حسن ۱۹۹۱:۱۲۱).

۸ مەبەست لە جەماوەر خەلکی بینەر و گوئیگرە که لە ئینگلیزی وشەى (Audience) ی بۆ بەکار دیت.

۹ یەكەم كەس كە زاراوەى مۆنۆلۆژى ناوەكى بەکارهینا (ئیدوارد دوجاردن) بوو لە رۆمانەكەى بەناوى "ئەشكەوتى دابراو"، كە شىۋازى مۆنۆلۆژى ناوەكى بەم شىۋەى پېناسە دەكات (گوتارىكى گۆنەكراو و نەبىستراوە، كەسێك گوزارشتى لێدەكات دەربارەى بىرۆكە راستەقىنەكانى و نزيك لە بىئاگايى، ئەو گوتارەى كە نەكەوتۆتە ژيەر كارى لۆجىك و لە حالەتێكى سەرەتايىيە و رستەى كە راستەوخۆ، كەمتر بەستراوەتەو بە ياساكانى رێزمان، وەك ئەوەى بىرۆكە بن و هېشتا دانە پېژرا بن (لطيف زیتوني ۲۰۰۲:۱۶۳).

۱۰ پەيوەندى گېرەڕەوەى چىرۆك بە چىرۆكە گېرەڕاوەكە پىي دەگوتریت گۆشەنىگای گېرەنەو، بۇ زياتر زانىياری دەربارەى گۆشەنىگای گېرەنەو و چەمكى گۆشە نىگا (بېروانە: جەلال ئەنوەر ۲۰۰۹:۱۷۵).

۱۱ شىكردەنەوەى رۆنانى گېرەنەو بە زانستى گېرەنەو (Narratology) ناسراوە (Crystal 1992:346).

۱۲ بۇ زياتر زانىياری دەربارەى پېناسەى دەق و تىروانىنى رىيازە رەخنەبىيەكان بۇ دەق. (بېروانە: محمد عزام ۲۰۰۱:۱۴).

۱۳ دەق لە فەرھەنگى ئینگلیزى وشەى (Text) ی بۆ بەکار دیت، كە لە وشەى یۆنانى (Textus) وەرگىراوە كە بە واتای چىن دیت.

۱۴ لەگەڵ ئەوەى زاراوەى (دواى بونىادگەرەبىەكان) راستەوخۆ گۆزانەوەى بە بونىادگەرى، بەلام (دواى بونىادگەرەبىەكان) گەشەسەندىكى ئەندامى نىيە بۇ بونىادگەرى، بەوەى چەند ئەندامێك لەناو بونىادگەرەبىەكان جىابوونەو (نەلە فىصل ۲۰۱۰:۶۱).

۱۵ گفتوگۆگەرايى (الحواریة- نظرية الملفوظية Dialogism): بریتىيە لەوەى هەموو كارلیكى گوتن لە شىۋەى گۆرپەنەوەى نىوان ئاخاوتنەكان روودەدات واتە لە شىۋەى دىالۆگ. (نەلە فىصل ۲۰۱۰:۱۰۲).

١٦ مەبەست لە فرە دەنگی "تعدد الاصوات" ئەوەیە هەموو قسەکردنێک ئاراستەکراوە بە ئاراستەی ئاسۆیەکی کۆمەڵایەتی و هەموو جوۆریکی دەربیرین بەپێویستی دەکەوێتە نێو یەک یان زیاتر لە شیوازێکی ئاخاوتن کە هەمان شیواز دیاری دەکات. (نەهله فیصل ٢٠١٠: ١٠٣).

١٧ پێشگری (para) تەنها بەواتای سنووری دوولایەنی جیاکراوە نایەت لە نێوان ناوەوە و دەرەوە بە لکو سنوورە کەش خۆیەتی و ئەو بەرەستە، کە ئەو تاییبە تەندییە بە بەرگی جیاکردنەوە دەدات، کە توانای تێپەربوونی لە ناوەوە و دەرەوە هەبێ و دوو روو لێک جیا دەکاتەوە بۆ ئەوەی لە هەمان کاتدا بە یەکیان بگەیەنێتەو. (عبدالحق العابد ٢٠٠٨: ٤٢).

١٨ لێکۆڵینەوەی رەخنەیی ئەدەبی کلاسیک تەریکیان لە سەر ناوە پۆکی دەق دەکرد و لە شیکردنەوەکانیان ناو نیشانیان بە لاوە نابوو، بە لām لێکۆڵینەوەکانی سەردەم، لە پێش هەموویانەو زانستی هێما بایە خێکی زۆر بە ناو نیشان دەدات. (احمد المنادي ٢٠٠٧: ١٤٩).

١٩ بۆ زانیاری زیاتر دەربارەی ئەرکەکانی ناو نیشان. (بروانە: عبدالحق العابد ٢٠٠٨: ٧٣)

٢٠ بۆ زیاتر زانیاری لە بارەی ئەم بابەتە بروانە ئەم لینکە:

<http://www.montadabaja.com/vb/showthread.php?s=828a9f2b5ff146aee927c0c13e54ca6a&t=3065>.

سەرچاوە کوردییەکان:

١- بەختیار عەلی (٢٠١٠)، جەمشیدخانی مامم کە هەمیشە با لە گەڵ خۆیدا دەیبرد، چاپی یەکەم، لە بلاوکراوەکانی ئەندیشە، چاپخانەی کارۆ.

٢- پەیمان حسن محمد سلیم (٢٠١٠)، پەيوەندی نێوان زمان و کەلتور "لێکۆڵینەوەیەکی وەسفی- شیکارییە"، نامەی ماستەر، زانکۆی سەلاحەددین.

٣- جەلال ئەنوەر سەعید (٢٠٠٩)، تەکنیکی گێڕانەو لە رۆمانی (ئێوارە) پەروانەی بەختیار عەلی دا، چاپخانەی کەمال، سلیمانی.

٤- سەلام ناوخواش و نەریمان خوشناو (٢٠٠٨)، زمانەوانی، چاپی یەکەم، چاپخانەی منارە، هەولێر.

- ۵- عەبدولواھىد مەشەر دزەبى (۲۰۰۹)، كاريگەرىي دەروونى لە بواری راگە ياندندا "لېكۆلېنە وەيەكى سېمانتىكى و پراگماتىكىيە"، دەزگای چاپ و بلاوكردنە وەى ئاراس، چاپى يەكەم، ھەولێر.
- ۶- عومەر مەحمود كەرىم و شېركۆ ھەمە ئەمین قادەر (۲۰۱۰)، بنەمای ھاریكاری لە گوتاری سیاسى كوردیدا، گۆفاری ئەكادیمی ژمارە (۱۵).
- ۷- فوناد رەشید (۲۰۰۷)، دەقى ئەدەبى "ئەدگار. چێژ. بەھا"، چاپى يەكەم، دەزگای چاپ و بلاوكردنە وەى ئاراس، ھەولێر.
- ۸- قەیس كاكەل توفیق (۲۰۰۲)، پەيوەندییەكانى نێو دەق، نامەى دكتورا، زانكۆى سەلاحەددین، كۆلێژی ئاداب.
- ۹- محمد معروف فتاح (۲۰۱۰)، لېكۆلېنە وە زمانەوانییەكان، چاپى يەكەم، چاپخانەى رۆژھەلات، ھەولێر.

سەرچاوە عەرەبییەكان:

- ۱۰- ادوارد ساپیر وآخرون (۱۹۹۳)، اللغة والخطاب الادبي، ترجمة: سعيد الغانمي، الطبعة الاولى، المركز الثقافي العربي، بيروت.
- ۱۱- الطاهر بومزبر (۲۰۰۷)، التواصل اللساني والشعرية "مقارنة تحليلية لنظرية رومان جاكوبسن"، منشورات الاختلاف، جزائر.
- ۱۲- امنة يوسف (۱۹۹۷)، تقنيات السرد في النظرية والتطبيق، الطبعة الاولى، دار الحوار للنشر والتوزيع، سورية.
- ۱۳- بيير جيرو (۱۹۹۲)، علم الاشارة السيميولوجيا، ترجمة: منذر العياشي، دار طلال، سورية.
- ۱۴- تون ا. فان دايك (۲۰۰۱)، علم النص (مدخل متداخل الاختصاصات)، ترجمة: سعيد حسن بحيري، الطبعة الاولى، القاهرة.
- ۱۵- جان ايف تادييه (۱۹۹۳)، النقد الادبي في القرن العشرين، ترجمة: قاسم مقداد، منشورات وزارة الثقافة، دمشق.
- ۱۶- جميل الحمدوي (۲۰۰۶)، لماذا النص الموازي؟، مجلة الكرمل فلسطين.
- ۱۷- _____ (۲۰۱۱)، سيموطيقا والعنونة، مجلة عالم الفكر مجلد (۲۵)، عدد (۳)، كويت.

- ۱۸۔ جیرار جینیت (۱۹۹۵)، مدخل لجامع النص، ترجمة: عبدالرحمن ايوب، دار الشؤون الثقافية (افاق عربية)، بغداد.
- ۱۹۔ جيرالد برنس (۲۰۰۳)، قاموس السرديات، ترجمة: السيد امام، القاهرة.
- ۲۰۔ رومان ياكوبسن (۱۹۸۸)، قضايا الشعرية، ترجمة: محمد الولي، الطبعة الاولى، مغرب.
- ۲۱۔ رولان بارت وآخرون (۱۹۹۲)، طرائق تحليل السرد الادبي، منشورات اتحاد كتاب المغرب، رباط.
- ۲۲۔ سحر كاظم حمزة الشجيري (۲۰۱۱)، نظرية التوصيل في النقد الادبي العربي الحديث، دار صفاء للنشر والتوزيع، الطبعة الاولى، عمان.
- ۲۳۔ سعيد يقطين (۱۹۸۹)، انفتاح النص الروائي، الطبعة الاولى، المركز الثقافي العربي، بيروت.
- ۲۴۔ سليم حمدان (۲۰۰۹)، اشكال التواصل في التراث البلاغي العربي (دراسة في ضوء اللسانيات التداولية)، مذكرة مقدمة لنيل درجة الماجستير في لسانيات الخطاب، كلية الآداب والعلوم الانسانية، قسم اللغة العربية وآدابها.
- ۲۵۔ سمير شريف استيتية (۲۰۰۸)، اللسانيات "المجال، والوظيفة، والمنهج"، الطبعة الثانية، عالم الكتب الحديث، اربد.
- ۲۶۔ شجاع مسلم العاني (۱۹۹۴)، البناء الفني في الرواية العربية في العراق، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد.
- ۲۷۔ عبدالحق العابد (۲۰۰۸)، عتبات (جيرار جينيت من النص الى المناص)، الطبعة الاولى، منشورات الاختلاف، الجزائر.
- ۲۸۔ عبدالقادر رحيم (۲۰۰۸)، العنوان في النص الابداعي اهميته وانواعه (ملخص)، مجلة كلية الآداب والعلوم الانسانية والاجتماعية، العددان ۳ و ۲.
- ۲۹۔ عبدالقادر عبدالجليل (۲۰۰۶)، المعجم الوصفي لمباحث علم الدلالة العام، الطبعة الاولى، دار صفاء للنشر والتوزيع، عمان.
- ۳۰۔ عبدالناصر حسن محمد (۱۹۹۱)، نظرية التوصيل وقراءة النص الادبي، المكتب المصري لتوزيع المطبوعات، القاهرة.
- ۳۱۔ عبدالهادي بن ظافر الشهري (۲۰۰۴)، استراتيجيات الخطاب (مقاربة لغوية تداولية)، الطبعة الاولى، ليبيا.

- ٣١- فتح الله احمد سليمان (٢٠٠٤)، الاسلوبية "مدخل نظري ودراسة تطبيقية، مكتبة الآداب، القاهرة.
- ٣٢- فطومة لحماي (٢٠٠٨)، السياق والنص: استقصاء دور السياق في تحقيق التماسك النصي، مجلة كلية الآداب والعلوم الانسانية والاجتماعية، العددان الثاني والثالث.
- ٣٤- لطيف زيتوني (٢٠٠٢)، معجم مصطلحات نقد الرواية، دار النهار للنشر، الطبعة الاولى، لبنان.
- ٣٥- محمد خير البقاعي (١٩٩٨)، دراسات في النص والتناصية، طبعة الاولى، مركز الانماء الحضاري، حلب.
- ٣٦- محمد عزام (٢٠٠١)، النص الغائب (تجليات التناص في الشعر العربي)، منشورات اتحاد الكتاب العرب، دمشق.
- ٣٧- منذر العياشي (٢٠٠٢)، الاسلوبية وتحليل الخطاب، طبعة الاولى، مركز الانماء الحضاري.
- ٣٨- ميجان الرويلي وسعد البازعي (٢٠٠٢)، دليل الناقد الادبي، الطبعة الثالثة، المركز الثقافي العربي، مغرب.
- ٣٩- نهلة فيصل الاحمد (٢٠١٠)، التفاعل النصي (التناصية، النظرية والمنهج)، الهيئة العامة لقصور الثقافة، القاهرة.
- ٤٠- نعمان بوقرة (٢٠٠٨)، مدخل الى التحليل اللساني للخطاب الشعري، الطبعة الاولى، عالم الكتب الحديث، الاردن.
- ٤١- _____ (٢٠٠٩)، المصطلحات الاساسية في لسانيات النص وتحليل الخطاب، الطبعة الاولى، الاردن.
- ٤٢- هدى (١٩٨٧)، علم اللغة الاجتماعي، ترجمة: محمود عبدالغني عياد، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد.

سهرچاوه ئینگلیزییهکان:

- 43- Crystal, D. (1992) A Dictionary of Linguistics and phonetics. Blackwell: oxford.
- 44- _____ (2006)، How language Works، Penguin Group:London.
- 45- Donna Jo Napoli(2010), Language matters, Oxford University

- 46- Floderink, M. (1993), The fiction of Language and the Language of fiction, Routledge: London.
- 47- Genette, G.(1987), Introduction to the Paratext, in(New Literary History(1991),22(261-272).
- 48- Herman, D.(2007) The Language of fiction, Narrative, Cambridge University Press: Cambridge.
- 49- Levinson, S.C.(1997) Pragmatics ,Cambridge University Press: Cambridge .
- 50- Trask,R,L.(2007), Language and Linguistics: The Key Concepts, New york: Routledge .

ملخص البحث

كُرس البحث لتحليل موضوع الأدب والتداولية الموسعة للتطرق إلى مفاهيم التداولية الموسعة في إطارها اللغوي والتواصلية وانماطه، وكذلك عن كيفية أداء اللغة لوظائفها في اطر آليات التواصلية، ثم التعريف بالمؤلفين والكتاب والساردين في الأدب، من ثم الخوض في تفاصيل علائق التداولية بالقراء، وأنواع القراءات، ثم التعريف بالنص وأنواع النصوص. يتوزع البحث على مبحثين: يتناول المبحث الاول مفردات اللغة والتواصلية في اطارها النظري، ويركز المبحث الثاني على علاقة الادب بالتداولية وانماط النصوص المحللة في ضوء التداولية الموسعة وتكون الخلاصات وما سبقها من تصنيف المصادر خاتمة البحث .

Abstract

This research which is entitled (Macro Pragmatics and Literature) deals with the major concepts of macropragmatics in its linguistic and communicative context as well as its realizations. It also provides definition for some technical terms essential for our research, such as communication, addressee, message, context, etc. The study falls into two parts, the first treats of the above mentioned topics whereas the second chapter explores the relation found between literature and to pragmatics in addition to the text types analyzed in the light of macropragmatics.

فەرھەنگى زاراۋەى ئەدەبى لە پوانگەى تىۋرى قۇستەرەۋە

پ.ى. د. قەيس كاكل تۇفيق

زانكۆى سۆران

م.ى. دانا تەحسین محەممەد

زانكۆى سەلاخەدىن

۱. پېشەكى:

۱-۱. ناوئىشانى لىكۆلىنەۋەكە:

ناوئىشانى لىكۆلىنەۋەكە (فەرھەنگى زاراۋەى ئەدەبى، لە پوانگەى تىۋرى قۇستەرەۋە^(۱)) يە. ھەلسەنگاندنىكە بۇ (فەرھەنگى زاراۋەى ئەدەبى) كە لەلايەن لىژنەى ئەدەب لە كۆپى زانىارى كوردستان بە ھەرسى زمانى: كوردى، غەرەبى، ئىنگلىزى، ئامادە كراۋە.

۱-۲. سنوورى لىكۆلىنەۋە:

ئەم لىكۆلىنەۋەيە سەرەپاي ئەۋەى، كە خستىنەپوۋى تىۋرىكى فەرھەنگىسازىيە، ۋەك لايەنى تىۋرى، ھەلسەنگاندنىكى كارەكىشە بۇ فەرھەنگى (زاراۋەى ئەدەبى، لىژنەى ئەدەب لە كۆپى زانىارى كوردستان).

۱-۳. كرفتى لىكۆلىنەۋە:

لە زمانى كوردىدا كۆمەللى فەرھەنگى گشتى چاپ كراۋە، بەلام فەرھەنگى زاراۋە تارپادەيەك سنووردارە. دانانى فەرھەنگى زاراۋەش كۆمەللى تاييەتمەندى ھەيە، كە لە فەرھەنگى گشتى جىاي دەكاتەۋە. يەكك لەو فەرھەنگانەى كە دەزگايەكى ئەكادىمىيى بىلاۋى كردۆتەۋە، فەرھەنگى (زاراۋەى ئەدەبى، لىژنەى ئەدەب لە كۆپى زانىارى كوردستان) ۵.

پرسیاری لیکۆلینه وه که ئه وهیه، که ئایا له م فهرهنگه دا تا چ پادهیه که بنه ما و تاییه تمه ندیی فهرهنگی زارووی تیډایه؟ ئایا جیاوازه له فهرهنگی گشتی؟ چ تیۆریان پێیانژی که فهرهنگسازی له م فهرهنگه دا پیاده کراوه؟ ئه مانه پرسیاری ئه م لیکۆلینه وه یه. لیکۆلینه وه که هه ولده دا وه لامی ئه م پرسیاران ه بداته وه و هه لسه نگاندنیک له بهر پۆشنای تیۆری فهرهنگسازی ئه نجام دا.

۴-۱. گرنگی لیکۆلینه وه که:

بایه خی ئه م لیکۆلینه وه یه له دوو پوه وه ده رده که وی: یه که میان له پوهی تیۆرییه وه. هه ولده دا فهرهنگی زارووه بناسین و تاییه تمه ندییه کانی و جیاوازییه کانی له گه ل فهرهنگی گشتیدا بخته پوه، که تا پادهیه کی زۆر له بوا ری فهرهنگسازی کوردیدا هه ژاری به م لایه نه تیۆرییه وه دیاره.

له پوهی کاره کیشه وه: هه لسه نگاندنیک ئه کادیمیانه یه، که پشت به ئامار ده به ستی بۆ فهرهنگی (زارووی ئه ده بی، لیژنه ی ئه ده ب له کۆری زانیاری کوردستان). له لایه که وه هه لسه نگاندنه بۆ فهرهنگه که و ده وله مه ندردنی ئه زموونی ئامار و هه لسه نگاندنی ئامارییه له بوا ری زمانه وانیی کوردیدا. له لایه کی تریشه وه بنه ما داده نیی بۆ ئه وه ی له داها توودا ئه وانیه ی کار له فهرهنگی زارووی ده که ن سوودی لی ببین و له م بواره دا پشت به تیۆری زانستی به به ستن.

۵-۱. هوی هه لپژاردنی بابته که:

جگه له و خالانه ی له (۴-۱) که گرنگی بابته که یان خسته پوه. چه ند هۆکاریکی تریش له ئارادا بوون بۆ ئه وه ی کار له سه ر ئه م بواره بکه ین، له وانه: ئه گه رچی ژماره ی فهرهنگی گشتی له زمانی کوردیدا تاپادهیه که پێداویستییه کانی خوینه ری کورد دابین ده کات و ته نانته بازار و پێداویستییه سه رده م وای کردووه کۆمه لی فهرهنگ بکه ویته بازاره وه، که له پوهی جۆر و بایه خی زانستی له ئاستیک نزمدا ییت. ته نانته هه ندیکیان به تاییه تی فهرهنگی کوردی و زمانه کانی تر مۆرکی قازانج و بازرگانییان پێوه دیاره. ئه وه ی به لای ئه م لیکۆلینه وه یه گرنگ بووه فهرهنگی پسپۆرییه، که هه موو که سی ک توانای دانانی نییه و پێویستی به بنه ما ی تیۆری هیه. له بهر ئه وه ی له م بواره دا

تارادەیه ک زمانی کوردی له سەرەتادایە و چاوەڕوان دەکری، کە لەم بوارەشدا (فەرەنگی پەسپۆری) هەنگاوی گەورە لە داھاتوودا بەھاویت، بە پێویستمان زانی بەرلەوێ ئەم بوارەش بکەوێتە ئێوە لە زانستییهو بەری ئی بگیری، ئەم لیکۆلینەوێش دەبێتە چوارچێوەیەکی تیۆری بۆ هەموو پەسپۆرییەکان بۆ ئەوێ سوود لە بۆچوونە زمانەوانییەکان لە دانانی فەرەنگدا وەرگیرن.

٦-١. کەرستەیی خاوی لیکۆلینەوێکە:

لەلایەنی کارەکی تەنیا فەرەنگی (زاراوەی ئەدەبی، لیژنەیی ئەدەب لە کۆپی زانیاری کوردستان) وەک نموونەیک بەکارھاتووێ بۆ هەڵسەنگاندن و شیکردنەوێ. هۆی هەڵبژاردنی ئەو فەرەنگەش بۆ ئەوێ دەگەرێتەوێ، کە دەزگایەکی ئەکادیمی ئامادەیی کردووی بەرھەمی تاکە کەس نییە، بەلکو لیژنەییەکی پەسپۆری بۆاری ئەدەب ئامادەیی کردووی. بێگومان ئەوێ وا دەکات، کە بەرپرسیاریەتی و وردەکاری لە کارەکیان زیاتر بێت و زیاتر ئەکادیمیانی بێت. سەرەپای ئەمەش پێنمایی و فەرەنگ و هەموو ئەو بابەتانەیی کە لە کۆپی زانیارییەوێ دەردەچن، متمانەیی زانستیانی هەیی و بە فەرەمی دەناسرێن. هەر لەبەر ئەوێ بە پەسندمان زانی ئەم فەرەنگە بکەینە کەرستەیی خاوی بۆ لیکۆلینەوێکەمان.

٧-١. ئامانجی لیکۆلینەوێکە:

لە کوردیدا جگە لەم فەرەنگەیی، کە ئێمە کاری لەسەر دەکەین، چەند فەرەنگی تریش لەم بوارەدا بەدی دەکری. سەرەپای ئەمانەش، لە ژۆری ئەو نامە ئەکادیمیانی کە بۆ بەدەستھێنانی پروانامەیی ماجستێر و دکتۆرا بە زمانی کوردی نووسراون. خاڵی نیین لە فەرەنگۆکی پەسپۆری. لەم لیکۆلینەوێدا ئامانجمان شیکردنەوێ و لیکدانەوێ یان بەراوردکردنی ئەم فەرەنگۆکانە نییە، بەلکو زیاتر ناساندنی فەرەنگی پەسپۆری و تاییەتەندییەکانیەتی. سەرەپای ئەوێش بۆ ناساندنەوێ وەک نموونە بۆچوونەکان لەسەر فەرەنگی (زاراوەی ئەدەبی، لیژنەیی ئەدەب لە کۆپی زانیاری کوردستان) پیادە دەکەین.

۸-۱. ناۋەرۋكى لىكۆلىنەۋەكە:

ئەم لىكۆلىنەۋەىە لە دوو بەش پىك دىت. لە بەشى يەكەمدا كە بەشىكى تىۋرىيە ھەلەدەدا چوارچىۋەىەكى تىۋرى بۆ فەرھەنگى پسپۇرى دەستنىشان بكا، بۆ ئەمەش سوود لە تىۋرى قۇستەرەۋەگىرى. لە بەشى دوۋەمىشدا بە شىۋەى ئامار فەرھەنگى (زاراۋەى ئەدەبى، لىژنەى ئەدەب لە كۆرى زانىارى كوردستان) لە ژىر پۇشنايى ئەو تىۋرى شى بكا تەۋە. شايانى تىبىنىيە بە پىۋىستمان نەزانى لە كۆتايىدا ئەنجامەكان لە چەند خالىكا كۆبكەينەۋە، لەبەر ئەۋەى لىكۆلىنەۋەكە شىكردنەۋەىەكى ئامارىيە، ئەۋا دەشى سەرچەم بەشى دوۋەم ۋەك ئەنجام لىك بدرىتەۋە. ھەر لەبەر ئەۋەش بە پىۋىستمان نەزانى دووبارە بە شىۋەىەكى كورت يان لە چەند خالىكا بەشى دوۋەم دووبارە دابىرژىنەۋە.

۲. بەشى يەكەم: زاراۋە و تىۋرى قۇستەر

۱-۲. سەرەتا:

زاراۋەسازى بەۋە پىناسە دەكرىت: (ئەۋ زانستەىە، كە گرنگى بە پىۋەندى نىۋان چەمك ۋ ئەۋ دەربرىنە زمانىيانە دەدات، كە تەعبىر لە چەمكەكان دەكات)^(۱).

ھەر لىك لە لقەكانى زانست ژمارەىەكى زۆر لە چەمك لەخۆ دەگرىت، كە ۋەكو پىكخستنىكى چەمكى لە پىۋەندى چەمكەكان بەىەكەۋە خۆيان نىشان دەدەن.

ھەرۋەھا ھەر لىكى زانستىش ژمارەىەكى زۆر لە زاراۋە لەخۆ دەگرىت، كە ئەركى تەعبىر كىردن لەۋ چەمكەنە دەبىنن، كە ئەمانىش ۋەكو پىكخستنىكى زاراۋەى خۆيان نىشان دەدەن. واتە ھەر لىكى زانستى پىكخستنىكى زاراۋەىى لەخۆ دەگرىت، كە ھاۋشان ۋ بەرانبەر بەۋ پىكخستنە چەمكىيە دەۋەستىتەۋە. پىكخستنە زاراۋەىيەكانى ھەموو لقەكانى زانستىش لە زمانىكى دىارىكراۋدا سىستەمىكى زاراۋەىى دروست دەكەن. ئەم سىستەمە زاراۋەىيەش لە زمانىكى دىارىكراۋدا دروست نابىت تا پىۋەندى ئالوگۇرى لەننىۋان سىما جياكەرەۋەكانى واتايى نىۋان ئەم زاراۋانە نەخاتە پىۋ، ئەمە لەلاىەك، لەلاىەكى تر دەبى ئەۋ زاراۋانە ۋەلامدانەۋەىەكى پىۋون ۋ دىارى سىستەمە چەمكىيەكان بن^(۲).

٢-٢. زاراوەسازی تیۆری و زاراوەسازی پراکتیکی:

زاراوەسازی تیۆری بەشیۆهیهکی گشتی دوو بواری لیکۆلینهوه لهخۆ دهگرێت: که بریتین له زاراوەسازی گشتی و زاراوەسازی تایبهتی:

٢-٢-١. زاراوەسازی گشتی.

قۆسته رگنگترین بابەتی زاراوەسازی گشتی دیاری کردووه، که بریتین له: (سروشتی چه مکه کان، سیفەتی چه مکه کان، پیۆه ندی نیوان چه مکه کان، سیستەمی چه مکه کان، وه سفکردنی چه مکه کان) پیناسه و باسکردنی چه مکه کان، (سروشتی زاراوه کان، پیکهاتهی زاراوه کان، پیۆه ندی نیوان زاراوه کان، زاراوه کورتکراوه کان، هیما و وینه کان، شیۆه کانی وشه و زاراوه، یه کخستنی چه مکه و زاراوه کان، کلپله کانی زاراوه ی جیهانی، تۆمارکردنی زاراوه، فەرهنگی زاراوه یی، رپگاکانی دانانی فەرهنگی زاراوه یی). ئەم بابەتانه ی سەرۆه، هه موویان بابەتی گشتین و به شیۆهیه کی گشتی پیۆه ندییان به هه موو مرۆفایه تییه وه هه یه. واته زاراوه سازی گشتی به زمانیک یان بواریکی زانستی دیاریکراو نه به ستراره ته وه ^(٤).

ئەنجامی لیکۆلینه وه کانی ئەم بواره ش وه کو بنه مایه ک بو پشخستنی بنه ماکانی دانانی فەرهنگی زاراوه یی به کار دین. هه روه ها بو یه کخستنی زاراوه له سه ر ئاستی جیهان به کار دین.

٢-٢-٢. زاراوەسازی تایبهتی.

زاراوه سازی تایبه تی گرنگی به وه سفکردنی ئەو بنه مایانه ده دات، که کار له دانانی زاراوه ده که ن له بواریکی پسپۆریی دیاریکراو. وه ک: (کیمیا، زینده وه رزانی، پزیشکی، زمان... هتد). ئەوه ی شایانی باسه کۆمه له رپکخراویکی جیهانیش هه ن، پۆلیان له پشخستن و گه شه کردنی زاراوه سازی تایبه تی هه یه. له و رپکخراوانه: (رپکخراوی ته ندروستی جیهانی، رپکخراوی جیهانی بو ته کنیکی کاره با) ^(٥).

زاراوه سازی پراکتیکیش ئەرکی دانان و یه کخستن و سه لماندن و چه سپاندنی زاراوه یه.

۲-۳. پیناسه‌ی زاراوه:

زاراوه‌سازه‌کان زاراوه‌یان به‌چه‌ند شیۆه‌یه‌ک پیناسه‌ کردووه، که دیارترینیان، ئه‌مانه‌ن:

- کۆبکی ده‌لی: زاراوه وشه‌یه‌که له شیۆه‌ی ئاخاوتنی کۆمه‌لێکی تایبه‌تی کۆمه‌لگادا به‌کارده‌یت، خاوه‌ن واتا و وینه‌یه‌کی ده‌نگی دیاریکراوه، کاتیکیش له زمانی گشتی به‌کارده‌یت راسته‌وخۆ ده‌زانری که ئه‌م وشه‌یه‌ سه‌ر به‌ پسپۆرییه‌کی دیاریکراوه^(۱).

- کۆکلێک ده‌لی: زاراوه وشه‌یه‌که یان کۆمه‌له وشه‌یه‌که، که له بواری پسپۆرییه‌ک به‌کارده‌یت. ده‌شی وشه‌که خۆمالی یان له زمانی تره‌وه وهرگیراو بی‌ت. به‌مه‌به‌ستی ده‌برپینێکی ورد و روونی چه‌مه‌که‌کان و ده‌لاله‌تکردن له شته مادییه‌کان به‌کار ده‌هینری^(۲).

- پیکخراوی جیهانی بۆ پیاوانه‌کردن (ISO) به‌م شیۆه‌یه‌ پیناسه‌ی زاراوه ده‌کات: (زاراوه بریتییه له هه‌ر هیمایه‌ک، که له‌سه‌ری پیکه‌وتبێ بۆ ده‌لاله‌تکردن له چه‌مه‌کێ، ئه‌م زاراوه‌یه‌ش که له چه‌ند ده‌نگی یه‌ک به‌دوایه‌کدا هاتوو یان وینه‌یه‌کی نووسراو پیک ده‌یت، جا وشه‌یه‌ک بی‌ت یان ده‌برپینێک بی‌ت)^(۳).

که‌واته زاراوه: ئه‌و هیمایه (زمانی بی‌ت یان نازمانی)، که له بواریکی پسپۆریدا بۆ ته‌عبیرکردن له چه‌مه‌کێکی دیاریکراو به‌شیۆه‌یه‌کی ورد و روون به‌کار ده‌یت، به‌شیۆه‌یه‌ک که له سیسته‌میکی ته‌واوکاریدا شوینێکی دیاریکراوی هه‌بی‌ت.

۲-۴. بنه‌ماکانی دانانی زاراوه:

دانانی زاراوه چه‌ند مه‌رجێکی هه‌یه، که گرنگترینیان ئه‌مانه‌ن^(۴):

- ۱- پیکه‌وتنی پسپۆران له‌سه‌ر زاراوه‌یه‌ک بۆ گه‌یاندنی چه‌مه‌کێ.
- ۲- جیاوازی واتا نوێیه‌که‌ی له‌ واتا زمانیه‌ی که پێشتر هه‌ببووه.
- ۳- بوونی پیاوه‌ندییه‌ک یان لیکچوونێک یان هاویه‌شییه‌ک له‌نیوان واتا گشتیه‌که‌ی له‌گه‌ڵ واتا پسپۆرییه‌ نوێیه‌که‌یدا.
- ۴- به‌کارهێنانی ته‌نیا یه‌ک زاراوه له‌ بواریکی پسپۆریی دیاریکراودا، بۆ ده‌لاله‌تکردن له یه‌ک چه‌مه‌کی زانستیدا. ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی‌ت، که ناکرێ چه‌ند

زاراوەیەك بۆ یەك چەمکی زانستی بەکاربەھێنریت، ھەرۆھا بە پێچەوانەوێش
ناکرێ یەك زاراوە بۆ چەند چەمکی بەکاربەھێنریت.

۲-۵. وشە و زاراوە:

ھەر چەندە وشە و زاراوە لە ھەندێک پووەوە لە یەك دەچن، لەگەڵ
ئەوێشدا زاراوەسازەکان جیاوازی لەنیوان وشە و زاراوە دەکەن، کە دەکرێ
جیاوازییەکان بەم شیوەیە بخریتە پوو^(۱):

۱- وشە بەپێی ئەو دەورووبەرە زمانییەکی کە تییدا دەرەکەوێت و اتاکە
دەگۆرێت. واتە ھەر وشەیەك بەپێی دەرکەوتنی لە دەورووبەری جیاوازا و اتای
جیاواز دەبەخشێ. واتە دەتوانی چەند واتایەك لەخۆوە بگریت، بەلام زاراوە لەبەر
ئەوێ لە بواریکی زانستی دیاریکراو، دەلالەت لە چەمکی دیاریکراو دەکات،
واتاکە ناگۆرێت لەم بوارە زانستیەدا، بەلام ئەگەر بوارە زانستیەکی گۆرا،
ئەوا دەلالەتی زاراوەکەش دەگۆرێت.

۲- وشە دەکەوێتە ناو کێلگەکی واتایی بەلام زاراوە دەکەوێتە ناو کێلگە
چەمکی.

۳- لە پووی دەرکەوتنەوێ: وشە لەناو فەرھەنگی گشتی دەرەکەوێت. واتە
وشە لەناو ئەو فەرھەنگە دەرەکەوێت کە دانەرانی فەرھەنگ ھەول دەدەن ھەموو
وشەکانی زمانیکی دیاریکراوی تییدا کۆبکەنەوێ، کەچی زاراوە لە فەرھەنگی
تایبەت بە پەسپۆریکی دیاریکراو دەرەکەوێت، کە زاراوەسازەکان ھەول دەدەن
شوینی ئەو زاراوە لەناو زاراوەکانی دیکەکی ئەو بوارە پەسپۆرییە دەستنیشان
بکەن.

۴- لە پووی بەکارھێنانەوێ: وشە ھەموو قسەپێکەرانی زمانەکە بەکاری
دەھێنن، بەلام زاراوە تەنھا کۆمەلێکی دیاریکراو بەکاری دەھێنن، ئەگەر زاراوە لە
ئاخواتنی کەسی ئاسایی بەدەرکەوت، ئەوا راستەوخۆ دەزانرێ کە ئەم دەرپرینە
تایبەتە بە بوارە پەسپۆرییەکی دیاریکراو.

۵- وشە گوتە و واتایە. واتە وشە لەپێگای شیکردنەوێ زمانی و واتایی شی
دەکرێتەوێ، کەچی زاراوە ناولێنان و چەمکە. واتە زاراوە لەپێگای شیکردنەوێ
زمانی و چەمکی و وێنەکی ھۆشەکی شی دەکرێتەوێ.

۲-۶. تىۋرى قۇستەر:

تىۋرى قۇستەر يان تىۋرى گىشتى زاراۋە، لە بنەپەتدا قۇستەر (Wüster) تىۋرەكەى دانەناۋە، بەلكو ئەو قوتابيانەى كە كاريگەر بوون بە بۆچونەكانى قۇستەر، ۋەك: { ھىلمۆت، فىلبەر (Felber)... ھتد دايانناۋە }، ئامانجى ئەم تىۋرە: (پىكخستنى بنەما گىشتىيەكانى دانانى زاراۋە بوو، بەپىئى ئەو پىۋەندىيەى كە لەنيۋان چەمكە زانستىيەكاندا ھەيە، جگە لەمەش ئەم تىۋرە چارەسەرى ئەو كىشانە دەكات، كە ھەموو زمانەكان و گىشت بوارەكانى زانست لە دانانى زاراۋە بەدەستىيەۋە دەنالىنن).

ئەم تىۋرە لە سى پوانگەۋە بنياد نراۋە، كە ئەمانەن:

۱- ۋەك يەكى (Homogeneity).

۲- جىھانى (Universality).

۳- يەكخستنى شىۋەكانى دەرپرېن (unification forms of expression)^(۱۱).

ئەم تىۋرە كۆمەلى بنەماى سەرەكى لەخۇ دەگرېت، كە گرنگترينيان ئەمانەن:

۱- قۇستەر زاراۋەسازى بە لىكى زانستى دادەنېت، كە بەھۆيەۋە زمانەۋانى بە زانستى لۆژىك و ئەنتۆلۇژيا و لقەكانى ترى زانست دەبەستىتەۋە.. لە كاتىكدا زمانەۋانى تەنيا لە دەنگ و پۇنانى وشە و پستەى دەكۆلىيەۋە. ئەمەش ۋاى لە قۇستەر كە زاراۋەسازى بە ئەلقەيەكى پىۋەندىيە نيۋان زمانەۋانى و چەند زانستىكى تر دابنېت، بەلام دواتر قوتابيانى قۇستەر و پىپرەۋكەرانى بىرى قۇستەر بەتايبەتى دامەزرىنەرانى تىۋرى گىشتى زاراۋە، زاراۋەسازىيان بە بەشىك لە زمانەۋانى پراكتىكى دانا، لەبەر ئەۋەى ھەر چەندە زاراۋەسازى لەپوۋى پوانگەۋە لە زمانەۋانى گىشتى جىايە، بەلام ئامانجى زاراۋەسازى لەگەل ئامانجە گىشتىيەكانى زمانەۋانى پراكتىكى يەك دەگرېتەۋە. ھەر ئەمەش بوۋە ھۆى ئەۋەى كە زاراۋەسازى بە بەشىكى زمانەۋانى پراكتىكى دابنېت^(۱۲).

ھەرۋەكو ئاشكرايە زمانە پىسپۇرىيەكان لەسەر زاراۋە بنياد نراۋە. زاراۋەش خۆى لەخۆيدا سى پەھەند لەخۇ دەگرېت كە برىتېن لە: (ناۋلىنن، چەمك، خۇدى ناۋلىننراۋەكە). ناۋلىنن دەچىتە ناۋ زمانەۋانى، چونكە دەكەۋىتە

ژێر وەسفی زمانەوانی، ھەرچی چەمکە و پێوەندی نیوان چەمکەکان ئەوا بەستراوە بە زانستی مەنتیقەو و ناتوانین لە لیکۆلینەوێ زاراوەیی پشستی پێ نەبەستین. واتاسازیش کە لقیکی زمانەوانییە ئەلقەیی پێوەندی لە نیوان مەنتیق و زمانەوانی. ئەمە لە بواری وەسفی چەمکەکان، بەلام لە بواری پۆلینکردن و پیکخستنی زاراوەکان ئەوا زانستە سروشتییەکان پۆلیان ھەیە لە پۆلینکردنی بوونەوەرەکان، کە بەھۆیانەو دەلالەت لە زاراوەکان دەکەن. ھەرەھا پۆلیشیان ھەیە لە پیکخستنی پێوەندی نیوان بوونەوەرەکان، جگە لەمانەش راگەیانندی ئامیری بە شیوەیەکی کردەیی پۆلی ھەیە لە چەسپاندنی زاراوە^(۱۳).

۲- بابەتی لیکۆلینەوێ لەم تیۆرەدا، چەمکەکانە. چەمکیش دەکرێ یان لە ریگای یەکە زمانییەکان بگەینرێت، یان لە ریگای ئاماژە دیاریکراوەکانی بگەینرێت کە زمانی نین و سەر بەبوارێکی پسپۆری دیاریکراون، بەکارھێنان و سوود وەرگرتن لەو سیستەمە ئاماژیانە لە زۆر بواردا گرنگیی خۆی سەلماندووە و پێویستە لەناو ھەرھەنگی زاراوەیی ئەو بوارە پسپۆرییە تۆمار بکری. وەک: $(H_2O)^{(۱۴)}$.

۳- زاراوەکان لە ریگای ئەو دەلالەتەیی کە لە چەمکەکان دەکات شێ دەکرێتەو. ھەر بۆیە پێیان وایە کە چەمک کۆنترە لە ناوینان^(۱۵).

۴- ئاماژە لە کاری زاراوەیی بە پێی ئەم تیۆرە، بریتییه لە: لیکۆلینەوێ زاراوە لە گۆشەیی پێوانەکردنی چەمکی و ناوینانەو، جا ئەگەر توێژینەوێ کە لە چوارچێوەی زمانیکی دیاریکراو بێت، ئەمەش کاتیکی کە کاری زاراوەیی لە پێوەندیکردنی پیشەیی نیشتمانی دەکۆلێتەو، یان توێژینەوێ کە لە چوارچێوەی چەند زمانیکی دیاریکراو بێت، ئەمەش کاتیکی کە کاری زاراوەیی لە پێوەندیکردن لەسەر ئاستی جیھان بکۆلێتەو^(۱۶).

۵- مەبەست لە کاری زاراوەیی بە پێی ئەم تیۆرە لە پووی پراکتیکییەو، بریتییه لە: (یەخستنی زاراوە). یەخستنی زاراوەش لە ریگای دەستنیشانکردنی ھەر دالیک بۆ یەك مەدلول و بەپێچەوانەش ھەر پاستە کە ھەر مەدلولیک دەبێت یەك دالی ھەبێت.

واته به پێی ئه‌م تیۆره: (هاو‌بیژی و هاو‌واتایی له زاراو‌دا بوونی نییه) و پێی وایه، كه: (ده‌بی ته‌نیا یه‌ك زاراو له‌نیۆ ئه‌و هاو‌واتانه‌ی كه پێشتر بوونیان هه‌بووه بۆ چه‌مكێك هه‌لبژێردرێت. ئه‌م هه‌لبژێردنه‌ش ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی كه ناوه‌كه (زاراو‌كه) له‌و هه‌موو چه‌مكانه‌ی كه پێشتر ده‌یگه‌یاند به‌تال بکریته‌وه). چه‌مكه‌كان به‌هۆی ئه‌و پێوه‌ندییه جۆر به‌جۆرانه‌ی كه هه‌یانه له‌ بوارێکی پسپۆری دیا‌ریکراو به‌یه‌كتر ده‌به‌ستریته‌وه. ئه‌و کۆمه‌له پێوه‌ندییانه‌ی كه چه‌مكه‌كان به‌یه‌ك ده‌به‌ستریته‌وه پێی ده‌گوتریت پێکهاته‌ی چه‌مكه‌کانی پسپۆرییه‌کی دیا‌ریکراو تییدا پۆل و شوینی هه‌ر چه‌مكێك له‌م پێکهاته‌دا دیا‌ری ده‌کریت^{۱۷}.

۳. به‌شی دووهم: شیکردنه‌وه‌ی فهره‌نگی ئه‌ده‌بی

۳-۱. سه‌ره‌تا:

لێکۆڵینه‌وه له‌ فهره‌نگی زاراو‌ه‌یی و ئه‌و بنه‌مایانه‌ی كه فهره‌نگه زاراو‌ه‌یییه‌كان له‌سه‌ری دانراون، به‌مه‌به‌ستی ده‌ستنیشانکردنی لایه‌نی باش و لایه‌نی كه‌م و كورتی له‌ناو فهره‌نگه زاراو‌ه‌یییه‌كان به‌یه‌كێك له‌ ئه‌ركه‌کانی زاراو‌ه‌سازی به‌گشتی و زاراو‌ه‌سازی پراكتیکی به‌تایبه‌تی داده‌نرێت. له‌م به‌شه‌دا، له‌ ژێر پۆشنایی ئه‌و بنه‌مایانه‌ی كه له‌ به‌شی یه‌كه‌مدا خستمانه پوو بۆ فهره‌نگی پسپۆری. فهره‌نگی ئه‌ده‌بی شی ده‌كه‌ینه‌وه و هه‌لسه‌نگاندنیکی ئاماری بۆ ده‌كه‌ین.

۲-۱. پوخته‌یه‌ك له‌باره‌ی فهره‌نگی ئه‌ده‌بی:

ئه‌م فهره‌نگه له‌لایه‌ن لێژنه‌یه‌کی تایبه‌ت و پسپۆر له‌ كۆپی زانیاری دانراوه، كه له‌ چوار كه‌س پێکهاتوون و بریتین له: (د. ماری خه‌زنه‌دار، د. محمه‌د نووری عارف، د. عه‌بدوڵا یاسین ئامیدی، د. په‌خشان سابیر). جگه له‌مانه‌ش وه‌ك له‌ پێشه‌کییه‌که‌یدا پوون کراوه‌ته‌وه چه‌ندین كه‌سی تریش پێداچوونه‌وه‌یان بۆ کردووه، كه بریتین له: (ته‌حسین ئیبراهیم دۆسکی، د. ئیبراهیم ئه‌حمه‌د شوان، د. ئیسماعیل فه‌همی، سه‌لام ناوخۆش، كه‌مال غه‌مبار) ئه‌م فهره‌نگه له‌ ساڵی ۲۰۰۶ له‌ قه‌باره‌ی ۳۱۸ لاپه‌ره، له‌ هه‌ولێر چاپ کراوه. فهره‌نگه‌که به‌ سی‌ شیوه‌ وشه‌کانی ریز کردووه، كه بریتین له: (کوردي-

عەرەبی- ئینگلیزی) لە لاپەرە ۷ تا ۱۰۵ . (عەرەبی- کوردی- ئینگلیزی) (لە لاپەرە ۱۰۹ دەست پێ دەکا تا لاپەرە ۲۱۴ . دوا بەشی فەرەنگە بە شیۆه (ئینگلیزی- کوردی- عەرەبی) لە لاپەرە یەك لای چەپەوێ تا لاپەرە ۱۰۴ بە ئاراستە ی چەپ بەرەو راست دەست پێ دەکا .

ژمارە ی زاراوە کان (چەمکە کان) لە م فەرەنگە دا، بە یی دەرەینانی زاراوە دووبارە کراوە کانی . (وەك زاراوە ی (pun) دووجار لـ لاپەرە (82) بە کارهاتوو^(۱۸)، بە م شیۆه یه یه :

ژمارە ی وشە کان			جۆری فەرەنگ
ئینگلیزی	عەرەبی	کوردی	
3,872	2,061	3,915	کوردی - عەرەبی - ئینگلیزی
2,055	2,261	3,872	عەرەبی - ئینگلیزی - کوردی
2,052	2,261	3,909	ئینگلیزی - کوردی - عەرەبی

خستە ی ژمارە (۱) رێژە ی چەمکە کان لە فەرەنگە دا

۲-۳. هە ئسەنگاندنی فەرەنگە که :

فەرەنگە که لە چەند لایەنیکە وە شی دەکەینە وە، که دەکرێ بە م شیۆه ی خوارە وە بیانخەینە پوو:

- ۱- بە کارهینانی یەك زاراوە ی کوردی بە رانبەر بە یەك زاراوە ی ئینگلیزی.
- ۲- بە کارهینانی چەند زاراوە یه کی کوردی بە رانبەر بە یەك زاراوە ی ئینگلیزی.
- ۳- دووبارە کردنە وە ی زاراوە یه کی کوردی بە رانبەر بە چەند زاراوە یه کی ئینگلیزی.

۴- بە کارهینانی زاراوە ی کوردی و نا کوردی لە یەك کاتدا.

۵- هەندێ تێبینی گشتی تر.

- ۳-۲-۱. بەكارھىننى يەك زاراۋى كوردى بەرانبەر يەك زاراۋى ئىنگىلىزى:
- دەستىنشانىردن و دانانى يەك زاراۋە بۆ يەك چەمك لە بواریكى پىسپۇرىي دىارىكراۋ و دووركەۋتەۋە لە ھاۋواتايى و ھاۋبىڭى، ئەم كارە لەگەل تىۋرەكەى قۇستەردا يەك دەگىتەۋە، لە فەرھەنگى زاراۋىي ئەدەبىشدا چەندىن نمۇنەمان بەرچاۋ دەكەۋىت، كە يەك زاراۋى كوردى بەرانبەر بە يەك زاراۋى ئىنگىلىزى دانراۋە، واتە يەك زاراۋە بەرانبەر بە يەك چەمك دانراۋە. ئەمەش خۆى لەخۇيدا لەگەل بىنەما سەرەككەى تىۋرى قۇستەردا دەگونجىت. ژمارەى زاراۋەكانىش ، كە بەم شىۋەيە لەم فەرھەنگە دانراۋە، برىتىيە:
- ۱- لە فەرھەنگى زاراۋى ئەدەبىي (كوردى- عەرەبى- ئىنگىلىزى) (۴۵۲) زاراۋە بە زمانى كوردى .
- ۲- لە فەرھەنگى زاراۋى ئەدەبىي (ئىنگىلىزى- كوردى- عەرەبى)، (۴۵۲) زاراۋە بە زمانى كوردى دانراۋە .
- ھەرچەندە پىۋىست بوو سەرلەبەرى فەرھەنگەكە بەم شىۋەيە بۋايە و ئەم بارە كۆكە لەگەل بىنەما گىشتىيەكانى فەرھەنگى پىسپۇرىي. لەم خىشتەيەى خوارەۋەدا ھەندى نمۇنەى پوون خراۋەتە پوۋ:

زاراۋى كوردى	زاراۋى ئىنگىلىزى	زاراۋى كوردى	زاراۋى ئىنگىلىزى
ئەدەبى دان پىنانان	Confessional literature	ئەفلاتونىزمى نوئى	Neo-Platonism
ئەدەبى شىتان	Folly literature	بابەتتى	Objective
نزمەخود	Id	بەرچەستەكراۋ	Embodied
ئالۇزاۋ	Chaotic	بەرھەلستكار	Concr
ئاۋاز	Tune	بەرھەم ھىنەر	Producer
ئامازەيى	Heraldic	يەكبۇون	Empathy
ئاسۆ	Horizon	بەرھە	Talent

Approach	بۆچوون	Convergence	نزیکیەتی
Unmarked	بێ نیشان	Experimental	ئەزموونی
Philistine	بێ ھەست	Deconstructive	ھەڵوێشێنەرانی
Psychic	بیری	Myth	ئەفسانە
Long syllable	برگە ی درێژ	Responsive	ھەڵوێست
Preserver	پارێزکار	Folk tales	ئەفسانە ی نەتەوایی
Typical	نموونەیی	Justify	پاساو کردن
Sketch	پیش گە لالە	Prose	پەخشان
Anticipation	پیشبینی	Presupposition	پیش گریمانە
Argument	تاوتوێکردن	Prologue	پیشەکی
Axis	تەوەر	Elegance	پوونبێژی
Interpretation	لێکدانەو	Orientalist	پۆژھەڵاتناس
Characteristic	تایبەتمەندی	Individuals	تاکەکان

خشتە ی ژمارە (۲) نموونە ی یەك زاراوە ی كوردی بەرانبەر یەك زاراوە ی ئینگلیزی

۳-۳-۲. چەند زاراوە یەکی كوردی بەرانبەر بە یەك زاراوە ی ئینگلیزی:

یەكی لە ھەڵەکانی ئەم فەرھەنگە ئەو یە، كە جیاوازی لەنیوان وشە و زاراوە نەكردووە، دەشی لە فەرھەنگی گشتیی زماندا چەند وشە یەكمان ھەبێ كە یەك واتایان ھەبێ یان واتاكانیان لەیەكتر نزیك بێت، بەلام لە زاراوە سازیدا نابێ كۆمەلە زاراوە یەكمان ھەبێ بۆ یەك چەمك، چونكە زاراوە خۆی ناوڵێنانە لە چەمكێ. یەكی لە بنەما گرنگەکانی فەرھەنگی زاراوە: (دەبێ یەك زاراوە بۆ یەك چەمك بەكار بهێنرێت).

ئەوه‌ی شایانی باسه‌ له‌م فهره‌نگه‌دا به‌رانبه‌ر به‌یه‌ك زاراوه‌ی ئینگلیزیدا چه‌ندین زاراوه‌ی كوردی به‌كارهاتووه‌ . دیاره‌ ئەم هه‌له‌یه‌ش بۆ ئەوه‌ ده‌گه‌په‌ته‌وه‌، كه‌ جیاوازی له‌ نێوان فهره‌نگی گشتی له‌گه‌ڵ فهره‌نگی تایبه‌تی - زاراوه‌یی نه‌كراوه‌ . فهره‌نگی گشتی هه‌موو وشه‌كانی زمانێکی دیاریکراو به‌هه‌موو واتاكانی ئەو وشانه‌ له‌خۆ ده‌گرێت، به‌لام فهره‌نگی زاراوه‌یی (تایبه‌تی) ته‌نیا زاراوه‌ی بوارێکی پسپۆری دیاریکراو له‌خۆ ده‌گرێت^(١٩) و ده‌بی‌یه‌ك زاراوه‌ش بۆیه‌ك چه‌مك دابنرێت.

له‌م فهره‌نگه‌شدا چه‌ندین نمونه‌ی له‌و شیوه‌یه‌ به‌رچاو ده‌كه‌وێت، ئەمه‌ش ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نێت، كه‌ له‌م فهره‌نگه‌دا چه‌ند زاراوه‌یه‌ك (ناولێنانێك) بۆیه‌ك چه‌مك دانراوه‌ و ئەم حاڵه‌ته‌ش له‌ فهره‌نگی زاراوه‌ی ئەدەبی (كوردی - عه‌ره‌بی - ئینگلیزی)دا نزیكه‌ی (١٣٣٠) جار دووباره‌ بووێته‌وه‌ . واته‌ له‌ كۆی (١٨٦٧) حاڵه‌تی دانانی زاراوه‌ له‌ فهره‌نگی زاراوه‌ی ئەدەبی (كوردی - عه‌ره‌بی - ئینگلیزی) (١٣٣٠) جار له‌ بنه‌مای فهره‌نگی زاراوه‌سازی لایداوه‌ كه‌ ئەوه‌ش رێژه‌یه‌کی یه‌كجار زۆره‌ و ده‌گاته‌ نزیكه‌ی (٧١,٢٪)ی كۆی حاڵه‌ته‌كانی دانانی زاراوه‌ی فهره‌نگه‌كه‌ . له‌ فهره‌نگی زاراوه‌ی ئەدەبی (ئینگلیزی - كوردی - عه‌ره‌بی)شدا له‌ كۆی (١٩٤٦) حاڵه‌تی دانانی زاراوه‌ نزیكه‌ی (١٣٠٥) جار دووباره‌ بووێته‌وه‌ . نمونه‌ی دانانی چه‌ند زاراوه‌یه‌کی كوردی بۆیه‌ك زاراوه‌ی ئینگلیزی. له‌م خسته‌یه‌دا خراوه‌ته‌ پوو:

زاراوه‌ی ئینگلیزی	زاراوه‌ی كوردی
Speech	ئاخاوته‌، ئاخواوتن، گوته‌، قسه‌، وته‌، گوتن
Free	ئازاد، سه‌ربه‌ست، سه‌رفرازی
Suffering	ئازار، ده‌رد، ئیش
Clarification	ئاشكراکردن، روونکردنه‌وه‌
Deduction	ئاكامگیری، ئەنجام
Pitch	ئاوازه‌ی ده‌نگ، به‌زم و ره‌زم
Applied literature	ئەدەبی پراکتیکی، ئەدەبی په‌یره‌وی، تۆری پراکتیکی
Literary	ئەدەبی، تۆری، وێژی
Expressive function	ئەركی ده‌ربڕینراو، کاری ده‌ربڕین

Empiricism	ئەزمونگەرایی، تاقیگەیی
Rationality	ژیریەتی، ژیرانی، ئەقلانی، ئاوەزەیی، ئاوەزیانە، ھۆشەکی
Epilogue	ئەنجام، کۆتایی ئەنجام
Quantum	ئەندازە، چەندی
Obscene	بەد رەوشتی، بەد کرداری
Sequence of actions	بەدواداھاتنی کردەکان، دوا کردەکان، دواھاتنی کردەکان
Inward	بەرەو ناوەوە، کرۆک، کاکل
Didactic poetry	شیعری فیڕکردن، پەرورەدەیی، شیعری فیڕکاری، شیعری فیڕبوون، ھۆزانا فیڕکرنی

خشتە ی ژمارە (۳) نمونە ی فرە زاراوە ی کوردی بەرانبەر یە ک زاراوە ی ئینگلیزی

۳-۳-۳. دووبارە کردنەوێ یە ک زاراوە ی کوردی بەرانبەر بە چەند

زاراوە یەکی ئینگلیزی:

یەکی لە بنەما گەرنەکانی زاراوە سازی پراکتیکی ئەوێ، کە لە کاتی دانانی زاراوە لە ھەر بوارێکی پەڕی دایکراودا دەبێ پەچاوی ئەو بکەیت، کە یە ک زاراوە بۆ یە ک چەمک دابنرێت و نابێت ئەو زاراوە لە ھەمان بوارێ پەچریدا بۆ چەمکی تر بە کار بھێنرێت، چونکە دەبێتە ھۆی تێکچوونی سیستەمی رێکخستنی زاراوەیی و چەمکی لەم بوارە پەچرێ دایکراودا، بەلام ئەگەر زاراوە کە لە بوارێکی پەچرێ جیادا بە کارھات، ئەوا دەکرێ بۆ چەمکی تر بە کاربێت، چونکە یە ک لە بنەما گەرنەکانی زاراوە ئەوێ، کە زاراوە دەکەوێتە ناو کێلگە ی چەمکی.

کەم و کورییەکی تری ئەو فەرھەنگە ئەوێ، کە زاراوە یەکی دایکراوی کوردی چەند جارێک دووبارە دەبێتەوێ و چەند جارێک بە کاری دەھێننەوێ بۆ دەلالەتکردن لە چەمکی جیا جیادا. دیارە ئەمەش لە گەڵ بنەماکانی دانانی زاراوە ناگونجێت. کردە ی دووبارە بە کارھێنانەوێ چەند زاراوە یەکی کوردی بەرانبەر بە چەند زاراوە یەکی ئینگلیزی لە فەرھەنگی زاراوە ی ئەدەبی (کوردی - عەرەبی -

ئینگلیزی) ده‌گاته‌ نزیکه‌ی (٣٥) حاڵه‌ت، له‌ فهره‌نگی زاراو‌ی ئه‌ده‌بی (ئینگلیزی- کوردی- عه‌ره‌بی) شدا ده‌گاته‌ نزیکه‌ی (١٢٦) حاڵه‌ت. نمۆنه‌ی دووباره‌ به‌کاره‌ینانه‌وه‌ی چه‌ند زاراو‌یه‌کی کوردی به‌رانبه‌ر به‌چه‌ند چه‌مکی جیا جیا له‌ فهره‌نگی زاراو‌ی ئه‌ده‌بی. وه‌ک:

Allusion	تیلنیشان، ته‌لمیح	Implication	ته‌لمیح، تیلنیشان
Print, Publish	چاپ	Edition	چاپ
Kind, Genre	جۆر، چه‌شن	Type	چه‌شن، جۆر
چه‌شنه‌کان، جۆره‌کان، شیوه‌کان			
Forms			
Pleasure	چیژ	Decorum	چیژ
Norm	به‌ها، نرخ	Value	به‌ها، گرنگی پێدان
Diffusing	دریژدادپ، پریژ	Verbose	دریژدادپ، زۆریلی، چیره‌دریژ
Anguish, anxiety	دوودلی، دله‌راوکی	Tension	دله‌راوکی
Race	ره‌گه‌ز، نفش، قنیت	Element	ره‌گه‌ز، چین، توخم
Distance	ره‌هه‌ند، ماوه	Dimension	ره‌هه‌ند، دووری
Eloquent	په‌وانبێژ، ئه‌زمان خۆش، ره‌هوان	Elegant	په‌وانبێژ
Appearance	په‌واله‌ت، په‌نگ، سه‌روبه‌ر	Figure	په‌واله‌ت، فۆرم
Thinker	بیریاری، بیرمه‌ند، هه‌زرقان	Ideologue	بیریاری، بیرمه‌ند، هه‌زرقان
Panegyric	پیاوه‌ل‌دان، ستایش، په‌سن	Eulogy	پیاوه‌ل‌دان، ستایش

خشته‌ی ژماره (٤)

دووباره‌کردنه‌وه‌ی یه‌ک زاراو‌ی کوردی به‌رانبه‌ر به‌چه‌ند زاراو‌یه‌کی ئینگلیزی

٣-٣-٤. بەکارهێنانی زاراوەی کوردی و ناکوردی لە یەک کاتدا:

بەکارهێنانی زاراوەی کوردی و ناکوردی لە یەک کاتدا بەرانبەر یەک زاراوەی ئینگلیزی هەر چەندە بۆچوونەکانی قۆستەر پشتگیری بە جیهانیبوونی زاراوە دەکا، بە ئاسایی دەبیینی، بەلام لە بابەتێکی ئەدەبی و بۆ ئیستای کورد و لەگەڵ بوونی زاراوەی کوردی گونجاو و لەبار بە پێویست نابینرێ و بە خاڵێکی ئیجابی دانانرێ کە لە فەرھەنگی زاراوەکاندا وشە بیانییە کە دووبارە لە پال وشە کوردییە کەدا بنووسرێتەو، ئەگەر ئەدییک یان پەخنەگریک زاراوە بیانییە کەش بەکار بهێنێ ئاساییە، بەلام دانانی لە فەرھەنگێکی فەرمی وەک فەرھەنگی زاراوەی ئەدەبی ئەوا بە لەنگی دادەنرێت، بە تاییبەتی لەبەر ئەوەی یەکێ لە ئەرکەکانی ئەم فەرھەنگە پوونکردنەوێ زاراوە بیانییە کەنە کە دووبارە نووسینەوێ هەمان وشە بە ئەلفوویی کوردی. ئەوەی شایانی باسە (٥٠) نمونە ی بەکارهێنانی زاراوەی کوردی و ناکوردی لە یەک کاتدا لە فەرھەنگی زاراوەی (کوردی - عەرەبی - ئینگلیزی) بەرچاو دەکەوێت و (٦٣) حالەتیش لە فەرھەنگی زاراوەی ئەدەبی (ئینگلیزی - کوردی - عەرەبی) دا بەرچاو دەکەوێت. وەک:

Pantheism	پانسیزم، یەکبوونی بوون، یەکیتی بوون، ئیکەتیا بوونی:
Principles	پرنسپب، بنەواشە، بنەمایەکان:
Positive	پۆزەتیف، ئیجابی، ئەریانیە، باش:
Phrase	تاراوگە، مەنفا، دویرخستن:
Text	تەکنیک، هونەر:
Drama	جیناس، رەگەزدۆز، کایەکردن بە وشە:
Emblem	حەقیقەت، راستی:
Ancestor	دەروونناسانە، سایکۆلۆجی:
Ode	سادیزم، ئازاردانی زایەندی:
Syntax	فیمینیزم، مێخواری، بزافا ژنان:
	Exile دەستەواژە، فریز:
	Technique دەق، تیکست:
	Pun دراما، شانۆ:
	Truth رەمز، نیشان:
	Psychological سەلەف، پێشین:
	Sadism قەسیدە، چامە:
	Feminism سینتاکس، رستەسازی:

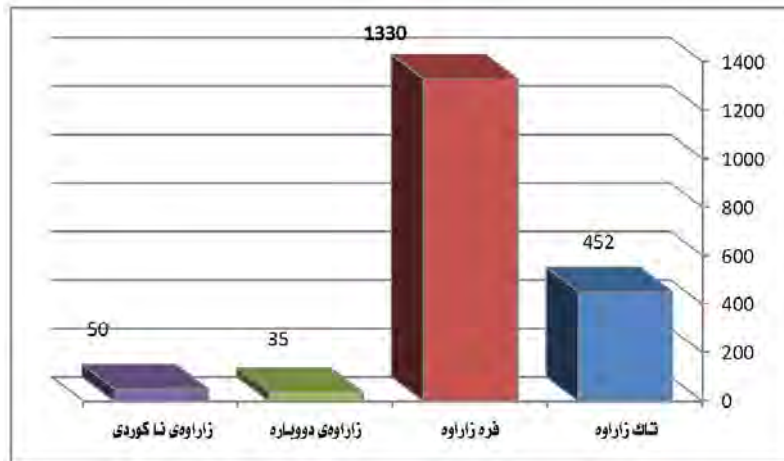
خشتە ی ژمارە (٥) بەکارهێنانی زاراوەی کوردی و ناکوردی لە یەک کاتدا

لە کۆتاییشدا دەتوانین خشتەیهك بە ژماره و پێژە سەدی شیۆهی دانانی زاراوہی کوردی بەرانبەر بە زاراوہی ئینگلیزی لە فهرهنگی زاراوہی ئەدەبی، بەم شیۆهیه بخەینە پوو:

۱- ژماره و پێژە سەدی زاراوہی کوردی بەرانبەر زاراوہی ئینگلیزی، لە فهرهنگی زاراوہی ئەدەبی (کوردی - عەرەبی - ئینگلیزی)دا بە شیۆهیهکە، کە نا هاوسەنگی و نەبوونی بنەمای زانستی تیدا بەدی دەکری. وەك لەم خشتەیهدا پوون کراوہتەوہ:

شیۆهی دانانی زاراوہی کوردی	بەژماره	بەپێژە سەدی
تاک زاراوہ	۴۵۲	٪۲۴,۲
فره زاراوہ	۱۳۳۰	٪۷۱,۲
زاراوہی دووبارە	۳۵	٪۱,۸
زاراوہی بیانی	۵۰	٪۲,۶
کۆی گشتی	۱۸۶۷	٪۱۰۰

ئەوہی جیگای سەرنجە پێژە و شەوی تەندروست لەم فهرهنگەدا تەنیا (٪۲۴) و پێژە فرەزاراوہیی بە شیۆهیهکی نا ئاسایی زیاترە کە بریتییه لە (٪۷۱). وەك لەم هیلکارییهی ژماره (۱)دا پوون کراوہتەوہ.

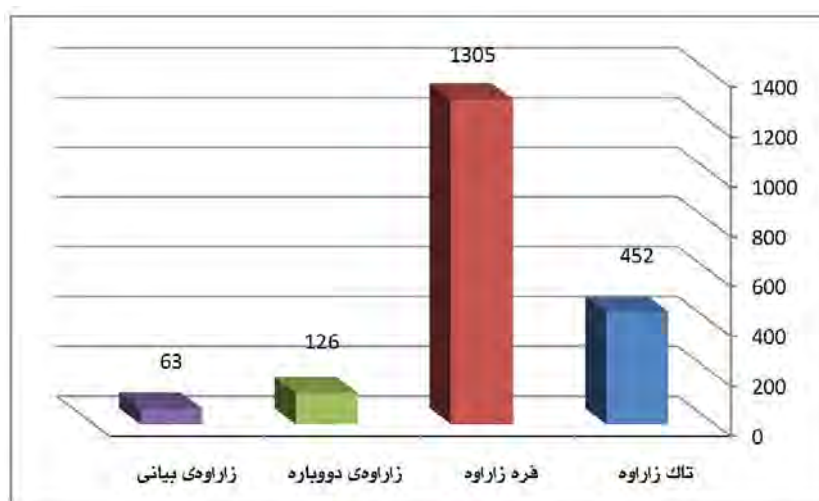

هیلکاری ژماره (۱)

پێژە زاراوہ کوردییەکان لە فهرهنگی کوردی - عەرەبی - ئینگلیزی

٢- لە فەرھەنگی زاراوەی ئەدەبی (ئینگلیزی- کوردی- عەرەبی)دا، ئەگەرچی تاک زاراوەکان فرە زاراوە بە بەراورد لەگەڵ بەشی فەرھەنگی (کوردی- عەرەبی- ئینگلیزی)دا لەیەکتەر نزیکن، بەلام زاراوەی دووبارە پێژەکە ی زۆر جیاوازه، وەك لەم خشتە یەدا خراوەتە پوو:

شیوەی دانانی زاراوەی کوردی	بەژمارە	بەپێژە ی سە دە ی
تاک زاراوە	٤٥٢	٪٢٣،٢
فرە زاراوە	١٣٠٥	٪٦٧
زاراوەی دووبارە	١٢٦	٪٦،٤٧
زاراوەی بیانی	٦٣	٪٣،٢
کۆی گشتی	١٩٤٦	٪١٠٠

مێلکاری ژمارە (٢)

پێژە ی زاراوە کوردییەکان لە فەرھەنگی ئینگلیزی - کوردی - عەرەبی

۳-۴. هەندێ تییبینی گشتی :

سەرەپای دەستنیشانکردنی ئەو لایەنانەى كه (بە پێی بۆچوونەكانى فۆستەر) لە بنەمای فهرهنگی پسیپۆری لایداوه، لەگەڵ بنەما گشتییەكانى فهرهنگی پسیپۆریدا یەك ناگیرتەوه. ئەوا وهك فهرهنگیكى كوردی هەندێ تییبینی یان كه موکوری تریش لەم فهرهنگەدا بەرچاو دەكهوێ. لە خوارەوه لە چەند خاڵێكدا دەیانخەینە پوو:

۱- پێناسەى چەمكەكان: ئەم فهرهنگە بۆ كوردزمان دانراوه. ئەوهی جیگای سەرئەنجامی فهرهنگی زاراوه پێویستە چەمكى زاراوهكه پوون بكاتەوه و پێناسەى بكات. كه چى لەم فهرهنگەدا تەنیا وەرگیران بۆ زاراوهكه كراوه، بەبێ ئەوهی پوون بكریتەوه، كه ئەو زاراوهیه چى دەگەیهنێ. ئەوهی بارهكه ئالۆزتر و كهەم و كورییهكه زیاتر زەق دەكاتەوه، ئەوهیه كه دوو لیژنەى بۆ دانراوه لە كاتیكدا وەرگیرانی لەم شیوهیه كاری تاكه كهسییه و ئەو كهسانەى، كه لە بواری فهرهنگی گشتیدا كار دەكەن زۆر به ئاسانی دەیاننوانی ئەم كارە بكەن، نەك لیژنەى پسیپۆر، كه چەندین كهسى پسیپۆری ئەم بواری تێدايه. لەلایەكى تریشهوه واتای ئەم وشانە به شیوهیهكى فراوان لە فهرهنگە گشتییەكاندا بەدی دەكرێ. ئەگەر تەنیا واتای وشەكان مەبەست بێ.

۲- زاراوه تاییهتییهكانى ئەدەبى كوردی تێدا نییه. ئەو زاراوه ئەدەبیانەى كه تاییهتن به كورد و ئەدەبى كوردی و لە لیكۆلینهوه و سەرچاوه ئەدەبییهكاندا بەدی دەكرێن. بە تاییهتیش زاراوهكانى بواری فۆلكلۆری كوردی، ئەوا لەم فهرهنگەدا نەخراونەتە پوو. بۆنموونه: پەندى پیشینان، بەیت، لاوك، حەیران، بەیاز، سیا چەمانە، قۆریات، سەردوولكه، نوشته و دەیان زاراوهى تری ئەدەبى، كه تاییهتن به كورد و لە ناوچه جیاوازهكانى كوردستان بهكار دێن لەم فهرهنگەدا بەدی ناكړی. واتە ئەم فهرهنگە مۆركى ئەدەبى كوردی پێوه دیار نییه، بەلكو وەرگیرانیكى ئاسانی وشە به وشەى فهرهنگى ئەدەبى عەرەبییه. دەكرە لە پووی خزمەتكردن به زاره كوردییەكان بهم شیوهیه بكرابوايه، كه هەموو ئەو زاراوانەى تاییهت به جۆرهكانى مقامات و موسیقای. وهك: بەیات و حیجاز و خاوكەر و سیاچەمانە و ... هتد جۆرهكانى یان زاراوهكانى تاییهت به بەیت و

حیکایەت و ئەو جوۆرە شیعر و ھۆنراوانە، کە لە بۆنە تاییبەتیەکان وەک دروونەکردن و تازیە و شین گێژان و زەماوەند بەکار دەھاتن، پێویست بوو لەو فەرھەنگەدا تۆمار کرابان. کەچی ئەمانە بەدی ناکرێت. سەرەپای ئەوانەش ھەندێ زاراوەی عەرۆزی عەرەبی لە ئەدەبی کوردیدا پەنگی داوەتەو و لە لیکۆلینەوکاندا بە شیۆیەکی فراوان بەدی دەکری، کەچی لەم فەرھەنگەدا بوونیان نییە. ئەمە جگە لەوانەش کۆمەڵی شەپۆل و ریبازی ئەدەبی لە سەردەمە جیاوازیەکان لە کوردستان دروست بوون یان کۆمەڵی گروپی ئەدەبی (لە ھەشتاکان لە ھەولێر یان لە ھەندەران) دروست بوون. وەک پەھەند و فۆرمی گران و وێران و پوانگە و (نویکرنا ھەرھەر) لە بادینان... ھتد ئەم زاراوانە بەدی ناکرێن، کە ئەمەش کەموکورییەکی گەورە و بۆتە ھۆی ئەو، کە بوتری ئەم فەرھەنگە تەعبیر لە ئەدەبی کوردی ناکات، پەنگدانەو ھەبارودۆخ و تاییبەتمەندی ئەدەبی کوردی تێدا بەدی ناکری.

٣- کێشە زارە کوردییەکانی زیاتر ئالۆز کردووە لە جیاتی چارەسەرکردن.

یەکیەک لە کەموکورییەکانی ئەو فەرھەنگە، کە نە لەگەڵ بۆچوونەکانی قۆستەردا دەگونجی و نە لەگەڵ پەیام و ئامانجی کۆریەک دەگریتەو، پەنگدانەو ھە زارە کوردییەکانە لە فەرھەنگەدا، چونکە ناشی زاراوە تاییبەت بێت بە زارە جیاوازیەکان.

لەبەر ئەو ھەوێ وشە گشتی زمان نییە و تاییبەتە بە پەسپۆرییەکی دیاریکراو، لەم فەرھەنگەدا زارە کوردییەکان نابن بە تەوەرە بایەخپێدان، بەلکو زانستەکە دەبی بە تەوەرە سەرەکی. بۆ نموونە دەیان زاراوەی تێدا، کە ھەولدارا ھاوسەنگی لە نێوان زاری کرمانجی خواروو و ژووروو پابگرێت. وەک: یەکەم وشە فەرھەنگە (ئاخاوتە، گوته، وتە، گوتن، ئاخاوتن، ئاخافتن) ھ.

لەلایەکی تریشەو یەکیەک لە ئەرکەکانی کۆری و ئەو ئامانجەکی کە بۆ دامەزرێتەو بریتیە لە (یەخستنی زاراوەکان)، کەچی بەم کارە و ئەو زاراوانە، کە بلۆ بوونەتەو و بەکارھێنانی سەرتاسەری نییە، بەشیۆیەکی ھانی زارەکان دەدا، کە ھەریەکەو زاراوەی خۆی بەکار ھێنی، بەشیۆیەکی فەرھەنگەکی

دارپشتوو، کە هیچ جیاوازییەکی نەبێ لە گە‌ڵ‌ فهره‌نگی ئاساییدا یان تا پ‌اده‌یه‌ک لە فهره‌نگی زاره‌ کوردییە‌کان دە‌چێ‌ت. بە‌مە‌ش دوورکە‌وتنە‌وه‌یه‌ک لە‌ پ‌ه‌یامی خۆیدا تێ‌دا بە‌دی دە‌ک‌رێ‌. کۆ‌ر دە‌یتوانی لە‌ نێ‌وان ئە‌و زاراوانە‌دا یە‌کێ‌ک هە‌ڵ‌ب‌ژێ‌ری، کە‌ زۆ‌رت‌رین بە‌کارهێ‌نانی هە‌یه‌، ت‌اپ‌اده‌یه‌کیش زاره‌کان تێ‌دا هاو‌به‌شن. هە‌رچە‌ندە‌ وه‌کو واقعیی زمانی کوردی ئە‌وه‌ له‌بەر چ‌او دە‌گیرین، کە‌ لە‌ کاتی ئە‌م‌پ‌ۆ‌دا کۆ‌ر هە‌ول‌ دە‌دا کە‌ هاوسە‌نگی لە‌ نێ‌وان (بادینی و سۆ‌رانی) پ‌اب‌گرێ‌ت، بە‌لام ئە‌وه‌ به‌و شی‌وه‌یه‌ ناک‌رێ‌، کە‌ له‌سەر لایە‌نی زانستی ئە‌م‌ هاوسە‌نگییه‌ بپ‌اری‌زی، بواری پسپۆ‌رییه‌کە‌ بکاته‌ قوربانی کێ‌شه‌ی زاره‌کان. بە‌م هە‌نگاوه‌ هە‌ردوو بو‌ار سوودمە‌ند نابن، نە‌ زانستە‌کە‌ (پسپۆ‌رییه‌کە‌) و نە‌ زاره‌ کوردییە‌کان و نە‌ زمانی یە‌ک‌گ‌رتووی کوردی، دە‌ک‌را لە‌ جیاتی ئە‌م‌ شی‌وازه‌ بنه‌مایه‌کی تری بە‌کار بهێ‌نابوایه‌، کە‌ ئە‌ویش تە‌نیا یە‌ک زاراوه‌ی بە‌کار بهێ‌نابوایه‌. ج‌ا پ‌ی‌ژه‌یه‌ک له‌و زاراوانە‌ (بادینی) و پ‌ی‌ژه‌یه‌کیش سۆ‌رانی. پ‌ی‌ژه‌یه‌کیش زاراوه‌ی هاو‌به‌ش بە‌کار بهات‌بوایه‌. بۆ‌نموونه‌ له‌ کۆ‌مه‌ڵ‌ی زاراوه‌ تە‌نیا دە‌نگێ‌ک دە‌گۆ‌ڕێ‌ بە‌ پ‌ی‌ی زاره‌کان له‌م باره‌دا پ‌ی‌ویست ناکا هە‌ردوو وشه‌ وه‌ک زاراوه‌ له‌ فهره‌نگه‌که‌دا بە‌کار بێ‌ت. تە‌نیا یە‌ک‌کیان دە‌شی‌ بک‌رێ‌ بە‌ زاراوه‌یه‌کی گشتی. بۆ‌ نمونه‌: (داهێ‌نانی سه‌ره‌کی - داهێ‌نانا سه‌ره‌کی)، (کێ‌شی به‌رده‌وام - کێ‌شا به‌رده‌وام، جودایی - جوداهی، به‌کارهێ‌نە‌ری زمان - بکارهێ‌نە‌ری زمانی). هت‌د. تە‌نانە‌ت له‌ هە‌ندی باردا نە‌بوونی وشه‌ له‌ زاره‌کی تر وای کردووه‌ کە‌ له‌ شی‌وه‌ی گرێ‌دا ده‌رب‌پ‌ینی بۆ‌ داب‌تاشن. وه‌ک (دە‌گمە‌ن، گە‌له‌ک کێ‌م).

٤- ئە‌وه‌ی سه‌رنج‌پ‌اکێ‌شه‌ ژماره‌ی زاراوه‌کان له‌م سێ‌ جۆ‌ر پ‌یز‌کردنه‌ گۆ‌پ‌انیکی زۆ‌ری به‌سه‌ردا دێ‌ت. بۆ‌نموونه‌ زاراوه‌ کوردییە‌کان له‌ فهره‌نگی کوردی - عە‌ره‌بی ئینگلیزی ٣٩١٥ زاراوه‌یه‌ که‌چی له‌ فهره‌نگی عە‌ره‌بی ئینگلیزی کوردی ده‌بی‌ته‌ ٣٨٧٢ و له‌ فهره‌نگی ئینگلیزی - کوردی - عە‌ره‌بی ژماره‌که‌ ده‌بی‌ته‌ ٣٩٠٩. ئە‌مە‌ش نە‌چه‌سپاوی و بێ‌ متمانه‌یی ده‌گه‌یه‌نێ‌ له‌ فهره‌نگه‌که‌دا.

پەراوێژەکان

- ^۱ - یوجین قۆستەر (۱۸۹۸-۱۹۷۷) ئەندازیاریکی ئەمساوییه، لە بواری کارەبا، بە رابەر و باوکی زاراوەسازی نوێ ناسراوە و نوێنەری سەرەکی قوتابخانەی زاراوەسازی فیهننایه.
- ^۲ - علي القاسمي، المصطلحية (علم المصطلحات)، مجلة اللسان العربي، ع ۱۸، ص ۹.
- ^۳ - علي القاسمي: علم المصطلح: اساسه النظرية وتطبيقاته العملية، ص ۱۰.
- ^۴ - محمود فهمي حجازي: الاسس اللغوية لعلم المصطلح، ص ۲۰.
- ^۵ - علي القاسمي، المصطلحية (علم المصطلحات)، مجلة اللسان العربي، ع ۱۸، ص ۱۰.
- ^۶ - محمود فهمي حجازي: الاسس اللغوية لعلم المصطلح، ص ۱۱.
- ^۷ - سەرچاوەی پێشوو، لا ۱۱.
- ^۸ - البرنامج العربي لمنظمة الصحة العالمية، علم المصطلح لطلبة العلوم الصحية والطبية، ص ۲۵.
- ^۹ - بۆ زانیاری زیاتر بپروانه:
- ^أ - مهدي صالح سلطان الشمري، في المصطلح ولغة العلم، ص (۷۳-۷۴).
- ^ب - احمد مطلوب، بحوث لغوية، ص (۲۰۷-۲۰۸).
- ^{۱۰} - بۆ زانیاری زیاتر بپروانه:
- ^أ - خليفة الميساوي، المصطلح اللساني وتأسيس المفهوم، ص ۱۳-۲۰.
- ^ب - البرنامج العربي لمنظمة الصحة العالمية، علم المصطلح لطلبة العلوم الصحية والطبية، ص ۳۰-۳۹.
- ^{۱۱} - سەرچاوەی پێشوو، لا ۹.
- ^{۱۲} - محمود فهمي حجازي: الاسس اللغوية لعلم المصطلح، ص ۱۹-۲۸.
- ^{۱۳} - يوسف مقران، المصطلح اللساني المترجم (مدخل نظري الى المصطلحات)، ص ۸۴.
- ^{۱۴} - محمود فهمي حجازي: الاسس اللغوية لعلم المصطلح، ص ۲۰.
- ^{۱۵} - البرنامج العربي لمنظمة الصحة العالمية، علم المصطلح لطلبة العلوم الصحية والطبية، ص ۱۰.
- ^{۱۶} - يوسف مقران، المصطلح اللساني المترجم (مدخل نظري الى المصطلحات)، ص ۸۵.
- ^{۱۷} - يوسف مقران، المصطلح اللساني المترجم (مدخل نظري الى المصطلحات)، ص ۸۴.
- ^{۱۸} - هەندیک زاراوەی ئینگلیزی لەناو فەرەهەنگەدا هەن، چەند جارێک دووبارە کراونەتەووە و هەر جارێکیش چەند زاراوەیەکی کوردییان بەرانبەر داناوە.
- ^{۱۹} - جواد حسني سماعنه، المعجم العلمي المتخصص (المنهج والمصطلح)، مجلة اللسان العربي، ع ۴۸، ص ۳۶.

سههچاوهکان:

- ١- به زمانی کوردی:
- لیژنه‌ی ئهدهب له کۆپی زانیاری کوردستان، زاراهوی ئهدهبی، چاپخانه‌ی وهزاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر، ٢٠٠٦.
- ب- به زمانی عه‌ره‌بی:
١- احمد مطلوب، بحوث لغوية، دار الفكر للنشر والتوزيع، عمان، ط١، ١٩٨٧.
- ٢- البرنامج العربي لمنظمة الصحة العالمية، علم المصطلح لطلبة العلوم الصحية والطبية، فاس، ٢٠٠٥.
- ٣- جواد حسني سماعنه، المعجم العلمي المتخصص (المنهج والمصطلح)، مجلة اللسان العربي، ع٤٨، ١٩٩٩.
- ٤- خليفة الميساوي، المصطلح اللساني وتأسيس المفهوم، دار الامان، الرباط، ط١، ٢٠١٣.
- ٥- علي القاسمي، المصطلحية (علم المصطلحات)، مجلة اللسان العربي، الرباط، ع١٨، ج١.
- ٦- علي القاسمي: علم المصطلح: اسسه النظرية وتطبيقاته العملية.
http://www.4shared.com/file/3-lzcxo/_online.html.
- ٧- محمود فهمي حجازي: الاسس اللغوية لعلم المصطلح، دار غريب للطباعة، القاهرة.
- ٨- مهدي صالح سلطان الشمري، في المصطلح ولغة العلم، جامعة بغداد، بغداد، ٢٠١٢.
- ٩- يوسف مقران، المصطلح اللساني المترجم (مدخل نظري الى المصطلحات)، دار ومؤسسة رسلان، دمشق، ٢٠٠٩.

ملخص البحث

هذا البحث بعنوان (معجم المصطلحات الأدبية، من منظور نظرية فوستر)، عبارة عن تقييم (معجم المصطلحات الأدبية) الذي تم اعداده من قبل لجنة الادب في المجمع العلمي الكوردستاني بلغات ثلاث، وهي: الكوردية، العربية، الانكليزية. إلى جانب تقييمه لـ(معجم المصطلحات الأدبية) في ضوء النظرية الاصطلاحية، ويحاول البحث الحالي الاجابة على الاسئلة الآتية: الى أي مدى توجد في معجم المصطلحات الادبية اسس وخصائص المعجم الاصطلاحي؟ وهل يختلف عن القاموس العام؟ وأي نظرية أو اتجاه اصطلاحی تم اتباعه في هذا المعجم؟ ويحاول البحث في الفصل الاول والذي هو فصل نظري وضع اطار نظري عام لمعجم اصطلاحی، ولهذا تم الاستفادة من نظرية فوستر. وفي الفصل الثاني تم اجراء تحليل احصائي لـ(معجم المصطلحات الادبية، للجنة الادب في المجمع العلمي الكوردستاني) من منظور هذه النظرية.

Abstract

This study, which is captioned "Lexicon of Literary Terms from E.Wüster's Standpoint", analyses and evaluates the "Lexicon of Literary terms" written by Literary Committee of Kurdish Academy Assembly that covers Kurdish, Arabic and English languages. The study questions to what extent the work has operated the principles and incorporated the characteristics of lexicography? Is it different from general dictionaries? What theory or approach has been employed on which the lexicon is based? Those form research questions. The study attempts to answer the aforesaid questions and assess the work under the light of lexicography principles. Chapter one is dedicated to set a frame for specialized lexicon in the light of E.Wüster's viewpoint, while chapter two is set to statistically assess "Lexicon of Literary terms by Kurdish Academy Assembly" according to E.Wüster's theory.□

بۆچوونە سۆفییانەکان لە دیوانی ئەحمەدی خانی

ئێبیراھیم ئەحمەد شوان

زانکۆی سەلاحەدین/ھەولێر

کۆلیژی زمان – بەشی زمانی کوردی

پوختە

ئەم لێکۆڵینەوێە بە ناوێشیانی (بۆچوونە سۆفییانەکانی دیوانی ئەحمەدی خانی) یە، باسی لایەنی سۆفییانەیی خانی دەکا لە دیوانە شیعەرەکییدا. سەرەتا باسی رابەری تەریقەت و رییازی سۆفییانە و پێوەندیی مۆرید بە رابەرەوێ کراوە و پاشان بە متماکردنە سەر نمونە شیعرییەکان لایەنی سۆفیگەریی مەجازی و حەقیقی دەستنیشان کراوە و ئاماژە بە قۆناغەکانی سۆفییانەیی کراوە.

پێشەکی

هەتا ئەم سالانەیی دوایی (ئەحمەدی خانی) ھەر بە مەم و زینەکی دەناسرایەوێ و لێکۆڵینەوێ توێژەرانی لە چوارچێوەی ئەو داستانە مەزنەدا بوو، جا لێکۆڵینەوێکان رامیاری بان یان نیشتمانی یاخود سۆفیگەری و فەلسەفی.

ھەر کە دیوانەکی (خانی) لە سالی ١٢٠٥ دەکەوتە بەر دیدی خوێنەرانی، مەیدانی لێکۆڵینەوێکان فراوانتر بوو و غەزەل و قەسیدەکانی بوونە کۆمەڵی کەرەستەیی خاوی دیکە کە دەتوانی چەند لایەنیکی دیکەیی بیروبەوێ پەکانی ئاشکرا بکەین.

یەکیک لەو لایەنانەیی کە توێژەر مەبەستییەتی نووکی خامەیی لی بەگەر بخات، ئەوێش لایەنی سۆفیگەرییە لە دیوانەکی خانییدا.

لېكۆلىنەۋەكە لە دوو تەۋەرە پىك ھاتوۋە:

تەۋەرەى يەكەم: رابەر و تەرىقەت لای خانى، پىۋەندىيى مورىد بە رابەرەۋە، خانى
و ئامازە كىردن بە رابەرى تەرىقەت.

تەۋەرەى دوۋەم: قۇناغەكانى خۇشەۋىستى لای (خانى) كە ئەمانەن:

۱- خۇشەۋىستى مەجازى.

۲- خۇشەۋىستى پىغەمبەر (ص).

۳- خۇشەۋىستى خۋايى. لە دۋاي ئەمانە دەچىنە سەر بابەتى: خانى و
فەناۋون، لە فەناۋە بەرەۋ بەقا، خانى و خۇشەۋىستى بەھەشت.

تەۋەرەى يەكەم

رابەر و تەرىقەت لای خانى:

ھەر شاعىر پىك گەر لە پروۋى سۆفىگەرىيەۋە باسى لىۋە بىكرى، دەبى بە بەلگە
بىسەلمىنرى كە سۆفىيە، بەلام لەبەر ئەۋەى (خانى) سەلمىنراۋە كە سۆفىيە بۆيە
ئەم بۋارە دەبۋىرىن و تەنیا ئامازە بە ھەندى زاراۋەى سۆفىگەرى دەكەين كە لە
يەكەم غەزەلى دىۋانەكەيدا بەرچاۋ دەكەون بە ناۋىشانى (نەققاشى ئەزەل رۇژا
سەر لەۋحەيى رەنگىن دا) كە ئەمانەن ((نەققاش، ئەزەل، رۇژ، لەۋح، كىتاب،
عەشق، رەسم، نەفخ، مەلەك، عىلم، خەت، سەجدە، مەحبۇب، ئىبلىس، دىر،
رووح، ئەنەل حەق، واحىد، ساقى، جام، مەى، سەرخۈش، دل، دىن، پەرتەۋ،
مەزاھىر، مومكىن، نوور، تەمكىن، زولەيخا، يۈسۈف، مىسباج، ئەبەد، قەندىل،
گەنج، جان، جەمال، عىرفان، زاھىد، شاھىد، سۆفى، سىر، نوقتە)) دىۋانى
خانى، ل ۴۹ - ۵۰. جا ئەگەر بە سەرجەم دىۋانەكەيدا بچىن ئەۋا بە سەدەھا
ۋشە و زاراۋەى سۆفىيەنەمان بەرچاۋ دەكەۋىت كە (خانى) لە شوئىنى گونجاۋى
خۇيان بەكارىانى ھىتاۋون و ئەمەندەى سەرەۋە نمۈنەى مشتىكە لە خەرۋارىك.

ھەر چەندە رېبازى نەقشەبەندى لە سەردەمى جىزىرى و خانىدا بە شىۋەيەكى فراوان وەك سەردەمى مەولانا خالىد و خەلىفەكانى لە كوردستان بالاو نەبووبوويەو، بەلام وەك رېبازىكى دىرین بوونى خۆى سەلماندبوو. بەپىي بۆچوونى (زەقەنگى) و ھەندى لە نووسەرانى دىكە لەوانەش خۆم، جىزىرى سەر بە رېبازى نەقشەبەندى بوو^(۱)، بەلگەى ئەمەش لە دىوانەكەيدا بەرچا و دەكەوى^(*).

لە دواى جىزىرىش (خانى) تاكە سوارەى مەيدانى ئەدەب بوو و ھەر دوو بەرھەمى (مەم و زىن و دىوانەكەى) ئاماژەيان بە لایەنى سۆفىگەرى كردوو. (خانى) بە ئاشكرا ناوى (نەقشەبەندى) دىنى و نىشانى دەدا كە رېبوارىكى ئەو رېبازە بوو:

مەدى نەقشەك ژ نەقشى نەقشەبەندان

قە بوو قەيدى دمن يەك يەك ژ رەندان / د.خ/ ۲۴۵

واتا: من نەخشىكى شىخى نەقشەبەندىيەكانم بىنى و يەكە يەكە كۆتەكانى دەستم بوونەو و ئازاد بووم. بىنەكەشى ھەستىيە يا مەعنەوييە، ھەستى بە چاوى سەرە و مەبەست لە مەعنەويش پىۋەندىيە (رابطە) كە نەقشەبەندىيەكان باوەرپيان پىي ھەيە و بە مەزنىترىن ھۆكارەكانى گەيشتنە خاوى دادەنن، چونكە فەنايە لە شىخ و پىشەكىي فەنابوونە لە خودادا.

(خانى) وەكو نەقشەبەندىيەك كە (مجدوب سالك) ھ ژۆران جار وشەى (مجدوب)ى بەكارھىناو، چونكە نەقشەبەندىيەكان بە جەزبە دەست پىدەكەن، ھەر وەكو شىخى نەقشەبەندى دەلئىت ((بداية طريقنا نهاية الطرق الاخرى))^(۲).

خانى و رابەرى تەرىقەت

ئەحمەدى خانى راستەوخۆ ناوى رابەرى تەرىقەتى نەھىناو، بەلام بە چەند شىۋازىك ھىماى بۆ كردوو، لەمەشدا جۆرە لىكچوونىك بەدى دەكرى لەگەل

* بىروانە لىكۆلنەو ھەيكى / د.ابراھىم احمد شوان، شىعەرى عىرفانى لە نىوان باباتاھىر و جىزىرىدا.

گۆڤارى (الاستاذ) ژمارە ۵۲/ سالى ۲۰۰۵، ل ۸۱۷ - ۸۱۸.

گۆڤارى نەكادىمىيەى كوردى ژمارە (۲۷)

(مەلایى جىزىرى)دا، چۈنكى ئەۋىش ناۋى رابەرى نەھىناۋە و بە ((مورشىد و پىر و خدر))^(۲) ناۋى بردوۋە. ئەمەش شىتېكى ئاسايىيە چۈنكى (خانى) لە روۋى سۆفېگەرېيەۋە شاگردى (جىزىرى) بوۋە و گەلى لە شىعرەكانى كارىگەرېى جىزىريان پىۋە ديارە.

گەر سەيرى دىۋانەكەى (خانى) بىكەين دەبىنن بەم وشانەى خوارەۋە ئىشارەتى بە رابەرى تەرىقەت كردوۋە كە ئەمانەن:
۱- شەيخى مە:

شاھىد بى تۆ ئەى زاھىد مەحبوب پەرەستم ئەز
بى شاھىد و مەى نابم شەيخى مە ئەو ئايىن دا / د.خ/ ۵
۲- شەيخى جام:

شەيخى جام ئەر نەفەسى ھەمدەمى دل كەت ب مورا
لى موراى دلى مورا بىن كەشفى قوبور / د.خ/ ۱۴۱.
۳- مورشىدى كامل:

رەمز و ئىعجازى دخوبان بى عىبارەت مەدح دكەم
مورشىدى كامل ئەزم ئىرۋەھە ساحب رازم ئەز / د.خ/ ۱۷۸.
لەم بەيتەى سەرۋەدا وا پىدەچى (خانى) خۆى لە پلەى رابەرى دابى و پىۋىستى
بە رابەرى كەسى دىكە نەبى.

۴- نەقشى نەقشەندان: لەم بەيتەى دادى مەبەستى لە نەقشەندان رابەرى
رېبازى نەقشەندىيە كە رابەرىتەى كردوۋە بەرەو پىگەى پاست:
مە دى نەقشەك ژ نەقشى نەقشەدان

قە بوو قەيدى د من يەك يەك ژ زەندان / د.خ/ ۲۴۵.
ئەو بەيتانەى كە تۆمار كران ھەموۋيان بەلگەن لەسەر ھەبوۋى رابەر لای
ئەحمەدى خانى، كەۋابو (خانى) سۆفى بوۋە.

پېۋەندىي رېبىۋارى سۆڧىگەرى بە رابەرەۋە

رابەرى تەرىقەت بە گىشتى و لای نەقشەبەندىيەكان بە تايىبەتى پلە و پاىيەكى بەرزى ھەيە و جىگەي رېزى رېبىۋارانى سۆڧىگەرىيە و لە ھەموو كار و فەرمانىكىدا گوڧراپەلى دەكەن و بى فەرمانى ناكەن، چونكە بەلای ئەوانەۋە چۆن ((حەزرىتى جوبرائىل ئەمىنى ۋە ھىيە بەم جۆرە شىخ ئەمىنى ئىلھامە))^(۴) لە خۆيەۋە فەرمان ناكات و بەگوڧكردىنى شىخ رەزامەندىي خۇدايە ۋ ئەۋەي گازاندەي ھەي لە رىزى تەرىقەت دەردەكرى. ھەر لەم بارەيەۋە گوترەۋە ((ھەر كەسى شىخىكى نەبى بۆ ئەۋەي لە دونيا پەرسىتى و خۆبەزلانين و عوجب و رىا و ھەسوۋدى بىپارېزى ئەۋا بەرامبەر خۇدا گوناھبارە))^(۵).

(خانى) پىي وايە ئەۋەي لە عىشقەكەي راستى و لەگەل دولبەرەكەي دوۋپوۋ نەبى، دەبى لەگەل راي ئەۋ بى و سەرپىچىي فەرمانەكانى نەكات و ۋەكو سەنعانى فەرمانى يارەكەي جىبەجى بكا بە فەرمانى ئەۋ كافر بى و قورئان بسوۋتېنى، لېرەدا دولبەر شوڧىنى رابەرى گرتۆتەۋە:

د فەرمانى كى صادق بت و ناخۋازى موناڧق بت
دقئ ھەردەم موافق بت ۋەكى شەيخى د سەنعانى
ۋەكى شىخى دھادر بت د فەرمانى دە نازر بت

ب ئەمرى دۆستى كافر بت بسوۋزى صوحڧى قورئانى / د.خ/ ۳۳۶

(خانى) لەۋ باۋەپەدايە رابەرى كامىل ھەلە ناكە و گەر لە روۋكەشەۋە فەرمانەكەي نەشیاۋ بى، بەلام لە ناخەۋە ھىكمەت زانە و دەزانى ئەنجامەكەي چى دەبىت، ھەرۋەكو سەنعانى كە لە روۋكەشىدا كارەكانى ھەموۋى دژى ئىسلام بوۋن و پاشان بە كچەكەۋە بەرەۋ ئيمان و خۆشەۋىستىي ھەقىقى گەپانەۋە.

(خانى) لەم ھەلۋىستەيدا تانە لە سۆڧى دەدا كە ھەر روۋكەشى كارەكانى بەدى دەكا و بى ئاگايە لە ناخ و ھىكمەتى كارەكانى، خانى لە سەروۋى پلە و پاىيە سۆڧىيەۋە دەدۋى و ۋەكو عارىڧى ھەلسۈكەۋت دەكا و بە ئاشكرا دەلى:

سۆفيا نەكان شەۋكۆرن و چاۋيان نوورى عەشق بەدى ناكات و شتەكان لەسەر
حەقىقەتى خۇيان نابىنن:

ئەگەر دلبەر مەجازى بت ژ رەنگى لبسى غازى بت
بلا سۆفى نەپازى بت بمىنە ئەو د حىرمانى
بنى سۆفى قەۋى دىنە ۋەكى خەففاشى مسكىنە
لنك ۋى رۆژ تو رەنگ نىنە چو نابىنن ژ عومىيانى / د.خ/ ۳۳۷

(خانى) بەھۆى رابەرى تەرىقەتەۋە دل و دەروونى كراۋەتەۋە و لە پىگەى
ھاۋدەمىي ئەۋفەيز و بەرەكەتى بەسەردا بارىۋە:

گوشادا دل ژ بۆ من را مويەسسەر نەبوۋ بى سوحبەتا سوورەت
لەۋەندان/ د.خ/ ۲۴۵

رابەر ھەمىشە لە يارمەتيدانى موريدەكەيدايە و ۋەكو كۆنترۆلى ئامىر كار لە دل
دەكات، لەم بەيتەدا بەھۆى رابەرەۋە پىگەى گەيشتنى كەعبەى پىرۋى لى كورت
بوۋەتەۋە و مەدەد و يارمەتى شىخى بۆ ھاتوۋە:

ل من كورت بووريا كەعبا ويسالى ژ نوورا تەلەتتا بالابلندان / د.خ/ ۲۴۵

لە بەيتە شىعريكى دىكەدا رابەرەكەى (خانى) بە نەينىيەۋە خەلۋەتى لەگەل
كردوۋە و لە لىۋەكانى خۆى شەربەتى خۆى داۋەتى، خەلۋەت يەككە لە
سروۋتەكانى نەقشبەندىيەكان و لقيكە لە (سفر) كە داپرانە لە كۆمەلگا و پوۋ لە
خا كردنە، بۆ نمونە:

نېھانى خەلۋەتەك دا من ژ لەعلان شەربەتەك دا من
بو ۋەسلنى سوحبەتەك دا من كرم بەندە د فەرمانى / د.خ/ ۳۳۶

خاننى و خوشەويستى

خوشەويستى ئارەزووكردنى دلە بۆشتى، ھەركە ئەو ئارەزووكردنە بەردەوام بوو
و چەسپا پىيى دەگوتىرى عەشق، لەو كاتەدا عاشق ئامادەيە لە پىناو
مەعشوقەكەى ھەموو شتى بىكات.

ئەو خوشەويستىيەى ئىمە باسى دەكەين سۆفيا نەيە، واتا: خوايىيە، ئەم
خوشەويستىيەى يا لە رىگەى عەشقى مەجازىيەو پەيدا دەبى، ياخود نوور ئاسايە
و دەپژىتە دل و دەروونى دلدارەو.

پىناسەى خوشەويستى ھىندە ئاسان نىيە و ئەستەمە بىرئىت و ھەرچى لە
بارەو گوتراو باسى شوئىنەوار و بەروبووم و ھۆيەكانىتى چونكە ئەو
خوشەويستىيەى تايىبەتە بە پەرۋەردگارى مەزنەو^(۱).

خوشەويستىيەى خوايى بناغەى سۆفىگەرىيە و بى ئەو سۆفىيەتى قالىبىكى
بۆشە، خوشەويستى لاي ئەحمەدى خانى بە سى قۇناغدا رەت دەبىت كە
ئەمانەن:

(۱) خوشەويستىيەى مەجازى: ئەحمەدى خانى لە شىعرەكانىدا ناوى ھىچ كىچىكى
نەھىناو، بەلام لە چەند شوئىنەك ھىما بۆ عەشقى مەجازى دەكات. لەم بەيتەى
خوارەو دەروونى دەكاتەو كە عەشق يان مەجازىيە يان حەقىقى، لە ھەردو
باردا دل دەسووتىنى، جا چ بە ئاگر چ بە نوور، گەر مەجازى بى بە ئاگر و گەر
حەقىقى بى بە نوور:

عیشقبارى دوو تەرىقن، چ حەقىقەت چ مەجاز

شەمەى جان دى بسووتىتن، چ ب نار و چ ب نوور / د.خ/ ۱۴۳

لە بەيتىكى دىكەدا باسى دولبەرى مەجازى دەكات و ئامادەيە بۆ
جىيەجىكردنى فەرمانەكانى، ھەرچەندە سۆفى لەم ھەلسوكەوتە رازى نىيە و بى
خەبەرە لە ئاكامى ئەو كارە. عەشقەكە لىرە مەجازىيە بەلام ھەنگاۋىكە بۆ
عەشقى حەقىقىي خوايى چوۋە:

ئەگەر دلبەر مەجازى بت ژ رەنگى لبسى غازى بت

بلا سۆفى نەپرازى بت بمىنە ئەو د حرمانى / د.خ/ ۳۳۷

(خانى) كە لە عەشقى مەجازى دەگوازيته وه يەكسەر بەرەو عەشقى خوايى
ناچىت، بەلكو لە خۆشەويستى پيغەمبەرەو بەرەو ئەقبنى خوايى ھەنگاو
دەنيّت.

۲- خۆشەويستى پيغەمبەر (ص): ئەم خۆشەويستىيەش بەشيكە لە
خۆشەويستى مەجازى، چونكە پيغەمبەريش مرقۇشە، بەلام قۇناغيكە بۆى. لەم
دوۋ بەيتەدا دولبەر بەشيكى لە بوونى (خانى) تىدايە و ھەموو جەزبەدارىك
ئاگادارى نھيىنى عەشقى خانىيە، مەبەست لە جەزبەدار موريدي نەقشبەندييە:

دلا قەت نىنە مەحبوبەك ژ تە جوزئەك نەبت لالى

دلاراما نە مەجزوبەك ھەيە سپرا تەژى خالى / د.خ/ ۳۱۱

پاشان (خانى) خۆشەويستەكەى خۆيمان بۆ دەستنيشان دەكات و دەلى: كى
بى دواى ئەم ھەموو ئازارە ئارەزوۋ لە ياريكى چواردە سالى نەكات، ليرەدا جورە
وردەكارىيەك لە چوارىنەكەدا ھەيە و مەبەستى (۴ = ۱۰ × ۴) يارى چل سالييە كە
لە (۴۰) سالى بوو تە پيغەمبەر. ئەم بۆچۈنەش ھەر لە خۇرا نىيە و لەم بەيتانە
پەيدا بوو كە لەمەودا ئامازەيان پيئەكەين و ھەمويان بەرەو ئەو قەناعەتەمان
دەبن كە چواردە سالييەكە پيغەمبەرە (ص):

جەگەر نالى مەھاقىت ھەمى يەك يەك ھلاقيت

كەلۈكى بت كو ناقيت ھەببەك چاردە سالى / د.خ/ ۳۱۲

(خانى) لە چوارىنەيەكى ديكەدا زياتر يارەكەيمان پى ئاشنا دەكا و چەند
سيفەت و دەسەلاتىكى دەداتى كە ھەر شايانى شەئنى پيغەمبەرە (ص)،
لەوانەش: لەسەر تەختى دلى شاعير سولتانه و دلى ئەو يارە عەرشى يەزدانە و
ئاگادارى حالە دەروونىيەكانى شاعيرە و خاۋەنى زانستىكى زۆرە و ۋەكو (خانى)
كۆلەوار نىيە:

ل تەختى دل ئەو سولتانه دلى وى عەرشى رەحمانە

وەكى خانى نە نەزانە دزانت ئەو ب ئەحوالى /د.خ/ ۳۱۳

لە نيوە بەيتى دووھمدا ئامازە بە فەرمودەيەكى پيغەمبەر (ص) ھەيە كە دەفەر مووى ((قلب المؤمن عرش الرحمان))^(۷).

لە چوارىنى كۆتاييدا روونى دەكاتەو كە يارەكەى ئاگادارى حالە سۆفيايەكانى ئەو و ھەرچەندە لە رووكەشدا توندوتىژە، بەلام لە ناخەو بە رەحم و دلسۆزە:

ب ئەحوالى خەبەردارە ب سوورەت ئەو خوە غەدارە

دباتىن ئەو پوپ دلدارە (سبحانە اللہ) چ ئەو عالى /د.خ/ ۳۱۳

۳- خۆشەويستى خوايى: ئەحمەدى خانى دواى ئەمە بەرەو خۆشەويستى خوايى دەچىت، بە خۆشەويستى خوايى شەوى تاريك يان دلى تاريك دەبىتە پۆزى پووناك، ياخود بەو خۆشەويستىيە نەبوون دەبىتە بوون، چونكە مرؤف سىبەرە و لەناو دەچى، ھەركە گەيشتە حەقىقەتى خۆشەويستى بە نەمرى دەمىنيتەو، ئەمەش لە رىگەى ئەو نوورەى كە بەلاى سۆفيايەكانەو دەركەوتنى بوونەوەرەنە، لەسەر حەقىقەتى خۆيان، ئامىرى ئەو نوورەش پۆز و دلە. بە واتايەكى دىكە زىندووكردەو دلى مردوو بە دەستى رابەرى كامل لە گىنە ھەرچەندە بە لاى ھەندىكەو ئەستەمە:

شەبى زولماتى ب ئىمكانى دبت سوېجى نوما

ئافتابى ئەحەدىيەت ژفەلەق تىتە زوھوور /د.خ/ ۱۴۵

(خانى) داوا لە مەيگىر (رابەر) دەكا كە پىكىكى پاككەرەو بەسەر دلدا بكات، ئەويش سەر و مال و دل و گيانى خۆى دەداتى بۆ ئەوەى چلكى دلى بشۆرىتەو و پىي بگاتە مەقاماتى بالا و ببىتە خاوەنى كەشف و كەرامەت و دارەكەى حەللاج، مەبەست لەو دارە يان دارى مەعريفەيە، ياخود ئەو سىدارەيە كە حەللاجى پى لە خاچ درا. وشەى (منصور) ئامازەيە بە حەللاج ياخود ناوى بەركارە و بە واتاي

سەرکەوتوۋ دىت، چونكە ئەۋەى بگاتە ئەم پاىەىە سەرکەوتوۋە جا بمىنى يان
نەمىنى:

سەرو مال و دل و جانى مه فیدایی ته بتن

بکه قەلبى مه تو ساقى ژ شەرابا خوۋ تەھوور

دا بکه م کەسبى مه قامات عولوۋى دەرەجات

يا بکه م کەشفى کەراماتى ژ دارا مەنصور / د.خ/ ۱۴۶

شاعیر لە ۋاۋە پەىە کە دارى مەعرفەت یاخود ئەۋ کانگای مەعرفەىەى کە
حەللەج زانستى خواىى لى ۋەردەگرت، ھەر ئەۋ دارەىە کە نەۋای (أنا الله) لى لىۋە
ھات، بۆىە داۋا لە زاھیدى روالەت بىن دەکات کە سەردانى ئەۋ دارە بکات لە دۆلى
قودس ((ونودي من شاطئ الوادي الايمن في البقعة المباركة من الشجرة أن يا
موسى إني أنا الله)) القصص / ۳۰ تاكو گوۋى لە دەنگى (انا الله) بىت لە كىۋى
طوورى دلى شاعیر:

ب زیارى ۋەرە قەیدا شەجەرە ۋادىی قودس

کە بزانی ببهى صیتی (أنا الله) ژ طوور / د.خ/ ۱۴۸

لە قەسیدەىەكى دیکەدا (خانى) ئاماژە بە ميعراجى دلى دەکات کە بە دۋای
نېچىرى خۆیدا ۋىلە ۋ بى ۋىستى ئەۋ ئارەزوۋى لە فرین کردوۋە، ئەم ئارەزوۋەش
بریتیە لە بىزاربوۋنى رۆح لە ناۋ چوارچىۋەى جەستە ۋ گەپانە بە شوین ئەۋ
حەقیقەتەى کە بالندەى دلى ئارەزوۋىەتى:

دىسان دلى شەیدا ژ نوو بى ئىختیار پەروان کر

صەیدەك دیە ۋ بەردایە دوو مەیل ۋ فەرا شەھباز کر / د.خ/ ۱۵۶

ئارەزوۋى دلى (خانى) بۆ حیکمەتە، حیکمەتیش کاملە ۋ لەجى خۆیەتى، ئەۋ
عەشقى شاعیر بەدۋايدا ۋىلە عەشقىکى حەقیقیە ۋ لە وشەى (عنقا)دا
بەرەستە بوۋە. غەزالی لە (رسالة الطیر) دا کە ميعراجى بالندەکانە بەرەۋ خودا
ۋشەى (عنقا)ى بەکارھىناۋە ۋ (عطار) یش لە (منطق الطیر) ۋشەى (سیمورغ)ى
گۆشارى نەکادىمىای کوردی ژمارە (۲۷)

تۆمار کردووه و هەردووکیان یەك شتن و مەبەست لییان حەزرەتى خوايييه، عەنقا
شوینی بەرز و دووره، بالەندەى دلى (خانى) یش بۆیه بەرەو هەوراز دەچى تا بگاتە
خزمەتى ئاستانەى خواييى:

مەيلا وی مهحضا حیکمهته صهيدا وی عەنقا سیرهته

تەیری وی بالا هیمهته لەورا تەلەب ئەفران کر / د.خ/ ۱۵۷

(خانى) لەوہ ئاگادارە کە گەشتەکەى بەرەو کوئیە و زۆر چاک دەزانى ئەوہى
بەو پڕیگایەدا بپروات لە دولبەرى حەقیقى دەگەرێ و گەشتەنە ویش کارێکی هەندە
ئاسان نییە و وەکو راوکردنى عەنقایە (عەنقاش بالەندەى کە ئەفسانەییە و
نابینرێ و ناگیرێ)، بۆیە نابى لە تۆرەکەى خافل بێت:

عەنقا ب دەست کەس ناکەفت دامەك دقئ ئەو داکەفت

نابت کو غافل راکەفت ئى قەصدى صهيدا بازکر / د.خ/ ۱۵۸

ئەحمەدى خانى لێرەدا بەراوردی دەکا لە نیوان شیۆهى یارى مەجازى و
حەقیقى، پێى وایە شیۆهى مەجازى جوانییەکەى دل مەست دەکات بەلام
زۆرخایەن نییە و جەستەى کەى مردووى بى گیانە، بە پێچەوانەوہ عەشقى حەقیقى
کە عەنقا ئاسایە و دەست ناکەوێ، جا ئەوہى بیەوێ بیگاتى پێویستە گیانى خۆى
لە بەندیخانەى جەستەى ئازاد بکا و بە شوینیدا بپروات تا دەیگاتى، ئیمەش بەم
شیۆهە هەلسوکه وتمان کرد:

شەکلى مەجازى چەندەکە صهيدا حەقیقى ویردەکە

تەیغوونى قەیدا لى قەکە بەحرى مە بەر ئەنداز کر / د.خ/ ۱۶۱

خانى و فەنابوون

فەنا نەمانى بەندەى لە بوونى حەقدا، واتا: نەمان و توانەوہى سیفەتە
مروّقییەکانە لە سیفەتە خواييیەکاندا، فەنا کۆتایى روّیشتەنە بەرەو خوا و بەقا
سەرەتای روّیشتەنە لە خودا.

(خانى) لە چەند بەيتىكىدا ئامازە بە فەنا بون دەكات، سەرەتا مەرۇف دەكاتە دوو بەشەو، بەشەكەن كە پەيدا دەبن خۇيان لەم دونيايە فانى دەكەن بۆ ئەوۋى لە جىھانى دوايى باقى بن، ھەندىكىشىيان بى بەرامبەر خۇيان لە دونيا فانى دەكەن، واتا: بە دواي ئارەزوۋى خۇيان دەكەن و پۇژى دوايىيان لە پىر نىيە و لە ئەجامىش لەناو دەچن بى بەرامبەر و پاداشت.

چىنى يەكەم بوونى خۇي فانى دەكا بۆ ئەوۋى بوونى تۆ (خودا) بەدەست بىنى و لە ناو بوونى تۆ بتوئەو و لە سەوداى كرىنى جوانى تۆدان، خانىش وەكو ئەو پىرئەنەى كە چەنگى خورى لە دەستدا بوو و دەيوست جوانى يوسفى پى بىرى، ئەوۋىش دەيەوۋى بەو سەرمایەوۋە جوانى خودايى بەدەست بىنى و تىيدا فانى بىت:

ھن نەقدى فەنايى دگۈھۈپن ب بەقايى

ھن نەقدى وجودا دكن بى بەدەل ئەفنا / د.خ/ ۷۷

ھەريەك ب وجودا خوۋ وجودا تە دخوازت

بىل جوملە خەرىدارى جەمالا تەنە حەققا

لەو شوبەھەتى پىرا ب ھەوۋەس تالىبى يوسف

دۆر ھاتىيە (خانى) كە لە فارىس دەدەست دا / د.خ/ ۷۸

لە بەيتى دووۋەم و سىيەم جوانى خوايى وا لە خۇشەويستانى خوا دەكا كە ھەوللى فەنا بونى خۇيان بەدەن لەو جوانىيەدا، لەو بەيتە شىعرانەش كە خانى تىياندا ۋەسفى جوانى يارە مەجازىيەكەى دەكات مەبەست لىي جوانى يارى حەقىقىيە چۈنكە ئەو جوانىيەى كە بە يارى مەجازى بەخشاۋە بەشەكە لە جوانىيە خوايى.

(خانى) لە چەند بەيتىكى دىكەدا ئامازە بە عاشق بونى خۇي دەكا بۆ نوورى خوايى، ئەو نوورە خوايىيەش برىتييە لە جوانىيە خوايى، بۆيە دلى شاعىر بە جوانىيە خوايى رووناك بۆتەو و ۋەكو ئاۋىنەيەكى لى ھاتوۋە كە ئەو نوور و جوانىيەى تىدا تىشك دەداتەو:

عاشقى نوورا خودامە گەر بىيىنم ئەز جودامە
بۆ جەمالى موبتەلامە كەس ب حالى من نزانى / د.خ/ ۳۲۸
ئەي ئاينەيى دل ب جەمالا تە موجهللا

صەد صەفحە ب يەك زەرە ژ نوورا تە موبتەللا / د.خ/ ۸۴

نوورى خوايى جوانيى خواييى، عاشق كە عەشقى نوورى خوايى دەبى دللى پى
رووناك دەبىتەو و عەشقى جوانيى ئەو نوورە دەبىت ((اللہ نور السماوات
والارض)) النور / ۳۵، لەو عەشقەدا دەتۆتەو و پىوہندىي بە جىھانى ھەستىيەو
نامىنى و لەو جوانيىەدا فانى دەبى و لەدەوروپەرى خۆى دادەپرى. لەم بەيتەى
دادى (خانى) ھەست بە فەنابوونى خۆى دەكات لە نوورى جوانيى خودادا و لە
خەلك داپراو و كەس لە حال و حەوالى نازانى:

خەستە حالىم پوپ فەنامە ژ يار و دۆستان ئەز جودامە
عاشقى نوورا خودامە كەس ب حالى من نزانى / د.خ/ ۳۲۸

فەنابوونەكەى (ئەحمەدى خانى) وەكو فەناى ئەو سۆفيايە نىيە كە ھەندى
شەتەحاتيان بەسەر زاريدا دەھات وەكو (انا اللہ، انا الحق، ليس في جبتي سوى
اللہ)، ھەرودھا وەكو بىروباوہرى مەسىحييەكان نىيە كە پىيان وايە حەزەرەتى
مەسىح خوايەتى تىدا تەجەلى كردوو و كپتۆشى بۆ دەبەن، لەم بەيتەدا
دەردەكەوى كە (خانى) لە دىرەى مەسىحييەكان ھەستى كردوو كە (روح اللہ –
عیسا) لای ئەوان شوپىنى دەرکەوتنى خواييى لە ھەموو شتى:

ئەز چوومە دەرى دىرى، من دىتى كو (روح اللہ)

تەكرارى موسەوہر بوو حەتتا د نھالين دا / د.خ/ ۵۸

(خانى) لە بەيتى دواى ئەمەدا دەلى: ئەو مەسىحييەكان كە وایان ھەست دەكرد
بەشێكن لە خودا (انا الحق) يان بەسەر زاردا دەھات، بەلام خۆى تەنیا رەھای
(الواحد المطلق) دەگوت و پىي وايە لەو زیاتر بوون نىيە:

وان جوملە (انا الحق) گوت، من واحيدى موتلق گوت

ساقى ب خوہ ئەز گرتم جامەك مەيى نۆشين دا / د.خ/ ۵۹

لەم بەيتەى سەرەۋەدا ساقى خودايە و خانىيى بۆلاى خۆى كىش كردوۋە و پىكىي مەيى پىشكەش كردوۋە و فانى بوۋە. ھەركە مەيگىر مەيەكەى بە (خانى) دا، نۆشى كرد و پىي تىكچوۋ، پاشان بوۋە جىھانىكى بچوۋك لەناۋ جىھانى گەرەدا و پىشتى خۆى بە يەككىتى رەھا بەست و واى ھەست كرد كە ھەموو شتىكە لە وجود:

من نۆشى و سەرخوۋەش بووم، فىلحال مشەۋەش بووم

ئەز چار و نە ھوشەش بووم، من تەكەى ب بالىن دا /د.خ/ ٦١

چار، رەگەزەكانە (خۆل و ئاۋ و ھەوا و ئاگر)، نۆ، نۆ ئەستىرەكانە، شەش، شەش لايەكانە. ئەمە جىھانە گەرەكەى بە (خانى) یش جىھانىكى بچوۋكە لەو گەرەيەدا.

ئا لەۋكاتەدا (خانى) ھەست بە پاىەى خۆى دەكا و تىدەگات كە مرقىكى كاملە و لە نەۋەى ئادەمە و شايانى ئەۋەيە كە فرىشتەكان كپنۆشى رىزى بۆ ببەن و ئەۋەى ئىنكارى بكا ۋەكو ئىبلىس بە سزاي خۆى دەگات:

ئادەمى كامل ئەزم، بوۋىمە مەسجودى مەلەك

موددەعى گەر نەبتن سەجدە ب من ھاسەرى خشت /د.خ/ ١٢٠

لە بەيتىكى دىكەدا بە ئاشكرا ئەۋە روون دەكاتەۋە كە خودا مرقى كىردۋتە نوسخەى جىھانىكى بچوۋك بۆ جىھانىكى گەرە و دل بوۋتە عەرشىكى مەزن و نەئىنيەكانى خوداى تىدا شاردراۋەتەۋە ((ما وسعني سمائي ولا أرضي بل وسعني قلب عبدي المؤمن)) (٨)، لەم روۋەۋە (خانى) دەلىت:

ئىنسان تە ژ بۆ عالەمى كوبرا كرە نوسخە

لەو موضغە يەكى ژى تو دكەى عەرشى موعەللا /د.خ/ ٨٤

بەم پىيە (خانى) كە لە بوۋنى خوادا فانى بوۋە، خودا ھەندى لە نەئىنيەكانى خۆى نىشان داۋە، بۆيە پىشتى لە ھەموو كەس كردوۋە و روۋى ھەر لە خودايە و بەس:

سىپرا خوە نىھانى تەكودا ئەحمەدى خانى

(ئزغىرى برىشد بە تو اوردى تولا) / د.خ/ ۸۳

لەم بەيتەى (خانى) كە بە زمانى توركييه، دەيهوئى لە گۆرپەپانى فەناوہ بەرەو
عەنقاي بەقا بچيئت، عەنقا رەمزىكى سۆفياىنەيە و مەبەست لىئى خودايە، كەواتە
بەقا مانەوہيە لە بوونى خودا:

بيدياي فناىنم رەگزم در عناقايى بقا ھەمت ھمراھ پرم در / د.خ/ ۱۷۲

خانى و خوشييهكانى بەھەشت

(خانى) وەكو عاشقىكى خوايى تەماعى لە خوشييهكانى بەھەشت نىيە و كە
بەھەشتى دەوئى بۆ ئەوہيەتى خواي تيدا ببينئى، لىرەدا پىرەويى رابيعەى
عەدەوييەى كردووە كە گوتوويەتى ((الهي ما عبدتك خوفاً من نارك ولا طمعا في
جنتك بل عبدتك محبة فيك)) (۹)، بە گشتى سۆفيايە فەلسەفيايەكان ھەموو لە سەر
ئەم بۆچوونەن، بۆ نموونە:

بن عاشق ديدارى نە حاجت غم ديوار

جەنە دخى بر پر دەئى قطع نظرم در / د.خ/ ۱۷۲

ھەرەھا (خانى) لەم شەشىنەيەدا بە ئاشكرا دەلئى: گەر لە حەشرى دولبەر
(خودا) نەبينم بەھەشتىم بۆ چييه و خۆلەميشى پى وەردەكەم:

گەر د حينا ئەز وەفات بىم بىتە سەر من عزرائيل

موژدەيا خولدى دوى گاڤى بدەت من جبرائيل

خضر و ئيلياس ھەم ببينتن ھەر ژ بۆمن را دەليل

دى ببيرژم من نەڤيتن خولد و كەوتەر، سەلسەبيل

گەر بزائىم ئەز د حەشرى دا نەبينم دلەبرى

دى چ لى كەم جەننەتى پى وەرىكەم خاكستەرى / د.خ/ ۳۶۶

ئە نجام :

ليكۆلەر لى كۆتاييدا بەم ئە نجامانە گە يىشت :

- ۱- خانى سەر بە پىيازى نە قشبه ندى بووه و بە شەيخ و شەيخ جام و مورشيدي كامل ئاماژەى بە رابەرەكەى كردووه .
- ۲- لى زانستى سۆڧيگەریدا به توانا بووه و به ليشاو زارواه كانى سۆڧيگەرى لى شوينى شياوى خويان به كارهيئاوه .
- ۳- لى خۆشه ويستى مەجازييه وه به رهو حەقيقى چووه و خۆشه ويستى پيغه مبهرى خستۆته نيوان مەجازى و حەقيقيه وه .
- ۴- لى خۆشه ويستيه كهى گە يىشتۆته پلهى فه نابوون و به هەشتى بى بينينى خودا نه ويستووه وه كو رابيعهى عەده وييه .

(كورتەى ليكۆلينه وه)

ئەم ليكۆلينه وه يه كه به ناو نيشانى ((بۆچۈنە سۆڧىيانەكانى ديوانى ئەحمەدى خانى)) يە لى دوو تەوهرە پيگهاتووه :

تەوهرەى يەكەم : برىتييه لى رابەر و تەريقەت لای خانى ، پيۆه ندى سۆڧى بە رابەر ، (خانى) و ئاماژە كردن به رابەرى تەريقەت .

تەوهرەى دووهم : قۇناغە كانى خۆشه ويستى لای (خانى) : خۆشه ويستى مەجازى ، خۆشه ويستى پيغه مبهەر ، خۆشه ويستى خوايى .

لى كۆتاييدا باسى فهنا و به قا كراوه و به نمونەى شيعرى بۆچۈنەكان پشت ئەستور كراون .

پەراويزەكان

- ۱- العقد الجوهري في شرح ديوان الجزري، ج ۱، احمد محمد الزفنگى، ص ۴.
- ۲- الحديقة الندية في الطريقة النقشبندية، محمد بن سليمان، مكتبة الحقيقة، استانبول ۱۹۹۰، ص ۱۶.
- ۳- شيعرى عيرفانى له نيوان باباتاهير و جزيريدا، د. ابراهيم احمد شوان، گوڤارى الاستاذ، ژماره / ۵۳، ل ۸۱۹.
- ۴- عوارف المعارف، السهروردي، ص ۱۹۹.
- ۵- الحديقة الندية في الطريقة النقشبندية، ص ۳۱.
- ۶- الفتوحات المكية، ج ۲، ابن عربي، دار صادر - بيروت، ص ۳۲۵.
- ۷- ديوانى مه حوى، مه لا عهبدولكهريمى مودهريس، ل ۵۵.
- ۸- المعجم الصوفي، د. سعاد الحكيم، ط ۱، ۱۹۸۱، ص ۹۱۸.
- ۹- تذكرة الاولياء، فريدالدين العطار، ط ۳ - ۱۳۷۵، ص ۷۷.

سەرچاوهكان

- ۱- أحمدى خانى، شاعرا ومفكرا، فيلسوفا ومتصوفا، د. عزالدين مصطفى رسول، مطبعة الحوادث، بغداد ۱۹۷۹.
- ۲- تذكرة الاولياء، فريدالدين العطار، ط ۳، ۱۳۷۵.
- ۳- جواهر المعاني في شرح ديوان احمد الخاني، تحسين ابراهيم الدوسكي، سپيريز/ مطبعة وزارة التربية - اربيل ۲۰۰۵.
- ۴- الحديقة الندية في الطريقة النقشبندية، محمد بن سليمان، مكتبة الحقيقة، ۱۹۹۰.
- ۵- ديوانى مه حوى، مه لا عهبدولكهريمى مودهريس، ج ۲، چاپخانهى ئۆفسيتى حيسام/ به غدا ۱۹۷۶.
- ۶- شيعرى عيرفانى له نيوان باباتاهير و جزيريدا، د. ابراهيم احمد شوان، گوڤارى الاستاذ - زانكوى به غدا، ژماره / ۵۳.
- ۷- عوارف/المعارف، السهروردي، ملحق احياء علوم الدين، المجلد الخامس.
- ۸- الفتوحات /المكية، ط ۲، ابن عربي، دار صادر - بيروت.
- ۹- المعجم الصوفي، د. سعاد الحكيم / ط ۱، ۱۹۸۱.

ملخص البحث

هذا البحث الموسوم ب (الآراء الصوفية في ديوان احمد خاني) يتكون من محورين:
المحور الاول: عبارة عن المرشد والطريقة الصوفية عند خاني، علاقة الصوفي بالمرشد، خاني والاشارة الى مرشد الطريقة في ديوانه.
المحور الثاني: يتكون من مراحل المحبة عند خاني: المحبة المجازية، محبة النبي، المحبة الالهية.
وفي النهاية تم بحث الفناء والبقاء ومؤيد ذلك بالنموذج الشعري في ديوانه.

Abstract

This paper is entitled " The Mystic views in Ahmedi Khani's divan (Anthology of poems) ". It consists of two parts. The first deals with the concept of the religious leader and the mystic order to Khani along with the relation between the mysticist with his leader; Khani and indications of the leader and sect. The second part is devoted to dealing with the stages of love to Khani: metaphorical love, prophet love and divine love. At the end, death and survival are explained through examples from the poems.

بنياتی شيعرییەتی گێڕانەوہ لە ھەلبەستی (کەلەشیر)ی شیرکۆ بیکەسدا

د. ئەحمەد محەمەد مام عوسمان قەرەنی

راویژکاری پەرۆردەیی - وەزارەتی پەرۆردە

پیشەکی

شيعرییەتی گێڕانەوہ، پەگ و پیشەییەکی کۆنی لە شيعری کوردیدا ھەيە و لە شيعری نوێ و ھاوچەرخیشدا پانتایییەکی فراوانی گرتووەتەو و ھەکو بنەمایەکی ھونەری بووەتە توخمێکی سەرەکی لە زۆریە ژانرەکانی دیکەي ئەدەبیادا، بەلام لە پەخنەي ئەدەبی کوردیدا کەم ئاوپ لەم بابەتە دراوەتەو. ئەوہی کە کرابێتیش لە بواری پەخنەي چیرۆک و پۆماندا بوو و لە ھەردوو حالەتیشدا جەخت لەسەر گێڕانەوہ کراوہ، نەك شيعرییەتی گێڕانەوہ. لە شيعردا ئەوہندە بایەخی پێ نەدراوہ و تا ئیستا - بەپێی ئاگاداری لیکۆلەر - شتیکی گرنگی لەسەر نەنووسراوہ و بۆشایییەکی لەنیو توێژینەوہکانی پەخنەي ئەدەبی کوردیدا بەجێ ھێشتووە، بۆیە ئەم لیکۆلینەوہیە بۆ ئەم لایەنە تەرخان کراوہ.

سنووری لیکۆلینەوہکەیش لە پووی تیۆرییەوہ تەنیا زاراوہ و چەمکی شيعرییەتی گێڕانەوہی پێناسە دەکرێت و بنەما تەکنیکییەکان و بەھا ستاتیکییەکانی لە شيعری نوێ کوردیدا دەستنیشان دەکرێن و لە پووی پراکتیکییەوہ لە سەر شيعری (کەلەشیر)ی شیرکۆ بیکەس جێبەجێ دەکرێت. بۆگەشتن بە ئەنجامەکانی لیکۆلینەوہکە لیکۆلەر پشت بە دوو پێیان دەبەستێت:

١- پێبازی وەسفی: لەپێناو گەڕانەوہ بۆ کتیب و ئەوتۆزینەوہ و لیکۆلینەوانەي کە پێوەندییان بەم بابەتەوہ ھەيە.

۲- ريبازي شيكرده وه: بۆ ئه وهی لايه نی تيوری تايبه ت به شيعرييه تي گيڙانه وه به سه ري كه ك له ده قه كانی شيعري نوئی كوردیدا پراكتيزه بكریت و به ها ستاتيكييه كانی بدۆزیننه وه و بنه ما ته كنكييه كانيشی ده ستنيشان بكرین. له پرووی ناوه رۆكيشه وه، ليكۆلینه وه كه له پيشه کی و دوو به ش پيكه اتوو: به شی يه كه م له دوو ته وه ره پيكه اتوو، يه كه میان بۆ پیناسه كردنی زاراه ی شيعرييه تي گيڙانه وه و باسكردنی چه مكه كه ی ته رخاڻ كراوه، له ته وه ره ی دووهميشدا سيما كانی شيعرييه تي گيڙانه وه ی هه لبه سته كه شی كراوه ته وه. به شی دووهميش به سه ر دوو ته وه ره دا دابه ش كراوه: يه كه میان بۆ بنه ما ته كنكييه كانی شيعرييه تي گيڙانه وه و دووهميانيش بۆ به ها ستاتيكييه كانی شيعرييه تي گيڙانه وه له هه لبه سته كه دا. له كۆتايیدا گرنگترین ئه نجام و ليستي سه رچاوه كان ده ستنيشان كراون.

ده ق

كه له شير

كازيوه بوو
به ته نها هه ر
كه له شيری چاوی لی بوو
كچه ی عاشقی ناو گونديان
له بنه بانی كادانی
چۆن سه ربپی!
بۆيه ئه ويش
كه رايه وه بۆ كولانه و
مانی گرت و بریاری دا
به يانیان ئیتر نه خوینی!^(۱)

بەشی یەكەم

زاراوه و چه مك و سیمماکانی شیعییه تی گێڕانه وه

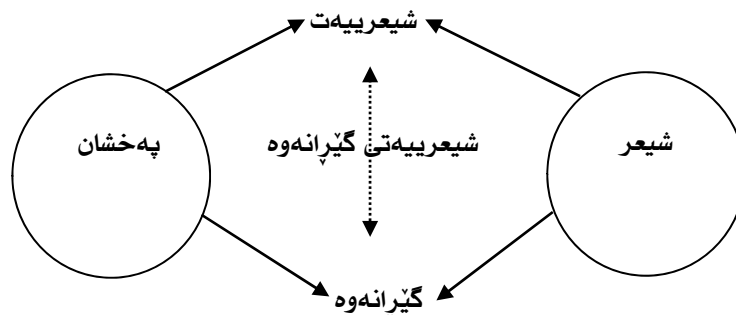
ته وه ره ی یه كه م: زاراوه و چه مك

زاراوه ی شیعییه تی گێڕانه وه، له نیۆ فرههنگه ئەدهبییه کانی کوردیدا نه هاتوه ^(٢). به لکو چه ندین زاراوه ی نزیک ئەو به کارهاتوون ^(٣). هه ندیکیان نه ته نیا باس له جوړه کانی گێڕانه وه یان نه کردوه، به لکو جیاوازی له نیۆان گێڕانه وه و ژانره کانی دیکه ی وه کو چیرۆک و حیکایه تیشیان نه کردوه و هه رسیکیان به یه ک پیوه ر و بۆ یه ک مه به ست شی کرانه ته وه ^(٤). ته نانه ت له نیۆ توژینه وه ئەدهبییه کان و بابته ره خنه بییه کانیشدا وه کو زاراوه یه کی پیوانه یی نابینریت ^(٥). ئەم به کارنه هیئانه ییش بۆ دوو هۆی سه ره کی ده گه رپته وه:

- که می توژینه وه ئەدهبییه کان له باره ی گێڕانه وه به به راورد له گه ل ئەو ژماره زۆره ی ده قه ئەدهبییه کان که له م بواره دا نووسراون، بۆیه هیشتا چه ندین تیرمی ره خنه یی ماونه ته وه که بابته کانیا ن شی نه کرانه ته وه و له سه ر ده قه ئەدهبییه کانی کوردیشدا پراکتیزه نه کراون، به پیچه وانه وه له ئەدهبی گه لانی دیکه دا چه ندین تیرمی نوێی ره خنه یی جیگه یان کراوه ته وه و له نیۆ لیکۆلینه زانستییه کانا به کارهاتوون بۆ نمونه: لیریکی گێڕانه وه یی ^(٦) و شیعییه تی چیرۆک ئامیز ^(٧) و شیعییه تی خویندنه وه ^(٨) و شیعییه تی گێڕانه وه یی چیرۆکی ^(٩) هه روه ها شیعییه تی گێڕانه وه ^(١٠) که بابته تی ئەم لیکۆلینه وه یه.

- ئەو توژینه وه ئەدهبییه ی که له باره ی گێڕانه وه نووسراون پتر له سه ر پۆمان و چیرۆک پراکتیزه کراون و له شیکردنه وه کانیا نیشدا زیاتر پشتیان به بنه ما کۆنه کانی گێڕانه وه به ستوه و که متر باس له بنه ما نوێیه کانی کردوه ^(١١) و شیعییه تی گێڕانه وه ییش له بنه ما هه ره نوێیه کانییه تی که ره خنه ی نوێی باسی ده کات، به تایبه تی له شیعردا. ته نانه ت ئەو لیکۆلینه وانه ی له باره ی شیعییه تی پۆمانیشه وه ئەنجام دراو ن باسی شیعییه تی ناو نیشان و شیعییه تی زه مه ن و شیعییه تی شوین... له پۆماندا کراوه، به لام ئاوړیا ن له شیعییه تی گێڕانه وه نه داوه ته وه ^(١٢).

شیعرییەتی گێڕانەوه لە ژانرەکانی ئەدەبدا (ھەلبەست، رۆمان، چیرۆک...) وەکو شێوازێکی لیریکی مامەڵەیی لەگەڵدا دەکرێت و لە شیکردنەوه رەخنەییەکانیشدا بە زاراوەیەکی پێوانەیی دادەنرێت، کە گوزارشت لەو شێوازە دەکات کە ((کەرەستەیی گێڕدراوی تێدا زۆر دەبێت و بەشەکانیشی بەبێ ئەوەی ببە ھۆی گرتبوونی ھیچ مەلەنێیەک بە جووێکی تاکانە پێکدەخوێن))^(١٣). کەواتە کەرەستەکانی گێڕانەوه کە ((قسەکردن و خوێندنەوه و پێداچوونەوهیان بۆ دەکرێت و لە سیاقێکدا دادەپێژرێن))^(١٤) لەگەڵ کەرەستەکانی شیعرییەت کە ((زمان و کێش و پێتم))^(١٥) لێکدەدرێن و بەیەکگرتنەوهیان چەمکیکی نوێ دروست دەبێت کە شیعرییەتی گێڕانەوهیە و ئەوەی ئەم چەمکە لە حیکایەتی شیعرییان چیرۆکی شیعرییانیش گێڕانەوهی شیعری جودا دەکاتەوه تاییبەتمەندییەکانی شێوازی لیریکییە لە گێڕانەوهدا. کرۆکی لیریکییە سۆزە و سۆزێش سەرچاوەی شیعرییەتە. پۆلی شیعرییەتیش یەکیک لەو ئەرکانەییە کە ھەلچوونەکانی نێرەر بە تێگەشتنی ھەرگەر دەبەستێتەوه^(١٦). لە ڕووی پامانیشەوه ئەم شێوازە ((دەکرێتە دوو جوو: شیعری لیریکی خۆیەتی و شیعری لیریکی بابەتی کە ھەر یەکیکیان بێما و خەسلەتی تاییبەتی خۆی ھەیە))^(١٧). ئەوەی دووھم کە جوو شیعری لیریکی بابەتی، پێوەندی بە چەمکی شیعرییەتی گێڕانەوهوە ھەیە، چونکە لایەنی بابەتی لە شیعری لیریکییدا خۆی لە خۆیدا گێڕانەوهی ئەزموونی، یان ڕووداویکە کە تێکەڵی سۆزی شاعیر دەبێت و لە ئاوێتەبوونی ھەردوو لایەن لە دەقیکی ھونەریدا ئەو گێڕانەوهیەکی ناواخنراو بە شیعرییەتی تێدا بەرجەستە دەبێت. ئەرکە کەیشی لەم بەرجەستەکردنەدا ئەوەیە کە ((بەرەو ھۆشیارکردنەوهیەکی مادی و ھەستیەییە ئاراستەمان بکات و قەناعەتیشمان پێ بێنێت کە بابەتە کە شایستەیی ئەوەیە بایەخی پێ بدرێت))^(١٧). ئەم لێکدانەوهیە سەرەو دەمانگەییەنێتە ئەو پراستیە، کە دەکرێت پێوەندی شیعرییەتی گێڕانەوه لەگەڵ شیعرییەت لە ھەلبەستدا و گێڕانەوه لە پەخشانددا لە لایەکەوه، پێوەندییەکی لەگەڵ شیعرییەت لە پەخشانددا و گێڕانەوه لە شیعردا لە لایەکی دیکەوه لەم ھێلکارییە خوارەوه ڕوون بکریتەوه:

ئەم پێوەندییە سەرەو لە چەندین قۆناغدا تێپەریوە تا گەشتۆتە ئەو
 کە لە چەمکی (شیرییه تی گێڕانه) لە پەخنە ئەدەبی نویدا چەسپیوە و
 وەکو پەوتیکی کاریگەر پەرە سەندوو و پەخنە گرانیشت بایەخی پێ بدەن، ئەم
 بایەخ پێدانەیش لەو وە سەرچاوە دەگرێت کە هەندێک لە پێڕەوکارانی ئەو پێبازە
 لەو باوەردان کە ((هیچ دەقیکی ئەدەبی بەی گێڕانه نابێت))^(۱۸). ئەم
 لێکدانەوێش دەمانگەیهێتە ئەو بۆچوونە کە ((ئێستە چەمکی گێڕانه ئەو وەندە
 لق و پۆپی ئی دەبێتە و لەگەڵ زۆربە جۆرەکانی دیکە ئەدەبی تێکەڵ دەبێت
 بە تایبەتی لەگەڵ چیرۆک و پۆمان و شیر...))^(۱۹) هەر لەم پووە و ((چەندین
 تیۆری تایبەت هەن کە مۆرکی دەقەکانی گێڕانه و شە دەکەنە و لەبەر زۆری
 ئەو تیۆرانە کە لە پووی بابەت و پێبازەو لەیە کدی جودان، بۆیە گێڕانه وێش
 نەبووە زانستیکی سەرەخۆ، بە لکو لە دوو پەوتی سەرەکی هاوچەرخ پکابەری
 یە کیدی ماوەتەو، ئەوانیش شیرییه تی گێڕانه وێی و سیمیا ی
 گێڕانه وێی))^(۲۰)، کەواتە دوو بۆچوون لەبارە گێڕانه وە هەن و هەردووکیان
 وەکو دوو لایەنی هاوتەریب لە لێکۆلینە وەکانی پەخنە نوێ ئەدەبیدا پشتیان
 پێ دەبەستریت، لە هەردوو حالە تیشدا شیرییه تی گێڕانه وە گرنگی خۆی هەیه،
 چونکە:

– ئەوانە گێڕانه وە بە زانست دەزانن لەو باوەردان کە ((زانستی
 گێڕانه وە "ناراتۆلۆجی" لەگەڵ زانستی هیماکان "سیمیۆلۆجی" تێکەڵ
 دەبێت))^(۲۱)، لە تێکەڵبوونی هەردوو زانستیشدا پێوەندی لەنێوان پیکهاتەکانیاندا

توندو تۆلتر دەبیّت، بۆیە لە شیکردنەوێ، یان لێکدانەوێ پێوەندییەکانیشدا پۆلی شیعرییەتی گێڕانەوێ زیاتر دەبیّت، بەپێچەوانەیشەوێ ئەگەر ئەم پۆلە فەرمانۆش بکریّت، ئەوێ بۆشایییەک، یان کەموکۆپییەک لە بۆچوونە پەخنییەکاندا دروست دەبیّت.

- ئەوانە ی گێڕانەوێ بە پەوتێکی سەرەکی لە پەخنی نوێی ئەدەبیشدا دادەنێن، ئەوێ بوارێکی فرەوانتر بۆ شیعرییەتی گێڕانەوێ دەپەخسێنن، کە وەک هونەرێکی ئەدەبی لێی بکۆلرێتەوێ و لە تەکسۆنۆمی^(٢٢) ئەدەبیشدا پێگەیەکی بەرچاوی دەبیّت. لە ھەردوو حالەتیشدا شیعرییەتی گێڕانەوێ توانیویەتی ئەو گومانە ی پرەوینتەوێ، کە ھەندێک لەو باوەڕەدا بوون کە ((ھەر گوتاریک شێوازیکی شیعری سافی تێدا نەبیّت "بە مانا تەسکەکە یەوێ" لە ھەموو گرنگییەکی ئەدەبی دەردەھاوێژرێت))^(٢٣) کە پۆمان و چیرۆک لەو گوتارانە بوون. بەپێچەوانەیشەوێ ((ئەرکی شیعرییەت بە مانا فرەوانییەکە یەوێ کە "زانستی شیعری - پەخنی شیعری" دەگرێتەوێ))^(٢٤) لە یاساکانی گوتاری ئەدەبی بە ھەموو ژانرەکانییەوێ دەکۆلرێتەوێ.

تەوهرەى دووهم: سىماكانى شىعرييەتى گىپرانەو

ئەگەر كىش و سەروا دوو توخمى سەرەكى شىعر بن، شىعرىش دەربىرىنىكى راستەوخۆ سۆز بىت، ئەو ((گونجاوترىن پىگەى ئەدەبى بۆ دەربىرىنى سۆزەكان، كە لە وینە و پىچكەكانىدا جىاواز بىت رىتمە))^(۲۵). رىتمىش كرۆكى سەروايە و لەگەل كىشیش ھاوتەرىبە، بە يەكگرتنەوہى ھەرسىكىان زمانى دەقەكە لە زمانىكى ئۆتۆماتىكى باوى ناو خەلكدا بەرەو زمانى شىعر دەبەن. ئەم گواستەنەوہىەش لە چوارچىوہى (شىعرييەت)دا لىك دەدرىتەوہ. لەم سۆنگەيەوہ بە پىويست دەزانىن، كە ھەر يەك لەم سى توخمانە (بە كورتىش بىت) لە سەر شىعرى (كەلەشىر) كە ھەلباردەى بابەتەكەمانە پراكتىزە بكرىن:

۱- كىش

شاعىر ھەلبەستەكەى لە سەر كىشى پەنجەيى خۆمالى ھۆنىوہتەوہ، دىپرە شىعرەكانىشى بە سەر يەكەوہ (۱۰) دىپرە شىعرن كە چواريان (۴) بىرگەيىن و شەشيان (۸) بىرگەيىن. دواتر بە يەكسانى رىزبەند كراون كە نيوہى يەكەمى ھەلبەستەكە دوو دىپرە شىعرى (۴) بىرگەيى و سى دىپرە شىعرى (۸) بىرگەيىن. لە نيوہى دووہمى ھەلبەستەكەيشدا بە ھەمان شىوہ دوو دىپرە شىعرى (۴) بىرگەيى و سى دىپرە شىعرى (۸) بىرگەيىن. ئەم جۆرە ھۆنىوہەيش چىژەكى دوو لايەنى بە مۆسىقاى دەرەوہى دەقەكەى بەخشىوہ، يەكەمىيان لە پووى رىزبەندكردى دىپرە شىعرەكان و دووہمىيانىش لە پووى رىزبەندكردى دەستەپىيەكانى ھەر دىپرە شىعريكەوہ.

۲- سەروا

سەروا يان قافىە تەنيا بە شىعرى كۆنەوہ پەيوەست نىيە كە لە ((دوايى ھەموو بەيتەكانى بە درىژى كشانى قەسىدە، يان غەزەل لە سەر يەك قافىە دەپوا، بەلام يەك قافىە لە ھەلبەستى تازەدا دىپرەكان - زۆرتەر - دوو دوو دەبەستى پىكەوہ، لای ئەوپەرى لە قافىە بەندى دىپرەكانى يەك بەند زياتر تىناپەرى))^(۲۶). كەواتە سەروا لە شىعرى ئازادىشدا پۆلىكى گرنكى ھەيە و ((دياردەيەكى رىتمدارى يەكجار ئالۆزە و ئەرکىكى تايبەتى گۆرانى ئاساى ھەيە، كە "وہكو

دووباره کردنهوه یه که " بۆ دهنگه کان" ^(٢٧). ئه رکه که یشی له ههڵبهستی
(کهلهشێری) دا ئه وه یه که دهقه که دهکاته دوو کهرت. کهرتی یه که م به سهروای
(نی) ی کادانی به کۆتا دیت:

کازیوه بوو

به تهنها هه

کهلهشیری چاوی لی بوو

کچهی عاشقی ناو گوندیان

له بنه بانی کادانی

کهرتی دووه میش به سهروای (نی) ی نه خوینی به کۆتا هاتوه:

گه پرایه وه بۆ کولانه و

مانی گرت و بریاری دا

به یانیان ئیتر نه خوینی!

له نیوان ههردوو کهرتیشدا کرده وه یه که هیه که وه کو پرسیاریکی
سه رسوورپه نهر خراوته پوو و ئامرازی هۆییتی له گه ل پاناوی که سی سییه میشی
دراوته پال:

چۆن سه ربپی!

بۆیه ئه ویش

له هه مان کاتیشدا ئه م دوو دێره کراونه ته خالی لی کجیا که ره وه ی نیوان
(هۆ) که کهرتی یه که مه و له نیوان ئه نجامدا که کهرتی دووه مه. ئه مه یش ئه وه
ده گه یه نیت که سه رواکه ((ئه رکه راسته قینه که ی ته نیا له و کاته دا به دیار ده که ویت
که پیوه ندی به مانا که یه وه هه بیئت)) ^(٢٨). هه رچه نده سه رواکانی ئه م ههڵبهسته
به م شیوه یه ریک ده خریت: (أ، ب، ج، د، ه، و، ز، ح، د)، به لام ته نیا له م دوو
دێره شیعره دا سه رواکان دووباره بوونه ته وه:

— سهروای (أ، أ) وه کو کللیک بۆ ده سپیکردنی گێڕانه وه و چوونه ناو
بابه ته که دا به کارهاتوو و به شیوه ی (بوو، بوو) خۆی نواندوو، که سه روایه کی
ساده یه و سه ره تای گێڕانه وه ده ستنیشان ده کات و له فۆرمی (هه بوو، نه بوو)

گێڕانەوێ حیکایەت جودایە، بەلام لە ناوەرۆکدا ھەردووکیان ھەمان مانا دەگەیەنن.

لە سەرەتای خستەپووی بابەتەکە و تا دوا دیڤی ھەلبەستەکەیش، پەیتا پەیتا بازنەى سەرواکان فرەوانتر دەبیّت و ئەوێ بەکارھاتوو سەروایەکی کەرت ئامیزە کە پامانیکی بەھیزی بە ھەلبەستەکە بەخشیووە و کەرتەکانیشی سەروایەکی ئاوێتەییان دروست کردووە.

۳-ریتیم

ریتیم مۆسیقای ناوەرۆک ھەلبەستە، دەکریت بە چەند شیوەیەکی لێی بکۆلریتەو، کە وەکو پیکھاتەییەکی پەوانیژی یان وەکو پیکھاتەییەکی دەلالی یانیش وەکو تۆپۆگرافیای ھەلبەستەکە سەیر بکریت. بەلام ئەوێ لەم لیکۆلینەویدا جەختی لەسەر دەکریت لایەنی دەلالییەتی شیعەرەکە، کە جوولەى پیکھاتەکان و چۆنیەتی پیکھاتە پێوەندى پامانەکانیان دەگریتەو، بەتایبەتی کە لەم دەقەدا جوولەى دەربەرینەکانى زمان بە سەلیقەییەکی خەمگینەو لەنیو فلتەری شیعرییەتدا تێدەپەڕن و جومگە ھەستیارەکانی پروداویک دەگێڕنەو کە پاستەوخۆ سۆزی وەرگر دەرووژینن. یەكەم پیکاندنیشی لە ناوێشانەکە یەو (کە لە شیر) دەست پى دەکات، کە وەکو کللیکی ریتمدار لە دوو گۆشەى ھاوتەریبەو، دەرگەى گێڕانەوێەکی چاوەپوانکراو دەکاتەو. یەكەمیان: بەرەو سەربوردەییەکی پیاوسالارە دەپوات و دوو میانیخ خۆى بۆ ئاگادارکردنەوێ خەلکە کە ئامادە دەکات و مژدەى پۆژیکى نوێیان پى دەبەخشیت. لەم دۆئالیزمەدا شەعرییەتیکى ھەست بزوینەر دروست دەبیّت و خوینەر بۆ ناوەرۆکى ھەلبەستەکە رادەکیشیت. ھەلبەستەکەیش بە دەستەواژەى (کازیوہ بوو) دەست پى دەکات، کە خۆى ریتیمیکى ھێمنە و یەكسەر چاوپوونییەکی ھۆشیارکەرەو بە وەرگر دەدات و پەنجەرەییەکیشى بۆ دەکاتەو کە بە ئاسانى سنوورەکانى ئەو ھێمنییە لەنیوان بێدەنگی شەو و گالەگالێ پۆژدا بەدی بکات.

سنوورەکان ھێلکی جیاکەرەوێ و پانتایەکی چۆلکراویان داپۆشیووە و ژینگەییەکی گونجاو بۆ ریتیمى (بە تەنھا ھەر) فەرھام کردووە. بەشە ریتیمى (ھەر)

بارگه يه كي به هيز به شويښكاته كه ي ته نيایي داوه و له نيوان دوو لايه ني هاودژدا دوورپيچ كراوه . له م پانتاييه قورغكراوه دا ريتمي (كه له شير) وه كو كارپكته ريكي نه ناسراو نه و بوشاييه پر ده كاته وه و نيگاي بينيني ئامانجيك ده ستنيشان ده كات. نيگايه كيش ساتيكي هه ستيار ده سته بهر ده كات و له بيردانكي زهنگيكي بي لايه ني له نيوان هه ردوو پهنكي پهنش و سپيدا جي ده گريٽ و به ته واوه تي پروبه ري زه مهنكي مه به ستداري له نيوان شه و پوژدا داده پوشيٽ و سنووربه نده كاني هه ردوو لايه ن نابهنزيٽ، به لكو له دووره وه سه يري به گژداچوونيك ده كات. ئه م به دواواچووني كه له شير يه كه م ريتمي كرداري له دوخي رابردوو پيكنده خات، كه گوزارشت له گيڙانه وه ي پووداويك ده كات. ئه م گيڙانه وه يه به ره و گرزي و ململاني ناروات، به لكو چه ندين گريمانه ي جياجيا ده خاته بهر ديدى خوښنه ران بو ئه وه ي به رده وام تامه زروي سه روبه ندى ورده كارييه كانيان بيٽ. شاعيريش هه موو ورده كارييه كان له ريتميكي مه ترسيداردا كو ده كاته وه و برپگه كانيشي له سي ديږدا چر ده كاته وه:

كچه ي عاشقي ناو گونديان

له بنه باني كاداني

چون سه ربري!

ئه م پرسياره سه رسوورپه ننه ره، چه ندين پرسيارى ديكه لاي خوښنه ر دروست ده كات، به لام شاعير له مياني گيڙانه وه ي پووداوه كه دا كليلى وه لامه كان له م ديږدا كو ده كاته وه:

بويه نه ويش

وشه ي (بويه) دوااليزميكي ليكجياكه ره وه يه له نيوان (هو) و نه نجامدا و راناوي كه سي سييه ميش كه ((له گهل رابردوى ساده دا به كارها تووه جوش و خروشيكي ديكه ي به نه ركي گيڙانه وه ي به خشيوه))^(۲۹). هه ر له م زنجيربه نده سه ليقه داره دا ريتمي (بويه نه ويش) هوكاره كاني پووداوه كه به ره و نه نجاميكي پروونكه ره وه ده بات و ده يكاته نه لقه ي به ستنه وه له نيوان كاري نه نجامدراو كاردا نه وه ي برپاربودراو و له هاوكيشه يه كي ريتمداردا هاوسه نگ ده كات:

گەرایەوه بو کولانە و
مانی گرت و بپاری دا
بەیانیان ئیتر نەخوینی!

لەم چەند دیڤەدا، شاعیر کاردانەوهکانی کارەکتەری سەرەکی کە کەلەشیرە
لە بپاریکدا چپ دەکاتەوه، کە تییدا زمانی شیعری هەر لە ناوینیشانی
شیعرەکە یەوه هەتا وەرگرتنی دوا هەلۆیست بەرهو فەزایەکی یاخیبووی دەبات و
هەموو سۆز و میهرەبانییەکانی جارێک لە گەڵ ئەو گوندەدا دەچپڕینیت و بەرهو
دیوی پێچەوانە ی ئەو واقعە دەپوات و خوینەر بە ئاسانی دەزانیت کە کەلەشیر
حەزی لە جیهانیکی بێ تۆقاندن و سەرپرینە.

بهشی دووهم

تهکنیک و بهها ستاتیکییهکانی شیعرییه تی گێڕانهوه

دهقی (کهلهشێر) وینهیهکی ئاویتیهی چیرۆک ئامیزه، که کهسی سییه م پانتایی گێڕانهوهی داگیر کردووه و بهدووباره بونوهوهی کاره ههلهچوونه هزرییهکانیهوه بهتهواوهتی سیمایهکی لیریکی به دهقهکه بهخشیوه و پانتایهکی لهباری بۆ بهکارهێنانی تهکنیکهکانی شیعرییه تی گێڕانهوه فهاهم کردووه. ئەمەیش پێگه مان پێ دهاد که بتوانین له هەر گۆشهیهکهوه بچینه نیو جیهانی دهقهکهوه و ههريهکێک له تهکنیک و بهها ستاتیکییهکان له تهوهریکی تایبهتدا شی بکړینهوه:

تهوهری یهکه م: بنه ما تهکنیکیهکانی شیعرییه تی گێڕانهوه

دهستنیشانکردنی ئاستهکانی هه ر تهکنیکێکی شیعری له لادانهوه دهست پێ دهکات. له ئەنجامی لادانییدا کهلێنێک دروست دهبی و کهلێن له م شیعردا وهکو بنه مایهکی ناوهندی له گێڕانهوهی پروداوهکه دا جێگهی گرتووه، له پۆلانی گێڕانهوه کهیشیدا کورتبڕیهکی پامان تهواو بهکارهاتووه، بۆیه بنیاتی دهقهکه له سه ر تهکنیکێکی دوالیزمی نراوه. له پووی کورتبڕی له گێڕانهوه دا، پشت به تهکنیکي ئابووری ئەدهبی بهستووه. له پووی لادانی شیعريشهوه، پشت به تهکنیکي ئاستهکانی لادانهوه بهستراوه. به پێی یه کگرتنهوهی پێکهاتهکانیشیاندان تهکنیکي شیعرییه تی گێڕانهوه دروست بووه. لێره دا به پێویست دهزانرێت ههردوو بنه مای تهکنیکي شیعرییه تی گێڕانهوه شی بکړینهوه:

یهکه م: ئابووری ئەدهبی

پره نسیپی ئابووری له ئەدهبدا به گشتی و به تایبه تی له گێڕانهوه دا پشت به قانونی ئابووری گشتی ده به ستیت که له جێبه جێکردنی هه ر مه به ستیکدا جهخت له سه ر که مترین تیچوو و به باشتترین ئەنجام دهکات^(٢٠)، به هه مان شیوه ئابووری ئەدهبیش جهخت له سه ر ((به کارهێنانی که مترین وشه له ده ربڕینی بیرکردنه وه ویستراوه کاند دهکات))^(٢١)، به لام ئەوهی قانونی ئابووری ئەدهبی له

قانونه ئابوورییهکانی دیکه جودا دهکاتهوه ئهوهیه که ((وهرگری ئهدهبی نرخى ئه و شتانه دهکاتهوه که هاوسهنگی دهروونی و هه ماههنگی له گهڵ ژینگه دا بۆ دروست دهکات و ئه مهش قانونی بنه پهرتی ئابووری ئه ده بییه))^(۳۳)، بۆیه ئه دبیش ئابووری گێرانه وه له سه ر سى کۆله گه بنیات ده نیّت:

- به پێویست نازانیّت ئه و پووداوه هاوبه شانیه که له نێوان خۆی و خوینهردا هه ن دووباره وه سفیان بکاته وه.

- وزه ی خوینهر له خه یالکردندا به کار ده هیّنیت، بۆیه ته نیا هیله گشتیه کانى بۆ ده کیشیت.

- سوود له توانای زمان وهرده گریت و ئاماژه و وینه گه رایى به کار دینیت، بۆیه بیرکردنه وه کانیشی به وینه وهرده بریت. له جیاتى به راشکاوی قسه کردن و درێژدادپرى نیشانه و هیماکان به کار دینیت^(۳۴). ئه مهش له گهڵ ئه و بۆچوونه هاوړا ده بیّت که له شیعردا ((وینه ی خوازه یی هاوډ به ئامرازیکی ئابووری داده نریت))^(۳۵). که واته شاعیر له ته کنیکی ئابووری ئه ده بیدا له سه ر دوو حاله تی پێویست و هاوډژ کار ده کات، ئه وانیش که خوینهر پێویستی به وینه گه راییه و ده قیش پێویستی به کورت بیه.

له هه لبه ستی (که له شیر) یشدا، شاعیر چه ندین پووداوی درێژ و ئاوژی وه کو چۆنیه تی دروستبوونی پێوه ندی که چه عاشقه له گهڵ ته ره فی به رانه ر و بلاو بوونه وه ی خه به ره که له نێو خه لکدا و دانانی پلانی له ناو بردنی که که و ناسنامه ی پیلانگێره کان و جلوه رگیان و سیمای ده موچاویان و جوړی ئامیژی سه ربپینه که و پله ی خزمایه تییان له گهڵ که که و پله و پایه یان له نێو گوندا و چه ندین لایه نی دیکه که پێویستی به وه سفکردن بوون. شاعیر هه موویان له نێو وینه یه کی ئاویتیه یی شیعردا کورت کردووه ته وه، ئه م وینه شیعرییه ش بووه ته کرۆکی ئه و هه موو ورده کاریانه که خوینهر له جیهانی بی ئاگایی خۆیدا ده زانیّت و خالی هاوبه شن له نێوان ئه و و شاعیردا و پێویستیان به گێرانه وه نییه. ئه مهش ئه وه ده گه یه نیّت که شوینی دروستی شاعر بی ئاگاییه و ((سه روسیمای بی ئاگاییش ئه وه یه که هه موو شته کان له میانى کرده وه یه کدا بخریته پوونه ک

به پێگهی وهسفکردنهوه))^(٢٥). بهم شیوهیه ئابووری ئهدهبی بووه ته سیمایهکی سه رهکی شیعرییه تی گێڕانهوه، به پێچه وانه یشه وه ته نیا وه کو گێڕانه وه ده مینیتته وه.

دووه م - ئاسته کانی لادان

لادان که لینی دروست کردووه و ده کریت پێوه ندیه کانی هه ردوو لایه نی که لێن له م هه لبه سته دا له سی ئاستی جودا لیک بدرینه وه:

١- پێوه ندی که لینی ده قه که به و سه ربورده یه وه که ده گێڕیتته وه و له ته وه ری باب ته تیکدا به رجه سته کراوه که باسی کیشه یه کی کۆمه لایه تی ده کات، ((کیشه یش له شیعردا ئه وه له لۆیستانه ی له ئاراسته کردنیدا ده وروژینیت گه لێک فراوانتر و گشتگیرتر له و ئاماژانه ی که له خو ده گریت))^(٢٦)، بۆیه که لێن له شیعرییه تی گێڕانه وه دا بۆ دوو لایه ن دابه ش ده کریت: یه که میان، که لینی ده ره وه یه که به دیدی شاعیره وه گێڕاوه ته وه و باس له چه ند که سیک ده کات که کچیکی عاشقیان له شوینیکی نادیاردا ده کوژن. دووه میانی ش، که لینی ناوه وه یه که به دیدی که سایه تییه که ی نیو ده قه که دا (که له شیڕ) ده رده بریت که مان ده گریت و بریار ده دات ئیتر به یانیان نه خوینیت.

٢ - پێوه ندی که لینی ده قه که به سیکوچه ی زه مه ن و شوین و پروداوه وه، به م شیوه ی خواره وه:

ئا- پێوه ندی که لێن به زه مه نه وه

زه مه ن شه وه و له دوا ساته کانی مائئا واییدا یه. هیشتا خو ره له نه هاتووه که ژیا نی گونده که بجو لینیت. خه لکه که یش به پپی کاتیکی ده ستنیشا نکراو له خه وه له ئاستن. وا دیاره کاته کانی ئیشو کاریان ئۆرگانیزه نه کراوه. به پپی بانگی که له شیره که کارنامه ی ژیا نی پۆژانه یان ده ست پیده کات... لیره دا زه مه ن هیشتا له گه ل ورده کارییه کانی کاتژمیر و سالنامه ئه له کترۆنییه کاندانا ئاشنا نه بووه، که واته زه مه ن له رابردوودا گیری خواردووه، بۆیه شاعیریش پروداوه که هه ره وک چیرۆکی

دەگىرپتەو، بەشىۋەيەك كە ((زەمەنى گىرپانەو لەگەل بنىاتى گىرپانەو بەگونجىت، ئەویش زەمەنى خویندەنەو))^(۳۷) و زەمەنى خویندەنەویش ((لە ساتىكى ھەنووكەيدا جيگىر دەبىت، يان بە زەمەنى خوینەرەو دەبەستىت كە دەتوانىن بلىين سەر بە زەمەنىكى كراوۋە و لە سنوورپكى دەستنىشانكراودا راناوەستىت))^(۳۸) كەواتە بنىاتى گىرپانەویش ئەو گىرپەيە كە لەمىانى بۆچوونىك يانىش لە كەلنى گىرپانەوۋەيىكدا دەخرىتە پوو. كەلنى گىرپانەوۋەيش لە دوو لايەنەو پېۋەندى بە زەمەنەو ھەبىت: يەكەمىان، زەمەنى قورخراوى ناوۋەو پوداۋەكەيە، كە خودى كەسايەتتەيەكى نۆ دەقەكەدا (كەلەشېر) لى بە ئاگايە و لە كاتىكى دەستنىشانكراوى پۆژانەدا، (كە بەيانىيەكى زوۋە) ئەركەكى تىدا جىبەجى دەكات. دوۋەمىانىش، زەمەنى دەرەوۋە پوداۋەكەيە، كە لايەنى بابەتتە و پۆژانە مژدە دەستپىكردى ژيانىكى نۆ بە خەلكە دەدات.

ھەردو زەمەن بەشىۋەيەكى وا چىر كراۋنەتەو، كە لە ساتىكى خىرادا وىنە پوداۋىك دەگرن و دىمەنەكەيشى لە يادگەي ھەلبەستىكدا تۆمار دەكرىت. بەم شىۋەيە زەمەن پېۋەرى خۆ لە دەست داۋە، چونكە سەرەتاي مانگرتنى كەلەشېرەكە ديارە و بەردەوامبوونىشى بى كۆتايى ماۋەتەو.

ب - پېۋەندى كەلن بە شوینەو.

شوین گوندىكە و گوندىش نىشانەى قوناغىكى پەرەسەندى كۆمەلگەيە كە ھىشتا لەننۆان كۆچەراتى و شارستانىيەتدايە و خەلكەكەيشى بەپى دابونەرىتە سەرەتايىيەكانيان ژيان بەپېۋە دەبەن و بە ھىچ ياسايەكى پىكوپىكى نووسراو پابەندىن، بەلكو ھىز ھەلسوورپنەرى ھەموو شتىكە و ئەویش لە دەست پىاۋدايە، تەنانت لە ناو پىاۋانىشدا، ئەوانەى پتر ھىزىان ھەيە ھەمىشە لە پىشەوۋەتر و دەستپۆشوتوۋترن، ئەوانى دىكە بەپى فەرمانى ئەوان كار دەكەن. گرووپىك لەو زلھىزانە كونجىكى تارىكىان ھەلبىژاردوۋە كە كادانە و كادانىش شوینى ەمباركردى دوا پاشەپۆكەكانى ساقى دەغل و دانى مردوۋە و بەھەمان شىۋەيش ئەم شوینەى مردن ئامىز بوۋەتە شوینى مراندنى مرقىكىش.

شوێنی دووھەم، کە لە نیۆ ھەلبەستە کەدا دەستنیشان کراوە کولانە ی مریشکانە، ئەویش پەرمزی ژیانە و شوێنی ھەوانەوێ گیانەوێکی بێ زیانە. ئەم دوو شوێنەیش لەبارە ی ئەرکەوێ سەرچاوە ی ئابوورین و لە پووی ستاتیکیشەوێ پیگە یەکی گرنگیان لە مۆرفیمی گونددا ھەیە.

لەم پووەوێ دەکرێت پێوەندیی کەلێنیش بە شوێنەوێ لە دوو لایەنەوێ لێک بدرێتەوێ، یەکەمیان ئەو شوێنە ی لە دیدی کەسایەتیەکی کەلەشێرەوێ دەبینرێت کە لە سنووریکی تەسکدایە و تەنیا کولانە و کادانیک و ئەو مەسافە ی لەنیوانیاندا ھەیە. دووھەمیانیش ئەو شوێنە فرەوانە یە کە خوێنەران ی پووداوە کە دەبینن کە لە چەندین گوند پیکھاتووێ و پێوەندییەکانیان لە بازنە ی ژیان ی خێلە کیدا کۆدەبێتەوێ.

پ - پێوەندیی کەلێن بە پووداوەوێ

پووداوەوێ پەگەزێکی سەرەکی چیرۆکە، بەلام لە پێگە ی شیعرییەتەوێ دیتە نیۆ ھەلبەستەوێ، ئەوێ ((شیعرییەتی ھەلبەست لە شیعرییەتی چیرۆک جیا دەکاتەوێ، ئەو پێوەندییە کە لەنیوان دەربێرین بە وێنە و دەربێرین بە پووداوەوێ))^(٣٩) پووداوەوێ ئەو کردەوێیە کە لەنیوان شوین و زەمەندا گەشە دەکات، گەشەکردنە کەیشی لە پێگە ی لادانی زمانەوێ دەبێت. کەلێنی دوالیزمی زمانیش لە شیعرییەتی گێڕانەوێدا بەھۆی وێنە گەرایییەوێ پەر دەکرێتەوێ، کە دەبێت پشت بە لۆژیکیکەوێ ببەستێت. ھەبوونی ئەو لۆژیکە ی پالێشتیش، لای ھەندیک پەخنەگرانی کورد ئەوێ گەشە کردەوێ گەشە کردەوێ ((ئامادە ی نەبوو شتێک نامینێت بە ناوی دەق و دەبێتە و پێنە))^(٤٠). کەواتە کاریگەری لۆژیکیش لە شیعرییەتی گێڕانەوێدا تەنیا لە سیبەری دەقدا ھەست پێ دەکرێت، ھەرۆک لە ھەلبەستی کەلەشێردا ھەردوو ئاستی دیار و سیبەر دەبینرێن. لە ئاستی یەکەمدا کچیکی گوندی لە شوینێکی نادیاردا سەردەبەرێت، کەلەشێرێک پووداوە کە دەبینێت. توو پە دەبێت و بێرێر دەدات مان بگرێت. ئەمەیش لە ئاویتەبوونی سێ کردەوێ جودا ھاتووێ کایەوێ و بە پێی زنجیرەندی کاریگەرییان لە یەکدی

پىزىبەند كراون، كە ئەلقەكانى لە (عەشقىكى ساف، كوشتنىكى بىبەزەي، مانگرتنىكى ياخبوويى) پىكھاتوون. شاعىر ھۆكارى دروستبوونى ھەرسىكىيان لە دوو ئەنجامى پەفتار جودا و مەبەست ھاوبەشدا كۆدەكاتەو، كە ئەوانىش خۆيان لە بىدەنگى كەلەشىر و چەقبەستنى جوولەى مرقۇدا دەبينەو. لە ئاستى دووەمىشدا، بەپىي خويندەو ھى جياواز جياوازي لە مانا و بۆچونەكاندا ھەيە.

۳- پىوھەندى كەلنى دەقەكە بە پەھەندى ئايدىلۆژىيەو، كە دەرپرەن لە دیدى شاعىر دەكات، بەلام ھەكو تەكنىكە لە بنىاتى شىعەرييەتى گىرەنەو ھەدا بەرجەستە نابىت، بەلكو ھەست بە كارىگەرييەكەى لەسەر لایەنە ناديارەكانى دەقدا دەكرىت، بەو پىيەى كە ((ھەر دەقەك سىبەرى خۆى ھەيە و ئەو سىبەرى ھەى لە كەمىك ئايدىلۆژىيا و كەمىك لەخستەنەپووەكان و كەمىك لە خود پىك دىت، ئەمانەش تارمايى و ھەلاوسان و شوینماو ھەكان...))^(۴۱) كەواتە ئايدىلۆژىيا تەكنىكە لە سىبەرى ھەلبەستدا بەكار دىت و جەخت لەسەر بەھا پەسەندكراو ھەكانى كۆمەلگە ھەكو خۆشەويستى و لایەنگرى چەوساوەكان و پىزگرتنى كات... و چەندىن بەھاى دىكە دەكات، كە بەزەقى ھاتوونەتە پىشەو و بوونەتە ھۆى ئەو ھى كە ناو ھەركى دەقەكە بەسەر زمانى شىعەرييەتەى كەيدا زال بوو، بە تايبەتى كە گردبوونەو ھەيەكى ھەزرى بۆ پووبەپووبوونەو ھەيەكى چاوەپوانكراوى پىو ھەدا، چونكە ھەول نادات لە پىگەى ئازاردانى مرقەو ھەستى بەرانبەر بوروژىيەت، بەلكو بە پىگەى ھەركرتنى ھەلوپستەو ھەز دەوروژىيەت و ((شىعەرىش نەك لایەنى كردارى شاعىر، بەلكو لایەنى ھەزىيە ئايدىالەستەكەى دەگرەتەو و لەنىو ئەو لایەنەشدا ھەستە بەرزەكان و سۆزە ناسكەكان نەشونما دەكەن))^(۴۲). ئەم بۆچوونەيش ئەگەر لەسەر لایەنى ئايدىلۆژىياى ھەلبەستى (كەلەشىر) ھاجووت بكرىت، ئەو ھەمۆركىكى پىالىزىمى كۆمەلەى پى دەبەخشىت.

ته‌وه‌ری دووهم: به‌ها ستاتیکییه‌کانی شیعرییه‌تی گێڕانه‌وه

شێوه‌ی رێکخستنی به‌ها ستاتیکییه‌کانی شیعرییه‌تی گێڕانه‌وه له‌م ده‌قه‌دا، له‌ ئاستیکی ساده‌دا و به‌ بێ پیچ و په‌نا ریزبه‌ند کران. ده‌قه‌که‌ له‌ چه‌ند هزریکی پوون و ئاشکرا پیکهاتوه و خراونه‌ته‌ نیو شیوازیك و ((بنه‌مای ستاتیکی شیوازه‌کانیش له‌ ئه‌ده‌دا وینه‌ ئه‌ندیشه‌یییه‌کان و پامانه‌ زه‌نییه‌کان که‌ له‌ پێگه‌ی زمانه‌وه‌ ده‌گوێزرینه‌وه‌))^(٤٣). هه‌ر حاله‌ تیکیش له‌ حاله‌ته‌کانی زمان پشت به‌ پێوه‌ندیانه‌ ده‌به‌ستیت که‌ له‌ نیوان په‌گه‌زه‌کانیدا هه‌ن، په‌گه‌زه‌کانیش که‌ وشه‌کان ((ریزه‌ندی پێوه‌ندییه‌کانیان له‌ قسه‌کردندا وه‌کو هیلکی راست پشت به‌ خه‌سله‌تی زه‌مه‌نی زمان ده‌به‌ستیت که‌ کاریکی سته‌مه‌ دوو په‌گه‌ز له‌ یه‌ک کاتدا بگوترین، به‌ لکو په‌گه‌زه‌کان یه‌ک به‌دوای یه‌کدا دین و زنجیره‌ی ئاخاوتن پیکدین. ئه‌م پیکهاتنه‌یه‌ش پشت به‌و درێژکردنه‌وه‌یه‌ ده‌به‌ستیت که‌ پێی ده‌لین پێوه‌ندییه‌ سیاقیه‌کان))^(٤٤). له‌م سۆنگه‌یه‌وه‌ پێویسته‌ جیاوازی له‌نیوان سیاقه‌ گۆکراوه‌کان و سیاقه‌ ناگۆکراوه‌کاندا بکریته‌، چونکه‌ ((سیاقه‌ ناگۆکراوه‌کان ئه‌و ژینگه‌یه‌یه‌ که‌ په‌یامه‌که‌ی تیدا په‌یدا ده‌بیت و پۆنانی بنیاته‌کانی وتاری گۆکراو دروست ده‌کات، سیاقیش له‌م گۆشه‌نیگایه‌وه‌ له‌ سێ په‌گه‌ز پیکدیت که‌ پێگه‌ و به‌شداربووان و ئامانجن))^(٤٥). له‌به‌ر گرنگی ئه‌م لایه‌نه‌ به‌ پێویست زانرا، هه‌ر سێ په‌گه‌زه‌کان له‌پووی تیورییه‌وه‌ ده‌ستنیشان بکرین و شوین و کاریگه‌رییه‌کانیان له‌نیو ئه‌م هه‌له‌سته‌دا لیک بدرینه‌وه‌:

١- پێگه‌: به‌ په‌هه‌ندی چواره‌میش ناوزه‌د ده‌کریته‌. "سایت Site"^(٤٦) یه‌شی پێ ده‌گوتریت. هه‌رسیکیان گوزارشت له‌ یه‌ک شت ده‌که‌ن که‌ ((زه‌مشوینیکی چوارچێوه‌کراوه‌ و ده‌بیت گوتاریکی تیدا به‌ره‌م به‌یتریت که‌ له‌گه‌ل شوینیکی دیاریکراو و ساته‌ زه‌مه‌نیکدا یه‌کدی بگره‌وه‌))^(٤٧). ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت که‌ له‌ پێگه‌ی شیعریدا ده‌بیت هه‌لوێستیکی نه‌خوازاو وه‌ربگریته‌ یانیش کاریک بکریته‌ که‌ له‌وانه‌یه‌ پووبدات. به‌های ستاتیکی پێگه‌یش له‌ پێوه‌ندیکی ئۆرگانیکدا له‌نیوان کرده‌وه‌کاندا پیک دیت، به‌و پێیه‌ی که‌ له‌ بیاویکی فره‌واندا پووده‌ده‌ن، بیاویش ((وه‌کو شوین نییه‌ که‌ سنووره‌ ده‌ستنیشانکراوه‌کانی هه‌بیت و له‌ کۆتاییدا به‌کۆتا بیت))^(٤٨) که‌واته‌ له‌ پێگه‌دا جیگۆرکی به‌شوین و ساته‌ زه‌مه‌نه‌

ئاساییبەکان دەکریت، کە لەم ھەلبەستەدا سێ دیمەنی پێکەوه بەستراوی بۆ تەرخان کراوە: دەرجوونی کە لە شیرە کە بۆ سەر کاری پۆژانە ی خۆی، سەرپرینی کچیکی عاشق، گەپانەوێ کە لە شیر بۆ ناو کولانە کە. ھەریەکەیان لە چەندین ھەنگاو پێکدیت و ھەموویانیش نەخشەی یەک پێباز دەکێشن کە بە نیازێکی پاک دەست پێ دەکات و بە بریارێکی یاخیبوو بە کۆتا دیت.

۲- بەشداربووان: ئەم پەرگەزە لە جوولانەوێ بەشداربووان (کارەکتەرەکانی لە نیو دەقدا) پێکدیت، جوولانەوێش چەند ھەنگاوێکی یەک لەدوای یەکدا دروست دەکات، کە لە ناویشانی ھەلبەستە کەوێ دەست پێ دەکات و لە قوفلە کەیدا بە کۆتا دیت. ھەنگاوەکان پێوەندییان بە زەمەنەوێ ھەیە و ھەریەکەیان ئەنجامیەکشی دەبێت، کە لەم ھەلبەستەدا بە خۆئامادەکردنیکەوێ دەست پێ دەکەن و بەرەو ململانێیەکی توند مل دەنێن، بەلام ھەر زوو گرێیە کە دادەمرکێت و بە دابراوێک کۆتایی دیت و ناگاتە ئاستی پووبەپووبوونەوێ لایەنە ھاودزەکان و ئەگەر بگەیشتاوە ئاستی پووبەپووبوونەوێ ئەو لە سنووری گێرپانەوێ دەردەچوو و دەکەوتە نیو توخمی دیالۆگەوێ.

۳- ئامانج: دەربڕین لە کاریکی پیشنیازکراو دەردەخات. مەبەستە کەیشی بە دوو شیوێ دەردەکەوێت کە ((پێویستە لێرەدا جیاوازی لەنیوان ئامانجی گشتیی تیکەلکێشکردنی ئاخوتنەکان و ئامانجی پتر ورد و سنوورداری ھەلویستی کردەوێ ئاخوتنەکانی جودا جودا بکریت کە لەمیانی دیدارە کەدا ھەیە، ئامانجە سەرەکییەکانی پڕۆسە کەیشی گەیانندی مەبەستە کەیشی))^(۴۹) کە گوزارشت لە مۆرکی ململانێیە کە دەکات و لە ھەمان کاتیشدا زمانی شیعرە کەیشی. لەم ھەلبەستەدا بە بەرزترین دەنگ دەست پێ دەکات، بەلام لەنیو مەنەلۆگیکی گومان ئامیزدا کز دەبێتەوێ.

لەمیانی ئەم سێ پەرگەزە سەرەوێدا، شاعیر توانیویەتی ھەلچوونە سۆزدارییەکانی لەرووی شیعیریەتی گێرپانەوێبەستەوێ چالاک بکات، چالاکیی بەھاکانیش ((ئەو توانایە کە بە چەندین پێگە جیاواز و ئالۆزەوێ ئارەزووەکان و ھەستەکان تێر دەکەن))^(۵۰) بۆ گەیشتن بەم مەبەستەیش شاعیر پەنای بۆ ھەلچوونە ژیریەکانی بردووە و ناواخنی دەقە کەیشی بە ھزرە ناسک و راستگۆییەکانییەوێ جۆش داوە.

ئە نجام

- ١- شاعیر له‌م هه‌لبه‌سته‌دا، شیعرییه‌تی گێڕانه‌وه‌ی وه‌کو پێچکه‌یه‌کی نوێگه‌ری به‌کارهێناوه، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ دوو لایه‌نه‌وه‌ پهره‌ به‌ ئه‌زمونه‌ شیعرییه‌که‌ی بدات. یه‌که‌میان سیمایه‌کی ره‌سه‌نایه‌تی پێ ببه‌خشیت و دووه‌میشیان پێگه‌ی شاعر به‌ سه‌رده‌مه‌که‌یه‌وه‌ ببه‌ستیته‌وه‌ و له‌ هه‌ستی جه‌ماوه‌ر نزیکه‌ بکاته‌وه‌.
- ٢- کرۆکی ئه‌م هه‌لبه‌سته، له‌باره‌ی پروداویکه‌، که‌ کۆپیکردنیکه‌ راسته‌وخۆی واقع نییه‌. پرسیارگه‌لیکی نالۆژیکه‌ی دروست ده‌کات و هه‌ولێ شیکردنه‌وه‌ی وه‌لامه‌کانیان نادات. ئه‌مه‌یش له‌ دوو لایه‌نه‌وه‌ شیعرییه‌تی ده‌قه‌که‌ی به‌هێز کردوه‌: یه‌که‌میان گێڕانه‌وه‌ی پروداوه‌که‌ له‌ شێوازی لیریکی نزیک ده‌کاته‌وه‌. دووه‌میشیان ئه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌قه‌که‌ی به‌ کراوه‌یی ده‌هێڵێته‌وه‌.
- ٣- شیعرییه‌تی گێڕانه‌وه‌ شێوازیکی چاوی داهێنانه‌، که‌ شاعیر پره‌نسیپه‌کانی ئابووری تیدا پێرپه‌و ده‌کات پامانه‌کانی خه‌ستهر ده‌کات و به‌ زمانیکه‌ی ئاسان و ساکار ده‌رده‌برێت و له‌ ته‌مومژاویش دووری ده‌خاته‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی وه‌رگر له‌ هه‌ر ئاستیکه‌ی پۆشنه‌بیریدا بێت به‌توانێت خۆیندنه‌وه‌ی خۆی بۆ ده‌قه‌که‌ هه‌بێت و به‌پێی راده‌ی تێگه‌یشتنه‌که‌یشی چێژی لێ وه‌ربگرێت.
- ٤- پێوه‌ره‌کانی هه‌لسه‌نگاندنی شیعرییه‌تی گێڕانه‌وه‌ له‌ هه‌لبه‌ستدا، به‌پێی ته‌کنیکه‌کانی فۆرم و به‌ها جوانه‌کانی ناوه‌رۆکه‌که‌ی ده‌ستنیشان ده‌کری. ته‌کنیکه‌کان به‌پێی پێوه‌ندی که‌لینی شاعرکه‌ به‌ زه‌مه‌ن و شوێن و پروداوه‌که‌ هه‌له‌سه‌نگینری. هه‌لسه‌نگاندنی به‌ها جوانه‌کانیش پشت به‌م سێ لایه‌نه‌ ده‌به‌ستیت: جووری ئه‌وه‌ له‌وێسته‌ی که‌ له‌ پێگه‌یه‌کدا وه‌رده‌گیرێت، چۆنیه‌تی جوولانه‌وه‌ی کاره‌کته‌ره‌کانی ئێو ده‌قه‌که‌، ئاستی ئامانجیکه‌ی پێشنیازکراو که‌ له‌ کۆتاییدا ده‌رده‌برێت.
- ٥- له‌پێگه‌ی شیعرییه‌تی گێڕانه‌وه‌ ته‌کنیکه‌کانی ژانری پۆمان ده‌خزێنه‌ ئێو شاعر وه‌ و زۆربه‌ی جارانی‌ش یه‌کنیتی بابته‌ی پێ ده‌به‌خشیت و به‌پێچه‌وانه‌یشه‌وه‌ هه‌ندێک له‌ په‌گه‌زه‌کانی شاعر ناواخنی پۆمان ده‌کات و فۆرمه‌که‌ی به‌ره‌و زمانیکه‌ی ئه‌ده‌بی پارانتر ده‌بات.

پەراویزەکان

- ۱ شێرکۆ بێکەس، کەلەشێر، گۆفاری پامان، ژ ۱۲۹ شوباتی ۲۰۰۸، ل ۳.
- ۲ لیژنەی ئەدەب لە کۆپی زانیاری کوردستان، زاراوەی ئەدەبی - کوردی - عەرەبی - ئینگلیزی، چاپخانەی وەزارەتی پەرەردە، هەولێر ۲۰۰۶، ل ۸۲-۸۳ و ۱۴۷ و ۱۵۱.
- ۳ هەمان سەرچاوە، بەشی ئینگلیزی، ل ۶۶.
- ۴ د. محەسین ئەحمەد عومەر، فەرھەنگی ئەدەبی، چاپخانەی حەمدی، سلێمانی ۲۰۱۲، ل ۲۴۶.
- ۵ بپروانە: د. کاوە شیروانی، گێڕانەو و زمان لە (پێنجەمین کتێب)دا، گ: پامان ژ ۱۷۸ ئاداری ۲۰۱۲، هەولێر، ل ۵۴.
6. NTC's Dictionary of Literary Terms, P144.
- ۷ د. محمد صابر عبید، مایا التخیل الشعري، عالم الكتب الحديث، أربد ۲۰۰۹، ص ۹۱.
- ۸ د. محمد صابر عبید، حركية التعبير الشعري، دار مجدلاوي للنشر والتوزيع، عمان ۲۰۰۵، ص ۶۵.
- ۹ د. عبدالرحیم مرأشدة، الخطاب السردی والشعر العربي، عالم الكتب الحديث، إربد ۲۰۱۲، ص ۷۲.
- ۱۰ د. صلاح فضل، أساليب السرد في الرواية العربية، مركز الانماء الحضاري، حلب ۲۰۰۹، ص ۳۴.
- ۱۱ پەری سەلح حەمید، گێڕانەو لە کۆچەرۆکەکانی (ئەحمەد محەمەد ئیسماعیل)دا، نامەی دکتۆرای بلاونەکراوە، زانکۆی سەلاحەدین ۲۰۱۱.
- ۱۲ بۆ نموونە بپروانە: ئەمین عەبدولقادر، شیعرییەت د رۆمانتین (سدقی ھەرۆی) دا، چاپخانەی حاجی ھاشم، هەولێر ۲۰۰۸.
- ۱۳ د. صلاح فضل، أساليب السرد في الرواية العربية، مصدر سابق، ص ۱۲.
- ۱۴ د. جبور عبدالنور، المعجم الادبي، ص ۱۳۹.
- ۱۵ ئەرستۆ، ھونەری شیعەر (شیعەر ناسی)، وەرگێڕانی لە ئینگلیزی و پێشەکی و پەراویزی: عەزیز گەردی، چاپخانەی گەنج، سلێمانی ۲۰۰۴، ل ۱۱۸.
- ۱۶ بپروانە: رومان یاکبسون، قضایا شعریة، ت محمد الولي و مبارك حنون، دار تويقال للنشر، الدار البيضاء ۱۹۸۶، ص ۳۳.
- ۱۷ دیفید دیتشس، مناهج النقد الادبي بين النظرية والتطبيق، ت: محمد يوسف نجم، دار صادر، بیروت ۱۹۶۷، ص ۲۳۷.

- ١٨ رولان بارت، مدخل الى التحليل البنيوي للقصص، ت: منذر عياشي، مركز الانماء الحضاري، حلب ١٩٩٣، ص ١٢.
- ١٩ د. عبدالرحيم مرashedة، الخطاب السردى والشعر العربي، ص ٣٣.
- ٢٠ د. لطيف زيتوني، معجم مصطلحات نقد الرواية، دار النهار للنشر، بيروت ٢٠٠٢، ص ١٠٨.
- ٢١ د. ميجان الرويلي و د. سعد البازغي، دليل الناقد الأدبي، ط ٤، المركز الثقافي العربي، بيروت ٢٠٠٥، ص ١٧٤.
- ٢٢ تەكسۆتۆمى يان (پۆلێنزانى)، به مانای زانستى پۆلێنكارى جۆره‌كان دىت.
- ٢٣ ميخائيل باختين، الخطاب الروائي، ت: د. محمد برادة، دار رؤية للنشر والتوزيع، القاهرة ٢٠٠٩، ص ٦١.
- ٢٤ جابر عصفور، مفهوم الشعر - دراسة في التراث النقدي، ط ٣، دار التنوير، بيروت ١٩٨٣، ص ١٥٥.
- ٢٥ ألدس نيكول، علم المسرحية، ت: دريني خشبة، المطبعة النموذجية، القاهرة ١٩٥٨، ص ٢٠٩.
- ٢٦ د. عيزه دين مسته‌فا ره‌سول، ئەده‌بىياتى نوێى كوردى، چاپخانه‌ى فيرکردنى بالاً، هه‌ولير ١٩٨٩، ل ٣٤.
- ٢٧ رينيه ويليك و أوستن وارين، نظرية الأدب، ت: محي الدين صبحي، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بيروت ١٩٨٧، ص ١٦٧.
- ٢٨ جان كوهين، بنية اللغة الشعرية، ت: محمد الولي ومحمد العمري، دار تويقال للنشر، الدار البيضاء ١٩٨٦، ص ٧٤.
- ٢٩ د. عبدالملك مرتاض، في نظرية الرواية - بحث في تقنيات السرد، مطابع الرسالة، الكويت ١٩٩٨، ص ١٨٠.
- ٣٠ ئەيووب ئەنوه‌ر سماقه‌يى، بنه‌ماكانى زانستى ئابوو‌رى، چ ٢، چاپخانه‌ى شه‌هاب، هه‌ولير ٢٠٠٩، ل ٧.
- ٣١ د. محمد التونجي، المعجم المفصل في الأدب، ج ١، دار الكتب العلمية، بيروت ١٩٩٩، ص ١٢١.
- ٣٢ حنا عبود، فصول في علم الاقتصاد الادبي، منشورات اتحاد الكتاب العرب، دمشق ١٩٩٧، ص ٩١.
- ٣٣ د. لطيف زيتوني، مصدر سابق، ص ٢٦.
- ٣٤ جاكوب كورك، اللغة في الادب الحديث - الحداثة والتجريب، ت: ليون يوسف دار المأمون للترجمة والنشر، بغداد ١٩٨٩، ل ٢٣.

- ٣٥ جون ستروک، البنویە ومابعدها - من لیفی شتراوس الی دریدا، ت: د. محمد عصفور، مطابع السياسة، الكويت ١٩٩٦، ص ١٩٤.
- ٣٦ إ. ا. رتشاردز، مبادئ النقد الأدبي، ت: د. مصطفى بدوي - د. لويس عوض، ص ٣٤٦.
- ٣٧ رينيه ويليك و أوستن وارين، نظرية الأدب، مصدر سابق، ص ٢٢٩.
- ٣٨ أمين يوسف عودة، سرد المستحيل الممكن، المجلة العربية للعلوم الانسانية، جامعة الكويت، ع ٩٣ س ٢٤ شتاء ٢٠٠٦، ص ١٦٤.
- ٣٩ د. صلاح فضل، أساليب السرد في الرواية العربية، مصدر سابق، ص ١٣٥.
- ٤٠ ثارام سديق، ستاتيكاى گيرانه وه، چاپخانه ی یاد، سلیمانی ٢٠٠٩، ل ٦٥.
- ٤١ رولان بارت، لذة النص، ت: منذر عياشي، مركز الإنماء الحضاري، حلب ١٩٩٢، ص ٦٤.
- ٤٢ د. محمد غنيمي هلال، النقد الأدبي الحديث، دار العودة، بيروت ١٩٩٧، ص ٣٨٦.
- ٤٣ د. يوسف أبو العدوس، البلاغة والاسلوبية، الاهلية للنشر والتوزيع، عمان ١٩٩٩، ص ١٦٤.
- ٤٤ د. صلاح فضل، نظرية البنائية في النقد الأدبي، مطبعة الامانة، القاهرة ١٩٧٨، ص ٣٠.
- الطاهر بو مزير، التواصل اللساني والشعرية - مقارنة تحليلية لنظرية رومان جاكبسون، الدار العربية للعلوم، الجزائر ٢٠٠٧، ص ٣٠. ٤٥.
- ٤٦ له نڤو فرههنگه زمانیه کانیشتا (سایت Site) به مانای شوینیکی ئاوه دان دیت که هه لۆیستیکى تیدا وه رگیراییت. یانیش گوزارشت له شوینى کۆکردنه وه ی زانیارییه کان ده کات که له تۆپیکى هاوبه شدا به کاربهێنرین. بیوانه: A. S. Advanced Dictionary, (Oxford Hornby, P.1204).
- ٤٧ الطاهر بو مزير، التواصل اللساني والشعرية، مصدر سابق، ص ٣٠-٣١.
- ٤٨ د. عبدالملك مرتاض، في نظرية الرواية - بحث في تقنيات السرد، مصدر سابق، ص ١٤٦.
- ٤٩ الطاهر بو مزير، التواصل اللساني والشعرية، مصدر سابق، ص ٣١.
- ٥٠ إ. ا. رتشاردز، مبادئ النقد الأدبي، ت: د. مصطفى بدوي - د. لويس عوض، مصدر سابق، ص ٨٩.

سه‌رچاوه‌کان

کتێب:

به‌ زمانی کوردی:

- (١) ئارام سدیق، ستاتیقای گێڕانه‌وه، چاپخانه‌ی یاد، سلێمانی ٢٠٠٩.
- (٢) ئه‌یوب ئه‌نوه‌ر سماقه‌یی، بنه‌ماکانی زانستی ئابووری، چ٢، چاپخانه‌ی شه‌هاب، هه‌ولێر ٢٠٠٩.
- (٣) ئه‌رستۆ، هونه‌ری شیعر (شیعر ناسی)، وه‌رگێڕانی له‌ ئینگلیزی و پیشه‌کی و په‌راویزی: عه‌زیز گه‌ردی، چاپخانه‌ی گه‌نج، سلێمانی ٢٠٠٤.
- (٤) ئه‌مین عه‌بدولقادر، شیعریه‌ت د پۆمانن (سدقی هه‌روێری) دا، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولێر ٢٠٠٨.
- (٥) د. عه‌زه‌دین مسته‌فا په‌سه‌وول، ئه‌ده‌بیاتی نوێی کوردی، چاپخانه‌ی فێرکردنی بالا، هه‌ولێر ١٩٨٩.

به‌ زمانی عه‌ره‌بی:

- (٦) إ. ا. رتشاردز، مباديء النقد الادبي، ت: د. مصطفى بدوي و د. لويس عوض، المؤسسة المصرية للتأليف والترجمة والطباعة والنشر، القاهرة، ١٩٦١.
- (٧) ألدس نيكول، علم المسرحية، ت: دريني خشبة، المطبعة النموذجية، القاهرة ١٩٥٨.
- (٨) جابر عصفور، مفهوم الشعر - دراسة في التراث النقدي، ط٣، دار التنوير، بيروت ١٩٨٣.
- (٩) جاكوب كورك، اللغة في الادب الحديث - الحداثة والتجريب، ت: ليون يوسف، دار المأمون للترجمة والنشر، بغداد ١٩٨٩.
- (١٠) جان كوهين، بنية اللغة الشعرية، ت: محمد الولي و محمد العمري، دار تويقال للنشر، الدار البيضاء ١٩٨٦.
- (١١) جون ستروك، البنوية وما بعدها - من ليفي شتراوس الى دريدا، ت: د. محمد عصفور، مطابع السياسة، الكويت ١٩٩٦.
- (١٢) حنا عبود، فصول في علم الاقتصاد الادبي، منشورات اتحاد الكتاب العرب، دمشق ١٩٩٧.

- (١٣) ديفيد ديتشس، مناهج النقد الادبي بين النظرية والتطبيق، ت: محمد يوسف نجم، دار صادر، بيروت ١٩٦٧.
- (١٤) رولان بارت، لذة النص، ت: منذر عياشي، مركز الإنماء الحضاري، حلب ١٩٩٢.
- (١٥) رولان بارت، مدخل الى التحليل البنيوي للقصص، ت: منذر عياشي، مركز الانماء الحضاري، حلب ١٩٩٣.
- (١٦) رومان ياكبسون، قضايا شعرية، ت: محمد الولي و مبارك حنون، دار تويقال للنشر، الدار البيضاء ١٩٨٦.
- (١٧) رينيه ويليك و أوستن واين، نظرية الأدب، ت: محي الدين صبحي، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بيروت ١٩٨٧.
- (١٨) د. صلاح فضل، أساليب السرد في الرواية العربية، مركز الانماء الحضاري، حلب ٢٠٠٩.
- (١٩) د. صلاح فضل، نظرية البنائية في النقد الادبي، مطبعة الامانة، القاهرة ١٩٧٨.
- (٢٠) الطاهر بو مزير، التواصل اللساني والشعرية - مقارنة تحليلية لنظرية رومان جاكبسون، الدار العربية للعلوم - ناشرون، الجزائر ٢٠٠٧.
- (٢١) د. عبدالرحيم مرashedة، الخطاب السردى والشعر العربي، عالم الكتب الحديث، إربد ٢٠١٢.
- (٢٢) د. عبدالملك مرتاض، في نظرية الرواية - بحث في تقنيات السرد، مطابع الرسالة، الكويت ١٩٩٨.
- (٢٣) د. محمد صابر عبيد، مرايا التخييل الشعري، عالم الكتب الحديث، إربد ٢٠٠٦.
- (٢٤) د. محمد صابر عبيد، حركية التعبير الشعري، دار مجدلاوي للنشر والتوزيع، عمان ٢٠٠٥.
- (٢٥) د. محمد غنيمي هلال، النقد الأدبي الحديث، دار العودة، بيروت ١٩٩٧.
- (٢٦) ميخائيل باختين، الخطاب الروائي، ت: د. محمد برادة، دار رؤية للنشر والتوزيع، القاهرة ٢٠٠٩.
- (٢٧) د. يوسف أبو العدوس، البلاغة والاسلوبية، الاهلية للنشر والتوزيع، عمان ١٩٩٩.

ئینسکۆپیدیا و فەرھەنگەکان:

بە زمانی کوردی:

- (۲۸) لیژنەی ئەدەب لە کۆپی زانیاری کوردستان، زاراوەی ئەدەبی - کوردی -
عەرەبی - ئینگلیزی، چاپخانەی وەزارەتی پەرەردە، هەولێر ۲۰۰۶.
(۲۹) د. محسین ئەحمەد عومەر، فەرھەنگی ئەدەبی، چاپخانەی حەمدی، سلیمانی
۲۰۱۲.

بە زمانی عەرەبی:

- (۳۰) د. جبور عبدالنور، المعجم الادبي، دار العلم للملايين، بيروت ۱۹۷۹.
(۳۱) د. لطيف زيتوني، معجم مصطلحات نقد الرواية، دار النهار للنشر، بيروت ۲۰۰۲.
(۳۲) د. محمد التونجي، المعجم المفصل في الأدب، ج ۱، دار الكتب العلمية، بيروت ۱۹۹۹.
(۳۳) د. ميجان الرويلي و د. سعد البازعي، دليل الناقد الادبي، ط ۴، المركز الثقافي
العربي، بيروت ۲۰۰۵.
(۳۴) د. ناصر الحاني، المصطلح في الأدب الغربي، بيروت ۱۹۶۸.
بە زمانی ئینگلیزی:

- (35) NTC's Dictionary of Literary Terms.
(36) A Dictionary of Literary Terms, J.A.Cuddon.
(37) Oxford Dictionary Advanced, A. S. Hornby.

نامە زانکۆییەکان:

- (۳۸) پەری سەڵح حەمید، گێڕانەوه له کۆچپڕۆکەکانی (ئەحمەد محەمەد ئیسماعیل)دا،
نامەی دکتۆرای بلاونەکراوه، کۆلیژی زمان - زانکۆی سەلاحەدین ۲۰۱۱.

گۆڤارەکان:

بە زمانی کوردی:

- (۳۹) د. کاوه شیروانی، گێڕانەوه و زمان لە (پێنجەمین کتێب) دا، گ: پامان ژ ۱۷۸
ئاداری ۲۰۱۲، هەولێر.
(۴۰) شێرکۆ بیکەس، کەلەشێر، گۆڤاری پامان، ژ ۱۲۹، هەولێر- شوباتی ۲۰۰۸.

بە زمانی عەرەبی:

- (۴۱) أمين يوسف عودة، سرد المستحيل الممكن، المجلة العربية للعلوم الانسانية، مجلس
النشر العلمي - جامعة الكويت، العدد ۹۳ السنة ۲۴ شتاء ۲۰۰۶.

ملخص البحث

يتناول هذا البحث البنية الفنية لشعرية السرد التي تتواجد في كثير من النصوص الأدبية الكردية، وخاصة في الشعر والرواية، لكنه لم يحظ بإهتمام كاف من قبل الباحثين الكرد. بالرغم من أنها بدت مصطلحاً نقدياً له موقعه ونهجه في الأدب الحديث. حاول الباحث معالجة هذا الموضوع من خلال تعريف هذا المصطلح وتشخيص سماته وتقنياته وقيمه الجمالية أثناء تطبيقها على قصيدة (الديك) للشاعر شيركو بيكس.

يتكون البحث من مقدمة و قسمين: يشمل القسم الاول على محورين. يتطرق الاول على تعريف شعرية السرد وتحليل مفهومها وميزاتها في الادب. ويركز المحور الثاني على السمات الثلاث الاساسية للقصيدة الحرة التي تبنى على شعرية السرد وتستند على الوزن والقافية والايقاع. أما القسم الثاني فيشمل أيضاً على محورين. الاول منه يهتم بتقنيات شعرية السرد والثاني يركز على ما فيها من القيم الجمالية. وفي النهاية تم عرض أهم النتائج التي توصل اليها البحث.

Abstract

This study is about the technical structure of narrative poetics which is found in many Kurdish literature texts, especially in poetry and novel which has not received much attention from Kurdish researchers. The researcher tries to solve this subject by defining this term and specifying its properties, techniques and aesthetic values then applying it to the poem (The Rooster) by SherkoBekas.

The research is composed of an introduction and two sections:

The first section consists of two parts: The first part deals with definition of narrative poetics, analyzing its concept and features in literature. The second part deals with the three basic characteristics of the free poems that is built on narrative poetics by depending on the rhythm and rhyme and intonation.

The second section deals with two parts: the first part cares about the techniques of the narrative poetics and the second part cares about valuable aesthetic that can be found in these poems. Finally the researcher lists the results drawn from the study.

تەكنىكى پاشخراو لە داستان و رۆماندا

بە نموونەى داستانى (مەم و زىن) و

رۆمانى (شارى مۆسىقارە سىپىيەكان)

د. سەنگەر قادىر شىخ مەمەد حاجى

پەيمانگاي تەكنىكى پزىشكى ھەولتەر

پېشەكى

نۆرن ئەو تەكنىكانەى بەشدارى لە دەقە چىرۆكئامىزەكان دەكەن و نووسەر ھەر كاتىك پىويستى پىيان بى كەلكيان لى وەردەگرى. ھونەرى پاشخراو يەككە لە ھونەرە كۆنەكان كە لە سەرەتادا لە داستان بەكارھاتوو و دواتر گوازراو تەو ناو رۆمان و لەویشدا كۆمەلەك گۆرانكارى تىيدا رووياندووە.

ئەم لىكۆلینەو ھەيە دابەشى سەر دوو تەو ھەرى سەرەكى كراو. لە تەو ھەرى يەكەمدا بە سى ناو نیشانى جودا باسما لە لایەنى تىورى ھونەرى پاشخراو كەردوو و دواتر ھونەرى پاشخراومان لە ھەر يەك لە داستان و رۆمان خستۆتە روو و پاشان ئەو جياوازيانەمان باس كەردوو كە لە نىوان ھونەرى پاشخراو لە داستان و رۆماندا ھەيە.

تەو ھەرى دوو ھەمى ئەم لىكۆلینەو ھەيە تايبەت كراو بە لایەنى پراكتىكى ھونەرى پاشخراو و داستانى (مەم و زىن) ى (ئەحمەدى خانى) و رۆمانى (شارى مۆسىقارە سىپىيەكان) ى (بەختيار ەلى) مان بە نموونە وەرگرتوو و جۆرەكانى ھونەرى پاشخراومان لە سەريان پراكتىزە كەردوو. لەویدا بەو ئەنجامە گەيشتووین كە بەكارھێنانى ھونەرى پاشخراو لە داستانى مەم و زىن تەنیا بە مەبەستى زانىارى بەخشینە، كەچى لە رۆمانى (شارى مۆسىقارە سىپىيەكان) سەرەپاى زانىارى بەخشین بەخوینەر بۆ تامەرزۆكردنى خوینەر و راكیشانى بەرەو

خویندنه‌وه‌ی ته‌واوی رۆمانه‌كه و رازاندنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌كه‌یه، له‌وانه‌ش گرن‌گتر بۆ خستنه‌پرووی رۆمانه‌كه و هه‌كو رۆمانی‌کی هاوچه‌رخ.

- لایه‌نی تیۆری هونه‌ری پاشخراو

پاشخراو هونه‌ری‌كه په‌یوه‌ندی‌ی‌کی راسته‌وخۆی به‌ كاته‌وه هه‌یه، له ده‌م‌كاته‌كانیشدا پاشخراو ((په‌یوه‌ندی‌ی‌کی راسته‌وخۆی به رابردووه هه‌یه))^(١)، به‌لام ئه‌مه واتای ئه‌وه نییه كه پاشخراو هه‌چ په‌یوه‌ندی‌ی‌کی به كاته‌كانی دیکه‌ی ناو ده‌ق نییه. پاشخراو په‌یوه‌ندی به‌كاتی ئیستاشه‌وه هه‌یه، وه‌ك ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر كاتی رابردوو نه‌بی حیکایه‌تخوان پێویستی به خالێك هه‌یه كه لێیه‌وه بگه‌رێته‌وه بۆ رابردوو و ئه‌و خال‌ه‌ش كاتی ئیستایه و خویننه‌ر به‌بی بوونی كاتی ئیستا و هه‌ست‌کردن به‌و كاته، هه‌ست به‌و پچه‌ران و گه‌رانه‌وه بۆ دواوه ناكه له‌پێی پاشخراوه‌وه.

(فاتیح عه‌بدولسه‌لام) به‌مجۆره پێناسه‌ی پاشخراو ده‌كا (پاشخراو ئه‌و پچه‌رانه‌یه كه له‌كاتی به‌دوايه‌ك‌داهاتنی زنجیره‌ی‌ك كاتی لۆجیكی روو ده‌دا))^(٢). له‌م پێناسه‌یه‌دا دوو لایه‌ن روون كراونه‌ته‌وه، یه‌كێکیان ئه‌وه‌یه كه پاشخراو پچه‌راندنه، واته راکرتنی كاتی گێرانه‌وه له‌پێی پاشخراوه‌وه رووده‌دا و كاتی ئیستای گێرانه‌وه راده‌گرێ. هه‌ی دووه‌مینیشیان ئه‌وه‌یه ده‌بیته ده‌ستپێك بۆ ده‌ستپێکردنی كاتی‌ی‌کی دیکه‌ی گێرانه‌وه كه كاتی رابردوو و له ئه‌نجامدا به‌هۆی وه‌ستاندن كاتی‌ی‌ك و ده‌ستپێکردنی گێرانه‌وه‌ی رووداوی‌ك كه له‌كاتی‌ی‌کی جودا روویداوه، جیاوازی ده‌خاته ناو كاته‌كانی گێرانه‌وه. له‌م سۆنگه‌یه‌شه‌وه (دكتۆر مۆریس ئه‌بو نازر) پێناسه‌ی پاشخراو ده‌كا و ده‌لێ: ((پاشخراو به‌ روویك له‌ رووه‌كانی جیاوازی كات داده‌نری له‌ رێی پێكهێنانی چه‌ند پاژێکی بچووك كه له‌چاو پاژه گه‌وره‌كه‌ی چه‌رۆك‌دا به‌ ناوه‌نجی داده‌نری))^(٣). ده‌قی چه‌رۆك چ له‌پرووی رووداوه‌وه و چ له‌پرووی كاتی روودانی ئه‌و رووداوانه‌وه له‌چه‌ند یه‌كه‌یی‌کی بچووك پێكدی كه له به‌دوايه‌ك‌داهاتنی ئه‌و رووداوانه و كاته‌كانیان كاتی گه‌وره‌ی ده‌قی چه‌رۆك‌نامیز دروست ده‌بی كه له‌شیوه‌ی زنجیره‌دايه و هه‌ریه‌كێك له‌ پاژه بچووكه‌كان ئه‌وه‌ی دیکه‌ی پاش خۆی و پێش خۆی به‌یه‌كه‌وه ده‌به‌ستێته‌وه. زۆرجار شاعیر یان

چېرۆكنووس يان رۆماننووس بۆ ھەر مەبەستىك بىي يەكك لىو پاژە بچوكانە ناخاتە ناو زنجىرەكەو و لەكاتە پاژىيەكانى دىكەى دايدەبىي. كاتىكىش وا ھەست دەكا كە باسكردنى ئەو پاژە پىويستە كاتى ئىستاي گىرپانەو و رادەگرى و ئەو پاژەى كە پىشتر نەيگىرپابوو و ئىستا دەيگىرپتەو. بەم جورە نووسەر لە دوو شوپنەو زنجىرەى كاتى گىرپانەو دەچىرپىت، لە جارى يەكەم كە بوو بەرەست لەو و پاژە كاتىيەكە كە لەگەل ئەوانەى لە پىش و دوايەو دىن، بىت ، و لەجارى دوو مەيشدا وەكو ناوېرېكى لى دى لەنيوان دوو پاژدا كە ئەوان بەشپوھىيىكى ئاسايى بەدواى يەكدا دەھاتن. ئەمەش پىشتىگرى پترى ئەو باوھەمان دەكا كە پاشخراو تەنيا پەيوەندى بە رابردوو و نىيە، بەلكو پەيوەندى بە كاتى ئىستاي ناو دەقىشەو ھەيە.

ئەو رىگايانەى لەناو دەقدا نووسەر بۆ دروستكردن و سوودوھەرگرتن لە پاشخراو پەنايان بۆ دەبا زۆرن و شاعىر يان رۆماننووس بۆى ھەيە ھەر كامىكيان بكا بە ھەمانە بۆئەو و لەرېگەيانەو بەگەپتەو بۆ رابردو. ھەندىك جار دەتوانى ((بە بيانووى يادگارى يان دانپىدانان))⁽⁴⁾ بەگەپتەو بۆ رابردو، ھەندىك جارى دىكەش دەتوانى لە پىي گەرانەو و ئاسايى بەگەپتەو كە حىكايەتخوون ئەو رووداوانە دەگىرپتەو كە لە رابردو روويانداو. ھەروەھا لە پىي پىشتەستىن بە خودى پالەوان يان كارەكتەر نووسەر دەتوانى ئەم كارە بكا، بەو و لەرېي زەينى ئەوان و بىرھاتنەو و شتىك كە لە رابردو بەسەريان ھاتوو بەگەپتەو بۆ رابردو و بۆ ئەمەش پەنا بۆ ھونەرى شەپۆلى ھۆش دەبا. بەھەمان شپوھ دەتوانى (سوود لە ھونەرى مۆنۆلۆگىش بىينى تا لەرېيەو بەگەپتەو بۆ رابردو)⁽⁵⁾. ئەمانە ھەموويان ھۆكارن بۆ قەناعت پىكردنى نووسەر بە خوینەر بۆئەو و لەكاتى گىرپانەو و پىچراندنى كاتى گىرپانەو و ئاسايى خوینەر كارەكە بە ئاسايى وەربىگرى، چونكە دەبى ئەو بزانين خوینەر چاوەروانى ئەو دەكا كاتەكانى ژيان چۆن بەدواى يەكدا دىن، لەناو دەقىشدا بەھەمان شپوھ بەدوايەكدا بىن. كاتىك نووسەرىش بىيارى تىكشكاندنى زنجىرەى كاتى رووداوەكان دەدا، دەبى ھىندە كارامە بى لە ئەنجامدانى ئەو كارە خوینەر رازى بكا بەو و ئەنجامى داو.

پاشخراو لەناو دەقدا ئەرکی جیاواز دەبینی، یەكێك لەو ئەرکانە ((گرێدانەوێ ئیستایە بە رابردوو))^(١) و خوینەر بە زەمەنێك ئاشنا دەکا کە پیشتر لەناو دەقەکەدا هەستی پێ نەکردوو. هەرودەها ((پاشخراو ھۆکاریکە بۆ درککردن بە ھەلۆیستەکان و پرکردنەوێ ئەر و بۆشاییەیی لە چیرۆکەکەدا روویداو، یان گەرانیو ھە بۆ رووداویک کە پیشتر وروژێندراو و لیڕەدا تەواوکەرەکی بیر دەخړیتەو، یان بۆ گۆرینی دەلالەتی ھەندیک رووداو کە پیشتر باسیان کراو))^(٢). ئەر و بۆشاییەیی لە چیرۆکدا دروست دەبی بەتایبەتی لە بوارى بەخشینی زانیاری تەواو بە خوینەر لەو رێیەو دروست دەبی کە حیکایەتخوێن ھەموو رووداوەکان بەشیوێ زنجیرە بەدوای یەکدا ناھێنێت و نایانگێرێتەو، جا لەکاتیکدا خوینەریش پێویستی بەو زانیارییانە ھەیە بۆ ئەوێ کۆمەلێک ھەلۆیستی لا روون ببێو کە دەبنە ھۆی روودانی چەند رووداویک و حیکایەتخوێن ناچار دەبی ئەر و زانیارییانە لە شوێنیکى دیکەدا بەخوینەر ببەخشێ.

ئەر و ئەرکانەى ھونەرى پاشخراو لەناو دەقدا ئەنجامیان دەدا جیاوازان، بەلام دیارکردنی جۆرەکانى ھونەرى پاشخراو پەيوەست نییە بە جیاوازیی ئەرکەکانى ئەر و ھونەر، بەلکو بەستراو تەو بەو مەودایەى کە حیکایەتخوێن دەگەرێتەو بۆ دواو بەمەبەستى ھێنانەوێ ئەر و پارچەییەى کە پیشتر بە ھەر ھۆیک بى بواردوویەتی و دەیەوئ ئیستا بیگەرێنێتەو. جۆرەکانى ھونەرى پاشخراو بە سى جۆر دیار دەکا کە بریتین لە:

- ١- پاشخراوى دەرەكى.
- ٢- پاشخراوى ناوہكى.
- ٣- پاشخراوى تێكەل.^(٣)

(پاشخراوى دەرەكى) لەم جۆرە پاشخراویدا نووسەر ئەر و رووداوانەمان بۆ دەگێرێتەو و باسى ئەر و دیاردانەمان بۆ دەکا کە دەکەوێتە دەرەوێ سنوورى کاتى گێرانیوێ دەقەکە. لە رووى چەندىتى گەرانیوێ کەشدا ھىچ کاتىک دیارنەکراو و ھۆنەر یان رۆماننووس دەتوانى بگەرێتەو بۆ چەند رۆژىک بەر لە دەستپێکردنى کاتى رووداوەکانى ناو دەق و دەشتوانى چەند سەدەىک بگەرێتەو، بەمەرجىک ئەر و رووداوە کارىگەرى ھەبى لەسەر روونترکردنەوێ ئەر و

رووداو و زانىارىيانەى لە ناو دەقەكەدا پيويستىن تا سەرەنجام خوینەر بە ئاسانى لىيان تى بگا.

(پاشخراوى ناوەكى) ئەم جۆرەى پاشخراو كاتىك بە كاردى كە خوینەر بەرەو رووى چەند رووداو يان چەند فېكرەيىكى نوێ دەبێتەو و هېچيان لە بارەو نازانى و لەو تىناگا چۆن روويانداو و ئەنجامەكان بۆ وا كەوتوونەتەو، هۆنەر يان رۆماننوس دەگەرپتەو بۆ دواو و لەوێ دەست بە گێرانهوێ ئەو بەشەى رووداوكان دەكا كە دەكەوونە سنوورى كاتى دەستپيىكى رووداوكانى ناو دەقە چيرۆكناميزەكە و دەيهوێ ئەو بەشە تەواو نەكراو لەو رووداوانە بۆ خوینەرەكەى بگيرپتەو كە پيشتر بەشيكى بۆ گيرابووو.

جۆرى سىيەم (پاشخراوى تىكەل) ه، ئەم جۆرەى پاشخراو تىكەلەيىكە لە پاشخراوى دەرەكى و پاشخراوى ناوەكى. ئەم جۆرەى پاشخراو بە گيرانهوێ رووداوى چيرۆكى دەست پى دەكا كە كاتەكەى دەكەوێتە پيش دەستپيىكى رووداوكانى ناو دەقەكە و ئەو رووداو دريژ دەكاتەو تا دەيگەيىنێتەو رووداوى ناو دەقەكە و لەگەلى تىكەل دەكاتەو و بىگومان لەو كارەشدا پشت بە تەكنيكى دىكەى گيرانهوێ دەبەستى كە كورتبى و كورتكرندنەوێ تا خوینەر بىزار نەبى و بەردەوام بى لە خویندەوێ دەقەكە.*

- لایەنى تيۆرى هونەرى پاشخراو لە داستاندا

گوتمان پاشخراو پەيوەنديكى راستەوخۆى بە كاتى گيرانهوێ هەيه، بەتايبەتى بە كاتى رابردوو، ئەو شەمان لا روونە كە كاتى داستان كاتى رابردوو و رابردوو كەشى رابردووى دوورە نەوێك نزيك، بۆيە كاتىك شاعير پەنا دەباتە بەر بەكارهينانى ئەو هونەرە بەتايبەت لە كاتى سوودوەرگرتن لە جۆرى (پاشخراوى دەرەكى) پيويستى بە برينى مەودايى زۆرە بۆ دواو تا بتوانى لەوێ ئەو رووداو و زانىارىيانە بىنێتەو ناو كاتى ئىستاي داستان، چونكە دەبى ئەو بزانين رووداوكانى داستان هەرچەندە كۆن و ديرين بن بەهۆى كاتى گيرانهوێ ناو داستان دەبنە كاتى ئىستا لەناو دەقدا و مەبەستيش لە كاتى ئىستاي داستان ئەو كاتە رابردووێ كە هەموو دەقيكى داستانى پى دەهۆنرپتەو.

هونەرى پاشخراو هونەرىكى كۆنە ((تايبەتمەنديكى گىرپانەو و گىرپانەو وەى
 كلاسيكىيە))^(۹) و (هۆمىرۆس و فرجيل لە بەرھەمەكانىندا بەكارىانھيئاوھ)^(۱۰) . لە
 داستاندا زۆربەى كات رووداوھەكان بەدوای يەكدا دىن و زنجيرەى كاتى گىرپانەو وەى
 داستانەكە تىكەدەشكىنرى و شاعىر دەيەوى لەرپگەى گىرپانەو وەى يەك بەدوای
 يەك پازەكانى رووداوى داستان زياتر واقيعىيەت بۆ داستانەكەى لای خوینەر
 دەستەبەر بکا، بەلام ھەندىك كات ناچار دەبى ئو بەدوايىيەكدا ھاتنە زەمەنيە
 پشتگووى بزا و زەمەنى ئىستا رابگرى و رووھو بىرخستەو وەى رابردو بگەپتەو .
 يەككە لەو بەرەبەستانەى دىنە بەردەم شاعىر و دەبنە ھوى ئو وەى نەتوانى
 بەردەوامى بە گىرپانەو وەى يەك بەدوای يەك و نەچراوھەكەى بدا، بوونى (يەككىتى
 كات) ھەكە لەسەر شاعىر پىويستە پابەندى يەككىتى كات بى و لىلى لانەدا .
 بەرەبەستىكى دىكەى بەردەم شاعىر بوونى (يەككىتى رووداو) ھەكە كارىگەرى زۆر
 زياترە لەسەر گەپانەو وەى بۆ رابردو و بەكارھيئانى تەكنىكى پاشخراو لەناو
 داستاندا . لە داستاندا دەبى شاعىر تەنيا تاكە رووداوىك وەربگرى و زۆرجارىش
 داستاننوو تاكە رووداوىكيش بەتەواوى وەرنەگرى، بەلكو رووداوھەكە لەو شوپنە
 وەردەگرى كە خوى ھەست دەكا پىويستە، بۆ نمونە (هۆمىرۆس) لە (ئەليادە)
 ئەم كارەى كردووە ((ھەرچەندە جەنگى (تەپوادە) سەرھەتا و كۆتايى ھەيە، بەلام
 ئەم نەيوستووھ سەراپاي جەنگەكە بخاتە ناو داستانەكەيەو))^(۱۱) . شەپى نيوان
 گرىك و تەپوادە دە سال دەخايىنى، بەلام (هۆمىرۆس) تەنيا چەند ھەفتەيىكى
 كۆتايى وەردەگرى و بۆمانى دەگىرپتەو، بۆيە مەھالە ئو تواناي ئو وەى ھەبى
 تەنيا پشت بەو چەند زانىاريەى لەبارەى ئو چەند ھەفتەيە ھەيەتى بىستى و
 رووداو و زانىارى و بەسەرھاتەكانى دە سالى رابردو پشتگووى بزا، چونكە
 ھەميشە پرسىارى ئو وەى لای خوینەر دروست دەبى، ئايا ھۆكارى ئو و شەپە چى
 بوو؟ لە سەرھەتادا كى دەستى بە شەپەكە كردووە، ئايا ئو پالەوانانەى كۆتايى
 جەنگەكە ھەمان ئو پالەوانانەن كە لە سەرھەتادا دەستيان بە شەپە كردووە،
 ئەوانە پالەوانى نوين و ئەوانەى پيشووتر كوزراون؟

لەكاتى خویندەو وەى داستانى (ئىليادە) يان ھەر داستانىكى دىكە دەيان
 پرسىارى لەجۆرى ئەوانەى سەرھەو بە مېشكى خوینەردا دىن و ئو بەدوای

و دەستەپەننى زانىارى دەگەپى لەسەريان و دەيهوى ئەو بۆشاييىانەى لە مېشكىدا ھەيە بەو زانىاريانە پريان بکاتەو و لەو رېيەشەو لەگەل خۆى شاعيريش ناچار بکا تا ئەويش لەداستانەکەيدا و لە رېى ھونەرى پاشخراو و بېرھاتنەو شتەکان ئەو بۆشاييىانەى ناو دەقەکە پېر بکاتەو کە بەھۆى کەمىي زانىاريەو کەوتونەتە ناو داستانەکە.

- لايەنى تيۆرىي ھونەرى پاشخراو لە رۆماندا

کاتى حىکايەت يان کاتى رووداو لە رۆماندا بەزۆرى کاتى رابردووە، چونکە ((چيرۆک بۆئەو بگيردريتەو پيوستە لەکاتیک لە کاتەکان تەواو بووبى))^(۱۲) و ئىنجا حىکايەتخوان دى و بۆ ئيمەى دەگيريتەو.

ئەو رابردووەى لە رۆماندا ھەيە سنوورى بۆ ديار نەکراوە ئاخۆ رابردووەکە نزیکە يان دوور و رۆماننوس بۆى ھەيە رووداویک ھەلېژيرى مېژوويکى يەکجار ديريى ھەبى و لە سەرەتاکانى ژيانى مرقايەتى روويدابى و لەھەمان کاتيشدا بۆى ھەيە باسى رووداویک بکا کە کاتەکەى دەگەپتەو بۆ ساليک يان چەند ساليک پيش کاتى گيرپانەو ھەي رووداوى دەق. ئەمەش وا دەکا نەتوانين بريارى ئەو بەدەين ئاخۆ لەکاتى بەکارھيىنانى ھونەرى پاشخراو، بەتايبەتى لەکاتى سوودوەرگرتن لە پاشخراوى دەرەکى، رۆماننوس پيوستە چەند بگەپتەو دواو و ئەو مەودايەى بۆ دواو دەيپى چەندە. ئەمە لە رۆماندا ديارىکردنيکى ريژەي ھەيە و پەيوەستە بەو مەودايەى کە لەنيوان کاتى حىکايەت و کاتى گيرپانەو ھەيە. بە جۆريک ئەگەر ئەو مەودايە زۆربى، ئەوا لەسەر رۆماننوس پيوستە زۆر بگەپتەو و ئەگەر ماو ھەي نيوان ئەو دوو کاتەش کەم بى، ئەوا مەوداى گەپانەو کەش کەم دەبى.

لە رۆماندا لەبەر ئەو ھەي نە يەکيتى کات ھەيە و نە رۆماننوسيش پەيوەستە بەو ھەي بۆ نزيککردنەو بەرھەمەکەى لە واقع پەنا بۆ گيرپانەو ھەي زنجيرەيى رووداوکان و بەدواى يەکداھيىنانى کاتى رووداوکان ببا وەك چۆن لە واقع ھەيە، رۆماننوس لە ھەر شوپيىک ھەست بکا پيوستى بە تىکشکاندنى کاتى رووداوکان ھەيە، ئەو کارە ئەنجام دەدا و لە رۆماندا ((ھيچ بەدواى يەکداھاتنيکى

كات، خالى نىيە لە تەكنىكى پاشخراو))^(۱۳) و لەم جۆرە يان لەم قۇناغەى رۇماندا ھونەرى پاشخراو تەنیا لەكاتى پىيوستىبون ئىجام نادى، بەلكو بوو بە تەكنىك و رۇماننوس بۆ بە ھونەرىکردن و رازاندەو و پىشاندانى تواناى خۆى ئەو ھونەرە بەكاردىنى.

لە رۇماندا يەكىتى رووداويش نىيە، تا رۇماننوس ناچار بكرى تاكه رووداويك يان بەشىكى رووداويك ھەلبىزىرى و دواتر پىيوستى بەو ھەبى بۆ بەخشىنى زانىارى زياتر پەنا بباتە بەر ھونەرى پاشخراو، بەلكو رۇماننوس ئازادە لەو ھى چەند روودا ھەلدەبىزىرى و لەكوپو ھەست بە گىرپانەو ھى روودا ھەكان دەكا و بۆ پىدانى زانىارىش بە خوینەر بەھوى پاشخراو ھە پەنا دەباتە بەر ھونەر و تەكنىكەكانى دىكەى ناو رۇمان. بۆ نموونە بۆ گەرانەو ھە بۆ رابردو رۇماننوس دەتوانى سوود لە ھونەرى مۆنۆلۆگ ھەرىگرى كە پەيوەندى راستەوخۆى بە كارەكتەر ھەيە و حىكايەتخوان يان رۇماننوس دەتوانى لەپى ھۆش و ھزرى ئەو و بىرھىنانەو ھى رووداويك كە لە رابردو ھەسەر كارەكتەرىكدا ھاتوو، بگەپتەو ھە بۆ رابردو .

جگە لە ھونەرى مۆنۆلۆگ رۇماننوس دەتوانى سوود لە تەكنىكى شەپۆلى ھۆشەش ھەرىگرى كە تەكنىكىكە پەيوەستە بە ھزرى كارەكتەر يان حىكايەتخوان، حىكايەتخوان يان كارەكتەر لەپى بىرھاتنەو ھەموو ئەو رووداوانە دەگىرپتەو كە لە رابردو رووياندو ھە ئەو لە زەينى خۆيدا يەك بەدواى يەك يان بە پىچىچى دەيانگىرپتەو .

- بەراوردى لايەنى تيورى ھونەرى پاشخراو لە داستان و رۇماندا ھونەرى پاشخراو ھونەرىكى كۆنە و لە سەرەتادا لە داستانە گرىكىيەكاندا بەكارھاتوو و دواتر رۇماننوس تەقلىدىيەكان كەلكيان لى ھەرىگرتوو و پاشان گوازراو ھەو ناو رۇمانى نوئى. بەو ھۆيەى روودا ھەكانى داستان زۆر كۆنن، شاعىر لەكاتى بەكارھىنانى ھونەرى پاشخراو ھەو مەودايەى كە پىيوستە بەر ھەو دواو ھە بەر ھەو رابردو بگەپتەو يەكجار زۆرە، كەچى لە رۇماندا ئەو ماو ھە دەو ھەستىتە سەر فراوانى مەوداى نىوان كاتى حىكايەت و كاتى گىرپانەو، بەجۆرىك ئەگەر ئەو

مەودايە زۆربى، ئەوا رۆماننوس لەسەرى پېويستە بەناو رابردودا شۆرپىتەو و ئەگەر جياوازىي نىوان ئەو دوو كاتەش زۆر نەبوو، ئەوا رۆماننوس زۆر ناچىتەو و ناو ناخى مېژوو و پېويستى بە گەپانەو وەى زۆر نابى بەرەو دواو.

لە داستاندا شاعىر ئارەزووى ئەو دەكا كاتى گىپرانەو وەى داستانەكەى كاتىكى زنجىرەى بى و پىچان و جياوازىوونى كاتى تىدا نەبى، بەلام بوونى يەكەى كات و يەكەى رووداو لە داستاندا بەرەستەن لە بەردەم ئەو وەى شاعىر بتوانى سەد لەسەد ئەو ئامانجەى بپىكى و بەناچارى و بۆ بەخشىنى زانىارىي زياتر بەخوينەر كاتى زنجىرەى داستانەكەى دەچىرنى و جياوازى دەخاتە ناو كاتى گىپرانەو وەو. هەرچى رۆمانە، ئەوا توخمى دىكە هەن رۆماننوس سووديان لى دەبينى بۆ زياتر پيشاندانى واقىعەىيەتى رۆمانەكەى و رۆماننوس وەك تەكنىكىك و بۆ پيشاندانى دەستەلاى خوى لە گىپرانەو وەى شكاندى لاسايىكرەنەو وەى كۆن لە نووسىندا و زياتر رازاندەو وەى بەرەمەكەى سوود لەو تەكنىكە دەبينى.

تايبەتمەندىكى دىكەى هونەرى پاشخراو لە رۆماندا ئەو وەى دەتوانى بۆ دروستكرەنى سوود لە تەكنىكى شەپۆلى هۆش وەربگرى، بەلام لە داستاندا ئەو تەكنىكە نىيە و وەبەرچاوا ناكەوى.

- لايەنى پراكتىكىي هونەرى پاشخراو لە داستانى (مەم و زىن) دا:

كاتى حىكاىەتى داستانى (مەم و زىن) كەفنا، بۆيە كاتىك (خانى) دەيەوى سوود لە هونەرى پاشخراو ببينى و بەكارى ببينى، بەتايبەتى لەكاتى بەكارهيتانى (پاشخراوى دەرەكى)، ماوەيىكى زۆر بەرەو دواو دەگەپتەو.

دەستپىكى چىپۆكى داستانى (مەم و زىن) بە رووداوىك دەست پى دەكا كە تىدا هەردوو پالەوانى سەرەكى داستانەكە (مەم) و (زىن) يەكدى تىدا دەبينن، ئەو رووداو لە رۆژى نەورۆزدا روودەدا، بۆيە (خانى) بەرلەو وەى دەست بە گىپرانەو وەى ئەو رووداو و چۆنەتتى بەيەكگەيشتنى (مەم) و (زىن) بكا، بۆ خوينەرى شى دەكاتەو كە نەورۆز لە كوردەواريدا چۆن بوو و دەلى:

كو عادەتى پيشى بى زەمانان

ئەف بول هەمى جە و مەكانان

وہ قتی وەکو شەھسواری خاوەر
تەحویل دکر ب ماھی نازەر
یەئنی کو دەھاتە بورجی سەر سال
قەت کەس نە دما د مەسکەن و مال
(باجملە) دچوونە دەر ژ مالان
حەتتا دگەھیشتە پیر و کالان
رۆژا کو دبیتە عیدی نەورۆز
تەعظیم دبوو دەما دل ئەفرۆز

(خانی) دەستپێکی داستانی (مەم و زین) بە باسکردنی رووداوی جەژنی نەورۆز دەست پێ دەکا کە تێیدا ھەر یەک لە (مەم) و (زین) خۆیان گۆریووە و لەو رۆژەدا یەکدی دەبینن. ئەو بۆ ئەوێ ھەموو جۆرە ناپوونی و لێلێکی لای خۆینەر بپەوینێتەوێ دێ و باسی چۆنیەتی رووداوەکانی رۆژی نەورۆزمان بۆ دەکا، تا خۆینەر ھەر لەسەرەتاوە نەلێ، ئەری چۆن دەبێ لە کۆمەلگەییکی داخراوی وەکو کۆمەلگەیی کوردیدا کچ و کوڕ ئاوا تیکەل بن؟!

سەرەپای ئەوێش، کاتێک (خانی) بەخۆینەرانی دەلێ (زین) و (ستی) و (مەم) و (تازدین) خۆیان گۆریووە (تنکر) و لە نەورۆزدا یەکتریان بینیووە، خۆینەر چەند پرسساریکی لا دروست دەبن، خەلکی لەو رۆژەدا چی دەکەن، ئایا پێشتر لە کۆمەلگەیی کوردەواریدا کچ و کوڕ بۆیان ھەبوو بەیەکەوێ دەرچن و ئاھەنگ سازبکەن؟

(خانی) توانیویەتی لەپێی ئەو (پاشخراوە دەرەکییە) دا وەلامی تەواوی ئەو پرسسارانە بداتەوێ کە ھەر خۆینەرێک لەکاتی خۆیندەوێ داستانەکە لەبارەیی نەورۆز و چۆنیەتی ئاھەنگگیرانی خەلکی لای دروست دەبن.

لەم پاشخراوە دەرەکییەدا (خانی) زانیاری لەبارەیی نەورۆز و ئاھەنگگیران لە نەورۆزدا بە خۆینەر دەدا، زانیارییەکەش بریتییە لەوێ کچ و کوڕی کورد لەزەمانی زوودا بەیەکەوێ چوونەتە دەرەوێ و نەورۆزیان بەیەکەوێ پیرۆز کردووە. ئەمەش ئەوێ دەسەلمینی کورد لە سەردەمی زوودا تا رادەییکی باش ریزی لە

ئافرەت گرتوۋە ھۆكارى بۇ يەك نەبوۋنى (مەم) و (زىن) یش پەيوەندى بەو رېزگرتنەۋە نىيە، بەلكو پەيوەندى بەو كىدارەۋە ھەيە كە (مەم) دەينوینى، لەو كاتەى كە ھەموو خەلك دەچنە راو ئەو بە بيانوۋى نەخۆشى ناچىتە دەرەۋە و دواترىش (زىن) دەبىنى و (بەكر) یش ئەو ھەلە دەقۆزىتەۋە و (مەم) لەبەرچاۋى پاشا رەش دەكا و سەرەنجام قايل نابى (زىن) ى پى بدا.

تايبەتمەندىكى پاشخراۋى دەرەكى لە (مەم و زىن) ئەۋەيە (خانى) بۇ بەخشىنى زانىارى لەبارەى شتەكان گەپراۋەتەۋە بۇ سەرەتاي دروستبوۋنى زەۋى و ئاسمان و مرقۇ. ئەۋبەر لەۋەى (بەكر) ۋەكو پالەۋاننىكى نەرىنى بە ئىمە بناسىنى دەگەرپتەۋە بۇ ئەۋ سەرەتايەى كە خودا تىيدا چاكە و خراپەى دروست كىردوۋە:

((گاڭا ژەدەم خودى كر ئىجاد

ئەۋكەۋن و مەكان ژ نوۋقە بنىاد

مەجموعى موكەۋوناتى عالەم

حەتتا قە خەلاصە نەۋى ئادەم

ئەشيا ب حەسەب صفات و ئەفعال

ئىنسانە وجودى موختەلەف حال

مەوجود كىرن ب ھەڭ موعەييەن

ئەخداد كىرن ب ضد موبەييەن)) ل ۱۶۷

داستانى (مەم و زىن) سەرەپاي لەخۆگرتنى بابەتى چىرۆكى خۆشەۋىستىى دوۋ دلداز، لايەنى عىرفان و تەسەۋفیش لەخۆ دەگرى و ئەۋ لايەنەش ھەر لە دىرى يەكەمى داستانەكەۋە تا دوايىن دىرى ئەۋ داستانە ئامادەيى ھەيە، بۆيە ھەر بابەتلىك كە ھۆنەر بۆى گەپراپتەۋە دواۋە و خزمەتى پىر روونكىردنەۋەى ئەۋ لايەنە عىرفانى و تەسەۋفیانە بكا، ئەۋا بىگومان دەبنە (پاشخراۋ)، چونكە كاريگەرىي راستەۋخۆيان لەسەر روونكىردنەۋە و رەۋتى گىپرانەۋەى رووداۋەكان ھەيە.

(خانى) لە رىي ئەم پاشخراۋەۋە مىژۋى دزايەتىكىردنى نيوان چاك و خراپمان بۇ باس دەكا و پىيمان دەلى كە خودا لە سەرەتاي دروستكىردنى گەردوۋن و لەگەل

دروستکردنى مەزۇڤدا چاكي و خراپىشى دروست كردوون. ھۆكاري دروستکردنى
چاكي و خراپىش دەگىرپىتەو ە: بۆ:

((لەورا كو نەبت ئەگەر تەخالف))

تەمىز مەحاله ەم تەعاروف ((ل ۱۶۸

خانى) لەم پاشخراو ەدا زەمىنە بۆ ئەو ە ساز دەكا بەخوینەر بلى: مەزۇڤ نە
لەو داستانە و نە لە ھیچ شتىكى دىكەى پەيوەندىدار بە مەزۇڤ نابى چاوەروانى
ئەو ە بى تەنیا چاكي و باشى بىنى، بەلكو ەەر كاتىك (مەم) و (زىن) يك ە ە بن كە
لاى ئەو نوینەرى چاكەن، ئەوا (بەكر) يك كە نوینەرایەتى خراپە دەكا ئامادەىە.
ەروەها (خانى) لە داستانى (مەم و زىن) دا و لەو شوینانەى تەكنىكى
(مۆنۆلۆگ) ى تىدا بەكارھىناون، ئەو دەرفەتەى قۆستۆتەو ە ەو ەلیداو ە تەكنىكى
پاشخراوى دەركىش بەكاربىنى، ئەو دەلى:

((گەھ جەنگ دكر دگەل دلى ژار))

كاى خانىنى شەرمسار و غەددار

كان قەول و قەرار و ەھد و پەيوەند

پەیمان و قەسەم یەمین و سۆگەند

تە دگى كو دگەل تە صادق ئەز

تە دگى ب تە را موافق ئەز

تە دگى كو خودان تە ەممولم ئەز

حەيفا كو زیادە بى ەفایى

و ەيلا كو نە قابلى جەفایى ((ل ۱۹۹

لەم مۆنۆلۆگەدا (مەم) قسە بۆ دلى خۆى دەكا و ئەو ەى بىردەخاتەو ە كە ئەو
پىشتەر بىارى داو ە لەگەلى بى و بە ەموو ئەو شتانە قایل بى كە ئەو پىيان قایلە
و بەرگەى ەموو ئەو نە ەامەتى و ناخۆشییانەش دەگرى كە لەرپى ەشقەو ە دینە
رى، چونكە رىگەى ەشق رىگەىكى ئاسان و سادە نییە، بەلكو پەرە لە تەنگ و
چەلەمە و ناخۆشى و تۆش بەرگەى ئەو ناخۆشییانەت نەگرت و ئەو سویندانەى
بۆت خواردبووم و ئەو پەیمانانەى پىت دابووم ەموویانت شكاند.

(پاشخراوى ناوهكى) كه گه پانه وهيه بۆ دواوه، به لām مه وداى گه پانه وه زۆر نيه و له سنوورى زه مهنى رووداوى سه رهكى ناچيته ده ره وه و په يوه ندى به هه نديك رووداوه وه هيه كه ده كه ونه پاش زه مهنى ده ستي پكر دنى رووداوه سه ره كيه كه. له (مه م و زين) دا ئه م جوړه ي پاشخراو ده بينري. (خانى) ده ئى:

((رۆژا وهكو بووي عيى ته حويل

ئو زى گه پiane جامه ته بديل

چاوا خه ملينه ئه ف كه چانى

ئو زى گه پiane جل كوپانى

ئو بوون كو مه گز د رووزى نه وروژ

مسلى مه م و مهرى عالم ئه فرووز)) ل ١٠٤

(خانى) له ده ستيكى داستانه كه و له رۆژى نه وروژدا باسى پۆشيني جلكى كوپانه ده كا له لايه ن (ستى) و (زين)، لي ره دا له پي زه ينى هه ردو پال هوانى داستان (مه م) و (تاژدين) ده گه پي ته وه بۆ دواوه. ئه و جاريكى دي كه له پي زه ينى (حه يزه بوون) ي دايه نى (زين) و (ستى) ده گه پي ته وه بۆ دواوه و هه مان رووداومان بۆ ده گي پي ته وه:

((رۆژا وهكو بوويه عيد و سه رسال

ئو زى ب ته ريقي ته بعي ئه تفال

رابوونه فه هه ردو چوونه گه شتى

غولان غه له تاند بوون ل ده شتى)) ل ١١٧

له م پاشخراوه دا (خانى) جياوازيكى زۆرى كردوه له نيوان زه ينى (حه يزه بوون) له گه ل زه ينى (مه م) و (تاژدين) كه هه مان رووداو به شي وه ييكي تر ده گي پي ته وه. (مه م) و (تاژدين) باس له جوانى و رازا وه يى (زين) و (ستى) ده كه ن، به لām دايه ن كه خوى فالگره وه يه نه باس له جوانى و نه باسى خو شه ويستى ئه و دوو كچه ناكا بۆ پيرى فالگره وه، به لكو باس له فريودانى (زين) و (ستى) ده كا له لايه ن تارمايى و دي وه زمه و له مه چي تران كه ئه م جوړه شتانه به ته واوى له گه ل بير كردنه وه ي (حه يزه بوون) ده گونجى.

جۆرى (پاشخراوى تىكەل) ئەو جۆرەيە كە تىيدا كاتى پاشخراو كە كە رابردوو دەگەيىنرئەو كاتى ئىستاي گيړانەو. لە (مەم و زين) دا خانى سوودى لەم جۆرە پاشخراو وەرگرتوو و بەكارى هئناو. ئەو دەلى:

((ئىرۆ مە بهيست كو خەلق دگەل مير))

تىكدا ب تەبايى چوونە نيچير

صەبرا مە نەهات دناڤ نقينان

رابوومە دگەل ئەفان برينان

ناچار بدەرکەتم ژ خانى

نا گاه مە خوە دى ل قى مەكانى ((ل ۲۳۰

(مير) تەواوى خەلكى شارى بۆتانی بانگ كردوو بۆئەوئەى لەگەلیدا و بە كۆمەل بچن بۆ راو و فەرمانیشى دەرکردوو كە هېچ كەسك نایى لە مال بمنيئەو، بەلام (مەم) لەمال ماوئەو و نەك هەر ئەوئەندەش، بەلكو چووتە ناو باخەكەى پاشا. جا بۆ ئەوئەى (مير) هەست بەو خۆشەويستییە نەكا كە لەنيوان ئەو و زيندا هەيە، لە پړى پاشخراو وە چيړۆكى بيزارى خوى لەناو پيخەف بۆ مير دەگيړئەو. ئەو كاتەى (مەم) دەگيړئەو كاتى رابردوى ناو دەقە و واز لە گيړانەوئەى رووداو كە ناھيئى تا دەگەيىنئە ئەو كاتەى كە لەگەل (مير) گفتوگۆ دەكا.

لە نموونەيىكى ديكەدا كاتيك (حەيزەبوون) ى دايەنى (زين) و (ستى) پييان دەلى لە رۆژى نەورۆز بۆ ئەوئەندە زوو لە سەيران و دەرودەشت گەراونەتەو، ئەوانيش لە پړى ھونەرى پاشخراو وە ھۆكارى زوو گەرانەويان بۆ مال دەخەنە روو. (خانى) لەسەر زارى ئەوان دەلى:

((گۆ ئەى ھەوئەسى دل و ھناڤان

ھەريەك ژ وە روھنيا دو چاڤان...

بيژن كو موقەددەمە چ رەنگە

ئەف حيرەتە يا خيالە بەنگە...

وان گۆتەنە دايەنى نھانى:

ئەم صوبجى كو چوونە دەر ژ خانى

ھەرچى ل مە بوو دو چار پەيدا

حازر گەريا جونون و شەيدا

ئاخىر كۆڭۈل ھەددى چۈيۈپ دەردە جەور

جەورى ل مە عاقبەت نەما دەور

ئەم ئى گەپىن مەلۇل و مەغبۇون

ھاتىنەقە ئەم خەفیف و مەجنۇون)) ۱۰۹ ل

(زىن) و (ستى) بەيانى لە مال دەچنە دەرى و ھەموو ئەو شتانەى لەو رۇژەدا
تا دەگەنەو مال لەپى ھونەرى پاشخراو بۆ (ھەيزەبوون) دەگىرنەو و
تىكەلبوونى كاتى لەنيوان كاتى بەيانى و چوونە دەرەو و كاتى ئىستا كە
گەپاونەتەو بۆ مال دروست دەكەن، بۆيە پاشخراو كە دەبى بە پاشخراوئىكى
تىكەل.

- لايەنى پراكتىكى ھونەرى پاشخراو لە رۇمانى (شارى مۇسقىقارە
سپىيەكان) دا:

لە رۇمانى (شارى مۇسقىقارە سپىيەكان) دا گرنگى و بايەخ بە كاتى
گىرپانەو ھى زنجىرەيى نەدراو كە وى لەكاتى رۇمانەكە كىردو و پىچرانى تىدباي و
بەردەوامىي نەبى لە بەدواي يەكدا ھاتنى رووداوەكان. يەككە لەو ھونەرانەى
بوو تە ھۆى تىكشكاندى كات لەم رۇمانەدا ھونەرى پاشخراو و رۇماننووس
سوودىكى ئۆرى لى وەرگرتو و بۆ بەخشىنى كۆمەللىك زانىارى بەخوینەر،
بەتايىبەتى لەبارەى كارەكتەرەكانەو. (سامىرى بابلى) يەككە لەو كارەكتەرەرانەى
دواي چوونى (جەلادەتى كۆتر) بۆ شارى (تەپ و تۆزە زەردەكان)، ئەویش
دەچىتە ئەو شوینە و بۆ ماوەيىك لە ژورەكەى (جەلادەت) دەمىننەتەو.
رۇماننووس بۆ ئەو ھى زانىارىمان لەبارەى (سامىرى بابلى) و چۆنىەتى ژيانى
بداتى، لەو شەوانەى (سامىر) لە ژورى (جەلادەت) دەخەوى لەپى بەكارھىنانى
پاشخراو (سامىر) دەگىرپتەو بۆ سەردەمى مندالى و لەوئو باسى گەورەبوونى
خۆى بۆ (جەلادەت) دەگىرپتەو و دەلى: ((من دايكى خۆم نەبىنيو، لەبەرئەو
زۆربەى ژيانم لەناو باغى خورما و مىرگ و بىستانە بىكۆتايىيەكانى پرتەقالدا
بردۆتە سەر. گرنگترىن شت كە لە مندالىمەو تا ئىستا لەگەلدا دەرى بۆنى
گەلای پرتەقالە ... من كۆرى بىستاندارىكى گەورە بووم... ئەو كات من نەمدەزانى
كورد چىيە، وەك مندالەكانى ترئەو گۆرانىيەم دەگوتەو كە باس لە سەربازىكى
قارەمانى عەرەب دەكا كە لە شىمال كچى كورد دەھىنى، تا لىرە زگيان بە مندالى

چاۋرەشى عەرەب پېرېكتات... ئەۋكات كە منداڭ بووم لەگەل يانزە براكەى دىكەمدا لە باغەكانى زوھەيرى بابليدا دەريام...)) ل ۱۶۸-۱۶۹ ئەم پاشخراۋە پاشخراۋىكى دەرەككىيە و باس لە سەردەمى منداڭى (نەقىب سامىرى بابلى) دەكا و رۆماننوس لە پېرى زەينى ئەۋكارەكتەرە دەمانگەپىتتەۋە دواۋە. ئىمە لەۋ پاشخراۋە دەرەككىيەدا ئاشناى كۆمەلەك زانىارى دەبين لەبارەى (سامىرى بابلى) كە منداڭىكى بى دايكى بەسەر بردوۋە و ھەر لە منداڭىيەۋە بەجۆرىك لە جۆرەكان بەرەلەى ناۋباغى پرتەقال كراۋە و فيرى ئەۋە كراۋە لەدزى نەتەۋەيىكى دىكە گۆرانى بلى، ئەۋ لە بنچىنەدا نازانى ئەۋخەلگە چىن و بۆ دەبى كچەكانيان برفىندىن. ھەمو ئەۋ زانىارىيانە زەمىنەسازىن بۆئەۋەى كە خوينەر دەبينى (سامىر) چ دزە مرقىك و چ لەناوبەر و زۆردارىكە، پىشتەر ئەۋەيان لى چاۋەرۋان كەردى.

(عەلى شەرەفيار) لەبارەى (ئىسحاقى لىۋىزىرېن) دەلى: (ژياننامەيىكى سەيرى ھەبو، مۇسقىاى لە ھەمو پەيمانگا بەرزەكانى خۆرەلەندا خويندبو، ئەۋەى لە قوتابخانە بەرزەكان فير نەبوۋبو، بەھەۋلى خۆى لەسەر دەستى مامۇستا ناۋدارەكانى ئەۋزەمانەدا فير بوۋبو، ئىران و توورانى لە دوو مۇسقىقارە گەرەكان تەى كەردبو... ماۋەيىكى درىژى ژيانى لەويادا بردبوۋە سەر، بوۋبو بە بازىرگانى قوماش، بوۋبو بە جەلەبى و دواترىش بەلئىندەرى دروستكردنى بىنا. سامانى گەرەى پىكەۋە نابو... لەگەل ھەمو بەردىكدا كە خستبوۋە سەرىك ھەستى كەردبو درۆ لەگەل خۆيدا دەكات، بەلام ھەمىشە چاۋەرۋانى ئەۋە بو كچەكەى گەرە بى و خۆش بى... كە ھىدى ھىدى بۆى دەرەكەوت كچەكەى لە يارانى مۇسقىا نىيە، ژيانى بو بە جەھەنەم... ل ۲۹

ئىسحاقى لىۋى زىرېن كەسىكە بەتەمەن داچوۋە و كاتىك رۆماننوس بە ئىمەى دەناسىنى ئەۋكاتەيە كە بەدۋاى دوو منداڭدا دەگەرپى، بۆئەۋەى فيرى مۇسقىايان بكا. (شەرەفيار) كۆمەلەك زانىارى بەكەل بە خوينەر دەبەخشى لەپى ئەم پاشخراۋە دەرەككىيەۋە، لەۋانە ئەگەرچى (ئىسحاق) پىشتەر جگە لە مۇسقىا زەنن كارى دىكەشى كەردوون، بەلام ھەمىشە ۋاى ھەست كەردوۋە پارە كۆكەندەۋە كارىكى پوۋچە و جگە لە مۇسقىا ھىچ شتىكى دىكە ناتوانى ئەۋبەختەۋەر بكا. ھەر لەبەر ئەۋەشە ھەۋلى داۋە بەباشترىن شىۋە فيرى مۇسقىا بى. ھەرۋەھا ئەۋ كچىكى ھەبوۋە ھەمو ئاۋاتى ئەۋەبوۋە ئەۋكچەى بىتتە مۇسقىا ژەن و ۋەكو ئەۋ

خولياى بېيتە مۇسقىقا، كەچى كچەكەى وا دەرنەچى. ھەموو ئەو زانىيارىيانە ئەو كەلئىنەنە پەر دەكەنەو كە لە مېشكى خوينەر بەرانبەر بە كەسېتى (ئىسحاقى ليۆزېپىن) دروست دەبن.

شوين لە رۇمانى (شارى مۇسقىقارە سېپىيەكان) گرنگىيىكى زۆرى ھەيە، بۆيە رۇماننووس بەھەموو شىوھىيەك ھەلەدەدا بە باشتىن شىوھ زانىيارى لەبارەى شوينەكانەو بگەيىنئىتە خوينەر. خوينەر لە كاتىكدا دەزانى كە شارىك ھەيە بەناوى (شارى تەپ و تۆزە زەردەكان) كە (جەلادەتى كۆتر) لەو چالانى بۆ ئەنفالكران لەناوھەپاستى بىابان ھەلەكەندراون و كوردەكانى تىدا زىندەبەچال دەكەن رزگار بووھ و لە شارىك بە ئاگا دىتەوھ كە كەوتووھ تە ناوھەپاستى بىابان و جگە لە مۇسقىقارەن و دكتورىك سەرتاپاي سەرنشېنانى ئەو شارە ئافرەتن، بۆيە خوينەر پىرسىيار دەكا، ئايا بوونى شارىكى لەم جۆرە لەناوھەپاستى بىاباندا كارىكى كوردەنيىە و دەكرى شتى وا بوونى ھەبى؟ رۇماننووس بە پىدانى ئەو زانىيارىيانەى لەپى ئەم پاشخراوھ دەرەكىيە پىمان گەيشتون، وەلامى ئەم پىرسىيارە دەداتەوھ.

دواى ئەوھى (جەلادەتى كۆتر) دەچىتە شارى سۆزانيىەكان و نە خوى و نە ئىمەش ھىچ لەبارەى دروستبوونى ئەو شارە نازانىن، (موساى بابەك) بەسەرھاتى دروستبوونى ئەو شارە بۆ ئەو دەگىرپىتەوھ و ئەويش بۆ ئىمەى دەگىرپىتەوھ و دەلى: (باسى دروستبوونى ئەم شارەى بۆ كردم، شارىك كە لە دىر زەمانەوھ رىشەى ھەبووھ، بەلام لە ھىچ سەردەم و رۆزگارىكدا وەك ئەمپۇگەورە نەبووھ، بە دىرئى لەسەر ئەو سى خوشكە قسەى كرد كە بناغەى ئەو شارەيان داناوھ، سى خوشك كە لە خىلە كۆچەريىەكانى ناو بىابان جىادەبنەوھ و لەويادا دەوار ھەلەدەن...سى خوشك كە ھىدى ھىدى كىژانى تەنيا و تەرە لە خىل و خىزان لە ھەموو لايىكەوھ روويان تىدەكەن...ل ۸۵

لە رۇمانى (شارى مۇسقىقارە سېپىيەكان)دا سوود لە جۆرى پاشخراوى ناوھەكىش وەرگىراوھ و نووسەر بۆ روونكردنەوھى ھەلويىست و پىدانى زانىيارى زياتر تەنيا ئەو مەودايە لەكات دەگەپىتەوھ بۆ دواوھ كە دەكەويتە سنوورى كاتى گىرپانەوھى رۇمانەكە. (جەلادەتى كۆتر) دەلى: ((چەند سالىك لەمەوبەر كە ھىشتا مندال بووم، زۆر مندال بووم لەگەل تىپى مۇسقىقاي شارەكەمدا سەفەرم كرد بۆ شارىكى تر، شارىكى زۆر دوور لە شارى خۇمان بۆ قىستىقالىكى مۇسقىقى

چكۆلە... پاسەكەمان وەرگەپا... ھەموویان مردن من نەبیت... كەوتىنە رىگا بەرەو شارىكى دىكە. نازانم چەند رۆيشتىن، گەلىك شار و خاك و زەرياچەمان بېرى، كە نزيك كەوتىنەو، لەسەر بورجىكى بەرزەو، مۇسقىقارنىك كە بە گيتارىكەو پاسەوانىتى ئەو دەقەرەنەى دەكرد، ھاۋارى كرد، بەخىربىن بۇ شارى ئىمە، بەخىربىن بۇ شارى مۇسقىقارە سىپىيەكان)) ل ۱۹۲.

لەم پاشخراۋە ناوەككىيەدا دوو بابەتى گرنگ باس كرەون، يەككىيان ئەوئەيە (جەلادەت) ھەر زۆر مندال بوو و خەرىكى مۇسقىقارەنەن بوو، ئەوئەى دىكەشيان كە زۆر لەوئەى پىشوو گرنگترە، (جەلادەت) لە مندالىيەو جارىكەيان لە سنوورەكانى مەرگ نزيك بۆتەو و خەرىك بوو بمرى، بەلام نەمردووە و ھەرئەو كاتەش شارى مۇسقىقارە سىپىيەكانى بىنيو. (جەلادەتى كۆتر) بەر لەوئەى بە يەكجارى مالىئاۋايى بكا و جگە لەو جارەى باسما كرد دوو جارى دىكەش لە سنوورى مەرگ نزيك بووئەو، بەلام نەمردووە. يەككىيان ئەو كاتەيە كە لە بىابان و لەكارەساتى ئەنفال و لەو چالانەى بۇ ئەنفالكاراۋەكان ھەلگەندرابوون رزگارى دەبى. ئەوئەى دىكەشيان ئەو كاتەيە كە دەگەرپتەو كوردستان و لەسەر نەخشەى ئەنفالەكان دەسووتىنرى، بەلام نزيكبونەوئەى جارى يەكەمىن لە مەرگ لە ھەموو جارەكانى دىكە گرنگترە، چونكە ئەوئەى يەكەمىن دەستپىكە بۇ قەناعەت ھىنان بەخوئەنەر بەوئەى (جەلادەت) دەتوانى لەنيوان مەرگ و ژياندا ھاتوچۇ بكا.

رۇماننوس بەسەرھاتى بەدىلگرتن و راپىچكردنى (جەلادەتى كۆتر) لە لاپەرە (شىست و پىنج) ى رۇمانەكە بە ئىمە دەلى، كەچى تا لاپەرە (نەوئەى يەك) ھىچ زانىارىيىكمان لەبارەى چۆنىتە رىگاۋاستن و رزگاربوونى جەلادەت پى نالى. لەلاپەرەى نەوئەى يەكدا كاتىك برىنەكانى (جەلادەت) كەمىك سارپىژ دەبن و ھۆشى دىتەو سەرخۆى، رووداۋەكانمان بۇ دەگىرپتەو دەلى: ((دلىابووم ئەو رۆژەى لەگەل ئىسحاقى لىو زىرپىن و سەرھەنگ قاسم گىراين، ئىمەيان لە زىلىكدا بەرەو باشوور ھىنا... دلىابووم لەگەل كۆمەلىك زىندانى تىدا كۆيان كرىنەو... لە زىلەكەدا دەنگىك پىي گوتم ((مۇسقىقامان بۇ لىدە، مۇسقىقا)) لەبىرمە من فلووتم لىدا... لە نىو شەوئىكى تارىكدا ئىمەيان دابەزاندا... دەنگى تەقەكانم لەبىرە)) ل ۹۰-۹۱

باسکردنى مۇسقىقا ژەنەين لەلايەن (جەلادەت) لەم پاشخراوەدا
بیرھاتنەوھییکی گرنگە و خزمەت بەو رووداوانە دەکا کە لەدوای ئەم پاشخراوە
دین. کاتیک (سامیری بابلی) دەمری، ئەو فلووتەى جەلادەتى ھەر لا ماوە کە لە
بیاباندا ئەوى بەھۆى ئەو فلووتەوھ رزگارکردوھ.

لە پۆمانى (شارى مۇسقىقارە سىپیەکان) دا جۆرى (پاشخراوى تیکەل) یش
بەکارھاتوھ کە رۆماننوس یان حیکایەتخوان یان کارەکتەر کە دەگەرپیتەوھ بۆ
دواوھ و باسى رابردو دەکا، لە گێرپانەوھ ناوھستى تا کاتى رابردوھ کە
دەگەرپیتە کاتى ئیستای دەق. (عەلى شەرەفیار) دەلى: ((چوار کەس بوون،
چوار قۆلى بە دەنگیکى کۆرالى گۆرانیکى دیرینیان دەگوتەوھ ((ئەرى بە توپی
عارەقچن وا رۆیى و بەجی هیشتم))... جەلادەت ئەو رۆژەى لەبیر بوو کە بەدەم
گۆرانى ماملی وە خوێان کرد بە پرتەقالی سپیدا. چوار زەردەخەنەى غەمگینیان
ھەبوو، چوار نیگا کە پى دەچوو لە چوار چەشن بۆیەى جیاواز ھەلکیشرابی، ئەو
کات پەر جوولە و بزۆک و زیندووتر بوون، وەلى ئیستا وەك ئەوھ بوو لەناو ئاشیکى
گەرەى بارووتەوھ ھاتبن بۆنى جەنگیان لى دەھات) ۳۰۳

(عەلى شەرەفیار) لە پى (جەلادەت) ھوھ باسى چوار سەربازى کوردمان بۆ
دەکا کە لەجەنگ گەرپاونەتەوھ و یەکیکیان بریندارە. حیکایەتخوان لیڤەدا رەوتى
گێرپانەوھ دەوھستینى و دەگەرپیتەوھ بۆ ئەو رۆژەى کە ئەو چوار سەربازە ھاتنە
شارى تەپوتۆزەکان و چوون بۆ تیاترى (پرتەقالى سپى) و لەویدا (جەلادەت)
لەسەر سەحنە مۇسقىقاي دەژەند. (شەرەفیار) ئەو رووداوھ تەواو دەکا تا
دەگاتەوھ بەردەم عەیادەکەى (دکتۆر موسای بابەك) کە چوار سەربازە کە بۆ
تیمارکردن ھاتبوون ھەمووی دەگێرپیتەوھ و ھەردوو کاتەکان تیکەل دەکا.
رۆماننوس لەم پاشخراوەدا توانیویەتى ھاوبەشیکی جوان و ھونەرپیانە لەنیوان
ھەردوو رووداو دروست بکا، بەوھى وا لە (جەلادەت) بکا لەگەل بیستنى ئەو
گۆرانیکەى سەربازەکان دەیلین (جەلادەت) ئەو رۆژەى بیر بکەویتەوھ کە ئەم
سەربازانە ھاتنە ئەو شارە و ھەمان گۆرانیان دەگوت.

ئە نجام

- ۱- لە ھەردوو بەرھەمەكەدا ھەموو جۆرەكانى پاشخراۋ (دەرەكى، ناوھەكى، تىكەل) دەبىنرەن (خانى) و (بەختيارەلى) سووديان لە ھونەرە ۋە رەگرتوۋە.
- ۲- (مەم و زىن) داستانىكى كۆنە و كاتىكش شاعىر دەيەۋى لە پىي پاشخراۋى دەرەككەيە ۋە بگەپتەۋە بۆ رابردو، ئەۋا پىيۋىستە مەۋدايىكى دور بەرەۋ دوا بگەپتەۋە، بەلام لە رۇمانى (شارى مۇسىقارە سىپىيەكان) گەپانەۋە بەھۆى پاشخراۋى دەرەكى ۋە ئەۋ مەۋدايەى رۇماننوۋس يان حىكايەتخوۋن روۋەۋ دواۋە دەيىرى ماۋەيىكى زۆر نىيە.
- ۳- لە داستانى (مەم و زىن)دا بايەخ بە گىپانەۋەى زىنجىرەيى ۋە بەردەۋامبى كات دراۋە ۋە شاعىر ئارەزوۋى ئەۋەى كردوۋە كە ئەۋ بەدۋاى يەكداھاتنە بەردەۋام بى، بەلام بەھۆى پىيۋىستى زۆرچار كاتى گىپانەۋەى ئاسايى ۋە ستاندوۋە ۋە لە پىي ھونەرى پاشخراۋەۋە گەپاۋەتەۋە دواۋە. ھەرچى رۇمانى (شارى مۇسىقارە سىپىيەكان) ە گىرنگى بە بەدۋايەكداھاتنى كات نەدۋە ۋە لەۋىدا ۋەكو تەكنىكىك مامەلە لەگەل ئەم ھونەرەدا كراۋە ۋە رۇماننوۋس نەيۋىستوۋە رۇمانەكەى بەشپۋەيىكى تەقلىدى بگىپتەۋە.
- ۴- لە داستانى (مەم و زىن)دا بەكارھىنەنى ئەم ھونەرە تەنبا بە مەبەستى زانىارى بەخشىنە، كەچى لە رۇمانى (شارى مۇسىقارە سىپىيەكان) سەرەپاى زانىارى بەخشىن بە خويىنەر بۆ تامەزىرۇكردى خويىنەر ۋە راكىشەنى بەرەۋ خويىندەۋەى تەۋاۋى رۇمانەكە ۋە رازاندەۋەى بەرھەمەكە، لەۋانەش گىرنگىر بۆ خستەنەروۋى رۇمانەكە ۋەكو رۇمانىكى ھاۋچەرخ.

پەراوێزەکان

- ١- د. نەجم خالید نەجمەددین ئەلوهنی، بینای کات لە سی نموونەیی رۆمانی کوردیدا، نامەیی دکتۆرا، کۆلیجی ئاداب، زانکۆی سەلاحەددین، ٢٠٠٣ ز، ل ٩٥.
- ٢- فاتح عبدالسلام، الحوار القصصي تقنياته وعلاقاته السردية، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، الطبعة الاولى، بيروت - ١٩٩٩، ص ١٣٥.
- ٣- د. مورييس ابو ناضر، اللسانية والنقد الادبي في النظرية والممارسة، دار النهار للنشر، بيروت - ١٦٧٩، ص ٩٣.
- ٤- عربعلی رضایی، واژگان توصیفی ادبیات، انتشارات امیر کبیر، چاپ بیست و چهارم، تهران- ١٣٨١، ل ١١٨.
- ٥- شجاع مسلم دغیم العانی، البناء الفني في الرواية العربية في العراق، رسالة دكتوراه، كلية الاداب- جامعة بغداد، ١٩٨٧ز، ص ٦٠.
- ٦- محەمەد نوری ئەحمەد، بونیاد، زمانگەری لە خوێندنەوەی رۆماندا بە نموونەیی ژانی گەلی ئیبراهیم ئەحمەد، ناوەندی چاپەمەنی و راگەیانندی خاک، کوردستان- سلێمانی، ٢٠٠٤، ل ٣٥.
- ٧- محمد عزام، شعرية الخطاب السردی، www.awu-dam.org
- 8- Genette, G., Narrative Discourse, published by: Blackwell, Oxford- 1980, p49.
- بۆ شیکردنەوەی هەرسی جۆری پاڤخراو سوودم لە هەردوو کتێبی:
(Genette, G., Narrative Discourse, published by: Blackwell, Oxford-1980.)
و (Strachan, A., Time in Ntuli's short stories, south Africa, 1990) وەرگرتوو.
- ٩- محمد عزام، شعرية الخطاب السردی، www.awu-dam.org
- ١٠- أ.أ. مندلاو، الزمن والرواية، بكر عباس، دار صادر، بيروت-لبنان، الطبعة الاولى، ١٩٩٧، ص ٦٧.
- ١١- ئەرهستۆ، هونەری شیعەر (شیعەناسی)، وەرگێڕانی لە ئینگلیزی و پێشەکی و پەراوێزی: عەزیز گەردی، سلێمانی، ٢٠٠٤- ل ٨٩.
- ١٢- محمد عزام، شعرية الخطاب السردی، www.awu-dam.org
- ١٣- د. عبدالرحمن مبروك، بناء الزمن في الرواية المعاصرة، الهيئة المصرية العامة للكتاب، ١٩٩٨، ص ٢٧.

سه‌رچاوه‌کان

- سه‌رچاوه به زمانی کوردی

۱- ئه‌ره‌ستۆ، هونه‌ری شیعر (شیعرناسی)، وه‌رگی‌پانی له ئینگلیزی و پێشه‌کی و په‌راویزی: عه‌زیز گه‌ردی، سلێمانی، ۲۰۰۴-ل ۸۹.

۲- محهمه‌د نوری ئه‌حمه‌د، بونیاد، زمانگه‌ری له خۆیندنه‌وه‌ی رۆماندا به نموونه‌ی ژانی گه‌لی ئیبراهیم ئه‌حمه‌د، ناوه‌ندی چاپه‌مه‌نی و راگه‌یانندی خاک، کوردستان- سلێمانی، ۲۰۰۴.

۳- نه‌جم خالید نه‌جمه‌ددین ئه‌لوه‌نی (د)، بینای کات له سێ نموونه‌ی رۆمانی کوردیدا، نامه‌ی دکتۆرا، کۆلیجی ئاداب، زانکۆی سه‌لاحه‌ددین، ۲۰۰۳ ز.

- سه‌رچاوه به زمانی عه‌ره‌بی

۱- أ.أ. مندلاو، الزمن والرواية، بكر عباس، دار صادر، بيروت-لبنان، الطبعة الاولى، ۱۹۹۷.

۲- سیزا احمد قاسم (د)، بناء الرواية، الهيئة المصرية العامة للكتاب، مطابع "هيئة مصرية" عامة للكتاب، مصر ۲۰۰۵.

۳- شجاع مسلم دغیم العانی، البناء الفني في الرواية العربية في العراق، رسالة دكتوراه، كلية الاداب- جامعة بغداد، ۱۹۸۷.

۴- فاتح عبدالسلام، الحوار القصصي تقنياته وعلاقاته السردية، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، الطبعة الاولى، بيروت ۱۹۹۹.

۵- د. موریس ابو ناضر، الالسنیة والنقد الادبی فی النظریة والممارسة، دار النهار للنشر، بیروت ۱۹۷۹.

۶- عزام، شعریة الخطاب السردی، www.awu-dam.org

۷- عبدالرحمن مبروک بناء الزمن في الرواية المعاصرة، اتحاد الهيئة العامة للكتاب، ۱۹۹۸.

- سه‌رچاوه به زمانی فارسی

۱- عربعلی رضایی، واژگان توصیفی ادبیات، انتشارات امیر کبیر، چاپ بیست و چهارم، تهران-۱۳۸۱.

- سه‌رچاوه به زمانی ئینگلیزی

1- Genette,G., Narrative Discourse, published by: Blackwell, Oxford-1980.

2- Strachan,A., Time in Ntuli's short stories, south Africa,1990.

الملخص

يشترك عدد كبير من التقنيات في بنية النص الروائي ويقوم الكاتب باستخدامها في الوقت المناسب. وتعد تقنية الاسترجاع إحدى هذه التقنيات، حيث جرى استخدامها في بداية الأمر في الملاحم وبعد ذلك استخدمت بصورة واسعة في الرواية مع تغيرات مهمة.

تتضمن هذا البحث المعنون (تقنية الاسترجاع في ملحمة (مهم و زين) و رواية (شارى مؤسيقاره سبييه كان) محورين رئيسيين، اشتمل المحور الأول على ثلاث عناوين مختلفة تتحدث عن البعد النظري للاسترجاع وعن هذه التقنية في الملحمة والرواية، فضلاً عن الفرق بين تقنية الفلاش باك في كلا الجنسين. من ناحية أخرى خصص القسم الثاني من هذا البحث للجانب التطبيقي حيث أنواع تقنية الاسترجاع في ملحمة (مهم و زين) و رواية (شارى مؤسيقاره سبييه كان).

وقد توصل هذا البحث إلى نتيجة مفادها أن استخدام تقنية الاسترجاع في الملحمة هو مجرد لغرض إعطاء معلومات للقارئ عن الشخصيات الملحمة، أما في الرواية فقد كان الغرض منها إضافة إلى إعطاء المعلومات هو منح صفة جمالية للرواية. فضلاً عن جانب أكثر أهمية هو تقديم الرواية كرواية معاصرة.

Abstract

There are many techniques that are involved in narrative and the writer uses them any time he/she thinks that it's necessary. Flashback is one of techniques that has been used in Epic since early times, then used with some changes in Novel.

This research is under the title “Technique of Flashback in Epic and Novel: ‘Mam u Zin’ and ‘Shari Mosiqare sipyekan’ as examples”. It is divided into two basic parts. In the first part which includes three different sections, we have dealt with the technique of flashback in epic and fiction. Then we have compared the technique of flashback in epic and novel.

We have devoted the second part in this research to applying different parts of flashback to (Mam u Zin) and (Shari Mosiqare Sipyekan). Here we have reached a point that the epic writers used Flashback just for providing the readers with information, while in novel, besides giving information, the novelist used it for aesthetic reasons. In addition, another important aim of using flashback is to offer a novel as modern novel.

میژوونووسانی کورد له باره ی خیلێ کوردیهوه

(له شهرفخانی بهدلیسییهوه - سهدهی شازده،
تا میرزا عهلی نهکبهر کوردستانی - سهدهی نۆزده)

نووسینی کوردناسی ناوداری پروس:

پروفسۆر ی. ئی. قاسیلییهقا

وهرگیڕانی له پروسسییهوه:

د. رهشاد میران

له م باسهدا بۆچوونی شهش میژوونووسی کورد نمایش کراون که بهرهمهکانیان به زمانی فارسی نووسیوه. ههریهک له م نووسهراوه پوانینی تاییهتی خۆی ههیه سهبارهت به خیلێ کوردی که لایهنی رهچهلهک، پایه ی کۆمه لایهتی و تهنا ته جیگه ی نشیمهنی (شار یان لادی) تیایدا پهنگیان داوهتهوه.

چه مکه کللهکان : خیل، کۆمه له ی خیله تی، ده سنووس، میژوونووس، سه رچاوه ی یه که مین، میرنشینی.

هه لسه نگاندنه وه ی ده ور و بایه خی خیل له چاره نووسی میژووی کورددا کاریکی سه خته. بنیادی خیله تی هه ر له سه ره تاوه له گه ل میژووی زانراوی کورداندا بووه. ئه و بنیاده رهنگه راسته وخۆ سه ره له بهری کۆمه لگای کوردی نه گرتبێته وه، به لام کاریگه ری له سه ر هه ر هه موو سۆسیۆمی ((کۆمۆنه ی)) کوردی به گشتی هه بووه له سه رانه ری ئاسته کانی ژیا رییدا: ژیا نی ئابووری، ده زگا کانی ده سه لات، کۆمه لی فیکر و ئاییدا باوه کان. له هه ر قۆناغیکی خه باتی سیاسیی رابردوودا له پیناو ده سه لات، ئه و خه با ته له کوردستان هه میشه بارگاوی بووه به ئایدیۆلۆگیای خیله تی. وه کو پالپشت بۆ ده سه لاتی هه ر خیزان و بئه ماله یه کی فه رمانپه وا خیلێک یان یه کیتییه کی خیله تی به هیز وه ستابوو.

خیلێ کوردی هیچ هیمایه کی کۆمه لگای بیچین له خو ناگری، تا به شیوه یه کی ترادیسۆنی (تقلیدی) وه کو ده زگایه کی کۆمه لایه تی پیش میژوو ته ماشا بکری. خیلێ کوردی - زیندوو، بزێوه، بنیادیکی کۆمه لایه تی - سیاسی و ئابوورییه که دامه زراوه له سه ر بیرۆکه ی خزمایه تی و هاوکاری خیلێ ته و ئه و په ری توانای هه یه بو مانه وه و به رده وامبوون. ئینتیمای بو خیل سه رچاوه ی گرتبو له خو بردنه وه یه کی ئاساییانه بو بنده ستی ئاپۆره ی خیلێ ته.

له ئه ده بیاتی کوردناسیدا، پۆلی میژوویی خیلێ کوردی ته نیا له کو تایی سه ده ی رابردوو وه هه لسه نگاندنیکێ هاوشانی خو یی به ده ست هینا. پیش ئه مه نزیکه ی هه رده م نیگه تیفانه سه یری خیل ده کرا، چونکه بیرۆکه ی هاوکاری خیلێ ته هه میشه ته گه ره یه ک بووه له به رده م پرۆسه کانی یه کگرتنی ئیتنیککی (Ethnoconsolidation - و) له کوردستاندا. کللی هه لئانی مه ته لێ دیاره ی خیلێ کوردی له سروشتی دیالیکتیکانه ی ئه م بنیاده کۆمه لایه تییه دایه که تیایدا دوو توانای وزه داری به هیز یه کیان گرتوو: په رتیبوون و یه کبوون. ئه گه رچی یه کبوونه که ی زاتره که گوزارشت له هاوکاری خیلێ ته ده کات.

توانای کاملبوون و خو پاراستنی خیل مانه وه و به رده وامبوون و قودره تی له بن نه هاتووی خو نوێکردنه وه ی زامین کردبوو. له پۆژگاره کانی ناسه قامگیری له کوردستان، له سه رده مه کانی شه پ و کاو لکاریدا، که میژووی ولاتی کوردان به مه وه زۆر ده وله مه نده، خیل له سه ر چیاکان تاکه بنیادیک بوو بتوانی له ناوچه دووره ده سه ته کانیدا کو نترۆلی په وشه که بکات. خیل بو کوردان وه کو هه شارگه یه کی ئابووری، سیاسی و ئایدیۆلۆگی بوو. ئه مان زه حمه ت بیان توانیایه خو یان وه کو کۆمه له یه کی ئیتنیککی بپاریزن، ئه گه ر له ساته سه خته کانی میژووی خو یاندا په نایان نه بر دایه بو شاخ که له وی پالێشتیان خیل و کوچه ره کان بوون.

له خیلدا ئیمه بنیادیکی کۆمه لایه تی - سیاسی ئاستی نزمی پیشکه وتنی کۆمه لایه تی نابین، به لکو ئاستیکێ تری ئالۆزتر، یانیش پاستر نه بوونی هیچ ئالۆزییه ک ده بین. له م روانگه یه وه، خیل هه رگیز نه وه نییه که هه میشه "ناسه واره کانی" هه یکه لی بنه ماله یی و خیلێ ته پاراستی، به لکو هه ندیک ئالۆزتره له مه، بۆیه ش مو دیلیکی ستروکتوری کۆمه لایه تی - سیاسی بزێوه و توانای

ژیانی بهردهوامی ههیه. هه ر ئه مه شه وایکردوو خیل توانای مانه وهی هه بی، له کاتیکدا ستروکتوری تری کۆمه لایه تی- سیاسی ئالۆزتر له کوردستان - ئیمارهت میرنشین - پووخوا و له ئارادا نه ما.

شه پره فخانیه دلیسی ۱۵۴۳ - ۱۶۰۳/۴

له کتیبی میژوونووسی گهره ی کوردی سه ده ی شازده م شه پره فخانیه دلیسی "شه پره فنا مه" دا خیله کانی کوردستان جیگه یه کی شیاویان گرتوو. وشه کانی ده سپیکی ئه م میژوونووسه ده رباره ی نه ژاد و نه ریتی خیله کوردیه کانه. ئاشکرایه شه پره فخان ئیتنۆسی کوردی به ده ر له و بنیاده نه ناسیوه. خیله کان گوزارشتیان له هیز و توانای جهنگی میله تی کورد ده کرد و "له ناو فه رمانپه وایانی کوردستاندا، ئه وانه ی عه شیرت"^(۱) و خیله کانیان زۆر و به هیز بوون، وه کو (فه رمانپه وایانی) هه کاری، سۆران، بابان و ئه رده لان^(۲)، فه رمانپه وایانی خاوه ن قه لا و جیگه بوون و ناوی ئه و قه لا و شوینانه یان هه لگرتوو... " (شه پره فنا مه، ۱۹۶۷، ل ۸۷).

چوارده به شی "شه پره فنا مه" ته رخان کراون بۆ کۆمه له ی خیلای وه کو : که له وپ، برادۆست، دومبلی، موکری، مه حمودی، سوله یمانی، سوهیدی، زراکی، میرداسی، پازوکی، زهنگه نه، شیخ مه نسوور، زه رزا، ئه ستوونی. شه پره فخانیه دلیسی له سه ره تای کاره کهیدا ویستبووی به شی نۆیه می به رگی دووه می به ره مه که ی ده رباره ی خیلای داسنی یه زیدی ئه وپه پرگ بی^(۳)، به لام له هه موو ده ستووسه ناسراوه کانه ئه م به شه نییه، په نگه هه ر له بنه پره تدا نه نوو سرا بی^(۴).

خیله به هیزه کانی تری کوردستان که له "شه پره فنا مه دا" باسیان کراوه، نه که وتوو نه ته نیو پی رستی ده ستووسه که وه. له پی رستدا جیگه ی سه ره کیی دراوه به بنه ماله و خیزانه هه ره به ناویانگه کانی کوردستان، ئه وانه ی پشتیان به ستبوو به خیله کوردیه به هیز و گه وره کان. بۆیه نه بوونیان له ناو پی رسته که دا مانای په رده پۆشکردنیان نییه، به لکو ئه م خیلانه نزیکه ی له هه موو لاپه ره کانی کتیه که دا ئاماده گیان هه یه. کتیه که ی شه پره فخان به بایه خترین زانیاری

دهرباره ی خێله كان له خو گرتووه . یه كه مین ئه وه ی باس كراوه كۆمه له ی خێله تی گه وره بوه تییه كه ماوه یه کی دوور و درێژ خێله كانی له ناوچه ی میژوویی جزیره ، یان ئیماره تی بۆهتان (كوردیه كه ی- بۆتان) له كوردستانی ناوه راستدا یه کی خستبوون . به لای شه ره فخانه وه له ده ستنوسه كه یدا باشتربووه ناوی ئه م ناوچه میژوویییه به ناوی خێله كه بكات- ویلایه تی بۆهتی . بۆ نوسه ری "شه ره فنامه" ناوی بنه ماله ی فه رمانه روا، ناوی ئه و خێله ی پشتگیری كردووه ، هه روه ها ناوی ناوچه و پووبه ره كانی ژێر ده سه لاتی - هه موویان یه ك بووه - بنه ماله ی بۆهتی، عه شیره تی بۆهتی، ویلایه تی بۆهتی .

ویلایه تی بۆهتی، ناوی پووبه ره كانی ژێر ده سه لاتی بنه ماله ی میر، له به رامبه ر خێلی بۆهتی و بنه ماله ی بۆهتی به پله دوو دیت، كه وادیاره هه موویان نزیکه ی له یه ك كاتدا دروست بووین . هه روه كو له هه موو شوینیکی كوردستاندا، هیزی خێله تی یان كۆمه له ی خێله تی پێگای بۆ بنه ماله خو ش كردووه سه ركه وئ به ره و ده سه لاتی سیاس ی . له لایه کی تریشه وه ، بیرۆكه ی چه سپاندنی سیاس ی بنه ماله ی بۆهتی بوو توانی كۆمه لێك خیل و تایفه له ژێر بالی خویدا یه كبخات و ئیتر به ناوی خێلی بۆهتی ناسران .

خیلی بۆهتی - یه كێكه له و چه ند خێله كه مانه ی كه ئاماده گی و چالاکیان له ژیا نی سیاس ی ناوچه كه له سه رچاوه كانی پۆژگاری خه لیفایه تیدا تۆماركراون . قه لای گه وره له به شی باكووری شاری جزیره دا، كه فه رمانه وایانی بۆهتی كۆنترۆلیان كرده بوو، به لگه ی ماوه یه کی درێژی حوكمپانییان . به گه واهی میژوونووسی عه ره بی سه ده ی چوارده م شه هاب ئه ددین ئه ل-عومه ری، خێلی بۆهتی ململانیی كردووه له گه ل كۆمه له ی خێله تی گه وره ی تری كوردی به ناوی - حومه ی دی (-The Encyclopaedia of Islam.New Edition.Leiden- London 1981, Vol.V, p.456) - ئینسایكلۆپیدیای ئیسلام، چاپی نوێ، له یه ن- له نده ن، ۱۹۸۱، به رگی ۵، ل ۴۵۶))

ده بی سه رنجی ئه وه ش بده ین كه له كتیبه كه ی شه ره فخانه ی به دلیسیدا هه ندی جار قسه له سه ر عه شیره ت (خیل) ی بۆهتییه و هه ندی جاریش له سه ر عه شیره ته كانی بۆهتی (شه ره فنامه ، ۱۹۶۷ لاپه ره كانی ۱۷۷، ۱۷۵، ۱۸۱، ۱۸۳-

١٨٥، ١٩١، ١٩٥، ١٩٧، ١٩٧، ٢٠٠). ئه مه نه هه له و نه تیکه لکردنیشه. بۆ نووسه ری "شه پره فنا مه" خیللی بۆه تی (وه کو چۆن خیلله گه وره کانی تری کوردستانیش) له هه مان کاتدا کۆمه له ی خیلله تی و یه که ی پته و بوو، هه روه هاش بریتی بوو له کۆی هه موو خیلله کان که هه ری که یان له و یه کیتیه دا تاکایه تی خویی له ده ست نه دا بوو. بۆه تانییه کان زیتر وه کو کۆمه له ی خیلله تی وینا ده کرین، به لام شه پره فخان "له ناو خیلله کانی سه رانسه ری کوردستان" خیللی بۆه تی هه لېژاردوو نه ک خیلله کانی بۆه تی.

ئهم میژوونووسه به ئه و په ری شانازییه وه باسی بۆه تییه کان ده کات. ئه وان جوامیر و جه نگا وه ر و سوارچاک بوون، خواستی زۆریان هه بوو له سه ر چه کی گرانبه ها، که ره سه ته و که لوپه لی جه نگ، ئه سپی عاره بی، شمشیری میسری و خه نجه ری دیمه شقی – ئه مانه یان به لاوه شتی زۆر به نرخ بوون. له پۆزانی ته نگانه دا ئه مانه بی دوودلی به یه کپیز به رامبه ر به دوژمن توند ده وه ستان. ئه مه ش ئه وان ی جیا ده کرده وه، به قسه ی نووسه ری شه پره فنا مه، له "خه لکی وه کو ئه وان له هه موو کوردستاندا" (شه پره فنا مه، ١٩٦٧، ل ١٧٥-١٧٦). ده بی ئه وه ش بلیین که به زاندنی خیلله کوردیه کانی تر له رووی ئازایه تی و جوامیرییه وه هه روا ئاسان نه بوو، چونکه، به قسه ی شه پره فخان، هه موو کورد جه نگا وه ری لیه اتوو بوون، به تایبه تیش کوردی خیلله تی.

خیللی بۆه تی ئازا بنه ماله یه کی هه ره گه وره ی به ژیان به خشی، یه کیک له خانه واده هه ره به هیزه کانی کوردستان که ته جسدی شیوازی کوردی نه جیبزاده یی و ده سه لاتی میرایه تی ده کرد و دواتر به ناوی یه کیک له ئه ندامانی ناسرا – خانه واده ی به درخانیان.

شه پره فخان ده گێڕپه ته وه که چۆن بنه ماله ی میران به پشتیوانی خیلله کانی بۆه تی سه نگی سیاسی و شکۆمه ندیی به ده ست هینا. که چی بنه ماله ی فه رمانپه روا به راده ی سه رکه وتنی بۆ به رزایییه کانی ده سه لاتی سیاسی و زیده بوونی هیز و شکۆمه ندی، وه کو بلی، دوورده که وته وه له کۆمه له ی خیلله کانی بۆه تی و ئیتر له مه ودوا بانگاشه ی جیاوازی بنه چه و په چه له کی خویی ده کرد، ته نانه ت بانگاشه ی جیاوازی ئیتنیکیش^(٤). په گه کانی داری په چه له ک درێژ ده بنه وه تا

دهگه ن به ناوی جهنگاوهری عارب خالید کورپی وهلید، خوشه ویستی موحه ممه د پیغه مبه ر : ناوی خانه واده یی گه یشت به سنووره کانی پیرۆزی . ههروهک دهتوانین له گێرانه وهکانی شهپه فخان ی به دلیسی تیگه یین، خیللی بۆهتی وهک پالپشت بۆ بنه ماله ی میر هه ر مایه وه و له مه ترسییه ده ره کییه کان ده یپاراست . ئه م خیلله هه میشه به یی ترس به ره نگاری ئه و فشاره ده ره کییه کان ده بۆوه که دووچاری ده سه لاتی سیاسی میرنشینی ده بوونه وه . بنه ماله ی میرانی بۆتان و کۆمه له ی خیلانی بۆهتی په وش ی کۆمه لایه تی - سیاسی میرنشینیان داده رشت . بنه ماله ی میران، که له سه رووی هه موو بنیاده کۆمه لایه تییه کانی میرنشینیان بوو، فه رمان په وایی ده کرد و خیللیش پالپشتی بوو . په یوه ندیه کانی نیوانیشیان - ئه و بناغه یه بوو که ژیا نی کۆمه لایه تی - سیاسی کۆنکریت له سه ری داده مه زرا .

وهکو له گێرانه وهکانی شهپه فخان ی به دلیسیدا ده بینین، خیللی بۆهتی له ئاژاوه ناوخوییه کانی شه وه دوور نه بووه ، له ژۆرانبازی له سه ر ده سه لات له نیوان لق و پۆیه جۆراوجۆره کانی خانه واده ی فه رمان په وادا، بگه ره هه ندی جار ئاگه ره که شی خوش کردوه . میراتگری بۆ ته ختی میرایه تی ده بویه ویست و ئیپاده ی کۆمه له ی خیلله تی له گه لدا بی . به لام دلسۆزی بۆ بنه ماله ی میر و بیرۆکه ی نه گۆپی خانه واده مه سه له یه کی چه سپاو بوو .

خانه واده ی فه رمان په وای بۆتان و خیللی بۆهتی له ماوه ی میژووی خویاندا چه ندین قۆناغی هه ره سه ختیان به سه برده وه ، یه کیك له و قۆناغانه ئه وه بوو کاتیك میژووی نیو سه ده یان که وته ژیر ته م و تومانه وه . ئه وه ش ئه و کاته بوو که هیرشی میر ته یموور قه لای جزیر و ناوچه کانی بۆهتی ته خت و ویران کرد . به لام چاوه تیژه کانی شهپه فخان ی به دلیسی توانییان له ناو ئه و تومانه دا ناوی دوو له فه رمان په وایانی بۆتان به دی بکه ن . کاتیك حه سه ن به گی ئاق قۆینلو (۱۴۵۳ - ۱۴۷۸) ده سه لاتی گرت ه ده ست ، خیللی بۆتان به ده نگیک ی به رز خویی نواند و توند به ره نگاری بووه وه ، ئه نجامه که شی به داگیرکردنی بۆتان له لایه ن تورکمانه ئاق قۆینلوکانه وه ته واو بوو . بۆتان و جزیره بۆ ماوه ی ۳۰ سالان که وتنه ژیر

دەسەلاتى ئاق قۆينلۇ و، وەكو شەپەفخان نووسیویەتى، "لە بى ئومىدى و نادلنیايدا بوون"^(۵) (شەپەفنامە - ۱۹۶۷، ل ۱۸۴).

وەكو نووسەرى "شەپەفنامە" دەگىپتەو، بەشى ھەرە زۆرى نەجیبزادەى خىلى بۆتان لەناوچوون و فەرمانپەرەى بىنەمالەى دەسەلاتدار، میر خۆى، دەسگىر کرا و بە کۆت و زنجیرەو ە خرايە زىندان. خىلى بۆتان دابەش بوو. میر شەپەف کە سەرکردایەتیی بۆتانیانى گرتە دەست "کاتیک خۆرى دەسەلاتى ئاق قۆينلۇ بەرەو ئاوابوون دەچوو" دەستى کرد بە یەكخستەو ەى بۆتانییان و "ھەموو ئەو بۆتیانەى لە ژياندا مابوون" لەژىر ئالای خۆیدا کۆکردنەو (شەپەفنامە، ۱۹۶۷، ل ۱۸۳، ۱۸۴). سەرئەفکانى دواى میژوونووس ئەو ەمان بۆ پوون دەکاتەو ە کە ھىرشە زۆردارىیەکانى ئاق قۆينلۇ نە تەنیا دژى نەجیبزادەى خىلى و بىنەمالەى فەرمانپەرەى، بەلکو دژى ھەموو کۆمەلەى خىلەتیی بۆتانى بوون. میر شەپەف، بە پشتیوانیى ھىزى سەرلەنوئى ە شیرەتى بۆھتى، "ویلايەتى میراتگىرى" ى ئازاد کرد و لە کۆتایی سەدەى پازدەدا بوو بە دەسەلاتدارییەکی سەرەخۆ. بەلام مام و براکانى فریا نەکەوتن لە زىندانى تورکمانان پزگاریان بى، کاتیک دوژمنیکى ترسناکى تر بەناوى سەفەوى کە تازە بەھىز دەبوو لەبەردەم بۆھتان و بىنەمالەى فەرمانپەرەى و خىلى بۆھتى پەیا بوو.

شا ئىسماعیلی سەفەوى (۱۵۰۱ - ۱۵۲۴) ئاق قۆينلۇ تورکمانەکانى قاودا و ناوچە کوردییەکانى دیاربەکر، مووسل و سنجارى گرت، لەشکریشى بۆ جزیرە نارد. چەندین شەپ و پیکدادان لە نیوان قزلباش و خىلى بۆھتى روویان دا و ھەموو جاریک، وەکو شەپەفخان نووسیویەتى، میر شەپەف و بۆتیەکان سەرکەوتوون. لە یەکیک لەو شەپانەدا ۱۰۷۸ قزلباش کوژران و زۆریشیان بەدیل گیران. دواى شکەستى سییەمین لەشکرکیشیی سەرکەردە ناودارەکانى شا ئىسماعیل بۆ سەر پووبەرەکانى میر شەپەف، ئیتەر تا مردنى ئەمەى دواى چیتەر پوویان لەم ناوچانە نەکرد. ھەموو ژيانى ئەم فەرمانپەرەى لە خەبات یان خۆئامادەکردن بۆ خەبات لەپینا و بۆتان بەسەرچوو.

شا ەلى بەگ، جیگرەو ەى میر شەپەف، وەكو نووسەرى "شەپەفنامە" دەلى، یەکیک بوو لەو دوازەدە میرانەى کوردستان کە چوون بۆلای شا ئىسماعیل.

هه ره موویان ملکه چییان بۆ خزمه تی شا پاگه یاند، که چی به فه رمانی شا خۆیان به ده سه به سه ری دیته وه و مولکه کانیا ن دران به نیردراوانی شا. شا عه لی به گ که پزگای بوو له ده سه به سه ری چوو به گژ قزلباشان و نیردراوی شای ده رکرد و له گه لّ فه رمانپه وای به دلیس و باپیره ی نووسه ری "شه په فنا مه" دا یه کیتی برایانه ی پیکه ینا. لیڤه به دوا وه عه لی به گ له سیاسه تیدا پوو له سو لتانی تورکی ده کات.

برای میری بۆهتان به رده وام ده سستی ده خسته نیو کاروباری ناوخوا ی میرنشینی به دلیسییه وه، به تایبه تیش کاتی ک ئالوگۆپی ده سه لاتی میراتگری ده بوو. له ئه نجامی ئه و بالاده ستیه ی بۆتانیان چه ندین شه ری نیوان خێله کانی بۆتانی و پۆزکی پوو یان دا. له ده سخسته ناو کاری میراتگری ته ختی میرایه تییه وه له به دلیس، خێلی بۆهتی هه میشه لایه نگری ئه و لایه نه ی بنه ماله ی فه رمانپه وای کرد وه که خێلی رۆزکی دژی بوو – خێله کان، بیگومان، په چاوی به رژه وه ندیه کانی خۆیان ده کرد له وه سه له یه دا، واته له پیوه ندیا ندا له گه لّ بنه ماله ی فه رمانپه وای له به دلیس و جزیره دا. به لام شه په فخان شانازی به خێلی بۆهتییه وه ده کرد، ئه و خێله ی ناوه که ی، به قسه ی ئه م میژوونووسه، لای کوردان ماناکانی جوامیری و جه نگا وه ری به رجه سه ته ده کردن (شه په فنا مه، ۱۹۶۷)، ل ۱۷۵).

له کۆتایی سه ده ی شازده، له کاتی نووسینی "شه په فنا مه" دا، شه په فخان په وشای میر شه په ف، که هاوسه رده می خوا بوو، به "گه وه ری هوکمپانانی جزیره" ناو ده بات و هوکمپانییه که ی به سه ره بخۆ وه سف ده کات (شه په فنا مه ۱۹۶۷، ل ۲۰۱-۲۰۲) و مال و گه نجینه کانی میری جزیره، به قسه ی شه په فخان، هیچ یه کێ له فه رمانپه وایانی کوردستان نه یانبوو.

شه په فخان به دلیسی زۆر به گه رمی، ئه وه ش ئاسایییه، وه سفی خێلی رۆزکی ده کات – ئه و خێله ی پشتیوان و پارێزه ر و دامه زڕینه ری بنه ماله ی میرانی به دلیس بوو، نووسه ری "شه په فنا مه" خواشی سه ره به ئه و خێله بوو. ئه و خسته یه ی که دامه زرانی یه کیتی خێله تی رۆزکی پی دروست بوو له خێل و

پاشماوہ خیلہ تیہہ کانہوہ بۆ گرتن و داگیرکردنی بەدلیس و ناوچەکانی، وادیارە، نموونە یەکی کلاسیکی دروستبوونی کۆمەڵە خیلە تیہہ کان بووہ.

داگیرکردنی بەدلیس و ناوچەکانی بە ئەوپەڕی توندو تیژی بووہ ؛ خیلەکانی کوردان، بە شیکیان ناوچەیی "خیلە کۆنەکانی ویلا یەتی بەدلیس"، بە شیکیشیان بە قسە ی نووسەر لە شوینانی ترەوہ هاتبوون، کۆبوونەوہ و "بە رۆژیک"^(٦) ناوچە کە یان دابەش کرد، واتە ریکەوتبوون کۆ بیی بە خاوەنی کۆی و ھەر ئەو کاتیش سەرکردە ی بالایان ھەلبژاردوہ و کۆمەڵە ی خیلە تییان پیکھیناوە.

ئەمانە بۆ داگیرکردن دوانە کەوتن. تاکتیک ی داگیرکردنە کە ئەو نەندە بە وردی دارپژرا بوو کە پلانە کە بە زوویی جیبە جی بوو و رۆژکیە کان لە بەدلیس جیگیر بوون. یە کتیی جەنگی - ستراتیجیی خیلەکان گەشە ی کرد بەرەو یە کتیی خیلە تی. سەرەتا ئەمانە یەکیان گرت لە دژی ئەوانە ی دەستیان بە سەر ویلا یەتی بەدلیسدا گرتبوو، دوا ییش دژی ئەوانە ی کە بۆخو یانیان دەویست - پیت و بەرە کەت و پەوشی گیۆ ستراتیجیی ناوچە کە، ھەمیشە، خواستی زۆریان لە سەر بوو.

لە ناو کۆمەڵە ی خیلە تی ی رۆژکیدا ھەر زوو نا کۆکی سەریان ھەلدا : "لە ناو خیل ی رۆژکی ھەموویان بە گژ یە کدا چوون و کەس ملی بۆ کەسی تر دانە نواند" (شە پە فنامە ١٩٦٧، ل ٤٠٤). ئەوہ ی کە بە سەر کردە ی خیل دایان نابوو مرد و میراتگریکی لە پاش بە جی نەما، زیاد لە وەش ئەو سەربە یە کک لە خیلەکانی کۆمەڵە بوو. لە حالە تی واشدا، وەکو دەتوانین لە دەقەکانی "شە پە فنامە" وە تیبگەین، باشتەین کاندید بۆ پۆستی سەرکردە ی کۆمەڵە ی خیلە تی، ئەو کەسە بوو کە سەربە هیچ خیلک نەبی و لە ھەموویان بە یە ک پادە دووربی. جا سەران ی عە شیرە تی رۆژکی چوون، بۆ ئەو مەبەستە، خانە وادە ی فەرمانرە وایان دامە زران د. یە کک لەو دوو برا یە یان کاندید کرد بۆ فەرمانرە وایی کە بە بنە چە دە چوونەوہ سەر بنە مالە ی ساسانی - وەکو چۆن لەو ئەفسانە یە ی شە پە فخان ی بەدلیسی ھیناویە تیەوہ گوتراوہ، لە ئەجامدا یە کک لەو دوو برا یە بوو بە فەرمانرە وای لە بەدلیس و ئەو یتریش - لە خازۆ (ھازۆ ؟ و).

هه‌رچۆنێک بێت راستی و دروستی مه‌سه‌له‌ی ئه‌و دوو براهیه و پێوه‌ندیان به‌ ساسانییه‌کانه‌وه، که به‌و پازاوه‌یییه‌وه له "شه‌ره‌فنامه" دا هۆنراوه‌ته‌وه، گرنگ له‌و حاله‌ته‌دا ئه‌وه‌یه که عه‌شیره‌تی پۆژکی خانه‌واده‌ی فه‌رمانه‌وه‌ی دامه‌زراند و له به‌دلیس چه‌سپاندی و سه‌روه‌رییه‌که‌ی پاراستوه. بۆ داڕشتنی ئه‌فسانه‌یه‌ک راستی پووداوه‌کان ئه‌وه‌نده گرنگ نییه و نووسه‌ریش، وه‌کو ده‌رده‌که‌وی، باش له‌مه‌ گه‌یشته‌وه. ئه‌فسانه که دروست بوو "کاری ده‌کرد" بۆ سه‌روه‌ری خانه‌واده و به‌رز راگرتنی ناوه‌که‌ی. خانه‌واده‌که له سه‌رووی بنیادی خێله‌تی و دووری وه‌کویه‌کی له هه‌موو به‌شه‌کانییه‌وه فه‌رمانه‌وه‌ی ده‌کرد و دانی پێدانرا‌بوو، خێلی پۆژکیش ماسوولکه‌ی ئاسنین و سه‌ره‌رشتکاره‌ خه‌مخۆره‌که‌ی بوو.

عه‌شیره‌تی پۆژکی پشتیوانی خانه‌واده‌ی میر بوو و شه‌ره‌فخانی به‌دلیسیش سه‌ره‌به‌و خانه‌واده‌یه بوو. له‌ گۆتایی سه‌ده‌ی شازده، له سه‌رده‌می نووسینی "شه‌ره‌فنامه" دا، عه‌شیره‌ت (٢٥) خێلی له‌خۆ گرتبوو. بیست له‌مانه‌ دوو بالی خێله‌تیان پیکه‌ینه‌بوو: بلباس و که‌فالیس و پینچه‌که‌ی تریش "وه‌کو خێله‌ دیرینه‌کانی ویلایه‌تی به‌دلیس" به‌جیا و ته‌نیا مانه‌وه. له‌وه‌ ده‌چی که سستی می دووبالی، یه‌که‌ی خێله‌تی، ئه‌وانه‌ش که به‌ته‌نیا بوون و ته‌نانه‌ت وه‌کویه‌کبوونی ژماره‌کانیان باشترین توانایان په‌خساندبوو بۆ کارکردنه سه‌ر بواره‌کانی ژیا‌نی خێله‌تی، ریک‌خستنه‌کانی و ریک‌گرتن له‌ پیک‌دادانی خێله‌تی.

کێپ‌رکیی دوو بالی سه‌ره‌کیی عه‌شیره‌تی پۆژکی زۆر به‌پوونی دیاربوو. ئه‌مانه هه‌رگیز هه‌موو جاریک به‌یه‌ک‌پیزی خۆیان نه‌ده‌نواند. به‌هێزترین ئه‌و کێپ‌رکیانه‌ش ئه‌وه بوو که ده‌رفه‌تی کارکردن په‌خسا له‌سه‌ر گۆرینی بنیاده‌کانی ده‌سه‌لاتی میرنشینی. هه‌ردوو بالی عه‌شیره‌تی پۆژکی هه‌ولیان ده‌دا ده‌ستیان هه‌بی له‌مه‌سه‌له‌ی ته‌ختی میراتگریدا. شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی نمونه‌یه‌کی جوانی ئه‌مه‌ی هیناوه‌ته‌وه.

سالی ٩٤/١٤٩٣، دوا‌ی مردنی میری به‌دلیس، به‌ده‌ست‌وبردی بالی که‌فالیس میر ئیبراهیم ده‌سه‌لاتی گرته‌ ده‌ست و "کاره‌ گرنگه‌کان که‌وتنه‌ ده‌ست نه‌جیب‌زاده‌کانی خێلی که‌فالیس" (شه‌ره‌فنامه ١٩٦٧، ل ٤٣٩، ٤٤٠). سه‌رانی خێلی

لقی بلباس نارې زایييان دهرېږي. شیخ ئه میر بلباسی سهرکردهی بالای بلباسان برپاریکی دهرکرد که کاریگه ریی یه کجار گه وره ی هه بوو له سهر چاره نووسی میر شه پره ف باپیری نووسه ری "شه پره فنا مه". شیخ ئه میر بلباسی و عه شیر ته که ی له دژي خیلای که قالیس "بو خزمه ت" چوونه پال میر شه پره ف که جیگری میر بوو له مووش. به ته قه لای ئه وان میر شه پره ف له سهر ته ختی به دلیس دامه زرا. کاتی میری نوی، میر شه پره ف، گه یشته به دلیس، شیخ ئه میر بلباسی هه لو یستیکی سهرنجراکیشی نواند - ئه م به دهستی خوی میر ئیبراهیمی له سهر ته خت دابه زاند و دهستی میر شه پره فی گرت بو سهر ته ختی دهسه لات و رایگه یاند که "ئیستا که هه رکه سه و جیگه ی شایسته ی خویی گرت" (شه پره فنا مه ۱۹۶۷، ل ۴۴۰-۴۴۴).

له گه ل ئه وه شدا، ئه م جوړه پره وشه زور ده گمه ن پرووی ده دا. عه شیر ته ی پوژکی به هه موو لقه کانیه وه زیتر داکوکی له خانه واده ی میر ده کرد و وه کو پاریزه ری ئو جاغ خوی ده نواند. میرانی به دلیس و خیلای پوژکی به بی یه کدی هیژ و شکوی خو یانیان له ده ست ده دا. ئه گه ر به شیوه یه کی کاتیش خانه واده ده سه لاتی له ده ستدا بوايه، ئه وا هه ر زو له ناو کو مه له ی خیل تهیدا ئاژاوه و جیا بوونه وه پرو یانده دا. بویه سهر په رشتکاری خانه واده ی میران گه ره نتييه ک بوو بو سه قامگیری کو مه له ی خیل ته ی، بو دلسوزی، له خو بووردن و خو به ختکردن یان. ناوی بنه مالای میر بو عه شیر ته ی پوژکی هیژکی پراکیشه ری موگنا تیکی هه بوو، ئه و ناوه به ته نیا ده یتوانی عه شیر ته یه کبخات و بو خه بات هانی بدات. عه شیر ته ی پوژکی له پینا و ناوی خانه واده و دامه زراندنی له سهر ته ختی به دلیس، ته نانه ت کاتیک له ئه و په ری په رشوبلاویشدا بوو، هیژي نایه به رخو و هه لیکوتا بو ناو جه نگ. هه روه کو شه پره فخان ی به دلیسی به نمونه ی میژووی باپیرانی خوی نیشانداده، خواست و ته قه لای خیل بو دامه زراندنی ده سه لاتی بنه مالای میر هه ندی جار ته نانه ت پیش ئاماده گی بنه مال که ده که وت - لایه نی ده سپیشخه ری خیل بووه.

له "شه پره فنا مه" دا ده کری نمونه ی پرونی ئه وه بدوزینه وه که چو ن عه شیر ته ی پوژکی بنه مالای میرانی به دلیسیان گه راندو ته وه بو سهر ده سه لات، ته نانه ت ئه و کاتانه ش که له وه ده چوو له پروی سیاسیه وه بنه مال که ئیتر

تیاجوووه. په وشیکه له م جوړه له سه ده ی پازده م سه ری ه لدا، کاتیک میرنشینیه به دلیس، هه روه کو میرنشینیه بۆتانیس، که وتنه ژیر چه پوکی سولتانه کانی ئاق قوینلو. (په زی سپی) له به دلیس و له جزیره دا نیردراوانی سولتانه کانی په زی سپی خاوه ن مال بوون.

شه ره فخانیه به دلیسی راشکاوانه و ژور جوان وه سفی ئه وه ده کات که چون عه شیره تی پوژکی سه ره له نوی دامه زرانده وه ی بنه مالیه میری له به دلیس کرد به ئه رکی سه رشانی خوی. پوژکییه خه مخوره کان نه وه کانی بنه مالیه میریان ده هیئا، یه که له دوا ی یه که، ته نانه ته مه ن بچو که کانیش، هه ندی جار به بی ره زامه ندی دایکانیشیان. بۆ ئه مه ش ئه مانه هه موو شتیکیان ده گرت به ر: پازیکردن، پارانه وه، هیئانه وه ی قسه ی خواوه ند که، گوایه، له خه ونا پیان گوتراوه. ناوی بنه مالیه میر بۆ پوژکیان وه کو ئالیه که وابوو، بۆ ئه و ناوه هه میشه ده جه نگان و له شه ره کاندایان له ده ست ده دا. له شه ره کاندایان هه روه ها نوینه رانی بنه مالیه ده کوژران- له شه ری کدا باپیره گه وری شه ره فخانیه به دلیسی تیاجوو، که ئه ویش هه ر پوژکی له سه ر ته ختی به دلیس دایانمه زرانده بوو. له کو تاییدا، له سالانی ۹۰ی سه ده ی پازده م له ئه نجامی ئه و هه ول و ته قه لایانه ی پوژکیان ده سه لاتی بنه مالیه میرانی به دلیس دامه زرایه وه.

له سه ده ی شازده دا، بۆتان و بۆتییه کان، بنه مالیه میرانی به دلیس و عه شیره تی پوژکی تازه شه ر و پیکدادانیان له گه ل سولتانه کانی ئاق قوینلو له کۆل ببوونه وه، که چی هه ر زوو که وتنه به ر زه بری به هیزی ناکوکییه کانی ئیرانی- تورکییه وه.

دوو ئیمپراتوریای زله یز له پیکدادانی بی کو تاییدا بوون: عوسمانیه که له میژ بوو هیز و شکوی خوی به ده ست هیئابوو، سه فه ویش که تازه سه ری هه لداوو و بۆمب ئاسا هه ردوو ئاییدایکانی ده رویشیی ئیسلامی و هاوکاریی خیه لته یی یه که خستبوون. شه ر و پیکدادانه کان هه موو پوویه ر و جیهانی کوردانیان کردبوو به دوو به شه وه. فه رمانه وایانی کورد ناچار ئه و به ر و ئه و به ریان ده کرد، ئاراسته ی سیاسیه ی خویان هه ندی جار (۱۸۰) پله ده گوژی.

رهوشی جیۆستراتیژیی له پاده به دهه گرنگیی ولاتی کوردان، سولتانی عوسمانی و شای سه فهویانی ناچار کردبوو که به وردی چاودیری میرنشین و خێله کوردیهه کان بکه. بایه خێکی تایبه تییان به میرنشینیی به دلیس و خێلی پۆژکی داوه، ئه وهش له ئه زمونی ژیاانی شه په فخانیه دلیسی خۆی و باوک و باپیرییه وه دیاره (بروانه: فاسیلییه قا، ۲۰۰۵).

میژووی خێلی پۆژکی، وه کو له "شه په فنامه" دا نووسراوه، پێگه مان ده دات هاوکاری خێله تی به دیارده یه کی کۆمه لایه تی دابنێن. له خۆبووردوویی و دلسۆزی عاجباتیانه ی عه شیره تی پۆژکی له ئایدیۆلۆگیای هاوکاری خێله تییه وه هاتبوو. عه شیره تی پۆژکی، هه رچه نده پێکهاته یه کی گێنیتیکی نه بوو، به لام به ند بوو به سیله ی خۆینه وه – ئه و خۆینه پژاوه ی له مه یدانه کانی جه نگدا له پێناو به رژه وهندی و سه ره ری و شه په فی خێل و به ناوی بنه ماله ی فه رمان په وای میرانی به دلیسه وه. به گه رانه وه بۆ وه سفی پۆژکی له ده سنووسی شه په فخانیه به دلیسیدا، ده توانین سه رنج ده یین که بپۆژکی هاوکاری خێله تی زال بوو، نه ک بپۆژکی خزمایه تی – نه خزمایه تی راسته قینه و نه هه لبه ستره و. یه کبوون له پێناو یه کیتیدا و یه کیتی به مه به ستی یه کبوون به رقه رار بوو.

باوانی شه په فخانیه دلیسی، به لای که مه وه، سی جارن سه ره به خۆیی خۆیاانیان راگه یاندوو و نووسه ری "شه په فنامه" خۆی پاره (درهه م) ی بینیه ناوی فه رمان په وایانی به دلیسی له سه ره بووه.

شانازی هه ره گه وه ری شه په فخان له پاره ی "شه مه دینی" دا بوو که له فه رمان په وایی میر شه مه دین له سککه درابوو له سه ده ی VX – "له پۆژگاره کانی تاریکایی که تورکمانه کان دایانیه یابوو". ئه م پارانه له شاره کانی کوردستاندا ناسرابوون، خانه واده نه جیبه زاده کان پاراستبوویان وه ک "زامینه که ری به خته وه ری بۆ سه رانه ری ولاتی کوردان" (شه په فنامه، ۱۹۶۷، ۴۲۲)، ئه مانه ماگنیتیزی سیمبۆل و هیژی ته لیسماییان هه بوو. لێره شدا ناکرێ ئه م قسانه ی نووسه ری "شه په فنامه" نه هیئینه وه که پرن له شانازی به بنه ماله که ی و به عه شیره تی پۆژکی "ئه گه ره ده سه لاتداره به هیزه کان ئاره زووی گرته نی کوردستان بکه،

بیگومان، ئەوا پێش هەموو شتێک کاریان لەگەڵ فەرمانپەرە وایانی بەدلیس و عەشیرەتی پۆژکیدا دەبی" (شەرەفنامە، ۱۹۶۷، ل ۴۰۵).

بەلای شەرەفخانێ بەدلیسییە وە کۆمەڵەی خێڵەتیی پۆژکی شکۆ و دڵسۆزی، هێز و گەورەیی بەرجەستە دەکرد بۆ هەموو ولاتی کوردان. لە دەسنووسەکی شەرەفخانێ بەدلیسیدا گەڵی چیرۆکی سەرنجپراکێش دەربارە ی خێڵە کوردییەکان هەن. وەکو نموونە چارەنووسی خێلی مالکیشی (هەر ئێویشە - چەمیشگەزەک) دینینە وە.

ئەم خێڵە هاوشان لەگەڵ بنەمالە ی میرانی فەرمانپەرە وادا ژیاو بە هەموو سەرکەوتن و دابەزین، لەسێدارەدان و لێشاوێکانی راگواستنیانە وە. تەنانەت ناوی کۆمەڵەی خێڵەتییە کەش گۆرانی بەسەرداها - مەتەلە کەش هەلەت و سەلمێنرا. چەمیشگەزەک - کۆمەڵەی خێڵەتیی کوردی بەناوی نشیمەنە کە یە وە کراو - ناوچە ی چەمیشگەزەک (دەرسیم، تونجەلی تورکی) کە بە چیا ی سەخت دەوردراو. لە سەردەمی ئیستادا بە یەکیک لە کەمترین دانیشتوان و دوورە دەستترین بەشەکانی کوردستان دادەنرێت (Bruinessen, 1992, p150).

لە فەرمانپەرە وایەتیی میرانی چەمیشگەزەکدا، کە چەندین سەدە درێژە ی کێشا، میرنشینییە کە یان، بە گەواهی شەرەفخانێ بەدلیسی، پووبەرێکی فراوانی گرتبوو وە، بە (۱۶) ناوچە و (۳۲) قەلا حسیب دەکرا و یە کجاریش بە هێز بوو. وەکو دەتوانین لە دەقەکانی "شەرەفنامە" دا تیبگەین، ئەم میرنشینییە لە بەر چاوانی دنیای دەرە وەدا سیمبۆلی شکۆمەندی و سەرورە یی کوردستان بوو. بە قسەکانی شەرەفخانێ بەدلیسی، میرنشینی لە کوردستاندا پووبەرێکی ئە وەندە بەرفراوانی گرتبوو، کە "نەجیبزادە، خەلکی ئاسایی و بەتایبەتیش خاقانە مەزنەکان لە پێنمای و فەرمانەکانی (خۆیان) دا ولاتە کە یان بە کوردستان ناو دەبەن و هەموو جارێکی ش کاتیک لە کوردە واریدا ناوی کوردستان دەهێنن، مەبەستیان چەمیشگەزەکە (شەرەفنامە، ۱۹۶۷ ل ۲۲۱).

لەگەڵ ئە وەشدا، ناوی عەشیرەتی چەمیشگەزەک لە لاپەرەکانی "شەرەفنامە" لە و بەشە دا نییە کە بۆ فەرمانپەرە وایانی چەمیشگەزەک تەرخان کراو، بەلکۆ لە میانە ی وەسفی خێلی دۆمبۆلی، لە بەشی سییەم "دەربارە ی

میرانی کوردی ئێران "دا هاتوو. له بهشی "دەربارە فەرمانپەرە وایانی چەمیشگەزەك "دا باس لە عەشیرەتی مالکیشی دەکری. بەگوێرە شەپەفخانی بەدلیسی، کۆمەڵەی خێڵەتیی میرنشینی چەمیشگەزەك بەناوی مالکیش، دامەزرێنەری ئەفسانەیی خێڵەکە، ناوناوه^(۷).

بەهەمان شیوەی کۆمەڵەی خێڵەتیی پۆژکی کە لە سەدەی دەیه‌دا بەمەبەستی داگیرکردنی بەدلیس دروست بوو، عەشیرەتی مالکیش دامەزرا بۆ داگیرکردنی ئەو ناوچانەی کە دواتر بوون بە پرووبەری میرنشینی چەمیشگەزەك. ئەو کۆمەڵە یەكجار گەورەیی مالکیش کۆی کردبوو بوو بە بناغەی عەشیرەتی مالکیشی. بە گەواهی شەپەفخانی بەدلیسی، ئەم یەکتێیی خێڵەتییە لە سێ بەش پێکھاتبوو: "ئەمانە لە هەموو کوردستاندا بە ژمارەزۆری عەشیرەت و خێڵەکانیان، لایەنگر و یاریدەدەرانیان ناویان دەکردبوو. نزیکەی (۱۰۰۰) لە خێزانەکانیان لە کۆشکی شای ئێران کاریان دەکرد" (شەپەفنامە ۱۹۶۷، ل ۲۲۱). نەوه‌کانی مالکیش، وەکو لە شەپەفنامەدا هاتوو، پۆژگارە هەرە سەختەکانی جەنگیزخان، میر تەیموری گورگان، شاپوخی میرزا، قەرە یوسف قەرەقۆینلو-یان بەسەبردوو. ئەزموونی پاستەقینە، بۆ بنەمالەی فەرمانپەرە وای چەمیشگەزەك و هەروەهاش بۆ کۆمەڵەی خێڵەتیی مالکیشی، ئەو کاتە دەستی پێکرد کە ئۆزون حەسەن ئاق قۆینلو دەسەلاتی گرتە دەست. سولتانی تورکمانی کە دەیویست بنەمالەی فەرمانپەرە وای میرانی چەمیشگەزەك "تیک بشکینی" و لەناو بات "لەشکرکێشییەکی کرد و لە ئەنجامدا چەمیشگەزەك کەوتە دەست نێردەکەیی ئۆزون حەسەنەوه. بەلام میری چەمیشگەزەك شیخ حەسەنەوه، وەکو شەپەفخانی بەدلیسی دەگێڕێتەوه، توانی "ئەم ئاپۆرەیه لە ویلایەتی میراتگریی خۆی" دەربکات (شەپەفنامە ۱۹۶۷، ل ۲۲۲) و مولکەکانی بگەڕێنێتەوه.

دوای ئاوابوونی خۆری ئاق قۆینلو، لە سەرەتای سەدەی شانزەدا بە تاو و گۆژمەوه سەفەوییەکان هاتنە سەر شانتۆی سیاسی لە ئێران. لە سەرەتای رێگاکیاندا وزەی سیاسییان بە پادەیه‌ك بوو کە سالی (۱۵۱۲) سنووری باکووری پۆژئاوای ئیمپراتۆریای سەفەوی بە ئورفە، چەمیشگەزەك و ئەرزەپوومدا تێدەپەری (Bruinessen, 1992, p139). بۆ داگیرکردنی چەمیشگەزەك

قزلباشه‌کان میر نوور عه‌لی خه‌لیفه‌یان په‌وانه‌ کرد. ئه‌و کاته له چه‌میشگه‌زه‌ك حاجی پۆسته‌م به‌گ، نه‌وه‌ی شیخ هه‌سه‌ن، فه‌رمانه‌په‌ویه‌تیی ده‌کرد و له‌خۆوه هه‌ر (١٦) ناوچه و (٣٢) قه‌لاکه‌ی میرنشینی چه‌میشگه‌زه‌کی، که بۆ ماوه‌یه‌ك له ئارادا نه‌ما، پێشکه‌ش به‌ قزلباشان کرد. حاجی پۆسته‌م به‌گ خۆشی، به‌ گێڕانه‌وه‌که‌ی شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی، چوو بۆ ئێران و بوو به‌ که‌سیکی نزیکي شا ئیسماعیلی یه‌که‌م و له‌بری چه‌میشگه‌زه‌ك فه‌رمانه‌په‌وی ناوچه‌یه‌کی عیراقی عه‌جه‌می پێدرا.

کۆمه‌له‌ی خێله‌تیی مالکیشی که‌وته‌به‌ر جه‌ور و فشاریکی به‌هێزی تابعه‌که‌ی شا ئیسماعیل و به‌شیکی زۆری مالکیشیه‌کان (تیایاندا نه‌جیبزاده، "کوپانی میره‌کان") له‌ سێداره‌دران. چاره‌نووسی حاجی پۆسته‌م به‌گیش دلخۆشکه‌ر نه‌بوو، ئه‌و ساڵی (١٥١٤) له‌ شه‌ری چالديران به‌شداری کرد و کاتیك ئیسماعیلی یه‌که‌م له‌ شه‌ر پاریکرد، چوو "چۆکی دادا بۆ سولتان" و به‌ فه‌رمانی سولتان ئه‌م و چوار له‌ نه‌جیبزاده‌ی مالکیشی له‌ سێداره‌دران.

دواچار که‌ ناوی خێلی مالکیشی دیت له‌ کتێبه‌که‌ی شه‌ره‌فخانی به‌دلیسیدا، ئه‌وه‌یه‌ کاتیك پیر حوسین به‌گ، کوپی حاجی پۆسته‌م به‌گی له‌ سێداره‌دراو، به‌ یاوه‌ریی (٤٠) نه‌جیبزاده‌ی خێله‌تی، سه‌ردانی "بابی عالی"ی سولتان سه‌لیمی یه‌که‌م ده‌که‌ن. سولتان چه‌میشگه‌زه‌کی (که‌ ده‌بوايه له‌ قزلباشان وه‌رگیرێته‌وه‌!) دایه‌وه‌ به‌ پیر حوسین به‌گی دۆراو و بێوه‌ی.

له‌ "شه‌ره‌فنامه" دا چیتر ناوی کۆمه‌له‌ی خێله‌تیی مالکیشی ناییت. له‌ سه‌ر لاپه‌ره‌کانیدا ناوی خێلی چه‌میشگه‌زه‌ك په‌یا ده‌بی (شه‌ره‌فنامه، ١٩٦٧، ل ٣٢٦، ٣٦٩، ٣٧٠، ٣٧٨)، ئه‌ویش له‌ هه‌لومه‌رجی تابلێی له‌ناکاو و ته‌نانه‌ت ئه‌فسووناویشدا. به‌گوێره‌ی "شه‌ره‌فنامه"، خێلی چه‌میشگه‌زه‌ك هه‌ر له‌کۆنه‌وه‌ (!) له‌ چۆخور-سه‌عاده‌ ژیاوه - که‌ ئه‌مه‌ ناوی ئه‌رمینیا یه‌ قه‌فقاس یا ناوچه‌ی ئیریخان بوو (پیتروشیفسکی ١٩٤٩، ل ١٠١). دواتر زانیاریی سه‌رسوڕه‌ینتریش هاتوه‌ : له‌ فه‌رمانه‌په‌ویه‌تیی شا سولتان موحه‌مه‌د خودابه‌نده (١٥٧٨-١٥٨٧) دا نه‌زار به‌گ دومبولی و هه‌ندی له‌ میرانی قزلباش (!) له‌ خێله‌کانی روملو، ئه‌لباوت، چه‌میشگه‌زه‌ك و سه‌عادلو چوون به‌ره‌و "بابی عالی

عوسمانی" (شەڕەفنامە، ١٩٦٧، ل ٣٦٢). پرسیار دەربارەی بۆچ لای شەڕەفخانە بەدلیسی ناوی سەرانی خێڵی کوردیی چەمیشگەزەک بە میرانی قزلباش ناوێران، هەڵدەدەین لە خوارەو وەلامی بدەینەو.

شەڕەفخانە بەدلیسی خێڵی چەمیشگەزەکی لەناو لیستی کۆمەڵە خێڵەتییە کوردییەکانی ئێران دانائە (شەڕەفنامە ١٩٦٧، ل ٣٦٩). لەمەشدا دەڵێ کە لەو (١٨) خێڵانەی ژماردوونی تەنیا چواریان "میر و نەجیبزادەیی خۆیان هەبوو کە بە یاساکی میراتگری فەرمانرەواییان کردوو" (هەمان سەرچاوە، ل ٣٧٠). شەڕەفخانە بەدلیسی باسی بیروباوەری ئایینی خێڵەکانی چەمیشگەزەک و پازوکی دەکات، ئەوانە "پەفتار و کردەوکانیان بەجۆرێک کە ناکرێ پێیان بڵێن موسڵمان" (هەمان سەرچاوە، ل ٣٧٨). شەڕەفخان ئەو قسەیە بە رێکەوت نەگوتوو. لە باسەکەیدا دەربارەی پازوکی بەم وشانە دەست پێدەکات: "زۆربەیی خێڵ و عەشیرەتەکانیان پەپەرەیی ئایینەکانیان ناکەن ئە لە چاکەکاری و نە لە شکاندن قەدەغەکراو هەرە توندەکاندا" (شەڕەفنامە ١٩٦٧، ل ٣٧٥).

زانبارییەکان دەربارەی کۆمەڵەیی خێڵەتیی چەمیشگەزەک کە نووسەری "شەڕەفنامە" رایانداگەینی بەجۆرێک کە هەموو سەرئەجەکانی (لە دەرەوێ دەقی ئەو بەشە لەسەر فەرمانرەوایی چەمیشگەزەک) پێویستییان بە پوونکردنەو و شیکاری هەیە. لە بیروباوەری ئایینیەو دەست پێدەکەین کە شەڕەفخانە بەدلیسی نۆکۆلی دەکات لە موسڵمانبوونی خێڵی چەمیشگەزەک.

پاستییەکی، لە بەشی باکووری پۆژئاوای کوردستاندا ئایینزایەکی بڵاو بوو کە زۆرجار پەپەرەوکارانی بە تاییە شیعەیی ئەوپەرگر نازەدە کەرن. بەلای فارسە شیعەکانەو بە عەلی ئیلاهی "ئەوانە عەلی بەخودا دەزانن" ناسراو (پیتروشیفسکی ١٩٦٦، ل ٣٠٧) و م. قان براونسەن بە عەلەوی ناویان دەبات. بەگەواهی قان براونسەن، پاژەیی پەپەرەوکارانی عەلەویزم لە ناوچە جیاوازهکانی باکووری پۆژئاوای کوردستان وەکویەکی نییە. لە دەرسیم (چەمیشگەزەک) پەپەرەوکارانی ئەوئەندە توندپەرەو ژیاو کە بەپای نووسەر رێک لەگەڵ قسەکانی شەڕەفخان دینەو و بەحال دەکری بە موسڵمان لەقەڵەم بدرین (براونسەن ١٩٩٢، ل ٢٣، ٢٦٨؛ شەڕەفنامە ١٩٦٧، ل ٣٧٨).

به گهواهی ڤ. پ. نیکیتین، کوردهکانی له چیاکانی دهرسیم دهژین ئایینیک پهیره و دهکن که نزیکه له یهزیدیزم و پییان دهلین توجیک Toujiks یانیش قزلباش (Nikitine, 1956.p.235).

ئی. پ. پیتروشیفسکی ناوی (قزلباش) بهکارده با بۆ هه موو پهیره وکه رانی ئەم ئایینه له تورکیا- ئەمانه ئەم ناوه یان به سهردا برپا له بهر به شداریکردن و پشتگیری به هیزیان بۆ بزوتنه وهی قزلباشی له سه دهکانی پازده و شازده دا دژ به دهوله تانی سوننی- ئاق قۆینلو و ئیمپراتوریای عوسمانی.

سهرنجهکانی ئی. پ. پیتروشیفسکی یارمه تیدهرن بۆ پوونکردنه وهی ئەو پرسیارانه ی سهر هه لده دهن. بۆچی له "شه ره فنامه" دا ناوی سه روکی چه میشگه زهک له گه ل ناوی میرانی قزلباشاندا هاتوه. له ژێر کاریگه ری ناکوکییه توندوتیژهکانی عوسمانی- سه فه ویدا کوردی عه لی ئیلاهیی چه میشگه زهک (دهرسیم) له گه ل قزلباشان، که پالپشتی بنه ماله ی سه فه وی بوون و له ژێر ئالای شیعیزم ده جهنگان، یه کیان گرته وه.

به پیی زانیارییهکانی ئی. پ. پیتروشیفسکی سیاسه تی بنه ماله ی فه رمانپه وای چه میشگه زهک بنه ما و تاییه تمه ندیی لۆژیکی خۆیی هه بوو، به تاییه تیش راده سته کردنی ناوچه ی شاخاویی چه میشگه زهک به بی شه ر بۆ میریکی قزلباش، که شا له سهره تای سه ده ی شازده نارده بووی بۆ داگیرکردنی. ده سه لاتداریی ئیمپراتوریای عوسمانی په وایانه ئەم هه نگاوه ی به سۆزداری بۆ سه فه ویه کان له قه له م دا. هه ر له سه ر ئه وهش سوڵتان سه لیمی یه که م سالی (۱۵۱۴) له گه ل گه یشتنی بۆ "دهرباری ئه و" له سیداره ی دا، نهک له سه ر پوودای کۆن وهک شه ره فخانیه لیسای ده لی (شه ره فنامه، ۱۹۶۷، ۲۲۳).

ئه مانه ن زانیارییهکان له سه ر خێلی چه میشگه زهک که له "شه ره فنامه" دا، سه رچاوه ی بنه په تی بۆ میژووی کوردستان، هاتوون. به گریدان و به راوردکردنی ئەو زانیارییه که مه ی سه رچاوه که ده باره ی خێلی چه میشگه زهک له گه ل میژووی بنه ماله ی فه رمانپه وای میرانی چه میشگه زهکدا و هه روه ها له گه ل ئه وه ی له سه ر عه شره تی مالکیشی گوتراوه، هه ولده دهن نه خشه ریگه ی میژوویی کۆمه له ی خێله تی چه میشگه زهک بدۆزینه وه.

ف. مینۆرسکی له راستیدا هەردوو کۆمەڵەی خێڵەتیی چەمیشگەزەک و مەلکیشی بە یەک دەزانن و لەم بارەییەوه بۆ ئەم پرسیارێک لەئارادا نییە: چەمیشگەزەک، "خێڵکی گەورەییە.. لەبەر فشارەکانی ئاق قۆینلۆ، خوێ خستبوو ژێر بایی قەرەقۆینلۆوه" (E12, 1981, Vol.V, fasc.85-86, p.457). شەپەفخانی بەدلیسی لە گێرپانەوهی پووداوەکانی سەبارەت بە سولتانهکانی قەرەقۆینلۆ و ئاق قۆینلۆوه تا ناوەراستی سەدهی پازدەم، ناوی کۆمەڵەی خێڵەتیی چەمیشگەزەک دەهێنن: مەلکیشی، بەلام لە دەرەوه ئەمە ناویکی تری هەبوو- چەمیشگەزەک، هاوکات لەگەڵ ناوی نیشیمەنەکەیدا.

ئەو بەشەکانی عەشرەت کە گواستیانەوه بۆ ئێران بەناوی (چەمیشگەزەک) ناسران و ئەوەش تاکە گواستەنەوهی بەشەکانی ئەم عەشرەتە نەبوو. بەشیکی باشی ئەو کۆمەڵەی خێڵەتییە چەمیشگەزەکیان بەجێهێشت و بەگەڵ حاجی پۆستەم بەگ کەوتن بۆ ئێران دواي ئەوهی قزلباشەکان هەندێ قەلا و ناوچەیان پێ بەخشی. ئەوانەش کە لە چەمیشگەزەک مانەوه کەوتنەبەر سەتم و سزای لەسێدارەدان لەلایەن نێردەهێ قزلباشانەوه. بەقسەیی نووسەری "شەپەفنامە"، "گەورە و بچووکی عەشیرەت" دەنگی خۆیان گەیانده ئاسمان و ڕایانگەیانده کە گوێڕایەڵ نەبن و بەپەلە بەدواي حاجی پۆستەم بەگ خۆیان گەیانده عێراقی عەجەم و ئیسفەهان.

ئەم کۆمەڵەی خێڵەتییە کە سەرکردهکەیی لەدەست دابوو سەتم و زۆرداری دەچێشت، هەر دەبوايە پووبەپووی هەلۆشەکانەوه بێتەوه. دواي ئەمە گواستەنەوهی بەشەکانی تری خێڵەکە بۆ ئێران پووی دا. پاش شەپری چالادیران کە تیایدا سوپای شا تیکشکا، حاجی پۆستەم بەگ، کە وهکو سەرۆکی یەکییتی (کۆنفیدراسیا)ی خێڵەتیی چەمیشگەزەک مابوووه، ئاراستەیی سیاسی خوێ ڕادیکالانە گۆڕی و، وهکو پێشتر ئاماژەي بۆ کرا، بەملکەچی گەیشته لای سولتان سەلیم و لەوێ لەگەڵ نوێنەرانی نەجیبزادەي خێڵ یەکسەر لەسێدارەدران. پیر حوسین بەگ، کوپی پۆستەم بەگ، توانی میرنشینی چەمیشگەزەک بەدەست بێنێتەوه و لە فرمانپەرەوايەتیدا، بەگوێرەي "شەپەفنامە"، دەسلاتی تەواوی هەبوو. بەلام میرنشینی چەمیشگەزەک، کە

جاران به هيز و شكودار بوو و ناوكه ى له گه ل ناوى كوردستاندا دهات، له كوتايى سده ى شازدهم و له نهجامى به خشيني مهرجدارانه ى زهوى به كور و نهوهكانى پير حوسين بهگ به فرمانيكى سولتاني، دووچارى ليكترازانكي پلانريژ بووه وه. چه ميشگه زهك دابهش كرا بو دوو سنجاق و چوارده زعامهت و تيمار(؟ و)، هاوكاتيش مهرجيكى گرنگ ليړه دا خوى نواند: وه چهكانى پير حوسين بهگ له مهودوا نابى بير و خواستيان بو زيرتر له مه "نازناو و پوستى تر له سهر زهوييهكانى دهولته تى پاريزراو له لايه ن خواوه" بچيت (شه پرفنامه، ۱۹۶۷، ل ۲۲۶). ده بى نه وه شى بخهينه سهر كه قه لاي چه ميشگه زهك و ناوچه و گونده كانيشى كه "شايانى خواهنداريه تى سولتان" بوون به مولكى موقه دهس. بنه ماله ى مير دابهش بوو به سهر گروپه ى دژبه يه كه له سهر زعامه ته كان. نه و كومه له ى خيله تيه ى كه له ميژ نه بوو ميرنشينيكى به هيزى پيكيه يابوو دوچارى پرؤسه يه كى له م جوړه بووه وه ؛ نه مه هر ده بوايه ليك بترازى و به شى هره زوريشى كه وتنه دهره وه ى سنوره كانى دهرسيم (چه ميشگه زهك).

يه كيك له و به شه جيابووه وانه ى نه م خيله چوو له لوړستان (ناوچه ى پشنكو) گيرسايه وه و له كتيبى شيخ محمده م ردوخدا ناوى به مالكيشى (مه له كشه) هاتووه (تاريخى م ردوخ، ۱۹۴۴، بهرگى ۱، ل ۱۱۳). دوو به شى ترى جيابووه وه له م كومه له خيله تيه كه چه ميشگه زهكيان به جيهيشت، له ناوچه ى ئيريقان (چهور- سه عد) و له نه گداش، كه ده كه ونه ويلايه تى شيروان، نيشته جي بوون. هر دوو كيان له كتيبى ى. پ. پيتروشيفسكىدا به چه ميشگه زهك ناويان هاتووه (پيتروشيفسكى، ۱۹۴۹، ل ۱۳۹-۱۴۱).

له سهره تاكانى حوكمړانيى شا عه باسى يه كه مدا عه شره تى چه ميشگه زهك سهرله نوئ له دايك بووه وه- به فرمانيكى شاهانه به شه جيابووه ووهكانى كومه له ى خيله تى، تيكه ل به "كوردى ره چه له كى جياواز"، له ناو كونفيدراسيايه كى خيله تيدا به ناوى چه ميشگه زهك پيكران و ره وانه ى خورپاسان كران بو پاراستنى سنور له توركمانه كان.

خيلى چه ميشگه زهك له خورپاسان جيگير بوو، به لام نه و نه ركه ى پيى سپيردراوو، پاراستنى ناسايشى ناوچه كه، هه موو جاريك جيهه جي نه ده بوو. سالى

١٧٢٧ خیللی چەمیشگەزەك پازی نەبوو بەشداریی نادر ئەفشار بکات لە تەمیکردنی تورکمانان. زیاد لەوەش، "بە فەرمانی سەرۆکی چەمیشگەزەك محەمەد حوسێن خان" نەبویست خیللی قەرەچۆرلو ملکە چ بکات و ھێرشیان کردە سەر ھێزەکانی ئیبراھیم خان کە سەرکردەییەکی نادریشا بوو. کاتێک ئەمە ی دوایی ھێرشی کردەووە سەریان دووچار ی تیکشکانیکی شەرمەزارانە بوووە. لە دەسنووسی "نادری جیھانگیر" دا نووسراوە: ھێزەکانی سوپا ھەزار کەسیان لێ کوژران. ئەمە وای کرد نادر خۆی بێت و ھێرش بکاتە سەر کوردان؛ ئەمانیش بەرھەستکارییان کرد "لە قەلایە و حەشارگەکانیان دەرکەوتن و ئاگری شەپەکیان خۆش کرد" و دانەمرکانەووە تا بەشی زۆریان لێ کوژران. خیللە کوردییەکان ناچار کران خزمەت بکەن و ملکەچین. باریتە ی ئەو ملکەچبوونەشیان نەجیبزادە ی خیللەتی بوون کە گواستراوەووە بۆ شاری مەشھەد. بە گوێرە ی زانیارییەکانی ڤ. ف. مینورسکی ھەردوو خیللی چەمیشگەزەك و قەرەچۆرلو لە مەشھەد جیگیر کران (EI2,1981, Vol.V, fasc.85-86, p461).

بەقسە ی م. ڤان براونس، کۆنفیدراسیای خیللەتی چەمیشگەزەك بوو بە دوو بەشەووە، ھەریەکیکیشیان عێل-خانی خۆیی ھەبوو. ھەردوو بەش کە نووسەر ھەریەکییان بە کۆنفیدراسیا ناو دەبا (Bruinessen, 1992, p.134) سەقامگیری خۆیان پاراست تا پێش سەدە ی بیستەم. ئەم دابەشبوونە، لەوانە ی، پێوەندیی بە ڕووداوەکانی سەدە ی ھەژدەم و سەردەمی نادر ئەفشارەووە ھەبووی. بەم جۆرە، کۆمەلە ی خیللەتی چەمیشگەزەك کە پێشالێان لە دەرسیمی شاخاوی دوورەدەست بوو، چارەنووسی میژوویییان کەوتە خوڕاسان-ئاقارەکانی پۆژھەلاتی جیھانی ئێرانی. دەرسیم، کە خیللی چەمیشگەزەك بە بنەچە لەوێوە بوو، توانای جەنگی خۆی تا ناوھەستی سەدە ی نۆزدەم پاراست. بە گوێرە ی زانیارییەکانی ڤ. پ. نیکیتین، دەرسیمیەکان لە و کاتانە دا (٣٠) تا (٤٠) ھەزار چەکداریان ھەبوو (Nikitine, 1956, p235).

تاقە گلەییەك شەپەفخانی بەدلیسی لە خیللە کوردییەکانی کردبێت- ئەوێە کە گوێراپەلێ و ملکەچبوونیان بۆ یەکدی نییە و یەك نین. "ھەر خیللیک

له پیناو سه ره به خۆییدا یاخی ده بوو. ئه وان که جینشینى توپکه ی چیاکان بوون هه ر به سروشت سه رفراز بوون. ئه گینا له بهر چى بۆ خاترى خودا ئه مانه یه که پاییان نییه... کورده کان یه ک حوکمژانیى دانپیانراویان نییه" - به م گوته پر له داخه کۆتایی به میژووه که ی دینی (شه پره فنامه، ۱۹۶۷، ل ۸۵).

شه پره فخان سه ره له بهری کتیبه به هاداره که ی بۆ بیرۆکه ی یه که بوونی کورد ته رخان کردووه. ئه م هه موو کورده کانی له بنمیچی مالى کوردان کۆ کردوونه ته وه، که ده کری کتیبه که ی به مه ناوزه د بکه یین؛ مه به ستیشی له کوردان خێله لیكدابراو و ئاخپوه رانی دیالیکتی جوړاوجوړ و هه ندیکیشیان سه ره به باوه ری ئایینی وه کو یه زیدی که له پوانگه ی موسلمانى راستره وه وه پره ده کریته وه - هه موو ئه وانه ده گریته وه (شه پره فنامه، ۱۹۶۷، ل ۱۷۵، ۳۲۷).

عه بدو په زاق - به گ دومبولى ۱۷۶۲/۶۳ - ۱۸۲۷/۲۸

دومبولى - ناوی خێلێکی کوردیی به ناوبانگه. ناو و په چه له کی ئه م خێله په یوه ندیی به ناوچه ی دیار به کره وه هه یه - له وی قه لایه ک هه یه به ناوی ئه م خێله که سه ره تا لی ژیاوه. دواتر (هه روه کو شه پره فخان به دلیسی ئاماژه ی پێداوه) دومبولیه کان له ناوچه ی جزیره یان ویلایه تی بۆه تی (بۆه تان) نیشته جی بوون و کورده کان هه ندی جار به مانه ده لێن دومبولى - ی - بۆه ت (شه پره فنامه، ۱۹۶۷، ل ۳۵۷). له کۆتایی سه ده ی شازده م، سه رده می شه پره فخان، دومبولى به ره و پۆژه لات گواستیان وه. به ماله تورکمانیه کانی قه ره قۆینلو و ئاق قۆینلو پیوستییان به هیزه جهنگیه کانی ئه مان بوو، له بری ئه مه ش ناوچه ی سه لماس - یان پیدرا که ده که ویتته باکووری پۆژئاوای خوی له ئازهریاجانی ئیرانیدا (کوردستانی ئیران). له سه رده می ئۆزون هه سه ن ئاق قۆینلو (۱۴۵۳ - ۱۴۷۸) دا دومبولیه کان پوه به ره کانی کوردانی هه کارییان پیدرا بۆ "پاراستن و داکوکی لیکردن و به پێوه بردن" یان، به مه ش هه موو ناوچه کانی هه کاری که وتنه ژیر کۆنترۆلی ته وای دومبولیه کانه وه.

زیده بوونی هیز و وزه ی جهنگی کۆمه له ی خێله تی دومبولى، هۆکار بوو بۆ سه رکه وتنی به ماله ی سه رکرده یه تی خیل به ره و توپکه ی ئۆلیمپی (یاریگه ی)

سیاسی، که له سەردهمی فرمانپه‌وایی شا توهماسب (۱۵۲۴-۱۵۷۶) ناوی نرا به "فرمانپه‌وایی خوی و دومیولی".

شا له ترسی به‌هێزبوونی دومیولیان له کوردستان (پیتروشیفسکی، ۱۹۴۹، ل ۱۰۵) قهرکردنی به‌کۆمه‌ڵی ئه‌م خێله‌ی ئه‌نجام دا. پرگاربووان له‌م قهرکردنه‌ خۆیان لای عوسمانییان هه‌شاردا و به "سه‌خاوه‌تی بیسنووری ده‌سه‌لاتی هه‌ره‌ به‌رز" لاویندرانه‌وه. شا توهماسبیش له‌ لایه‌ن خۆیه‌وه‌ لی‌بووردنی ده‌رکرد بۆ ئه‌و دومیولییانه‌ی زیندوو مابوونه‌وه.

چاره‌نووسی دواتری خێلی دومیولی له‌سه‌ر سنووره‌کانی دوو ئیمپراتۆریای دۆژمنی یه‌کتر ئاسان نه‌بوو، به‌لام له‌ ماوه‌ی سالانی ۱۷۴۷-۱۸۲۸دا پیتروشیفسکی، که‌ ناوی ناوه‌ قوناغی میرنشینه‌ نیمچه‌ سه‌ربه‌خۆکانی ئازهریایان و ئه‌رمینیای قه‌فقاز، شازده‌ میرنشینی ژماردوون و تیاپاندا ناوی میرنشینی خۆی و دومیولی هاتووه‌. له‌ هه‌موو ئه‌و میرنشینییه‌کاندا فرمانپه‌وایی بۆماوه‌یی بوو له‌ لایه‌ن هه‌کیمانی سه‌رکردایه‌تی خێله‌ کۆچه‌رییه‌کانه‌وه‌ (پیتروشیفسکی، ۱۹۴۹، ل ۸۶).

له‌ ناو خانه‌واده‌ی حاکیمه‌کانی خۆی و دومیولی ته‌نیا "میری گه‌وره‌" و فرمانپه‌وا ده‌رنه‌که‌وتن. له‌ خانه‌واده‌ی سه‌رکرده‌ خێله‌تیه‌کانی دومیولیدا، که‌ له‌ ئه‌ده‌بیاته‌کان به‌ کۆچه‌ری له‌قه‌له‌م دراو^(۹)، سه‌رکرده‌ی جه‌نگی و جه‌نگاوه‌ری ناوداریش هه‌لکه‌وتن. میژوونووس و شاعیری کورد عه‌بدوره‌زاق- به‌گ دومیولی، که‌ نووسه‌ری بیست دانه‌ به‌ره‌م بوو، له‌م خانه‌واده‌یه‌ بوو. کتێبه‌که‌ی (مه‌ئاسیری سولتانییه‌) له‌سه‌ر دوو یه‌که‌مین فرمانپه‌واییانی بنه‌ماله‌ی قاجاره‌کان، ناوبانگیکی زۆری به‌رکه‌وت.

له‌ میژنییه‌ له‌ ماتینه‌ده‌رانی* ئیریقاندا ده‌سنووسی که‌ موینه‌ی عه‌بدوره‌زاق- به‌گ دومیولی دۆزرایه‌وه‌ به‌ ناوی "تاریخی ده‌نابیله‌"، جاری به‌ چاپ نه‌گه‌یشتووه‌. له‌م ده‌سنووسه‌دا به‌تاییه‌تی پووداوی سه‌ده‌کانی هه‌ژده‌ و هه‌شتاوه‌ پاشکاوانه‌ تۆمارکراون. ئه‌وه‌ی نااسایی و پرپه‌هایه‌، ئه‌م ده‌سنووسه‌ ته‌رخان نه‌کراوه‌ ته‌نیا بۆ خانه‌واده‌ی فرمانپه‌وا، به‌لکو بۆ سه‌رله‌به‌ری کۆمه‌له‌ی خێله‌تی نووسراوه‌.

نهجهف قولى- خان، باوكى نووسه، يهكيك بوو له سهركرده جهنگيه بالاكانى نادرشاي ئه فشار و به شدارى كردوو له هه موو جهنگ و شه پره كانيدا و كراوه به به گله ربه گى ته بريز (پاپازيان، ۱۹۷۵، ل ۲۱۲؛ بامداد، ۱۹۶۶، بهرگ ۲، ل ۲۶۴).

ماوه ى ژيانى عه بدوپره زاق- بهگ دومبولى پېچى جوړاوجورى له خو گرتبوو. كهريم خانى زه ند ۱۷۵۰- ۱۷۷۹ عه بدوپره زاقى له ته مهنى مندا ليه وه وه كو بارمته له برى دلسوزى باوكى لاي خو ى دانا و ئه مهش ۱۴ سالى خياند. سالى ۸۵/۱۷۸۴ ئاغا محمه د- خان قاجار بارمته كانى نازاد كردن. عه بدوپره زاق- بهگ چوو بو ته بريز و له وى خهريكى شيعر و ميژوو بوو. له ئه نجامدا كه و ته بهر دلى جيگره وه ى ته ختى ئيرانى عه باس- ميرزا (۱۷۸۳- ۱۸۳۳) و بوو به ئه ندامى كابينه كه ى ئه و.

عه بدوپره زاق- بهگ دومبولى تاقه ميژوونوسيك نه بوو له خيلى دومبولى. ئا. د. پاپازيان له ماتينه ده رانى ئيريقاندا به ره ميكي تريشى دوزيه وه - "ئيشارات ئه ل- مه زاهيم" به قه له مى روسته م- خان ئيبين ئه حمه د- خان دومبولى. ئه م كتيبه سالى ۱۸۴۹ / ۵۰ (۱۲۶۶هـ) له خوى نووسراوه (پاپازيان، ۱۹۷۵، ل ۲۱۴). ئه م ده سنووسه ى روسته م- خان لق و دابه شېبونه كانى خيلى دومبولى له خو گرتوو هه ر له قوناغه زوو ه كانى سه ده كانى ناوه راسته وه تاكو سهرده مانى خوى.

مه لا مه حمودى بايه زيدى (۱۷۹۷- ؟)

زور له ميژوونوسانى كوردى دواتر هه وليانداوه به رده وامى بدنه به "شه پره فنامه"، كارى گه وره ميژوونوسى كوردى كو تاى سده ى شازده م شه پره فخانى به دليسى، به لام هه موو ئه وه ولانه ى لمانه وه ئاشكران هه ريه كه به شيك يان لايه نيكي "شه پره فنامه" ى گرتوو و كارى له سهر كردوو. تاكه كه سيك، دواى شه پره فخان، ويستبيتي ده رباره ى چاره نووسى ميژووى كوردستان به گشتى بنووسيت نهك ناوچه يهك، بنه ماله يان خيلىك به ته نيا، مه لا مه حمودى خه لكى شارى بايه زيد بوو كه يارمه تيه كي پر به هاى دا به كونسول

پووسی ئا. د. ژابا له کۆکردنهوه و دیراسهکردنی دهسنووسه کوردییەکان (بروانه: موسائیلیان، ۱۹۹۱).

مه‌لا مه‌حموود سالی ۱۷۹۷ له‌دايك بووه، پاش وه‌رگرتنی زانستی پیویست و پاش گۆپینی دوا فه‌رمانپه‌وای کورد له‌بایه‌زید به‌ره‌و ئه‌رزپووم سه‌فه‌ری کرد. چاوپێکەوتنه‌ چاره‌نووس‌سازە‌که‌ی له‌گه‌ڵ ئا. د. ژابا سالی ۱۸۵۶ له‌ ئه‌رزپووم پوویدا؛ تا ئه‌و کاته‌ش مه‌لا مه‌حموود چه‌ندین به‌سه‌رهاتی بینیبوو: سه‌رکردایه‌تی جه‌نگی ویستی به‌کاری به‌ری له‌ وتووێژه‌کانی له‌گه‌ڵ فه‌رمانپه‌وا کورده‌ راپه‌ریوه‌که‌ی جزیره‌دا. ئه‌مه‌ به‌سه‌رچوو و تورک لی‌ی رازی بوون، به‌لام دواي ئه‌وه‌ فه‌رمانپه‌وای هه‌کاری نوروللا-به‌گ راپه‌ری و مه‌لا مه‌حموودی ناوێژیکه‌ر هه‌لوێستی نیگه‌تیفی نواند و ئه‌مه‌ش بووه‌ مایه‌ی به‌ندکردنی، ئه‌گه‌رچی بۆ ماوه‌یه‌کی کورت.

کاتیك ئا. د. ژابا گه‌یشه‌ ئه‌رزپووم، مه‌لا مه‌حموود له‌ په‌وشیکی هه‌ژاریدا بوو و ده‌یویست، وه‌کو ئا. د. ژابا نووسیویه‌تی، به‌ره‌و کوردستان کۆچ بکات. پێشنیازی ئه‌م که‌ بێی به‌ فه‌رمانبه‌ری و هاوکاریی بکات له‌ دیراسه‌کردنی زمانی کوردیدا پلانه‌که‌ی مه‌لا مه‌حموودی گۆپی و له‌و کاته‌وه‌ هاوکاریی چه‌ندین ساله‌ی پرپه‌ره‌می هه‌ردووکیان ده‌ستی پێکرد. له‌ کاره‌کانی مه‌لا مه‌حموود ده‌رباره‌ی میژووی کورد ده‌بی، پێش هه‌موویان، ئاماژه‌ بده‌ین به‌ وه‌رگێرانی به‌رگی یه‌که‌می "شه‌په‌فنامه" له‌ فارسییه‌وه‌ بۆ زمانی کوردی (مه‌لا مه‌حموود بایه‌زیدی، ۱۹۸۶) و هه‌روه‌ها، ئاماده‌کردنی ده‌سنووسیك به‌ هه‌زاران لاپه‌ره‌ به‌ ناوینیشانی "کیتابی ته‌واریخی جه‌دی کوردستان" - له‌سه‌ر داواي ئا. د. ژابا که‌ له‌بری ئه‌مه‌ خه‌لاتیکی گه‌وره‌ی کرد- ئه‌م کتێبه‌ به‌ تاقه‌ دانیه‌ك سالی ۱۸۵۷/۵۸ نووسراوه‌.

ئه‌م ده‌سنووسه‌ی مه‌لا مه‌حموود بووه‌ جیگه‌ی بایه‌خێکی زۆری ئا. د. ژابا و ئاره‌زووی بۆ وه‌رگێرانی له‌ ۳۰ی ئاداری سالی ۱۸۶۷ دا نامه‌یه‌کی ئا‌پاسته‌ی ئه‌کادیمیای زانستی پیترسبورگ کرد و تیايدا وه‌رگێرانی بۆ زمانی فه‌ره‌نسی پێشه‌کی مه‌لا مه‌حموود بۆ ده‌سنووسه‌که‌، له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌، خسته‌ به‌رده‌م زانایانی رۆژه‌لاتناس. له‌ ئه‌رشیفی ئه‌کادیمیای زانستی رووسیا توانیمان رای پ.

ئی. لیڤ له سهر وهگرپانه که بدۆزینه وه که ئاراسته ی به شی میژوو و فیلۆلۆگیای کردوو له ئەکادیمیای زانستی ئیمپراتۆری.

پایه که ی یه کێک له گه وره ترین کوردناس و ئیرانیستانی ئهو پۆژگاره تابلێ پرته هه فوز بوو. به هه ر حال، چاره نووسی دواتری ده سنوو سه که ی مه لا مه حموود لیمانه وه دیار نییه. له ناو ده سنوو سه کوردیه کانی (ئا. د. ژابا) دا، که له کتیبخانه ی هه رمیی (م. ئی. سالتیکۆف - شیدرین) پارێزاون، ئه م ده سنوو سه ی مه لا مه حموود نییه. له نامه کانی ئا. د. ژابا ی سالی ۱۸۶۷ و دواتریشدا هه یچ ئاماژه یه کيان بۆ ئه م ده سنوو سه نییه. له هه موو ئه و کاره میژوویییه زۆرانه ی مه لا مه حموود له ئه رشیفی ئەکادیمیای زانستی پووسیادا ته نیا وه رگێرانی پێشه کییه که ی مه لا مه حموود بۆ زمانی هه رپه نسی پارێزاه که به ده سستی خۆی، واته ئا. د. ژابا، له ۵۰ لاپه ره به قه باره ی ۲۱،۵ × ۱۷ نووسیویه تی (ئهرشیفی ئەکادیمیای زانستی پووسیا، No.20 (1865)-f2, op.1). ئه وه ش زانراوه که (وه کو ئا. د. ژابا له نامه یه کیدا له ۱۳ / ۷ / ۱۸۶۷ بۆ ب. ئا. دۆرن ئاماژه ی پێداوه) ده سنوو سه که جگه له پێشه کی هه روه ها پێستی ناوه روک و لیستی که به ناوی هه رمانه وه، میر و ئاغا ده سه لاتداره کانی سالی ۱۲۰۰ / ۱۷۸۵ - ۸۶ ی له خوگرته بوو - پێرسته که ش بایه خێکی تایبه تی هه یه که ناوه روکی به ره مه که ده خاته روو.

به م جوړه، تاقه شتێک له بهر ده ستمان بێت وشه ی ده سپێکی مه لا مه حمووده که خوینه ر ده باته نیو کتیبه که ی و کێشه په یوه نیداره کانییه وه. کێشه کان زۆرن، جیهانی کوردی فره لایه ن و فره رهنگه، پر ناکوکی و هاودژییه که روونکردنه وه یان له یه که م بینیندا کاریکی ئاسان نییه. هه موو ئه وانه ش له ناو گرێیه کی عاسیدا گیریان خواردوو: کوچه ری، نیشه جێیی، جیاوازیی ئایینی، په یوه ندیی زۆر له گه ل کۆمه له ی ئیتنیکی تر؛ جێپه نجه کانی په رتوبلاوی سیاسی و دابه شبوونی کوردستانیش به سهر هه موو ئه وانه وه یه.

مه لا مه حموود، له پێشه کییه که یدا کۆمه لی زانیاریی ده ربهرپون؛ تیایدا ده توانین هه ندی زانیاریی کۆنکریت له باره ی خێله کان و نشیمه نیانه وه وه رگرین^(۱)، هه روه ها په وشه ی زمانی کوردستان له پوانگه ی خۆیه وه.

مەلا مەحمود میللەتی خۆیی خۆشدەوئ، شانازی دەکات بە میژووە دیرین و پیر سەرۆکی یەکەییە، بە چاوەترسی و جەنگاوەری کوردانە و ئامادەگییان بۆ بەهاناوەچوون و قوربانیان، بە ھەلۆستیانە و بەرامبەر بە ئافرەتان - ولاتی کوردان توند بەستەوێ ئافرەت بە مائەوێ تیا نییە. بەلام ئەوێ چاوەروانە مەلا مەحمود لەم پێشەکییەدا تەنیا بە ئیتۆسی خۆیدا ھەلگوتبێ، بەھەلەدا چوو. نووسەر خۆی لە لایەنە نیگەتیفەکانی واقعی کوردانیش نادزیتەو. لە ھێنانەوێ کردەو نیگەتیفەکاندا، ئەگەر بەوردی لیی بروانین، دەبینین ئەنجامدەرانیا لای مەلا مەحمود کوردی کۆچەرن، خێلە پەوندەکان. کوردە نیشەجێکان، بەجیاوازی لەگەڵ برا پەوندەکانیان - "ئەمانە خەلکی پێکۆپێکن، لێھاتوو و مولکداری دلپاکن" (فاسیلیەفا، ۱۹۹۱، بەش ۳، ل ۵۶، ۵۷، ۵۹-۶۲، ۷۲، ۸۰، ۸۴، ۸۶-۸۹، ۹۴، ۹۶، ۹۸، ۹۹).

بۆچوونەکانی مەلا مەحمود ئەو سنوورە گرنگ و زەقەنیا دەرخستوون کە جیھانی کوردیان دابەش کردووە بۆ کۆچەر و نیشەجێ. لە ژیانی واقعی ناوچەکاندا نە شوانکاری کۆچەری و نە جووتیاری نیشەجێی دورەپەرێز و فۆرمی چالاکیی ئابووری چەقبەستووی کوردان نەبوون. سیمای تایبەتی ناوچەکانی کوردستان لە ھاوپەیوەند و پشت بەیەک بەستنی کۆچەری و نیشەجێیدا. تەگەرە پێگر لەنیوان ئەمانەدا زیتر لەناو ھوشیاری میژوونوسەکەدا. وەکو مەلا مەحمود بە زەقی نیشاندایە، لەروانگەیی خەلکی شارستانیە و کە نووسەری "کیتابی تەواریخی جەیدی کوردستان" یەکیکە لەوان، کۆمەلەکانی کۆچەری و نیشەجێ ھاودزی یەکدی بوون. ئەم گرووپە کۆمەلەییانە پێکەو بنیادیکی یەگرتوو یان پێکھێناوە و بەھیچ شێوەیەک چەقبەستوو و بی‌بزاوت نەبوون. لە ئێوانیاندا، وەکو م. فەان براونس دەلی، ھەمیشە جوولە و توندی و ئاراستەکردن ھەبوو کە لە ئان و ساتی خۆیدا پەوشی سیاسی و ئابووریان دیاری کردووە (Bruinessen, 1978, p.144).

پێشەکییەکی مەلا مەحمود زانیاری بایەخدار لەخۆگرتووە سەبارەت بە مانای ناوەکانی یەکییتی بەمەلەیی و خێلەتیەکان. لەگەڵ ئەوێ وا دیتە بەرچاو کە ئەم ناوانە جێگیر و دیاریکراو نین، بەلام بە گەرانەو بۆ دەقی

"شەڕەفنامە"ی شەڕەفخانە بەدلیسی، بۆنموونە، دەردەکەوێت جۆرە یاسایەکی هەیه‌ له‌ به‌کارهێنانی چه‌مکه‌کانی "تایفه"، "عه‌شیره‌ت" و "قه‌بيله‌" (فاسیلییه‌قا، ١٩٦٩) که‌ مه‌لا مه‌حمودیش کتومت په‌یڕه‌ویی ده‌کات (فاسیلییه‌قا، ١٩٩١، به‌شی ٣، ل ٦٩، ٧٠، ٧٥، ٧٩). ئه‌و پاستیه‌ش سه‌رنجراکێشه‌ که‌ مه‌لا مه‌حمود هه‌میشه‌ چه‌مکی "تایفه‌"ی به‌ مانای "ئوجاغ"، "لانه‌ی بنه‌ماله‌" وه‌رگرتوه‌ که‌ هه‌موو "عه‌شیره‌ت" و "قه‌بيله‌"کان له‌ ئه‌مه‌وه‌ په‌یابووین. به‌لام به‌ نه‌خشه‌کێشانیکی سیمانتیکی وردی هه‌رسی ئه‌م چه‌مکه‌نی له‌ پێشه‌کی مه‌لا مه‌حمود، هه‌روه‌ها له‌ "شەڕەفنامە"شدا، هاتوون-زۆرجار به‌ره‌و نادیاریی ده‌چن و مانای "خێڵ" ده‌ده‌ن، جیا له‌ چه‌ندایه‌تی یان هه‌ر تاییه‌مه‌ندییه‌کی تر.

پێشه‌کییه‌که‌ی کتیبی مێژووی نوێی کوردستان پێگامان ده‌دات ئاشنای تیروانی سیاسی مه‌لا مه‌حمود بێن، هه‌روه‌ها هه‌لسه‌نگاندنه‌کانی بۆ په‌وه‌شی سیاسی، سه‌رچاوه‌کانی ئه‌م په‌وه‌شه‌ و واقیع و داهاووی له‌ کوردستاندا. ویناکردنی ناوچه‌کانی خێڵه‌ کوردیه‌کان، له‌لایه‌ن نووسه‌ره‌وه‌، به‌ دیوارێک له‌ گۆشت و له‌ خوین-کتومت پێکاویه‌تی (فاسیلییه‌قا، ١٩٩١، به‌شی ٣، ل ٥٩). ئه‌م خێڵانه‌ به‌پێز دامه‌زرێنرابوون "چه‌شنی سه‌نگه‌ری سه‌رئه‌رز هه‌ر له‌ گورجستانه‌وه‌ تا به‌غدا، به‌سرا و شاره‌زور". وه‌کو ده‌ردەکەوی، ناوچه‌ چیاپییه‌کانی کوردستان هه‌میشه‌ ئه‌رکی سنووری سروشتی نیوان مه‌له‌که‌تانی دوژمنی په‌کدیان به‌جی گه‌یاندوه‌ و به‌رده‌وام پۆلی مه‌یدانیکی گه‌رمی شه‌ریان بێنیه‌.

مه‌لا مه‌حمود، هه‌روه‌کو شەڕەفخانە بەدلیسی، به‌ نیگه‌رانییه‌وه‌ له‌ باره‌ی په‌رتوبلاویی خێڵه‌ کوردیه‌کانه‌وه‌، دوژمنداریی نیوانیان و شه‌ری ناوخوازی نووسیوه‌، به‌لام ئه‌م کورده‌کان به‌ یه‌ک میللەت داده‌نی که‌ داب و نه‌ریتی تاییه‌ت به‌خۆی و یه‌ک زمانی هه‌یه‌ (فاسیلییه‌قا، ١٩٩١، به‌شی ٣، ل ٥٩، ٦٢). به‌لای مه‌لا مه‌حموده‌وه‌، به‌شیکی ئیتنۆسی کورد سه‌ربه‌ باوه‌ری ئیزدی بی، نابێته‌ نیشانه‌یه‌کی جیاکه‌ره‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یی و ئیزدییه‌کان، که‌ زۆرجاران به‌ په‌رستیاری شه‌یتان ناوه‌د ده‌کرین، به‌ قسه‌ی نووسه‌ر، جگه‌ له‌ ئایینه‌که‌یان، هه‌یچ

جیاوازییەکیان لە گەڵ کورداندا نییە. ئەگەر ئەوەش لە بەرچاوی بگرین کە نووسەر نازناوی "مەلا"ی هەلگرتوو و، کەواتە، سەربە تۆیژاڵی پارێزەری ئیسلامە، ئەوا ئەو بۆچوونە ی دوایی نووسەری کتێبی میژووی نوێی کوردستان یە کجار سەرنجراکێشە.

مەلا مەحمود کە توانی خۆی لە قاوگی ئایینی پزگار بکات، کەوتە داوی ناوچە گەرییە و خۆیی بە ناوچە کە ی خۆیە وە سنوورداری کرد - لە گەڵ ئەوە شدا ئیمە، لە پێشەکییە کەیدا، دژە تیزی "ئیمە - بیگانه" بەرامبەر بە هیچ بە شیک لە ئیتنۆسی کوردی نادۆزینە وە. بەلام، بە قسە ی مەلا مەحمود، خێڵەکانی موکری، بابان، بلباس و زرزا یە کجار جیاوازی لە خەلکی کوردستانی باکوور. هەروەها نووسەر زۆر نیگەتیفانە باسی کوردی هەکاری، بۆتانی و بادینانی دەکات (فاسیلییەقا، ۱۹۹۱، بەشی ۳، ل ۷۲، ۹۸، ۹۹) بە بەراورد لە گەڵ براکانیان لە باکوور کە، بە پای ئەو، سیفەتەکانیان پێک پێچەوانە ی ئەمان. بەم جۆرە، دژە تیزی "ئیمە - ئەوان" لێردا هەیه، بەلام بەبێ ئەوە ی هیچ بۆیە یەکی ئیتنیکیی پێوە ی، هەروەکو لای خوسرەو ئیبن محەمەد کە لە دەسنووسە کەیدا تەنیا کوردی ئەردەلانی بە خەلکی کوردستان داناو (خوسرەو ئیبن محەمەد، ۱۹۸۴، ل ۲۳). وادیارە مەلا مەحمود زانیاری پێویستی لای نییە دەربارە ی واقعیی ژیا نی کۆمەلایەتی لە ناوچەکانی کوردستان، ئەوانە ی دوور لە خۆی، ئەوەش وای کردووە هەندێ جار بۆچوونی خەیاڵی ئامیز دەربێی - بۆ نموونە، بەلای مەلا مەحمودە وە، لە ئێران بە خێڵە کۆچەرەکانیان گوتوووە گۆران (فاسیلییەقا، ۱۹۹۱، بەشی ۳، ل ۶۹).

لە گەڵ ئەوە ی مەلا مەحمود بۆچوونەکانی خۆیی سەبارەت بە واقعیی کوردان بە ناوچە گەرییە سنوورداری کردووە، کەچی یە کەمین میژوونووسی کوردستان بوو مەسەلە ی دەولەتی کوردیی وروژاندوو. ئەگەر لای شەپە فحانی بەدلیسی بیرۆکە ی یەکیی کوردان لۆژیکانە لە بەرھەمە کە یە وە دەتکی و، ئەگەر، لای ئەحمەدی خانی شاعیر ئەم بیرۆکە یە لە تێپامانی پەرچە سەرەتی بۆ چارەنووسی میللەتی کورد و خەونەکانی دەربارە ی یە کبونییە وە دەپژێ، ئەوا مەلا مەحمود باوەری خۆی دەردەبێ سەبارەت بە توانای یەکیی و دامەزراندنی

دهولتهتی خۆی. به پای ئەو، له کوردستاندا بۆ دامه‌زراندنی دهولت "خه‌لک و دانیشتونانی پێویست هه‌ن"، مه‌رجه ته‌نیا یه‌کبوونیان "به‌شیوه‌ی میله‌تانی تر" (قاسیلییه‌قا، ۱۹۹۱، به‌شی ۳، ل ۸۹، ۹۰).

ئهم گوتانه‌ی مه‌لا مه‌حمود، پێگه‌مان ده‌ده‌ن گریمانی ئەوه بکه‌ین که ئه‌گه‌رچی له‌لایه‌ن تورکانه‌وه به‌شداریی پێکراوه له‌ گفتوگۆکان له‌گه‌ڵ میرانی کوردی راپه‌رپیدا، به‌لام ئهم به‌ته‌واوی لای ئەمانه‌ی دوا‌ی گرتوه و ئەمه‌ش بووه به‌ مایه‌ی لێتوو‌په‌بوون و سزادانی.

له‌ کۆتاییدا ده‌لێین، ئه‌گه‌ر ئهم وشانه‌ی لاپه‌ره‌کانی پێشه‌کیی مه‌لا مه‌حمود ئەوه‌مه‌وو زانیارییه‌کان له‌خۆگرتبێ، بێگومان ده‌بێ سهرجه‌می ده‌سنووسه‌که چ زانیارییه‌کی میژوویی به‌هاده‌ری تیا هه‌بێ له‌سه‌ر کورد و خێله کوردیه‌کان ؟ بۆیه هه‌واخوازین ئهم به‌ره‌مه‌ میژوویییه‌ بدۆزێته‌وه. کورد پێویسته‌تی به‌وردی دیراسه‌ی ده‌سنووسه‌کانی خۆی، تاکه‌که‌سی و خانه‌واده‌یی، بکات.

قوتابخانه‌ی ئه‌رده‌لانیی میژوونووسانی کورد

(کۆتایی سه‌ده‌ی هه‌ژده — سه‌ده‌ی نۆزده)

ناوی نووسه‌ر، میژوونووس و شاعیرانی کورد یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌ک ئەوا ده‌هینرێنه‌وه یاد. ژماره‌ی ئیمپۆکه‌ی ناوی میژوونووسانی له‌ ئه‌رده‌لان، ناوچه‌ی خوارووی رۆژه‌لاتی کوردستان، ژیاون و به‌ره‌مه‌کانیان له‌وێ داهێناون، پێگه‌مان ده‌دات قسه‌ له‌سه‌ر قوتابخانه‌یه‌کی ته‌واوی میژوونووسانی ناوچه‌یی بکه‌ین. جاریش فاکتی بێ پێشینه‌ بۆ کوردستان ئەوه‌یه که کۆمه‌لیک له‌ ده‌سنووسی ناوچه‌یی هه‌ن ده‌رباره‌ی حوکمرانیی بنه‌ماله‌ی به‌نی ئه‌رده‌لان (قاسیلییه‌قا، ۱۹۹۱، ل ۵)، ئەوه‌ش ده‌رفه‌تیکی دانسقه‌ی په‌خساند بۆ سه‌رنجدان له‌ میژووی رابردووی خوارووی رۆژه‌لاتی کوردستان که هه‌ندیک له‌ نووسه‌ران ناویانناوه لانه‌ی کولتوری کوردی.

محەمەد شەریف قازی

(سەدەى ھەژدە - سەرەتای سەدەى نۆزدە)

بەرھەمەکەى محەمەد شەریف قازی کۆنترین دەسنووسى ئەرەلانییه که ئیمە بیزانین، سالی ۱۲۱۵ / ۱۸۰۰ - ۰۱ تەواو بوو و تاقە دەسنووسی که له کتیبخانەکانی جیهاندا نمایش کرابی و هیشتاش چاوەرپی بە چاپگە یاندن بیئت. ژانری دەسنووسە که "میژووی گشتی" یە و تەنیا بەشی یازدە بۆ ئەرەلان تەرخان کراوە و، ئەو بەشە، وەکو (ئی. براون) دانەری که تەلۆگی دەسنووسەکانی کتیبخانەى زانکۆى کامبریدج، رەوايانە دەلی بە هادارتین بەشی دەسنووسە که یە (Browne, 1932, p.104). ئەم بەشە نزیکەى ۱/۵ ی کتیبی "زوبدەت ئەلتە واریخی سەنەندەجی" پیکدیتی.

محەمەد شەریف قازی خۆی نە یووستوو بە تاییەتی لە سەر خیلەکان بوەستی، بابەتی ئەو "میژووی گشتی" یە که هەریەک لە خیلەکانی ناوچە که بە توانای خۆی بە شداریی تیا دا کردوو. لە دەسنووسە که یدا توانا زانیاری دەربارەى خیلێ گۆران وە دەسبێ که دەگەریتە وە بۆ سەدەى حەقدەم. بەگوێرەى زانیارییهکانی محەمەد شەریف قازی، میری ئەرەلانی - کەلب؛ عەلی خان، سەیفی خان سولتانی گۆرانی کرد بە فەرمانرەوای جوانرۆ و خیلێ جاف. سەبارەت بە چارەنووسی خیلێ گۆران و پەییوەندییهکانی لەگەڵ بئەمالەى میرانی بەنى ئەرەلاندە لە سەدەى دوازدەو تەکو سەدەى حەقدەم - دەسنووسیکی ئەرەلانی نییه شتی کمان پی بلی.

محەمەد شەریف قازی هەروەها زانیاری بایەخدارى هیناو تەو لە سەر خیلێ کەلھور. زانیارییه که دەگەریتە وە بۆ سەدەى حەقدە، سەبارەت بەوەى میری ئەرەلانی مورید وە یسی کرا بە سولتانی کەلھور و "خاوەن و دەسەلاتداری پەلەنگان".

ئەم زانیارییانە دەربارەى خیلەکانی گۆران و کەلھور بایەخى خویان هەیه، چونکە بەشی هەرە زۆری هەردوو خیلە که لە سەدەکانی حەقدە - نۆزدە راگوێزرابوون بۆ کرمانشا. دەسنووسە که زانیاری گەلی بایەخدارى لە خۆ گرتوون دەربارەى خیلە کوردییهکان.

به ره مه که ی محمه د شه ریف قازی پۆچوو به سهرچاوه کانی میژووی ناوچه یی و بنه ماله یی ئه رده لان. ئه و به شه ی تایبه ت کراوه به میرانی ئه رده لان، ده توانین بڵێین، یه که مین تۆماری میژووی ناوچه که یه که لای ئیمه زانرابی.

خوسره و ئیبن محمه د به نی ئه رده لان، ته خه للوسی - جه وه ری

(له سالانی ۷۰- ۸۰ کانی سه ده ی هه ژده له دایک بووه)

خوسره و ئیبن محمه د له سالانی ۱۲۴۸-۱۲۵۰/ ۱۸۳۳-۱۸۳۵ ده سنووسه که ی خۆی نووسیوه (بروانه: تاریخی ئه رده لان، ماهی سه فەر ۳۵۳۶؛ خوسره و ئیبن محمه د به نی ئه رده لان، ۱۹۸۴) له کاتی ده سپێکی کزبوونی ده سه لاتی بنه ماله ی فه رمانپه وای و زیده بوونی هه ژموونی حکومه تی ئێراندا. نووسه ر له لقیکی لابه لای خانه واده ی به نی ئه رده لان و له باری هه ژاریدا بوو. "هه موو شتیکی به خشرابوو به بیگانه - له لاپه ریه کی ده سنووس نووسراوه - (به وه ی که) به فارسی ده دوان". ئه مه ش بووه هۆی ئه وه ی "میر که مترین ئاستی بزێوی بۆ خزمانی نزیک و زۆربه ی خێزانه کانی به نی ئه رده لان دابین بکات" و ئه مانی "په وانه ی دۆلی هه ژاری و به ده ختی کرد" (خوسره و ئیبن محمه د به نی ئه رده لان، ۱۹۸۴، ل ۱۰۳۶، ۱۰۷۶).

جا لیڤه دایه ئاراسته ی فیکریی ده سنووس - به هیژکردنی په وشێ خانه واده ی به نی ئه رده لان، نیشاندانی دێرینی بنه چه که ی، ده سکوت و سه ره وه ی و شکۆ. نووسه ر ویستوو یه تی هه ستی نیشتمانپه ره وه ی لای خه لگی ئه رده لان و ئاره زوویان بۆ به ره رچدانه وه ی "بیگانان" بوو و ژینێ.

خوسره و ئیبن محمه د وشه به وشه زانیارییه کانی شه ره فخانێ به دلیسی دووباره ده کاته وه سه باره ت به پووبه ری کوردستان، به لام له ده قی ده سنووسه که شیدا ته نیا رووبه ری میرنشینی ئه رده لان به کوردستان ناوده با. له کتێبه که دا ته نیا دووجار ناوی ئه رده لان هاتوه (خوسره و ئیبن محمه د به نی ئه رده لان، ۱۹۸۴، ل ۱۰۰a). له کاتی گێڕانه وه ی شه ره زۆره کانی فه رمانپه وایانی ئه رده لانی له گه ل بابان، جاف، زه نگنه و خێله کوردیه کانی دی خوسره و ئیبن محمه د له ده سنووسه که دا ته نیا "سوارچاکه" ئه رده لانییه کان به کورد ناوده با.

بابانی، هه‌ورامانی، زه‌نگنه، موکری و ئه‌وانیدی نووسه‌ر تاقه جاریکیش به‌کورد ناوی نه‌هێناون. بابانه‌کان - نه‌یارانی فه‌رمانه‌وایانی ئه‌رده‌لانی، له‌یه‌کێک له‌ لایه‌په‌رکه‌انی ده‌سنووسدا ته‌نانه‌ت به‌ "بیگانه" ش ناویان هاتوو (خوسره‌و ئیبن محهمه‌د به‌نی ئه‌رده‌لان، ١٩٨٤، ل ٥٣٦).

به‌م جو‌ره، دیاره، خوسره‌و ئیبن محهمه‌د پێش هه‌موو شتی که‌ ئه‌رده‌لانیانی به‌ کوردی راسته‌قینه‌ داناون و کوردستانی - میرنشینی ئه‌رده‌لان. ئه‌م باره‌ بیر و پای سیاسی و میژوویی ئه‌و په‌نگه‌داته‌وه‌ که‌ به‌ چوارچیوه‌ی ناوچه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ سنووردار کراوه‌ . ئاستی ئه‌م سنوورداریه‌ش ده‌رده‌که‌وی به‌تایبه‌تی له‌ به‌راوردکردنی بۆچوونه‌کانی خوسره‌و ئیبن محهمه‌د له‌گه‌ڵ بیروباوه‌ری شه‌په‌فخانی به‌دلیسیدا که‌ روانینه‌کانی بۆ چاره‌نووسی هه‌موو میللته‌تی کورد و، وه‌کو دیاره، خه‌ونی به‌ ده‌وله‌تی کوردیی یه‌کگرتوو به‌ سه‌رکرایه‌تی ده‌سه‌لاتداریکی به‌هێز ده‌بینی (شه‌په‌فنامه، ١٩٦٧، ل ٢٩).

خوسره‌و ئیبن محهمه‌د، هه‌روه‌کو شه‌په‌فخانی به‌دلیسی، کوردی به‌ سه‌ر چوار به‌شی سه‌ره‌کی دابه‌ش کردوو که‌ به‌ دابونه‌ریت و تایبه‌تمه‌ندی زمانه‌کانیان لێک جیا ده‌بنه‌وه‌ . به‌لام خوسره‌و ئیبن محهمه‌د، جیا له‌ نووسه‌ری "شه‌په‌فنامه"، خێلی به‌نی ئه‌رده‌لان به‌ پله‌ی یه‌که‌م داده‌نی له‌ به‌رامبه‌ر جیگه‌ی یه‌که‌می خێلی که‌له‌ور لای شه‌په‌فخانی به‌دلیسی - خێلی که‌له‌ور و به‌نی ئه‌رده‌لان چه‌ندین جار رێکه‌وتوو له‌ مه‌یدانی جه‌نگدا به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک بووه‌ستن. ئه‌م جو‌ره به‌رزکردنه‌وه‌ی به‌نی ئه‌رده‌لان بۆ پیزی یه‌که‌م له‌نیو خێله‌ کوردیی سه‌ره‌کییه‌کان پاساوه‌که‌ی هه‌مان هه‌وله‌که‌یه‌تی بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ و شکۆدارکردنی بنه‌ماله‌ و خێله‌که‌ی خۆی.

به‌لام که‌، وه‌کو شه‌په‌فخانی به‌دلیسی، دێته‌ سه‌ر باوه‌ری ئایینی خێله‌کانی ویلایه‌تی کوردستان، خوسره‌و ئیبن محهمه‌د نه‌فرت و قسه‌ی خراپ ئاراسته‌ی کوردانی ئیزیدی ده‌کات و به‌ په‌یوه‌که‌رانی شه‌یتان ناویان ده‌بات. ئه‌م توندییه‌ی خوسره‌و ئیبن محهمه‌د رێک پێچه‌وانه‌ی هیمنی و میانپه‌ویی شه‌په‌فخانی به‌دلیسییه‌ . به‌گوێره‌ی نووسه‌ری "شه‌په‌فنامه" هه‌موو تاوانیکی ئیزیدیان له‌وه‌دایه‌ نوێژ ناکه‌ن و پۆژوو ناگرن، ئه‌ویش چونکه‌ به‌هه‌له‌ وایان داناوه‌

که شیخ عادی ئەم ئەرکانه له جیاتیی ئهوان جیبه جی دهکات و " له رۆژی ههشردا به بی لپرسینهوه دهچن بۆ بهههشت " (شه پنهنامه، ۱۹۶۷، ل ۸۳-۸۴). ئەو کۆمهله خێله تییانه ی دهکری له دهسنووسه که ی خوسره و ئیبن محهمه د زانیارییان له باره وه هه لئنجین، به گشتی پینچ گه وره ترین خێله کانن : جاف، بلباس، هه ورامی، که لهو، گوران. یه که مین ناوه یانی خێلی جاف له دهسنووسه کانی ئه رده لانی له کتیی خوسره و ئیبن محهمه ددا بوو (خوسره و ئیبن محهمه د، ۱۹۸۴، ل ۱۲۴)، ئه ویش سه باره ت به دانانی یه کیک له سه رکرده کانی ئەم خێله له پۆستی فه رمانه وایه تی جاف و جوانیۆ، " بۆئه وه ی سه ری لاساری به رز نه که نه وه و ملکه چ و گوپرایه لی شا سافی بن ". ئه رده لانییه کان، دیاره، نه گوپرایه لی و نه ملکه چبوونیان له مانه دهس نه که وت، به لکو دوژمندارییان به راگواستنی چه ند به شیکی خێلی جاف بۆ پۆژئاوا کۆتایی هات.

پا و بۆچوونه کان ده رباره ی کات و هۆیه کانی راگواستنی جافه کان یه ک ناگرنه وه (فاسیلییه فا، ۱۹۹۱، ل ۱۶۳-۱۶۵). که چی ده رکه وت که ده قی ده سنووسی خوسره و ئیبن محهمه د وه لامی راسته قینه ی هه ردوو پرسیا ری له خۆ گرتوون. له ده قه که دا باسی شا سافی I کراوه، ئه ویش له ماوه ی سالانی ۱۶۲۹-۱۶۴۲ فه رمانه وایی کردووه. هه ر له و ماوه یه دا بوو که خێلی جاف ئازایانه راپه رپینی ئه نجام داوه و (هه ندیکیان) به ره و پۆژئاوا ئاواره بوون.

ملکه چ نه بوونی خێلی هه ورامیش بۆ میرانی ئه رده لانی که متر نه بوو و ئه مانه چه ندین جار هه ولیان داوه سولتانه کانی هه ورامی گوپرایه لتر بکه ن- به قسه ی خوسره و ئیبن محهمه د ئه مانه " به ئیراده ی خویان کاره سات دادینن ". هه ر به قسه کانی ئەم، ئه مانه هه میشه " سه ری لاسارییان به رز کردبووه وه " و " پڭای دوژمنایه تییان " هه لبژارد و " ده رگای ملکه چبوون و ئاشتییان داخست " (خوسره و ئیبن محهمه د به نی ئه رده لان، ۱۹۸۴، ل ۱۰۴۶).

لیره شدا، ئه وه دینینه وه یاد خۆمان که هه ر سولتانه کانی هه ورامی بوون، ئه وانه ی نووسه ری ده سنووس ئه وه نده لییان نا په حه ته، سالی ۶۸/۱۸۶۷ به توندی به ره له ستکاری میری قاجاری فه رهاد میرزا- یان کرد کاتی که ئه مه، دوا ی پووخانی بنه ماله ی میری کوردی، بوو به پارێزگاری ئه رده لان.

یەکیتمی خێڵەکانی هەورامی که له ناوچهکانی سەرسنووری میرنشینی ئێردەلان بوون، مەیلی سەرھەڵدانیان له جافەکان کە مەتر نەبوو. له دەسنووسی خوسرەو ئیبن محەمەددا وەسفی شەپری سوپای میر کراوە. له گەڵ هەورامییە راپەرپووەکان له سەرھەتای سالانی ٣٠ی سەدەى نوۆدە. شەپرەکە، کاتیک "قارەمانانی سوپای" (١١) والی هێرشیان کردە سەر هەورامانیان و له گەڵیان کەوتنە شەپریکی دەستەویەخەى پڕ کوشتار"، دیسان "چاکەى بیسنووری" بەرامبەر بە هەورامانیانی بەدوادا هات و بە دوا قسەکانی میژوونوس- "ئێستاکە محەمەد سولتان هەورامی، که له باشیدا له پێشەوہى هەموواندا بوو، له سایەى رەحمەتى ئەو (میری ئێردەلانی) دایە" (خوسرەو ئیبن محەمەد بەنى ئێردەلان، ١٩٨٤، ل ١٨٣).

له گەڵ ئەو هەموو لاسارییەى خێڵى هەورامیشدا، لەو دەچى، بە ئارەزوووە له ناو هیژەکانی میردا خزمەتیان کردبى - تیرھاویژانی هەورامی شەپەفى پاراستنى کۆشكى میریان پى سپێردرا له سەنەندج (Rich, 1836, vol.1, p.202).

له ئەنجامدا دەلێن، خوسرەو ئیبن محەمەد که پروداووەکان وەسف دەکا و گازاندەى لاسارى و ملکەچنەبوون له هەورامییان دەکات، که دێتە سەر باسى سەرکردەى هەورامانیان- محەمەد سولتان هەورامى ئەوہى" له باشیدا له پێشەوہى هەموواندا بوو"، وشەى پڕ له شانازیى بەکار دێنى.

بنەمالەى میرانى بەنى ئێردەلان له گەڵ خێڵیکى بەهێزى تریش مامەلەیان کردووە، ئەوەش بەتایبەتى له مەیدانى جەنگدا بوو. ئەمانەش بلباسەکان بوون. له راپردووی دووردا رێگای کۆچبەرییان تا ناوچهکانی باکووری ئازەربایجانى گرتەوہ. هەرچەندە شوێنى نشیمەنى سەرەکییان دەکەوتە باشووری دەریاچەى ورمى، نێوان شنۆ و سابلاغ، و ناوچه باکوورییەکانی بابان، بەلام زۆرجار له ئێردەلان پەیا دەبوون و هێرشى تالانکارییان ئەنجام دەدا و کەمترین پێزیان بو دەسەلاتداری ناوچهکە نەبوو.

له خۆیندەنەوہى دەسنووسە ئێردەلانییەکان سەبارەت بە شەپەکان له گەڵ بلباساندا، هەست دەکرى که ئەمە پێشبرکى هەمیشەى زیرەکی و هیژ بوو.

هه ره موو فه رمان په وایان له ب نه ماله ی به نی ئه رده لان، ئه زمونکردنی خێلی بلباس به رینگای هیزه وه، واته هیرشکردنه سهریان، نزیکه ی، به ئه رکی سه رشان ی خۆیان یان زانیوه. بلباسه کان ناتۆره ی هه ره خرابیان پیدراوه له لایه ن میژوونووسانی ئه رده لانییه وه، به تاییه تیش خوسره و ئیبن محمه د که به خوشیه وه پییان ده لئ ئاپۆره ی خراپه کاری یان خوانه ناسانی بی ئابوو. خێلی بلباس خۆی وه کو ئورگانیک ی کومه لایه تی - سیاس ی ئۆتۆنۆم ده نواند و به ته وای له ده ره وه ی سستی می یاسا بالا کانه وه بوو. بلباسه کان سه ره ئیران یان تورکیا نه بوون، هه ره ها ملکه چی ئه رده لان و بابانیش نه بوون، به سه رتاسه ری هیله سنوورییه کاند ا په وه ندی یان ده کرد. ئه مانه له بهر ملنه دان یان شایانی هه لۆیستی کی تر و " پیداهه لگوتن" ی شیوه ی تری خوسره و ئیبن محمه د نه بوون.

به لام کومه له ی خێله تی بلباس، که خوسره و ئیبن محمه د به " ئاپۆره ی ریگران" ناویان ده با، جیبه جیکردنی یاسا خێله تییه کان یان به پیرو ز ده زانی - هه شاردان و پاراستنی که سانی داواکراو، پیشکه شکردنی خوین و یارمه تی به لیقه وماوان. خه لکی لاسار و ناپازی له ده سه لات هه موویان هه شارگه و پشتگیری جه نگییان لای بلباسان ده سه که وت. فه رمان په وای بانه که له سالانی ۹۰هه کانی سه ده ی هه ژده م سه رکردایه تی راپه رینی کی کرد و ناوچه کانی بانه، هه ورامان و مه ریوانی گرت ه وه لای بلباسان خۆی هه شاردا (ما ه شه ره فخانم کوردستانی، ۱۹۰۰، ل ۱۴۵). بلباسه کان سال ی ۰۲/۱۸۰۱ هه سه ن عه لی خانی لادراو له پۆسته که ی گرت یانه خۆ و یارمه تی جه نگییان دا (ما ه شه ره فخانم کوردستانی، ۱۹۰۰، ل ۱۵۰). ده کری لیستی هه شاردر او و یارمه تیدراوان به رده وامبی. له گه لی پوه وه ده کری خێلی بلباس به کلاسیکی دابنری؛ ئه م نه ته نیا ئه وه ی به ئه رکی پیروزی کومه له ی خێله تی ده زانرا جیبه جیی ده کردن - دا کو کیکردن له وانه ی داوای یارمه تی یان ده کرد، به لکو بنچینه یه کی پته ویشی هه بوو " ئوجاغ" - ب نه ماله ی سه رکرده فه رمان په واکانی خیل به ناوی ئوجاغی کاخدری.

ماھ شەپەرە فخانم کوردستانی (۱۸۰۵-۱۸۴۷)

دەسنووسەکەى ماھ شەپەرە فخانم کوردستانی لەنێو میژوونووسى ئێردەلانیدا جیگەیهکی تایبەتی هەیه. ئەگەر خوسرەو ئیبن محەمەد، کە جووتیک دە سالیی جیای دەکەنەو، لە ماھ شەپەرە فخانم، بایەخیکى نەداو، بە یەکگرتنەو، و شەکانى نووسەرانی تر لەگەڵ زانیارییهکانى خۆیدا، ئەوا ماھ شەپەرە فخانم هەولێ داو، بەپێى توانا زانیارییهکان پشتراست کاتەو. ئەم یەکسەر پەنا دەباتە بەر پروانینیکى پەخنەگرانە بۆ سەرچاوەکەى و، هەرچەندە لە کتیبەکەیدا گومانەکانى لەسەر زانیارییهکان هەمیشە بە تۆنیکى قورسەو دەریپون، هەلوێستى ئەم میژوونووسە ئاشکرا دیارە کە هاوێژى باوەرى سادەیه بە هەموو ئەوێ نووسراو، وەکو چۆن ئەوانەى پێش خۆى ئەمەیان کردووە.

ماھ شەپەرە فخانم زانیاریی بەنرخى هێناونەتەو، دەربارەى زنجیرەى پەچەڵەکی خانەوادە سەرکردەکانى کوردستان. نۆ بەشى یەکەمى کتیبەکەى زانیارییهکی گرنکی نوێی لەبارەى میژووی کۆنى خانەوادەى بەنى ئێردەلانیو، لەخۆ نەگرتووە. بەشەکانى دواتر کە پشتبەست بە سەرچاوە یەکەمەکان نووسراون، پێن لە زانیاریی نوێ و بەبایەخ. بەرەمەکەى ماھ شەپەرە فخانم بۆ سەرلەنوێ دامەزراندنەو، میژووی پۆژگاری تەماوی فەرمانپەرەوایەتیی دوا میرەکانى بەنى ئێردەلانی گرنکترین و، بۆ ئەم مەبەستە، تاقانەیه. ئەم کتیبە نووسراو لەلایەن ژنیکەو، کە بەهرەمەند، زیرەك و هەستیارە، ژنى میریکى ئێردەلانییه، گەواھیدەر و بەشداربووی راستەوخۆی گەلى لە پووداوەکانى لەسەرى نووسیون و نەهامەتییهکانى ئەو پۆژگارە هەناسە دەداتەو.

کۆمەڵەى خێڵەتییهکان و سەرکردەکانیان، بەتایبەتیش هەورامییەکان، دەورى چالاکیان بینووە لەو پووداوانەى وەسف کراون. یەکیك لەوانە، حەسەن سولتان هەورامی، کە ماھ شەپەرە فخانم لە چیاکانى هەورامان، لە بارودۆخیکى تابلێ ناخۆش، توانی گفتوگۆی لەگەڵدا بکات و رایەکی لەسەر بنیاد بنی زۆر جیاواز لەو وەسفەى خوسرەو ئیبن محەمەد لە کتیبەکەیدا بۆ هەورامانیانی کردووە.

سالی ١٨٣٤ میری ئه‌رده‌لان خوسره‌و خان ناکام^(١٢)، می‌ردی ماه شه‌په‌فخانم، له ته‌مه‌نی ٣٠ سالی‌دا مرد. ئاژاوه‌هه‌موو میرنشینی گرت‌ه‌وه‌و ئه‌مه‌ش کۆتایی هات به‌ دانانی، له‌لایه‌ن شاوه‌، فه‌رمان‌په‌وايه‌کی بیگانه‌ بو ئه‌رده‌لان- خوسره‌و خان گورجی که به‌ درنده‌یی ناسرابوو.

نه‌جی‌ب‌زاده‌کانی ئه‌رده‌لان بریاریان دا بارگه‌یان تیکنین، به‌ره‌و سلیمانی بپۆن و حه‌شارگه‌یه‌ک لای میری بابان وه‌ده‌سخه‌ن. ماه شه‌په‌فخانم یه‌کیک بوو له‌وه‌زاران که سه‌هه‌لاتوو. ئه‌مان به‌ چیاکان، به‌هه‌وراماندا چوون و سه‌ختیی خه‌یال‌به‌ده‌ریان په‌راند، پیشوازیی جۆراوجۆریشیان لی‌کرا. لی‌ره‌شدا بوو که، له‌حاله‌تی ئه‌وپه‌ری ناو‌می‌دیدا، چاوی که‌وت به‌ حه‌سه‌ن سولتان هه‌ورامی که میوان‌په‌روه‌ریی نواند و "به‌شیوه‌یه‌کی شایسته‌ نه‌ریتی خێل‌یه‌تی کوردانی به‌جیه‌ینا" (ماه شه‌په‌فخانم کوردستانی، ١٩٩٠، ل ١٨٠-١٨٢). به‌م جۆره‌، به‌لای ماه شه‌په‌فخانمه‌وه‌هه‌ورامانی و سه‌رۆکه‌که‌یان پارێزه‌رانی دابی خێله‌تی کوردی بوون، نه‌ک "ئاپۆره‌ی خراپه‌کاری" وه‌ک خوسره‌و ئه‌یبه‌ن محه‌مه‌د پییان ده‌لی و دواتریش میرزا عه‌لی ئه‌که‌به‌ر کوردستانی به‌هه‌مان شیوه‌ هی‌رشیان ده‌کاته‌سه‌ر.

ده‌بی ئه‌وه‌ش بلی‌ین که ته‌نیا چوار سال دوا‌ی ئه‌مه‌، کاتی‌ک ماه شه‌په‌فخانم له‌ ژیا‌ندا نه‌ما‌بوو، له‌ کۆتایی سالی ١٨٥١ دا حه‌سه‌ن سولتان هه‌ورامی دیسان راپه‌رینی به‌رپا کرد و میری ئه‌رده‌لانی ئه‌مانه‌للی دووهم ملکه‌چی فه‌رمانی شا بوو و به‌گه‌ل هی‌زه‌کانی ده‌وله‌ت که‌وت بو کپ‌کردنه‌وه‌ی. به‌م جۆره‌ بوون هه‌ورامانییه‌کان که ئه‌رده‌لانی و شا‌کانی ئێرانی چه‌ندین سه‌ده شه‌ریان بوو له‌گه‌لیاندا.

میرزا عه‌لی- ئه‌که‌به‌ر کوردستانی

میرزا عه‌لی- ئه‌که‌به‌ر، جیا‌واز له‌ قه‌له‌م به‌ده‌ستانی پیش‌خۆی، فه‌رمان‌به‌ریک بوو له‌ ئیداره‌ی پارێزگاری قاجاری؛ چونکه‌ سالی ١٨٦٨ میرنشینی ئه‌رده‌لان ئیتر کرا به‌ پارێزگایه‌کی ئێرانی و یه‌کیک له‌ نوینه‌رانی بنه‌ماله‌ی شا به‌رپۆه‌ی برده‌وه‌. نووسه‌ری "حه‌دیقه‌ی ناسریه" ^(١٣) وه‌کو فه‌رمان‌به‌ریک

هه‌لۆیستی سیاسی فەرمیی دەسه‌لاتی دەرپرپوه، خۆشی له‌مه‌دا هاوڕا بووه، به‌رامبه‌ر به‌ خێڵه‌کان.

هه‌ر خێڵیکی گه‌وره و به‌هێز هه‌میشه ئاره‌زووی ملکه‌چکردنی داده‌هێنا لای هه‌ر ده‌سه‌لاتداریکی ئێران و ئیمپراتۆریای عوسمانی – ئه‌و دوو ده‌وله‌ته‌ی که له‌ سه‌ده‌ی شانزده‌وه خاکی کوردستانیان له‌نیوان خۆ دابه‌ش کردبوو. ئه‌و خێڵانه‌ی ملیان بۆ ده‌سه‌لات نه‌ده‌دا، ده‌بوون به‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی له‌بن نه‌هاتووی مه‌ترسییه‌کان. ژماره‌ی خێڵی به‌هێزی جاف له‌ سالانی ۲۰ی سه‌ده‌ی نۆزده‌دا چه‌ندین هه‌زار خيوه‌ت بوو. له‌کاتی پێویستدا ئه‌م خێڵه، به‌قسه‌ی ک. ریچ (Rich, 1836, Vol. 1, p. 112, 281)، ده‌یتوانی دوو هه‌زار سوار و چوار هه‌زار تیرهاوێژ چه‌کدار بکات که به‌ باشترین جه‌نگاوه‌رانی سوپای کوردی داده‌نران.

نه‌ میره‌کانی به‌نی ئه‌رده‌لان، نه‌ پارێزگاری قاجاری و نه‌ سولتانه‌کانی عوسمانی نه‌یان‌توانی کاریگه‌ریی راسته‌قینه‌یان هه‌بێ له‌سه‌ر خێڵ. جافی په‌وه‌ند هه‌موو ساله‌که له‌ناو په‌شماله‌کانیاندا ده‌ژیان – هاوین له‌ ئه‌رده‌لان، له‌سه‌ر چیا‌ی حاجی ئه‌حمه‌د له‌ ده‌ورو به‌ری پێنجوین، سه‌قز و مه‌ریوان؛ پایز و زستانیش له‌ دۆله‌کانی شاره‌زوور له‌ناو رووبه‌ری ئیمپراتۆریای عوسمانیدا. له‌ کۆتایی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌دا جاف قه‌ده‌غه‌ کرابوون "پێ‌بخه‌نه‌ سه‌ر خاکی" کوردستانی ئه‌رده‌لان، هه‌رچه‌نده‌ فەرمانه‌وا‌یانی ئه‌رده‌لان ده‌ستوبردی توندیان گرت به‌ر، به‌لام قه‌ده‌غه‌که په‌پر هه‌و نه‌کرا.

خێڵی گه‌وره‌ی جاف، وه‌کو هه‌موو کۆمه‌له‌یه‌کی خێڵه‌تی کۆچه‌ر و نیمچه‌ کۆچه‌ر، رێگای کۆچی وه‌رزیی سه‌دان ساله‌ی خۆی هه‌بوو. جافه‌کان ئه‌م رێگایه "عیل – راه"یان به‌ مولکی خۆیان ده‌زانی که تێیدا جیگه‌کانی نشیمه‌نی وه‌رزیا‌ن دیارکرا‌بوو. له‌ کوردستاندا مافی وه‌ستان له‌ جیگایه‌کدا مافی له‌وه‌راندنی مالا‌تیشی له‌گه‌ڵدا بوو و ئه‌و مافه‌ش پارێزراو بوو – جا یا پێ‌درا‌بوو، یا‌نیش ده‌ستی به‌سه‌ردا گیرا‌بوو. ژیا‌نی جافه‌کان سه‌دان سال بوو به‌م شیوه‌یه‌ به‌رپۆه ده‌چوو. بنیادی خێڵه‌تی و کۆچه‌ری وه‌کو سستی‌مێکی له‌پاده‌به‌ده‌ر گرنگی کۆمه‌لگا داده‌نرا. کۆچه‌ره‌کان په‌یوه‌ندییه‌کانیان له‌گه‌ڵ جووتیاراندا هه‌رگیز به‌و شیوه‌یه‌ نه‌بوون که هه‌ندێ نووسه‌ر بۆی ده‌چن. له‌ پشت مملانیی سوننه‌تی

نیوان کۆچەر و جووتیاراندا ههولدان بۆ هاوکاری یه کدی و پیکه وه ژیان ده بینری که به پای م. ب. رۆتۆن (Rowton, 1973, p. 249)، ئەمه سیمایه کی هه موو ئاسیای پۆژئاویه.

خێله کان که بۆ کۆچ به پری ده که وتن، پیک ده که وتن له گه ل جووتیاران بۆ دابینکردنی پیدایستی کۆچباری و سووته مه نی و، هه روه ها، ئالوگۆرکردنی به ره م و که لویه لی یه کدی له نیوانیاندا هه بوو. گێرانه وه که ی گ. دروفیل که ره وشی کوردستانی له سه ده ی نۆزده م ده رده بپری، جیگه ی سه رنجه : "خه لگی گونده کان ته نانه ت زۆریش خۆشحال ده بوون کاتی که کۆچه ره کان له کێلگه کانی ئەوان لاینده دا، گا و مه ره کانیان پی ده فروشتن هه رزانتر له بازار" (دروفیل، ۱۸۲۶، به شی ۲، ل ۱۷۸).

بۆیه کاتی که میرزا عه لی- ئەکه به کوردستانی به جافه کان ده لی- دل پهلەقین، خێلکی ره وانه ناس، "ره عیه ته قورپه سه ره کانی کوردستان... له ترسی هێرش دپندانه... هه میشه له ئاواره یی و شه رمه زاریدا بوون" (میرزا عه لی- ئەکه به کوردستانی، MS ئنستیتووتی ده سنووسه پۆژه له لاتییه کانی ئەکادیمیای زانستی پووسیا. ل ۲۰۴) - بۆ بنچینه یه و هه رگیز شایسته نییه.

ئهم وه سفکردنه نابه جییه، بۆ یه کێ که له گه وه ره ترین و ناو دارترین کۆمه له ی خێله تی کوردستانی خواروی پۆژه له لات، پیکه وت نییه و مه به سه ته که شی زانراوه، ئەگه رچی هه رگیز ره و نییه. کتیبه که ی میرزا عه لی- ئەکه به کوردستانی پێشکه ش کراوه به شای ئیران و چاوه پوانی ده سخۆشی لی ده کرا.

هه تا میره کانی به نی ئەرده لان حوکیان ده کرد، له گه ل هه موو ئالۆزییه کان و ملکه چ نه بوونی جافه کانیش، ره وشه که له چوارچێوه ی نۆرمدا ده مایه وه. جاف و ئەرده لانی شه ریان بوو، بنه ماله فه رمانه واکان به هاوسه رگیری په یمانیان ده به ست، دیسانیش به شه ر ده هاتنه وه. به فه رمانی شا هێرش ده کرانه سه ر جافه کان، سه رۆکی خێلی جافیش ده سه ته وسان نه ده وه ستا و ئەمیش جار جاره ناوچه کانی ده هه ژاند (خوسره و ئیبن محمه د به نی ئەرده لان، ۱۹۸۴، ل ۱۷۳).

بەلام ھەموو جاريكيش چارەسەر دەدۆزرايەو و خيّل ژيانى ئاسايى خويى دەژيا،
لە زۆزان و گەرميانيدا بەردەوام دەبوو.

دواى كۆتاييهاتنى فەرمانپەرەوايەتیی بنەمالەى بەنى ئەردەلان سالى ١٨٦٧،
حكومەتى ئىران يەك بەيەك پووبەپووى خيّلە كوردییهكان بوو ھە. ھېزەكانى
سوپای ئىرانى پەرەوانەى ناوچە سنوورییهكانى ئىرانى - توركى کران بۆ گرتنى
رېگای كۆچى جافەكان. پىتمى ژيانى ئابوورى خيّلەكان تىكچوو، مالاتيان لە دەس
چوو و زيانى ماددىی زۆریان بەرکەوت. سستیمى ئابوورى سەدان سالاىان
ھەلۆەشايەو.

نووسەرى "حەدیقەى ناسرییه" جیبەجی کردنى فەرمانى شا سەبارەت بە
"لەناوبردنى خيّل جاف" لەلایەن پارێزگارى ئەردەلانەو - فەرھاد میرزا، وەكو
يەكێك لە خزمەتەكانى پارێزگار بۆ ئەردەلانیا ھەلەسەنگى. فەرھاد میرزا،
بیگومان، نەیتوانى جافەكان لەناوبەرى^(١٤)، بەلام ئەم رېك ئەم ئەركەى پى
سپێردرابوو. "تاوانكارى" ى جافەكانیش تەنیا لەو دەبوو كە سالى دوو جار
سنوورى ئىرانى - تورکیان دەبرى كە لە ھەردوو بەرەكەيدا كورد دەژيان - ئەمان
بە پووبەرى مێژوویى كوردستاندا دەگەران.

لە ھەلسەنگاندنى بۆچوونەكانى نووسەر بەرامبەر بە خيّلە كوردییهكانى
ھەورامى و جافدا، دەبى ئەو ھەلومەرجە گرنگە، كە لەسەرەو ئەماژەى بۆ كرا،
لەبەرچاو بگىرى. میرزا عەلى - ئەكبەر لای پارێزگارى قاجارى خزمەتى فەرمى
دەكرد و نەیدەتوانى پەوشى سیاسى فەرمى و ھەلوێستى بنەمالەى شا پشتگوێ
بخت. بەلام بۆ ھەبوونى ئەم جۆرە وەسفكارى و پاساوانە، نابى سەرنجى ئەو
بارە نەدەین كە بەلای نووسەرى ئەم دێرانەو زۆر گرنگە بۆ ھەلسەنگاندنى
پروانینە راستەقینەكانى ئەم مێژوونووسە.

میرزا عەلى - ئەكبەر بە رېزىكى زۆرەو دەروانیتە یاساكانى خيّلەتى
"قانونى عەشیرەت" و بە "كۆلەگەى دیرین و ھەمیشەى قسە لى نەكراو بۆ
كورد" دادەنى. لە پڕۆسەى نووسینى كتیبەكەیدا ئەم گلەى لەو فەرمانپەرەوا
ئەردەلانیا ھەكردوو كە "قانونى عەشیرەت" یان بەزاندوو و ئەوانەى
پەیرەویان كەردوو ستایشى كەردوون. پارێزگارى كوردستان شىھاب ئەلمولك كە

بهرامبه ر به خه لکی کوردستان په پیره وی یاسای خێله تیی کردووه ستایشی نووسه ری بهرکه وتوووه .

میرزا عه لی - ئه کبه ر له کتێبه کهیدا ته نیا گله یی یان ستایشی سه رکرده کانی نه کردووه . ئه م " قانونی عه شیرته " سالی ۱۸۸۴ یاریده ی میرزا عه لی - ئه کبه ر خۆی دا ناوېژیوانی پیکدادانی نیوان دوو خێلی ئه رده لانی، تیلایکی و قالباغی، بکات. ئه وکاته نووسه ر له کوردستانی موکریان بوو و لای سه یفه دین موکری پۆستی گه وره سکرتری (مونشی - باشی) وه رگرتبوو، به تیلگرامیکی وارسای ته ختی شاهانه بانگه یشتی ئه رده لان کرا، ئه میش به وردی له لایه نه کانی کۆنفلیکته که یی (کێشه، به ریه ککه وتن) کۆلییه وه و به دابونه ریتی خێله تی چاره سه ری کرد.

بنچینه ی ته واوی ئه وه مان هه یه بلێن، میرزا عه لی - ئه کبه ر کوردستانی هه لۆیستی نیگه تیفانه ی بهرامبه ر به خێل، وه کو خێل، نه بوو و هێرشه کانیشتی بو سهر جاف و هه ورامییان پاساوی خۆی هه یه - ئه ویش پۆسته فره مییه که ی له کاتی نووسینی ئه م کتێبه دا.

پەراویزەکانی نووسەر و وەرگێڕ

- ۱- ئەم چەمکە لە کوردستاندا وەک باوە مانای "خێل" دەدات.
- ۲- خێل و بنەمالە فەرمانپەرە بە بەنی ئەردەلان (کۆرانی ئەردەلان) ناوزەد دەکران.
- ۳- بە رای پەشاد میران، ئیتنۆنیمی "داسنی" وەک سینۆنیم بەکارهاتووە بۆ کۆنفسیۆنیمی "یەزیدی" بپروانە: (پەشاد میران، ۲۰۰۳، ل ۶۵)
- * نووسەر، ناوی یەزیدی بەکارهێناوە، لە کاتی کدا ئیمە "ئێزیدی" بە راست دەزانین- ئەمە رای ئێزدییەکانیشە. وەرگێڕ
- ۴- پاشکاوێتەر دەربارەی بانگەشە زۆریک لە بنەمالە کوردییەکان بۆ بنەچە و نەژادی بیگانهیی خۆیان، بپروانە:
- Vasileava E.U.- Versi "Inorodnovo" proiskhojdenya znatnikh kurdiskikh family kak sotsialni finomen/ PPIPUKHV. XXIV. CH.1. M., 1991
- ۵- قسەکانی ئەم مێژوونووسە تێن لە پەژارە، ئەمە هەمان چارەنووسی خێلی رۆژکی و میرنشینی بەدلیس بوو کە شەپەفخان خۆی سەر بەو بنەمالە فەرمانپەرەیاوە بوو - دواتر ئاماژەیان بۆ دەکەین.
- ۶- ترادیزیای ناوچەکە بەم جۆرە ئیتیمۆلۆگیای ناوی کۆمەڵەی خێلەتیی رۆژکی پاراستووە - تەرجەمەی دەقەودەقی ناوەکە: یەک رۆژ.
- ۷- بە بۆچوونی نووسەری "شەپەفنامە" ناوەکە مەلیک شا بوو، بە تێپەرپوونی کات بوو بە مالکیش.
- ۸- نووسەر (عیراقی فارسی) نووسیوە: / وەرگێڕ
- ۹- لەبارەی قسەلۆکە (نوکتە) کانی لەسەر دۆمبولییەکانەو، تەنانەت شەپەفخان بەدلیسیش خۆی پێ نەگراوە (شەپەفنامە، ۱۹۶۷، ل ۳۵۸ - ۳۵۹)
- * ماتینەدەران موزەخانە (گەنجینە)یەکە تایبەت بە دەسنووسە مێژووییەکان لە ئێریقان - وەرگێڕ
- ۱۰- بپروانە: قاسیلییە ئا. ی. ئی.؛ کتێب دەربارەی مێژووی کوردستان، کە هێشتا نەدۆزراوەتەو (ئاسەواری نووسراو و کێشەکانی مێژوو و کۆلتوووری میلیتەتانی پۆژەلەت. ژ. ۲۴، بەشی ۳، ۱۹۹۱، ل ۶۷، ۶۴-۷۲، ۷۵، ۷۶ مۆسکۆ- لنینگراد)
- بەزمانی پووسی. لێرە بەدواوە بۆ پشتبەستن بەم سەرچاوەیە، سوود لە ئاماژەکانی ئا. د. ژابا بۆ لاپەرەکان وەرەگیرین.
- ۱۱- نازناوی فەرمانپەرەوای ئەردەلانە
- ۱۲- ناکام - "ئەوێ خۆشی لە ژیان نەبینیوە"، "جوانەمەرگ"

۱۳- دهقی ئەم دەسنووسە لە لایەن نووسەری ئەم دیپانەووە ئامادە کراوە بۆ چاپ، لە فارسییەووە وەری گێراوەتە سەر زمانی ڕووسی، پیشەکی و پەراوێزی بۆ داناو، لە لایەن ئەنجومەنی زانایانی ئینستیتوتی دەسنووسە رۆژەلەتەووە پاسپاردە کراوە بۆ بە چاپگە یاندن - بەلام هێشتا دەرئەچوو. (ئەم کتێبە سالی ۲۰۱۲ لە سانت پیتربورگ بە چاپ گەشتوووە - چاپیکی قەشەنگ و شایستە بە ۳۵۶ لاپەرە. نووسەری بەرپێز خاتوو فاسیلییەفا بە سوپاسەووە دانەیهکی لە ریکەوتی ۱۲/۵ / ۲۰۱۲ پیشکەش کردووم. / وەرگێڕ)

۱۴- لە دهقی دەسنووسەکەدا دەخوێنێنەووە : " ئەو بەچکە شایە نەجیبزادەیه، بە فەرمانی شای تاج بەسەرەووە، بەجۆریک هەولێ دا کۆتاییان پێ بێت کە لە لاپەرەکانی (میژووی) کوردستان (نە) ناو و (نە) ئاسەواریان نەمێنێ. ڕوانە : میرزا عەلی- ئەکبەر کوردستانی. MS ئینستیتوتی دەسنووسە رۆژەلەتییەکان، ئەکادیمیای زانستی ڕوسیا، ۲۰۳ ل (ئەم باسە لەم سەرچاوەیە بلۆ کراوەتەووە : گۆڤاری - " ئاسەوارە نووسراوەکانی رۆژەلەت "، مۆسکۆ، ژمارە ۲ (۱۳)، ۲۰۱۱).

لیستی کورنکراوهکان

ППИПИКНВ — Письменные памятники и проблемы истории культуры народов Востока. Л.-М.
EI² — The Encyclopaedia of Islam. New edition. Leiden-London

لیستی سه‌رچاوه‌کان

- Архив РАН. ф. 2, оп. 1—(1865), № 20.
Бамдад М. Тарих-и риджал-и Иран корун-и 12–13–14, та'лиф-и Махди Бамдад. Тихран, 1966.
Васильева Е.И. Термины «гайфе», «ашират», «кабиле» в сочинении Шараф-хана Бидлиси «Шараф-наме» // ППИПИКНВ. V. Л., 1969.
Васильева Е.И. Юго-Восточный Курдистан в XVIII — начале XIX в. Очерки истории эмиратов Ардалан и Бабан. М., 1991.
Васильева Е.И. Версии «инородного» происхождения знатных курдских фамилий как социальный феномен // ППИПИКНВ. XXIV. Ч. 1. М., 1991.
Васильева Е.И. Книга по истории Курдистана, которая остается найденной // ППИПИКНВ. XXIV. Ч. III. М., 1991.
Васильева Е.И. Шараф-хан Бидлиси. Эпоха. Жизнь. Бессмертие. СПб., 2005.
Дружиль Г. Путешествие в Персию в 1812 и 1813 гг. / Пер. с франц. Ч. II. М., 1826.
Мах Шараф-ханум Курдистани. Хроника дома Ардалан (Та'рих-и Ардалан) / Пер. с перс., введ. и примеч. Е.И. Васильевой. М., 1990.
Мела Махмуд Байзиди. Таварих-и кадим-и Курдистан (Древняя история Курдистана) Т. I / Перевод «Шараф-наме» Шараф-хана Бидлиси с персидского языка на курдский (курманджи). Изд. текста, предисл., указ. и оглавление К.К. Курдоева и Ж.С. Мусазяни. М., 1986.
Мирза Али-Акбар Курдистани. Хадике-йи Насирийе. MS Института восточных рукописей РАН.
Мусазяни Ж.С. А.Д. Жаба и курдоведение // ППИПИКНВ. XXIV. Ч. III. М., 1991.
Мухаммад Шариф Кази. Зубдат ат-таварих-и Санандаджи. MS библиотеки Кембриджского университета.
Папазян А.Д. Новые источники по истории курдского народа // Страны и народы Ближнего и Среднего Востока. Т. VI. Курдоведение. Ереван, 1975.
Петрушевский И.П. Очерки по истории феодальных отношений в Азербайджане и Армении в XV — начале XIX в. Л., 1949.
Петрушевский И.П. Ислам в Иране в XII–XV веках. Л., 1966.
Рашид Сабри Рашид (Рашид Миран). Этноконфессиональная ситуация в современном Курдистане. М.—СПб., 2003.
Тарих-и Ардалан. Та'лиф-и Хусрав ибн Мухаммад ибн Манчхур Ардалан машхур ба Мусанниф. Тихран, мах-и сафар 3536.
Тарих-и Мардух. Та'лиф-и Мухаммад Мардух Курдистани. Джилд-и I–II. [Б.м.], 1944.
Хусрав ибн Мухаммад Бани Ардалан. Хроника (История княжеского дома Бани Ардалан). Факсимиле рук., пер. с перс., введ. и примеч. Е.И. Васильевой. М., 1984.
Шараф-хан ибн Шамсадин Бидлиси. Шараф-наме / Пер., предисл., примеч. и прил. Е.И. Васильевой. Т. I. М., 1967.
Шараф-хан ибн Шамсадин Бидлиси. Шараф-наме / Пер. с перс. предисл., примеч. и прил. Е.И. Васильевой. Т. II. М., 1976.
Bruinessen M. van. Agha, Shaikh and State. On the Social and Political Organization of Kurdistan. Utrecht, 1978 (repr. New Jersey, 1992).
[Browne E.G.] A Descriptive Catalogue of the Oriental MSS, Belonging to the Late E.G. Browne by E.G. Browne / Compiled and Edited by R.A. Nicholson. Cambridge, 1932.
Mardukh Abdollah. Contribution à l'étude de l'Histoire des Kurdes sous la dynastie Ardalan du XVIe siècle au XIXe siècle. Thèse de doctorat. P., 1988.
Minorsky V. Kurds, Kurdistan. III. History // EI². Vol. V. 1981, fasc. 85–86. P. 447–464.
Nikitiine B. Les Kurdes. Étude sociologique et historique. P., 1956.
[Rich C.J.] Narrative of a Residence in Koordistan and on the Site of Ancient Nineveh... by... C.J. Rich. Vol. 1–2. L., 1836.
Rowton M.B. Autonomy and Nomadism in Western Asia // Orientalia. 1973. Vol. 42. Fasc. 1–2.

ملخص البحث

المؤرخون الكورد عن القبائل الكوردية

جرى في هذا البحث عرض وجهات نظر ست من المؤرخين الكورد، الذين كتبوا مؤلفاتهم باللغة الفارسية خلال القرون ١٦-١٩. بطبيعة الحال كان لكل منهم رأيه الخاص عن القبيلة الكوردية. وقد بني هذا الرأي على أساس أصولهم، إندماهم الاجتماعي ومناطق سكناهم (في القرية أم المدينة).

Abstract

Kurdish Historiographers on kurdish Tribes

The 16th-19th centuries are represented by chronicles of Kurdish Historiographers who wrote their works in Persian. Naturally, each author had his own view of the kurdish tribes determined by the Historiographer's descent, social status and also by the place he lived in - depending on whether he was a villager or a town-dweller.

له چالاكییه كانی لیژنه‌ی ده‌ستن‌ووس و به‌لگه‌نامه :

كورد و كوردستان له به‌لگه‌نامه عوسمانییه‌كاندا

وه‌رگێڕانی له‌ عه‌ره‌بییه‌وه :
د. نه‌جاتی عه‌بدوڵلا

ئه‌لقه‌ی یه‌كه‌م

له‌ بریتی پێشه‌کی

ئه‌رشیفخانه‌ی عوسمانی له‌ تورکیا، که سه‌ر به‌ ئه‌نجومه‌نی وه‌زیرانه و ده‌که‌وێته‌ گه‌ره‌کی سولتان ئه‌حمه‌د له‌ شاری ئه‌سته‌موول، یه‌کیکه‌ له‌ سییه‌مین ده‌وله‌مه‌ندترین ئه‌رشیفخانه‌کانی جیهان. ئه‌م ئه‌رشیفخانه‌یه، که له‌ پووی ژماره‌ی به‌لگه‌نامه و ده‌ست‌نووسی میژوویی به‌سه‌ریه‌که‌وه به‌لگه‌نامه‌ی تایبه‌ت به‌ (٣٩) وڵاتی جیهانی تێدایه، بۆ یه‌که‌مین جار له‌ ساڵی ١٨٤٧، له‌ لایه‌ن سه‌دری ئه‌زه‌م، مسته‌فا ره‌شید پاشا، به‌ ناوی "خه‌زێنه‌ی کاغه‌زه‌کان" دامه‌زراوه و ساڵی ١٨٥٠ کراوه‌ته‌وه، به‌لگه‌نامه‌کانیشی له‌ سه‌ره‌تای ساڵی ١٢٩٩ی زایینی ده‌گرێته‌وه تاوه‌کو هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی ئیمپراتۆریای عوسمانی له‌ ساڵی ١٩٢٤، سه‌رجه‌می به‌لگه‌نامه‌کانیش به‌ سه‌د و په‌نجا ملیۆن تا دووسه‌د و په‌نجا ملیۆن به‌لگه‌نامه ده‌خه‌ملێندرێن. ئه‌م ئه‌رشیفخانه ده‌وله‌مه‌نده‌یه، که تاوه‌کو ئێستا هه‌ر که‌مێک له‌ چاره‌گێک زیاتری پۆلێن کراون، به‌داخه‌وه تا ئێستا بۆ نووسینه‌وه‌ی میژووی کورد که‌مترین سوودی لی‌ وه‌رگێراوه. ئه‌کادیمیای کوردی، له‌ پوانگه‌ی درککردن به‌ ده‌وله‌مه‌ندی ئه‌م ئه‌رشیفخانه‌یه له‌ حوزه‌یرانی ساڵی ٢٠١١، شانده‌ی لیژنه‌ی ده‌ست‌نووس و به‌لگه‌نامه‌کان، که پێکهاتبوون له‌ به‌پێزان: ده‌عه‌بدولفه‌تتاج بۆتانی، سه‌رۆکی لیژنه و ئه‌ندامی‌تی ته‌حسین دۆسکی، بۆ تورکیا په‌وانه‌ کرد. شانه‌که توانی کۆمه‌لێکی زۆر کتییی نایابی میژوویی و

سه رچاوه گه لى ده وله مەند له گه ل خۆيدا بۆ كتيبخانه ي ئەكادىمىيە كوردى بكړى،
جگه له وه كۆمه لىكى زۆر به لگه نامه ي ميژوويى عوسمانى تاييه ت به كورد و
كوردستانى له ئەرشیفی عوسمانى وه گیرخست، هەر له ویشدا به لگه نامه كان له
لايه ن وه رگيرى پسپۆر و تاييه تمەندى ئەم بواره وه رگيراونە ته سەر زمانى
عەرەبى. لیژنە ي دەستنوس و به لگه نامه كان ، بۆ ئەو ه ي ئەم به لگه نامه بکە ونه
به رده ست هەموو لایه ك، برپارى داوه ته واوى ئەو به لگه نامه، به تيبينى و
په راویزی پيوسته وه بکاته كوردى و به ئەلقه له سەر لاپه ره كانى "گۆشارى
ئەكادىمىيە كوردى" بلاويان بکاته وه. بۆ ئەم کاره ش ئیمه راسپێردراوين تا
تاوتوی ئەم ئەرکه بکەين، ئەلقه ي ئەمجاره مان تاييه ته به پيوه ندييه كانى نيوان
هەردوو گه لى كورد و ئەرمان.

بهشی یه که م:
پیوه ندییه کانی کورد و نه رهن

به لگه نامه ی ژماره: ۱

چاکسازییه کانی بابیعالی له میژووی (۵)ی ته ممووزدا، که مادده ی شیست و یه که مین له په یماننامه ی بهرلین^(۱)، له مه پ نه و ویلایه تانه ی نه رهنه کانی تیدا ده ژین، ئاماژیه پیکردوون، نه له واتا و نه له گوگردن له گه ل مادده ی ناوبراو یه کناگر نه وه. نه نوینه رانه ش که بابیعالی بو شوینی نیشته جیبوونی نه رهنه کانی ناردبوون نه گیشتوننه ته نه نجامیکی باش، هه روا بیته وه بابیعالی به پیچه وانه ی مادده ی ناوبراو هیچ زانیارییکی به ولاته ئیمزاکاره کانی په یماننامه که نه داوه. نه وهشی په یوه ندیداره به کاروباری دادوه ری هیچ چاکسازییه کی تیدا نه کراوه، هه روه که نه وه ی زانیارییه راست و دروسته کان ده ریده خه ن، ئازادیی دادگه کان له پیشوو خراپتر بووه. بابیعالی له یادداشتنامه که ی خویدا نه وه ی پوونکردو ته وه، که بو چاکسازیکردن له ژاندرمه و پولیسدا چهند راپورتیک له نه فسه ره بیگانه کان وه رده گری، به لام ولاتانی ئیمزاکار هیچ زانیارییکیان له م باره یه وه به ده ست نه گیشتووه، هه روه ها ده ولته تی عه لیه ناتوانی پیچه وانه ی نه مه داوا بکات. له بهر نه مه یه وه لامی بابیعالی به نیسبه ت نه و یادداشتنامه یه ی ده ولته ئیمزاکاره کان له یانزه ی حوزه یران پیشکه شیان کردووه نابیته چاره سه ر، ولاتانی ئیمزاکاریش ناچارن نه وه پوون بکه نه وه که بابیعالی به لینه کانی خو ی به پیی په یماننامه که ی بهرلین به جی نه هیناوه. بابیعالی نه ونده ی نکولیکردنی له و تاوانانه ی که له شوینه نه رهنه ننشینه کان پوویانداوه و ده ست به سه ردانه گرتنی په وشه بهرچاوه که ی نه وی قسه ی گو ی لی بووه، به رده وامبوونی نه م په وشه ش ده بیته هو ی نه مان و له ناوچوونی کریستیانه کان. یادداشتنامه که ی بابیعالی هیچ هه نگاوه لگرتنیک ی لیوه شین نه بوو، تا راده یه که بو سته مکارییه کانی چه رکه س و کورده کان دابنیت. ئیمه گومانمان له وه یه، که سیستمی باو راده یه که بو نه و په وشه داخباره دانانی، به لکو کاره که پیویستی به هه نگاوه لگرتنی توندتر هه یه. چونکه نه و دانیشتونانه ی که له مادده ی شیست و یه کدا ناویان هاتووه له سه ر

مال و ناموس و ژيانيان پوو به مه ترسی بوونه ته وه . ئه حکامه کانی مادده ی شیست و یه ک بابیعالیان پابه ند کردوه تا به بی دواکه وتن له و ناوچه ی ئه رمه ننشینه چاکسازی بکات . ئیمزاکارانی ئه م په یماننامه یه به هه موو داخیکه وه ده بینن بابیعالی له یادداشتنامه که ی میژووی (۵) ی ته ممووزیدا باس له و چاکسازییانه ناکات که له پیوستیه کانی ناوخیین . هه تا ئه گه ر ولاتانی ئیمزاکار به چاوی پارزییون پروانه ئه وانه ی به ته مان له ته وای مه مالیکی مه حرووسه دا بیانکه ن ، به لام ئه وان له پیشنیازه کانی بابیعالیدا ئه و تایبه تیانه یان نه بیینی ، که په یماننامه ی به رلین به تایبه تی ده ستنیشانی کردون . له بهر ئه وه ی ئه و توخمه ی له ویلایه ته کانی ئاماژه بوکراو نیشته جین له توخمی کریستیانه کانن ، بویه ئه گه ر هیچ چاکسازیکی له م خاله وه سه رچاوه نه گرتبیت ئه نجامیکی باشی لی ناکه ویته وه . کاریکی دیکه ی شایانی گرینگی و بایه خ پیدان ئه وه یه بابیعالی سووره له سه ر به رپوه بردنی ئه رمه ن و کورده کان له ناو یه ک سیسته مدا . به لام هه ق وایه ئه وه نده ی ده کری به رپوه بردنی ئه و دوو توخمه له یه ک جوایه ز بن . چونکه ناشی یه کسانیی وه کو یه ک له نیوان نیشته جییه کان^(۲) و هۆزه کۆچه رییه کان^(۳) ببیت . بویه ده بی مشووری ئه وه بخوریت له کاتی دابه شکردنی ناحیه و کارگریی حکومه تدا هه ر توخمیک به جیا کۆبکرینه وه و یه کبخرین ، وه کو یه کخستنی ئه رمه نه کان یان یه کخستنی ئه رمه نه کان له گه ل تورکان و هه لاویرکردنی کورده کان . پیوسته ده سترپویشتوویی ئه و کوردانه ی که به شیوه یه کی تایبه تی له چیاکاندا له سه ر سته مکاری راهاتوون ، نه خرینه ناو حیساباتی ئامار ، ئه گه ر نا حیسابی ئه رمه ن له ناحیه کان له گه ل ئه و (کورده سته مکارانه ، وه رگپ) ده بیت .

هه تا ئه گه ر واش ده رکه وت ، که له ناحیه کاندا باری مه زهه بیی له به رچا و ده گریت ، ئه و بابیعالی له یادداشتنامه که یدا ئه م سۆزه ی نه داوه و هه ر به وه نده ده سته ردار بووه ، که رایبگه یه نیت له ناحیه کاندا فه رمانبه ره کان به پیی مه زهه به کانیا ن داده مه زرین . ئه مه ی وه کو پۆژ ئاشکرایه ، که ناو نه هیئانیا ن له به کاره یئانیا ن له کاری گه ورده دا ئاماژه بو ئه وه ده کات ، که پیوستیه ناوخیییه کان ، که له مادده ی شیست و یه کدا باس کراون ، به هه ند وه رنه گراون .

جا نه گهر بابیعالی ئه وهی به دیارخست، که کهسانی خاوه ن توانای کریستیانی دامه زران دوون و له دواړو ژبیش دایانده مه زړینې، به لام یه ک تاقه ئه رمه نیشی له و ناوچانه دانه مه زران دووه، که ئه رمه نییه کانی تیدا نیشته جین. هه تا نه گهر بابیعالی والیه کانی له کریستیانه کانی دامه زړینې ئه و نه مه هیچ سوودیکی بۆ سکا لاکردنی ئه رمه نه کانی نابیت. بویه ده ولته تی عالیه له سهریه تی به پیی به لینه کانی له بهرلین له چوارچیوه یه کی به رفراواندا په نا بۆ هه نگاوه لگرتنی پیویست ببات. ئه و چاکسازییانه ی که بابیعالی خستوونیته ته پروو به س نین. مادام به پویه به رانی ناحیه کانی له لایه ن قائیمقامه کانه وه داده مه زړین ئه و ناوه ندگه رایه تی (المركزية) له توندترین شیوه یدا پیاده ده کړیت، به شیوه یه ک که بابیعالی ئه وه نادرکینې ژماره ی ئه و فه رمانبه رانه چه نده که قائیمقامیه ته دایانده مه زړینې و ئه وانه له چ لایه نیکه وه به رز ده کړینه وه و ده خرینه پروو. ئه فسه رگه لی ناحیه و قه زایه کانی وینه که ی دیاریکراوه. ژاندرمه ی ویلایه ته له ره وشیکدا نییه، که له گه ل ئه حکامه کانی ماده ی شیست و یه کی په یماننامه ی بهرلیندا بگونجی. هه لېژاردنی زه پتییه⁽⁴⁾ و ئه فسه ران و تاکه کانی له ناحیه کانی به پیی ژماره ی دانیششتوان شایانی سوپاس و پیژانینه. بنه وانی دادگه گواستراوه کانی که له یادداشتنامه که ی بابیعالیدا هاتووه، که ده بوایه ئه رمه نه کانی به شیوه یی پیویست تیدابوونایه، که چی ده بینین نیشانه گه لی سه رسورمانی به سه ره وه یه. جا ئایا ئه و حاکمانه ی که بریار وایه به شیوه یی کاتی دابمه زړین یان به دریزی ژبان له و پایه یانه دا ده میننه وه، ئایا ئه رکه کانیان به پیی شه ریعه ت یان به پیی سیستمیکی دیکه پیاده ده کهن؟ چۆن حوکم به سه ر کورده وه حشیه کانی ده دهن؟. ئه وه ی لیره دا ئاشکرایه، که کورده جه نگاوه ره کانی ناخرینه ناویه وه، پیویستیشه کاری بیگاری، که کورده کانی خستوویانه ته سه ر ملی ئه رمه نه کانی، هه لېوه شیئرته وه، پیویستیشه نه ستوورییه کانی سود له و چاکسازییانه، که بۆ ئه رمه نه کانی جیه جی ده کړین، وه ربگرن. ئه و بره یه ش، که بۆ دامه زرانان بۆ مه عاریف و سوودی گشتی ئاماژه ی پیکراوه وه ک پیویست بهرچا و نییه، به لام پیاده کردنی به پیی سیستمی پومه یلی و ئه و داهاتانه ی که له ئارادایه ناکری بۆ هه موو پیویستییه کانی دیاری بکری. له

یادداشتنامه که ی بابیعالیدا باسی راگه یاندنی پرسیاگه لی نامه رکه زیتی نه کراوه سه بارهت به و خه لکانه، که مه زهه بیان له گه ل مه زهه بی ناوه ند جیاوازه. ناشکری هیچ چاکسازیه که پیاده بکری تا ماوه ی حوکمرانی والیه کان ده ستنیشان نه کریت. جا هه رچه نده له یادداشتنامه که ی بابیعالیدا باسی ئاماده سازی پهوشی والیه کان دیاریت ئه و راگه یاندنه دروسته کان و ده ستنیشان نه کردنی ده سه لاتی والیه کان، پیویست ده کات هه تا ده ست له ساده ترین کاروباری ویلیه ته کان وهرنه دریت وه ئه وه ی ئیستا باوه. له بهرئیه وه ی ئه وه نگاوه لگرتانه ی ده ولته عالییه ئامارده ی پیداره، له و ویلیه تانه ی که ئهرمه نه کانی تیدا ده ژین به س نین، بویه و پیویست ده کات به رزترین و فراوانترین پله ی یه کسانی بگرته بهر، هیژ و پولیسیش بو پاراستنی ئهرمه ن، له ده ست چه رکه س و کوردان، دابه زرینریت. ده بی ماوه ی ئهرکی والیه کان و ده سه لاته کانیان به رفراوانتر بکریت، تا به م ریگه یه وه ئه حکامه کانی ماده ی شیست و یه ک جیبه جی ده بیست. نابیت ده ولته ئیمزاکاره کان ئه و ژماره یه ی موسلمان و کریستیانه کان، که ده ولته عوسمانی به مه به سستی که مکردنه وه ی گرینگیی بابه ته که به رچاویان ده خات، به دروست وهریگر. ده فته ری نفوس، که پاتریارکی ئهرمه ن ئاماده ی کردووه زور له و ده فته ر نفوسه دووره که ده ولته عالییه دیاری کردووه، که وایه ئه و بنه وایانه چین که بابیعالی له کاتی تۆمارکردنی نفوسدا ره چاوی کردوون؟ کاره که پیویستی به وه یه که ده ولته ئیمزاکاره کان ده سته جی لیژنه یه ک بو زانینی ژماره ی راسته قینه ی دانیشتوانه موسلمانانه کان و کریستیانه کان، له ویلیه ته کانی ئامارده بوکراو، پیکه وه بنین. بابیعالی له سه ریته دیوای پاییکردنی ئاماری دانیشتوان، راستی لیژنه بی لایه نه که قه بوول بکات. به پشتبه ستن به وه ی له پیشدا و ترا، پیویسته سنووری ویلیه ته کانیش راست بکریته وه و بابیعالی هه نگاوه لی خیرا بنی، ئه مه ش به بی ئه وه ی چاوه پروانی ئه نجامدانی سه رژمییری دانیشتوان بکات، هه روه ها ده بی به بی دواکه وتن هه نگاوی به په له بنی بو پاراستنی مال و نامووسی ئهرمه نه کان له ده ستریزی کورده کان ... هه روه ها پیویستیش ده کات، بو چاککردنی پهوشی هیژه کانی ژاندرمه یی و به رفراوانکردنی ریگه پیدان و قه له مرۆیی به رپرسیاره تی والیه کان له ویلیه ته کاند، هه نگاوی

پيويست بنريټ. ده بې ږه چاوی ئه وهش بکريټ، که له کۆتايی ئه م پاپورته دا، يه که مين کارټ که بکريټ بريټي بيټ له کار پاييکړدنې بابه تي ئه و چاکسازييه، که له سه ر ئاستي ناوځويي واده ي بۆدانراوه و له سه ر ئاستي نيو ده وله تيش له لايه ن ئه و ده وله تانه وه که ئيمزايان کړدوه، بخريټه ژير چاوه ديږي و گهره نتي وه گرتن له و ناوچانه ي که زورينه ي دانيشتوانی ئه رمه نن و به ستنی پيوه ندييکي چاک له گه لياندا.

سهرچاوه: YMTV, 4/92-2

به لگه نامه ي ژماره: ۲

بۆ نووسينگه ي سه ر ځايه تي ئه لما به يني⁽⁵⁾ هه مايؤني شکۆمه ند

ميهره باني گهره م

ئو سته م و ده ستر ټيزيانه ي چه ند تالانچييه کي قه ومي کورد به ران به ر که سانی ميلله تي ئه رمه ن ده يکه ن، که له ولآتي ئه رمينيا دا له نيوان مه ماليکي مه حرووسه ي پايه به رزي مه ولانا سولتاندا ده ژين، ئه و سته مکيشانه ش له سوڼگي چه ند فه رمان به ريکي ناشايسته و گهنده لکار ده يچيژن، هه روه ها چه نديک له نووسه راني پوژنامه کان مانايه کي ديکه ي نادر وستيان داوه ته پيش سته مکيشاني ئه رمه نه کان و بلاوکړدنه وه ي بريک وتارگه لي دژ به ئه رمه ن به ده رپريني ناشايسته . له ناو ئه و پوژنامه نه دا، پوژنامه ي (ترجمان حه قيقه ت)⁽⁶⁾ ه، وتاريکي له مانگي ئاياري رابوردوودا بلاوکړدو ته وه، تييدا بانگاشه ي ئه وه ده کات، گوايه سته مکيشاني ئه رمه نه کان نيازي شاراره ي له پشت بيټ و ئه وان به مه به ست و بره وپيداني داخوازييه کانين هاوار له ده ست کورد ده که ن، بابه ته که خوي له خويدا له چه ند رووداويکي تاکه که سي زيتر نييه، که ئه وانه رووداوه لي تاکه که سين و به مه به ستي مه ترسي نانه وه ليږه و له وي ده ست به بلاوکړدنه و ه يان ده که ن. به مه به تيږوانين له به چاوي سووک سه يرکړدن يان، وه سپيکي ساخته کاري ئه رمه ني دراوه ته پال سکالاي ميلله تي ئه رمه ن، به م شيويه وي نه يه کي نادر وست له باره ي ميلله تي ئه رمه ن به تايه فه ي کورده کان و موسلمان ه نه زانه کان دراوه . من له کاتي

خۇيدا داوايه كم بۆ مه قامى عالى نه زاره تى عه دلييه جه ليله بهرز كرده وه بۆ داواكردى ئه وهى مامه له يه كى قانونى له به رامبه ر خاوه ن ئيمتيازى پۆژنامهى ناوبراو بگيرتته بهر، هيواي زۆرم خواست به وهى به لاي كه ميه وه ئيدارهى مه تبوعاتى شكۆمەند نووسراوئىكى ئاگادار كرده وهى بۆ بنئيرى، به لام هيچ ههنگاوئىك دژ به م پۆژنامه يه نه گيرايه بهر، بۆيه كار كه له م ئاسته دا نه وه ستا و پۆژنامهى ديكهى توركى به تايبه تيش پۆژنامهى عوسمانلى به شيوه يه كى نزيك له هه موو ژماره يه كدا كه وته دروستكردى درۆ و ده له سهى ديكه، دواى ئه وهى ئه م پۆژنامه يه به ره و پرووى هيچ ليپرسينه وه يئىك نه بۆوه و ده ستيان كرد به وهى ميلله تى ئه رمه ن و سه رۆكه پۆحانييه كانيان و كه سايه تيه كانيان به پيسترين وه سپ و ناتۆره ناو ببه ن و تۆمه تباركردى ميلله تى ئه رمه ن له لادان له دلسۆزى و گوئرايه لى و شاردنه وهى نيازى راسته قينه يان و به سكا لا هه لبه ستن له سته ميك كه هه ر له بنه واندا بوونى نيه و هه و لدانيان بۆ وه ديارخستنى ژماره يان له ئه رمينيا به زياتر له ژمارهى موسلمان ه كان، ئه وانه به گوئرهى ئه وهى له پيشدا وترا ده ببه سۆنگه ي پق و دلره شى له دوا پۆژدا. به هۆى ئه م په وشه وه پاپورتى ديكه م بۆ سه رۆكايه تى وه زيران (سه داره تى ئه عزه م) و وه زاره تى ناوخۆ و دهره وه و دادنووسى. به لام گرينگى و ترسناكى په وشه كه ناچارى كردم په نا بۆ عه داله ت و سۆزى پايه به رزى مه ولاناي خاوه نى تاج و ئاستانهى به رزى مه ولانا سولتان به رم. جورئتم له ناخى خۆمدا بينى بۆ پيشكه شكردنى ئه م سكا لانامه يه م. چا و نووقاندنى ئيدارهى مه تبوعاتى شكۆمەند له وهى پۆژنامه توركييه كان ده يكه ن و سينگفراوانى له به رامبه ر ئه م پۆژنامه يه، كه با سمانكرد به ئامانجى وروژاندنى پق و كينه له ده روونى موسلمان ه كان به رامبه ر به ئه رمه ن، به هه مان شيوه ئه رمه نه كان هان ده دات بۆ ئه وهى كارى هاوشيوه بكه ن به رانبه ر به هاوولا تيه موسلمان ه كانيان، كه ئه مه جيگه ي داخىكى زۆره. هه روه ها ئه م پۆژنامه يه به رده وامه له بلاو كرده وهى باب ته گه ليك، كه ده شى ببه نه سۆنگه ي به يه كدادانى لايه نگرانى پايه به رزى مه ولانا سولتان له گه ل يه كترى و له جياتى كاركردى بۆ به هيزكردى هه ستردى به خو شه ويستى و پشتگيرى و زياتر كرده هه ستى به هاو نيشتمان يبوون و سه قامگيرى، كار بۆ چاندنى تۆوى ناكۆكى و دووبه ره كى

دەكات. جا ئەگەر ئیوێ لەوانەن كە باوەڕتان بە سوودی زۆری پۆژنامەوانی ھەیە و لە داخواریاران ئیوێن ئازادی زیاتر بەم پۆژنامەییە ببەخشێ، ھیچ سزایەك بۆ ھیچ نووسەر و بە ھیچ پۆژنامەییەك نەدری بە بێ دادگە، ئەوا ناشی لەبەرامبەر ئیوێ پۆژنامانە بێ دەنگ بێن، كە وتارگەلێك بۆلۆدەكەنەوێ دۆژمنكاری لە نیوان موسلمانەكان و ھاوولاتییە ئەرمەنییەكان دەرووژێنن، بەمەش وەزیفەكەیان، كە دەبێ لە بنەواندا بۆ خزمەتی دەولەت و نەتەوێ بێت، بە خراپ بەكاردەھێنن. جا ئەگەر ئەم پۆژنامە ناوبراوانە ئەو برووسكەنامە و راپۆرتانە، كە لە لایەن ھەندێك والی و داواکاری گشتی بۆلۆدەكرێنەوێ وەكو بەلگە و دەستاوێژی ناپاستبوونی نیازی ئەرمەنەكان دابنێن، ئەوا خراپیی ئیدارەیی فەرمانبەرەكان لە ناوچەكان و بە تابیەت لە ئەرمینیا و ستەمكاری و دەستدریژی پێچەوانەیی ویستی عالی، راستیان لەو لێكۆڵینەوانە، كە لە لایەن بابیعالی لە پێشوو و دواتر دا كراون بە دیارخراو، ئەو سەرباری ئەوێ پەوشی برسییتی و نەداری، كە ھاوولاتییە توركەكان و كرێستیانە تازەگەرەكان و گۆڕپایەلەكانی ناوچەكان بە دەستیئەوێ دەنالێنن، دووپاتەیی خراپیی كارگێڕی و ستەمكاری دەكەنەوێ و زۆربەیی زانیاریی ناو ئەو راپۆرتانەیی كە دەگەنە والییەكان و ئەوانیش بۆ بابیعالی بەرز دەكەنەوێ لە ھەلبەستنی فەرمانبەرە بێ توانا و ناشایستەكان و لەژێر کاریگەریی ھەندێك دەستپۆشیتوو و دەسەلاتكار و ئاغاوەتەكان نووسراون. بەو پێیەیی كە بیروباوەری دادپەرورەرانەیی پایەبەرزە مەولانا سولتان بە راستی و دروستی ئامانجی وەدیھاتنی ئەو چاكسازییە بەلێن پێدراوانەییە، كەوايە ئاشكرايە و دڵنیايە كەوا ئەو زانیارییانە ھیچ نرخێكیان لە لای حكوومەتی سەنییەدا نابێت. ھەولدانەكانی فەرمانبەرە ناوخوازییەكان بە پستیك لێكدانەوێ بۆ داپۆشینی ئەو پەوشە نەویستراوێ یان سووكکردنی شتیکی نوێ نییە، بەلكو وەسیلەییەكی پەیرەوكراوێ لە كاتیکی زوێوێ و پێشتریش پاتریارکی ئیمە چەندین جار سكالای لە دەست ئەوێ كردووە. ئەم پووداوەیی دوايي ئەوێ سەلماند، كە نەتەوێ و نیشتمان زۆر زەرەرمەند بوون لە سۆنگەیی ھەلسوكەوتی ئەو فەرمانبەرە گەندەلكار و نەخویندەوارانە، كە نوقمی ناو ناز و نیعمەتی دەولەت بوون و ھەرگیز ئەوێ نەزانێوێ مانایەك بۆ بە پێشخستنی بەرژەوێندییە رەوايەكانی خەلك بەپێش

به رژه وهنديه ناره واکانی که سبی خویان بدن و هرگیز نه یانزانیوه که ئه رکیان بریتیه له کار و کۆشش بۆ پاراستنی سهر و مال و مولک و ئاسایشی خه لک. من له گه ل بهرچاوخستن و دهربرینی پای خۆم له سۆنگه ی گوپراهی لی و وهفاداری خۆم بۆ سولتانی مه زلمان، به پیویستی ده زانم به م بۆنه یه وه له وه ی پیشکیشی ده که م، بۆ بهرچاوخستن و پوونکردنه وه ی ئه وه ی پیوه ندی به مه سه له ی ئه رمه نه وه هه یه به شیوه یه کی کورت بیسوود نه بیئت، به و شیوه یه ی که به نووسین و به زار بۆ مه قاماتی عولیا م بهرز کردۆته وه یه که میان و دواینیان ئه وه یه، که میلله تی ئه رمن دلسۆز و وهفاداره، خۆیشی له په نای بالی سه لته نه ی سه نییه دا ده بینیته وه و هه ست به فه خر و شانازی ده کات له وه تای پینجسه د ساله وه له راستگویی و گوپراهی لی و کرتۆش بۆ عهرشی عوسمانی، به قه د تاله موویک له م ره فتاره لای نه داوه. ئه وه ی دلناییه ئه وه یه، که میلله تی ئه رمن له سۆنگه ی جوامیری و به رژه وهنديان له وه ی وهفاداریتیان بی خه وش و راستگوییانه بمیئیته وه و گهر د نه گری، ئه وه زیاده که م که وا تاکه کانی میلله تی ئه رمن ده یانه وی له ژیر عه داله تی مه ولانا سولتان به ئه من و ئاسایش بگن و بریکی پیویست له و باجه ی که له سه ریانه بیده ن بۆ ئاتاجه کانی ولاته که یان و له کاروباری په روه رده و فیکردنی منداله کانیان خه رج بکری تا به شیوه یه کی راسته وخۆ سوودی لیوه ببینن. له حالیکدا سه رژمیری دانیشتوانی تورک و کورد له ئه رمینیا به جیا بکریئت، ئه وا ئه رمه نه کان زۆرینه ی دانیشتوان پیکده هیئن و مافی ئه وه یان ده بی له کاروباری ولات به شدار بن. بۆیه له ریگه ی منه وه په نایان بۆ بابی عه داله ت هیناوه بۆ دامه زراندنی که سه به توانا کانیان بۆ خزمه تی نیشتمان تا پشکی خویان هه بیئت له مافه مه ده نییه کان و ئازادی که سی و کار بۆ پاراستنی میلله ت و مه زه هب و نیشتمانی خویان بکه ن. له کاتی دانیشتنی پیروزی پایه به رزی مه ولانا سولتان ده بینین هه موو کۆشش و بایه خی خوی بۆ چاکسازییه کان خه رج کردوه و به تاییه تیش خه تی هه مایۆنی که به بۆنه ی دهرچوونی قانونی بنه په تی (ده ستور) بلأوکرایه وه شیوه ی ئیداره ی ئیستای حکومه ت دووپاتی ده کاته وه، حکومه ت له سه ریه تی پرسیای پاست و دروست بۆ به پیوه بردنی کاروباری حوکمرانی دابنیت. ویستی ئه رمن بریتیه له بینینی دامه زراندنی

بەپێوەبەرایەتییەکی دروست و پێکۆپێک لە نیشتمانەکاندا. هیچ شتێک نییه لەمەدا کە لە هیچ کارێکدا سەرپێچی لە دادپەرورە و شارستانی بکات، ئەوەی ماوە ئەوەیە، کە بۆ پێکەوهنانی ئیدارەییەکی ئاوەها لە ئەرمینیا لە قازانجی مافە پێرۆزەکانی پایەبەرزی مەولانا سولتانە لە ولاتی ناوبراودا، هەرۆک دەبێتە وەسێلەکیش بۆ خوێش و شادی خستە ناو دڵی ئەو ئەرمەنیانە، کە لە ولاتی بیگاناندا دەژین. بەلام پۆژنامەی ناوبراوە لەوە تێنەگەشتوو، کە داخوایەکانی ئەرمەن لە بەرژەوهندی دەولەتی عالیە عوسمانیدایە. بۆیە بەردەوام لە هەولێ ئەوەدایە لیکدانەوی پێچەوانەی راستی لە لایەک و لە لایەکی دیکە بە دەربڕینی زبر و زەق سووکایەتی بە ئەرمەنەکان بکات. بەم بۆنەییوە لە خۆم پادەبینم داوا بکەم ئاگادارکردنەوهیەکی توند بۆ پۆژنامەی ناوبراوە بکەم، فەرمان و ئیرادە بۆ پایەبەرزی ئەو کەسە کە فەرمانی لە بەردەستە.

٢ ی شەوالی ١٢٩٧ - ٢٧ ی ئاغستۆسی ١٢٩٦ (٨ ی ئەیلوولی ١٨٨٠).

داواکار

سەرچاوە: YMTV, 4/92-1 (a)

بەلگەنامەی ژمارە: ٣

ئەو راپۆرتە، کە لە بەحری پاشای والی ویلیەتی وان گەشتوو بۆ مەنزوروی عالی بەرز کرایەوه، هەندێک بیروپا و هەوالپرسینی پێوەند بە مەسەلەی ئەرمەن بەخۆوە دەگرێت، ئاسایش و سەقامگیری ولات دەشیوێت، لەبەر ئەوەیە جیگەیی بایەخی حکومەتی سەننیهی، هەرۆها هەندێک سەرنجیشی لە بارەی فەوجەکانی سوارەیی حەمیدیە تێدایە. ئەوە لە ئاگاداربوونی پایەبەرزی خاوەن مەقامی خەلافەتە بۆ ئەوەی ئاگاداری لەسەر هەبێت، ئەوەش کە لە هەمووان گرینگترە سەرنجی بدرێت لەم مەسەلەییە ئەو بازارەیی، کە داب وایە هەموو سالتیک لە مانگی تەمموز لە کلێسای زەنگدار (جاکی کلیسە) ویلیەتی مووش دەگیرێ، ئەو ئەرمەنانە لەو ئامادە دەبن، لە ئێران و پووسیا و ولاتە بیانییەکانی ترەوه دین، ئەوە جگە لە هەزاران کەسانی خراپەکار لە ئەرمەنە نیشتهجێبووەکانی ولاتی مەحرووسە سولتان، لەویدا ئەو بێیارانە دەردەچن کە

پيوهندن به و كار هه سادانهى له ماوهى سالدا پلانى بۆ داده نيئن، داواش له ليژنه كان ده كرى بى پارهى پيويست بۆ كارى ئه وه ها دابىن بكه ن. هه روه ها له م گردبوونه وه يه دا ژماره يه ك ئه ربابى تاوان و ئه سحابگه لى پيشوو، دواى ئه وهى ناو و جلو به رگى خويان ده گۆپن، له بارهى كارى خراپه كارييه وه راويژ ده كه ن. بۆيه كليساى ناوبراو له ژيژر چاوه ديژرى و چاوتيژپرينى به رده وامدايه. بۆيه واى ده بينين، كه به لگه ي حيكمه تى حكومييه، كه ليژنه يه كى تاييه ت په وانه بكات بۆ گرته به رى ته واوى هه نگاوه لگرتنى ئينزيبائى پيويست له ته واوى ماوهى بازار و كار كردن بۆ ئه وهى به ريگه يه كى هه كيما نه و ژيرانه ئه ربابى خراپه كار، كه به جلگۆپاوى هاتوون ده ستگيرى ان بكه ن.

ئه وه يشى پيوه ندى به سواره هه ميدييه كانه وه هه يه، ئه وا پيشتر پروونمان كردۆته وه و پيويستى به مه فره زه يه كى عه سكه رييه وه يه، كه توخمه كانى له سواره ي نيزامى بن بۆ فيژكردن و راهيئانى كه سه كانى تا ئه وهى پيويسته له گوژپايله لى و ملدان و نيزام وه گير بيژ و سوود و چاكه خوازي ببى، بايه خ و گرينگى پيدانى لاي پايه به رزى خاوه ن مه قامى خه لافه ت، بۆ ئه نجامدانى كارى پيويست هه روه ك زانيمان به ده رچوونى ئيراده ي سه نييه وه به نده. بۆيه پيويست ناكات پاى نيوه چلبي خۆم له م باره يه وه ده ربيرم، به لام پيويست ده كات و به رژه وه ندى وايه ريژرى له وه بكرى كه په وشه كان نه بنه كيژه و كوشت و كوشتارى له نيوان ئه فراد و عه شايره كان لى نه كه ويژه وه. ئاشكرايه ئه مه ده وه ستيتته سه ر مكو مكردى مولكييه ي كۆمه ليك له ئه فسه ر و ئه فرادى عه شايره بۆ ئه و خانوانه ي تيياندا نيشته جي ده بن و ئه و زه وييانه ي كه به سه نه دى په سمى ده يكيژن. چونكه سه رۆك عه شيره ته كان ئه م حاله ته، واته نه بوونى سه نه دات، ده قۆزنه وه بۆ ئه وهى هه ركاتي ك ئه وهى بيان وه لى له ئاوايى ده ريان بكه ن، ئه مه ش ئه وانه ناچار ده كات خان و مانى خويان به جيبه يژن و په نا بۆ ناو خاكي ئيران يان بۆ ناو عه شايره كانى عوسمانى به رن. زۆرينه ي ئه و كوردانه ي كه له سه ر كوچه رى و كوچه بارى ده ژين ئه وانه ن، له ويلايه ته كانى بايه زيد، مووش و گه نجه ي سه ر به ويلايه ته كانى: ئه رزه پۆم، بتليس و ناوه ندى ليواى واند ده ژين. جا ئه گه ر مه ئمووريكى تاييه ت له لايه ن نه زاره تى ده فته رى خاقانييه وه بۆ ئه وى بنيردى و ليژنه يه ك به

سه روکایه تی خوئی و ئەندامه کانی له مه ئموورانی دهفته ری خاقانی ناوخۆ و ئەندامانی ئەنجومه نی ئیداره، له لایه نی عهسکه ریشه وه بۆ کارپراییکردنی چاوپێداخشانده وه بۆ تاپۆ له هه ر ویلایه تی کدا، دابهشکردنی زه ویی زیادهش، دوا ی چاوپێداخشانده وه، به سه ر ئەوانه که خانوویان زه وییان نییه، به مهش له ریگه ی به خشی نی قه واله ی خاقانی رازاوه به توغرای سولتانی نیشته جی ده بن و مافی ته سه ر پوف پیکردنیان به زه وییه کانه وه دابین ده بی. ئەوه ی شایانی به یانکردن و پروونکردنه وه یه ئەوه یه ئەگه ر والی ناوبراو فه رمووی به خو ی سه فه ر بۆ ئەو ی بکات بۆ چاودیری پیاده کردنی هه نگاوه لگرتنی داواکراوه کان، ئەوا بیگومان ئەمن و ئاسایش و ئینزیبای دواکراو له سواره کانی هه میدیه به شیوه یه کی داواکراو له لای مه قامی عالی به دی دی. له به ر ئەوهش پیویست ده بی یاریده ده ری ک بۆ والی دابنری تاوه کو به رژه وه ندیه کانی ویلایه ت، له کاتی گه ران و سوورپانی والی ناوبراو بۆ پشکنین، په کی نه که وی، غالیب پاشایش که یه کی له میر و دیده بانه کانی وانه و پیشتیش وه کیلی موته سه ر پیف بووه و ناوبانگ و نفووزیکی به رفراوانی هه یه، بۆیه ره زامه ندی له سه ر پیکه وه نانی لیژنه کانی ناوبراو و دامه زراندنی غالیب پاشا، وه کو یاریده ده ری والی، به ستراوته وه به ئیراده ی پایه به رزی مه ولانا سولتان و بریاریش بۆ پایه به رزی وه لی ئەمه ر.

٢١ ی شه عبانی سالی ١٣١٢ و ٥ ی شوباتی سالی ١٣١٠ (١٧ ی شوباتی

(١٨٩٥

یاوه ری میهره بان

ده رویش

سه رچاوه: YMTV, 115 /28-1

بهلگه نامه ی ژماره: ٤

ويلايه تی وان

(خامه ی نامه کاری)

"تایبه ت"

بۆ مه قامی شکۆمه ند یاوه ری به پیزی ده ولته، موشیر ده رویش پاشا

به رچاوخواری داواکاری تایبه تیتان

ئەوا بۆ شهش سال ده چی⁽⁷⁾ مه سه له ی ئه رمه ن، كه هه ندیک خاوه نی وه هم و خه یال دایانه ی ناوه، شیوه یه کی ترسناکی به خۆیه وه گرتووه، ئیستاش وا دیاره مه ترسییه که ی پۆژ به پۆژ زیاتر ده بیته، ئه مه وهك ئه وه ی پۆژنامه کان له پێگه ی چه ند وتارگه لیکی شۆرشگێرانه، ئاماژه بۆ ئه م بزاقانه ده که ن، له م بواره دا به پێوه ن. ویلایه تی وان، که من ئه مپۆر شانازی به وه وه ده که م والی ئه و ویلایه ته م و ئه رک و په یامی خۆم به جێده گه یه نم، به شیوه یه ک که مایه ی په زامه ندی عالی پایه به رز صاحیبه ی مه قامی خه لافه بیته. ئه و ویلایه ته یه که ژماره یه کی زۆر ئه رمه نی تیدا نیشته جییه، له بهر ئه وه ده بینم ئه رکی منه، ئه م راپۆرت له باره ی مه سه له ی ئه رمه ن بخرمه به رچاو، که بریتیه له پوخته و به ره می به دوا داچوون و لیکۆلینه وه گه لیک، من به شیوه یه کی قوول و فراوان له سه ره تای مه ئموورییه تی خۆمه وه تا پۆژی ئه مپۆر ئه نجامم داوه.

چونکه چاوانو قانده ن له وه ی که له گۆرپه پانه که پروده دات، یان به بی بایه خ روانین یان نه گه ران به شوین چاره سه ریک بۆ ئه وه ی له کاتی خۆیدا، به رله وه ی کاره کان ئالۆز بین، کۆتایی به م کیشه یه به یینی، به هیه شیوه یه ک له گه ل گویراپه لی و وه فا یه کناگریته وه. بۆیه من ده ستپیشخه ری ده که م بۆ به رچاو خستن و ده ربهرینی رای نیوه چلی خۆم، که له باره ی بابته که وه به بیر ی پینه گه یشته ووی مندا هاتووه:

به شیوه یه ک من، له و تۆژینه وه و لیکۆلینه وانانه ی که له ئارادان، تیده گه م به هیه شیوه یه ک ناکری هه ر ده بی بلین، ویستی سه ره به خۆی لای ئه رمه ن ته نها وه هم و خه یالیکه و به شیوه یه کی گشتی بیرو زهینی داگیر کردوون، به لام له گه ل

ئەو هاشدا زۆر له تهره فدارانی پیاوه کانیان تیده گهن و ئەوه ده زانن که وا گه یشتن راسته وخۆ بۆ ئەم ئامانجه له خۆیان هه له بهرامبه ر هیزى له شکاننه هاتوى پایه بهرز مه ولانا صاحیبى تاج، خودا شه وکەت و جه لالی شانی بۆ ئاخیری زه مان دريژ بکاته وه زۆر له راستى و وه دیهاتنه وه دووره، بۆیه بیرۆکه ی یاخیبوون هیشتا شیوه یه کى ته وای به خۆیه وه نه گرتوه، به لام خودا نه کات ئە گهر قه ناعه تی ته وای لای ئەرمه ن دروست بوو یان دهر فته تی ئیمکانیه تی گه یشتن به و ئامانجه، که بۆی ده پروان هاته پی شته وه، ئەوا بى گومان سل ناکه نه وه له وه ی به شیوه یه کى گشتی هه موو شیوه خراپه کارییه ک ئەنجام بدهن.

جا ئە گهر ئەمه راستیه که بیست، ئەوا ئەو به رژه وه ندیاینه ی که سه ره فه ساده کان ده یانه وئى وه دی به یئن له پێگه ی پازیکردن و فریودانی چه ندیک له گه نجه کان به وه ی فیدایین و پال پیوه نانیان بۆ تاوانکاری ته نها وه هم و خه یالیکه و خۆیان به ته نیا ناتوانن وه دی به یئن، ئەو ئارمانجه ش که بۆی ده پروانن ئە وه یه ئە وروپا به چاوی سته مه لی کراو له لایه ن حکومه تی عوسمانیه وه بۆیان بروانی، که ئەوان له بهر ئەوه له حکومه ت یاخی ده بن چونکه به رگه ی ئەم سته مه ناگرن. بۆیه ئەو کریستیان ه سته مه لی کراوانه پیویستییان به کۆمه ک و هاریکاری هه یه، ئەوان به شوین پارێزه وانی کدا ده گه رپن که بیان پارێزی. ئەوه ی داروده سته ی شه پخواز، به شه و و به پۆژ، لای ئەوان به دوایدا ده گه رپى ئەویش ته نها وه دیهاتنی ئەو ئامانجه یه. چاپه مه نییه کانی هه ندیک له ولاتانی وه ک: ئینگلستان و ئەمریکا و فرانس و یۆنان و پۆمانیا تۆمه تی نا په و ئاراسته ی ئیداره ی دادپه روه رانه ی سولتانی سه نییه ده کهن و له وه راهاتوون زیده پۆیی و درۆده له سه له باره ی مه سه له ی ئەرمه ن بلالو بکه نه وه، ئامانجیشیان له وه دا پاکیشانی سه رنجی بیگانه کانه بۆ لای ئەرمه ن، به شیوه یه ک به پیی لیکۆلینه وه کانیش ده رکه وتوو، که نووسه ره بیگانه کان، ئەوانه ی له باره ی مه سه له ی ئەرمه نی ده نووسن، بره پارهییه کى زۆر له و پیکه راوه فه سادییان ه وه رده گرن، که پیوه ندیایان به م مه سه له یه وه هه یه.

بۆیه من نووسیاریانی ئەم پۆژنامانه، که شایانی ئەوه ن به وه ی به کۆمه لیک درۆزن و بانگخوازانی درۆده له سه بناسینم بۆ دوو به ش پۆلینم کردوون:

به شى يه كه م: ئه وانه ن كه له مه ماليكى سولتانييه وه، به ئامانجى خويندن، سه فهرى ولاته بيگانه كانيان كردوو و له وى بوونه ته سهرنووسيارى پوژنامه، ههروه ها ئه و ئه رمه نه عوسمانيان، كه تاوانى سياسى و كهسيان، له كاتيک له كاته كان، ئه نجام داوه و پاشان بو پزگار بوون له و سزايه ي كه به ره و پويان بوته وه بو ولاته بيگانه كان هه لاتوون، له وانه ميگه رديج پورتوكاليان ئه لتوقادى⁽⁸⁾، كه له مارسيليا پوژنامه ي (ئهرمينيا) دهرده كات.

به شه كه ي ديكه: ئه وانه ن كه له بنچينه دا بيگانه ن و فريوى ليره ي زيپيني ريخراوى (هنجاق)⁽⁹⁾ يان خواردوو، مه لبه نده كه ي ئه وانه له شارى ئه تينايه و پاشان به مه به ستي به رده ستخستنى كۆمه گى زياترى ئينگليز باره گاكه ي گواسترايه وه بو له نده ن. به مه هيج گومانك يان دووليه كه له وه دا نامينته وه، كه مه سه له ي ئه رمه ن كارى خيال و درۆده له سه كارييه .

ئه وه ي لاي مه قامى به رزتان شاراو ه نيه، ئه و شوينا نه ي ئه رمه ن مه به ستiane، له ناو خاكى مه ماليكى سولتاني، يارى تيدا بكه ن بريتين له: ويلايه ته كانى ئه رزه پۆم و وان و بتليس و دياربه كر و سيواس و ئه دهنه، هه روه ك چه ند شويئيكى ديكه له دهره وه ي سنوور بوونه ته كانگه ي فه ساد، ئه وانيش "دير ديريك" ه له ناو سنوورى ئيران و به دوورايى دوو سه عات و نيو له سنوورى (وان) و "ديركه نيسه ي سيiane" له نزيك شارى په وانى پروسيا و شارى تفليس.

بيجگه له وانه چه ند شاروچكه يه كه له ئيران هه ن، وه ك: "ئورميه" و "خوى" و "سه لماس" و "هه فته وان" و "كوئه شار" و ته بريز" و "سنه" و "ديلمان" به شى زۆرى ئه و ئه رمه نيiane ش كه له و ناوچانه ده ژين بريتين له "فيداييه كان"، كه له پويى قانونيه وه كارى قه ده غه كراويان كردوو و پاشان هه لاتوون بو ئه م شوينا نه، به لام پيشتر له لايه ن سه رۆكى خراپه كاره كان (قريميان) كه له "كه نيسه ي سيiane" دايه خوليان بينيو و پاش ئه وه به و ناوچانه دا بلا بوونه ته وه بو ئه وه ي هه ر كاتيک دهرفه تيان بو هاته پيشه وه بتوان ده سترى بكه نه سه ر سنوورى عوسمانى.

له مووشيش ديрик هه يه به "كه نيسه ي زهنگدار" ده ناسرى، ئه رمه نه كان پييان وايه يه كى له فريشته كان له ناو ئه م ديرو دا نيژراوه . هه والمان له باره ي ئه م

دیره وه بۆ هاتوو ه بایه خیکی زۆر به مه سه له ی ئهرمه ن ده دات، ته نانه ت هه زاران ئهرمه ن له مانگی ته ممووزی هه موو سالیك، بۆ بینینی ئه و بازارپه ی که تییدا ده کریته وه، پوو له م دیره یه ده که ن. له م دیره یه کۆده بنه وه و بریار ده رده که ن، له ماوه ی سالیكدا چی بکه ن، پارهی پیوستیش کۆده که نه وه و ده یده ن به سه رۆکی پیکخواوه که و ئه ندامه کانی بۆ جیبه جیکردنی ئه م بریارانه .

به پیی ئه وه ی له پیشه وه دا گوترا، له کاتی خرا نه ژیر چاوه دیری دیری ناوبراو و سووسه کردنی به رده وام، به تایبه تی له کاتی کۆبوونه وه کان و به ستنی بازار، ده رکه وت که چۆن ئه ربا بگه لی تاوان و شه رانخواز له ئه ندامانی ئه م پیکخواوه، به جلگۆپاوی و ناوی هه مه جۆر، ئاماده ی ئه م کۆبوونه وانه ده بن. دوا ی ئه وه ده توانی ده ستگیر بکری و پیکه نه درین به شداری کۆبوونه وه ی له م جۆره بکه ن.

هه روه ها که سیك نییه ئینکاری له پیکه وه نانی سواره ی هه میدیه ⁽¹⁰⁾ بکات به فه رمانی هه زره تی مه ولانای خاوه ن تاج، له هۆزه کوردیه کان له ویلایه ته کانی ئه رزه پۆم، بتلیس، وان و دیاربه کر له وه ی سوودی مه زنی هه یه بۆ زیاده کردنی توانست و به رزکردنه وه ی هیزه کانی ده ولت. وه ک ئه رکی هه تی له لایه نی ئایینی و نیشتمانی هه ولی کۆششکردن بۆ وه دیه یانی ئاسایش و دیسپلینی ئه م سوارانه، هه روه ها وه ک ئه رکی خۆم پیوستی بوون بۆ ریفۆرمگه لیک که له کاتی ئیستا و دواپۆژدا پیوستیه تی رابگه یه نم. چونکه ئه گه ر کاری چاکسازی و ئه وه ی که بریک له م سوارانه پیوستیه تانه دواکه وتن یان ته گه ره یان خرایه به رده م، ئه و ئه و هه نگاوه لگرتانه، که دوا ی ئه وه ده گیرینه بهر، به ئاسانی ئه و ئه نجامانه به ده سته وه ناده ن که ده خوازی. نه زانی لای بریک له عه شایره کورده کان و میره کانیا ن پالیا ن پیوه دهنی بریک کار بکه ن و ئه و ئامۆژگاریانه ی که له م بواره دا ده درین و به یانکردنی ئه وه ی که ئه م هه لسه وکه وتانه سه ر به ئه نجامگه لی خراپ ده کات و په زامه ندیی عالی پیوستی به په یه وکردنی پیکه ی راست به ئه نجامی خوازاو نه گه یشته، بۆیه ده بینری ماوه ماوه کاری کوشتن و برین و تالان و برۆیی مال و دارایی و ده ستدریژی و کارگه لی دیکه پرووده ده ن.

برېك له سه روځ و مىرى عه شايړه كوردىييه كان كه له بهر چاو و ديدى
كه سانگه لى به دنيه تى ئوروپا چاويان برپوه ته ولاتى ئيمه و ئهم كرده پرتكراوانه
دهكهن، پرسى تالورى⁽¹¹⁾ كه كوتايى هات (له گهل ئه وهش كه شهره فى سيفه تى
عه سكه ربيان هه لگرتبوو) ده قوزنه وه و واى ده بينن كه ئهم سواره حه ميدىيانه
له گهل بهر ژه وهندى تاييه تيان ناگونجى و بهمه زور درووده له سه، كه به خه يالدا
نايهن، هه لده به ستن به و ئامانجه لى له بهر ديدى حه زره تى مه ولانا سولتاني بخه ن،
بويه ته مبيكردى ئه وانه له چوارچيوه لى رپساكاندا ده بپته سونگه لى زور چاكبوون.
چونكه كورده كان به كوششيكى كه م ده شى چاك ببن، ئه و كيماسييه لى كه هه يانه
وادياره له سونگه لى نه زانى و ئه و ته نيائييه كه له گه لئاندايه، به شيويه كه ده توانم
بليم وه لابردينى ئهم كيماسييه لايان، كه به زرنكى و زيره كى خورسكييه وه
ناسراون، پيويسى به كار و كوششيكى كه م هه يه. كاريكى ديكه، كه ده بى
تيبىنى بكرى ئه وه يه زورينه لى ئه فسر و ئه فسر به چووكه كان، به در له سه روځ
هوز و ميره كانيان، خانوويان نييه و نه بوونى شوينيك كه دالده يان بدات له و
سه رچاوانه لى خراپين كه په ناي بۆ ده بن. ئهم ره وشه له بى بايه خى حكومته
سه رچاوه ده گرى، كه پيشتر بايه خى به نيشته جيكرديان نه داوه و ئه وه لى كه
مامه لاتى تاپويان له سه ر ده وه ستي.

ئه گه ر پيوه ندى نيوان ئه فسر، يان ژماره يه كه له ئه فسران له سواره كانى
حه ميدىيه، له گه ل سه روكه كانيان، له هه ر ويلايه تييك له ويلايه ته كان تيكچوو، ئه و
بريك پيويسى سووكه له له گه ل خوياندا هه لده گرن و ئه وه ندى ئه و چاره و
مالاتانه لى هه يانه هه لده گرن و ده يبه نه ده ره وه لى ئه و گونده لى لى نيشته جيكن و
له گه ل ئه و كه تيبه يه لى كه سه ربه وانه به ره و ئيران ده پون، له ويدا له به رامبه ر
پيدانى مه ريك يان دوو سه رمه ر بۆ سه روكى ئهم هوز ده ميننه وه. ئهم ره وشه
ده بپته هوى كه مبوونه وه لى تومار كراوه كان له كه تيبه كان، ئه وه ويراى نه توانينى
ئاماده كردنى ئه و ژماره داوا كراوه لى سواره كه سه روكى هوز له كو بوونه وه دا
واده لى دابوو. جا ئه گه ر زانيمان پرسى نيشته جيپوون بووه ته هوى كه له هوى كانى
ناكوكى و ده سترى لى له ناو عه شيره ته كان، ئه مه ش له سونگه لى رق هه لساندن و
ئو دنه دانه لى كه له كوچكرن بۆ عه شيره تيكي ديكه پياده لى دهكهن، له وه

تێدەگەین دابیننەکردنی شوینی نیشتهجێبوون بۆ ئەوانە تا چ پادەیهك خراپ و مەترسیداره.

لەگەڵ ئەوەشدا ناکرێ نكۆلی لەو بکری هەندێک لە سەرۆک عەشیرەتەکان هۆی ئەم کۆچیکردنە، چونکە ئەو خانووانە، کە ئەفسەر و تاکەکانی عەشیرەت، تێیدا نیشتهجێن، ئەو زەویانەش کە دەیانکێژن و دەیانچێن بە تاپۆ مولکی ئەوان نییە، جا هەر کاتی کە سەرۆکی عەشیرەت پێی گوتن یاللا بڕۆن! تۆ بۆت نییە لە ئاوازییە کەم نیشتهجێ بیت! ئەوا هیچ سەنەدێکی بە دەستەووە نییە بۆ سەلماندنی مافی خۆی و هیچ دەلیفەیهکی دیکە نادۆزێتەو جگە لەوێ مالهەکی بەجێبەجێ، ئەوسا یان پەنا دەباتە بەر ئێران یان پەنا بۆلای هۆزەکانی دیکە عوسمانی دەبات.

خولاسەی کەلام ئەوەیە، ئەو پشێوی و نارێکییە لە بڕێک عەشایەردا دەیبینن، بە پلەی یەکەم لە سۆنگەی بێ شوینی و نیشتهجێبوونەو هاتوو، بە رای منیش چارەسەری بە دابینکردنی خان و مان بۆ ئەوانە نییە، پارچە زەویەکیشتیان پێبدرێت و مولکداریتییەکیان لە تاپۆ تۆمار بکری، پێدەکردنی ئەمەش بەندە بە رای مەقامی عالیتان.

ئەوەش کە لای مەقامی عالیتان زانراوە ئەوەیە، پیشەیی سەربازی بنەوانی پاراستنی مەمالیک و نیشتمانە، بنەوانی پیشەیی سەربازیش بریتییە لە گۆپراپەلی و دیسپلین، لەسەر ئەمە پێویستە کۆشش بکری بۆ سەقامگیرکردنی چەمکی گۆپراپەلی و دیسپلین و شوێنکەوتنی فەرمان و دوورکەوتنەوێ نەمی لێکراوەکان، ئەو سەربازی خوو و پەروەشت و پەروەردەیی سەربازی لای تاکەکانی ئەم عەشیرەتانە.

پاستییەکیشتی هەموو ئامیر و ئەفسەرانێ سوپای نیزامی لە هەر کەتیبەیهک، بە سیفەتی سەرکردە، کە بە تەواوی، هەموو سیفەت و خاسیەتگەلی وشەیی عەسکەرییان تێدا، هەروەها بای ئەوەندە زانیاریشتیان هەیە وایان لێ دەکات بتوانن مەشقی سەربازی بە عەشایرەکان بکەن و فێریان بکەن. ئەمەش کاریکە هەمووان دەیزانن، بەلام تۆ بۆی لەمەدا ئامیر و ئەفسەر و تاکەکانی عەشایەر لای تاکەکانی عەسکەرە نیزامییەکان نەبینی و هیچ شتێک لە نیزام و گۆپراپەلی داواکراو فێرنەبوون.

من پيم وايه چاكتر وايه كه هر كه تيبه يه ك، له مفره زه يه كي بيست كه سي، له سواره ي نيزامي له ژير ده ستي سه روك كه تيبه يه ك بيت له سوپاي نيزامي، تاكه كان رابه يني و عه سكه ريبان فيركات. ئه وش جيگه ي دنيا ييه كه هه موويان له ماوه يه كي كورتدا ئاداب و پهروه ده ي عه سكه ري سه روكه كانيان وهرده گرن و دواي ئه وه دوور ده كه ونه وه له وه ي هيچ كار يان هه لسوكه وتيكي پيچه وانه ي په زامه ندي عالي بكه نه وه، ئه فسه ره بچووكه كان و تاكه كان واته ي گوپرايه لي و ملكه چبون فيرده بن و له سايه ي ئه مه وه حه زي ئه وه يان تيدا ده پوي فيري خويندن و پهروه ده بين كه هه موو عه سكه ريك له سه ريته ي بيزاني.

له گه ل ئه وشدا سوود و چاكه يه ك، كه ئه م هه نگاوه لگرتنه پيشنيازكراوانه ده ياني، له م ئاسته دا ناوه ستي، به لكو ئه م هه نگاوه لگرتنه راده يه ك بو ئه و قسه و قسه لوكانه داده ني كه له لايه ن هه ندي له عه شايره وه دهرده چي و ئيرانيه كانيش گه وره ي ده كن، بيگانه كانيش عاده تن به زور زياده پوييه وه بلاوي ده كه نه وه. له خوداوه ندي مه زن ده پارپيمه وه كه خواستي مه ولانا، سي به ري خوداوه ند له سه ر زه وي له پيكه وه ناني ئه م سوارانه سوودي مه زني بيت و هو كاري هيژ بيت، هاوواته يه كي ئه و سازانه خوداوه ندي به بيت كه به سه ر مه ولانا سولتاني به خشيويه.

راستي له وه دايه كه له ئيراده ي سه نييه ي حه زره تي ئه ميري موئميين دهرده چي، من به پالنه ري كويله ي و دلسوزي بوونم جورئه تم له خومدا بينيه وه بو پيشكيشكردي ئه م راپورته، كه ته نها چه ند زانياريكن و فه رمانيش بو حه زره تي وه لي ئه مر و ئيحسانه.

3 ي شه عباني 1312 و 17 ي كانووني يه كه مي سالي 1310 (30 ي كانووني دووه مي 1895)

والي وان

كولونيل به حري پاشا

(ماويه تي)

سه رچاوه: YMTV, 115 /28-2

په راویزه کان:

(1) کونگره ی بهرلین، که له (۱۳) ی حوزه ییرانی ۱۸۷۸ دهستی پیکردوه و له (۱۳) ی ته مموزی هه مان سال کۆتایی هاتوه، به مه بهستی پیداجوونه وه و راستکردنه وه ی په یماننامه ی سان ستیفانو به ستره. له م کونگره یه، ویرای راستکردنه وه و چاککردنی په یماننامه ی سان ستیفانو، له هه مووی گرینگتر بۆ ئیمپراتوریای عوسمانی ئه وه بوو که سه ره خۆیی ئیمپراتوریای عوسمانی ناسینرا. یه کۆک له ئه نجامه کانی کونگره ی بهرلین گۆرپینی جوگرافیای سیاسی بالکان بوو بۆ ده ولله تی بچوک بچوک، که هیچ کامیکیان نه ده بوو له سنووریکی بۆدانراو زیاتر بچنه دهره وه و به هه زاران داوی دیپلوماتی به زله یزه ئه وروپییه کانه وه شه ته ک درابوون. هه رچی تابیه ت بوو به مه سه له ی ئه رمه ن ئه وه له وه په یماننامه یه دا بوو، که پرسى ئه رمه ن له چوارچێوه ی پرسى پۆژه لاتدا به نیوده ولله تی کرا، به لام له هه مان کاتیشدا ئه م په یماننامه یه بوو به هۆی تیکدانی رهوشی ئه رمه ن له ریزی سیستمی میلیه تدا. برگه ی ۶۱ ی په یماننامه که، که ئه رمه نه کان هیوایه کی زۆریان له سه ره هه لچنبوو، تاقه برگه ی په یماننامه ی بهرلین بوو، که جیبه جی نه کرا و بوو به سوڼگه ی تیکچوونی پیوه ندیه کانی کورد و ئه رمه ن - وه رگێڤ.

(2) مه به سستی له نیشه جێیه کان، ئه رمه نه کانن - وه رگێڤ.

(3) مه به سستی له کۆچه رییه کان، کورده کانن - وه رگێڤ.

(4) زه پتییه : که سانیکی چه کدار بوون که ئه رکیان پارێزگاریکردنی ریکوپیکیی سوپا بوو له کاتی پێشوه چوونیدا، بۆ پاراستنی ریزه کان و رانه کردنی سه ربازه کان له کاتی جهنگدا (فه رهنگی زاراهه میژوویییه کان، گۆفاری ئه کادیمیای کوردی، ژ ۱۹، ۲۰۱۱، لا: ۱۰).

(5) ئه لمابه ین: وشه یه کی عه ره بییه و به و شوینه ده گوترا، که سه رای سولتانی له ژوره کانی ده ست و پیوه نده کان و ئه وانه ی له خزمه تیدابوون جودا ده کرده وه، (فه رهنگی زاراهه میژوویییه کان، گۆفاری ئه کادیمیای کوردی، ژ ۲۰، ۲۰۱۲، لا: ۴۵۸).

(6) یه کۆک له گرینگترین پۆژنامه کانی ده ورانی سولتان عه بدولحه میدی دووه م بوو. له لایه ن پۆماننوو سی ناسراو ئه حمه د ئه فه ندی میدحه ت، ژماره یه کی له ۲۶ ی حوزه ییرانی ۱۸۷۸ له ئه سه ته موول بلاقرایه وه، پۆژنامه یه کی ئینسکلۆپیدیای بوو و دوا ژماره ی له ۱۱ ی شوباتی سالی ۱۹۲۱ بلاقرایه وه. ئه حمه د ئه فه ندی میدحه ت تاوه کو مردنی سالی ۱۹۱۳ هه ره سه رنوو سه ری پۆژنامه که بووه - (وه رگێڤ).

(7) میژووی یه که مین یاخیبوونی چه کداریی ئه رمه ن، له ئیمپراتوریای عوسمانی، ده گه پێته وه بۆ ۲۰ ی حوزه ییرانی ۱۸۹۰، کاتی که له ئه رزه پۆم یاخیبوون پوویدا. به گۆیره ی گێرانه وه عوسمانیه کان، ده زگای هه والگری عوسمانی هه والی ئه وه ی پێ گه یشتبوو، ئه رمه نه کان له کلێسه و قوتابخانه یه کی ئه رمه نی خه ریکی چه ک دروستکردن، دوا ی ئه وه ی که کلێسه و

قوتابخانه كه دهپشكيتنرين، بهلام هيچي تيدا نادوزنه وه، ئەمه ئەرمەنەكان دەورووژيئي و تووپه يان دهكات و دووكانه كانيان داده خەن و خويان دەخەنە ناو كليسەكه و تەقە له سوپاي حكومت دهكەن و دوو سەربازي عوسمانى دهكوژن، له تۆلهي ئەمه دا موسلمانەكان شەپ دهكەن و هەشت ئەرمەنى دهكوژن و دوو موسلمانيش دهكوژين، هەر لەم پيكدادانه دا چل و پينج موسلمان و شپست ئەرمەنى بريندار دەبن. ئا ليڤره وه، له نيوان جوولانه وهى بزووتنه وه شۆپشگيتريه كانى ئەرمەن و سياسەتى پان-ئيسلاميزمى سولتان عەبدولحميد، ميژووى قەتلوعامکردنى ئەرمەن دەستپيڊهكات، له سالانى ۱۸۹۶-۱۸۹۷ شەپۆلى ئەو قەتلوعامە هەزاران ژن، منداڵ، پيرەميرد و خەلگى بيتاوانى ئەرمەنى له ناوبرد، سالى ۱۹۱۵يش قەتلوعامەكه گەيشته چلەپۆيه و شيويهيكى سيطماتيكي قەتلوعامکردنى دەولهتى بهخويه وه گرت - (وه رگيڤ).

(8) ميڤه رديچ پورتوكالپان (۱۸۴۸-۱۹۲۱) له كۆنستانتيئوپل له دايك بووه، له وان به پيڤه بهرى ناوه ندى بووه و دواتر هەلوه داي فرانساي بووه و له مارسيليا رۆژنامهي (ئەرمينيا) ي بلأوكردۆته وه - (وه رگيڤ).

(9) پيڤخراوى (هەنچاق) Hentchak يه كيك له كۆنترين پارتى سياسىي ئەرمەنييه، حزبىكى سياسى و سۆسيال ديموكراتى خاوهنى بزووتنه وهى چهپخواز بوو، له لايەن كۆمهليك له قوتابيانى ئەرمەن، له سالى ۱۸۸۷دا له ژنيڤ، بۆ داکۆكيكردن له مافه كانى ئەرمەن، دامەزرا - (وه رگيڤ).

(10) دواي تيڤكشكانى شۆپشى شيڤ عوبەيدوللاي نەهرى ۱۸۷۹-۱۸۸۱، سولتان عەبدولحميد به تهواوى سياسەتى كوردىي خۆي گۆڤى و بپياريدا هۆزه كوردىيهكان به ناوى سوارهي حەميدىيه له دەورى خۆي كۆبكاته وه هەم بۆ ئيحتياواکردنى بزووتنه وهى كورد، هەم بۆ قازانجى سەلتەنەت و هەم بۆ ليڤدانى بزووتنه وهى ئەرمەنەكان. ئەو له پوانگه يه وه بوو، كه سالى ۱۸۹۱ سوارهي حەميدىيه وهكو هيژيكي غەيره نيزامى، بۆ پاراستنى سنوور و ليڤدانى بزووتنه وهى ئەرمەن و تهگه رهخستنه به ردهم يه كپيزى و هاوخه باتى كورد و ئەرمەن دروست بوو - (وه رگيڤ).

(11) تالۆرى: چپايه كى زۆر سەخته له نيوان ساسۆن و موته سەريفيه ي جوينج. بزووتنه وه يه كى چهكداريى ئەرمەنى له م ناوچه يه له نيوه ي دووه مى سالى ۱۸۹۳دا بوو به سۆنگه ي شەپ و پيكدادانيكى زۆر له نيوان ئەرمەنەكان و سوپاي عوسمانى، كه كوشت و كوشتاريكى زۆرى ليكه وته وه - (وه رگيڤ).

به لگه نامه کان

به ههردوو زمانی
تورکی عوسمانی و عهدهبی

به لگه نامه ی ژماره (۱) لایه پره: ۲ (عوسمانی)

[illegible]

به لگه نامه ی ژماره (۲) لایه ره: ۲ (عوسمانی)

[illegible]

بیا به و همواره امروزه فقط به یاد آوریم
 (۱) سواد عالی و (۲) سواد عالی

[illegible]

به لگه نامه ی ژماره (۳) لایحه: ۲ (عوسمانی)

[illegible]

به لگه نامه ی ژماره (۴) لایه ره: ۱ (عوسمانی)

فانزلناك القرآن
مكي و مدني
٥٤

بادر اكرم حضرت شيرازي ميرزا دلشاد ديد بسيد باق حضرت خاكي سيد به

• ففر-

[illegible]

به لگه نامه ی ژماره (۴) لایه ره: ۳ (عوسمانی)

[illegible]

به لگه نامه ی ژماره (۴) لایه ره: ۴ (عوسمانی)

[illegible]

به لگه نامه ی ژماره (۱) لاپه ره: ۱ (عه ره بی)

إصلاحات الباب العالي بتاريخ 5 تموز التي أشارت إليها المادة الحادية والستون من معاهدة برلين فيما يتعلق بالولايات التي يسكنها الأرمن لا تتوافق مع المادة المذكورة لا في المعنى ولا في اللفظ. فالمندوبون الذين أرسلهم الباب العالي إلى الأماكن التي يسكنها الأرمن لم يتوصلوا إلى نتيجة حسنة، كما أن الباب العالي خلافا للمادة المذكورة لم يعط الدول الموقعة أية معلومات. لم تجر أية إصلاحات فيما يتعلق بالإدارة العدلية، كما تفيد المعلومات الصحيحة بأن حرية المحاكم باتت أسوأ من السابق. لقد أوضح الباب العالي في مذكرتها تلك أنه سيأخذ بعض التقارير من الضباط الأجانب لإصلاح الدرك والشرطة، لكن الدول الموقعة لم تحصل على أية معلومات حول ذلك كما لا تستطيع الدولة العلية ادعاء عكس ذلك. وعليه فإن جواب الباب العالي لا يشكل حلا بالنسبة للمذكرة التي قنمتها الدول الموقعة في الحادي عشر من حزيران (يونيو) إن الدول الموقعة مضطرة لأن تبين بأن الباب العالي لم يأخذ بالاعتبار تعهداته بموجب معاهدة برلين. لقد سمع الباب العالي من الألفاظ بقدر إنكاره الجرائم التي حدثت في الأماكن التي يسكنها الأرمن وعدم السيطرة الواضح هناك. إن استمرار هذا الوضع سيكون باعثا على محو واضمحلال النصراني. إن مذكرة الباب العالي لم ينتج عنها أي تدبير يضع حدا لمظالم الشرکس والأكراد. وإنما نشك في أن النظم العادية لن تضع حدا للأوضاع المؤسفة بل يحتاج الأمر إلى تدابير شديدة. لأن الأهالي الوارد ذكرهم في المادة الحادية والستين يواجهون خطرا على أموالهم وأعراضهم وحياتهم. إن أحكام المادة الحادية والستين تلزم الباب العالي على إجراء إصلاحات في الأماكن التي يسكنها الأرمن دون تأخير. إن الموقعين يرون وبكل أسف بأن الباب العالي لم يتحدث في مذكرته بتاريخ 5 تموز عن الإصلاحات التي ستكون من الحاجات المحلية. وحتى إذا نظرت الدول الموقعة على الإصلاحات المزمع القيام بها في كافة الممالك المحروسة بعين الرضا، فإنهم لم يروا في مقترحات الباب العالي الإصلاحات الخاصة التي خصصتها وحدتها معاهدة برلين. ولما كان العنصر الذي يسكن الولايات المذكورة هو العنصر النصراني فإن أي إصلاح لا ينطلق من هذه النقطة لا يؤدي إلى نتيجة حسنة. وأمر آخر جدير بالاهتمام والعناية وهو أن الباب العالي يحرص على إدارة الأرمن والأكراد في نظام واحد، لكن المفروض هو التفريق بين إدارتهما قدر الإمكان. لأنه من غير الممكن المساواة بين المقيمين والقبائل المتنقلة. يجب الحرص خلال تقسيم النواحي وإدارة الحكومة على جمع وتوحيد كل عنصر على حدة كتوحيد الأرمن أو توحيد الأرمن مع الأتراك واستثناء الأكراد. يجب عدم إدخال نفوذ

به لگه نامه ی ژماره (۱) لایه په: ۲ (عه ره بی)

الأكراد الذين تعودوا على المظالم في الجبال بصورة خاصة في حسابات الإحصاء ، وألا يكون حساب الأرمن مع هؤلاء في النواحي.

وحتى إذا بدا أن المذهب في النواحي سيؤخذ بالاعتبار ، فإن الباب العالي لم يتعهد بذلك في مذكرته. والاكتفاء بالتصريح في تعيين موظفين في النواحي حسب المذاهب .

والواضح وضوح الشمس أن عدم ذكر استخدامهم في الأعمال الكبيرة يشير إلى عدم أخذ الاحتياجات المحلية التي تنص عليها المادة الحادية والستين بالاعتبار.

وإذا كان الباب العالي بين أنه استخدم نوري القدرة من النصاري وأنه سيستخدم مستقبلًا فإنه لم يعين أرمنيا واحدا من الأماكن التي يسكنها الأرمن. وحتى لو عين الباب العالي ولاية من النصاري فلن يكون لذلك أي فائدة على نحو شكاوى الأرمن. لذلك فعلى الدولة العلية اللجوء إلى التدابير اللازمة على نطاق واسع بموجب تعهداتها في برلين.

فالإصلاحات التي بينها الباب العالي غير كافية. والمركزية تطبق في أشد صورها طالما يتم تعيين مدراء النواحي من قبل القائمقامين، حيث لم يصرح الباب العالي كم عدد الموظفين الذين تعينهم القائمقامية ومن قبل أي جهة يتم الرفع والعرض . وضبطية الناحية والقضاء تحدثت صورتها. إن درك الولاية ليس في وضع متوافق مع أحكام المادة الحادية والستين من معاهدة برلين. وانتخاب وانتخاب الضبطية والضباط والأفراد من النواحي حسب عدد السكان سيكون جديرا بالشكر والتقدير. إن أساس المحاكم المتنقلة مبين في مذكرة الباب العالي، وكان المفروض أن يباشرها الأرمن على النحو اللازم ، حيث نجد حولها إشارات استفهام. فهل الحكام المقرر تعيينهم سيكونون في هذه المناصب شرط كونهم قيد الحياة، وهل سيمارسون مهامهم وفقا للشرع أي وفق نظام آخر؟ وكيف سينفذون الأحكام على الأكراد المتوحشين؟ . فالمعلوم هنا عدم جواز إخلال الأكراد المحاربين . ويجب إلغاء أعمال السخرة التي يفرضها الأكراد على الأرمن كما يجب أن يستفيد التسطوريون من الإصلاحات التي ستنفذ بشأن الأرمن. إن المقدار الذي أشير إلى تعيينه للمعارف والمنافع العمومية غير مفهوم على النحو المطلوب لكن تطبيقه على نظام الروميلي وكفاية وارداتها المرهونة لا يمكن تخصيصها لكل الاحتياجات. ولم يرد في مذكرة الباب العالي تصريح لقواعد اللامركزية فيما يتعلق بالأهلي الذين يختلف مذاهبهم عن مذهب المركز. ولا يمكن تطبيق أي إصلاح ما لم تحدد فترة مهام الولاية. ومهما بدا في مذكرة الباب العالي جاهزية أوضاع الولاية فإن التصريحات الصحيحة وعدم تحديد صلاحية الولاية يقتضي عدم التدخل حتى في أبسط أمور الولاية على النحو القائم الآن. ونظرا لعدم كفاية التدابير التي أشارت إليها الدولة العلية في الولايات التي يسكنها الأرمن،

به لگه نامه ی ژماره (١) لایه په: ٣ (عه ره بی)

فإن المطلوب اتخاذ أعلى درجات المساواة وأوسعها وتشكيل البوليس وحماية الأرمن من الشركس والأكراد. ويجب توسيع مدة مهام الوالي وصلاحياته وبهذه الطريقة تنفذ أحكام المادة الحادية والستين. إن الدول الموقعة لا يمكن أن تعتبر عدد السكان المسلمين منهم والنصارى الذي يبينه الباب العالي بهدف التقليل من أهمية الموضوع صحيحاً. إن نفتر النفوس الذي أعدته بطريركية الأرمن بعيد كل البعد عن النفتر الذي أبرزته الدولة العلية، فما هي الأسس التي اتبعتها الباب العالي عندما قام بتسجيل النفوس، إن الأمر يستوجب قيام الدول الموقعة بتشكيل لجنة فوراً لمعرفة العدد الحقيقي للسكان المسلمين والنصارى في الولايات المذكورة. وعلى الباب العالي أن يقبل بصحة قرار اللجنة المحايدة بعد إجرائها إحصاء السكان. وبناء على ما تقدم يجب تصحيح حدود الولايات كذلك. ويجب على الباب العالي القيام بالتدابير العاجلة دون انتظار إجراء إحصاء السكان هذا، كما يجب اتخاذ التدابير العاجلة دون أي تأخير لحماية أموال وأعراض الأرمن من اعتداءات الأكراد...

ومن الواجب اخذ التدابير المالية اللازمة لتحسين حالة قوات الدرك وتوسيع إنن ونفوذ ومسؤولية الولاة في ولاياتهم. ولا بد الأخذ بنظر الاعتبار، في ختام هذا التقرير، إعطاء الأولوية في إجراء موضوع الإصلاحات المعهودة محلياً، ودولياً من قبل الدول التي وقعت عليها وجعلها تحت الرقابة والضمان في المناطق المؤهلة بسكان الأرمن، وربط العلاقات الحسنة معهم.

به لگه نامه ی ژماره (۲) لاپه ره: ۱ (عه ره بی)

إلى رئاسة كتابة المابين الهمايوني الجلية

عطوفة سيدي

الظلم والتعدي الذي يمارسه بعض البغاة من قوم الكرد تجاه ملة الأرمن المتوطنين ببلاد أرمينيا من بين الممالك المحروسة لحضرة مولانا السلطان، والتظلم من الوضع الذي أصبحوا فيه بسبب بعض الموظفين غير الأكفاء والمفسدين، وقيام بعض محرري الصحف بإعطاء معان أخرى غير صحيحة على تظلمهم ونشرهم بعض المقالات ضد الأرمن بعبارات غير لائقة، ومن ضمن هذه الصحف صحيفة ترجمان الحقيقة التي نشرت مقالا في شهر أيار الماضي ادعت فيه أن تظلم الأرمن يخفي وراءه نية مبيتة، وأنهم يشكون من الكرد للترويج لمطالبهم وأن المسألة لا تعدوا كونها حوادث فردية وشخصية، فيقومون بتحويلها ونشرها هنا وهناك. وبذلك أعطت لشكوى ملة الأرمن صفة التروير الأرميني إمعانا في احتقارهم، وبهذه الطريقة أعطت لطائفة الأكراد وللجهلة من المسلمين صورة غير صحيحة عن ملة الأرمن. قمت في حينه برفع شكوى إلى المقام العالي لنظارة العدلية الجلية بطلب إجراء المعاملة القانونية بحق صاحب امتياز الصحيفة المذكورة، معربا عن ألمي القوي بأن ترسل إدارة المطبوعات البهية كتاب إنذار على أقل تقدير. ولكن لم تتخذ ضد تلك الجريدة أي إجراء، ولذلك فإن الأمر لم يقف عن هذا الحد بل وانبثرت صحف تركية أخرى وخاصة صحيفة عثمانلي باختلاق أكاذيب أخرى في كل نسخة تقريبا بعد تشجعت من عدم تعرض تلك الصحيفة لأية مساءلة، وصاروا ينعنون ملة الأرمن ورؤساءهم الروحانيين ووجوههم بأقبح الأوصاف والنعوت وبتأهم ملة الأرمن بالانحراف عن الاخلاص والولاء وبإخفائها نوايا الحقيقية وباختلاق الشكوى من ظلم غير موجود أصلا، ومحاولتهم إظهار عدد سكانهم في أرمينيا أكثر من عدد المسلمين، وأنهم بناء على ما سبق سيكونون سببا في حدوث غائلة في المستقبل. وبسبب هذه الحالة قدمت تقارير أخرى إلى الصدارة ونظارات الداخلية والخارجية والعدلية. لكن أهمية وخطورة الوضع اضطررتي للالتجاء إلى عدالة ورحمة حضرة مولانا صاحب التاج والعتبة العليا مولانا السلطان، فوجدت في نفسي الجراءة لتقديم معروضي هذا. إن غض إدارة المطبوعات البهية طرفها عما تفعله الصحف التركية وتسامحها تجاه تلك

به لگه نامه ی ژماره (۲) لایه په: ۲ (عه ره بی)

الصحيفة التي نكرناها بهدف إلى إثارة الحقد والنفور في نفوس المسلمين تجاه الأرمن كما يحرض الأرمن ليقوموا بعمل مماثل تجاه مواطنيهم من المسلمين، وهذا يدعو للأسف الشديد. كما أن هذه الصحف تواصل نشرت المواد التي من شأنها إيقاع أتياع حضرة مولانا السلطان ببعضهم، وبدلاً من العمل لتقوية الشعور بالحب والمواطنة وزيادة الإحساس بالمواطنة والاستقرار، فهي تعمل على زرع بذور الشقاق والنفاق. وإذا كنت ممن يؤمنون بالمنافع العديدة للمطبوعات ومن المطالبين بإعطاء هذه الصحافة مزيداً من الحرية، وعدم إيقاع العقوبة في أي محرر بأي صحيفة دون محاكمة، فمن غير الجائز أن نسكت عن الصحف التي تنشر مقالات تثير العداء بين المسلمين ومواطنيهم الأرمن، ويسئون بذلك استخدام وظيفتهم التي يجب أن تكون أساساً لخدمة الدولة والأمة. وإذا كانت الصحف المذكورة تعتبر البرقيات والتقارير المنشورة من قبل بعض الولاة والمدعين العموميين دليلاً وبرهاناً على عدم صدق شكاوى الأرمن، فإن سوء الإدارة للموظفين في المناطق وخاصة في أرمينيا ومظالمهم وتعدياتهم المغايرة للرضا العالي ثبتت صحتها من التحقيقات التي أجريت من قبل الباب العالي سابقاً ولاحقاً، بالإضافة إلى أن حالة الفقر والفاقة التي يعاني منها المواطنون الترك والنصارى المجدين والمطيعين بالمناطق تؤكد سوء الإدارة والظلم، كما أن أكثر المعلومات في التقارير التي يتلقاها الولاة ويرفعونها بعد ذلك إلى الباب العالي هي من اختلاق الموظفين المفتقدين للأهلية واللباقة بتأثير من بعض المتنغذين والمتغلبين والأغوات. ولما كانت الأفكار العادلة لحضرة مولانا السلطان تهدف إلى تحقيق الإصلاحات الموعودة فعلاً وحقيقة، فإنه من الواضح والمؤكد ألا تكون لمثل تلك المعلومات أية قيمة لدى الحكومة السنية. إن محاولة الموظفين المحليين بجملة تأويلات لستر الأوضاع غير المرضية أو تخفيفها لم يكن شيئاً جديداً بل هي وسيلة متبعة من وقت طويل وسبق أن اشتكت منها بطريركيتنا مرات عديدة. لقد أثبتت الوقائع الأخيرة بأن الأمة والوطن تضررا كثيراً بسبب تصرفات الموظفين الفاسدين والجاهلين الذين تقلبوا في نعم الدولة ولم يعرفوا معنى لتقديم المصالح المشروعة للأهالي على مصالحهم الشخصية غير المشروعة ولم يعرفوا أبداً أن واجبهم هو العمل والسعي لحماية أموال وممتلكات وأمن الأهالي. إنني مع عرض وبيان رأيي بدافع من ولائي ووفائي لسلطاننا العظيم، أرى بهذه المناسبة أن ما أقدمه من عرض وتوضيح فيما يتعلق بالمسألة الأرمنية بصورة مختصرة لا يخلو من فائدة. قلبي نحو ما رفعت كتابيا وشفهيا إلى المقامات العليا أولاً

بهلگه نامه ی ژماره (۲) لایه په: ۳ (عه ره بی)

وأخيراً فإن ملة الأرمن المخلصة الوفية التي تحتمي بجناح السلطنة السنية، تشعر بالفخر والاعتزاز من صدقها وولائها وطاعتها للعرش العثماني منذ حوالي خمسمائة عام ولم تتحرف عن هذا السلوك قيد أنملة. ومن المؤكد أنها ستكون حريصة كل الحرص وبدافع من حميتهم ومصالحهم على إبقاء ولائهم صادقاً وصادقاً لا تشوبه شائبة. لكنني أضيف بأن أفراد ملة الأرمن يريدون أن ينعموا بالأمن والأمان في ظل عدالة مولانا السلطان وأن يخصص مقدار كاف من الضرائب التي كلفوا بدفعها لاحتياجات بلادهم وشؤونها العامة وتعليم وتربية أطفالهم كي يستفيدوا منها بصورة مباشرة. وفي حالة تعداد السكان الأتراك والأكراد في أرمينيا كلا على حدة فإن الأرمن سيشكلون أكثرية السكان، وسيكون لهم الحق في استخدامهم في شئون البلاد. لذلك فقد لجأوا بواسطتي إلى باب العدالة بطلب تعيين الكفاء منهم في خدمة الوطن وأن تكون لهم حصة من الحقوق المدنية والحرية الشخصية وأن يعملوا لحماية ملتهم ومذهبهم ووطنهم. فمئذ الجلوس الميمون لحضرة مولانا السلطان نراه يبذل كل جهده واهتمامه للإصلاحات وخاصة أن الخط الهمايوني الذي نشره بمناسبة إصدار القانون الأساسي (الدستور) يؤكد عدم كفاية شكل الإدارة الحالية للحكومة وأنه يجب على الحكومة وضع القواعد السليمة لإدارة شئون الحكم. ورغبة الأرمن عبارة عن رؤيتهم تأسيس إدارة سليمة ومنتظمة في وطنهم، ولاشيء في ذلك ما يمس العدل والحضارة في شيء، بقي أن نقول بأن تشكيل مثل هذه الإدارة في أرمينيا هو لمصلحة الحقوق المقدسة لحضرة مولانا السلطان في البلاد المذكورة. كما سيكون وسيلة لإحداث الغبطة والسرور في قلوب الأرمن المقيمين في البلاد الأجنبية. لكن الصحف المذكورة لم تفهم أن طلبات الأرمن هي لمصلحة الدولة العلية العثمانية، لذلك فهي تواصل تفسيراتها المغايرة للحقيقة من جهة وإهاناتها للأرمن بالعبارات الغليظة من جهة أخرى. وقد وجدت في هذه المناسبة الجراءة في طلب توجيه التحذيرات المشددة بحق الصحف المذكورة. والأمر والإرادة لحضرة من له الأمر.

۳ شوال سنة ۱۲۹۷ و ۲۷ أغسطس سنة ۱۲۹۶ (۸ أيلول ۱۸۸۱)

الداعي

به لگه نامه ی ژماره (۳) لاپه ره: ۱ (عه ره بی)

تم الرفع للمنظور العالي التقرير الوارد من بحري باشا والي ولاية وان متضمنا بعض الآراء والاستطلاعات المتعلقة بالمسألة الأرمنية التي تخل بأمن واستقرار البلاد ويشغل بالتالي الحكومة السنية، وبعض الملاحظات حول ألوية الفرسان الحميدية. وسيكون في إحاطة حضرة صاحب مقام الخلافة من الاطلاع عليه أن أهم ما يلفت النظر في هذا الأمر هو أن السوق التي جرت العادة على إقامتها في كل شهر تموز من العام في الكنيسة ذات الناقوس (جاكلي كنيسة) الكائنة داخل لواء موش، يحضرها الأرمن القادمون من روسيا وإيران وسائر الممالك الأجنبية بالإضافة إلى الآلاف من أرباب المفاسد من الأرمن المقيمين في البلاد السلطانية المحروسة، حيث تصدر المقررات المتعلقة بأعمال الفساد التي يخططون للقيام بها خلال عام وتكليف أعضاء اللجان بتأمين المبالغ اللازمة لمثل هذه الأعمال، كما يحضر هذا الجمع عدد من أرباب الجرائم وأصحاب السوابق بعد أن يغيروا أسماءهم وأزياءهم ويجرون مشاورات حول الأعمال الفسادية. لذلك فإن الكنيسة المذكورة تخضع للمراقبة والترصد الدائمين. ونرى أن من أسباب الحكمة الحكومية إلى إرسال لجنة خاصة لاتخاذ كافة التدابير الانضباطية اللازمة طيلة فترة السوق والعمل للقبض على أرباب المفاسد الذين جاءوا منتكرين، بطرق حكيمة ومتعقطة.

أما فيما يتعلق بالألوية الحميدية، فقد سبق أن لقي ما أوضحناه من الحاجة إلى مفرزة عسكرية يتم اختيار عناصرها من فرسان النظامية ليقوم بتعليم وتدريب الأفراد ليحصل المطلوب من الطاعة والانقياد والنظام، والفوائد والمحسنات المرجوة، الاهتمام والاعتناء لدى حضرة صاحب مقام الخلافة، كما علمنا بصنوبر الإرادة السنية لإجراء ما يلزم، وعليه فلا داعي لعرض رأيي القاصر حول هذا الموضوع، إلا أنه من الحاجة والمصلحة الحيلولة دون الأوضاع التي تؤدي إلى النزاع والتقاتل بين الأفراد والعشائر. ومن البديهي أن ذلك يتوقف ذلك على توثيق ملكية مجموعة من ضباط وأفراد العشائر للبيوت التي يسكنونها والأراضي التي يزرعونها بسندات رسمية. لأن رؤساء العشائر يستغلون هذه الأحوال أي فقدان السندات ليقوموا بطرد الأفراد من القرية متى شاءوا، مما يجعل هؤلاء مضطرين إلى ترك ماوهم واللجوء إلى داخل إيران أو إلى سائر العشائر العثمانية. وأكثر الأكراد الذين يعيشون على التنقل والارتحال هم في ألوية بايزيد وموش وكنج التابعة لولايتي أرضروم وبتليس ومركز لواء ولاية وان. وإذا تم إرسال مأمور خاص من قبل نظارة الدفتر الخاقاني إلى هناك وتشكيل لجنة برئاسته يكون أعضاؤها من مأموري الدفتر الخاقاني المحلي وأعضاء مجالس الإدارة ومن الجهة العسكرية لإجراء استقصاء عن الطابو في كل لواء، وتوزيع ما يزيد من

به لگه نامه ی ژماره (۳) لاپه ره: ۲ (عه ره بی)

الأراضي بعد الاستقصاء على الأفراد الذي لا يملكون بيوتا أو أراض ، وإسكانهم وتأمين حق تصرفهم بها. عن طريق إعطاء سندات خاقانية موشحة بالطغراء السلطاني. وغني عن البيان والتوضيح أنه إذا تفضل الوالي المشار إليه بالسفر بنفسه إلى هناك لمتابعة تطبيق التدابير المطلوبة، فمن المؤكد بأن النظام والانتظام والانضباط المطلوب سيتحقق في الأولوية الحميدة على النحو المطلوب لدى المقام العالي. ونظرا إلى قيام الحاجة إلى تعيين معاون للوالي كيلا تتعطل مصالح الولاية أثناء قيام الوالي المذكور بالتفتيش، وأن غالب باشا وهو من أمراء وعيون وان وتسبق أن كان وكيلا للمتصرف وله شهرة ونفوذ واسعين، فإن الموافقة على تشكيل اللجان المذكورة وتعيين غالب باشا معاوننا للوالي منوط بأمر وإرادة حضرة مولانا السلطان والأمر لحضرة ولي الأمر. ٢١ شعبان سنة ١٣١٢ و ٤ شباط سنة ١٣١٠

الياور الأكرم

درويش

به لگه نامه ی ژماره (٤) لاپه ره: ١ (عه ره بی)

ولایه وان

قلم المراسلات

إلى المقام السامي للياور الأكرم دولة المشير درويش باشا

"خاص"

معروض داعيكم الخاص

منذ حوالي ست سنوات أخذت مسألة الأرمن التي ابتدعها البعض من أصحاب الأوهام والخيال شكلا خطيرا وبدأ خطرها يتزايد يوما بعد يوم ، هذا ما تشير إليه الصحف من خلال بعض مقالات التورية، التحركات الجارية في هذا الشأن.

إن ولاية وان التي أتباهى اليوم بأنني واليها، وأقوم بولجبي ومهامي على النحو الرضا العالي لحضرة صاحب مقام الخلافة، هي التي يسكن فيها أعداد كبيرة من الأرمن، وبالتالي، فقد رأيت أن من واجبي ، عرض هذا التقرير حول مسألة الأرمن الذي هو خلاصة وثمرة التحقيقات والدراسات التي قمت بها بصورة متعمقة وعريضة منذ بداية مأموريتي وحتى هذا اليوم.

ذلك بأن غض النظر عما يجري في الساحة أو النظر إليه بعدم الاكتراث أو عدم البحث عن حل ينهي هذه المشكلة في وقتها قبل أن تستفحل الأمور لا يتوافق مع الولاء والوفاء بأي حال من الأحوال.

وعليه فإنني أبادر إلى عرض وتمهيد رأيي العاجز الذي لاح إلى خاطري القاصر حول الموضوع. حيث :

أنني أفهم من التحقيقات والدراسات الجارية بأنه لا يمكن إلا أن نقول بأن الرغبة في الاستقلال لدى الأرمن هو مجرد وهم وخيال استقر في أذهانهم بشكل عام. ومع ذلك فلم الكثيرين من صناديد الرجال عندهم يدركون ويتيقنون بأن الوصول إلى الهدف مباشرة ومن تلقاء أنفسهم أمام قوة القاهرة لحضرة مولانا صاحب التاج أدام الله شوكته وجلال شأنه إلى آخر الزمان بعيد كل البعد عن الحقيقة والتحقيق، لذلك فإن فكرة التمرد لم تأخذ بعد شكلا شاملا.

به لگه نامه ی ژماره (٤) لاپه ره: ٢ (عه ره بی)

ولكن ، لا سمح الله، إذا حصلت قناعة لدى الأرمن أو فرصة بإمكانية الوصول إلى الهدف الذي ينشدونه، فإنهم لن يتوانوا عن ارتكاب كل أنواع السوء بشكل عام دون ريب أو شك.

وإذا كانت هذه هي الحقيقة ، فإن المنافع التي يريد تحقيقها رؤساء الفساد من إقناع وإغراء بعض الشباب بأنهم فداثيون ودفعهم نحو الجريمة ما هي إلا وهم وخيال ولا يمكنهم تحقيقها بمفردهم ، وغاية ما يصبون إليه هي أن تنظر أوروبا إليهم نظرة المظلومين من قبل الحكومة العثمانية فهم يتمردون على الحكومة لأنهم لا يتحملون هذا الظلم ، وأن هؤلاء النصارى المظلومين يحتاجون للعون والمساعدة. فهم يبحثون عن حام يحميهم . وما تسعى إليه زمرة الأشرار عندهم في الليل والنهار هو لتحقيق ذلك ليس إلا. لقد دأبت مطبوعات بعض الدول من أمثال إنجلترا وأمريكا وفرنسا واليونان ورومانيا على توجيه التهم الجائرة ضد الإدارة العادلة للسلطنة السنية، فقد تعودت على نشر الترهات والأكاذيب حول المسألة الأرمنية. والهدف من ذلك هو لفت أنظار الأجانب نحو الأرمن . حيث تبين من التحقيق أن الكتاب الأجانب الذين يكتبون عن المسألة الأرمنية ينالون مبالغ كبيرة من المنظمات الفسادية التي لها علاقة بهذه المسألة.

ولذلك فإنني صنف كتاب هذه الصحف وهم أجدر بأن يعرفوا بمجموعة الأكاذيب وبدعاة الكذب إلى قسمين:

القسم الأول : وهم الذين سفروا إلى الديار الأجنبية من الممالك السلطانية بهدف تحصيل العلوم وبقوا هناك وأصبحوا على رأس الصحف هناك، وكذلك الأرمن العثمانيون الذين ارتكبوا الجرائم السياسية أو الشخصية في وقت من الأوقات ثم قروا إلى البلاد الأجنبية تخلصا من العقوبة التي يوجبها القانون. ومنهم مغرديج برتقاليان التوقادي الذي يصدر في مرسيليا صحيفة "أرمينيا"

والقسم الآخر: هم أجانب في الأصل وقد أغرتهم الليرات الذهبية من منظمة "هنجاق" التي كان مركزها في مدينة أثينا ثم انتقلت إلى لندن للحصول على مزيد من المساعدات من الإنجليز.

وبذلك لا يبقى هناك أي شك أو شبهة في كونها من آثار الخيال والافتراءات.

به لځه نامه ی ژماره (۴) لاپهړه: ۳ (عهره بی)

ولا يخفى على مقامكم السامي في أن الأماكن التي يراد أن يمارس لعبة الأرمن فيها داخل الممالك السلطانية هي ولايات أرضروم و وان وبتليس ونيار بكر و سيواس وأطنه ، كما أن هناك أماكن خارج الحدود تحولت إلى بؤر للفساد وهي "دير ديريك" داخل الحدود الإيرانية وعلى بعد ساعتين ونصف الساعة من حدود وان و "دير الكنائس الثلاثة" القريب من مدينة روان الروسية ، ومدينة تقليس.

وفيما عدا ذلك هناك بعض القصبات في إيران مثل "رومية" و "خوي" و "سلماس" و "هفتوان" و "كهنة شهر" و "تبريز" و "سنة" و "ديلمان" يعيش فيها القسم الأكبر من أرمن هذه المناطق وهم "الفدائيون" الذين ارتكبوا أعمالاً ممنوعة قانوناً ثم فروا إلى هذه الجهات. لكنهم أخضعوا قبل ذلك لدورات تعليمية من قبل رئيس المفسدين قريميان الموجود في "الكنائس الثلاثة" ، وبعد ذلك انتشروا في تلك المواقع ليقوموا بالاعتداءات على الحدود السلطانية كلما وجنوا الفرصة إلى ذلك.

وهناك دير بداخل موش يعرف بـ "الكنسية ذات الناقوس" حيث يعتقد الأرمن بأن أحد الحواريين مدفون في هذا الدير، وقد استخبرنا عن أن هذا الدير يبدي اهتماماً كبيراً بالمسألة الأرمنية، حتى أن الآلاف من الأرمن من روسيا وإيران ومن الممالك المحروسة يفنون في شهر تموز من كل عام إلى هذا الدير ليشهدوا السوق التي تقام فيها ، ويعقدون الاجتماعات ويصدرون القرارات عما يجب فعله خلال عام واحد و يجمعون المبالغ اللازمة ويقدمونها لرئيس المنظمة وأعضائها لتنفيذ هذه المقررات.

وبناء على ما تقدم فإنه عند إخضاع الدير المذكور للمراقبة والترصد الدائمين وخاصة أثناء الاجتماعات وإقامة السوق يتبين كيف أن أبواب الجرائم والأشرار من أعضاء تلك المنظمة يحضرون هذه الاجتماعات متخفين في أزياء وأسماء مختلفة . فيمكن بعد ذلك إلقاء القبض عليهم والحيلولة دون حضور مثل هذه الاجتماعات.

كما أنه ليس لأحد أن ينكر ما لتشكيل كتائب الفرسان الحميدية بأمر من حضرة مولانا صاحب التاج من عشائر الأكراد في ولايات أرضروم وبتليس ووان ونيار بكر من فوائد عظيمة في زيادة المكنة للدولة ورفع شأن قوتها، ومن الواجب الحتمي من الناحية الدينية والوطنية بذل القدرة على تحقيق النظام والانتظام لهذه الكتائب، ومن واجبي أيضاً بيان الحاجة إلى القيام بالإصلاحات التي تحتاج إليها في الوقت الحاضر والمستقبل.

به لگه نامه ی ژماره (٤) لاپه ره: ٤ (عه ره بی)

لأنه إذا تعرضت أعمال الإصلاح وما تحتاج إليه بعض هذه الكتائب إلى تأخير أو تعويق ، فإن التدابير التي تتخذ بعد ذلك قد لا تعطي النتائج المرجوة بسهولة. إن الجهل لدى بعض رؤساء عشائر الأكراد وأمرائها يدفعهم إلى القيام ببعض الأعمال. ومن أن النصائح التي تبذل في هذا الشأن وبيان أن مثل هذه التصرفات قد تؤدي إلى النتائج السيئة، وأن الرضا العالي يتطلب سلوك طريق الرشد لم تؤدي إلى النتيجة المرجوة ، لذلك نجد بين فترة وأخرى أعمال القتل والجرح ونهب الأموال والاعتداء وغير ذلك.

إن بعض رؤساء وأمراء العشائر الكردية الذين يقومون بمثل هذه الأفعال المرفوضة على مرأى ومسمع من أصحاب النوايا السيئة في أوروبا الذين وجهوا أنظارهم نحو بلادنا مستغلين مسألة تالوري التي انتهت - مع أنهم تشرفوا بحمل صفة العساكر - يرون أن كتائب الحميدية هذه تتناقض مع مصالحهم الخاصة فيطلقون كثيراً من الافتراءات التي لا تخطر على بال بهدف إسقاطها من نظر حضرة مولانا السلطان. لذلك فإن القيام بتأديب هؤلاء ضمن دائرة القوانين سيؤدي إلى كثير من المحسنات.

لأن الأكراد يمكن إصلاحهم بقليل من الجهد، فإن النقص الذي يبدو عليهم ناشئ عن الجهل والوحشة المتولدة عنه. حيث يمكنني القول بأن رفع هذه النقائص عنهم وهم المعروفون بالفتنة والزكاء الفطري يحتاج إلى قليل من الجهد والعمل.

وأمر آخر يجب الانتباه إليه هو أن أكثر الضباط وصغار الضباط باستثناء رؤساء العشائر وأمرائهم لا يملكون سكناً. ويعتبر عدم وجود سكن يؤويهم من مصادر السوء الذي يلجأون إليه.

هذه الحالة ناشئة من عدم اهتمام الحكومة في السابق بأمر الإسكان وما يتوقف عليه من معاملات الطابو.

فلو ساءت العلاقة بين ضابط أو عدد من الضباط في كتائب الفرسان الحميدية مع رئيسهم في أي ولاية من الولايات، فأنهم يحملون بعض الحاجيات الخفيفة ويدفعون ما يملكونه من بعض الدواب والمواشي خارج القرية التي يسكنونها والكتيبة التي يتبعونها صوب عشائر إيران، ويبقون هناك مقابل إعطاء رئيس تلك العشيرة رأساً أو رأسين من الغنم. هذا

به لگه نامه ی ژماره (٤) لاپه ره: ٥ (عه ره بی)

الوضع يؤدي إلى تناقص عدد المسجلين في الكتائب بالإضافة إلى تعذر إحضار العدد المطلوب من الفرسان الذي تعهد به رئيس العشيرة حين الاجتماع.

وإذا عرّفنا أن قضية السكن هذه باتت سببا من أسباب وقوع الخلاف والاعتداء بين العشائر، وذلك بفعل التحريض والإغراء الذي يمارسه من رحل إلى العشيرة الأخرى، أدركنا مدى سوء والخطورة في عدم تأمين مساكن لهؤلاء.

ومع ذلك فلا ينكر أيضا تسبب بعض رؤساء العشائر في النزوح هذا، لأن البيوت التي يسكنها ضباط وأفراد العشائر والأراضي التي يفلحونها ويزرعونها ليست في ملكهم بموجب الطابو، فما أن يقول لهم رئيس العشيرة "هيا! ليس لك أن تسكن في قريتي! لا يجد بحوزته ما يبرزه من سند لإثبات حقه فلا يجد بدا من ترك مأواه هذا ويلجأ إما إلى إيران أو إلى داخل العشائر العثمانية الأخرى.

وحاصل القول بأن ما نراه من الفوضى وعدم الانتظام في بعض العشائر ناشئ بالدرجة الأولى عن عدم وجود المساكن. والحل في رأبي هو تأمين مأوى ومسكن لمن لا مأوى لهم وإعطائهم قطعة أرض وتسجيل ملكيتهم لها في الطابو. وتطبيق ذلك منوط برأي مقامكم العالي.

وعلى نحو ما هو معروف لدى مقامكم العالي، بأن الجندية هي الأساس في الحفاظ على الممالك والأوطان وأساس الجندية هو الطاعة والانضباط، وعليه يتعين بذل الجهد لترسيخ مفهوم الطاعة والانضباط واتباع الأوامر واجتتاب النواهي بالإضافة إلى الأدب والتربية العسكرية لدى أفراد هذه العشائر.

والواقع فإن كل أمراء وضباط الجيش النظامي الموجودين في كل كتيبة بصفة قائد" الجزء التام" يتصفون بصفات ومزايا كلمة العسكرية، ويملكون من المعلومات التي تمكنهم من تدريب وتعليم العسكرية للعشائر. هذا أمر مسلم به لدى الجميع. ولكن هيهات من ذلك فالأمراء والضباط والأفراد من العشائر لم يروا ما لدى الأفراد العسكريين النظاميين ولم يتعلموا منهم النظام والطاعة المطلوبين.

واعتقد بأنه من المستحسن أن يكون كل كتيبة مفرزة من عشرين فردا من النظامي برفقة قائد الكتيبة من الجيش النظامي يدرّبون الأفراد ويعلمونهم العسكرية. ومن المؤكد بأنهم جميعا وخلال فترة قصيرة يطبقون الآداب والتربية العسكرية التي يتخلق بها قوادهم،

به لگه نامه ی ژماره (۴) لاپه ره: ۶ (عه ره بی)

ويجتيبون بعد ذلك القيام بأية أفعال أو تصرفات مغايرة للرضا العالي، فيتعلم الضباط الصغار والأفراد معنى الطاعة والانقياد، وبفضل ذلك تحوهم الرغبة بتعلم وتعليم ما يلزم معرفته من قبل كل عسكري.

ومع ذلك فإن الفوائد والمحسنات التي تحققها التدابير المقترحة لا تبقى عند هذا الحد، بل تضع هذه التدابير حدا لما يصدر عن بعض العشائر من أقاويل ويضخمها الإيرانيون، ويقوم الأجانب عادة بنشرها بعد كثير من الإضافات عليها. ونأمل من الله تعالى أن تؤدي رغبة مولانا ظل الله في الأرض في تشكيل هذه الأولوية إلى فوائد عظيمة وتكون عامل قوة، وتكون ردا للتوفيقات الإلهية التي بنعم بها على مولانا السلطان.

وسيكون الصواب فيما يصدر من الإرادة السنية لحضرة أمير المؤمنين، وقد وجدت في نفسي الجراءة لتقديم هذا التقرير بدافع من عبوديتي وإخلاصي، وهي مجرد معلومات. والأمر لحضرة ولي الأمر والإحسان. 3 شعبان سنة 1312 و 17 كانون الأول سنة 1310

والي وان

الفريق بحري باشا

نەخشەى كوردستان

نەخشە سازى و بلاوكردنەوه

د. عەبدوللا غەفوور

بەشى جوگرافيا/ كۆلچى ئەدەبىيات

هەندى كەس، بى ئۆهەى شارەزايى لە زانستى كارتوگرافيا و جوگرافيا و بگرە مېژوودا هەبىت، بە خەيالى خۆى سنوورى نيوان كوردستان و ولاتانى دەوروپەر لەسەر نەخشەيەكى رۆژەلاتى نيوەندا دەكيشيەت و بلاوى دەكاتەوه. هەر ئۆهەش وای کردووه كۆمەلەىك لە نەخشەى بى سەرۆپەر و جياواز بە سنوورى نيۆدەولەتى لە ئارادابىت. مەبەستى من لەو وتارەدا، دەستنيشانکردنى لایەنى باش و خراپىي نەخشەكان نيیە، بەلكو باسکردنە لە چۆنىتى كيشان و بلاوكردنەوهى ئۆ نەخشەيە كە خۆم لەسەر بنەماى مېژووى و جوگرافى و ئابوورى و كۆمەلایەتى، كيشاومە و لە لایەن وەشانخانەى ئاپىك لە ستۆكھۆلم و لە سالى ۲۰۰۰دا بلاوكرايەوه (نەخشە ۱).

سەرەتاي ئاشنابوونم بە نەخشەى كوردستان بۆ شەستەكانى سەدەى بىست دەگەرپتەوه. رووتەر بۆ سەرەتاي سالى ۱۹۶۳ كە لە عىراقدا لە زانكۆى بەغدا كۆلچى پەرۆردە بەشى جوگرافيا خویندكار بووم.

نەخشەى كوردستان لەو سەردەمەدا، لەبەر ئۆهەى بۆ عىراق بۆنى جياپونەوهى لى دەهات بە دەستى هەر كەسيك و بە تايبەتى خویندكاران بگىرابوايە لە لایەن ئاسايشى ئۆ ولاتەوه، جگە لە راپيچکردن بۆ گرتووخانە تووشى ئۆشكەنجەى بەدەنيش دەكرايەوه. لەگەل ئۆهەشدا، لەبەر ئۆهەى ئۆهەندە تینووى نەخشەى كوردستان بووم، مەترسى لەو شۆهە لە خەيالى مندا جیگەى نەدەبۆوه.

دەستمکرد بە كۆکردنەوهى ئۆ نەخشەى لە كتيبان بلاوكراپونەوه و ئۆوانەى لای خویندكاران و نووسەران و خەلكى هەبوون. مەراقى من بۆ نەخشەى كوردستان لەناو دۆستانم دەنگى دابۆوه. هەر ئۆهەش بوو وای لە برادەرەم كەردبوو هەر نەخشەيەكيان دەست بكەوتبوايە يان كە لای كەسيك هەيە دانەيكيان بۆ دەهينام يان هەر نەبوايە شۆينەكەيان بۆ دەستنيشان دەكردم و منيش، هەر

چۆنىك بوايه، خۆم دەگەياندى. پاش نيورانه يەك كرێكار بە هەشتاوى بە پيلمەو هات و نەخشەىكى رەنگ سوورى لە باغەرى دەرھیناو" ئەو بە بۆ تۆ باشە" و دايه دەستم.

برادەرەكانم بیستبوویان نەخشەىەكى گەورەى كوردستان لە یەك لە دووكانەكانى شارى هەولێر دەفرۆشریت. منیش بۆ ئەو بە شوینەكە بکەوم پرسیارم لەو و لەو دەکرد. وەلى، لە ترسى ئاسایش، کەسیان دووكانەکیان بۆ هەلنەدەدام. پاش ماوہیەك زانیم ئەو دووكانەى دیوار بە دیواری بینایەى قوتابخانەکەى بەرامبەر بەریدی کۆن (*) بوو.

رۆژیکیان لە خاوەن دووكانەکە بە ژوور کەوتم و یەكسەر گوتم هاتووم بۆ نەخشەى كوردستان. دووكاندار ھۆپیکى لە خۆ زانى – نەخشەى چى و كى پیتی گوتوو نەخشە لێرە دەفرۆشریت – بۆ نەخشەكە هاتووم و ئەوئەندەى بخوازیت پیت دەدەم. بەس دانەیهكەم لە نەخشەكە دەوێت. دووكاندارەكە دیتی من وا رشتەكەمێك شلى کرد – باشە وەلى ئیمڕۆ نا یەك دوو رۆژى تر وەرەو بەزانم دانەیهكە بۆ پەیدا ناکەم. وەلى یەك دینار نرخیتی. تۆ بۆم پەیدا بکە و خەمى پارەت نەبێت. ئەرى بەراست ناوت چییە. ناوی خۆم و باو و باپیرم پى گوت و لە دووكانەكە دەرچووم. دواى دوو رۆژ بە ماتەماتە بۆ دووكانەكە چوومەو و پارەكەم لە دەستى نا ئەویش نەخشەكەى دامى – نابییت بە هیچ شیوەیەك ناوم بینى دەنا هەردووكمان تى دەچین. ئەو ترسى لە من هەبوو. منیش لە ئەو هەبوو. وەلى كە نەخشەكەم لە مالهەو لێك كردهو وەكو ئاویكى تەزیوم پى دابكریت وابوو. لەبەر ئەوہى هەمان ئەو نەخشەى كتیبی خلاصەىكى تارىخى كورد و كوردستان بوو. وەلى گەورەكراو بوو.

خەيالى نەخشەى كوردستان، دواى ئەوہى لە سالى ١٩٧٣ بۆ خویندى دکتورا بۆ مۆسكۆ چووم لە مێشكەدا بە تینتر بوو. ئەو بوو لە هەر ئەو كتیبخانەيەك ئەتڵەسى یان نەخشەى رۆژھەلاتى نێوەندى لى بووايه، یەكسەر و بەنھێنى سنوورى كوردستانم لە سەر نیشانە دەکرد. رۆژیکیان خویندكارىكى كورد لە كتیبخانەى ئینەسترانى لیترا تۆرە لە مۆسكۆ چاوى بە یەك لەو ئەتڵەسانە كەوتبوو كە من

* ئەو بینایە لە سالى ١٩٦٣دا حەرەس قەومییەكان كوردبوویانە گرتووخانە و بەندكراوەكانى ئەندام و لایەنگرانی حزبە سیاسییەكانى ئەو سەردەم بوو. دواتر بینایەكە رووخیندراو و زەویيەكەى كراو بە حەوشى پارێزگای هەولێر.

سنووری کوردستانم لی دهستنیشانکردبوو، یه کسه زهینی بۆ ئهوه چووبوو که من ئهوه کارهم کردووه.

نهخشهیهکی رۆژههلاتی نیوهندم له بازار کړی و دهستم دایه قهلهمیکی رهنگ سوور و وهک ههمیشه سنووری کوردستانم لهسه نیشانه کرد. بۆ ئهوهی کوردستانی لی دهرینم دهبوایه کهسیکی شارهزا له نهخشهسازی پهیدا بکه. سهرتا خویندکاریکی کورد، که کاری بازرگانی له مۆسکو دهکرد، قهولی ئهوهی پیلام خۆی ئهوه کهسه بدۆزیتهوه و خهرجی کیشان و چاپکردنی له ئهستۆ بگریت. وهلی، له بهر ئهوهی ههر یهکهو مه بهستیگمان له نهخشهکهدا ههبوو، ئهوه بۆ ناو و منیش بۆ زانست، قسهمان یهکی نه دهگرت. ئهوه دهیویست ملکهچی ئارهزووهکانی بم منیش ملم نه دهدا. هه موو جارێ دهیگوت "دوو سه لک له مه نهجه لیک جیگه یان نابیته وه" ئاخهرکهی ئهوه له قهولی خۆی په شیمان بۆوه و منیش که و ته وه سؤراگردن بۆ دۆزینه وهی شارهزایهک له نهخشه سازیدا.

ناوی بهرپرسی نهخشه ی له فه رمانگه ییکی دهوله تدا و له مۆسکو بۆ هه لدام و منیش دۆزیمه وه. له سه ر ئه وه ریک که وتین نهخشه ییکی سیاسی — ئیداری رۆژهه لات، له شوینی کاره کهی، کوپی بکات و بیدات به نهخشه سازیک که لای ئه و کاری ده کرد. منیش هه قدهسته کهی، که هه زار دۆلاریک بوو ؟، بدهم. رۆژیکیان ژنیک، به مه بهستی ئاشنابوون به کاره که و داواکارییه کانم، بۆ نهۆمی ۱۸ (فاکولتیتی جوگرافیا له وه نهۆمه دایه) له زانکۆی مۆسکو هات. نهخشه ی رۆژهه لاتی نیوهندم بۆ له سه ر میژیک پان کرده وه و باسی ئه وه م بۆ ده کرد که چۆن کاره کهی بکات. له وه قسانه دا بووین بهرپرسی خویندکارانی بیانی له فاکولتیتی (به ش. فه که لتی. دانشگده) جوگرافیا پهیدا بوو.

خهریکی چیت؟

نهخشه.

نهخشه ی چ ولاتیکی؟

کوردستان.

کاریکی زۆر مه ترسیداره. ها ده ته ویت خاکی ئێران. تورکیا. سوریا. عێراق له ت بکه یت.

خاکی کهس له ت ناکه م.

ئه دی چی ده که یت ئه وه ته نییه کوردستانی له سه ر نهخشه دیاری ده که یت. چی کوردستان هه یه؟

ژنە، دواى چەند رۆژان، بە خۆى و نەخشەىيىكى لولدىراو بۆ مالىەو لە گەرەكى رامنكى هات.

نەخشەكەم تەواو كردوو. بۆ ئەوەى كەموكورى تیدا نەبیت تەماشای بكە. تەماشای چى بكەم. جگە لە شارە ھەرە گەرەكانى كوردستان ئەوانى دىكەى تیدا نەبوو.

سەنە كوا ؟ ھەولێز كوا ؟ مەلاتیە كوا ؟ ئیتەر دەیان شارى دىكە. باشە تۆ شوینەكانیان دەستنیشان بكە و من خالیان بۆ دادەنێم. ئەو ناوانە لە ھەموو نەخشەىيىكى جوگرافى گشتیدا ھەبە. ئەو نەخشە ئیدارى - سیاسى نییە. بەلكو نەخشەىيىكى تۆپوگرافى بە پێوانە بچووگە و گەرە كراوە. ئەوەیان بە من داوە و منیش كارم لەسەر كردوو. سبەى لەسەر ئیش باسى ئەو گرفتارنە لەگەڵ بەرپرسەكە دەكەم. دەرکەوت نەخشەىيىكى تۆپوگرافىیان گەرە كردوو. دەیانەوێت ھەر چۆنێك بێت منى پێ رازى بكەن و ئەوانیش پارەى خۆیان وەرگرتوو. داواى پارەكەم كردوو.

دواى ھەفتەىەك پارەكەم وەرگرتوو. وەلى ٢٥ پرۆسینت، لەبەر ئەوەى دۆلار ھەستابوو، كەمتر لەوەى من پێشى یەك مانگ داووم. ئەو جارەش بەخت یار نەبوو. نەخشەى كوردستان لە دایك نەبوو. كێشانی نەخشەى كوردستان، لەبەر ئەوەى بە ئێركىكى نیشتمانى و نەتەوھىیم لە قەلەم دەدا، لەگەڵ خۆم بۆ سویدم برد.

رەشنووسى نەخشەى كوردستانم، بە ھەر شیوەیەك بوو، تەواو كرد. بۆ ئەوەى بە كۆمپيوتەر بىكەم، دەبوايە، لەبەر ئەوەى خۆم لێم نەدەزانى. كەسێك بۆكارى تەكنىكى بدۆزمەو. لەگەڵ كۆرپى ھەولێزى دانیشتووى ستۆكھۆلم كە چەند سال بوو خەرىكى ئەو كارە بوو و ناوى دەرکردبوو بە ٢٠ ھەزار كرۆن (نزیكەى ٧٠٠٠ دۆلار) رێكەوتم. وەلى ئەو، لەبەر ئەوەى پێشتر كارى واى نەكردبوو، ھىچى لەو كارەى من نەدەزانى. سەرەتا، بۆ ئەوەى كارەكەى بكات، دەبوايە خۆى فێرى پرۆگرامى ئیلوسترatۆر بكات. بۆ ئەو مەبەستە پرسىارمان لە سویدی و لە خەلكى دىكە دەكرد. تاكو واى لى ھات بە كەمێك زەحمەتیەو ئەوەى بۆ نەخشەكێشان پێویست بوو فێرى بوو. لەسەرخۆ كارەكەى دەكرد و لە ئێشەكە باشتەر دەبوو. وەلى، من پێم دەگوت ئەو خەتەم وا بۆ بكێشە ئەو خالەم بۆ وا لى بكە. ئێرەم بۆ لەتلەت بكە. ئێرەم بۆ رەنگ بكە. رەنگەكەى كال بێت. دواتر دەستى

بە منگە منگ کرد. من ئەو نەخشەى دەکەم و دەبى ناوى منىش لەسەر نەخشەکە بێت - تۆ چیت بەسەر ئەو نەخشەدايە؟ پارەى خۆت وەرگرتوو. هیچ کارىک بەبى رێنمايیکردنى منىش پێت ناکرێت. تۆ هى ئەو نیت نەخشەسازى بکەیت. ئاخەرەکەى ئەوەندە پارەى لەسەرى رێک کەوتبووین لە دەستم نا و کارەکەشى نەکرد. نەخشەى کوردستان ئەو کەرەتەش دونیای رۆنى نەبینى.

وەشانخانەى ئاپىک لە ستۆکھۆلم زانیبوو کە من خەریکی کیشانى نەخشەى کوردستانم و بۆم تەواو ناکرێت. ئەویش لەبەر هەستى کوردایەتى و قازانج پێشنیازی کرد رەشنووسەکەى بۆ فەرمانگەى نەخشەکیشان لە ستۆکھۆلم بەرین بۆ ئەوێ بۆمان تەواو بکات. بە دووان سەردانى ئەو شوێنەمان کرد. ئەوانیش دواى ئەوێ من بە کوردی باسى شتەکانم بۆ خاوەن کارەکە دەکرد و خاوەنى وەشانخانە بە سویدی بۆ کابرای دەگوتەو، داواى ۱۵۰ هەزار کرۆن (نزیکی ۲۲ هەزار دۆلار) ى کرد. پارەکە، لەبەر ئەوێ بۆ وەشانخانەکە زۆر بوو، دەستمان لە کیشانى نەخشەکە هەلگرت.

نەخشەى کوردستان، وەکو خۆم ئارەزووى دەکەم، جگە لە خۆم بە کەسى دیکە نەدەکرا. کۆمپیتوتەرەکەم، کە بۆ ئەو مەبەستە بە ۵ هەزار کرۆن لە کوردیكى کەرکوکى دانیشتوو سەتۆکھۆلم کەربوو و کورە هەولێرییەکە کارى لەسەر دەکرد، بۆ نینسەمان هێنايەو. وەلى کە دەستم دایى، لەبەر ئەوێ هیچم لى نەدەزانى، دەستم دەلەرزى و سەرى گێژ دەکردم. کیشانى خەتیک، کە خەلکى دیکە بە داگرتنى یەک دوگمە و نیو چرکە دەیکرد، دوو سى رۆژى دەبرد. جارى واش هەبوو هەر بۆم نەدەکرا. پرسیارم لە سویدیيان دەکرد. رۆژیکیان بۆ لای ژنیک چووم ئەویش سەرى لى دەرنەکرد و گوتى "باشە تۆ ئەوەت بۆ چییە؟". دواتر چەند کەرەت بۆ لای کورپیکى هەولێرى (مەحمود خۆشناو) چووم و هەندى شت لەو فێربووم. ئێتر بەرەبەرە فێرى ئەو فونکشانە لە ئیلوسترآتۆر کە بۆ کارى نەخشەکیشان پێویست بوو فێر بووم. کارەکانم خێراتر لەبەر دەپۆشت. وەلى، کیشەى نووسینی ناوەکانم بە کوردی، لەبەر ئەوێ ئیلوسترآتۆر ئەوکات هەر بە ئینگلیزى دەینوسى، بۆ چارەسەر نەدەکرا و چەند کەرەت، سەردانى ناوبراوم کردەو ئەویش بۆى نەدەکرا. ئەو کیشەى یەک لەو ھۆکارانە بوو کە ناوەکان بە کوردی لاتینی بنووسریت.

نەخشەى کوردستانم، دواى چەند مانگ لە کارى شەو و رۆژى و بە زەحمەتیکى زۆرەو، تەواو کرد و بۆ چاپم ئامادە کرد. هەنگین وەشانخانەى ئاپىک پێشنیازی

بلاوكردنهوهى نەخشەكهى كرد و خەرجى چاپكردى له ئەستۆگرت. ئەوه بوو به ۱۰ ھەزار كرۆن (نزيكهى ۸۰۰ دۆلار) ھەزار دانەى له چاپخانهيهكى ئەھلى له ستۆكھۆلم چاپ كرد. رۆژى ھەينى ريكهوتى ۱۷ مارتى سالى ۲۰۰۰، رۆژى تەواوبوونى چاپ، دانەى خۆم وەرگرت. دەرچوونى نەخشەكه، بۆ كوردستان سەپاندنى ناسنامە و بۆمنیش پىداھانتى تەزووى خۆشى به جەستەوه بوو. نەخشەى كوردستان، دواى تەواوبوونى له چاپ، له ولاتانى ئيسكەندناڤيا بلاوبۆوه. سەد دانەيىكى بۆ ئەلمانىا ناردرا و دانەشى لى گەيشتە بەريتانيا و فەرەنسا و ئىتاليا و ولاتى ديكە.

بردنهوهى نەخشەى كوردستان بۆ ناو ولات، لەترسى كيشەى خالى ھاتن و چوون له فرۆكهخانهكانى ئەنقەرە و تاران، ئىنجا خالى پشكنينى برايم خەليل و حاجى ئۆمەرەان و باشماخ، درەنگ گەيشتە كوردستان. دوو كەس كاتى گەرانهويەيان بۆ ھەولير نەخشەكهيان لەگەڵ خۆ بردبوو. يەكەكيان له خالى پشكنينى خابوور كورپىكى ھەوليرى (ديلان)، سەرەراى سزاي مادی ئەوئەندەى ھەز بەكەى بەر شلاق و شاپى پۆليسى گوومرگى سنوور كەوتبوو. بە ھەنەكەوه، ھەر نەبيت پارەكەم بەدەوه. ئيشەكەش با بە قوربانى تۆ بيت. ئەويديكەيان مامۆستايىكى زانكووى سەلاحەدين كوليرى زمان (د. جەمشيد ھەيدەرى) بوو. نەخشەكهى بە قەدراوى خستبوو ژیڕ روکزاك (جەنتاى پشنتى)ى يەك له مندالەكانى و له خالى سنوورى خابوور بى كيشە دەرپازى كردبوو.

نەخشەى كوردستان، چەند كەرەت بەو بى رەزامەندى و ئاگادارى وەشانخانەى ئاپىك و من له ئەوروپا و كوردستان، له لايەن دامودەزگاى فەرمى و ئەھلى و كەسان چاپ كراوئەتەوه.

يەكەم. وەشانخانەى ئاپىك.

وەشانخانەيهكى كوردبيە، خاوەنەكهى له نەوهى ئەو كوردانەن كە كاتى خۆى بۆ ئەستەنى قونیا له رۆژئاواى توركيە، دوورخراونەتەوه. كارى چاپمەنى كوردى و سویدی دەكات. ئەو وەشانخانە دواى تەواوبوونى نەخشەكه له بازاردا، بە ھەمان ئەندازە و بى دەستكارى و لەسەر پليتى چاپى يەكەم، نزيكهى ھەزار دانەى ديكەى له نەخشەكه چاپ كردهوه. پاداشتى من بە ھەردوو جارەن ۱۰۰ دانە بوو.

دووەم. وەشانخانەى بەرھين

وەشانخانەيهكى كوردبيە، لە شارى كيۆن لە ئەلمانىادا. خاوەن و كارمەندەكانى لەو كوردانەن كە لە باكوورى كوردستانەوه بۆ ئەو كۆچيان

کردوو و کاری چاپمەنی دەکەن. ئەو وەشانخانە یە بێ رەزامەندی و ئاگاداری وەشانخانە ئاپیک و من نەخشە کوردستانی، دواى سەرینەوێ ناوی ئیمە لە ساڵی ۲۰۰۶ دا و نووسینی 5864857|0172 TELDA verlag Medeni Ay بۆلاوکردهوه. لە وەلامی تەلەفۆنی ئیمە دا ئەوێ نەخشەکەى چاپ کردووتەو ئیستا لیترە کار ناکات و بێ ئاگاداری وەشانخانە ئەو کارەى کردوو. بێ وێژدانیهکی گەورەى لەگەڵ وەشانخانە و دانەری نەخشەى کوردستان کردوو.

سێیهەم. گۆران جەلال

نەخشەى کوردستانی، بە مەبەستی چاپکردنەوێ لە کوردستاندا، لە جەمشید هەیدەری خواستیۆو. نەخشەکە، لەبەر ئەوێ کاتی خۆی بە قەدکراوی گەیاندرابۆو کوردستان، خراپ گەچراپوو و شوینی قەدەکان بە رووی نەخشەکەو دياربوو و نە دەشیا بەو شیۆهێ هەیه کۆپی بکریتهوه. کارمەندیکی چاپخانەى پەرورده لە هەولێر بە ناوی زاگرووس، کە ئەوێ بیستبوو، نەخشەکەى سکان کردبوو. پاشان بە قوتۆشۆپ شوینه گەچراوەکانی کە گەلیک زۆربوون یەک بە یەک لابردبوو. نەخشەکەى، دواى ماندوووبوونیکی زۆر، ساف کردبوو و بۆ کۆپیکردنەوێ ئامادەى کردبوو. لە ساڵی ۲۰۰۵ دا و لە هەولێر سێ هەزار دانەى بێ دەستکاری و بە زیادکردنی مافی چاپکردنەوێ بۆ (گۆران جلال) پارێزراوه لى کۆپی کردبوو. وەلى لەبەر ئەوێ بە لاتینی بوو و کەمیک درەنگ لە چاو ئەو نەخشەیهی بازارێکی سلیمانی بە مەبەستی پوول پەیداکردن خستبوو بازارپەوه، رەواجی کەم بوو.

چوارەم. فەرەهەنگخانەى سلیمانی

فەرەهەنگخانەى ناوبراو، پێشنیازی چاپکردنەوێ نەخشەى کوردستان و چاپکردنی نەخشەى باشووری کوردستانی کرد. بە مەرجیک ناوەکان لە شوینی لاتینی بە کوردی بنووسرینهوه. نەخشەکەم ئامادە کرد ئەوانیش بە چەند ملیۆن دینار لە چاپخانەى (.....) سەر شەقامی شۆرش هەر یەکەو پینچ هەزار دانەیان لى چاپ کرد. کەوابی ئەمەیان بۆ نەخشەى کوردستان و هێ باشووری کوردستان (چاپی یەکەم – دەزگای موکریان. ساڵی ۲۰۰۷ تیراژ ۳۵۰۰) چاپی دووهم بوو. پاداشتی من، جگە لە ۲۰۰ دانەیهک، ۲۰۰ هەزار دینار ؟ بوو. نەخشەکان بە خۆرایى بەسەر دامودەزگا و خەلک بەشرایهوه و تەواو بوو.

پێنجەم. ھۆشیار مەدەدەمین ڕەشید

ئەمەیان لە ھەولێر کاری نەخشەسازی بۆ خۆی دەکات و تاكو ئیستا چەند کاری سەر بەخۆ و بە ھاوبەشی لەو مەیدانەدا کردووە. ئەتەسەسی سیاسیی کوردستان و ئەتەسەسی کەرکوک و نەخشەى ئەستانەکانی ھەولێر و دەوک و سلێمانی ناوی ئەوی و ھیدیکەى لەسەر نووسراوە.

رۆژیکیان لە کوشکەکەى سەر جادەى باتە چاوم بە نەخشەییکی قەدراو کەوت و لەسەری نووسرابوو نەخشەى کوردستان (نەخشە ٢). کە چاوم بە کلکی نەخشەکە کەوت یەكسەر زەینم بۆ نەخشەى کوردستان چوو. دەستم دایى و لیکم کردووە و بە دیقەت سەروبەم کرد. بۆم دەرکەوت، کتومت ئەوێهە کە من کردوومە و سالی ٢٠٠٥ و ٢٠٠٧ لە ھەولێر بە لاتینی (سالی ٢٠٠٥) و کوردی (سالی ٢٠٠٧) بڵاوکراوەتەو. ھەلى بە دیزاینیکی دیکە و رازاندنەوێ بە ھەندیک وینەى شارەکانی کوردستان و دەستکاری کردنی رینووسی ھەندیک لە ناوھەکان، ئەویش بە نەزانی، و بە نووسینی کوردی و بى ئاماژەکردن، ھەر نەبوايە وەکو سەرچاوە، بە وەشانخانەى ئاپیک و دانەری نەخشەکە و شوین و سالی چاپکردن.

ئاشنايم لەگەل ناوبراودا، ئەگەرچی ھاوشار بووین، نەبوو و ناشزانم گەر پیشتر لە شویتیکدا چاک و خۆشیمان لەگەل یەکتەدا کردبێت. نمرەى تەلەفۆنەکەیم لە ناسیاویک وەرگرت و ئیوارەکەى تەلەفۆنم بۆ کرد. دواى خۆ پیناساندن.

ئەرى کاکە ئەو نەخشەى منت بۆ بە ناوی خۆت چاپ کردووتەو؟

نەخشەى چی؟

کوردستان.

نەخشەى تۆ نییە. نەخشە خۆم کیشاومە و ھیچ پەيوەندى بە نەخشەى تۆ نییە.

تۆ لەبەر ئەوێ شارەزای جوگرافیای کوردستان نیت ناتوانیت نەخشەى وا

بکیشیت.

تەماشای چەندین سەرچاوەم بە زمانى تورکی و فارسى و کوردیش ھەر ھیچ

کردووە. ھەر وەھا لە ئینتەرنێت گەلیک شتم دەرھیناوە.

ئەدى کوا ناوی سەرچاوەکان؟

خۆ راست دەکەى ئەو لە بیرکراوە.

ھىچ سەرچاوەیەك جگە لە نەخشە و جوگرافیای کوردستان بەو شیوہ

زانبارى تیدا نییە.

باشە ئەدى سنوورەكەت لە كئ كۆپی كردووتەو؟ خۆت دەزانی كوردستان
ولاتیکە وەكو ولاتانی دیکە سنووریکی پیناسراوی نییه. هەر لەبەر ئەمەشه هەر
یهكەو بە ئارەزووی خۆی نەخشەى كوردستان دەكیشیت.
باشە ئەگەر نەخشە هی خۆت بیت دەبی بزانی نەخشەى جەرەوبالادە لە
رۆژەلاتی كوردستاندا كەوتووتە كیندەر ؟
ئەوجا ئەتوو. ئەو كەوتووتە كیندەر. ناوی ئەو ناحیەیه چیه. پیت دەلیم
نەخشە نەخشەى خۆمە. چما پیاو هەموو شتیکی لەبیر دەمینیت؟
ئەو نەخشە بە تۆ ناکریت. تۆ هی ئەو نیت بتوانی نەخشەى وا بكیشیت.
دەزانی ئەو نەخشە كە تۆ بە ناوی خۆتەو بەلاوتكردووتە ۱۵۰ هەزار كرۆن
خەرجی بوو. ئیستاش لە كوشكەكان بە ۷ هەزار دینار دەفرۆشیت.
"دەزانی ئەگەر تۆ نەبوایت ئەو قسانەم لئ قەبول نەدەكردی"
لەسەر هەقى خۆشم گەفیشم لئ دەكەى؟
دەتەم بە دادگا و پارەكەشت لەسەر دەكەمە مال.
چی دەكەى بیکە.
شەویك ناسیاویکی ناردبوو.
كیشەیهك، لەسەر نەخشەى كوردستان، كەوتووتە نیوانتان. ناوی منیش لەسەر
نەخشەكە نییه.
ئەرى بەراستی داواى چەندى دەكەى؟
داواى هیچ ناكەم تەنیا ئەو نەبیت كە ئەو نەخشەكەى منى بە ناوی خۆیهو
بلاوتكردووتەو و بە ۷ هەزار دینار دەفرۆشیتەو.
دەبوايه سەرچاوەكانى بنووسیبوايه وەلئ ئەوێ نەكردووه.
من تێى دەگەینم و كیشەكەى چارەسەر دەكەین.
كەنگین دەیدەى بە دادگا ؟
بۆلای ئاوقات شاكر رۆژبەیانى چووم و كیشەكەم تێ گەیاندووه. داواى
هەندى زانیارى، بۆ ئەوێ دەعوای لەسەر قەید بكات، كردووه.
بى وێژدانى لەو شێوێ وەكو بیستوومه و زانیومه لە كەسانێك دەكریت داواى
دەرچوونیان لە ژياندا. وەلئ ناوبراو، ئەوەندە تامەزرو بووه، خۆى بۆ نەگیراوه
تاكو من لەبەر چاوان بزر دەبووم.
چاپكردنەوێ بەرھەمی خەلك، بە ناوی خۆتەو، هەر كەسیك بیکات،
رەوشتیكى یەك جار ناشرینه لە مرقدا. پیاوی لە جیاتى ئەوێ لە ناو خەلك جوان

بكات ناشرینی دەكات و هەردەم پەنجەى دزی بۆ درێژ دەكرێت. كۆمەلگای كوردی كەسانی وای تێدا، لەبەر ئەوەى نەفس نزمیكى گەورەیه، زۆر كەمە و هیوادارم ئەوەى هەشە بیر لە خۆیان و منداڵەكانیان بكەن و دەست لەو ئاكارە ناشرینه هەلگرن. ئەگەر كەسیك دەیهوێت خزمەتى ولات بكات با بە رەنچ و شانی خۆى بىكات نەوێك بە هی خەلكانیكى دیکەوه.

زیتەر لە ۱۰ سال خەریكى نەخشەى كوردستان بووم. بى وێژدانى لەوه گەورەتر دەبى چى بێت كەسیك بێت و بە ناوى خۆیهوه بلأوى بكاتەوه و بە هیچ جۆرىك ناوت نەهێنى. قسەى خۆمان بێت ئەوه دووهم كەپەتە ئەو غەدرە لە من بكرێت. جارى یەكەم كەتیبێكم، لە لایەن مامخان شیروانى (ناوى خواستەمەنى هەولێرییه)، دواى دەسكارییكى كەم و زیادكردنى هەندى قسەى ناشرین، بە ناوى خۆى چاپ كردهوه.

ناسیاویك هەردووكمانى لە هوتیلی چوارچرا، بۆ چارەسەرى كێشەكە، روو بەرووى یەكتر كرد.

ئێوه هەردووكتان دەتانهوێت خزمەتى ولات بكەن. ئێستاكەش ئەوه لە بەینتان رووى داوه، وا باشە بى دادگا كێشەكە یەكلا بكەنەوه.

من ئەو كارەم لە پێناوى ولات كردووه. والله و بالله بۆ پارە نەمكردووه. پارەم لە دەوى منداڵەكانم گرتووتەوه و نەخشەكەم پى چاپ كردووه. تاكو ئێستاكە ۱۰۰ دانەم لى نەفرۆشتوووه و من بە ۷ هەزار دینار نایفروشم. رەنگە كە خاوەن كوشك دەبینیت كەسیك تامەزرووى شتیكە داواى زۆر بكات. من گەلى سەرچاوەم تەماشای كردووه.

باشە ئەدى سنوورەكەت لە كى وەرگرتوووه؟

"سنوورەكە لە نەخشەكەى تۆ وەرگیراوه"

گرنگ لە نەخشەى كوردستان سنوورەكەیتى. كە ئەوەت كرد ئەویدیكە ئاسان دەبیت. هەروەها ناوەكانت، لەبەر ئەوەى ئاشنایەتیت لەگەل زمان و سەرچاوەى فارسی و توركى نییه، بە هەڵەت نووسیونەتەوه. تۆ پێت وابوو من ناوەكانم بە هەڵە نووسیوه و تۆ راستت كردووتەوه؟ دلنایات دەكەم لەوەش بە هەڵە چوویت.

پێم نالێیت تۆ بۆ خۆت تووشى ئەو كێشەیه كردووه. دەزانى قونسولێ فلان دەوڵەت شكاتیان لى كردووم. لە پێشانگای كتیپیش لە ئەلمانیا نەخشەكەیان دپاندبوو و شەپ رووى دابوو. ئەو سەرئێشەت بۆ چى بوو. با منیش ناویكم هەبێت.

وەکو کابرا و کانی گوندیت کرد.

باشە چیت دەوێت بۆت بکەم؟

نەخشەکە وەکو خۆی چاپ بکریتهو و لەسەری بنووسریت. نەخشەی کوردستان. دانەر عەبدوللای غەفوور. نەخشەسازی فلان کۆری فلان. هەروەها بنووسریت ناوی دانەر لە چاپی یەکەم لە بیرکراوە. هەندیک لە ناوەکانم دەستکاری کردووە و رەنگەکانم گۆپیوە و وێنەم زیاد کردووە.

هەر بۆ ئەوەی خەڵک بزانی دانەری نەخشەی کوردستان عەبدوللای غەفوورە، لەگەڵی پێک هاتم.

نەخشەکە، دواى تێپەربوونی چەند مانگێک، وەلى بە ئەندازەیهکی بچووکتر و لەسەر کاغەزێکی خراپ، چاپ کردەووە. ئەمەى خوارەووەى لەسەر نووسیوە. سەرچاوەکان

- سەردان بۆ زۆریک لە شوێنەکان.

- دکتۆر عبدالله غفور - نەخشەى کوردستان - چاپى دووهم. فەرھەنگخانەى

سلیمانی - هەولێر - ۲۰۰۷

(کە زۆربەى زانیارییهکانى ئەم چاپە لەو وەرگیراوە)

- چەند نەخشەیهکی تر لە سایتهکانى ئەنتەرنێت

تێبینیم لەسەر لیستی سەرچاوەکان:

- پێم وایە ئەو شوێنانەى کە سەردانى کردوون نابێت ئەوەندە بێت. دەیان

سالە خەریکی گەپان و سووپانم لە کوردستاندا هێشتا دە لە سەدم نەبینیوە.

- مەبەست لە زۆربەى زانیارییهکانى ئەم چاپە، واتە ئەو چاپەى ئەو

کردوویەتییهووە.

- زۆر نەخشە لە سایتهکانى ئینتەرنێت دەست دەکەوێت. وەلى، لەبەر ئەوە

راگەیاندراوین و پێن لە کەموکۆرى، بۆ ئەوە ناشین بکڕین بە سەرچاوە.

کێشانی نەخشەى کوردستان، بابەتیکی یەكجار ناسکە، لەبەر ئەوە داوا لە

گشت لایەک بە تاییهتی ئەوانەى مەبەستیان ناوێرکردن و پارە پەیداکردنە، دەست

لە نەخشەى کوردستان هەلگیر. بەو کارەتان خزمەت بە کوردستان و زانست

دەکەن. با خۆمان و ولاتانی دەورووبەرمان لەو نەخشەى کە من کێشاومە رابینین و

بە دیفاکتۆ (ئەمرى واقع) ی بکەین.

شارۆچکەى نینسەمان - سوێد

۲۸ - ۲۹ / ۸ / ۲۰۱۳

میژووی پۆژنامه‌وانیی کوردی

له پۆژمه‌لاتی گهرمیان ۱۹۳۹ - ۱۹۷۲

م/ نه‌حه‌مه‌ده ناسر (نه‌حه‌مه‌ده پاوه‌ر)
به‌شی میژوو - کۆلیژی په‌روه‌رده - زانکۆی گهرمیان

به‌رایي :

به‌وه‌ی ناوچه‌ی گهرمیان سنوور و پیده‌شتیکی به‌رفراوان ده‌گریته‌وه، ناکریت له‌ چوارچیوه‌ی بابته و نووسینیکی وا کورتدا قسه‌ له‌سه‌ر ته‌واوی ئه‌و لایه‌ن و قۆناغه‌ی بکه‌ین که میژووی پۆژنامه‌نووسی کوردی له‌م سنووره‌یدا به‌ خۆیه‌وه بینویسته‌تی، به‌لکو لی‌ره‌دا و له‌ چوارچیوه‌ی ئه‌م نووسینه‌ماندا بۆئه‌وه‌ی به‌دواداچوونه‌که‌مان تاراده‌یه‌کی زیاتر چرتر بکه‌ینه‌وه و ته‌واوی ئه‌و شار و شارۆچکه و ناوچانه‌ش بگریته‌وه و بیکه‌ینه‌ بابته‌ی لی‌دوان و قسه‌کردن که ئی‌مه ده‌مانه‌وی‌ت له‌ گێرانه‌وه و تۆمارکردنیکی وادا، تاراده‌یه‌ک به‌وردی و به‌پوختی له‌سه‌ری بدوین و باسی لی‌وه بکه‌ین، که ئه‌مه‌ش بۆ خۆی ده‌کریت ناوی لی‌ بنین چاوپاخشاندن و به‌دواداچوونیکی خیرا، سه‌باره‌ت به‌ سه‌ره‌ل‌دان و گه‌شه‌کردنی بواری پۆژنامه‌وانیی کوردی له‌ پۆژمه‌لاتی گهرمیان و ناوچه‌ی گهرمه‌سێردا.

گه‌ل‌ه‌کردن و ده‌ست‌نیشان‌کردنی ناو‌نیشان‌یکی له‌م ته‌رحه‌ش په‌نگه ده‌ستمان کراوه‌تر و چوارچیوه‌ی بابته‌که‌مان به‌ باشی دیاری‌تر بکات، له‌ هه‌مان کاتیشدا هه‌چ گومان‌یکی ئه‌وتۆی تیدا نامینیته‌وه، که ئه‌رک و تی‌بینی ورد و قسه‌کردنمان سه‌باره‌ت به‌ بابته‌که‌ ئاسانه‌تر ده‌کاته‌وه، ئه‌مه‌ش له‌کاتی‌کدا که وتمان: ناوچه‌ی گهرمیان ده‌بی‌ت هه‌ر له‌ ناوچه و شاره‌کانی که‌رکوک، چه‌مه‌مال و دووز خورماتووه‌وه بی‌گه‌رین و به‌ وردی له‌سه‌ریان بدوین تا ده‌گاته‌ شاره‌کانی کفری، که‌لار، خانه‌قین، ته‌نانه‌ت به‌ ده‌ربه‌ندی‌خانی‌شه‌وه، به‌لام که وتمان پۆژمه‌لاتی گهرمیان، ئه‌وا هه‌چ گومان‌یکی ئه‌وتۆی تیدا نامینیته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی مه‌ودای نووسینه‌وه‌که‌مان ئاسانه‌تر و چرتر بکاته‌وه و زیاتر ئه‌و شار و شارۆچکه و ناوچه ئاوه‌دانی‌یه‌نه‌ش بگریته‌وه، که له‌ دیزه‌مانه‌وه که‌وتوونه‌ته ئه‌مبه‌ر و ئه‌وپه‌ری

پووبارى (سيروان) ەو، ئەم ناوچە و ھەريەش بەھوكمى پۇژگار و ئەو ھەلومەرج و ئاستەنگە جۆر بەجۆرى كە ھەيىووە و پۇژ بەپۇژ بەسەريدا ھاتووە، بەپادەيەكى كەمتر ئارامى و ھيمنى بە خۆيەو بەينيەو، جگە لەوەش دەزگا و ناوئەدەكانى خويئەن و پووناكبرى كوردى بە ھەموو بەشەكانىيەو ەدرەنگتر و زۆر بەزەحمەت تاييدا چەكەرە و گەشەي كردووە، بۆ نمونە : ھەرچەندە ھەر دوو شارى كفرى و خانەقەين لەم سنوورەدا، بۆ خويان دوو ناوئەدى لەميژيەي زۆر ئاوەدان و ھاوكات دوو سەرە پيگاي كاروانىي گرينگ بوون، بەوەي يەكەميان : ماوئەيەكى زۆر دەروازە و شارپيگەي ئەو كاروانىيانە بوو، كە لە شارى سليمانى و دەرووبەريەو گوزەرى ليئو كراو بەرەو شارى كەركوك و ناوچە و شارە ئاوەدانەكانى وەك بەغدا و لەويشەو بەرەو ناوئەپاست و خوارووي عيلاق، ھەرەھا دووەميان : پيگەيەكى سەرەكى بوو بەرەو سنوورەكانى ولاتى فارس (ئيران لە سالى ۱۹۳۵) ەو و ناوچە و شارە ئاوەدانەكانى تىرى پۇژھەلات، بەجۆريك ئەم دوو شار و ناوچەيە بە گشتى ناويان لە زۆر تۆمار و نووسراوى ميژووناسان و گەپيدە و پۇژھەلاتناسى بيانى و ئيسلاميشدا ھاتووە، كە بۆ مەبەستى جۆر بەجۆر بەم سەرزەمين و ناوچەيدا گوزەريان كردووە و تا پادەيەكى زۆرباش باسيان لە سەربردە و چۆنييتى ژيان و ئەو ھەلومەرجەيان كردووە، كە بارودۆخى كۆمەلايەتى، ئابوورى و سياسى... تاد ئەم ناوچەيە بەدریژايى ميژوو بەخۆيەو بەينوويەتى.

جا بۆ گەيشتنە ئەنجاميكي پوخت و بەدواداچوونيكي بابەتييانە، ھەرچەندە لەوانەبۆ تارادەيەك سادە بيئە بەرچاو، بەسەريەكەو ناوئەركۆكى نووسينەكەمان بە سوود وەرگرتن لە كۆمەلەيك سەرچاو و، ديدەنى (مقابله) و دەستنووسى پەيوەنديدار بە بابەتەكەو وەك لە ليسى پەراويژ و سەرچاوكاندا ئاماژەيان بۆكراو، دابەشمان كردووە بەسەر كورتەيەكى بەرايى و سى تەوهرى سەرەخۆدا يەكەميان : ليكدانەو و بە دواداچوونيكي خياريە سەبارەت بە ميژوو و سەرھەلدانى پۇژنامەوانىي كوردى لەم سنوورەدا كە بابەتەكەي بۆ تەرخان كراو، بەتايبەتى لە ماوئەي جەنگى دووەمى جيهانى و تا دەگاتە كۆتايىيەكانى سالى ۱۹۵۴. دووەميان : لەو ماوئەيەو سەرچاو دەگرى كە شۆپشى ۱۴ ي تەممووزى

سالى ۱۹۵۸ دىتە كايەو، بەتايبەتى لە شارىكى وەك خانەقەنى ئەو دەمانەدا چالاكى پۇژنامەوانى كوردى بە ھەردوو زمانى كوردى و ەرەبى لەو شارەدا بە چ ئاقارىكدا پۇشتوو و دواتر چ ئەنجامىكى لى دەكەوتتەو. تا دەگاتە سەرۆبەندى رىككەوتننامەى ۱۱ى مارتى سالى ۱۹۷۰ى نىوان حكومەتى عىراق و سەركردايەتى شۆرشى كورد. ھاوكات تەوهرى سىيەم و كۆتايى درىژە و وردەكارىيەكانى ئەو چالاكىيە پۇژنامەوانىيە دەگرىتەو خۆى، كە لە سالى ۱۹۶۲ ەو لە شارى كەلار و دەووبەرى كفرىي ئەمپۇدا و بەشىوازی جىاواز و دەستاو دەست بلاو كراونەتەو تا ناوەندى ھەفتاكانى سەدەى بىستەمى پابردوو.

ئەوھشى كە زۆر پىويست بىت لەم بارەيەو بوترى و وەك ئاستەنگىكى بەرچا و باسى لىو بەكرىت، بە زۆرى نەبوونى سەرچاوەى پىويست و دەست نەكەوتنى زۆرىي ژمارەى ئەو گۆڤار و پۇژنامەيە كە لەو ماوەيەدا و لەو ھەلومەرجەدا بلاو كراونەتەو كە ناوئىشانى بابەتەكە: (مىژووى پۇژنامەوانىيە كوردى لە پۇژھەلاتى گەرمياندا ۱۹۳۹ - ۱۹۷۲) دەگرىتەو خۆى، بۆيە ئىمەش بە ناچارىيەو و سەبارەت بە شىوازی ناوەرۆك و سىستەمى بلاوكردنەو، پەنامان بردۆتە بەر دىدەنى و چاوپىكەوتنى جۆرەجۆر، بەتايبەتى لەگەل زۆرىك لەوانەى كە دەستيان لە بلاوكردنەو ئەو گۆڤار و پۇژنامە و بلاوكرانەدا ھەبوو ەيان ھەر ھىچ نەبىت لىيەو نەزىك بوون و تارادەيەك ئاگايان لە چۆنىتىي بلاوكردنەو و دەركرديان ھەبوو. كە ئەمەش بۆخۆى پىويستى بەماندووون و پشوو درىژىيەكى زۆر ھەبوو، بۆ ئەوھى بتوانىت لە كات و ماوەيەكى گونجاودا زانىارىيەكانت دەست بەكەوت و تۆماریان بەكەيت و ھەليان بسەنگىنى و ئەوجا بىانكەيتە كەرەستەى خاوى نووسىن و سەرچاوەى بابەتەكە.

ته‌وه‌ری یه‌که‌م

سه‌ره‌له‌دانى رۆژنامه‌وانیی گه‌رمیان

له‌ هه‌لگیرسانى جه‌نگى دووه‌مى جیهانى به‌دواوه ۱۹۳۹ - ۱۹۴۵

له‌ کاتی‌کیشدا ئه‌گه‌ر بمانه‌وێت له‌ سه‌ر گه‌شه‌کردن و له‌ بواری سه‌ره‌له‌دانى بزافى پۆژنامه‌وانیی کوردی ناوچه‌ی گه‌رمیان بدوێین، ئه‌وا ده‌بی‌ت جه‌خت له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ بکه‌ینه‌وه‌ که‌ به‌شی‌وازیکی سه‌لمینراو و به‌لیک‌دانه‌وه‌و به‌لگه‌ی زیندووی ورد‌ه‌وه‌ له‌ ماوه‌ و وه‌رچه‌رخانیکی میژوویی ئه‌وتوو ده‌ست پێی بکه‌ین، که‌ به‌شی‌وازیکی زۆر دروست و گونجاو بمانگه‌یه‌نێته‌ ئه‌و ده‌ره‌نجامه‌ی که‌ به‌پێی (کروئۆلۆجیا)ییکی میژوویی پاست و په‌وان قسه‌یان له‌ باره‌وه‌ بکه‌ین، واته‌ به‌ داتا و به‌میژوو و هه‌روه‌ها به‌ ناو و به‌ده‌ست‌نیش‌ان‌کردنی ئه‌وه‌ی که‌ هه‌بووه‌ تا بتوانین وه‌ک پووداوگه‌لیکی میژوویی بیانخه‌ینه‌وه‌ به‌رده‌ستی خوێنه‌ر و توێژی پووداوگه‌لی و ده‌سته‌بژیری کورد. دیاره‌ که‌ ئه‌مه‌شمان وت : به‌ پای ئیمه‌ و سه‌باره‌ت به‌بابه‌تیکی وا له‌م سنوور و ناوچه‌یه‌دا، ده‌بی‌ت به‌وردی بگه‌ڕێینه‌وه‌ بۆ پووداوگه‌ل و میژوویه‌کی زۆر نزیک، که‌ ئه‌وه‌ش بۆخۆی سالان و ماوه‌ی به‌رپابوونی جه‌نگی دووه‌مى جیهانى (۱۹۳۹ - ۱۹۴۵)ه‌، به‌تایبه‌تی کۆتاییه‌کانی ئه‌و وه‌رچه‌رخانه‌ میژوویییه‌، واته‌ له‌و ده‌مانه‌وه‌ ده‌ست پێی ده‌کات که‌ پێک‌خراو و حزبیکی سیاسى وه‌ک حیزبى هیوا (۱۹۳۷ - ۱۹۴۵)^(۱) به‌ ته‌واوی له‌م ناوچه‌یه‌دا چالاکی و سه‌ره‌تای پێک‌خستنه‌کانی ده‌رکه‌وتوو و هاوکات کۆمه‌ڵێک که‌ سایه‌تی چالاک و دیاری ناوچه‌که‌ی وه‌ک : مه‌لا سه‌ید هه‌کیمی خانه‌قین (۱۸۹۲ - ۱۹۵۷)، په‌شید ئیسماعیل باجه‌لان (۱۹۲۰ - ۲۰۰۱)، عه‌زیز پشتیوان (۱۹۱۲ - ۸/۷/۲۰۰۱)، مسته‌فا نه‌ریمان، محمه‌د ئه‌حمه‌د قه‌ره‌داغی - پشکو (۱۹۱۷ - ۱۹۷۲)، دکتۆر موکه‌ره‌م شێخ جه‌مالی تاله‌بانی و شێخ عه‌تای تاله‌بانی..... تاد له‌ پیزی پێک‌خستن و ته‌نانه‌ت له‌ ده‌سته‌ی بالایی پێک‌خستنه‌کانی بوون، سه‌ره‌پای ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ لایه‌نگیر و ئه‌ندامی کارای تایبه‌ت، له‌ هه‌مان کاتیشدا ئه‌م پارتیه‌یان حیزبه‌ سیاسیه‌ به‌شی‌وازیکی به‌رفراوان توانیویه‌تی له‌م سنووره‌وه‌ مه‌ودای پێک‌خستن و چالاکیه‌کانی خۆی درێژه‌ پێی بدات و ته‌نانه‌ت یه‌کێک له‌ بواری چالاکیه‌کانی له‌م

سنوور و ناوچەیدا ئەوەی بوو، لە سنووری گەرمیان و شاری کفری و بەتایبەتی لە گوندیکی وەک (زەرداوی سەرۆ) ی ئەو دەمانەدا کە هەریەک لە: مستەفا نەزیمان (١٩٢٥ - ٢٧ / ٥ / ١٩٩٤)^(٧) و شیخ عەتای تالەبانی (١٩٢٥ - ٢٠٠٠)^(٨) و دکتۆر موکەررەم جەمال تالەبانی بۆ بایان لێوە کردوو، بریتی بوو لە بلۆکردنەوێ بلۆکراوەیەکی ناو بەناو بە ناوی (شیلان) هەو و لە ماوەی سالانی (١٩٤٤ - ١٩٤٥) دا و بەشیوازیکی نەینی شیخ عەتای تالەبانی بەخۆی وەک بالی پیکراوی (هێوای ئازاد - الامل الحر) لە پێزەکانی پارتی هێوادا، بەتایبەتی چاپ بلۆکراوەکە ئامادە کردوو و دواتر بەناو کۆمەڵانی خەڵک و ناوچەکەدا دەستێوە دەست بلۆکیان کردۆتەو^(٩)، هاوکات مستەفا نەزیمانی لە بیرەو هەریەکەکانی خۆیدا سەبارەت بە بلۆکراوەی ناوبراو وای دەگێڕێتەو کە ئەو بلۆکراوەیە: ناوی (شیلان) بوو و لەگەڵ ئەوەدا باسی لەوەش کردوو و وتویەتی: ((لە ئاوازییەکی خۆی واتە: (گوندی زەرداوی سەرۆ) بە تایی لە چاپی ئەدا و ئێمەیش نووسینمان دەدا))^(١٠) بە مەبەستی بلۆکردنەو، هەندێ سەرچاوەش باس لەوە دەکەن کە (گواهی ؟) بە شیوازیکی نەینی ژمارە گەشتبێتە ژۆرینە شاره کوردییەکان و چەند ژمارە کیشی گەشتۆتە هەولێر و بەغدا، جگە لە مستەفا نەزیمان و شیخ عەتای تالەبانی هەریەک لە: محەمەد توفیق وردی، محەمەد قەرەداغی، محەمەد نەجیب تالەبانی و شیخ حوسێن بەرزنجی لەوانە بوون کە پۆلیان لە بلۆکردنەویدا هەبوو و سەرەتا بە دوو لاپەرەیی و پاشان بە چوار لاپەرەیی بەسەرێکەو (١٥٠) ژمارە لێ بلۆ کراوەتەو^(١١).

هەرچەندە ئێمە بەپاشکاوییەو بەگومانین لە (١٥٠) ژمارە بلۆکراوەی (شیلان) و تەنانهت دکتۆر موکەررەم تالەبانی (١٩٢٣)ش بۆ پاستی و بۆ میژوو جەخت لەسەر ئەوە دەکاتەو کە ئەو: ((ژۆری ژمارەکانی پێ گەشتوو و خۆیندوویەتیەو، بەسەرێکەو نزیکە (١٤ - ١٥) ژمارە لێ دەرچوو و لەوە زیاتر تێپەری نەکردوو، ئەوانەشی کە لەگەڵ ئەو بالی (هێوای ئازاد) دا بوون کە ئەو بلۆکراوەیان دەرەکرد لە (گوندی زەردا) و هاوکارییان دەکرد و تیایدا دەیاننووسی بریتی بوون لە: شیخ عەتای تالەبانی، مستەفا نەزیمان و کەسیکی تر

کەرەم)دا کە تیایدا وەکو خۆی باسی لێوە کردووە، کارگێڕی لادی بوو، لە نیوان (۲۵ / ۱۹۴۲/۶ - ۱۹۴۲/۱۱/۲۳) دا واتا لە ماوەی شەش مانگی تەواودا توانیبوو (۲۴) ژمارەى تەواو لە پۆژنامەى (باسەرە) بلأو بکاتەو و ھەرۆھکو خۆشى سەرەتا لە بارەى گواستەو و پازە و چوونىو بۆ شارۆچکە و دەست بەکاربوونی وەك فەرمانبەرێكى میرى دەنوسیت : ((لە پاییزی سالى ۱۹۴۱ گەشتە (قادر کەرەم) لادیە کە بە گەرمیان دەژمێردریت. دەشت و ھەردە. شەست ھەفتا گوندیک (۱۰۰۰۰) کەسیکی تیدا بوو، بەلام قادر کەرەم کە خۆی بنکەى لادیە کە بوو ھەر سەد مائیک دەبوو کە ژمارەیان دەگەشتە (۵۰۰) کەسیک، بە ھەموو لادیە کە تاکە یەك خویندنگا و نەخۆشخانەىک و یەك بنکەى بالبازی تیدا بوو... چەمى باسەرە بەناویدا تێپەری دەکرد، دروستکردنى بەرە و قالچە و پایەخ و خورج و ھەگبە و بابەتى پەشمال و دەواریشى تیدابوو. بەتیکراى ناوچە کە ھەژار بوو. نەخۆشى و (نەخویندەوارى)یش لە ناویدا فەرمانرەوا بوو...تاد))^(۱۰).

جگە لەوێش شاکر فەتاح لە بارەى پۆژنامە کە یەو وەك ئەوێ ھەر لە ۲۵ حوزەیرانى سالى ۱۹۴۲ ھو کە دەست دەکات بە بلأو کردنەو و یەكەم ژمارەى (باسەرە) و وەك سەرەتایەكى پۆشن لە سەرھەلانی بیرى پۆشنگەری کوردی لەم ناوچەیدا، بە زۆرى ژمارەى لاپەرەکانى تا دوا ژمارەى کە لە ۱۱/۲۳/ ۱۹۴۲ بلأوى کردۆتەو تەنھا (۴) لاپەرە بوو، لە سەردێرى ژمارە (۱)یدا و لە پەيامێكى خۆیدا و زۆر راشکاوانە بۆ کۆمەلانى خەلک و دانیشتوانى شارۆچکە کە دەنوسیت : ((برا گەل ئەى دانیشتوانى لادیى قادر کەرەم : بۆ پۆشنکردنەو و شەقامى ژینتان، بۆ راستکردنەو و پەوشت و خووتان بۆ بەھیزکردنى ئاینتان بە خودا و بە راستى بۆ پرگارکردنتان لە دەست نەزانى و دەرد و خەفەتبارى و ھەژارى و ستەم و زۆردارى بۆ ئەمەى چێژکەى سەربەستى بکەن و لە بەرەبوومى خۆشەویستى بخۆن، بە کۆمەكى ھەندى جوامیران و لاوچاكانەو ئەم پۆژنامە یەمان بۆ ئیو ھینایە بوون، تەکا دەکەین ئیو ش پەنجمان بە با مەدەن بیخویننەو، یان بۆکەسانى تری بخویننەو و باش لە قسەکانمان ورد ببینەو و لە پیشخستنى خۆتاندا یارمەتیمان بدەن...))^(۱۱). ھەرۆھا جگە لەوێش داوا لە

دانىشتوان و كۆمەلانى خەلك دەكات كە ھەر كىشە و گىرىتكتان ھەيىت بىنە لامان بۇ ئەوھى ھاوكتان بىن و دەسگىرىي و يارمەتيتان بدەين، وەك ئەوھى لە بەشكى تىرى سەرتارەكەيدا دەنوسىت ((بىجگە لەوھ ھەر كامىكتان ئارەزوو دەكات، بىتە لامان تىر و پىر سكالاي دلى خوى بكات و ھەر داخىكى دلى ھەيە ھەلى بىرئى. ھەر خواستىكىشى ھەيە بە سەربەستى بىلى، تاوھكو ئىمەيش ئەوھندەي لە تواناماندا ھەيە يارمەتى بدەين و، بەسايەي ئەم پۇرنامەيشەوھ كە ھەر ھەفتەي دوو جار دەردەچىت و ھەر جارەي بە يەك دانە دەردەچىت، لە خەلك و خودايش يارمەتى بۇ داوا بكەين..... براتان : شاكر فەتاح - كارگىرى لادىي قادر كەرم...)). بەجۆرىك لىكدانەوھ و بە ھاناوھ چوونىكى ئەوتۇ بەتايىەتى لەو ماوھىەدا كە ئاگرى جەنگى دووھى جىھانى ئەم ناوچەيە و ئەم ولتەشى گىرتبووھو، تارادەيەك وەرچەرخانىكى گەورەي بۇ ئەو دەمانە و لەو رۆزگارەدا لە سنورى گەرمياندا ھىناوھتە كايەوھ، ھەرچەندە ژمارەكانى پۇرنامەي: (باسەپە) بە پادەيەكى زۆر كەم دەستى كۆمەلانى خەلك كەوتوون و بەشيوازىكى زۆر سنوردار و ديارىكراو سنورەكەيان بەزاندوھ و بلاو بوونەتەوھ، ھاوكت لەگەل ئەوھشدا ھەر ئەوھ نەبووھ، كە تەنھا بەخوى نووسىن و بابەتى لە پۇرنامەي (باسەپە)دا بلاو كىرەبىتەوھ، بەلكو پۇرنامەكەي بۆتە دەروازە و مېنبەرىك بۇ ئەوھى گەلىك كەسايەتى و خەلكى خويىندەوارى ديارى ئەو دەمانەي ئەو شارۆچكەيە و دەوربەرى ھاوكتارى بەردەوامى بن و ناو بەناو لە ژمارەكانى پۇرنامەكەيان ھەفتەنامەي (باسەپە)ي سەرەتاي چلەكانى سەدەي بېستەمى پابىرودودا بابەت و نووسىنى خويانى بە بەردەوامى تيا بلاوېكەنەوھ لەوانە: ((مارف عەبدولكەرىم، حوسىن عەبدولكەرىم، مەلا ئەحمەد، ئىبراھىم ئەحمەد (قەلا مكاىل)، حەسەن محىدىنى قەرەچىوار، عەبدولعەزىز قادىر كەرم و مەلا محەمەدى قەشقە))، بەزۆرى لەوانەن كە لەچەند ژمارەيەكى ئەم پۇرنامەيەدا چەندىن جار ناويان دووبارە بۆتەوھ و گەلىك بابەتى جۆر بەجۆرى كۆمەلەيەتى و وتار و كۆكردنەوھى بابەتى فۆلكلورىي كوردىيان بەھەموو بەشەكانىەوھ تيا بلاو كىرەوھتەوھ، سەرەپاي بلاو كىرەوھى ھۆنراوھ و شىعرى زۆرىك لە شاعىرانى كورد و ناوچەكە لەوانە: (شىخ عەبدولكەرىم - خادىم، شاكر فەتاح، حەسەن محىدىن، حاجى قادىرى كۆيى، مارف عەبدولكەرىم، فايەق بېكەس....تاد، بە جۆرىكى وا

پۆژنامەى (باسەپە) ھەرچەندە لە چوارچۆیەى گشتى زۆر سنووردار بۆلەى كراوەتەو و وەكو پێشتر ئاماژەى بۆ كرا زۆر بەكەمى دەستى كۆمەلانى خەلك كەوتوو. بەلام وەكتر دەتوانرێت بۆ زۆر لایەنى مێژووى و بارودۆخى كۆمەلایەتى و لێكۆڵینەوێكردن لەسەر ناوچەكە و پەوشى ناوچەكە بەهەموو بەشەكانىو بەتایبەتى لەو قۆناغە گەرنى و ھەستیارەدا سوودى لێ وەرگیردرێت و كارناسانى پێویستمان بۆ بكات. بە تايبەتى بابەت و وتارەكانى وەك : (ناودارانى قادر كەرەم)، (نەوتى گل)، (زەماوەندى باخچەى گشت لایى قادركەرەم)، (زانستى گشت لایى) و (خوێندنگاى شەوى قادر كەرەم)...تاد.

ھەر دووبەدواى ئەو و لەچەند سالیكى دواتر دا و لەماوەى پەنجاكانى سەدەى بیستەمى رابردوودا وەك دەبینین ئەو بزوتنەو پەروانەكبرى و پۆژنامەوانىيە تا رادەىەك لە دەورووبەرى شارۆچكەى (دەربەندیخان) و دواتر لە شارێكى ئاوەدانى وەك (خانەقین)ى ئەو كاتەدا بەرچاو كەوتوو، جگە لەوێ ئەمانە بۆ خۆیان لەو بۆلەى كراوە و كارى رۆژنامەوانىيەى بوون كە دەكرێت وەك زمانچاى پێكخراوە حیزبى و پێشەىيەكان كە لەو شار و ناوچانەدا چالاكى بەردەوامیان ھەبوو بەسەیان لێو بەكرێت، بەتایبەتى لە سەرەتای پەنجاكانى سەدەى بیستەمى رابردوودا، وەك دەبینیت لە سالى ١٩٥١ دا : (پێكخراوى جوتیاران)ى سەر بە حیزبى شیعوى عێراق لە ئاواى (بانى خێلانى)ى نزىك بە شارۆچكەى دەربەندیخانى ئەمڕۆ و ھاوكات وەك زمانچاى پێكخراوەكەیان گۆڤارى (دەنگى داس)یان بۆلەى كەوتوو و ئەمەش بەزۆرى بە سەرپەرشتى مەلا ئەحمەدى بانى خێلانى (١٩٢٥ - ٢٠١٣)^(١٢) و ھاوكارى ئەحمەد مەحمود حەلاق و حەسەنى مەلا عەبدولكەریم دەرجووو^(١٣)، ھەرۆھە ئەم بۆلەى كراوەى سەرەتا بە دەستخەتى ھەریەك لە : مەلا ئەحمەدى مەلا قادرى بانى خێلانى و حەسەنى مەلا عەبدولكەریم نووسراوەتەو و پاشان بە ئامێرى چاپ و پۆنچۆ لە شارى كەركوك راکێشراوەتەو و ئینجا بەناو كۆمەلانى خەلكدا بۆلەى كەوتوو، ھەر بەپێى گێڕانەوێى مەلا ئەحمەدى بانى خێلانى وەك لە یادداشتەكانىدا ھاتوو گۆڤارى : ((دەنگى داس - صوت المنجل)) تا سەرەتاكانى سالى ١٩٥٤ توانیویانە بە بەردەوامى بۆلەى كەوتوو و تا ئەوكاتەى وەكو خۆى بۆى باس كرديووین، لەبەر چەند ھۆكارێك دواتر درێژە بە بۆلەى كەوتوو نەدراو^(١٤).

ته‌وه‌ری دووهم

به‌رپابوونی شۆڤشی ۱۴ی گه‌لاویژ و ڤه‌وشی پۆژنامه‌وانی به‌هه‌ردوو زمانی

کوردی و عه‌ره‌بی له‌شاری خانه‌قیندا ۱۹۵۸ - ۱۹۷۰

به‌رپابوونی شۆڤشی ۱۴ی گه‌لاویژی سالی ۱۹۵۸ له‌ولاتی عێراقدا کۆمه‌لیک گۆڤانکاری گه‌وره‌ی به‌دوای خۆیدا هێنایه‌ کایه‌وه‌ هه‌ر له‌ چالاکیی کاری پێکخراوه‌یی و ئازادیی پۆژنامه‌وانی و چالاکیی ڤووناکبیری و سیاسیی جۆر به‌جۆر، به‌جۆریک ده‌رئه‌نجامه‌کانیشی تاراده‌یه‌کی به‌رچا و ناوچه‌ کوردنشینه‌کانی باشووری کوردستانیشی گرتیه‌وه‌. وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ ناوچه‌ی گه‌رمیان و به‌تایبه‌تی له‌ شارێکی وه‌ک خانه‌قینی ئه‌و ده‌مانه‌دا و له‌ سه‌ربه‌ندی شۆڤشی ۱۴ی گه‌لاویژ به‌دواوه‌ و به‌تایبه‌تی له‌ بواری چالاکیی پۆژنامه‌وانیدا، گۆڤاریکی خۆیندکاری، که‌ کۆمه‌لیک قوتابی و خۆیندکاری کۆر و کچی شاری خانه‌قین و ده‌روبه‌ری که‌ له‌ و کاته‌دا له‌ دواناوه‌ندی خانه‌قین (ئانویه‌ خانقین) ده‌یانخویند و به‌زۆری سه‌ربه‌ گردبوونه‌وه‌یه‌کی خۆیندکاری (تجمع طلابی) بوون و ته‌نها کورسی خۆیندن و قوتابخانه‌ کۆی کردبوونه‌وه‌. له‌ دوا‌ی شۆڤشی ۱۴ی گه‌لاویژی ۱۹۵۸ هه‌و هاتبوونه‌ کایه‌وه‌ به‌ ناوی : ((یه‌کیتی قوتابیانی دواناوه‌ندی خانه‌قین - اتحاد طلبه‌ ئانویه‌ خانقین)) هه‌و، گۆڤاریکی مانگانه‌ی (سیاسی - ڤووناکبیری گشتی)یان به‌ ناوی گۆڤاری خه‌باتی قوتابیانی واته‌ : ((نضال الطلبة)) وه‌ به‌ زمانی عه‌ره‌بی و له‌ دووتویی (۳۶) لاپه‌ره‌دا بلاوکردۆته‌وه‌، که‌چی به‌ سه‌ربه‌یه‌که‌وه‌ توانیویه‌ ته‌نها یه‌ک ژماره‌ی ئی ده‌ربه‌کن و بۆ مه‌سه‌له‌ی چاپکردنیشی په‌نگه‌ ئه‌مه‌یان تاچه‌ گۆڤار و بلاوکراوه‌ بوویت له‌ شار و ناوچه‌کانی ده‌روبه‌ریدا که‌ بتوانییت به‌شیوازیکی فه‌رمی به‌ریته‌ شاری به‌غدا و له‌ چاپخانه‌یه‌کی ناسراوی وه‌ک (مه‌عاریف)ی ئه‌و ده‌مانه‌دا له‌ چاپ بدرییت و له‌ نیو ده‌سته‌ی خۆینده‌وار و کۆمه‌لانی خه‌لکدا بلاو بکریته‌وه‌^(۱۵).

وێرای هه‌موو ئه‌وانه‌ش له‌ ڤووی ناوه‌ڕۆکه‌وه‌ (خه‌باتی قوتابیانی) یه‌کیکه‌ له‌و گۆڤارانه‌ی که‌ بایه‌خێکی به‌رچاوی به‌ بواری سیاسیی و هاوکات هاوخه‌باتی و براهه‌تی نیوان گه‌لی کورد و عه‌ره‌بی داوه‌ له‌ ولاتی عێراقدا و ئه‌مه‌ش له‌ سه‌ر

لایە پەکانیدا بە پوونی بەرچاوە دەکەوێت، وەک ئەوەی لە بابەتیکی سەر بە خۆدا و هەر بە ناو نیشانی بڕایەتی کورد و عەرەب : ((الاخوة العربية الكردية)) وە کە خوێندکارێکی قۆناغی پێنجەمی زانستی ئەوکاتە دواناوەندی شارێ خانەقین کە ناوی : (موەفق سامی عەبدوللای باجەلان) بوو و لە سالانی دواتریشدا بوو بە مامۆستایەکی سەرکەوتووی بابەتی (کیمیای) لە شارێ خانەقین و ناوچە کەدا، بەلاوی کردۆتەو و بە زمانێکی عەرەبی زۆر پاراوەو پەخنەیی لە هەموو ئەو بیروبۆچوونە شۆقینییانە گرتوو کە بوونەتە مایەیی لیکتازان و دوورکەوتنەو و ئەم دوو نەتەوێیە کە خواوەند بۆ خۆی لە پێگای ئایینی پێرۆزی ئیسلام وە کۆی کردوونەتەو و کردوونی بە برا، وەک ئەوەی لە بەشیکی نووسینە کەیدا هاتوو و ئاماژەیی بۆ کردوو و دەنووسیت : ((کوردان وەک هەر گەلێکی تری ئازادخواز خواوەندی رابردووییەکی شکۆمەند و میژووییەکی پڕ لە سەرورەین... خواوەندی بۆ خۆی لە پێگای کۆمەڵێک پەیوەندی جۆر بە جۆرەو لە گەل گەلی عەرەبدا کردوونی بە بڕای یەکتەر لەوانە میژوو و نیشتمان، بەرژەوێندی پێکەو و گێرداو و پەيامی پێرۆز لە هەموو پووییە کەو بە مەبەستی ئازادکردنی نیشتمانی زیڕینمان، سەرەپای ئایینی پێرۆزی ئیسلام کە هەردوو گەلی عەرەب و کوردی لە چوارچێوەی یەک شەریعەدا کۆ کردۆتەو... تاد))^(١٦). هەر وەها دواتر لە درێژەیی نووسین و بابەتە کەیدا پەخنەیی لە سەردەمی فەرمانپەرەیی عوسمانی و بەریتانیاش گرتوو کە لە ماوەی دەسلالت و فەرمانپەرەییاندا لە عێراق و ناوچە کەدا چیا بە سەر گەلی کورد و عەرەبی برادا هیناوە. ماوەتەو بڵیین بە زۆری ئەو خوێندکار و قوتابیانەشی کە پۆلی بەرچاویان هەبووێت لە بلاوکردنەو و دەرکردنی گۆشاری : ((نضال الطلبة - خەباتی قوتابیان))ی دواناوەندی شارێ خانەقیندا بە زۆری پێک هاتبوون لە دەستە و توێژی خوێندکاران و کورانی وەک : ((سەلاح فەرمان، پامز سامی عەبدوللای باجەلان، حەسەن شێخ مورا، عەلی جومعه چەرەوێندی مەندەلاوی، سەلاح عەبدولقادر، موحسین شێخ مورا زەنگەنە، عەبدولئیلای باقر، ئەسکەندەر ئەحمەد قۆلجی هەمەوێندی، نەجم محەمەد ئەمین خەتات، ئەرجومەند زاھید باجەلان، قادر شێخ پەحیم تالەبانی (١٩٤٤ - ١٩٩٢)^(١٧)، یەحیا محەمەد پەشید جاف و ئەکرەم عەبدولوەهاب مەلا

عه‌زین)). هه‌روه‌ها له‌خویندکارانی کچیش به‌زۆری ئه‌مانه‌ بوونه: ((رافیده ئه‌حمه‌د، زاهیده خورشید زه‌هاوی، نه‌عیمه قه‌ره‌داغی و موحاسین زه‌ینه‌ل))^(۱۸).

هاوکات له‌هه‌مان ساڵی ۱۹۵۸ دا و هه‌ر له‌ شاری خانه‌قیندا بلاوکراوه‌یه‌کی تری پێکخراوی (یه‌کێتی قوتابییانی کوردستان)ی سه‌ر به‌ پارتی دیموکراتی کوردستان به‌ ناوی (پرشنگ)ه‌وه‌ و به‌ شیوه‌ی ده‌ستنوس له‌لایه‌ن چه‌ند قوتابییه‌کی ئه‌وده‌مانه‌ی وه‌ک: ((جه‌لال عه‌بدوللا ئاغای باجه‌لان، حه‌سه‌ن که‌ریم به‌گی جاف و قادر شیخ په‌حیم تاله‌بانی))یه‌وه‌ ده‌رچوو، ته‌نانه‌ت ئه‌مه‌ی دواییان هه‌ر له‌ ماوه‌یه‌دا واته‌ له‌ ماوه‌ی (۱۹۵۸ - ۱۹۵۹) سه‌رۆکی یه‌کێتی قوتابیانی کوردستان بووه‌ له‌ سنووری شاری خانه‌قین و ده‌ورو به‌ریدا، هه‌روه‌ها یه‌کێک له‌و باب‌ه‌تانه‌شی که‌ له‌ بلاوکراوه‌ی (پرشنگ)دا به‌رچاو که‌وتیبت بریتی بووه‌ له‌ نووسینی که‌ له‌لایه‌ن: ((جه‌لال عه‌بدوللا ئاغای باجه‌لان)) نووسراوه‌ به‌ناونیشانی: ((شه‌وی ۱۴ی ته‌ممووز له‌ شاری به‌غدا بووم))ه‌وه‌ بلاوی کردۆته‌وه‌، ئه‌وه‌ی شایانی باسکردن بی‌ت بلاوکراوه‌ی (پرشنگ) ته‌نها یه‌ک ژماره‌ی ئی ده‌رچوو و جگه‌ له‌وانه‌ش به‌چه‌ند ساڵێک دواتر و به‌تایبه‌تی له‌ساڵی ۱۹۶۱دا هه‌ریه‌ک له‌: ((ئهمه‌د ره‌جه‌ب زه‌نگه‌نه‌ که‌ ئیستا له‌ ئه‌وروپا ده‌ژی و ئیبراهیم محه‌مه‌د که‌ریم باجه‌لان)) بلاوکراوه‌یه‌کیان به‌ ناوی (الخیر) واته‌ (هاژه‌وه‌)، له‌ دووتوی (۴) لاپه‌ره‌دا بلاوکردۆته‌وه‌ و، به‌ سه‌ریه‌که‌وه‌ توانیویه‌ ته‌نها سی ژماره‌ی به‌ زمانی عه‌ره‌بی ئی بلاو بکه‌نه‌وه‌ و ئه‌م بلاوکراوه‌یه‌ش جیاواز له‌وانی دی زیاتر له‌ژێر کاریگه‌ری و هه‌وادارییه‌کی (شۆسیالیزمی - الاشتراکیه‌)دا بووه‌ و ده‌ستاو ده‌ست گه‌یشته‌ته‌ نیو خوینه‌ران و کۆمه‌لانی خه‌لک له‌و ده‌مانه‌دا^(۱۹).

دوای سی‌ ساڵ له‌ماوه‌ی پێشوو هه‌ر له‌ شاری خانه‌قیندا و به‌تایبه‌تی له‌ مانگی کانونی دووه‌می ساڵی ۱۹۶۴ هه‌وه‌ (یه‌کێتی قوتابیانی)ی سه‌ر به‌حیزبی شیوعی عێراقی له‌ شاری خانه‌قین، له‌پێگای چه‌ند لاییکی ئه‌و ده‌مانه‌یه‌وه‌ که‌ له‌ ربه‌زخانه‌ی حیزبی شیوعیدا ئه‌ندام بوون، ئه‌مانیش وه‌ک قوتابیانی دواناوه‌ندی خانه‌قین گۆفاریکیان هه‌ر به‌ناوی (نضال الطلبة)وه‌ واته‌: (خه‌باتی قوتابیانی)ه‌وه‌ و به‌قه‌باره‌ی (۱۲) لاپه‌ره‌ی ته‌واو و له‌ژێر دروشمی: (الطلبة زهور علی صدور

العمال)دا بە ھەردوو زمانی کوردی و عەرەبی دەرکردوو و یەکێکی دی لەو درووشمانەیی کە لەسەر لاپەرەیی یەکەمی ھەموو ژمارەییەکی (خەباتی قوتابیان)دا بلۆکرایتەووە پێک ھاتوووە لە وێنەی کوڕ و کچێک، کوڕەکەیان مەشخەلی ئازادی بەرز کردۆتەووە و دووھەمیان : واتە کچەکەشیان کتییێک لە بێدەستیداوە و بەزۆری ئەوانەشی کە پۆلی سەرەکیان لە دەرکردن و بلۆکردنەووەی ئەم گۆڤارەدا ھەبووێت کە بە شیوازیکی نھێنی و لەسەر لاپەرەیی زۆر شەفاف و بەدەستنوس بلۆکراوەتەووە، بریتی بوون لە پووناکیی و کەسانی وەک : ((حەسەن ئەللە وەخش، ئیبراھیم محەمەد کەریم باجەلان (١٩٤٤)^(٢٠)، عەزیز محەمەد شەریف و محەمەد عومەر سلیمان زەھاوی))، ئەم گۆڤارەیی تری شاری خانەقین، بە تەرزێ ئەوانی دی توانراوە چەند ژمارەییەکی سنوورداری ئی بلۆکرایتەووە کە تەنھا بریتی بوو لە (٤) ژمارە و بەتێکراییی و بە سەرێکەووە توانراوە ھەر چوار ژمارەکە، بۆ ھەر ژمارەییەکی نزیکەی (٤٠ - ٥٠) دانە ئی بلۆکرایتەووە و بگەیەنرێتە دەستی خوێنەر، بەلام وەکتر لە مانگی نیسانی سالی ١٩٦٤ ھو، بەپێی بپاریک کە لەلایەن (حیزبی شیوعی عێراق)یەووە و بۆ پاراستنی نھێنی ئەندامەکانی حیزب، بەتایبەتی لە شاری خانەقین و دەورووبەریدا، نەتوانراوە درێژە بەدەرکردن و بلۆکردنەووەی گۆڤارەکە بدرێت، کەچی لەگەڵ ئەوێشدا زۆربەیی ژمارەکانی جگە لە بابەتی سیاسی و سەروتاری بلۆکراوەکە خۆی کە بە ناوێشانانی : ((لەم ژمارەیدا - في هذا العدد))دا بوو، چەندین شیعی دانسقی شاعیرانی گەورەیی عێراقی وەک : محەمەد مەھدی جەواھیری (١٨٩٩ - ١٩٩٧) و عەبدولوەھاب ئەلبەياتی (١٩٢٦ - ١٩٩٩) لە بەشە عەرەبییەکییدا و ھەروەھا لە بەشە کوردییەکییدا کە گۆشەییەکی تایبەت بوو بە ناوی : ((کاروانی شیعر)) ھو و شیعر و ھۆنراوەی شاعیرانی کوردی وەک عەبدوللەگۆران (١٩٠٤ - ١٩٦٢) و ئەحمەد دلزار (١٩٢٠) ی شاعیر و سیاسەتمەدار لەسەر لاپەرەکانیدا بەرچاو کەوتوون، جگە لەوانەش گۆشەییەکی تری تایبەتی تیا بلۆکراوەتەووە بە ناوێشانانی : ((لە ھەر باخچەییەکی گۆلێک - من کل بستان زھرە))، سەرەپای ئەوێش بەشیێک لە ژمارەکانی لەپێگەیی کەسیکی وەک (نەسرەدین مەجید دەلق)و کە لە ریزەکانی ئەوکاتەیی حیزبی شیوعی عێراقدا نازناوی : (مەلا محەمەد) بوو

گه‌یه‌نراوه‌ته ناو شوپش و هیزى پيشمه‌رگه‌ى کوردستان، به‌تایبه‌تى بۆ ناوچه‌ى گه‌رمیان و ده‌ورو به‌رى (خۆرنه‌وه‌زان) و هه‌روه‌ها به‌شیکى تری گه‌یشته‌ته‌ شارى به‌غدا و به‌تایبه‌تى: (ئاماده‌یى فەیلی) و له‌و‌یشه‌وه‌ له‌ پێگای لاوێكى کاکه‌یییه‌وه‌ که ناوی فوئاد عه‌باس بووه‌ گه‌یه‌نراوه‌ته‌ شارى نه‌جه‌فى ئه‌وده‌مانه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا (خه‌باتى قوتابیان - نضال الطلبة) بۆ خۆى یه‌کێک بووه‌ له‌و گۆڤار و بلاوکراوانه‌ى که له‌سه‌ر زۆربه‌ى لاپه‌ره‌کانى خۆیدا هه‌والی جور به‌جۆرى ناوچه‌که‌ى وه‌ک زوڵمى هه‌ره‌س قه‌ومى له‌ کۆمه‌لاتى خه‌لک و له‌ گۆشه‌کانى: بینیم و بیستمى گۆڤاره‌که‌دا بلاوکراونه‌ته‌وه‌، سه‌ره‌پای پووماڵکردنى چالاکیه‌کانى هیزى پيشمه‌رگه‌ى حیزبى شیعوى عێراق، دژى رژیمی ئه‌وکاته‌ى عێراق بلاوکردۆته‌وه‌ و وه‌ک هه‌والی گه‌رم و گورپی ئه‌و ده‌مانه‌ بایه‌خى تاییه‌تى پێ داو، به‌ زۆرى ئه‌و په‌یامنێرانه‌شى که به‌ به‌رده‌وامی هه‌والی بایه‌خداریان به‌ (خه‌باتى قوتابیان) گه‌ياندبێت و بلاویان کردبێته‌وه‌، هه‌ردوو لاوی چالاکی ئه‌وده‌مانه‌ى وه‌ک: ((مه‌مه‌د خدر سلیمان و ئه‌کره‌م عه‌لى قه‌ساب بوون)). تا ئه‌وکاته‌ى له‌نیوان سالانى (۱۹۶۵ - ۱۹۶۶) دا بلاوکراوه‌یه‌کى تری ده‌ستنووس که ته‌نها دوو ژماره‌ى به‌ (۱۶) لاپه‌ره‌ى ته‌واو و دووباره‌ هه‌ر له‌ شارى خانه‌قیندا، به‌ناوى (الثقافه‌) وه‌ لێ بلاوکراوه‌ته‌وه‌ و ئه‌مه‌ش به‌ زۆرى له‌ لایه‌ن ده‌سته‌یه‌ک له‌ پووناکییان و نووسه‌رانى ئه‌و ده‌مانه‌ى وه‌ک: ((جه‌لال حوسین وه‌رده‌ (زه‌نگابادى)^(۲۱)، ئیبراهیم مه‌مه‌د که‌رىم باجه‌لان، وه‌لید جه‌عه‌فر په‌سام و زه‌ینه‌بى مه‌لا توفیق)) وه‌ و به‌زمانى عه‌ره‌بى بلاویان کردۆته‌وه‌، هاوکات به‌ زۆرى هه‌ر خۆشیان بابه‌ت و نووسینیان تیایدا بلاو کردۆته‌وه‌، به‌لام وه‌ک لایه‌نى هه‌وال و راپۆرتى هه‌ستیار که‌ پۆژنامه‌وانیکى ئه‌وکاته‌ى وه‌ک زه‌ینه‌بى مه‌لا توفیق جگه‌ له‌ وه‌ى به‌ناوى ته‌واوى خۆیه‌وه‌ له‌ بلاوکراوه‌ى (الثقافه‌) دا ده‌ینووسى، له‌ هه‌مان کاتیشدا بۆ هه‌ندێک بابه‌ت و راپۆرتاژى پۆژنامه‌وانی هه‌ستیار که‌ خۆى هه‌زى نه‌کردبایه‌ ئه‌وه‌یان له‌ نووسینی ئه‌و بێت، ئه‌وا به‌ناوى خواستراوى: ((الجاسوسه‌ الحسناء)) وه‌ ده‌ینووسى و ئینجا بلاوى ده‌کرده‌وه‌^(۲۲).

به‌پاده‌یه‌ک ئیدى له‌م ماوه‌یه‌ به‌دواوه‌ و به‌پێى زانیاری ئێمه‌ سۆراغى هه‌یچ گۆڤار و پۆژنامه‌ و بلاوکراوه‌یه‌کى تر له‌ سنوورى شارى خانه‌قین و ده‌ورو به‌ریدا

بەرچاوا ناکەوێت، هەر ئەوەیان نەبیّت لە کاتی پێککەوتننامە ی ۱۱ ی مارتی سالی ۱۹۷۰ بەدواوە و بەتایبەتی لە سالی ۱۹۷۲ دا دەستەبەکی لەوانە ی کە پیشتر بەکاری سیاسی و چالاکی پۆژنامەوانییەو سەرگەرم بوون، توانیویانە پێکخراویکی پووناکبیری بەناوی : ((کۆمەڵە ی پووناکبیری خانەقین - الرابطة الثقافية في خانقين)) دابمەزێنن و دەستە ی دامەزێنەریشی بەزۆری ئەمانە بوون : ((ئێبراهیم محەمەد کەریم باجەلان، مەجید کەریم ئەحمەد، مەجید ئێبراهیم پەزای خانەقینی (۱۹۴۱-۲۰۰۸)، مەلا موحیّدین دای زاده، فازیل کەریم ئەحمەد، عەبدولستار پەشید خالیدی، جەلیل محەمەد عەلی بەگ (۱۹۴۳ - ۸/۶ / ۲۰۰۹)، ئەحمەد شێرزاد (پەشپۆش)، کەریم سۆران کۆیی (ئەبو کارسان) و ئەحلام مەنسور (۱۹۵۱ - ۲۰۱۳)^(۲۳) ی چیرۆک نووس. بە زۆری چالاکیان بریتی بوو لە کۆپی هەفتانە و خوێندنەوێ دەقی نوێ لە شیعەر و چیرۆک و پەخنە لیگرتنی، لیڕەش بەدواوە بە زۆری نووسین و بابەتی خۆیان لە وگۆشەر و پۆژنامە کوردی و عەرەبییانە دا بلۆ کردۆتەو کە لە شارێ بەغدا و لە دەرئەنجامی بەیاننامە ی ۱۱ مارتی سالی ۱۹۷۰ و ئاگرپری نیوان حکومەتی عێراق و سەرکردایەتی شۆڕشی کورددا دەرەچوون، سەرەپای پێکھێنانی ئەو بەرەبەش کە لە نیوان حیزبی بەعسی عەرەبی سۆشیالیستی و حیزبی شیوعی عێراقیدا لە سالی ۱۹۷۳ دا ھاتە کایەو بەوێ کە ئەمانیش گۆشەر و پۆژنامە ی خۆیان ھەبوو و زۆریک لە پووناکبیرانی کوردیش لە پۆژنامە و بلۆکراوەکانی حیزبی شیوعی عێراقیدا کاریان دەکرد و نووسین و بابەتی خۆیان بلۆ دەکردەو^(۲۴).

ته‌وه‌ری سییه‌م

پۆژنامه‌وانیی کوردی له سنووری شاری که‌لار و کفریدا ۱۹۶۲ - ۱۹۷۲

ئهمه و له‌کاتی‌کدا که دووباره ده‌گه‌ڕێینه‌وه بۆ ناوه‌ندی گه‌رمیانی ئهو ده‌مانه و به‌تایبه‌تی سنووری شاری که‌لار، له سه‌ره‌تای شه‌سته‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌می رابردوووه، ده‌بینین بزووتنه‌وه‌یه‌کی تری بلاوکراوه‌یی و تاپاده‌یه‌ک پۆژنامه‌وانی هه‌بووه و به‌ زۆری به‌ تیراژیکێ تاپاده‌یه‌ک زۆر که‌م و زۆربه‌شیان به‌شیوه‌ی ده‌ست‌نووس و له‌ چوارچێوه‌یه‌کی دیاریکراو و سنوورداردا ده‌ستاو ده‌ست بلاو کراونه‌ته‌وه، ته‌نانه‌ت به‌ هۆی بارودۆخی ئهو ده‌مانه‌ی باشووری کوردستان و هۆیه‌کانی هاتوچۆ و ئهو په‌وشه‌ کۆمه‌لایه‌تی و ئاسته‌ هۆشیارییه‌ی که‌ له‌ ده‌مانه‌دا هه‌بوون، بلاوکراوه و هه‌فته‌نامه و ئه‌وانه‌یشی که‌ ناو به‌ناو ده‌رده‌چوون، سنووری ناوچه‌که‌یان به‌پاده‌یه‌کی زۆر که‌م نه‌بی‌ت، نه‌توانیوه‌ به‌زینیت، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش وه‌ک پێویست ناوه‌ندیکی ئه‌وتوی به‌لگه‌نامه‌یی و ئه‌رشیفی نه‌بووه، که‌ بتوانی‌ت نموونه‌یان لێ بپاریزیت و ئه‌رشیف بکری‌ت، تا له‌ ئاینده و له‌ داها‌توودا بۆ لێکۆڵینه‌وه‌کردن و کاری پۆژنامه‌وانی سه‌باره‌ت به‌م ناوچه‌یه و میژووی ئهم ناوچه‌یه سوودیان لێ وهریگیردری‌ت. وه‌ک ئه‌وه‌ی فه‌ره‌اد شاکه‌لی (۱۹۵۱)^(۲۰) له‌م باره‌یه‌وه‌ وای ده‌گێڕی‌ته‌وه : ((له‌ سه‌ره‌تای منالیمه‌وه‌ بووبوومه‌ ئاشنای ئهو گو‌ف‌ار و پۆژنامه‌نه‌ی له‌و سه‌رده‌مانه‌دا بلاو ده‌کرانه‌وه‌. باوکم ئه‌ندامی‌کی چالاکی پارتی دیموکراتی کوردستان بوو. کاتی‌م له‌ مسته‌فای بارزانی له‌ پاییزی ۱۹۵۸ دا له‌ سو‌ف‌یت گه‌ڕایه‌وه‌، خه‌لکی کوردستان ده‌سته‌ ده‌سته‌ ده‌چوونه‌ سه‌ردانی بۆ به‌خێره‌اته‌وه‌ی. باوکم له‌ ناو ئهو وه‌فده‌دا بوو که‌ له‌ گه‌رمیانه‌وه‌ (یا به‌ناوی کفریه‌وه) چوون بۆ لای بارزانی. هه‌ر له‌ سالی ۱۹۵۹ وه‌ باوکم ئابوونه‌داری پۆژنامه‌ی (خه‌بات) بوو پێشتریش گو‌ف‌اره‌کانی (ه‌یوا) و (هه‌تاوی) بۆ ده‌هاتن سه‌ره‌پای گو‌ف‌اری (پۆژی نوێ) هه‌فته‌نامه‌ی (کوردستان) ئهم هه‌لومه‌رجه‌ فه‌ره‌ه‌نگیه‌ کارکردیکی زۆری له‌سه‌ر من هه‌بوو له‌ به‌هاری سالی ۱۹۶۲ یا ۱۹۶۳ که‌ ه‌یش‌تا نه‌گه‌یش‌تبوومه‌ ته‌مه‌نی دوازه‌ سالان ده‌ستم کرد به‌نووسینی (پۆژنامه‌یه‌ک) و ناوم نابوو (لادی) ئه‌گه‌رچی ناوی پۆژنامه‌ بوو، به‌لام هه‌فته‌ی دوو

سى دانەيەكم ئى بلاو دەكردهوه. هيندهى له بىرم بى سەرجه م (٥٠ - ٦٠) ژمارەيەكم ئى بلاو كردهوه. پۆژنامەكە لە يەك پەرە كاغەز پىك ھاتبوو، واتە دوو لاپەرە، كە لە دەفتەرى نووسىنى خويندنگەكەم دەمدى و لە سەرى دەمنووسى^(٢٦). جگە لەوەش فەرھاد شاكەلى لە بارەى ناوەرۆك و ئەو بابەتانەوه كە لە پۆژنامەى (لادى) دا بلاوى كردۆتەوه زۆر بە ئەمانەتەوه دەمنووسىت : ((ناوەرۆكەكەشى زياتر دەنگوباسى مالى خومان و ھەندىكىش دەنگوباسى گوندەكانى سەيدە و شاكەل و ديپنە. لەوەيش زياتر ھەندى قسەى سياسى و كوردايەتيم تيدا دەمنووسى، وەك بژى كوردستان، چەند جاريكىش بە خەتيكى گەورە دەمنووسى: (ئازادى بۆ عوسمان سەبرى و ھاوپرێكانى) ئەمە لاسايىكردنەوهى پۆژنامەى (خەبات) و (پۆژى نوێ) بوو كە بەھۆى گيرانى ھەندى تىكۆشەرى كوردى سووریاو لەلایەن پزىمى ئەوساى سووریاو دەیاننووسى)) بە جۆرێك ئەم پۆژنامە دەستنووسە و لەلایەن فەرھاد شاكەليیەوه، لە گوندى شاكەلى ئەودەمانەدا تا سالى ١٩٦٣ بەردەوام بوو^(٢٧).

سەبارەت بەسالى دواتر دواى وەستانى پۆژنامەى دەستنووسى (لادى) فەرھاد شاكەلى باس لەوەش دەكات كە لە بەھارى سالى ١٩٦٣ دا كەوتۆتە بلاو كردنەوهى گۆڤارىكى دەستنووسى تر بەناوى (بەھار) ھو و ژمارەى لاپەرەكانى نزيكەى (١٠ - ١٢) لاپەرە بوو، لەبارەى ناوەرۆك و بابەتەكانىيەوه دەلى : ((زۆربەى بابەتەكان خۆم دەمنووسى وەك لاسايىكردنەوهى گۆڤارى كوردى ئەو سەردەمە لە ھەموو ژمارەيەكدا گۆشەى (بۆ پىكەنين)، (ئايا دەزانيت) و دەنگوباس و شتى لەو بابەتەى تيدا بوو))، ھاوكات باس لەوەش دەكات كە (٣ - ٤) ژمارەى ئى بلاو كردۆتەوه و يەك دوو ژمارەيەكىشى كەوتۆتە ھاوينى سالى ١٩٦٣ وەكاتىك : ((بەعس ھىرشىكى سەختى كرده سەر كوردستان ھەندى لە نووسىنەكان لەبەر ئەو سياسى بوون. دەنگوباسى گوندەكانى گەرميان (بەتاييەتى بۆردومانى گوندى ژالەى حاجى قادر لە دەنگوباسە گرنگەكان بوو))، لە بارەى ئەوانەشى كە بەزۆرى يارمەتییان دابى و بە بەردەوامى پشتگيرییان ئى كردبىت كە لەسەر ئەم چالاكییەى بەردەوام بىت بەزۆرى ئەو كادير و پيشمەرگانە بوون كە بە گوندەكانى گەرمياندا لە جەولەكردنى بەردەوامدا بوونە وەك ئەوھى

لەم بارەیهوه و لەدریژە دەستنوسەکهیدا ئاماژەی بۆ کردووه : ((ئەو بەهار و هاوینە کادیسانی پارتی بە گوندەکاندا دەگەڕان و خەڵکیان بۆ پارتی پێکەخست. دوو لەو کادیسانە زۆر پشتگیری منیان دەکرد و هانیان دەدام بۆ بلابوونەوهی پۆژنامە و گۆڤارەکانم: مەلا یاسین کە چەمچەمالی بوو، هەروەهایش عەبدوللای بابا عەلی کە بە ناوێ حیزبیهکەیی بە (نالە) ناسرابوو. ئەوان کاغەز و قەڵەم و مەرەكەبیان دەدامی و ژمارەکانیان دەخویندەوه و پیشنیازی چاککردن و پیشخستیان بۆ دەکردم))^(۲۸).

بە ماوهیهك دواى فەرهاد شاکەلی و بە هەمان تەرز، لەتیف هەلمەت (۱۹۴۷)^(۲۹) ی شاعیر لە شارى کفریدا و لەنیوان سالانی (۱۹۶۷ - ۱۹۶۸) دا گۆڤاریکی دەستنوسى بەناوی (گۆڤاری بەرزنجە) وە لە شارى کفریدا بلۆککردۆتەوه و بە زۆری ئەمیش پێک هاتوو لە گۆڤاریکی پووناکبیری گشتی و بەسەریهکەوه توانیویەتی زیاد لە (۱۵) ژمارەى لى دەریکات، ئەوانەشی کە لەو بلۆکراوە یان (گۆڤاری بەرزنجە) دا بابەت و نووسینی خۆیانیان بۆ ناردبێت و هاوکارى بلۆککردنەوهی بووبێت بە زۆری کەسانی وەك : ئەحمەد شاکەلی، لەتیف هەلمەت و فەرهاد شاکەلی (ئەنوەر شاکەلی) بوون و تەنانهت لە نامەیهکی دەستنوسیدا کاک ئەنوەر شاکەلی کە لە ۲ى حوزەیرانی سالى ۱۹۶۷ دا بۆ: ((گۆڤاری بەرزنجە)) و لەتیف هەلمەتی شاعیری نووسیوه و بە لەتیف مەحمود مەحمەد بەرزنجی ناوی هیناوه و تانیستا بە پارێزراوی لە ئەرشیفی لەتیف هەلمەتدا ماوهتەوه، ناوهرۆکەکەى سەبارەت بە (گۆڤاری بەرزنجە)یە و بە بۆنەى دەرچوونیهوه پیرۆزبایی و دەستخۆشی لى کردووه^(۳۰).

هاوکات ئەحمەد شاکەلیش کە لەو دەمانەدا خویندکاری: ((پەیمانگە و خانەى مامۆستایانی سەرەتایی - کەرکوک - معهد و دار المعلمین الابتدائية / کرکوک)) بووه، لە نامەیهکی دەستنوسیدا کە لە ۱۸ / ۱۱ / ۱۹۶۸ دا لە شارى کەرکوکەوه بۆ لەتیف هەلمەتی ناردووه، بەهەمان شیوه، سەبارەت بە گۆڤاری بەرزنجە و بۆ لەتیف هەلمەت دەنووسیت وەك لە بڕگەیهکییدا هاتوو: ((گۆڤارەكەت گەیشت بەلى دلشادم كە ئەوەندە ئازای بە بى ترس ئەلێی : لە خوێشى كوردایەتى لە كانگای خەباتەوه....تاد)). پاشان لە دريژەى نامەكى تریدا و هەر بۆ لەتیف

هەلمەتی شاعیر و خاوەنی گۆڤاری بەرزنجە دەنوو سیټ : ((نامەی وێژەیی نە گۆڤارەکی تۆیە و نەدیڤەکانی من بەلکو ئەبێ دوور بێ لە وشەیی ئینشائی)). دوا بەدوای ئەمە و لەبەرگەی نامەییەکی تریشیدا پێ لەسەر ئەوە دادەگرێت و ئەوە پوون دەکاتەو بەوەی کە : ((تۆش باوەرت بەوە هەیه کە وێژەکەمان دواکەوتوووە چونکە ئەلێی: س‌ا‌ظ‌ل انت‌ظ‌ر میلاد زرادشت ثانی. لیوقد النیران فی تلك المعابد المندثرة ولیکمل کتابه الخالد (ئاویستا) لکي یصل الادب الكردي الى السواحل التي بلغتھا الآداب العالمیة))^(۳۱).

هاوکات لەتێف هەلمەتی شاعیر وەک وەلامدانەو هێک کاتێک بۆ ئەحمەد شاکەلی دەنوو سیټ، بەهەستیکی کوردانەو ئەلێت: ((برای بەرێزم کاک ئەحمەد شاکەلی: ئەبێ ئەوە بزانی، ر‌ق و کینه ئاگرێکە هەموو جوانییەک ئەسووتێنی، پێویستە لە پەرستگای خۆشەوێستیا بە ئاوازی خۆشەوێستی بیکورژینێنەو... پێویستە د‌لمان پ‌رکەین لە خۆشەوێستی... خۆشەوێستی ئالای منە... ب‌رایەتی بەستەیی منە... کوردایەتی ر‌یگای منە... مرۆڤایەتی مەبەستی هەمیشەییە... ۲۹/۱۱/۱۹۶۸))^(۳۲).

هەر لە هەمان ماوەشدا و لە نیوان سالانی (۱۹۶۶ - ۱۹۶۷) دا لە گوندی (دێینه) ی نزیك بە شاری کەلاری ئەم‌رۆ هەر مامۆستا ئەحمەد شاکەلی (۱۹۴۸)^{۳۳} وەک خۆی باسی لێوە دەکات، ب‌لاوکراوەیەکی دەست‌نووسی بە هەردوو زمانی کوردی و عەرەبی بە ناوی (هەللولیا) وە ب‌لاوکردۆتەو، ناوەکەشی لە ناوی وشەییەکی سەرنج‌راکێشی ناو پ‌ۆمانیکی بیانییەو وەرگیراوە کە لەو دەمانەدا ئەوان خ‌ویندوو یانەتەو کە بەمانای (بەخێرهاتن) هاتوو و تێک‌پ‌رای ژمارەیی لاپەرەکانی ب‌لاوکراوەی (هەللولیا) کە لە نیوان (۴ - ۸) لاپەرەیی مام ناوەنجیدا بوو و نزیکی (۸) ژمارەیی دەست‌نووسی لێ ب‌لاوکراوەتەو، بەلام لەبارەیی ئەوانەشی کە بەزۆری لەم ب‌لاوکراوەیەدا نووسینیان ب‌لاوکردبێتەو، هەر ئەحمەد شاکەلی دەلێت: ((هەموو شاکەلییەکان تیایدا دەماننووسی)) بەتایبەتی هەریەک لە: ((ئەم‌جد شاکەلی و شێخ محەمەدی شێخ ئەحمەد شاکەلی))، جگە لەوەش بە زۆری دەنگوباس و هەوالی ناوچەکە و بارودۆخی کشتوکال و قسەکردن لەسەر مەسەلەیی کوردایەتی و باسکردنی ئەزموون و تەجروبیەیی کەسایەتی و نووسەرە

جیهانییه کان له وانه: ژیان و سه بربردهی نووسه ری ناسراوی فهره نسی ئەلان دیلۆن (alan delon)، شۆپشگێپی ناسراوی ولاتی کوبای به ره سه ن ئه رجه نتینی که ئەوان زۆر پێی کاریگەر و سه رسام بوون واته ئه رنستۆ ئه رنستیکۆ گیفارا - تشی گیفارا (۱۹۲۸/۶/۱۴ - ۱۹۶۷/۱۰/۱۹)، هه روه ها زۆریک له که سایه تی و نووسه ره کورده کان له وانه شاکر فه تاح، وێرای بایه خدان به میژووی شاره کان به تایبه تی شاره کورديه کان له وانه شاری خانه قین که له یه کێک له ژماره کانیدا بایه خیکی به رچاومان پێی دابوو سه ره پای گه لێک بابه تی دی که به هه ردوو زمانێ کوردی و عه ره بی له بلاوکراوه ی (هه للولیا) دا ده خویندرانه وه، شان به شانێ ئه وانه ش بایه خدان به گۆشه ی تایبه تی له وانه: ئایا ده زانیت؟ پاشان بلاوکردنه وه ی وینه ی کاریکاتیری جۆربه جۆر که هه ر به ده ست ده کیشران و دواتر له زۆربه ی ژماره کانیدا بلاو ده کرانه وه.... تاد. که چی بلاوکراوه ی ده ستنووسی: (هه للولیا) وه ک ئه وه ی ئه حمه د شاکه لی باسی لیوه ده کات و ده لێت: به داخه وه کۆتاییه کی زۆر ته راژیدی و ناخۆشی هه بوو، بۆ ئیمه ی لاو که هیشتا تازه بوو ده ستمان دابوو نووسین و ناو به ناو بلاوکردنه وه، به وه ی هه موو ژماره کانێ به ئاگاداری نووسه ر کاک ئه مجه د شاکه لی و به به رچاوی هه ردوو کمانه وه، له لایه ن که سیکی به ته مه نتر و به سالاچووتری ئه و کاته وه که ئه مان وه ک دوو لاوی ئه و ده مانه زۆر پووی چه ندوچوون کردنیان له گه لیدا نه بووه و ته نانته ئیستاش چه ز به ناوه یانی ناکن، کۆکراوه ته وه و له سووچی دیواریکی گوندی شاکه لدا به ته له شقارته یه ک کراوه ته خۆراکی ئاگردان و سووتینراوه^(۳۴).

جگه له و بلاوکراوه یه ی سنووری که لاری ئه وکاته له سالی (۱۹۶۸) دا گۆفاریکی تری پووناکییری گشتی به ناوی (شه پۆله کان) وه و له شاری کفریدا به شیوازی ده ستنووس که ته نها دوو ژماره ی ئی بلاوکراوه ته وه و به زۆری به ده ستخه تی سیروانی حاجی ئه مین په باتی که ئیستا له ئه وروپا ئه ژی نووسراونه ته وه، له م ماوه یه دا ده رچوو، به پێی گێڕانه وه ی له تیف هه لمه تی شاعیر ژماره ی یه که می ته نها (۳۰) دانه ی ئی بلاوکراوه ته وه و تا پاده یه ک توانراوه به شار و ناوچه که دا ده ستاو ده ست بلاو بکریته وه، ئه وانه شی که به زۆری نووسین و بابه تی جۆربه جۆری پووناکییری خۆیانیا تیا بلاو کردبێته وه به

نۆری بریتی بوون لە لاوان و پووناکییرانی ئەو ماوەیەکی وەک: ((کەنعان مەدحەت، عەلی عەبدوللّا ئەحمەد، لەتیف ھەلمەت، غازى سالارى کارپىزى کە ئىستا پارىزەرە، محەمەد داماو)). بەلام ئەمەى دوايىيان لەو ماوەیەدا بەناوى محەمەد بى کراس (١٩٤٧ - ٢٠٠٥)^(٣٥) ھو دەستى داوھتە نووسىن و ناو بەناو بلاوکردنەوھ. لە پووى نووسىن و ناوھرۆکیشەوھ لەتیف ھەلمەت دەلّیت: ((وتار و نووسىن بوو، شیعەر بوو، لیکۆلینەوھ بوو، نوکتە بوو، گۆوارىکى ھەمەپەنگ بوو، تەنانەت ھەندى پارچە شیعەرى شاعیرانى کلاسیکى کوردیشمان تى ئاخنى بوو)).^(٣٦) بۆ سالى دواتریش واتا لە سالى ١٩٦٩دا و ھەر لە شارى کفرى ئەو کاتەدا، گۆفارىکى تری دەستەنووس کە لە قەوارەى دەفتەرىکى (٣٠) لاپەرەیدا بووھ و بەناوى (باوھ شاسوار) ھوھ بلاو کراوھتەوھ، بەسەریەکەوھ توانراوھ تەنھا (٢-٣) ژمارەى لى دەرېکریّت و لەلایەن چەند شاعیر و پووناکییرىکى لوى خویندەوارى وەک: ((فەرھاد شاکیلى، لەتیف ھەلمەت و کەنعان مەدحەت، عەبدوللّا سابیر، عەلى عەبدوللّا ئەحمەد، محەمەد ئەحمەد پەشید (داماو...)) ھوھ بلاو کراوھتەوھ، بەپادەییەکی زیاتر ئەمەشیان بریتی بووھ لە گۆفارىکى ئەدەبى، پووناکییرى گشتى و بەزۆرى ھەر خۆیان نووسىن و شیعەر و بابەتیان تیا بلاو کردۆتەوھ بۆ نمونە: لە ژمارەى یەکەمیدا و ھەکو خۆى بۆمان دەگپێتەوھ، نووسینیکی لەتیف ھەلمەتى شاعیری تیا بلاو کراوھتەوھ بە ناوینشانى: ((ئەدەب بۆ ئەدەبە و ھونەر بۆ ھونەر))، سەرەپای شیعەریکى غازى سالارى کارپىزى و ھەکو خۆى دەلّیت: زیاتر شیعەریکى ستوونى سیاسى بووھ و پاش ئەوھى لەتیف ھەلمەت سووکە دەسکارییەکی کرد ئەوجا لە گۆفارى (باوھ شاسوار)دا بلاو کرایەوھ^(٣٧). بەلام دکتۆر کەنعان مەدحەتیش بەزۆرى بە بلاوکردنەوھى شیعەر نووسینی لە (گۆفارى باوھ شاسوار) بلاو کردۆتەوھ^(٣٨). ھەر وەک خویشى لە پێشەکی دیوانە شیعەری: ((گەپان لە بەھجەت حیکمەت)دا ناوى گۆفارى باوھ شاسوارى ھیناوە و خویشى نووسینی تیا بلاو کردۆتەوھ^(٣٩). ھەر وھا دکتۆر کەنعان لە بارەى گۆفارى باوھ شاسوارەوھ دەلّیت: تا ئەم سالانەى دوايىیەش کە لە ولاتى پۆمانیا بووم، ژمارەییەکی گۆفارى باوھ شاسوارم بە پارىزراوى لا مابوو، تەنانەت لەو کاتەشدا کە بە دەستەنووس بلاومان دەکردەوھ، کەوتینە ھەولێ ئەوھى لەلایەن حکومەت

و ده‌زگا په‌یوه‌نداره‌کانی میرییه‌وه به‌شیوازیکی فهرمی پێگه‌مان پێ بدرییت بۆ ئه‌وه‌ی ژماره‌ی تری به‌دوادا بێت و بلاو بکریته‌وه^(۴۰). ئه‌وه‌ بوو ویستمان له‌ پێگای هه‌ریه‌ك له‌ جه‌لالی میرزا که‌ریم و عه‌بدوڵڵا عه‌باسه‌وه که‌ ئه‌وکاته ئه‌وان له‌ شاری به‌غدا بوون له‌ حکومه‌ت ئیجازه‌ی بلاوکردنه‌وه بۆ گۆڤاری (باوه‌ شاسوار) وه‌رگیرین و ئه‌م هه‌نگاوه‌ به‌ئینینه‌ جێ، که‌چی به‌ پێچه‌وانه‌وه له‌سه‌ر دواکارییه‌که‌مان پازی نه‌بوون و ئیمه‌ش نه‌مانتوانی درێژه به‌بلاوکردنه‌وه‌ی بده‌ین^(۴۱).

دوا به‌دوای ئه‌وانه‌ و هه‌ر له‌سالی (۱۹۶۹) دا هه‌ریه‌ك له‌ فهرهاد شاکه‌لی و محهمه‌د حه‌مه‌ سالح توفیق له‌ دواناوه‌ندی شاری کفری دوو بلاوکراوه‌ی سه‌ر دیوار واتا (نشرة‌ جداریه‌)یان بلاوکردۆته‌وه، ئه‌وه‌ی فهرهاد شاکه‌لی به‌ناوی (جیکۆر) هوه‌ بووه‌ و ته‌نها یه‌ك ژماره‌ی ئی ده‌رکردوه‌ و به‌زۆری بۆ بابته‌ و وتار و نووسینی ئه‌ده‌بی ته‌رخان کرابوو، ناوه‌که‌شی به‌ناوی ئه‌و (گوند) هوه‌ بووه‌ که‌ شاعیری عه‌ره‌بی عێراقی به‌در شاکر ئه‌له‌سه‌یاب (۱۹۲۶ - ۱۹۶۴) تیایدا هاوتۆته‌ دونیاوه، له‌ پارێزگای به‌سه‌ره‌، به‌لام ئه‌وه‌ی دوااییان، که‌ محهمه‌د حه‌مه‌ سالح توفیق ده‌ری کردوه‌، به‌ناوی (الکواکب) هوه‌، به‌سه‌ریه‌که‌وه‌ بلاوکراوه‌یه‌کی، ئه‌ده‌بی هه‌مه‌جۆر و تیکه‌ل بووه‌ و ته‌نها دوو ژماره‌ی ئی ده‌رکردوه‌، به‌ناونیشانی: (الکواکب الاولی) و (الکواکب الثانيه‌)، ته‌نانه‌ت بۆ درێژه‌دان و به‌وه‌ی له‌ داهاوتودا ژماره‌ی تریشی به‌ دوادا بێت دواکارییه‌ك له‌ پێگای به‌پێوه‌به‌ریتی دواناوه‌ندی کفریه‌وه‌ دراوه‌ته‌: ((به‌پێوه‌به‌رایه‌تی په‌روه‌رده‌ی که‌رکووک)) ی ئه‌وکاته بۆ ئه‌وه‌ی له‌و باره‌یه‌وه‌ په‌زنامه‌ندی ده‌ربهرییت، ئه‌وانیش هه‌رچه‌نده‌ هه‌نگاویکی له‌م بابته‌یان پێ خۆش بووه‌، وه‌ك چالاکییه‌کی قوتابیان له‌و کاته‌دا. به‌لام وه‌کتر وایان به‌باش زانیوه‌ که‌ به‌شیوازیکی تاکه‌ که‌سی نه‌بێت، به‌لکو وه‌ك پڕۆژه‌یه‌کی هه‌ره‌وه‌زی بێت و کۆمه‌لیک قوتابی پۆلیان هه‌بێت له‌ ده‌رکردن و بلاوکردنه‌وه‌یدا^(۴۲).

له‌ سالی (۱۹۷۰) ییشدا هه‌ر فهرهاد شاکه‌لی بلاوکراوه‌یه‌کی تری ئه‌ده‌بی سه‌ردیواری به‌ ناوی (گیقارا) وه‌ بلاو کردۆته‌وه، یه‌کێک له‌ بابته‌ بلاوکراوه‌کانی وه‌ك له‌تیف هه‌لمه‌تی شاعیر باسی لێوه‌ ده‌کات، چاوپێکه‌وتنیکی ئه‌ده‌بی و شیعرێ بووه‌ له‌گه‌ل ئه‌ودا، بۆ نمونه‌ له‌ پرسیاریکدا که‌ ئاراسته‌ی کراوه‌

نووسراوه: (شیعەری کوردی چۆن دەبینیت؟)، ئەمیش لە وەلامی ئەو پرسیارەدا وتووێت: کورد شیعەری نییە، تا دیوانەکە ی من دەرنەچیت، واتا مەبەستی لەتێف هەڵمەت لە دیوانی (خوا و شارە بچکۆلەکەمان) بوو، کە بە ماوەیەکی دواتر و هەر لە سالی (١٩٧٠) دا لە چاپخانەی (الشمال) لە شاری کەرکوک بە چاپی گەیانندوو و بلاوی کردۆتەو^(٤٣).

دوا بەدوای هەموو ئەمانە و لە سالی ١٩٧٢ دا و لە: (ناوەندی کەلاری کۆن)ی ئەوکاتە، بە سەرپەرشتی مامۆستا ناسیح غەفوور ئاغجەلەری کە مامۆستای زمانی عەرەبی بوو، دوو بلاوکراوەی سەردیوار (نشرة جدارية) وەک چالاکییەکی قوتابیانی ئەوکاتە بلاوکراوەتەو لەو قوتابخانەیەدا بەناوەکانی: (تیشک) بە زمانی کوردی و زیاتر بابەتی هەمەجۆری ئەدەبی لە خۆگرتوو، دوو میشیان: کە ناوی (المعرفة) بوو بە زمانی عەرەبی و بە هەمان شیوە ئەم جۆرە نووسینانە تیا بلاوکراوەتەو کە لەگەڵ ئاوەز و بیرکردنەوەی قوتابی قوناغی ناوەندیدا بگونجیت بۆ نمونە: پەندی پێشینان، بۆ پێکەنین، شیعەر و کورتە چیرۆکی جۆربەجۆر و گۆشە ئایا دەزانی؟، ئەمەش بۆخۆی هەنگاویک بوو بۆ ئەوەی خۆی بکات بەتوانی زیاتر میشکی خۆی بگوشی و نووسین و بابەتی دەوڵەمەندتر بەرھەم بهێنیت لەو قوناغەدا^(٤٤).

په‌راویزه‌کان :

۱- بۆ زانیاری زیاتر سه‌باره‌ت به‌ چالاکیه‌کانی (پارتی هیوا) له‌ سنووری گه‌رمیاند، بپوانه‌ :
ئه‌حمه‌د باوه‌پ، پارتی هیوا له‌ کاتی دروست بوونی‌ه‌وه‌ له‌ شارێ کهرکوک تا
هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ی له‌ کۆنفرانسی که‌لاردا ۱۹۳۷ - ۱۹۴۴، کهرکوک (گۆڤار)، ژماره‌ (۵)
سالی (۲۰۰۰)، ل ۹۳ - ۱۱۰.

۲- مسته‌فا نه‌ریمان: سالی ۱۹۲۵ له‌ کفری له‌دایک بووه‌، پله‌کانی خویندنی سه‌ره‌تایی،
ناوه‌ندی، دواناوه‌ندی و خانه‌ی مامۆستایانی له‌ کفری و کهرکوک و شارێ به‌غدا ته‌واو
کردووه‌، له‌ گه‌لێک شوێنی وه‌ک: که‌لار، کفری، کهرکوک و به‌غدا مامۆستا و
سه‌ره‌رشتیاری په‌روه‌رده‌یی بووه‌. سه‌ره‌پای بلاوکردنه‌وه‌و چاپکردنی چه‌ندین کتێب،
ماوه‌یه‌ک ئه‌ندامی پارتی هیوا بووه‌ و دوا‌ی خانه‌نشین بوونی و تا کاتی وه‌فاتکردنی له
بوا‌ری پۆژنامه‌وانیدا کاری کردووه‌ و له‌ ۲۷ / ۵ / ۱۹۹۵ دا له‌ شارێ به‌غدا وه‌فاتی کردووه‌ و
له‌ گۆرستانی (مه‌مه‌د سه‌کران) ئه‌سه‌په‌رده‌ی خاک کراوه‌: جمال بابان، اعلام الکرد ، ج، ۱،
ط ۲، (اربیل: ۲۰۱۲)، ص ۵۶۷ - ۵۶۸.

۳ - شیخ عه‌تای تاله‌بانی: کو‌پی (شیخ جه‌مالی شیخ مه‌مه‌د عه‌لی تاله‌بانی) یه‌، سالی ۱۹۲۵
هاتۆته‌ دونیاوه‌ و قوناغی سه‌ره‌تایی خویندنی له‌ کهرکوک ته‌واو کردووه‌، به‌هۆی مردنی
باوکیه‌وه‌ ده‌ستی لی‌ هه‌لگرتووه‌، ماوه‌یه‌ک ئه‌ندامی پارتی هیوا بووه‌ و له‌ سالی ۱۹۴۷ هه‌وه‌
په‌یوه‌ندی کردووه‌ به‌په‌زه‌کانی حیزبی شیوعی عێراقه‌وه‌، له‌ ساله‌کانی ۱۹۵۴ و سالی ۱۹۶۰
به‌هۆی چالاکی حیزبییه‌وه‌ ده‌ستگیر کراوه‌ و له‌ سالی ۱۹۶۱ دا دوور خراوه‌ته‌وه‌ بۆ
به‌ندینه‌خانه‌ی عیماره‌ و دواتر له‌ سه‌ره‌مان و لی‌بووردنی عه‌بدولکه‌ریم قاسم گه‌راوه‌ته‌وه‌
کوردستان و بووه‌ به‌ به‌رپرسی لی‌ژنه‌ی قه‌زای کفری حیزبی شیوعی، له‌ سالی ۱۹۷۲ دا
کراوه‌ته‌ به‌پۆه‌به‌ری شاره‌وانی کفری و له‌ دوا‌ی راپه‌ڕینی ۱۹۹۱ هه‌وه‌ یه‌کێک بووه‌ له‌
دامه‌زرینه‌رانی (کۆمه‌له‌ی هیوا‌ی عێراقی)، له‌ ۴ / ۵ / ۲۰۰۰. وه‌فاتی کردووه‌: انظر: الشيخ
عطا الطالباني، ذكريات النضال في كردستان، ط ۱، (السليمانية: ۲۰۱۰)، الصفحة الاخيرة.

۴- عبدالستار طاهر شريف، الجمعيات والمنظمات والاحزاب الكردية في نصف قرن ۱۹۰۸ -
۱۹۵۸، ط ۱، (بغداد: ۱۹۸۹)، ص ۹۶، الدكتور مكرم طالباني، حزب هیوا، مركز خاك
للنشر والاعلام، مطبعة خاك ، (السليمانية، ۲۰۰۲)، ص ۱۸۰ - ۱۸۱.

۵- مسته‌فا نه‌ریمان، بیره‌وه‌ریه‌کانی ژيانم، ده‌زگای پۆشنه‌بیری و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی، دار
الحرية للطباعة والنشر، (به‌غدا: ۱۹۹۴)، ل ۱۲۰، هلبین محمد امین المزوری، حزب هیوا
(الامل) ۱۹۳۹ - ۱۹۴۶ دراسة تاريخية - سياسية، دار سپرێز للطباعة والنشر، ط ۱،
(ده‌وک: ۲۰۰۸)، ص ۹۵.

- ٦- حوسەین ئیسماعیل خان دەلو، ناوچەیی کفری لە نیوان سالانی ١٩١٤ - ١٩٤٥، لیکۆلینەووەیەکە لە بارودۆخی پامیاری و کۆمەلایەتی و پۆشنییری، بلاوکراوەکانی کۆمەلەیی پووناکییری و کۆمەلایەتی کەرکوک (٨٣)، (کەرکوک: ٢٠١٠)، ل ١٨٩ - ١٩٠.
- ٧- دیدەنی لەگەڵ دکتۆر موکەررەم تالەبانی لەپێگەیی (ئاشتی شێخ عەتای تالەبانی) یەو، سلێمانی ٨ / ١١ / ٢٠١٣.
- ٨- بروانە: مستەفا نەزیمان، ئەدیب و نووسەرانی کفری و دەوروپشتی، دەزگای پۆشنییری و بلاوکردنەووەی کوردی، (بەغدا: ٢٠٠٧)، ل ١٣ - ١٣٢، ئەحمەد باوەی، خەباتی سەربازیکی ون لە پەرەوێزی کوردایەتیدا، پامان (گۆڤار)، ژمارە (١٨٠)، سالی ٢٠١٢، ل ١٢٧ - ١٣٠، حوسەین ئیسماعیل خان دەلو، ناوچەیی کفری... س. پ، ل ١٨١ - ١٨٧.
- ٩- شاکر فەتاح: شاکر میرزا فەتاح ئەحمەد سالی ١٩١٤ لەدایک بوو، سالی ١٩٣٦ کۆلیژی حقوقی لە شارێ بەغدا تەواو کردوو، لەو ماوەیە بەدواوە و بۆ سالانیکی زۆر لە دام و دەزگاکانی میریدا کاری کردوو، بەزۆری لەو شوێنانەشی کە وەزیفەیی گرتبێتە دەستەووە روژنامە و گۆڤاری جۆر بەجۆری بەناوی ئەو شوێنانەووە بلاو کردۆتەووە لەوانە: بارسەر لە قادر کەرەم، روژنامەیی چەمچەمال، روژنامەیی ئاکری، روژنامەیی خورمال...، سەرەپای لە چاپدان و بلاوکردنەووەی دەیان کتیی جۆر بەجۆر بۆ دواکات و لە ٢٧ حوزەیرانی ١٩٨٨ دا لە لایەن دەزگای ئەمنی شارێ هەولێرەووە و لەبەر داکۆکیکردن لە مەزلوومیەتی نەتەووەکەیی سەرنگون کراوە و تائیتستاش هیچ سۆراخیکی نییە: انظر: الدكتور محمد علي الصويركي، معجم اعلام الكرد في التاريخ الاسلامي والعصر الحديث في كردستان، بنگەیی ژین، (السلیمانیة: ٢٠٠٦)، ص ٣٣٩.
- ١٠- شاکر فەتاح، ئاوینەیی ژینم، یاداشتەکانی شاکر فەتاح، کۆکردنەووە و پێکخستنی: ئەحمەد سەید عەلی بەرزنجی، ب، (هەولێر: ٢٠٠٣)، ل ٣٢٨.
- ١١- شاکر فەتاح، س. پ، ل ٣٣٣.
- ١٢- مەلا ئەحمەدی مەلا قادری بانی خیلانی: لە خانەوادەییەکی ئایینی و لە ١٩٢٥/٥/٢٨ دا لە گوندی (فەقی جەنە)ی سەربەشاری دەربەندیخانی ئەمرو لە دایک بوو، لە تیرەیی وەلی هۆزی گەرەیی جافە و خویندنی ئایینی لە نیو بنەمالەکەیی خۆیانەووە دەست پێ کردوو، هەر لە تافی لاییەووە پەيوەندی کردوو بە پیزەکانی حیزبی شیوعی عێراقەووە و بەدریژی کاری حیزبی و پێکخراوەیی چەندین بەرپرسباریتی حیزبی بینووە، لەم سالانەیی دواییەووە چۆتە ولاتی سوید و دواي نەخۆشییەکی زۆر هەر لەو ولاتە و لە زستانی ٢٠١٢ دا کۆچی دوايي کردوو، انظر: احمد بانی خیلانی، مذكراتي، (بغداد: ٢٠٠٩).

- ۱۳- احمد بانی خیلانی، مذكراتي، دار الرواد المزدهرة للطباعة والنشر والاعلان، (بغداد: ۲۰۰۹)، ص ۶۰، ره‌فیک سالح، ئیندی‌کسی پۆژنامه‌وانی نه‌ینی کوردی تا چوارده‌ی ته‌مووزی ۱۹۵۸، پۆژنامه‌نووس (گۆڤار)، ژماره (۱)، ۲۲/۴/۲۰۰۴، ل ۲۳۶.
- ۱۴- احمد بانی خیلانی، مذكراتي، المصدر السابق، ص ۶۰.
- ۱۵- انظر: عزیز یاور، التعليم وفصول من تاريخ مدارس خانقين ۱۸۸۷ - ۲۰۰۷، مؤسسة حمدي للطباعة والنشر، ط ۱، (السليمانية: ۲۰۰۹)، ص ۱۹۶، دیدنه‌ی له‌گه‌ل کاک ئیبراهیم باجه‌لاتی نووسه‌ردا، ۲۴/۱۰/۲۰۱۳.
- ۱۶- عزیز یاور، المصدر السابق، ص ۱۹۷.
- ۱۷- قادر شێخ ره‌حیم تاله‌بانی: سالی ۱۹۴۴ له‌ گوندی (حاجیله‌)ی ناحیه‌ی مه‌یدانی سه‌ربه‌خانه‌قین له‌دایک بووه، قۆناغه‌کانی خویندنی سه‌ره‌تایی، ناوه‌ندی و دواناوه‌ندی له‌ شاری خانه‌قین ته‌واو کردووه و قۆناغی زانکۆیی له‌ کۆلیژی ئەندازیاری (ئه‌ندازیاری کیمیا) له‌ زانکۆی به‌غدا درێژه‌ پێ داوه و دوا‌ی ته‌واوکردنی وه‌ک ئەندازیاریک له‌ کۆمپانیای (نه‌وتخانه‌)ی شاری خانه‌قین دامه‌زراوه و له‌ ته‌مه‌نی (۴۹) سالی و له‌ رێکه‌وتی ۲۲/۷/۱۹۹۳ به‌نه‌خۆشی له‌ شاری به‌غدا وه‌فاتی کردووه، له‌ سه‌ر وه‌سیه‌تی خۆی له‌ گۆرستانی (پاشا کۆپری)ی خانه‌قین نێژراوه: نامه‌یه‌کی ده‌ستنووسی دکتۆر ئومید شێخ ره‌حیم تاله‌بانی، خانه‌قین، ۲۶/۱۰/۲۰۱۳.
- ۱۸- المصدر السابق، ص ۱۹۸.
- ۱۹- دیدنه‌ی له‌گه‌ل ئیبراهیم باجه‌لاتی نووسه‌ردا، خانه‌قین، ۲۴/۱۰/۲۰۱۳.
- ۲۰- ئیبراهیم باجه‌لان: ئیبراهیم مه‌مه‌د که‌ریم سالی ۱۹۴۴ له‌ گوندیکی سه‌ر به‌ ناحیه‌ی (قۆره‌توو)ی شاری خانه‌قین له‌دایک بووه، دوا‌ی مردنی باوکی و له‌ سالی ۱۹۵۱ ه‌وه خراوه‌ته‌ به‌رخویندن و له‌ سالی ۱۹۵۸ دا قۆناغی سه‌ره‌تایی ته‌واو کردووه. به‌لام له‌به‌ر بارودۆخی ژیان نه‌یتوانیوه درێژه‌ی پێدات، له‌سالی ۱۹۶۴ به‌دواوه و له‌شاری خانه‌قیندا کتێبخانه‌یه‌کی به‌ناوی (الثقافة) وه‌ کردۆته‌وه و تا سالی ۱۹۶۸ به‌رده‌وام بووه، ماوه‌یه‌ک په‌یوه‌ندی کردۆته‌ پیزه‌کانی حیزبی شیوعی عێراقه‌وه و ئەندامیکی چالاکی بزوتنه‌وه‌ی جووتیاران بووه له‌ناوچه‌ی خانه‌قیندا، پاشان بۆته‌ په‌یامنی‌ری پۆژنامه‌ی (التأخي)، سه‌ره‌پای کاری فه‌رمانبه‌ری له‌ فه‌رمانگه‌کانی میریدا، تائیس‌تاش به‌ به‌رده‌وامی ده‌نووسی و خاوه‌نی چه‌ند کتێبکی چاپکراوه‌ بروانه: جمال بابان، اعلام الکرد، الجزء الاول، دار آراس للطباعة والنشر، (اربیل: ۲۰۱۲)، ص ۱۳ - ۱۵.
- ۲۱- جه‌لال زه‌نگابادی: جه‌لال حسێن مه‌مه‌د ئەمین پالانی - لوړستانی سالی ۱۹۵۱ له‌گوندی (قه‌لا)ی ناوچه‌ی زه‌نگابادی سه‌ر به‌ناحیه‌ی (جه‌له‌ولا) له‌ دایک بووه، له‌سالی

١٩٦٩دا خانەى مامۆستایانى کەرکوکى تەواو کردوو، لە ساڵى ١٩٦٥هە دەستى بەنووسىنى شیعەر کردوو و لە ساڵى ١٩٦٧هە بەناوى (جەلال وەردە) وە دەستى بەبلاوکردنەو کردوو، لەگەڵ ئەوەشدا ئاشنایەتى لەگەڵ ھونەر و کارى وینەکێشاندا ھەبوو و زمانەوانىكى شارەزایە تائىستاش بە بەردەوامى بەھەردوو زمانى کوردى و عەرەبى بەردەوامە لە نووسىن و کۆمەڵێک بەرھەمى چاپکراوى ھەيە بڕوانە: حسین عارف، عشرون قصّة کردية، منشورات مجلة کاروان، (اربيل: ١٩٨٥)، ص، google.iraqi writer. Comliraqiwriter Iraqi-writersfolder..

٢٢- ھەمان سەرچاوەى پێشوو، خانەقین، ٢٤/١٠/٢٠١٣.

٢٣- ئەحلام مەنسور: ئەحلام مەنسور عەلى ئەكبەر ساڵى ١٩٥١ لە گەڕەكى (عەبدوللّا بەگ)ى شارى خانەقین لە دایك بوو، دایكى (رەسمیە حاجى حەمە سالى بەزان) لە ھۆزى گەورەى باجەلانە و پلەكانى خویندنى سەرەتایى، ناوەندى، دواناوەندى و قۆناغى زانکۆی لە خانەقین و شارى بەغدا تەواو کردوو، سەرەپای ئەوێ چیرۆکنووسىكى دیار و لەبوارى پۆژنامەوانىشدا کارى کردوو، لەساڵى ١٩٨٦هە بەمەبەستى خویندنى بالا پووى لە فەرەنسا و زانکۆى (سۆربۆن) کرد، بەلام بەھۆى بارودۆخى ژيان و دەست کورتییەو بەئى تەواو نەکرا و گەراپەو عێراق، دواى ماوەیەكى زۆر و لەساڵى ١٩٩٩دا خویندنى ماستەرى لە کۆلیژى پەرەردەى (ابن رشد)ى زانکۆى بەغدا تەواو کرد، نامەكەى بەناوینشانى (بینای ھونەرى چیرۆكى كوردی ١٩٧٠-١٩٨٠) بوو، لە بەرھەمە چاپکراوەكانى: کۆمەڵە چیرۆكى پرد، پۆمانى ئەلھەن، خەون و خوین، ئەزموون...تاد، لەم سالانەى دوايشدا ماوەیەك مامۆستای زانکۆى سلیمانى بوو و لە پێکەوتى ٢٠١٣/١٠/١٠ کۆچى دواى کرد، لەسەر وەسیەتى خۆى لە خانەقین ئەسپەردەى خاک کرا. بڕوانە: نامەيەكى دەستنووسی كاك ئیبراھیم باجەلان، كە بۆ نووسەرى ئەم بابەتەى ناردوو ٢٠١٣/١١/٤، عادل گەرميانى، ئەحلام مەنسور و خەونەكانى داھێنەرێكى نەگبەت، شىكار (گۆفەر)، گۆفاریكى ھزرى ئەكادىمى وەرزییە، پەیمانگای یەكێتیی ئافەرەتانى كوردستان بۆ پرسە كۆمەلایەتییهكان دەرى دەكات، ژمارە (٢)، پایزى ٢٠١٣، ل ١٤٣ - ١٤٧.

٢٤- ھەمان سەرچاوەى پێشوو، ٢٤/١٠/٢٠١٣.

٢٥- فەرھاد شاكەلى: ئەنوەر شەيخ محەمەدى شەيخ سلیمانى شاكەلى كە بە فەرھاد شاكەلى ناسراو ساڵى ١٩٥١ لە گوندى شاكەلى ناوچەى گەرمیان لە دایك بوو، پلەكانى خویندنى سەرەتایى، ناوەندى، دواناوەندى و قۆناغى زانکۆی لە كفرى و شارى بەغدا تەواو کردوو، لە ناوەندى شەستەكانى سەدەى بیستەمى رابردوو وە دەستى بە نووسىن و بلاوکردنەو کردوو و، یەكەم بەرھەمى لە ساڵى ١٩٦٧ لە ھەفتەنامەى (دەنگ و باس)دا و یەكەم دیوانە

شيعرى سالى ۱۹۷۳ بەناوى: (پۇرنامە كودەتايەكى نەينى) يەوۋە بلاۋ كودەتەو، لە ھاوينى ۱۹۷۱ دا ئامادە كۇنگرەي يەككىتى نووسەرانى كورد بوو لە ھەولير و لەھەمان سالىشدا لەگەل لەتيف ھەلمەت بەياننامەي شيعرىي (گروپى كفى) يان راگەياندوۋە، لە دامەزىنەرانى (كۆمەلەي ماركسى لينىنى) يە و نازناوى (فەرھاد) يش ناوى نەينى ناو ئەو پىكخراۋە بوو، تا ئىستا بە بەردەوامى دەنووسى و بەرھەمەكانى بۆسەرگەلەك لە زمانە جىھانپىيەكان وەرگىردراۋە، ھەرھەمما خاۋەنى دەيان ككىتى چاپكراۋە لە بوارەكانى شيعر، چىرۆك ، زمان و پروناكبيرىي گشتىدا، مامۇستاي زانكۆيە و لە سويد دەزى پروانە: فەرھاد شاكەلى، پۇرنامە كودەتايەكى نەينى، چ ۲، (كوردستان: ۲۰۰۰)، ل ۸۳ - ۱۰۲، حوسىن مەحمودەلى كەلارى، شىۋاز لە ھۆنراۋەكانى فەرھاد شاكەلى دا، نامەيەكە وەك بەشەك لە پىداۋىستىيەكانى پەلى ماستەر پىشكەش بە كۆلچى زمانى زانكۆيە كراۋە لە ئەدەبىي كوردىدا، (كۆيە: ۲۰۰۸)، ل X-X1.

۲۶- دەستنووسىكى تايبەتى فەرھاد شاكەلى كە بەتايبەتى بۆ نووسەرى ئەم بابەتەي نووسىۋە، گوندى شاكەل - كەلار، ۲۸/۱۰/۲۰۱۳.

۲۷- نامەيەكى دەستنووسى پىشۋو، گوندى شاكەل، ۲۸/۱۰/۲۰۱۳.

۲۸- سەرچاۋەي پىشۋو، گوندى شاكەل، ۲۸/۱۰/۲۰۱۳.

۲۹- لەتيف ھەلمەت: لەتيف مەحمودە كەسەنەزانى بەرزنجى، سالى ۱۹۴۷ لە بنەمالەيەكى ئايىنى شارى كفى لەدايك بوو، تا پۆلى سىيەمى ناۋەندى خويندوۋە و دواتر نەيتوانىۋە درىزە بەخويندن بدات، يەكەم بەرھەمى شيعرىي خۆى لە گۇفارى پزگارى ژمارە (۹) سالى ۱۹۶۹ دا بلاۋ كودەتەو و يەكەم ديوانى شيعرىيى بەناوى (خواۋ شاره بچكۆلەكەمان) ھو لە سالى ۱۹۷۰ لە چاپخانەي (الشمال) شارى كەركوك بە چاپ گەياندوۋە، لىرە بەدواۋە و تا ئىستا بە بەردەوامى دەنووسىت و بلاۋ دەكاتەو، شيعرەكانى بۆسەر چەندىن زمانى زىندوۋى جىھان وەرگىردراۋە و خاۋەنى دەيان بەرھەمى چاپكراۋە لە بوارەكانى شيعر و چىرۆك و تەسەۋف و پروناكبيرىي گشتىدا پروانە، لەتيف ھەلمەت و داھىنان، لە بلاۋكراۋەكانى مەكتەبى راگەياندىن و پۇشنىبىرى حزبى شىۋەي كوردستان، ژمارە (۱۲)، (سلىمانى: ۲۰۱۳)، ل ۵ - ۳۰.

۳۰- پروانە: نامەيەكى دەستنووسى مامۇستا ئەنۋەر شاكەلى (فەرھاد شاكەلى) بۆ لەتيف ھەلمەتى شاعىر ۲ ى حوزەيرانى ۱۹۶۷. (ئەرشىفى لەتيف ھەلمەت).

۳۱- پروانە: چەند نامەيەكى دەستنووسى ئەحمەد شاكەلى بۆ لەتيف ھەلمەتى شاعىر سالى ۱۹۶۸. (ئەرشىفى لەتيف ھەلمەت).

۳۲- دەستنوووسی لەتێف ھەلمەت لە ئەرشیفی ئەحمەد شاکەلی دا و لە ھەلامی ئەو نامە یەیدا کە باسیان لە گۆڤاری بەرزنجە و گەفتوگۆی ئەدەبیی نێوانیان کردوو ۲۹ / ۱۱ / ۱۹۶۸.

۳۳- ئەحمەد شاکەلی: ئەحمەد محەمەد عەبدولقادر، ھەکو خۆی ئەلی: بەپێی دەستنوووسیکی باوکی (شیخ محەمەدی دێینە) لە سەعات نۆی شەوی ۲۳ لە سەر ۲۴ ی مانگی تشرینی دووھمی ساڵی ۱۹۴۸ لە گوندی (دەککە ی سەرچەم) ی شاری خانەقین لە دایک بوو، پلەکانی خۆیندنی سەرەتایی، ناوەندی، دواوەندی و خانە ی مامۆستایانی لە شارەکانی کەلار، کفری، خانەقین و کەرکوک تەواو کردوو، لە ناوەراستی شەستەکانی سەدە ی رابردوو دەستی بە نووسین و بلۆکردنەو کردوو و یەکەم بەرھەمی خۆی لە پۆژنامە ی (ھاوکاری) دا بلۆ کردۆتەو. دواتر بەھەردوو زمانی کوردی و عەرەبی لە گۆڤار و پۆژنامەکانی ھە: ھاوکاری، بەیان، پوانگە، خەبات، التآخی، النور، کوردستانی نوێ... تاد، نووسینەکانی لە شیعەر و چیرۆک و بابەتی پۆژنامەوانی بەم ناوانەو: (ا). الشیخ، ئەحمەد قەلاتەزانی، ئەحمەد شاکەلی و داراش) ھو بلۆ کردۆتەو، لە ساڵی ۱۹۷۰ ھ: (ئەندامی یەکیەتی نووسەرانی کوردە)، ئیستاش مامۆستای خانەنشینە و لە شاری کەلار دەژی بپوانە: دەستنوووسیکی تایبەتی نووسەر کە بۆ نووسەری ئەم بابەتە ی ناردوو، کەلار ۴ / ۱۱ / ۲۰۱۳.

۳۴- ئەحمەد باوەپ، چاپۆیکەوتنی تایبەت لەگەڵ ئەحمەد شاکەلی، تۆژەر (گۆڤار) لە بلۆکراوەکانی پەیمانگای تەکنیکی کەلار، ژمارە (۱)، ھاوینی ۱۹۹۸، ل ۳۷ - ۴۲. ھەروەھا دیدەنبیەکی نوێتر لەگەڵ ئەحمەد شاکەلی ۱۶ / ۱۰ / ۲۰۱۳.

۳۵- محەمەد داماو (بی کراس): محەمەد ئەحمەد پەشید، ساڵی ۱۹۴۷ لە کفری لە دایک بوو و تا پۆلی دووھمی ناوەندی توانیویەتی درێژە بە خۆیندن بدات، فەرھاد شاکەلی کە ھاوڕێیەکی سەردەمی خۆیندن و لاوی بوو لەبارە یەو دەلیت: ((یەکیەکی بوو لەو خۆیندکارانە ی ھەر لە سەرەتاوە ناسیم. ئەو کۆرپە بەشیو و جلوبەرگ و پووالەت زۆر ھەزار بوو، بەلام منیش و لەتیفیش تیگەیشتین کە ھەزی لە شیعەر و ئەدەبە و ھەر لەبەر ئەویش بووین بەدۆست... بەداخەو محەمەد کەمنوس بوو لە ماوہ ی ئەو ھەموو ساڵەدا کە لەیەکەو نزیک بووین ھەمووی چەند جارێک بەرھەمی خۆی پێشان داووم. ئاگاداریش نیم ھیچ بلۆ کردبۆتەو پۆخی شاد))، لەپێکەوتی ۲۰۰۵/۱۰/۷ کۆچی دوایی کردوو بپوانە: فەرھاد شاکەلی، زمانی گەردەلوول و خەونی شەنەبا، کۆمەلە دیدار...، ۱۹۹۰ - ۲۰۱۰، ۲، (ھەولێر: ۲۰۱۱)، ل ۲۵۹ - ۲۶۰.

- ۳۶ - شه‌می‌ران سلیمان، پروو به‌پوو له‌گه‌ل له‌تیف هه‌لمه‌تدا، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس، (هه‌ولێر: ۲۰۱۱)، ل ۲۳ - ۲۴، دیدنه‌ی له‌گه‌ل کاک له‌تیف هه‌لمه‌تی شاعیر ۲۰۱۳/۱۰/۹.
- ۳۷ - دیدنه‌ی له‌گه‌ل غازی سالار کارێزی، که‌لار، ۲۰۱۳/۱۰/۲۰.
- ۳۸ - دیدنه‌ی له‌گه‌ل له‌تیف هه‌لمه‌تی شاعیر ۲۰۱۳/۱۰/۹.
- ۳۹ - که‌نعان مه‌دحه‌ت، گه‌پان له به‌هجه‌ت حیکمه‌ت، هۆنراوه، چاپخانه‌ی ئارارات، (سوید: ۱۹۸۷)، ل ۵.
- ۴۰ - دیدنه‌ی له‌گه‌ل دکتۆر که‌نعان مه‌دحه‌ت، کفری، ۲۰۱۳/۱۰/۸.
- ۴۰ - دیدنه‌ی له‌گه‌ل دکتۆر که‌نعان مه‌دحه‌ت، کفری، ۲۰۱۳/۱۰/۸، دیدنه‌ی له‌گه‌ل له‌تیف هه‌لمه‌تی شاعیر ۲۰۰۶/۳/۱۸.
- ۴۱ - سه‌باره‌ت به‌بلاوکراوه‌ی (جیکۆر) و (الکواکب) زانیارییه‌کانمان له مامۆستا (مه‌مه‌د حه‌مه سالح توفیق) هوه وه‌رگرتوه، ۲۰۱۳/۱۰/۲۵.
- ۴۲ - دیدنه‌ی له‌گه‌ل کاک له‌تیف هه‌لمه‌تی شاعیر ۲۰۱۳/۱۰/۹.
- ۴۴ - دیدنه‌ی له‌گه‌ل عه‌بدوڵلا حه‌سه‌ن قادر، که‌لار، ۲۰۱۳/۱۰/۲۵.

لیستی سەرچاوەکان:

په‌که‌م / نامە‌ی زانکۆیی بلالونە‌کراوه‌:

- ۱- حوسێن مە‌حمود کە‌لاری، شێواز لە‌ هۆنراوە‌کانی فەرهاد شاکە‌لی دا، نامە‌یه‌که‌ وه‌ک به‌شێک له‌ پێداویستییه‌کانی پله‌ی ماستەر پێشکە‌ش به‌ کۆلیژی زمانیی زانکۆی کۆیه‌ کراوه‌ له‌ ئە‌ده‌بی کوردیدا، (کۆیه‌: ۲۰۰۸).

دووه‌م / کتیی چاپکراو به‌ زمانی کوردی:

- ۱- حوسێن ئیسماعیل خان ده‌لۆ، ناوچه‌ی کفری له‌ نیوان سالانی ۱۹۱۴-۱۹۴۵، لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌ له‌ بارو دۆخی پامیاری و کۆمه‌لایه‌تی و پۆشنییری، له‌ بلالوکراوه‌کانی کۆمه‌له‌ی پووناکییری و کۆمه‌لایه‌تی که‌رکوک (۸۳)، (که‌رکوک: ۲۰۱۰).
- ۲- شاکر فه‌تاح، ئاوینه‌ی ژینم، یاداشته‌کانی شاکر فه‌تاح، کۆکردنه‌وه‌ و پێک‌ه‌ستنی: ئە‌حمە‌د سه‌ید عه‌لی به‌رزنجی، ب ۱، ده‌زگای چاپ و بلالوکردنه‌وه‌ی ئاراس، (هه‌ولێر: ۲۰۰۳).
- ۳- شه‌مێران سلێمان، پوو به‌پوو له‌گه‌ڵ له‌تیف هه‌لمه‌تدا، (دیدار)، ده‌زگای چاپ و بلالوکردنه‌وه‌ی ئاراس، (هه‌ولێر: ۲۰۱۱).
- ۴- فەرهاد شاکه‌لی، زمانی گه‌رده‌لول و خه‌ونی شه‌نه‌با، کۆمه‌له‌ دیدار، ۱۹۹۰ - ۲۰۱۰، ۲، (هه‌ولێر: ۲۰۱۱).
- ۵- فەرهاد شاکه‌لی، پڕۆژه‌ی کوده‌تایه‌کی نه‌ینی، چاپی دووه‌م، (کوردستان: ۲۰۰۰).
- ۶- که‌نعان مه‌دحه‌ت، گه‌ران له‌ به‌هجه‌ت حیکمه‌ت، هۆنراوه‌، چاپخانه‌ی ئارارات، (سوید: ۱۹۸۷).
- ۷- مسته‌فا نه‌ریمان، بیره‌وه‌رییه‌کانی ژیانم، ده‌زگای پۆشنییری و بلالوکردنه‌وه‌ی کوردی، دار الحریة‌ للطباعة والنشر، (به‌غدا: ۱۹۹۴).
- ۸- مسته‌فا نه‌ریمان، ئە‌دیب و نووسه‌رانی کفری و ده‌ورپه‌شتی، ده‌زگای پۆشنییری و بلالوکردنه‌وه‌ی کوردی، (به‌غدا: ۲۰۰۷).
- ۹- مه‌کته‌بی راگه‌یاندن و پۆشنییری حیزبی شیوعی کوردستان، له‌تیف هه‌لمه‌ت و داهێنان، (سلێمانی: ۲۰۱۳).

سییه‌م / کتیی چاپکراو به‌ زمانی عه‌ره‌بی:

- ۱- احمد باني خيلاني، مذكراتي، دار الرواد المزمهرة للطباعة والنشر والاعلان، (بغداد: ۲۰۰۹).
- ۲- جمال بابان، اعلام كرد العراق، الجزء الاول، ط ۲، (اربيل: ۲۰۱۲).
- ۳- حسين عارف، عشرون قصة كردية، منشورات مجلة كاروان، (اربيل: ۱۹۸۵).

- ۴- هلبین محمدامین المزوري، حزب هیوا (الامل) ۱۹۳۹ - ۱۹۴۶ دراسة تاريخية - سياسية، دار سپریژ للطباعة والنشر، ط ۱، (دهوك: ۲۰۰۸).
- ۵- عزیز یاور، التعليم وفصول من تاريخ مدارس خانقين ۱۸۸۷ - ۲۰۰۷، مؤسسة حمدي للطباعة والنشر، ط ۱، (السليمانية: ۲۰۰۹).
- ۶- عبدالستار طاهر شريف، الجمعيات والمنظمات والاحزاب الكردية في نصف قرن ۱۹۰۸ - ۱۹۵۸، ط ۱، (بغداد: ۱۹۸۹).
- ۷- الشيخ عطا الطالباني، ذكريات النضال في كردستان، ط ۱، (السليمانية: ۲۰۱۰)، الصفحة الاخيرة.
- ۷- محمد علي الصويركي، معجم اعلام الكرد في التاريخ الاسلامي والعصر الحديث في كردستان، بنكهی ژین، (السليمانية: ۲۰۰۶)، ص ۳۳۹.
- ۸- مكرم طالبانی، حزب هیوا، مطبعة خاك، مركز خاك للنشر والاعلام، (السليمانية، ۲۰۰۲).

چواره‌م / گۆڤار به زمانی کوردی:

- ۱- ئەحمەد باوەڕ، پارتی هیوا له کاتی دروست بوونی‌هه له شارێ کەرکوک تا هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی له کۆنفرانسی که‌لار دا ۱۹۳۷ - ۱۹۴۴، که‌رکوک (گۆڤار)، ژماره (۵) سالی (۲۰۰۰).
- ۲- ئەحمەد باوەڕ، چاوپێکه‌وتنی تاییه‌ت له‌گه‌ڵ ئەحمەد شاکه‌لی، تۆژهر (گۆڤار) له‌ بلاوکراوه‌کانی په‌یمانگای ته‌کنیکی که‌لار، ژماره (۱)، هاوینی ۱۹۹۸.
- ۳- ئەحمەد باوەڕ، خه‌باتی سه‌ربازیکی ون له‌ په‌راویزی کوردایه‌تی دا، پامان (گۆڤار)، ژماره (۱۸۰)، سالی ۲۰۱۲.
- ۴- ره‌فیع سالح، ئیندیكسی پۆژنامه‌وانی نه‌ینی کوردی تا چوارده‌ی ته‌مووزی ۱۹۵۸، به‌شی یه‌که‌م، پۆژنامه‌نووس (گۆڤار)، گۆڤاریکی وه‌رزیه، سه‌ندیکی پۆژنامه‌نووسانی کوردستان، ژماره (۱)، ۲۲/۴/۲۰۰۴.
- ۵- عادل گه‌رمیانی، ئەحلام مه‌نسور و خه‌ونه‌کانی داهینه‌ریکی نه‌گه‌ت، شیکار (گۆڤار)، گۆڤاریکی ه‌زری ئەکادیمی وه‌رزیه، په‌یمانگای یه‌کیته‌ی ئافره‌تانی کوردستان بۆ پرسه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان ده‌ری ده‌کات، ژماره (۳)، پایزی ۲۰۱۳.

پینچه‌م / ده‌ستنووس:

- ۱- چه‌ند نامه‌یه‌کی ده‌ستنووسی ئەحمەد شاکه‌لی بۆ له‌تيف هه‌لمه‌تی شاعیر سالی ۱۹۶۸. (ئه‌رشیفی له‌تيف هه‌لمه‌ت).

- ۲- دەستنوو سیکی لە تیف هەلمەت لە ئەرشیفی ئەحمەد شاکی لیدا و لە وەلامی ئەو نامە یەیدا
کە باسیان لە گوڤاری بەرزنجە و گفتوگۆی ئەدەبی نێوانیان کردوو ۱۹۶۸/۱۱/۲۹.
- ۳- نامە یەکی دەستنوو سی مامۆستا ئەنوەر شاکی (فەرهاد شاکی) بۆ لە تیف هەلمەتی
شاعیر ۲ی حوزەیرانی ۱۹۶۷. (ئەرشیفی لە تیف هەلمەت).
- ۴- دەستنوو سیکی مامۆستا فەرهاد شاکی لە کە بە تاییبەت بۆ نووسەری بابەتە کە ی نووسیوە،
گوندی شاکی - گەرمیان، ۲۰۱۳/۱۰/۲۸.
- ۵- دەستنوو سیکی دکتۆر ئومید شیخ پەحیم شەمسەدین تالەبانی بۆ نووسەری بابەتە کە ی
نووسیوە، خانەقین، ۲۰۱۳/۱۰/۲۶.
- ۶- دەستنوو سیکی ئەحمەد شاکی لە کە بە تاییبەت بۆ نووسەری بابەتە کە ی نووسیوە، کە لار
۲۰۱۳/۱۱/۴.
- ۷- دەستنوو سیکی ئیبراھیم باجەلان سەبارەت بە ئەحلام مەنسور، کە بۆ نووسەری ئەم
بابەتە ی ناردوو ۲۰۱۳/۱۱/۴

شەشەم / دیدەنی:

- ۱- دیدەنی لە گەڵ دکتۆر موکەررەم تالەبانی، سلێمانی، ۲۰۱۳/۱۱/۸.
- ۲- دیدەنی لە گەڵ ئیبراھیم باجەلان، خانەقین، ۲۰۱۳/۱۰/۲۴.
- ۳- دیدەنی لە گەڵ ئەحمەد شاکی، کە لار ۲۰۱۳/۱۰/۱۶.
- ۴- دیدەنی لە گەڵ غازێ سەلار کارێزی، کە لار، ۲۰۱۳/۱۰/۲۰.
- ۵- دیدەنی لە گەڵ لە تیف هەلمەتی شاعیر، کفری ۲۰۱۳/۱۰/۹.
- ۶- دیدەنی لە گەڵ دکتۆر کەنعان مەدحت، کفری، ۲۰۱۳/۱۰/۸.
- ۷- دیدەنی لە گەڵ عەبدوللا حەسەن قادر، کە لار، ۲۰۱۳/۱۰/۲۵.
- ۸- دیدەنی لە گەڵ محەمەد حەمە سەلح توفیق، سلێمانی، ۲۰۱۳/۱۰/۲۵.

هەوتەم / تۆری ئینتەرنێت:

1- google.iraqi writer. Comliraqiwriter Iraqi-writersfolder..

ملخص البحث

هذا البحث يسلط الضوء على (تاريخ الصحافة الكردية في شرق منطقة گرميان ۱۹۳۹ - ۱۹۷۲) يتضمن البحث مقدمة وعدة محاور رئيسية، الاولى منها: ظهور الصحافة الكردية في شرق منطقة گرميان منذ اندلاع الحرب العالمية الثانية (۱۹۳۹ - ۱۹۴۵) وحتى اواخر عام ۱۹۵۴. اما المحور الثاني فقد خصص لتاريخ بعض النشريات والصحافة الكردية التي صدرت في مدينة خانقين باللغتين الكردية والعربية، لاسيما بعد ثورة ۱۴ من تموز من عام ۱۹۵۸ وحتى اتفاقية مارس - آذار عام ۱۹۷۰ بين الحكومة العراقية وقيادة الحركة الكردية. وأما فيما يتعلق بالمحور الثالث والاخير فقد خصص للحديث عن نشاط الصحافة الكردية في مدينتي كلالر وكفري وما والاها وخصوصا خلال الفترة (۱۹۶۲ - ۱۹۷۲).

Abstract

This study sheds light on the history of Kurdish journalism in eastern Garmyan province during 1939-1972. It includes an introduction and several key sections; the first covers the rise of Kurdish journalism in eastern Garmyan area since the outbreak of the second world year until late 1954. The second section covers the history of some periodicals and journals published in Khanaqin in both Kurdish and Arabic particularly after the July revolution of 1958 until the March Agreement of 1970 between Iraq and the Kurdish leadership. The third chapter, however, is devoted to Kurdish journalistic activities in the towns of Kalar and Kifri and others between 1962-1972.

کاریگه‌رییه‌کانی مملانی نیوان

سەفه‌وی و عوسمانی له سەر پێگهی میرنشینی ئێردەلان

مودەرریس سەعیدی^(۲)

د. قوباد مەنسوور بەخت^(۱)

کورتە‌ی توێژینه‌وه‌که:

ئێردەلانە‌کان بنە‌مالە‌یه‌کی کوردن که له هه‌لومه‌رجی ئالۆز و ناسه‌قامگیری دوا‌ی هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی ده‌وله‌تی ئی‌لخانی، حکومه‌تیکی نیمچه‌ سه‌ربه‌خۆیان له به‌شیکی کوردستاندا پێک هێنا. له‌گه‌ڵ سه‌ره‌له‌دانی ده‌وله‌تی سەفه‌وی، له‌سه‌ر ده‌ستی شا ئیسماعیلی یه‌که‌م کۆتایی به‌ته‌مه‌نی زۆریه‌ی ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ هه‌ریمییانه‌ که له مه‌ودای نیوان پووخانی ده‌وله‌تی ئی‌لخانی و دروستبوونی ده‌وله‌تی سەفه‌ویدا سه‌ریان هه‌له‌دابوو، هات. به‌لام میرنشینی ئێردەلان له‌م قوناغه‌شدا سه‌ره‌پای هه‌ندی هه‌له‌چوون و داچوون، توانی درێژه‌ به‌ بوون و مانه‌وه‌ی خۆی بدات. ئاو‌پدانه‌وه‌یه‌ک له‌ میژووی پێوه‌ندییه‌کانی میرنشینی ئێردەلان و حکومه‌تی سەفه‌وی ده‌ری ده‌خات که میره‌کانی ئێردەلان به‌ که‌ک وه‌رگرتن له ئالۆزبوونی پێوه‌ندی نیوان سەفه‌وی و عوسمانی توانی‌بوویان تا پاده‌یه‌کی زۆر ده‌سه‌لات و سه‌ربه‌خۆیی خۆیان ته‌نانه‌ت له سه‌رده‌می حوکمرانی پادشا به‌هێزه‌کانی وه‌کو ته‌هماسبی یه‌که‌م و عه‌باسی یه‌که‌مدا بپاریزن. به‌لام دوا‌به‌دوا‌ی ئیمزاکردنی په‌یماننامه‌ی زه‌هاو (۱۶۳۹) که کۆتایی به‌ شه‌په‌ دوور و درێژه‌کانی نیوان دوو ئیمپراتۆرییه‌که هێنا، میرنشینی ئێردەلانیش پێگه‌ و گرنگیی خۆی که ئاکامی هه‌له‌گه‌وتن له سه‌ر سنووره‌ ستراتیجیه‌کان و ئیمکانی که‌ک وه‌رگرتن له شه‌پ و ئالۆزییه‌کانی نیوانیان بوو، له ده‌ست دا. دوا‌ی ئه‌مه‌ سه‌ره‌پای لاوازی‌بوونی ده‌وله‌تی ناوه‌ندی، ده‌ستی‌وه‌ردانی حوکمرانه‌ سەفه‌وییه‌کان له کاروباری ناوخۆی میرنشینی ئێردەلان به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رچاو زیادی کرد.

زاراوه‌ سه‌ره‌کییه‌کان: میرنشینی ئێردەلان، سەفه‌وی، عوسمانی، شه‌پ،

ئالۆزی.

پێشەکی

یەك له تاییه‌تمەندییه سەرەکییه‌کانی دەولەت و حوکمرانی له سەرده‌می پێش‌مۆدێرن، لامەرکه‌زییه‌ت و سەن‌ترالیستی نە‌بوونی شیۆزی به‌پێوه‌بردنی ولاته. له راستیدا ئه‌و ده‌وله‌تانه‌ی که له سەرده‌می پێش ئیسلامه‌وه تا به‌ر له شۆپشی مه‌شرووته (١٩٠٦ ز) له ئێراندا ده‌سه‌لاتیان گرتۆته‌ ده‌ست، سەر‌ه‌رای ئه‌و جیاوازییانه‌ی که له پروانگه‌ی هیز و ده‌سه‌لاتی ناوه‌ند و ده‌ستگرتن به‌ سەر ده‌سه‌لاته‌ هه‌رییمیه‌کانه‌وه هه‌یان‌بووه، له به‌راورد له‌گه‌ڵ حکومه‌ته‌ مۆدێرنه‌کاندا به‌ گشتی خاوه‌ن تاییه‌تمەندییه‌کی لامەرکه‌زی بوون.

له ئێرانی پێش ئیسلامدا ئه‌م یه‌که له چه‌مکی «شاهه‌نشا» دا وه‌کو حوکمرانیکی گه‌وره که ده‌سه‌لاتی به‌ سەر هه‌موو حوکمرانه‌کانی تر دا هه‌یه، خۆی ده‌بینێته‌وه. ئه‌م پروانینه‌ بۆ ده‌سه‌لات و ده‌سه‌لاتدار که له سەرده‌می ئیسلامیشدا درێژه‌ی هه‌بوو پێگای بۆ قه‌بوولکردنی ده‌سه‌لاته‌ ناوچه‌یییه‌کان و پێناسه‌ی پێگه‌یه‌کی دیاریکراو بۆیان له ناو سیسته‌می گشتی به‌پێوه‌بردنی ولات، خوش کرد. ئه‌لبه‌ت هاوکات له‌گه‌ڵ قه‌بوولکردنی سیسته‌می هه‌ریمایه‌تی وه‌کو تاییه‌تمەندییه‌کی سەر‌ه‌کی ده‌وله‌ته‌کانی پێش سەر‌ده‌می مۆدێرن، ده‌بی ئه‌وه‌شمان له یاد بێت که پێوه‌ندی نێوان ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی و ده‌سه‌لاته‌ ناوچه‌یییه‌کان یان ئه‌وه‌ی له سەر‌چاوه‌کاندا به‌ ملوک ئه‌له‌ئه‌وائیف (ملوك الطوائف) ناویان ده‌برێت، هه‌میشه‌ و به‌رده‌وام له یه‌ك ئاستدا نه‌بووه و به‌ پێی کات و بارودۆخ گۆڕانی به‌ سەر‌دا هاتووه. به‌ گشتی گرن‌گترین فاکنه‌ریک که چۆنییته‌ ئه‌م پێوه‌ندییانه‌ی دیاری ده‌کرد بریتی بوو له به‌ هیزبوون یان لاوازی‌بوونی حکومه‌تی ناوه‌ندی. گونجاوترین هه‌ل بۆ ده‌سه‌لاته‌ ناوچه‌یییه‌کان، به‌دیهاونی بۆشایی هیز و نه‌بوونی حکومه‌تیکی ناوه‌ندی به‌توانا بوو که هیزه‌ هه‌رییمیه‌کان تێیدا گه‌شه‌یان ده‌کرد و ده‌سه‌لاتیان ده‌گه‌شته‌ ئه‌وپه‌ری خۆی، له کاتی‌کدا که حوکمرانه‌ به‌هیزه‌کان به‌رده‌وام کاریان بۆ به‌رته‌س‌ک‌کردنه‌وه و سنووردارکردنی ده‌سه‌لاتی حاکنه‌ ژێرده‌سته‌کان و هیزه‌ ناوچه‌یییه‌کان ده‌کرد. بۆیه‌ ده‌کرێ باس له فۆرمولیکی گشگیر له مه‌ر پێوه‌ندییه‌کانی نێوان حکومه‌تی ناوه‌ندی و ده‌سه‌لاته‌ ناوچه‌یییه‌کان له میژووی ئێراندا بکری که تێدا هیز و ده‌سه‌لاتی ئه‌م دووه‌ له

ئاراسته‌یه‌کی پیچه‌وانه‌ی یه‌کدا بووه. واته هه‌رکات ده‌وله‌تیکی ناوه‌ندی به‌هیز له ئارادا بووبیت، هیز و ده‌سه‌لاتی هوکمرانه ناوچه‌یییه‌کان پووی له که‌می کردووه و به پیچه‌وانه‌وه. ئه‌مه له‌گه‌ل لۆژیکی ده‌سه‌لات و پیوه‌ندی نیوان هیزه‌کان یه‌ک ئه‌گریت و ئاو‌ردانه‌وه له میژووی ئیرانیس راستیه‌که‌ی ده‌سه‌لمینی، بۆیه به‌رچاو که‌وتنی نمونه‌یه‌کی دژ به‌مه به مانای ئاماده‌بوونی فاکته‌ریکی به‌هیزی دیکه دیت که هاوسه‌نگیه‌که‌ی به ئاراسته‌یه‌کی دیکه‌دا بردووه.

ئاو‌ردانه‌وه له میژووی فه‌رمان‌په‌وایه‌تی میرنشینی ئه‌رده‌لان له سه‌رده‌می سه‌فه‌ویدا یه‌ک له‌م نمونه ده‌گمه‌نانه‌مان ده‌خاته پیش چاو که تیدا پیوه‌ندی نیوان ده‌وله‌تی ناوه‌ندی (هکوومه‌تی سه‌فه‌وی) و ده‌سه‌لاتیکی هه‌ریمی (میرنشینی ئه‌رده‌لان) به ئاراسته‌یه‌کی جیاوازا ده‌روا. له مه‌پ ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی ئه‌گه‌ر بمانه‌وئ به له به‌رچاو گرتنی هه‌ندی فاکته‌ری وه‌ک به‌هیزبوونی هوکمرانه‌کان، پاده‌ی ئاماده‌یی هیزه سه‌ربازییه‌کان و توانای پووبه‌پووبونه‌وه له‌گه‌ل هه‌ره‌شه ده‌ره‌کیه‌کاندا، چارتیک بۆ پیشاندانی قوناغه‌کانی به‌هیزبوون یان لاوازیوونی ئه‌م هکوومه‌ته دابنیین، سه‌ره‌پای ئه‌و به‌رزی و نزمییانه‌ی که پیشاندهری هه‌ندی قوناغی کاتی و نا ئاسایی وه‌کو سه‌ره‌تای هاتنه سه‌رکاری هوکمرانه‌کان یان فه‌رمان‌په‌وایه‌تی هه‌ندی که‌سایه‌تی لاواز وه‌کو «شا محمه‌دی خودابه‌نده»یه، ئاراسته‌ی گشتی چارته‌که له سه‌ره‌تای دروستبوونی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی تا کو‌تایی هوکمرانیی شا‌عه‌باسی یه‌که‌م، پوو له به‌رزبوونه‌وه‌یه و له سه‌رده‌می شا‌عه‌باسی یه‌که‌مدا هیز و ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی ده‌گاته لووتکه‌ی خۆی. پاش ئه‌مه په‌وتی به‌ره‌وخوار بوون به لیژایییه‌کی تونده‌وه ده‌ست پی‌ ده‌کات که به دا‌پووخانی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی له سه‌رده‌می شا‌ه سولتان حه‌سیندا کو‌تایی پی‌ دیت. خالی سه‌رنج‌راکیش له مه‌پ پیوه‌ندی نیوان ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی و میرنشینی ئه‌رده‌لان له‌وه‌دایه که سه‌رده‌می هیز و لاوازیی ئه‌م ده‌سه‌لاته ناوچه‌یییه به گشتی له‌گه‌ل سه‌رده‌می هیز و لاوازیی ده‌وله‌تی ناوه‌ندی، یه‌ک ده‌گریته‌وه. به‌و مانایه که هه‌ندی له به‌هیزترین و گرن‌گترین میره‌کانی ئه‌رده‌لان وه‌کو سۆرخاب به‌گ و هه‌لۆخان له سه‌رده‌می به‌هیزترین پادشا سه‌فه‌ویییه‌کانی وه‌کو شاه ته‌هماسبی یه‌که‌م و شاه‌عه‌باسی یه‌که‌مدا ژیاون و سه‌رده‌می لاوازی و بی

هێزی هەردوو حکومەتە کەش تا پادەییەکی زۆر لە پەڕی کاتەو، لێک نزیکە. ئەمە لە پێوەندی نێوان دەولەتی ناوەندی و دەسەڵاتە هەرییمییەکاندا بە نموونەییەکی دەگمەن دەژمێردرێت و بۆ لێکدانەو و تێگەشتنی دەبی بە دواي ئەو فاکتەر یان کۆمەلە فاکتەرەدا بگەرێن کە پێگەی بۆ هاتنە کایە ئەم دیاردە نااسایییە خۆش کردووە.

ئەم توێژینەو دەیه هەولێک بۆ تێگەشتن لەم بابەتە و وەڵامدانەوێ ئەم پرسیارەیه کە چ هۆکارێک بۆتە هۆی هاوکات و هاوتەرییبوونی نااسایی سەردەمی بەهێزی و لاوازی دەولەتی سەفەوی و میرنشینی ئەردەلان؟ وەڵامی سەرەتایی (فرضیة) پرسیارە کە ئەو دەیه کە شەر و ئالۆزییەکانی نێوان دوو دەولەتی زلهێزی سەفەوی و عوسمانی ببووە هۆی زۆربوونی گرنگی جیۆپۆلیتیک و بەرزبوونەوێ پێگەی میرنشینی ئەردەلان کە لە سەر سنووری دەسەڵاتی هەردوو لا هەلگەوتبوو و لەگەڵ کۆتاییهاتن بە شەر و شۆر و کەمبوونەوێ ئالۆزییەکان کە هاوکات بوو لەگەڵ قۆناغی لاوازیبوونی دەولەتی سەفەوی، پێگە و گرنگی و پادەیی سەربەخۆیی میرەکانی ئەردەلانیشت پەڕی لە کەمبوونەوێ کرد.

جوگرافیا و سنووری میرنشینی ئەردەلان ئە سەردەمی سەفەویدا

ئەردەلانەکان بێمالەییەکی کوردن کە بۆ سەردەمیکی دوورودرێژ (لە سەدە ۱۳) مەوێ تا سەرەتای سەدە ۱۹می زایینی) حوکمرانی بەشیکی گەورە کوردستانیان کردووە. سەرچاوە میژووییەکان سەبارەت بە بێمالە و بنچینەیی خانەدانی ئەردەلان و چۆنییەتی دەسەڵات گرتنیان، زانیارییەکی پوون بە دەستەوێ نادەن. شەرەفنامە وەکو کۆنترین کتیی میژووی کورد، پێشینیەیی حوکمرانییان بۆ کۆتایییەکانی دەولەتی "بێمالەیی چەنگیز" کە مەبەست حکومەتی ئیلاخانییە دەگەرێنێتەو و دەلیت کە لەم سەردەمەدا کەسیک بە ناوی بابا ئەردەل کە لە پەچەڵەکی فەرمانرەوا مەروانییەکانی دیاربەر بوو، دەستی بەسەر شارەزوردا گرت و حکومەتیکی سەربەخۆی تیدا دامەزراند (بدلیسی، ۱۸۶۰: ۸۳). بدلیسی هەرەها ناوی ۷ کەسی وەکو جێنشینیەکانی بابا ئەردەل لە مەودای نێوان کۆتایی حکومەتی ئیلاخانی و سەرەتای حکومەتی سەفەوی،

هیناوه . بەلام بێ ئاگابوونی خۆی لە پووداوهکانی سەردەم و ماوهی حوکمرانی هەریهکیان دەردەبرێت (پیشوو)، بۆیهش هیچ زانیارییهک لە مەپ پێوهندیان لەگەڵ حکومەتەکانی تری ناوچەکە، سنووری ناوچەکانی ژێر دەسەڵات، و پادە سەربەخۆبونیان بە دەستەوه نادات. گومان دەکری که لە سەردەمی باسکراودا ناوچەیهکی تا پادەیهک بچوک که ناوهندهکی شارەزور بوو، لە ژێر دەسەڵاتی ئەردەلانی کاندای بووبێت و هاوکات لەگەڵ دەربڕینی گۆڕاوەیی خۆیان بۆ حوکمران و پادشا بەهێزترەکان، هەر کات هەلیکی گونجاویان بۆ پەخسابێت، پەلیان بۆ داگیرکردنی ناوچەکانی دەورووبەر هاویشتوو. وادیارە که بۆشایی هێزێک که لە مەودای نێوان شکستی ئوزون حەسەنی ئاققوینلوو لە سولتان محەمەدی فاتیح (١٤٧٣/١٤٧٤) و سەرەلانی شا ئیسماعیلی یەکەم (١٥٠١)دا وەدی هاتبوو، یەک لەو گونجاوترین هەلانی بوو. لەم قوناغەدا که سیمای بەرچاوی لاوازبوونی دەسەڵاتی حکومەتی ئاققوینلوو و شەری نیوخۆی ئەندامانی بنەمالەیی فەرمانپەرە، مەئموون بەیگی یەکەم (١٤٥٧-١٤٩٥) دەسەڵاتی میرنشینی ئەردەلانی بەدەستەوه بوو. ناوبراو بە باشی توانی دۆخەکە بقۆزێتەوه و ناوچەکانی کۆی و حەریر و پواندز که بە پێی سەرچاوهکان پیشتر سەربە میرنشینی ئەردەلان بوو و لە سەردەمی یەکیەک لە میرانی پیشوودا لە کیس چووبوو، بخاتەوه ژێر دەسەڵاتی خۆی (ئەلحوسەینی، ٢٠٠٢: ١١، مردوخ کردستانی، بی تا: ٩٤). بەم پێیە دەتوانین بڵێین که لەم سەردەمەدا میرنشینی ئەردەلان گەشتۆتە ئەرپەری گەشەیی خۆی، چونکو ئەو ناوچانەی که مەئموون بەیگی یەکەم بەرپێوهبردنیان دەسپێرێتە دەست کۆرەکانی، پانتایییهکی بەرین که لە پۆژەللاتەوه دەگاتە ناوچەیی عەلی شەکەر (هەمەدانی ئیستا) و لە پۆژئاواوه دەگاتە ئامیدی (لە باکووری مووسل)، لە خۆ دەگرێت (مصنف، ٢٥٣٦: ١١، ئەلحوسەینی، ٢٠٠٢: ١٢و١١، مردوخ کردستانی، بی تا: ٩٤).

کۆتایی حوکمرانی مەئموون بەیگی یەکەم لە میرنشینی ئەردەلان هاوکاتە لەگەڵ دامەزراندنی دەولەتی سەفەوی لە لایەن شا ئیسماعیلی یەکەمەوه (١٥٠١-١٥٢٤)، لەگەڵ سەرەلانی دەولەتی سەفەوی و پەل هاویشتنی ئیمپراتۆری عوسمانی بۆ داگیرکردنی ناوچە کوردنشینەکان، میرنشینی ئەردەلانی لە دوو

لاوە کەوتە ژێر گوشاری ئەم دوو ھێزە گەورەییە و تا کۆتایی سەردەمی سەفەوی ناچار کرا کە لە بەشیکی سەرەکی قەڵەمپەرەیی خۆی بە تاییەت لە لای پۆژئاواوە بۆ قازانجی عوسمانی، چاپۆشی بکات (اسکندر، ۲۰۰۸: ۶۲). بۆیە کاتی باس لە قەڵەمپەرە و جوگرافیای یەكەییەکی سیاسی، بە تاییەت حکومەتیکی درێژخایەن وەکو میرنشینی ئێردەلان دەکری، دەبێ ئەوەمان لە یاد بێت کە لەگەڵ چەمکیدا پووبەپووبین کە بە درێژایی کات گۆرانی زۆری بەسەردا ھاتوو. مەخابن ھیچ کام لە سەرچاوەکانی سەردەمی سەفەوی باسیک لە جوگرافیا و سنووری ناوچە ژێردەسەلاتەکانی میرنشینی ئێردەلان ناکەن. بۆیە لەم بارەو ناچارین کە بە زانیاری مێژوونووسە کوردەکانی سەردەمی قاجار کە ئاوپیان لە بابەتە کە داوەتەو و ناوچەکانی ژێر دەسەلاتی میرانی ئێردەلانیا ھەڵداوە، پشت بپەستین. ئەلبەت ئاشکرایە کە زانیاری ئەم سەرچاوانەش پێوەندی بە سەردەمی قاجار و دوا قۆناغی ژیانی میرنشینی ئێردەلان کە تیدا قەڵەمپەرەیی میرنشینی کە بەرتەسک ببوووە، ھەیە و بۆ ناسینی قەڵەمپەرەیی ئێردەلانەکان لە سەردەمی سەفەوی و بە تاییەت لە نیووی یەكەمی ئەم سەردەمەدا، دەبێ بە زانیاری سەرچاوەکانی سەردەمی سەفەوی و ئەو ئاماژە ناپاستەو خۆیانەیی کە لە کاتی باسکردنی پووداوەکاندا، دەیکەنە سەر بابەتە کە، دەوڵەمەند بکری.

حەدیقەیی ناسرییە کە سەرچاوەییە کە لە کۆتایی سەردەمی قاجاردا نووسراوە، باس لە ۱۷ "بلوک" واتە حاکمەنشینی سەر بە میرنشینی ئێردەلان دەکات. لە باکووری ئەم بلوکانەدا بانە و سەقز، لە باشوور جوانرۆ، لە پۆژھەلات ئیسفەندئاباد و لەیلاخ و لە لای پۆژئاواوە مەریوان و ھەورامان بەرچاوە دەکەون (وقایع نگار، ۱۹۸۵: ۴۳-۷۵). سیرالاکرادیش کە کتیبیکی تری سەردەمی قاجارە سنووریکی ھاوشیوەی وەکو ناوچەیی ژێر دەسەلاتی میرنشینی ئێردەلان دەستنیشان کردووە کە لە لایەن رۆژھەلاتەو دەگاتە ھەمدان و لە رۆژئاواوە دەگاتە پێنجوین و لە باکوور و باشووریشیوە ناوچەکانی موکریان و زەھاو ھەلکەوتوون (بابابانی، ۱۳۷۷: ۱۹۰-۱۹۲). ئەم ناوچەییە تا پادەییەکی زۆر لەگەڵ سنووری ئیستای پارێزگای کوردستان لە ئێران یەك دەگرێت، بەلام نەختیکی

لهویش زیاده و سەرەپای ئەو هەندێ ناوچەیی لای باکووری خۆرەلانی پارێزگای کرماشان که بریتییه له قەزاکانی پاوه و جوانپۆ، له خۆ دەگرێت. به ئاوێدانهوه له سەرچاوهکانی میژووی سەفەوییە و ئەو ئاماژە ناپاستەوخۆیانەیی که میژوونوسە کوردەکانی سەردەمی قاجار له بارەیی پێشھاته سیاسییەکانی میرنشینی ئێردەلان لەم سەردەمەدا بەدەستیەوه دەدەن، دەکرێ بگەینە ئەم باوەڕەیی که جگە له سنووری خۆرئاوای قەلەمپەوی ئێردەلانەکان که له سەردەمی سەفەویدا به هۆی شەڕ و ئالۆزی و یانیش هاوپیەمانی و یەگرتن لەگەڵ عوسمانیدا، هەندێ جار گۆرانی بەرچاوی بەخۆیەوه دەبینی، سنوورەکانی تری ئەم میرنشینه تا رادەیهکی زۆر جێگیر بووه و جیاوازییەکی ئەوتۆی لەگەڵ ئەوی که له سەرچاوهکانی سەردەمی قاجاردا هاتوو، نەبووه و نموونەیهکی وه هێرشەکانی تەیموورخانی ئێردەلان بۆ سەر هاوپیەمانەکانی دەولەتی سەفەوی له نیووی یەکەمی ئەم سەردەمەدا، به دیاردەیهکی دەگمەن دەژمێردرێت. به شیۆهیهکی گشتی له سەردەمی سەفەویشدا دەسەلانی ئێردەلانەکان له باکوور و باشوورەوه له لایەن هۆزە کوردەکانی موکری و کەلهۆڕ و له پۆژەلاتیشەوه له لایەنەن بیگلەربەگی ناوچەیی عەلی شەکەرەوه (هەمەدانی ئیستا) که سەربە دەولەتی سەفەوی بوو، بەرتەسک دەکرایەوه. بەلام له لای پۆژئاواوه، به هۆی شەڕ و ئالۆزییەکانی نیوان سەفەوی و عوسمانییەکان، سنووری میرنشینهکه گۆرانی زۆری به خۆیەوه دەبینی و هەروەها که له درێژەیی باسەکهدا شی دەکەینەوه، هەندێ له میرانی ئێردەلان به شیوازی جۆراو جۆرەهەولیان دەدا که دەسەلانی خۆیان به سەر ناوچەکانی رۆژئاوای دەشتی شارەزوردا که بەشیکی گرنگی هەریمی ئیستای باشووری کوردستان له خۆ دەگرێت و ئێردەلانەکان به سنووری سروشتیی ناوچەیی ژێردەسەلانی خۆیان دادەنا، بسەپێنن و بۆ گەیشتن بەم ئامانجە سیاسەتییکی بگۆریان له دۆستایەتی لەگەڵ عوسمانی تا لیستنی پۆلی هاوپیەمانی قزلباشەکان، گرتە بەر. تەیموورخانی ئێردەلان و هەروەها هەلۆ خان له سالەکانی سەرەتای دەسەلاتداریی خۆیدا، توانییان به پەزنامەندی دەولەتی عوسمانییەوه، دەست بەسەر ئەم ناوچانەدا بگرن. بەلام خان ئەحمەد خان جێنشینی هەلۆخان له رێگەیی شەڕ و بەکارهێنانی هیزی سەربازییەوه به

پشتیوانیی شاعەباسی سەفەوی و لە دەسپێشخەرییە کدا کە لە چوارچێوەی پلانی گشتییەکانی شاعەباسی یەكەم دژ بە عوسمانی لێک دەدرێتەو، ناوچە یەکی بەرینی کە لە پۆژئاواوە تا نزیکەی مووسڵ دەگەشت، خستە ژێر کۆنترۆلی خۆیەو (ترکمان، ۱۳۵۰ : ۱۰۰۶ ، مصنف، ۲۵۳۶ : ۲۸). بەلام سەرەپای ئەم هەولانە ئەرەلانیان لە ئاکامدا شکستیان لە چەسپاندنی دەسەلاتی بەردەوامیی خۆیان لەم ناوچە یە هینا. نمونەی خان ئەحمەد خان دواوین نمونە یە کە ئەوان توانیان سوود لە ناکۆکیی نێوان سەفەوی و عوسمانی وەرگرن. دواي ئەمە لەگەڵ کۆتاییهاتن بە شەڕ و ئالۆزیی نێوان دوو ئیمپراتۆری سەفەوی و عوسمانی و هیۆریبونەوێ بارودۆخە کە بە تاییەت پاش ئیمزاکرانی پێکەوتننامە ی زەهاو (۱۶۳۹)، ئەرەلانیان کانیشتا کۆتایی حوکمرانیی بنەمالە ی سەفەوی ئیمکانی سوود وەرگرتن لە ناکۆکییەکانی نێوان ئەم دوو دەولەتانیان لە دەست دا. لە کۆتاییدا ئەوان بۆ هەتاهەتایە ناوچە بە پیتەکانی پۆژئاوای شارەزوریان لە کیس چوو و لەم ناوچانەدا بە پشتیوانی دەولەتی عوسمانی میرنشینیکی تری کورد کە پکەبەرایەتی ئەرەلانیان کانی دەکرد (میرنشینی بابان) ، سەری هەلدا (اسکندر، ۲۰۰۸ : ۶۳).

پێگە ی جیۆپۆلیتیکی کوردستان لە سەردەمی سەفەویدا

سەرەلانی دەولەتی سەفەوی لە ئێران و پەل هاویشتنی ئیمپراتۆری عوسمانی بۆ داگیرکردنی ناوچەکانی پۆژهەلات، سەرەنجام پێگە ی بۆ پیکدادانی ئەم دوو هیژە خۆش کرد. یەكەم شەپی گەورە لە سالی ۱۵۱۴. لە دەشتی چالدیزان پووی دا. دواي ئەمە لە سەرتاسەری سەدە ی دە یەم و نیوہ ی یەكەمی سەدە ی یازدە ی کۆچیدا، سەرەپای ئیمزاکرانی چەند رێکەوتننامە ی ئاشتی کاتی و ناجیگیر، پێوەندییە ئالۆزەکانی نێوان هەردوو دەولەت کە زۆر جار شەپی خویناوی و گەورە ی لی دەکەوتەو، درێژە ی هەبوو. کوردستان بە شیوہ یەکی گشتی و ناوچەکانی ژێر دەسەلاتی میرنشینی ئەرەلان بە تاییەتی، لە ناوہندی ئەم شەپانەدا هەلکەوتبوو و بۆیەش سەرکەوتن لەم ناوچانە و دەستگرتن بەسەر رێگاوبان و قەلا ستراتیجییەکانی، پۆلیکی یەكجار گرنگی لە شکاندنەوێ

هاوسەنگی هیژ لە بەرژەووەندی یەك لە لایەنەكانی شەپەكەدا دەبینی و ئەم یەكەش بەبێ یارمەتی میر و سەرۆك هۆزە كوردەكان كە ناوچەكانیان بە سەر ئەم پێگایانەو بوو، نەدەچوو سەر. شا ئیسماعیلی یەكەم بە هۆی دەمارگرژی مەزەبییەو نەیتوانی كە هاوكاری سەرۆك و میرە كوردەكان بە لای خۆیەو پاكیشتی و سیاسەتی دانانی سەرۆكە تورك و قزلباشەكان لە حكومەتی ناوچە كوردییەكان كە لە لایەن ناوبراووە پێپەو دەكرا (لەوانە حەسەن كیف و چەمەشگەزك و جزیرە ، بروانە: بدلیسی، ١٣٤٣: ٢٠٦ و ٢١٧ و ١٦٨) ، پێگای بۆ هەلگەڕانەوێ كوردەكان لە سەفەوییە و یەكگرتنیان لەگەڵ عوسمانی خۆش كرد، بە شێوەیەك كە هاوكاری هۆز و سەرۆك هۆزە كوردەكان، پۆلیکی گرنگی لە سەرکەوتنی عوسمانی و شكستی سەفەوییە لە شەپە چالدراندا هەبوو (اسكندر، ٢٠٠٨: ٤٦، ئیسكەندەر، ٢٠٠٩: ١٠٠).

شكستی چالدران بە خالی دەسپێکی گۆرانی سیاسەتی سەفەوییەكان لە كوردستان دەژمێردریت. دوا ئەمە ئەوان گرنگی پۆلی كوردیان لە شەپە لەگەڵ عوسمانی بۆ دەرکەوت. شا تەھماسیبی كۆپ و جێنشینی شائیسماعیل بە گرتنە بەری سیاسەتیکی پیاویستی هەولی دا كە لە پێگای سازان و پێكھاتن لەگەڵ هەندی سەرۆك هۆزی كورد و ناسینی مافی حوكمرانی پشتاوپشتیانەو، یارمەتیان لە ململانی لەگەڵ عوسمانی بۆ خۆی دەستەبەر بكات (اسكندر، ٢٠٠٨: ٥١). ئەم سیاسەتە دوا شاتەھماسیب لە لایەن جێنشینیەكانیشیەو درێژە پێ درا و هەندی میرنشین و دەسەڵاتی عەشیرەیی كورد لە بەرانبەر یارمەتیدانی سەفەوییەكان لە شەپە لەگەڵ عوسمانی و ناسینی گەرەبی و بالادەستی ئەوان، دەیان توانی لە چوارچێوی ناوچەكانی ژێر دەسەڵاتی دەولەتی سەفەوییەدا، درێژە بە بوون و حوكمرانی نیو سەربەخۆی خۆیان بدەن. هاوكات عوسمانییەكانیش قازانجی پشتیوانیی میرە كوردەكانیان لە پێش چا و بوو و لە پێگای هاوشێوەو هەولیان دەدا كە بە لای خۆیانەو پیاوێكێشن. ئەم كێبێكییە بوو هۆی ئەوێ كە پێگە و گرنگی میرنشینی كوردییەكان لە درێژە شەپەكانی نیوان سەفەوی و عوسمانیدا بە شێوەیەكی بەرچا و زیاد بكات. بە درێژایی سەدەی ١٠ و نیوێ یەكەمی سەدەی ١١ ك. كە ئەم شەپە و ململانییە بەردەوام بوو، هەر هۆز و

عه‌شیره‌تیک‌ی کورد که له عوسمانی یاخی بووایه، له لایه‌ن سه‌فه‌وییه‌کانه‌وه پیش‌سوازی لی‌ ده‌کرا و هه‌روه‌ها هه‌ر هۆز و عه‌شیره‌تیک‌یش که له دژی سه‌فه‌وییه‌کان سه‌ری هه‌ل‌دایا، له لایه‌ن عوسمانییه‌وه پشتگیری ده‌کرا. بتلیسی ده‌لی که سولتان سوله‌یمانی غازی بو دابینکردنی بژیوی محهم‌د خان سه‌رۆکی عه‌شیره‌تی مه‌حمودی که پشتی له شا ته‌هماسبی سه‌فه‌وی کردبوو و خۆی خستبووه ژیر پک‌یفی عوسمانییه‌وه، پۆژانه ۱۰۰ ئاقجه‌ی بریپوویه‌وه (ئیسکه‌نده‌ر، ۲۰۰۹: ۱۳۶، هه‌روه‌ها بروانه: بدلیسی، ۱۳۴۳: ۳۹۲). سوود وه‌رگرتنی میره‌ بچوکه‌کان له ململانی و ناکۆکی نیوان هیزه‌گه‌وره‌کان، دیارده‌یه‌کی باو بووه و نمونه‌ی هاوشینووه‌ی له میژودا زۆر به‌رچاو ده‌که‌وی. ئیسکه‌نده‌ر به‌یگی مۆنشی به‌ چه‌ند پرسته‌یه‌کی جوان و پوون چۆنیه‌تی به‌کاره‌ینانی ئه‌م تاکتیکه‌ی له لایه‌ن عه‌ل‌ئوده‌وله‌ی زولقه‌در میری مه‌رع‌ش و ئه‌لبۆستان که ناوچه‌ی ژیر ده‌سه‌لاتی ده‌که‌وته مه‌یدانی ململانی عوسمانی و مه‌ملوکه‌کانی میسره‌وه، شی ده‌کاته‌وه و ده‌ری ده‌خات که ناوبراو چۆن له رێگای ترساندن هه‌ریه‌ک له دوو حکومه‌ته به‌ستنی هاوپه‌یمانی له‌گه‌ل ئه‌وی دیکه، هه‌ول ده‌دات که پینگه و ده‌سه‌لاتی خۆی پته‌و بکات. سیاسه‌تیک که له درێژایی شه‌ری دوور و درێژی نیوان سه‌فه‌وی و عوسمانی له لایه‌ن زۆریک له میره‌ کورده‌کانه‌وه پێره‌و ده‌کرا. ئیسکه‌نده‌ر به‌یگ ده‌نووسی: «عه‌ل‌ئوده‌وله... کاتی نوینه‌ری پۆم ده‌هاته لای، چه‌ند پیشکارێکی خۆی ده‌ستنیشان ده‌کردن و به‌رگی میسرینانه‌ی پێ له‌به‌ر ده‌کردن و به‌ نوینه‌رانی پۆمی ده‌وت: نوینه‌ری میسری هاتووه، له دژی ئیوه داوای یارمه‌تیم لی ده‌که‌ن، به‌لام من له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دۆستی سولتانم، خواستی واقه‌بوول ناکه‌م. هه‌رکه نوینه‌ری میسریش ده‌هاته لای هه‌ر به‌و جۆره‌ ره‌فتاری له‌گه‌ل ده‌کردن. عه‌ل‌ئوده‌وله هه‌میشه ده‌یوت: «من دوو بال‌داری زێرینم هه‌ن، یه‌کیان هیلکه‌ی زێر و ئه‌وی دیکه‌یان هیلکه‌ی زیوم بو ده‌کات» (ئیسکه‌نده‌ر، ۲۰۰۹: ۹۵، بروانه: ترکمان، ۱۳۵۰: ۱/۳۳).

میرنشینیی ئه‌رده‌لان له جهرگه‌ی ئه‌و میرنشین و ده‌سه‌لاته عه‌شیره‌یییه کوردانه‌دا که له ململانی سه‌فه‌وی-عوسمانیدا پۆلیان ده‌بینی، له به‌ر هه‌ندی هۆکاری جۆراوجۆر، له‌وانه به‌ر‌فر‌اوانبوونی ناوچه‌کانی ژیر ده‌سه‌لات، زۆربوونی

حەشیمەت ، پێشینە ی دوور و درێژی حوکمرانی و زالبوون بەسەر ئەو پێگا ستراتیجییانە ی کە ناوچە ی مێسۆپۆتامیای بە بەرزاییەکانی زاگرو سەو و دەبەستەو، خاوەن گەرنگیەکی تایبەت بوو. لە پوانگە ی سەفەوییەکانەو و میرنشینی ئێردەلان و قەلا و بەرزاییەکانی، بەرەستییکی پتەویان لە بەرانبەر ئەو هیڕشانەدا کە عوسمانی بە ئامانجی داگیرکردنی ناوچەکانی پۆژئاوای ئێران دەیکرد، پێک دەهینا و داگیرکردنی بۆ عوسمانییەکانیش بە واتای خۆشبوونی رێگا بۆ دەستگرتن بەسەر قوولایی خاکی دەولەتی سەفەوی دەهات (کجیاف، میرجعفری و نوری، ۱۳۹۰: ۱۱). بۆیە هەردوو دەولەت هەولیان دەدا کە میرانی ئێردەلان بەلای خۆیانەو و پراکێشن و ئێردەلانەکانیش ئەم هەلەیان لە بەرزەوهندیی خۆیان دەقۆستەو و هەولیان دەدا کە بۆ پتەوکردنی پێگە و گرتنی ئیمتیاز لەم دەولەتانە بەکاری بهێنن . سەرەنجام ئەوان زۆرتر بەلای سەفەوییەکانەو و پراکێشران و بە ناسینی گەورەیی و بالادەستی پادشا سەفەوییەکان توانییان وەکوەک لە چوار والییەکی ئیمپراتۆری سەفەوی، بەشیکی زۆر لە سەرەخۆیی و مافی میرایەتی پشتاوپشت لە ناو بنەمالەکاندا بپارێزن. جێی ئاماژەیه کە والییەکان لە پیزی میرەکانی سەر بە دەولەتی سەفەویدا خاوەن پێگەیهکی بەرز و تایبەت بوون. بە پێی زانیاریەکانی (تذکرۃ الملوك) کە دەربارە ی سیستەمی کارگێری دەولەتی سەفەوییەو نووسراو، قەلەمپەویی پان و بەرینی ئیمپراتۆری سەفەوی لە لایەن هەندی حاکم و کاربەدەستەو، کە دەسەلاتی جیاوازیان هەبوو، بەرپۆه دەبرا. ئەم ئێمیرانە کە لە بەرانبەر ئەوانە ی کە لە کۆشکی شاهیدا (دولەتخانە) دەژیان بە ئێمیرانی غەیری دەولەتخانە (غیر دولتخانە) یا سەرحد (امراء سرحد) دەناسران، بە پێی پێگەو گەرنگی بریتی بوون لەمانە:

۱- والییەکان ۲- بیگلەر بێگەکان ۳- خانەکان ۴- سولتانهکان (میرزا سمیعا، ۱۹۸۹: ۴).

بە باوەری ئێمە مەبەست لە "شان و شکو" کە لە تذکرۃ الملوك وەک بنەمای ئەم دابەشکارییە ئاماژە ی پێ دەدریت، پێش هەموو شتیک بۆ پادە ی سەرەخۆیی و گەورەبوونی قەلەمپەویی هەریەک لەو ئێمیر و کاربەدەستانە

دەگەپێتەو . لە سەرتاسەری ئیمپراتۆریدا تەنھا چوار کەس نازناوی والییان هەبوو کە بریتی بوون لە حاکمەکانی عەرەبستان (بەشیک لە پارێزگای خووزستانی ئیستا) و کوردستان (ئەردەلان) و گورجستان و لورستان (پیشوو: ۵). لەم چوار ویلایەتەدا مافی حوکمرانی پشتاوپشت لە بنەمالە فەرمانرەواکانی ناوچەکاندا دەمایەو و سەفەوییەکان دانیان بە دەسەڵاتی نیمچە سەرەخۆیاندا نابوو. پەھێر بێرن، نووسەری کتیی: «نظام ایالات در دوری صفویه» لە بارەی پادەیی سەرەخۆیی و دەسەڵاتی «چوار والی» یەکەو دەنووسی: «لە چاو هاوچەرەکانیەو، والی بە پێچەوانەی حاکم و میرانی ئاساییەو، بە خواوەن و دەسەڵاتداری راستەقینەی ویلایەتی ژێر فەرمانی خۆی دەژمێردرا. هەروەها کە پادشا خواوەنی قەڵەمپەوی خۆی بوو. ئیسکەندەر بەیگی تورکمان لە جیگایەکاندا خان ئەحمەد خان میری کوردستان بە "فەرمانرەوای سەرەخۆی ئەردەلان و رێو بەری مولکی میراتی" ... ناو دەبات. هەمان نووسەر سولتان مەحمود (سیمۆنی یەکەم) حوکمرانی کارتیل بە "خواوەنی ئەلکای ویراسی" دەزانێ (بەرن، ۱۳۴۹: ۱۳۸).

والی هەروەها دەسەڵاتیکی فراوانی لە دانانی حاکم و بەرپرسیانی ژێر دەستی خۆیدا هەبوو. لە پێوەندیی لەگەڵ میرنشینێ ئەردەلاندا، بێجگە لە کۆتایییەکانی سەردەمی سەفەوی کە لەگەڵ قۆناغی لاوازی و بێهێزبوونی ئەردەلاندا هاوکاتە، دەوڵەتی ناوەندی دەستی لە کاروباری ناوخۆی میرنشینەکان و دانان و لادانی حاکمە ژێردەستەکان وەرنەدەدا. "والی نشینەکان" باج یان "مالیات" یکیشیان بۆ ناوەند نەدەنارد و تەنیا لە هەندێ بۆنەی تایبەت وەکو جەژنی نەورۆزدا دیارییەکیان پیشکەشی سولتان دەکرد (میرزا سمیع، ۱۳۶۸: ۷۶، بەرن، ۱۳۴۹: ۱۳۹، اردلان، ۱۳۸۷: ۵۷). لە بەرانبەر ئەوەی سەرەکی والی پاراستنی سنوورەکان لە دەسدریژی عوسمانی بوو، ئەوان دەبوو ئینتیمایان بۆ شا هەبێت و لە کاتی شەڕ و لەشکرکێشیدا سەربازی بۆ کۆبکەنەو (اردلان، ۱۳۸۷: ۵۷).

لە راستیدا هەلکەوتنی هەر چوار والی نشینەکانی ئیمپراتۆری سەفەوی لە سەر سنووری پۆژئاوا، بەرێکەوت نییە و تا پادەییەکی زۆر شەڕ و ئالۆزییە

به‌رده‌وامه‌کانی ئەم سنووره له‌گه‌ڵ عوسمانی، ئەو شیوازی به‌پێوه‌بردنه‌ی فەرز کردبوو. ناسینی مافی حوکمرانی پشتاوپشتی میرانی ئەم ناوچانه، یارمه‌تی و پشتیوانیی ئەوانی له‌شه‌ر له‌گه‌ڵ عوسمانی ده‌سته‌به‌ر ده‌کرد. یارمه‌تییه‌ک که به‌هۆی توانای بنه‌ماله‌ ده‌سه‌لاتداره‌کان بۆ کۆکردنه‌وه‌ی سه‌رباز له‌ ناوچه‌کانی خۆیان (که به‌هۆی پێوه‌ندییه‌ عه‌شیره‌یییه‌کان و په‌وابوونی‌ک که به‌ره‌می حوکمرانیی دوور و درێژ بوو، به‌باشی پێیان هه‌ڵده‌سوور) و ناسینی جوگرافیا و رینگاوبانه‌کان، کاریگه‌ری و گرنگیه‌کی تایبه‌تی له‌یه‌کلاییکردنه‌وه‌ی ململانی و بردنه‌وه‌یی شه‌ره‌کاندا هه‌بوو. هاوکات هه‌ول ده‌دا که به‌م کاره‌ پێش به‌سه‌ستی هاوپه‌یمانی له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تی نه‌یاردای بگه‌ڕێ. چونکه له‌هه‌لومه‌رجێکدا که شه‌ر و ململانیی نیوان سه‌فه‌وی و عوسمانی به‌رده‌وام بوو، هه‌رچه‌شنه‌ هه‌ولێکی ئاشکرا بۆ سه‌پاندنی ده‌سه‌لاتی ناوه‌ند به‌سه‌ر میرنشینه‌کانی سه‌ر سنووردا، ده‌بووه‌ هۆی ئەوه‌ی که به‌ره‌و ئۆردوگای به‌رانبه‌ر و یه‌کگرتن له‌گه‌ڵ دوژمن هان بدرێن. بۆیه ده‌توانین بڵێین که پێگه‌ و گرنگی و ته‌نانه‌ت بوون و مانه‌وه‌ی میرنشینه‌کانی سه‌ر سنوور، تا راده‌یه‌کی زۆر به‌به‌رده‌وامبوونی شه‌ر و ئالۆزییه‌کانی نیوان دوو ئیمپراتۆری سه‌فه‌وی و عوسمانی به‌سترا‌بوویه‌وه.

میرنشینی نه‌رده‌لان له‌ دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وییه‌وه تا رێکه‌وتنه‌نامه‌ی زه‌هاو (۱۵۰۱-۱۶۳۹)

به‌رده‌وامیی شه‌ر و ئالۆزییه‌کانی نیوان ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی و ئیمپراتۆری عوسمانی، دیارترین فاکته‌ریکه‌ که قوناغی پێش رێکه‌وتنه‌نامه‌ی زه‌هاو له‌ قوناغی دوا‌ی خۆی جیا ده‌کاته‌وه. پێش رێکه‌وتنی زه‌هاو، سه‌ره‌رای چه‌ند په‌یماننامه‌یه‌کی ئاشتی و له‌وانه‌ په‌یماننامه‌ی ئەماسیه (۲۹ی ئایاری ۱۵۵۵) و ئەو دوو رێکه‌وتنه‌نامه‌ی که له‌ سه‌رده‌می حوکمرانی شا‌عه‌باسی یه‌که‌مدا له‌ ساله‌کانی ۱۵۸۹ و ۱۶۱۳. له‌ ئیستانبۆل واژۆ کران، کۆتایی به‌شه‌ره‌که‌ نه‌هات و هه‌ردوولا وه‌کو تاکتیکیک سه‌یری ئەمه‌یان ده‌کرد و چاوه‌پێ بوون که له‌هه‌لیکی گونجاودا به‌زووترین کات شه‌ر ده‌ست پێ بکهنه‌وه. له‌ سالێ ۱۵۷۸ دا سولتان مورادی سیه‌م ئەو هه‌له‌ی که له‌ ئاکامی ئالۆزییه‌ ناوخۆیییه‌کان و لاوازیوونی حوکمرانیی

شا محەممەدى خودابەندە ، دەستى دابوو، قۇرتەۋە و بە ھىرشىكرىدە سەر قەلەمپەۋى سەفەۋى، كۆتايى بە و ناوبەرە ئارامە كە دواى ۵۰ سال شەپ لە ئەنجامى رېكەوتىننامەى ئاماسىاۋە ھاتىبوۋە ئاراۋە، ھىنا (بىانى، ۱۳۵۳: ۱۷۲). ھەرۋەھا ئىمزاكرانى پەيماننامەى ئاشتى لە سالى ۱۵۸۹. لە لايەن شا عەباسى يەكەمىشەۋە، تاكتىكىك بوو بۇ ئەۋەى بتوانى دواى زالبوون بە سەر پەۋشى ناوخۋى ۋاڭت و بەرەنگار بوونەۋەى ھىرشى ئۆزبەكەكان لە سنوورى پۇژھەڭلات، پلانەكانى بۇ دەستپىكرىدەۋەى شەپ لەگەل عوسمانى و گرتنەۋەى ناۋچە داگىركراۋەكان، جىبەجى بكات. لە سالى ۱۶۰۳ دا پاش ئەۋ سەرەكەوتىننامەى كە لە بەرەى رۇژھەڭلات بە دەستى ھىنا، شا عەباس شەپ لەگەل عوسمانى دەست پى كرىدەۋە و ناچارى كرىدە كە بە ئىمزاكرانى رېكەوتىننامەى يەكە لە سالى ۱۰۲۲. ك، ناۋچە داگىركراۋەكان بۇ دەۋلەتى سەفەۋى بگەپىننەۋە (رويمىر، ۱۳۵: ۳۵۴). بەلام تەنانت ئەم رېكەوتىنەش نەبوۋە ھۋى سەقامگىرى پەۋشەكە و لە سالى ۱۶۲۳، سەفەۋىيەكان لە ناۋچەى مىزۇپۇتاميا دەستيان بە شەپى ھىرشىكارانە كرىدەۋە (پىشۋو).

ئەردەلانىەكان لە دەسپىكى شەپ و ململانئى سەفەۋى- عوسمانىدا، ھەۋلىيان دا كە بە گرتنەبەرى سىياسەتتىكى بى لايەن، خۇيان لە ئاگرى شەپى خۇيىناۋى ئەۋ دوو ھىزە دورور بگرن. تەنانت لە شەپى گەۋرەى چالدىرانىشدا (۲۳ى ئابى ۱۵۱۴) كە زۆرىك لە ھۆز و سەرۆك ھۆزە كوردەكان پۇلى چالاكيان تىدا گىپرا، ئەردەلانىەكان زۆرى لە بەر دوروربوونى ناۋچەكانيان لە مەيدانى شەپەكەۋە، تىۋە نەگلان (خضري و قانندان و آيينەپور، ۲۰۱۲: ۱۹). بەلام لەگەل پەرەسەندى مىللىنىكە و پەل ھاۋىشتىنى بۇ ناۋچەكانى دەۋرۋەر، چىتر درىژەدان بە سىياسەتى بىلايەنى مومكىن نەبوو. لە سالى ۱۵۳۲ دا، سولتان سولەيمانى قانۇنى يەكەم ھىرش لە زنجىرە ھىرشەكانى خۇى بۇ ئىران دەست پى كرىدە داگىركردى شارى تەۋرىز، پايتەختى پىشۋى سەفەۋىيەكانى لى كەۋتەۋە.

لە سەۋبەندى ئەم ھىرشەدا كاتى كە سوپاى عوسمانى بۇ دابىنكردى تفاقى خۇى توۋشى ئاستەنگى بوۋبوو، بەگە بەگ (۱۵۳۵/۶/۱۴۹۴) مىرى ئەۋكاتى ئەردەلان بە ناردى كارۋاننىكى ھەلگىرى پىداۋىستىيەكانى سوپا، ھاۋكارى

عوسمانییه‌کانی کرد (پیشوو: ۲۰). به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا هینده‌ی پی نه‌چوو که مه‌ترسی ده‌وله‌تی پاوه‌نخوازی عوسمانی، ئاشکرا بوو. چهند سال دواتر سوپایه‌ک له لایه‌ن سولتان سوله‌یمانی قانونییه‌وه، به‌سه‌رکردایه‌تی حسین پاشا پووی له شاره‌زور که ئه‌وکات ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتداریتی ئه‌رده‌لانه‌کان بوو، کرد و مه‌ئموون به‌گی سانی (۱۵۳۵ - ۱۵۳۸/۹) کوپ و جینشینی به‌گه‌ به‌گی له‌قه‌لای زه‌لم، له بناری چیاکانی هه‌ورامان، گه‌مارۆ دا و دوا‌ی ماوه‌یه‌ک به‌رگری له‌قه‌لایه‌دا ده‌ستبه‌سه‌ر په‌وانه‌ی ئه‌سته‌نبۆلی کرد (بدلیسی، ۱۸۶۰: ۸۴). وا ده‌رئه‌که‌وئیت که دوا‌ی ئه‌م پووداوه، سو‌رخاب به‌گ مامی مه‌ئموون به‌گ که حوکمرانی قه‌لای مه‌ریوان و ناوچه‌کانی ده‌وربه‌ری بوو، به‌پاده‌ی مه‌ترسی ده‌وله‌تی عوسمانی بۆ میرنشینی ئه‌رده‌لانی زانیییت. بۆیه ناوبراو بۆ به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی مه‌ترسی عوسمانییه‌کان که له‌م کاته‌دا زۆتر بوو، پووی له‌سه‌فه‌وییه‌کان کرد و له‌گه‌ل ده‌ربڕینی فه‌رمانبه‌رداری خۆی بۆ شا ته‌هماسبی یه‌که‌م، قه‌له‌مه‌وی پیشووی مه‌ئموون به‌گ و محمه‌د به‌گی برا بچووکیشی زه‌وت کرد و خستیه‌ سه‌ر قه‌له‌مه‌وی خۆی (پیشوو: ۸۵). له‌سالی ۱۵۴۰ نمونه‌یه‌کی به‌رجه‌سته‌ی هاوکاریی هه‌ردوو لا دژ به‌ عوسمانی به‌رچاو ده‌که‌وئیت. ده‌وله‌تی عوسمانی سوپایه‌کی گه‌وره‌ی به‌سه‌رکردایه‌تی رۆسته‌م پاشا که دوو ئه‌میرزاده‌ی ئه‌رده‌لانی (مه‌ئموون به‌گ و محمه‌د به‌گ) له‌گه‌لدا بوو، په‌وانه‌ی شاره‌زور کرد. سو‌رخاب به‌گیش به‌ سوپاکه‌ی خۆیه‌وه که ژماره‌یان زۆر که‌متر بوو، به‌رگری کرد و پاش چهند پۆژ پیکدادان له‌ ده‌شتی شاره‌زور، په‌نای برده‌ قه‌لای زه‌لم و توانی به‌ ماوه‌ی دوو سال تا کاتی که شا ته‌هماسب توانی له‌شکریکی پانزه‌هه‌زار که‌سی بۆ یارمه‌تی بنێری، خۆ پاگریت. به‌هاتنی ئه‌م هی‌زه سوپاکه‌ی عوسمانی به‌ناچار ده‌ستی له‌ ئابلۆقه‌ی زه‌لم هه‌لگرت و شاره‌زوریشی به‌ جیه‌یشت (مصنف، ۲۵۳۶: ۱۵، ئه‌لحوسه‌ینی، ۲۰۰۲: ۱۵ و ۱۴، قمی، بی تا: ۳۴۳). ئه‌مه‌ نمونه‌یه‌کی باش له‌و به‌رژه‌وه‌ندییه‌ هاوبه‌شانه‌یه‌ که هه‌ر یه‌ک له‌ ئیمپراتۆری سه‌فه‌وی و میرنشینی ئه‌رده‌لان له‌ پێگای هاوکاریکردنه‌وه به‌ ده‌ستیان ده‌خست. میری ئه‌رده‌لان بۆ ماوه‌ی دوو سال له‌ به‌رانبه‌ر ژماره‌یه‌کی زۆری له‌شکری عوسمانی خۆ پاده‌گری و پێگا نادات که ده‌ربازی قوولایی خاکی ئیمپراتۆری سه‌فه‌وی بن و له

به‌رانبه‌ردا پادشای سه‌فه‌ویش به ناردنی هیژ، پیش به شکستخواردنی له عوسمانی و له‌ناوچوونی میرنشینه‌که‌ی ده‌گریّت. نموونه‌یه‌کی دیاریتر له داستانی ئەلقاس میرزا برا یاخیییه‌که‌ی شا ته‌هماسب که به پشتیوانیی عوسمانی بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر ئاژاوه‌ی بۆ ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی نابووه‌وه و شا ته‌هماسبی نیگه‌ران کردبوو، خۆی ئەنوینێ. سۆرخاب به‌گ له سالی ۹۵۶ ک، ئەلقاس میرزای که پاش تیکشکانی سوپاکه‌ی له ده‌شتی شاره‌زور، له قه‌لای مه‌ریوان خۆی دابوو به ده‌سته‌وه، په‌وانه‌ی لای شا ته‌هماسب کرد (روملو، ۱۳۴۲: ۳۴۰، قمی، بی تا: ۳۳۸، مصنف، ۲۵۳۶: ۱۴). ده‌رئه‌نجامی ئەم کاره به‌رزبوونه‌وه‌ی زۆرتی پیگه‌ی سۆرخاب به‌گ لای شا ته‌هماسب بوو. به‌چه‌شنیک فه‌رمانی دا که له به‌رانبه‌ر ئەم خزمه‌ته دیاره‌دا، سالانه یه‌که هه‌زار تمه‌نی له خه‌زینه‌ی پادشایی بۆ دیاری بکه‌ن (مصنف، ۲۵۳۶: ۱۵، ئەلحوسه‌ینی، ۲۰۰۲: ۱۵).

سۆرخاب به‌گ له پێگای هاوکاری و هاوپه‌یمانی له‌گه‌ڵ سه‌فه‌وییه‌کاندا مه‌ترسی ده‌وله‌تی عوسمانی له خۆی و ئیماره‌ته‌که‌ی دوور خسته‌وه. وا دیاره که پاده‌ی سه‌رکه‌وتنی ئەم سیاسه‌ته ئەوه‌نده زۆر بوو که سۆرخاب به‌گ توانی هه‌ریمه‌کانی پۆژئاوا تا نزیک ئامیدی (عمادیة) و پواندن ب‌خاته‌وه سه‌ر قه‌له‌مه‌وه‌ی خۆی، چونکه ناوی ئەم هه‌ریمانه له میانه‌ی ئەو مه‌له‌ب‌ه‌ندانه‌ی که له کاتی مردن له ژێر فه‌رمانیدا بوون، دیّت (ئەلحوسه‌ینی، ۲۰۰۲: ۱۶). له لایه‌کی تریشه‌وه سه‌ره‌پای ئەوه‌ی که حوکمرانی سۆرخاب به‌گ سه‌رله‌به‌ری که‌وتبووه سه‌رده‌می پادشایه‌کی به‌هێزی وه‌که ته‌هماسبی یه‌که‌م، هیچ به‌لگه‌یه‌که که باس له ده‌ستپه‌وه‌ردانی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی له کاروباری ناوخۆی میرنشینی ئه‌رده‌لان و به‌تایبه‌ت له باره‌ی دانانی جێنشینییه‌وه بکات، له سه‌رچاوه‌کاندا وه‌دی ناکریت. ئەمه له کاتی‌که‌دا به‌گ مردنی سۆرخاب به‌گ و جێنشینی به‌سات به‌گی کوپی له سالی ۱۵۶۷/۸، واته له کاتی‌که‌دا پرووی دا که شا ته‌هماسب له‌و په‌ری ده‌سه‌لاتی خۆیدا بوو.

یه‌که‌م جارێک که سه‌رچاوه‌کان ئاماژه به‌ کرانه‌وه‌ی ده‌ستی ده‌رباری سه‌فه‌وی له ململانی ناوخۆیه‌کانی میرنشینی ئه‌رده‌لان ئەکه‌ن، بۆ سه‌رده‌می فه‌رمانه‌وایی شا ئیسماعیلی دووهم (۱۵۷۶-۱۵۷۷) ده‌گه‌ڕێته‌وه. به‌پێی

نوسینی شەرەفنامە کە خواوەنەکە ی ھاوچەرخى ئەم پروداوانەیه، تەیموورخانی ئەردەلان و ھەلۆخانی برای کە لە دایک و بابێک پەیدا بووبوون و بە کچەزای یەکیک لە سەرۆک ھۆزەکانی ئەستجانلوو دەژمێردان، لە بەسات بەگی مامیان (١٥٧٠/١-١٥٧٨/٩) یاخی بوون و پرویان لە دەرگای شا ئیسماعیلی سانی لە قەزوین کرد. بەلام پێش ئەوەی بە کردەوہ کاریک بۆ پشتیوانیکردن لێیان ئەنجام بدریت، بەسات بەگ بە مەرگی سروشتی تیا چوو و ھەراکە دامرکایەوہ (بدلیسی، ١٨٦٠: ٨٧). ھەلبەت دەبێ ئەوہمان لە یاد بێت کە دالەدانى ئەو دوو میرزادە ئەردەلانییە دەبێ تەنھا وەکو ھەولێکی دەولەتی سەفەوی بۆ دزەکردنە ناو بنەمالەى ئەردەلان لێک بدریتەوہ و نمونەى ھاوشیۆەى تەنانەت لە پێوہندی نیوان دەولەتە ھاوپردە و ھاوتاکانیشتا زۆرە و ھیچ دەولەتێک ھەلێکی وەھای بە ئاسانی لە دەست نەدەدا. ئەمە جیاوازییەکی زۆری لەگەڵ دەستیۆەردانی راستەوخۆ لە کاروباری میرنشینەکە کە لە کۆتایییەکانی سەردەمی سەفەویدا بووبوو بە نەرتیکی باو، ھەیە.

تەیموورخان (١٥٧٨/٩-١٥٨٩/٩) دوای دامەزران لە سەر تەختی ھوکمرانی ئەردەلان ئەوہی سەلماند کە خۆی ناچار بە پاراستنی ئەو ھاوپیەمانییەى کە لە سەردەمی سۆرخاب بەگەوہ لەگەڵ دەولەتی سەفەوی بەستراوو، نازانیت. بدلیسی لە ئاماژەیکدا بۆ پەفتاری سیاسى ئەو دەنوسیت کە تەیموورخان «ساتی پوومی و ساتیک قزلباش بوو» (پیشوو: ٨٨). لە کۆتاییدا ناوبراو زۆتر بە لای عوسمانییەوہ بای دا، چونکە دەولەتی سەفەوی و شا محەمەدی خودابەندە (١٥٧٧-١٥٨٨) لەوہ لاوازتر بوون کە لە بەرانبەر عوسمانی کە لە سەردەمی سولتان موراى سییەم (١٥٧٤/١٢/٢٢-١٥٩٥/١/١٦) دەستی بە پەلامارەکانی خۆی کردبوو، بیپاریزن و لەولاشەوہ تورکەکان کە لەم قۆناغەدا ھیز و دەسەلاتی سەردەمی سولتان سولەیمانیان نەماوو، زۆتر لە جاران ئامادەى ھاوکاریکردن لەگەڵ ھیزە ناوچەییەکاندا بوون (کجباى و میرجعفری و نوری، ١٣٩٠: ١١٤). بۆیە کاتیک تەیموورخان گوپراپەلێی خۆی بۆ سولتان موراى سالى راگەیاندا، پیشوازییەکی زۆر لە کارەکەى کرا و نازناوى "میری میران" ی پى بەخشا (مردوخ کردستانی، بی تا: ٩٨). ئەم ھوکمرانە بەھیزەى ئەردەلان لە

رێگای بەستنی هاوێپەیمانی لەگەڵ عوسمانییەوه، پەزامەندی "بابی عالی" بۆ دەستگرتن بە سەر ناوچەیهکی بەرفراوان کە دەکەوتە خۆڕاواوی دەشتی شارەزوور بە دەست هێنا. ئەمە ئامانجێک بوو کە سۆرخاب بەگی باپیری لە رێگای هاوکاریکردنی سەفەوییەکانەوه پێی گەیشتبوو. تەیموورخان پێی لەمە لەواتریش نا و بە پشتبەستن بە پشتگیری عوسمانی، پەلاماری ناوچەکانی سەر بە دەولهتی سەفەوی دا. لە ساڵی ۱۵۸۵ دا هێرشی کردە سەر ناوچەیی دینەوهری ژێر دەسهلاتی عومەر بەگی کەلهوڤ و لەگەڵ شا هویردی خان والی لۆرستانیش بەشەرھات، بەلام چەند سال دواتر لە کاتی پەلاماردانی قەڵەمپەوی حوکمراپیی ناوچەیی زەرپین کەمەر (گەپووسی دواتر)، کە کاریبەدەستیکی تری دەولهتی سەفەوی بوو، کوژرا (بدلیسی، ۱۸۶۰: ۸۸، ئەلحوسەینی، ۲۰۰۲: ۱۸، سەندجی، ۱۳۶۶: ۱۰۱).

بە ماوهی دوو سال دواي کوژرانی تەیموورخان (لە ساڵی ۱۵۸۷)، رێکەوتننامەی یەكەمی ئەستەمبۆل لە نێوان ئێران و عوسمانیدا واژۆ کرا. بە پێی ئەم رێکەوتنە شا عەباسی یەكەم (۱۵۸۸-۱۶۲۹) کە لە سەرەتای حوکمراپیی خۆی لەگەڵ چەندین کیشەی ناوخوازی و دەرەکیدا پووبەپوو بوو، ناوچەیهکی فراوان لەوانە ئازەربایجان و بەشێک لە کوردستان و گۆرجستانی دا بە عوسمانی بۆ ئەوێ دەرفەتی پێویست بۆ بەرەنگار بوونەوێ ئۆزبەکەکان لە بەرەری پۆژەلات، بە دەست بخات (سیوری، ۱۳۸۷: ۷۵، رۆیمەر، ۱۳۸۵: ۳۵۲).

بۆیە هەلۆخانی (۱۵۸۹/۹۰-۱۶۱۶) برا و جێنشین تەیموورخان لە سەرەتادا پێوهندیی بە عوسمانییەکانەوه کە بە شیوێیهکی پراکتیکی هێزی یەكەمی ناوچەکە بوون، کرد. وادیارە کە دەولهتی عوسمانیش لەم کاتەدا بە ملکهچبوونی پووالەتی هەلۆخان پازی و دلخۆش بووه، تاكو بتوانی هێزەکانی بۆ داگیرکردنی هەندی مەلبەندی تر وەکو ئازەربایجان و شروان بە کار بهێنیت. بدلیسی کە گێڕانەوێ لە میژووی ئەردەلانیەکان بە هەلۆخان کوتایی پی دیت، نووسیویەتی: «هەلۆخان ئیزھاری ئیتاعەت و گوێراپەلی بۆ پادشای جەمجاغ غۆفران پەنا، سولتان موراخان علیہ الرحمہ والرضوان ئەکرد و لە هەمان کاتیشدا لەگەڵ سەلاتینی قزلباشییە رێگای مودارا و سازشی ئەپێوا و لە حوکومەتدا سەربەخۆیی

و ئىستېدادىكى تەۋاۋى ھەبوو و ئىستا كە سالى كۆچى لە ھەزار و پىنجاىيە، بى
ھىچ بەربەستىك بە دارايى و بەپۆھەردىنى مولكەۋە خەرىكە» (بدلىسى، ۱۸۶۰ :
۸۹).

ئەۋەى كە ھەلۇخان لە چ سالىكدا ھەلۇستى خۆى لە ھاۋپەيمانى
عوسمانىيەۋە بۇ ھاۋپەيمانى لەگەل سەفەۋىيە گۆرپوۋە، بە دروستى نازانرئىت.
بەللم بە گۆرپەى گۆرپەنەۋەى سەروو، دەبى لە سەرەتاي ھاتنە سەر دەسەللاتىيەۋە
لە سالى ۱۵۸۹/۹۰، لانى كەم ھەتا سالى ۱۵۹۶/۹۷ كە راپۆرتەكەى بدلىسى
كۆتايى دئىت، بە پوالەت ملەكەچى سولتانى عوسمانى بوۋبئىت. رەنگە ھەلۇخان
ھەستى بە مەترسىيەك كە بەردەۋامبۈۋنى درىژ ماۋەى دەسەللاتى عوسمانى لە
ناۋچەكە بۇ سەر مېرئىشەنەكەى ھەببۈو، كرديت. ھەندى لە مېژۋونۋوسان باس لە
گواستەنەۋەى ناۋەندى حوكمرانىي ئەردەلانى لە قەللى زەلم و مەريوانەۋە بۇ
پالنگان كە لە قوۋلايىيەكى نۆرتى پۆژھەلات و لە ناۋچەيەكى سەخت و
شاخاۋىي تردا ھەلگەۋتېۋو، دەكەن. كە ئەكرى بە پەنگدانەۋەى نىگەرانىي
ھەلۇخان لە عوسمانى، لىك بدريتەۋە. ھەلبەت لە ھەمان كاتدا قەللكانى زەلم و
مەريوانىش نۆژەن كرانەۋە و لەۋپەرى ئامادەيىدا پاگيران (مردوخ، بى تا : ۱۰۰،
ئەلحوسەينى، ۲۰۰۲ : ۱۹).

سەرەپاي ھەستكردن بە مەترسىي عوسمانى لە لايەن ھەلۇخانەۋە،
ھۆكارى سەرەكىي ھەلۇست گۆرپىنى دەبى لە گۆرپانى ھاۋكىشەى ھىز لە نيۋان
ئىران و عوسمانىدا بدۆزىتەۋە. لە سالى ۱۶۰۳/۴، شا عەباسى يەكەم، دۋاى
زنجىرەيەك چالاكى سەربازى سەرەكەۋتوۋ لە بەرەكانى پۆژھەلات و ۋەدەستھىنانى
سەرەكەۋتنى ديار لە شەپ لەگەل ئۆزبەك و مەغۇلەكانى ھىند و سەرەكەۋتكردى
ياخىبۈۋەكانى گۆشە و كەنارى ۋەلات، پوۋى سەرنجى بەرەۋ عوسمانى گەپاندەۋە
و لە يەكەم ھەنگاۋدا شارى تەۋرېزى كە بەسالان لە ژىر دەستى عوسمانىدا بوۋ،
گرتەۋە (منجم، ۱۳۶۶ : ۲۴۸-۲۵۰، بيانى، ۱۳۵۳ : ۲۹۴ و ۲۹۵). ئەم سەرەكەۋتنە
لە سالى ۱۶۱۳ بە بەستنى پەيماننامەيەك كە تىدا عوسمانىيەكان ناچار بە
چۆلكردنى ھەرىمەكانى پۆژئاۋا و باكوۋرى پۆژئاۋاى ئىران كران، جىگىر بوۋ
(رويمر، ۱۳۵۸ : ۳۵۴). لەۋانەيە كە ھەلۇخانى ئەردەلانىش ۋەكو ژمارەيەكى تر لە

مىرانى كوردستان، لەم قۇناغەدا ھەلۆيسىتى گۆرېيىت و پىۋەندى بە سەفەۋىيەكانەۋە كوردىيىت (منجم، ۱۳۶۶: ۲۶۷ و ۲۵۳، منشى تركمان، ۲/۱۳۵۰: ۶۶۵).

گەرانبەۋە سەفەۋىيەكان بۆ نىۋ ھاۋكىشەكانى ناۋچەى كوردنشىن، ھەرچەند كە لە سەرەتادا گۆرانبكارييەكى لە بەرژەۋەندى مىرنشىنى ئەردەلان بوو و ئەم مىرنشىنەى لە ژىر گوشارى يەكلانەى ئىمپراتورى عوسمانى دەرېاز دەكرد، بەلام بەردەۋامبوونى درىژماۋەى بالا دەستى سەفەۋىيەكانىش بە ھەرەشەيەكى جىدى دەدرايە قەلەم كە بەرقەراربوونى ھاۋسەنگى ھىزتا رادەيەك لە مەترسىيەكەى كەم دەكردەۋە. شا عەباسى يەكەم لە قۇناغىكدا ھەۋلى دا كە لە پىگاي بەكارھىننى ھىزەۋە، ھەلۇخان ناچاربە چوونە ژىر بارى چاۋدىرييەكى زۆرتى دەۋلەتى ناۋەندى بكات. بۆ ئەم مەبەستەش بە سوپايەكەۋە تا نىك ھەمەدان ھات، بەلام لە كۇتايىدا بە بى ئەۋەى شەپىك بىتە ئاراۋە، بە ئەنجامدانى پىكەۋتنىك لەگەل ھەلۇخان پازى بوو. سەرچاۋەكان پەشيمانبوونەۋەى شاعەباس لە شەپ لەگەل ھەلۇخانىان بۆ پاسپاردەى كەسىك بە ناۋى ئالى بالى زەنگەنە يەك لە راۋىژكارەكانى گەپاندۆتەۋە، كە سەخت و شاخاۋىبوونى كوردستان و بىھۋودەبوونى شەپ لەۋى بە بىرى شا ھىناۋە و لە ئەگەرى دەستىۋەردانى عوسمانى ئاگەدارى كوردۆتەۋە (قاضى، ۱۳۷۹: ۲۲). بەشى دۋايى لە قسەكانى ئالى بالى كە باس لە دەستىۋەردانى چاۋەپوانكراۋى عوسمانى دەكا، زۆر سەرنجراكىشە و دەرى دەخات كە بۆچى پادشاىەكى مەزنى ۋەك عەباسى يەكەم خۆى لە پوۋبەپوۋبوونەۋە لەگەل مىرىكى ناۋچەى دور ئەگرىت. ناۋبراۋ گوتبۋى: «ھەلۇخان ماۋەيەكە خۆى داۋەتە پال ئالى عوسمان و ھەركاتىك تەلەبى كۆمەك و ئىمداد بكات، لە لايەن پادشاى پۆمەۋە سەرەسكەر و عەساكىرى زۆر و چەند كەس لە پاشايانى سەرھەدات بۆ كۆمەك و ئىستىخلاسى لە دەست ئەعیددا ديار و تەعین كراون» (پىشۋو).

ھوكمرانىيەتى ھەلۇخان تا كۇتايى (۱۰) سالى سىھەمى پادشاى عەباسى يەكەم (۱۶۱۶ى ز) درىژەى كىشا. لە ھەموو ئەم ماۋەيەدا، سەرەپاى ئەۋەى كە شاعەباس دۋاى كۆنترۆلكردى سەرۆك ھۆزە قزلباشەكان و

سەرکوتکردنی ئازاوه گێڕه ناوخۆیییهکان، دهولەتیکی ناوهندی بههیزی دروست کردبوو، میرنشینى ئهردهلان توانی بهشیکی بهرچاو له ماف و سهربهخۆیییه کلاسیکهکانی خۆی بپارێزی. تا ئهوجیگایهی که شاعهباس لهوپهڕی دهسهلاتیشدا دهستیوهردانی راستهوخۆی له کاروباری ناوخۆیدا نهدهکرد و بهپێچهوانهی ئهوپهوتهی که له کۆتایی حکومهتی سهفهویییهدا ئاسایی ببوووه و تیدا پادشا ههرکاتیک بیویستایه فرمانی له کارلادانی میری ئهردهلانی دهردهکرد، شاعهباس بۆ لاوازکردنی دهسهلاتی ههلوخان ناچار بوو که شیوازی پیلانگێپی و فرتوفیل بهکاربهێنی. له م چوارچیوهدا خان ئهحمه دخانی کۆری ههلوخانیان که هاوسهری "زهڕپین کۆلاخاتوون"ی خوشکی شا بوو و وهکو بارمهته له دهرباری ئهسفهان دهژیا، بۆ کوردستان ناردوه و هانیان دا که بانگهشهی حوکمرانی بهرز بکاتهوه. له سالی ١٠٢٦ ک.دا، خان ئهحمه دخان له دهرقه تیکدا که ههلوخان قهلائی ههسهن ئاوی به جی هیشتهبوو، به کودتایهک دهستی بهسهر قهلاکهدا گرت و دواى لهسهر کار لابردنی باوکی، دهسهلاتی گرتە دهست (منشی ترکمان، ١٣٥٠: ٢/٩٢٦).

خان ئهحمه دخان (١٦١٦-١٦٣٦) له گهڵ ئهوهشدا که یهکه م حوکمرانی ئهردهلانه که له ئاکامی دهستیوهردانی دهولەتی سهفهویدا هاته سهر کار، بهلام به هۆی پۆلیکهوه که وهکو فرمانهواى میرنشینى گرنکی سهرسنوور دهیبینی، هیشتا جیگه و پێگهیهکی شایهنی ههبوو. له سالی ١٦١٧/٨ دا، شا عهباس ئالوزییه ناوخۆیییهکانی ناوچهی بهغداى ژێر کۆنترۆلی عوسمانی قوزتهوه و پهلاماری ههریمهکهی دا (سیوری، ١٣٨٧: ٨٦). خان ئهحمه دخان ههولێ دا که له م دهرقهته بۆ بهرفراوانکردنی دهسهلاتی خۆی که لک وهرگریت و به ئاگاداری و زانیی شا عهباسهوه، جگه له لهشکرکێشی بۆ سهر ناوچهکانی کۆی و ههریر که ئهردهلانهکان به قهلهمهوی سهرشتی خویان دهزانی، بۆ یهکه م جار هیشی کرده سهر مووسل و کهرکووک و دواى داگیرکردنی مووسل، حاکمهکهی بۆدیارهکر دهرپه پاند (مصنف، ٢٥٣٦: ٢٨، ئهلو سهینی، ٢٠٠٢: ٢٢). له کاتی داگیرکردنی بهغداش له لایه ن سهفهویییهکانهوه، خان ئهحمه دخان پۆلیکی کاریگهری گێپا و له نیو یهکه م سهرکردهکانی هاوپهیمانی سهفهویدا بوو که چوونهوه ناو شارهکهوه (پیشوو).

هاوکاریکردنی نزیکى خان ئەحمەد خان لەگەڵ دەولەتى سەفەوی و پۆلیك كە شا عەباس لە هاتنە سەر كاریدا هەیبوو، وای كردوو كە هەندى توێژەران لكاندن یەكجاری میرنشینی ئەردەلان بە دەولەتى سەفەوییەو، بۆ ئەم سەردەمە بگەڕێننەو (برن ، ١٣٤٩: ١٢٠). لەگەڵ ئەمەش خان ئەحمەدخان بە یەكێك لە میرە بەهێزەكانى ئەردەلان دەژمێردرێت كە توانى وەكو یەكێك لە چوار والییەكەى ئیمپراتۆرى سەفەوی، پادەییەكى زۆر لە سەرەخۆی و دەسەلاتى ناوخۆی كە تاییەت بە والییەكان بوو، بۆ خۆی دەستەبەر بكات (اردلان ، ١٣٨٧ : ٥٤). هەروەها بە ھۆی بەشداریکردن لە پلانی سەربازییەكانى شا عەباسى یەكەم دژ بە عوسمانى، پلە و پایەییەكى بەرزى بە دەست ھێنا و لەم دەرفەتە بۆ فراوانکردنى قەڵەمپەو و داگیرکردنى ھەریەمەكانى پۆژئاواى شارەزور كە ماوەیەك بوو عوسمانییەكان چاویان تى بریبوو، كەلكى وەرگرت. سەرچاوە میژووییەكان باس لە داگیرکردنى ھەریەمەكانى وەك مووسل و كەركوك لە لایەن خان ئەحمەد خانەو دەكەن كە پێش ئەو ھیچ سەرچاوەیەك لە میانەى ناوچەكانى ژێر دەسەلاتى میرنشینی ئەردەلاندا، ناوی نەھێناون. ئەسكەندەر بەیگى توركمان، میژوونووسى دەربارى شا عەباس، لكاندن كەركوك بە قەڵەمپەوى ئەردەلانى دواى داگیرکردنى بەغداد (١٦٢٣)، پشتراست كردۆتەو: «سەربازەكانى قەڵای كەركوێ (كەركوك) توانای بەرگرییان نەما، بەرەو دیاربەكر ھەڵاتن و قەڵاكە لە لایەن خان ئەحمەد خان و عەشایرى ئەردەلانەو دەستى بەسەردا گىرا و ھەستان بە بەرپۆھەردنى ئەلكا و چاودێریکردنى رەعیەت» (منشى تركمان، ١٣٥٠ : ٢/١٠٠٦).

شا عەباسى یەكەم لە ماوەى زێدەتر لە چل سال ھوكمپرانى خۆیدا، ھەموو ھەولێكى بۆ بەھێزکردنى دەسەلاتى دەولەتى ناوەندى خستە گەڕ. لەم چوارچێوەدا زۆریك لە ھوكمپرانە ناوچەیی و خێلەكییەكان بە توندى سەركوت كران، كە بۆ نموونە دەرکری ئاماژە بە كۆتاییھێنان بە دەسەلاتى ھۆزى ئەفشار لە كرمان، زولقەدر لە فارس و پووخاندنى میرنشینیەكانى مازندەران (١٥٩٦/٧)، گیلان (لاھیجان ١٥٩١/٢، رەشت ١٥٩٤/٥) و لار (١٦٠١/٢) بکەین (رویمەر، ١٣٨٥ : ٣٥٥). ھەروەھا ھەول درا كە حاکمى ویلايەتەكان بخڕێنە ژێر چاودێرییەكى

زۆرتەرەوه. هەندى جار دەولەتى ناوەندى نوینەریكى خۆى كه زۆرتەر كاربه دەستىكى دیوانى بوو به مل ویلايه ته كاندا دەسەپاند كه به پوالت بۆ یارمه تی هەلسووپاندنى كاروبارى ویلايه ت نێردرابوو، به لām له راستیدا به نهینى پادشای له جموجوولی حاكم ئاگادار ده كرده وه. هاوكات رپوشوینى توندتر بۆ پرۆسەى وه گرتنى باج له ویلايه ته كان، گیرایه بهر. به لām له گەل ئەمەش كوردستان تا رادهیه كى زۆر له م رەوتە به دوور ما. هیچ نوینەریكى دەولەتى ناوەندى له دهزگای میرهكانى ئەرده لاندای بوونی نه بوو، باجیك نه ده درایه ناوهند و وهكو راپردوو پادشای سەفهوی بۆى نه بوو كه به ئاشكرا دەست له پرۆسەى دانان و لادانى میرهكان وهربدات، یان كه سێكى به دەر له بنه ماله ی ئەرده لاندان به سەر میرنشینه كه دا بسەپینیت (اسكندر، ۲۰۰۸: ۵۴).

هۆكاری ئەوهی كه سیاسه تی ناوهندگه رایانه ی شا عه باس كوردستانی نه گرتەوه، پێش هه موو شتیك بۆ هه لگه وتی ستراتیجی ناوچه كه و گرنگیی دابینکردنى ئاسایشی سنوورەكان ده گه رپێته وه. چونكه هیژی سەربازی خێله كانی هەریمه كه بۆ به رهنگار بوونه وهی هیژشی له ناكاوی پاشا و كاربه ده ستانی عوسمانی زۆر شیاوتر و كارامه تر له و سوپا نوێیه ی كه شا عه باس له دیل و غولامه قه وقازییه كان پێكى هیژابوو و به نیشانه و ئامرازى سەره كبی به روه پێشبردنى سیاسه ته كانی ده ژمێردرا، پۆلى ده بینى. رهنگه ئەم راستیه بووبێته هۆی ئەوهی كه ویلايه ته سنوورییه كان له پرۆژه ی گۆرپینی زه ویوزاری مه مالك (املاك ممالك) و كردنیان به زه ویوزاری میری (املاك خاصه) كه پلانێك بوو بۆ به هیژکردنى ده سه لاتى ناوهند، به رى بكرین. ته نانه ت له هەندى ناوچه ی سنوورى كه بهر ئەم سیاسه ته كه وتبوون، له كاتى دروستبوونی ئالۆزى و قه يراندا، جارێكى تر حوكمرانه خێله كه كان داده نرانانه وه (سیورى، ۱۳۸۷: ۷۸).

پێوه ندییه باشه كانی خان ئەحمەد خان و ده ولەتى سەفهوی هه تا كۆتایی ته مه نى شا عه باسى یه كه م درێژه ی هه بوو. به لām شا سەفیی یه كه م (۱۶۲۹- ۱۶۴۲) وهكو باپیری ئاقل و به ته گبیر نه بوو. كوێرکردنى سۆرخاب به گ، تاقه كوپى خان ئەحمەد خان و زه رپین كۆلاه خاتوون، كه پادشای نوێ گومانی چاوبرپنه ته ختى لى ده كرد، له ناکاو ئەم دۆستایه تییه ی به رق و كینه گۆپى .

له‌گه‌ڵ بیستنی ئه‌م هه‌واله‌، خان ئه‌حمه‌د خان، هاوپه‌یمانیی خۆی له‌گه‌ڵ ئێران هه‌لۆه‌شاندوه‌ و په‌لاماری ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی دا که تێدا توانی ناوچه‌یه‌کی فراوان که له‌ کرمانشانه‌وه‌ ده‌گاته‌ ورمی، بخاته‌ ژێر کۆنترۆڵ و له‌ لایه‌ن خۆیه‌وه‌ حوکمرانی بۆ دیاری بکات. له‌ ساڵی ١٦٣١ی کۆچیش له‌ قه‌لای حه‌سه‌ن ئاوا به‌ ناوی شا ئه‌حمه‌د خانه‌وه‌ تاجی شایی له‌ سه‌ر نا (اردلان ، ١٣٨٧: ٤٨). له‌ کۆتایی وتاریک که‌ له‌م رێپه‌سمه‌دا له‌ لایه‌ن شیخ عه‌بدولغه‌ففاری مه‌ردۆخییه‌وه‌ خوێندراوه‌ته‌وه‌، وه‌ها هاتوه‌: « والی کوپی والی، خاوه‌ن شکۆ خان ئه‌حمه‌د خانی ئه‌رده‌لان، پادشای سه‌ربه‌خۆی مه‌مالیکی کوردستان» (مردوخ کوردستانی، بی تا: ١٠٦).

خان ئه‌حمه‌د خان به‌ ماوه‌ی پێنج ساڵ وه‌کو پادشا حوکمرانی به‌سه‌ر ناوچه‌یه‌کی گه‌وره‌ی کوردستاندا کرد و له‌م ماوه‌یه‌دا خۆی له‌ عوسمانی نزیک خسته‌وه‌. له‌ ساڵی ١٠٤٥ ک. دا، شا سه‌فی سوپایه‌کی مه‌زنی بۆ سه‌رکوێکردنی نارد (استری بادی، ١٣٦٤: ٢٥٤) و له‌ به‌رابه‌ریشدا خان ئه‌حمه‌د خان داوای یارمه‌تی له‌ سولتان مורادی چواره‌م کرد. له‌ شه‌رێکدا که له‌ مانگی «ربیع الاول» ی ساڵی ١٦٣٦، له‌ قه‌راخ گۆلی زریبار، هاته‌ ئاراوه‌، سوپا هاوپه‌یمانه‌که‌ی خان ئه‌حمه‌د خان تیک شکا. سولتان موراو بۆ قه‌ره‌به‌بوکردنه‌وه‌ی ئه‌م شکسته‌ سوپایه‌کی تری به‌ سه‌رکردایه‌تی خه‌سه‌رو پاشای سه‌ره‌سکه‌ر په‌وانه‌ کرد که جاریکی تر له‌ ده‌شتی مه‌ریوان پووبه‌پووی سوپای سه‌ره‌کی سه‌فه‌وییه‌کان که زه‌ینه‌ل خانی شاملوو سه‌رکردایه‌تی ده‌کرد، بووه‌وه‌ (ره‌مه‌زانی ١٦٣٦) و ئه‌م جاره‌ داوی سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ریدا، تا هه‌مه‌دان پێشپه‌وی کرد، به‌لام به‌ هۆی کێشه‌ی لۆجیستی و که‌مبوونی پێداویستییه‌وه‌، نه‌یتوانی سه‌رکه‌وتنه‌کانی بپاریزێت و ناچارما که هه‌ریمه‌که‌ جی به‌یالیت (مردوخ کوردستانی، بی تا: ١٠٧).

یارمه‌تی وه‌رگرتنی خان ئه‌حمه‌د خان له‌ سولتان مورادی چواره‌م، به‌ داواین نمونه‌ی هاوپه‌یمانی حوکمرانیکی ئه‌رده‌لان له‌گه‌ڵ عوسمانی، ده‌دریته‌ قه‌له‌م. به‌ماوه‌یه‌کی کورت داوی ئه‌م ئه‌زمونه‌ سه‌رنه‌که‌وتوه‌، په‌یماننامه‌ی ناشتی زه‌هاو (١٦٣٩) له‌ نێوان هه‌ردوو ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی و عوسمانیدا واژۆ کرا. داوی ئه‌مه‌ له‌گه‌ڵ کۆتاییهاتن به‌ شه‌ر و ئالۆزیی نێوان ئه‌م ده‌وله‌تانه‌ و

کەمبەونەوهی خواستیان بۆ دەستیوەردان لە کاروباری یەکدی، میرەکانی ئەردەلانیشت ئیمکانی کەلک وەرگرتن لە ناکۆکی هەردوولایان لە دەست دا.

مێرئشینى ئەردەلان لە ڕێکەوتننامەى زەهاووه

تا کۆتایی سەردەمی سەفەوی (١٦٣٩-١٧٢٢)

شەپەکانی سەردەمی فەرمانڕەوایی شا سەفی بە دوایین ئەلقەى زنجیرە پێکدادانەکانی سەفەوی و عوسمانی دەژمێردرێت. چەند سال پاش شەپى مەریوان (١٦٣٦) کە دوا شەپى گەورەى نیوانیان بوو، ئاخى هەردوولا لە سالى ١٦٣٩ بە ئیمزاکردنى ڕێکەوتننامەى ئاشتیی زەهاو بۆ کۆتاییهێنان بەم ناکۆکیانە پێک هاتن. بە پێى ئەم ڕێکەوتننامەى ناوچەکانى مسۆپۆتامیا، بەغداد و بەسرە و بەشى گەورەترى کوردستان دران بە عوسمانی و لە بەرانبەرەدا ئازەربایجان و ئەرمەنیستان و گورجستان بۆ دەولەتى سەفەوی ماوە. بەم جۆرە کێشەى ئەو هەریمانەى کە بە سالان جیگای ناکۆکی هەردوو دەولەت بوو، یەکلایى کرایەوه (نوایی، ١٣٨١: ٢٢٨). پەیماننامەى زەهاو بە خاڵێکی وەرچەرخی گرنگ لە پێوەندییەکانى ئێران و عوسمانی دەژمێردرێت. چونکە بە پێچەوانەى ڕێکەوتنەکانى ترەوه، سەرەنجام بوو هۆى ئەوهى کە ئارامییەکی درێژخایەن لە سنوورەکان پەیدا ببێت. دواى ئەمە هەردوولا لە ناوەرۆکی ڕێکەوتنەکان لایان نەدا و ئیتر لە نیوان دەولەتى سەفەوی و عوسمانی، شەپک نەهاتە ئاراوه.

بەرقەراربوونی ئاشتى و کەمبەونەوهى ئالۆزى نیوان ئێران و عوسمانی، کاریگەرییەکی نەرێنى لە سەر رۆل و پێگەى مێرئشین و خێلە کوردییەکانى سەرسنوور کە پیشتر بەشداریی چالاکیان لە شەپەکاندا هەبوو، دانا. دواى ئەمە پێویستی نەدەکرد کە چیدی لانی ئەم هێزانە پابگیرى بەلکو وەکو سەرچاوەیەکی مەترسی کە دەکرا لە کاتى لاوازبوونی دەولەتى ناوەندیدا هەپەشەیهک پێک بێنن، سەیر دەکران. بە پێى یەک لە بەندەکانى پەیماننامەى زەهاو هەریەک لە دوو دەولەتى سەفەوی و عوسمانی لەسەر ئەوه پێکھاتن کە ژمارەیهک لە قەلاکانى سەر سنوور تێک بدەن. زۆربەى ئەم قەلایانە هی میرە کوردەکان و پەناگە و حەشارگەى ئەوان لە کاتى تەنگانەدا بوون (حەمەد ئەمین و مەحمود

عەبدولپەرەحمان، ۲۰۱۱: ۴۱). بۆیە دەکری بۆین کە کۆتاییهاتن بە شەپری نیوان سەفەوی و عوسمانی لە دوو لاوە بە زیانی میرنشینێ ئێردەلانی شکایەو. لە لایەکەو ئەردەلانیەکان چیتەر نەیان دەتوانی کە درێژە بە یاری لە نیوان دوو ئیمپراتۆری و قۆزتنەوێ ناکۆکییەکانی نیوانیان بدەن و لە لایەکی دیکەو دەوڵەتی ناوەندی بەرژەوێندی خۆی لە بەهێزبوونی ئەواندا، نەدەبینی. رێکەوتننامە ی زەهاو سنووری نیوان ئێران و عوسمانی بە شیوەیەکی پوون و ئاشکرا دەستنیشان کرد و تیدا ناوچە کوردییەکانی خۆڕاوا ی شارەزور کە بەشیکی زۆریان لە کۆنەو بە ناوچە دەسەلاتی میرەکانی ئێردەلانی دەژمێردا، بەر عوسمانی کەوتن. بەم شیوەیە ئەوان بۆ هەتا هەتایە زەویوزارەکانی بناری پۆژئاوا ی زنجیرە چیا ی هەورامان و دەشتە بە پیتەکانی شارەزور و قەرەداغ و مەلەبەندەکانی کۆی و حەریریان لە کیس چوو و ئەوێش کە بۆیان مایەو، بە یەکجاری لە نیو سنوورەکانی دەوڵەتی سەفەویدا گەمارۆ درابوو. لەگەڵ دۆڕاندنی هەریەکانی خۆڕاوا ی قەلەمپەوی، میرنشینێ ئێردەلانی بەشیکی زۆری توانای ئابووری و سەربازی و جوگرافی خۆشی لە دەست دا (اردلان، ۱۳۸۷: ۵۱).

بەروردی نیوان هەندێ لە فاکتەرەکانی حوکمرانی ئێردەلانیەکان، لە هەردوو قۆناغی پێش و دوا ی رێکەوتننامە ی زەهاو، تا پادەییەکی زۆر کاریگەرییە سەلبییەکانی کۆتاییهاتن بە شەپری نیوان سەفەوی و عوسمانی لە سەر دەسەلاتی ئێردەلانیەکان دەردەخات:

میرەکانی ئێردەلانی پێش پەیمانی زەهاو

چۆنیەتی کۆتاییهاتن بە دەسەلاتی	پەییوەندی لەگەڵ حاکمی پێش خۆی	پادشای سەفەوی هاوچەرخی	سالەکانی حوکمرانی	حوکمرانی ئێردەلانی	
مردن	کۆر	ئیسماعیلی یەکەم تەھماسیبی یەکەم	۱۵۳۵/۱۴۹۴	بەگە بەگ	۱
عوسمانییەکان بە دیلیان گرت	کۆر	تەھماسیبی یەکەم	۱۵۳۸/۹-۱۵۳۵	مەئموون بەگی دووهم	۲

د. قوباد مەنسور بەخت - مودەپرېس سەعیدی

۳	سۆرخاب بەگ	۱۵۳۸/۹ - ۱۵۷۸/۹	تەھماسبى يەكەم	مام	مردن
۴	بەسات بەگ	۱۵۷۸/۱۵۷۰	تەھماسبى يەكەم ئىسماعىلى دووەم	كوپ	مردن
۵	تەيموورخان	۱۵۷۸/۹ - ۱۵۸۹/۹۰	محەمەدى خودابەندە	برازا	كوژران لە شەردا
۶	هەلۆخان	۱۶۱۶/۱۵۷۸/۹۰	عەباسى يەكەم	برا	پىلانگىرى
۷	خان ئەحمەد خانى يەكەم	۱۶۳۶/۱۶۱۶	عەباسى يەكەم شا سەفى	كوپ	دواى شكست لە سەفەويىيەكان دەسلاتى لەدەست دا

مىرهكانى ئەردەلان پاش پەيمانى زەهاو

۸	سولەيمان خان	۱۶۵۷/۱۶۳۶	شا سەفى عەباسى دووەم	لقى دىكەى بنەمالەكە	مردن
۹	كەلبەلى خان	۱۶۷۸/۱۶۵۷	عەباسى دووەم	كوپ	مردن
۱۰	خان ئەحمەدخانى دووەم (جارى يەكەم)	۱۶۷۸/۹ - ۱۶۹۳/۴	شا سولەيمان	كوپ	لادران بە حوكمى شا
۱۱	خەسرەو خان	۱۶۸۲/۱۶۸۰	شا سولەيمان	مام	لادران و كوژران بە حوكمى شا
۱۲	تەيموورخانى ئاجۆرلوو	۱۶۸۷/۱۶۸۲	شا سولەيمان	ئەردەلانى نەبوو	لادران بە حوكمى شا

۱۳	خان ئەحمەدخان دووھەم (جاری دووھەم)	۱۶۸۷- ۱۶۹۵/۶	شا سولەیمان شا سولتان حسەین	لاداران بە حوکمی شا
۱۴	محەمەد خان	۱۶۹۵/۶- ۱۷۰۱/۲	شا سولتان حسەین	لاداران بە حوکمی شا
۱۵	محەمەد خانی گورجی	۱۷۰۴/۲- ۱۷۰۴/۵	شا سولتان حسەین	لاداران بە حوکمی شا
۱۶	حەسەنەلی خان	۱۷۰۴/۵- ۱۷۰۶/۷	شا سولتان حسەین	مردن ئەردەلانی نەبوو
۱۷	حەسەنەلی خان	۱۷۰۶-۱۷۰۷/۸	شاسولتان حسەین	لاداران بە حوکمی شا
۱۸	کەیکەسەرە بەگ	۱۷۰۸- ۱۷۰۸/۹	شا سولتان حسەین	لاداران بە حوکمی شا
۱۹	عەباسقولی خان	۱۷۲۴/۱۷۱۰/۱۱	شا سولتان حسەین	لاداران بە حوکمی شا
۲۰	عەلی قولی خان	۱۷۱۶- ۱۷۱۹/۲۰	شا سولتان حسەین	هەلاتن بۆ ئیسفەهان دوای هێرشی بابانەکان

ئەم خەشتە یە دەرفەت بۆ هەڵسەنگاندنی نێوان دوو قۆناغی جیاوازی میژووی میرنشینی ئەردەلان لە پوانگەیی سێ فاکتەری گرنگی دەرخەری پادەیی سەقامگیربوون و بەهێزی حکومەتەکانەو (واتە درێژخایەنبوونی ماوەی حوکمرانی، شیوازی ئالوگۆپی دەسەلات و چۆنیەتی کۆتاییهاتن بە حوکمرانی) دەپەخسێنێت. خاڵی جیاکەرەوێ ئەم دوو قۆناغە بەستنی پەیمانی زەهاوی نێوان ئێران و عوسمانییە (۱۶۳۹). تایبەتمەندیی سەرەکی قۆناغی "پیش زەهاو" بەردەوامبوونی شەڕ و ئالۆزیی نێوان ئێران و عوسمانی و تایبەتمەندیی قۆناغی

"پاش زه‌هاو" یش بال‌کی‌شان‌ی ئارامی به‌سه‌ر پیوه‌ندییه‌کانی هه‌ردوولا و کۆتاییه‌اتن به‌ شه‌ر و ئالۆزییه‌کانه‌. بۆیه به‌راوردکردنی ئه‌و سی‌فاکته‌ره‌ی سه‌ره‌وه له هه‌ریه‌ک له‌ دوو قۆناغه‌دا، تا راده‌یه‌کی زۆر کاریگه‌ریی شه‌ر له سه‌ر پیگه و ده‌سه‌لاتی می‌ره‌کانی ئه‌رده‌لان ده‌رده‌خات.

له پیوه‌ندیی له‌گه‌ڵ فاکته‌ری یه‌که‌م واته درێژبوونی ماوه‌ی حوکم‌پرانیه‌وه، ده‌بی‌بۆی ئه‌و له قۆناغی (۱۴۰) ساله‌ی پێش‌پێکه‌وتنه‌یه‌ی زه‌هاو (واته له دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌ویه‌یه‌وه تا کاتی به‌ستنی په‌یماننامه‌ی زه‌هاو) ته‌نیا حه‌وت جار ئالۆگۆپی ده‌سه‌لات له می‌رنشینیی ئه‌رده‌لاندا پووی داوه، واته به‌ شیوه‌یه‌کی پێژیه‌ی (۲۰) سال‌ حوکم‌پانی بۆ هه‌ر ئه‌میریکی ئه‌رده‌لانی تۆمار کراوه. ئه‌مه له کاتی‌کدا یه‌که‌ له ماوه‌ی هه‌شتاو چه‌ند ساله‌ی پاش‌پێکه‌وتنه‌یه‌ی زه‌هاو (۱۳) حوکم‌پان‌گۆراون و ماوه‌ی حوکم‌پانی بۆ که‌مه‌تر له حه‌وت سال‌ دابه‌زیوه. هه‌روه‌ها له قۆناغی پێش‌پێکه‌وتنه‌یه‌ی زه‌هاو، ویراسه‌ت گرنه‌گرتین پۆلی له گواسته‌نه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتدا هه‌بووه. له ناو ئه‌و حه‌وت حوکم‌پانه‌ی که پێش‌پێکه‌وتنه‌یه‌ی زه‌هاو یه‌که له دوا یه‌که ده‌سه‌لاتی می‌رنشینیی ئه‌رده‌لانیان گرتۆته ده‌ست، پێنج که‌سیان پیوه‌ندیی خوینی پله یه‌کیان (کو‌پ-برا) له‌گه‌ڵ حوکم‌پانیی پێش‌خۆیاندا هه‌بووه و له ناویاندا هه‌یج که‌سیکی به‌ده‌ر له بنه‌ماله‌ی ئه‌رده‌لان یان که‌سیکی خاوه‌ن پیوه‌ندیی بنه‌ماله‌ی پله چه‌ند (ئامۆزاکان یان لقه‌کانی دیکه‌ی خانه‌دان) به‌دی نا‌کریت. به‌لام له قۆناغی پاش‌پێکه‌وتنه‌ی زه‌هاو، له‌گه‌ڵ زیاتر بوونی پۆلی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی له پڕۆسه‌ی ئالۆگۆپی ده‌سه‌لات، کاریگه‌ریی ویراسه‌ت که‌مه‌تر بۆته‌وه. له‌م قۆناغه‌دا به‌ ته‌نیا دوو که‌س له (۱۳) حوکم‌پان، پیوه‌ندیی خزمایه‌تی پله یه‌که‌میان له‌گه‌ڵ حوکم‌پانه‌کانی پێش‌خۆیاندا هه‌بوو و ته‌نانه‌ت له ناویاندا چوار که‌سی به‌ده‌ر له بنه‌ماله‌ی ئه‌رده‌لان و دوو که‌سی خاوه‌ن پیوه‌ندیی بنه‌ماله‌ی دوور (له لقه‌کانی دیکه‌ی بنه‌ماله‌ی ئه‌رده‌لان)، به‌دی ده‌کرین. هه‌روه‌ها تا پێش‌پێکه‌وتنه‌یه‌ی زه‌هاو هه‌یج یه‌که له پادشا سه‌فه‌ویه‌یه‌کان پێیان نه‌کرا که به‌ شیوه‌یه‌کی پاسته‌وخۆ فه‌رمانی له‌کارلادانی می‌ریکی ئه‌رده‌لان ده‌ریکه‌ن و ته‌نیا هه‌ندی جار وه‌ک نمونه‌ی هه‌لۆخان هه‌ولیان ده‌دا له پێگای پیلان‌گه‌پاندن و فره‌تو‌فێله‌وه، ده‌ست له کار وه‌رده‌ن، له کاتی‌کدا

که پاش پیکه‌وتنی زه‌هاو (۹) حوکمپانی ئه‌رده‌لان به‌فرمانی راسته‌وخوی ناوه‌ند له‌سه‌رکار لابران و ته‌نانه‌ت یه‌کیشیان له‌سیداره‌ دراوه. بۆیه به‌پشتبه‌ستن به‌فاکته‌ره‌کانی سه‌ره‌وه به‌شیوه‌یه‌کی یه‌کلاییکه‌ره‌وه ده‌توانین ئه‌وه به‌سه‌لمینین که به‌ستنی په‌یمانی ئاشتیی زه‌هاو و نه‌مانی شه‌ر و ئالۆزیی نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی و عوسمانی، میرنشینی ئه‌رده‌لانی لاواز کردووه و له‌ده‌سه‌لات و سه‌لاحیه‌ته ناوخوییه‌کانی که‌م کردۆته‌وه.

یه‌که‌م نیشانه‌کانی لاوازیبونی میرنشینی ئه‌رده‌لان له‌سه‌رده‌می پادشایی "شا سه‌فی" و دوا‌ی شکسته‌هینانی خان ئه‌حمه‌د خان له‌وه‌رگرتنه‌وه‌ی ده‌سه‌لات به‌یارمه‌تی عوسمانی، خۆی نواند. سوله‌یمان خانی کورپی میرعه‌له‌مه‌ددین که له‌لقی دیکه‌ی بنه‌ماله‌ی ئه‌رده‌لان بوو و شا سه‌فی له‌به‌رانبه‌ر خان ئه‌حمه‌د خانی یاخیبوودا پشتیوانی لی‌ده‌کرد، له‌به‌رده‌م شادا به‌لێنی دا که دارولمولکی (پایته‌خت) کوردستان له‌قه‌لای سه‌رکه‌شی پالنگانه‌وه بۆ سنه (سهند) که ده‌ستراگه‌یشتن پیی ئاسانتر بوو، بگوازیته‌وه. هه‌لبه‌ت به‌مه‌رانه‌وه‌ستا و سوله‌یمان خان (۱۶۳۶-۱۶۵۷/۸) له‌ژێر گوشاری ده‌رباری ئیسفه‌هاندا ناچار کرا که چوار قه‌لا به‌ناوبانگه‌که‌ی میرنشینی ئه‌رده‌لان (واته قه‌لاکانی زه‌لم، مه‌ریوان، پالنگان و حه‌سه‌ن ئاوا) که سونبۆلی ده‌سه‌لات و شان و شکۆی ئه‌م میرنشینه‌ بوون، به‌ته‌واوی تیک‌بدات (سندجی: ۱۳۶۶: ۱۲۲، مردوخ کردستانی، بی‌تا: ۱۰۸، ئه‌لحوسه‌ینی، ۲۰۰۲: ۲۶). سه‌رچاوه‌ میژوویییه‌کان سالتیک که پرووداوی کاولکردنی قه‌لاکانی تیدا قه‌وماوه، به‌وردی ده‌ستنیشان ناکه‌ن، به‌لام به‌گویره‌ی هه‌ندی ئاماژه و نیشانه‌ ده‌کری به‌و ئاکامه‌ بگه‌ین که پرووداوی باسکراو دوا‌ی به‌ستنی په‌یماننامه‌ی زه‌هاو و له‌چوارچیوه‌ی جیبه‌جیکردنی ناوه‌روکی پیکه‌وتنه‌که‌ پرووی داوه. به‌گویره‌ی تاریخ مردوخ، سوله‌یمان خان له‌سالی ۱۶۳۶ دوا‌ی هاتنه‌ سه‌رکار، سنه‌ی کرد به‌ناوه‌ندی حوکمپانیی خۆی و پاش ئه‌وه‌ی که قه‌لای حوکمپانی تیدا بونیاد نا، قه‌لاکانی دیکه‌ی ویران کرد (مردوخ کردستانی، بی‌تا: ۱۰۸) به‌و پییه‌ی که سوله‌یمان خان ده‌بی ماوه‌یه‌کی بۆ دروستکردنی قه‌لای نوێ ته‌رخان کردبیت، کاتی تیکدانی چوار قه‌لاکه‌ی دیکه له‌سالی به‌ستنی په‌یمانی زه‌هاو (۱۶۳۹) نزیک ده‌بیته‌وه. سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش لۆژیکی

نییه که له کاتیڤدا که هیشتا شەڕ لەگەڵ عوسمانی لە ئارادا بوویت ، قەڵا هەستیارەکانی سەر سنوور تێک بدریڤ. ئەم گومانە کاتی بەهێزتر دەبێ که بە بیری بهێنینهوه که ناوەرۆکی یەک لە بەندەکانی پێکەوتننامەی زەهاو، تێکدانی قەڵاکانی سەر سنوور بوو (حەمەد ئەمین و مەحمود عەبدولرەحمان، ۲۰۱۱: ۴۱).

دوای مردنی شا سەفیش، دەستیوەردانی دەولەتی سەفەوی لە کاروباری ناوخی میرنشینی ئێردەلان درێژەی هەبوو. لەم کاتەدا بۆ یەکەم جار باس لە دەستوەردانی راستەوخۆی دەولەتی ناوەندی لە دانانی حوکمێران بۆ بەشە جیاجیاکانی میرنشینیەکە دەکریت. شاعەباسی دووهم (۱۵/۵/۱۶۴۲- ۲۶/۱۰/۱۶۶۶) لە سالی ۱۶۵۷ دوای مردنی سولهیمان خان ، قەڵەمپەوی ئێردەلانی بۆ (۶) پشک دابەش کرد و بەرپۆوەبردنی هەر بەشیکی بە یەکیک لە کەسوکار و خزماتی میری پیشوو سپارد (مردوخ کردستانی، بی تا: ۱۱۰). ئەگەرچی کەلبەلی خانی (۱۶۵۷-۱۶۷۸/۹) کۆرپە گەورە سولهیمان خان هیشتا بە پوڵەت نازناوی والی و میری بۆ خۆی پاراست ، بەلام واتای ئەم کارە کورتکردنەوهی دەستی میرەکانی ئێردەلان لە یەکیک لە گرتگرتین و هەستیارترین ئەرکەکانیان بوو و بە خالی دەستپێکی لاوازی زۆرتەر و پارچەبوونی میرنشینی ئێردەلان دەژمێردریت. دوای ئەمە هەرکە دەچوو دەستیوەردانی پادشا سەفەوییەکان زیادی دەکرد، تا پادەیهک که پڕۆسەی ئالوگۆپی دەسەلات لە میرنشینی ئێردەلان که پیشتر لە کاتی فەرمانپەرەوا بەهێزەکانی وەک عەباسی یەکه‌میشدا، بەدەر لە خواست و ئیرادەی پادشا بەرپۆوە دەچوو، بە تەواوی کەوتە ژێر کۆنترۆلی دەولەتی ناوەندییەوه. شا سولهیمانی سەفەوی (۱۶۶۶/۱۶۹۳) کاتیڤ که خەسرەوخانی مامی خان ئەحمەد خانی دووهم میری ئێوگاتی ئێردەلان، لە بەردەم شادا ناپەرەزایەتی لە برازاکی دەربیری، ئەمە ی بە هەل زانی و بە ئاسانی خان ئەحمەد خانی لە حوکمێرانی وەلانا و خەسرەوخانی لە جیگای دانا (ئەلحوسەینی ، ۲۰۰۲: ۲ ، مردوخ کردستانی: ۱۱۱). هەلبەت چارەنووسی خەسرەوخان لەمەش خراپتر بوو. لە سالی ۱۶۸۲، شا سولهیمان بە بیانووی ئەوهی که زۆلم و زۆر لە خەڵک دەکا، کەسیک بە ناوی تەیموورخانی ئاجۆرلووی بۆ

تەمبەکردنی پاسبارد. سەرداری ناوبراو دواى ھاتن بۆ کوردستان خەسرەو خانى قۆلبەست پەوانەى ئەسفەھانى کرد و خۆى دەسەڵاتی گرتە دەست. خەسرەو خانیش لەگەڵ گەشتنى بە ئیسفەهان بە فەرمانى شا سولەیمانى سەفەوی لە سیدارە درا (سەندجى، ۱۳۶۶: ۱۲۶، مردوخ کوردستانی، بى تا: ۱۱۱). بەم جۆرە بێجگە لە دەستگرتنى دەولەتى ناوەندى بەسەر پرۆسەى ئالوگۆرى دەسەڵاتی مێرەشینی ئەردەلاندا، دوو "بدعت"ى دیش لە پێوەندییەکانى ئەم مێرەشینە لەگەڵ دەولەتى سەفەوی تۆمار کرا: یەكەم لە سیدارەدانى مێرىكى ئەردەلانى و ئەوى دى دانانى كەسێكى بەدەر لە بنەمالەى ئەردەلان بە ھۆكمرانى ئەم بەشەى كوردستان، چونكە كە تەیموورخان ئاجۆرلوو كە لە جیگای خەسرەو خانى لە سەر كار لا براو دەسەڵاتی گرتە دەست، لە بنەمالەى ئەردەلان نەبوو (سەندجى، ۱۳۶۶: ۱۲۶). نیشتنى كەسێكى بىانی لە سەر تەختى ئەردەلان خۆى بە تەنھا پادەى لاوازبوون و توانەوى ئەم مێرەشینە لە سەردەمى دواىین شاكانى سەفەویدا دەردەخات. بە تايبەت كە ھۆكمرانییەكەى شەش سالى خایاند و دواى ئەو شە تەنھا بە فەرمانى شا سولەیمانى سەفەوی، خان ئەحمەد خانى لە كارلادراو (دووەم) جارىكى تر بۆ دەسەڵات گەرايەو (مردوخ کوردستانی، بى تا: ۱۱۲). ئەوێ سەرنجراكێشە كە خان ئەحمەد خانى دووھمیش كە پێشتر جارىك گۆشەگیر كرابوو و ئیستا دووبارە دەسەڵاتی گرتبوو، دواى ئەوێ كە لە خولى دووھەمى مێرەیتیدا دوو سال بەردەوام بوو، لە سالى ۱۶۹۵ بۆ جارى دووھم لەسەر كار لا برايەو و مەمەد خانى كۆرى خەسرەو خان كە بابى لە سیدارە درابوو، بۆ ھۆكمرانى پاسبەردرا (پیشوو: ۱۱۳).

سەردەمى ھۆكمرانى شا سولتان ھسەین (۱۶۹۴-۱۷۲۲) لە لایەن زۆریەى توێژەرەنەو، بە لاوازترین قوناغى ژيانى دەولەتى سەفەوی دەژمێردرێت. لەم كاتەدا بزاف و جموجۆل و توانای سەربازى ئیمپراتۆرى سەفەوی گەشتە نزمترین ئاستى خۆى و زۆرى نەبرد كە لە ئەنجامى ھێرشى ھۆزە ئەفغانییەكان كۆتایی بە تەمەنى ھات. بەلام بە پێچەوانەى پەوتى ئاسایى لە پێوەندیی نێوان دەولەتى ناوەندى و ھۆكومەتە ھەریمیەكان كە لاوازی یەكەمیان بە ھێزبوونی ئەوى دى لى دەكەوتەو، ئەوپەرى لاوازی مێرەشینی ئەردەلانىش دەكەوتە ئەم

قۆناغەو. شاسولتان حسەین لە سۆنگەئە هێزەو لە گەڵ میرەکانی ئێردەلان کە دواى کۆتاییهاتن بە شەڕ لە گەڵ عوسمانی پۆلى پێشویان لە دەست داو و ترسێک لە یارمەتیدانیاى لە لایەن دۆژمنەو لە ئارادا نەبوو، پەفتارى دەکرد. ناکۆکی و دووبەرەکی نێوان ئەندامانى بنەمالەئە ئێردەلانىش کە سیاسەتی دەولەتی سەفەوی پەرەى پێ دەدا، پێگای بۆ دەستیوەردانى زۆرتر لە کاروبارى میرنشینی ئێردەلان خۆش کردبوو. شا سولتان حسەین لە سالى ۱۷۰۱ دواى لە کارلادانى محەمەد خانى ئێردەلان کە هەولێ ئامۆزایەکی خۆی لە پشتهو بوو، جارىکی تر کە سێکی بیانی بە ناوی محەمەد خانى گورجى وەك حوکمرانى کوردستانی ئێردەلان دیاری کرد (قاضى، ۱۳۷۹: ۳۶). دواى ئەمە لە ماوەی (۸) سالدا، چوار حوکمرانى بیانی و "نا ئێردەلانى" یەك لە دواى یەك لە کوردستانی ئێردەلانا حوکمرانیان کرد (بروانە : مردوخ کوردستانی، بى تا: ۱۱۳- ۱۱۶) کە ئەمە پێشتر تەنها یەك جار و ئێویش لە سەردەمى شا سولەيماندا وێنەى هەبوو. ئەگەر چى لە سالى ۱۷۱۰/۱۱ دا ، شا سولتان حسەین دیسانەو کە سێک لە بنەمالەئە ئێردەلانى وەكو حوکمرانى کوردستان دەستنیشان کردەو، بەلام ئەمە تارادەیهکی زۆر دەبێ وەك پێویستییهکی سەردەم بۆ بەرەنگاریبوونەو یە یاخیوونی ئەفغانەکان کە لەم کاتەدا وەكو هەرهەشەیهکی گەورە خۆی نواندبوو، لێک بدریتەو. چونکە عەباسقولى خانى ئێردەلان دواى ماوەیهکی کورت لە دامەزرانی لە حوکمرانى بە سوپای ئێردەلانىو بۆ بەشداریکردن لە شەڕی ئەفغانەکان بانگ کرا (قاضى، ۱۳۷۹: ۳۸).

سەرەپای لاوازبوونی میرنشینی ئێردەلان، سەرچاوەیهکی وەك تذکرە الملوك کە لە کۆتایی سەردەمى سەفەویدا نووسراو، هێشتا کوردستانی ئێردەلان لە هەژماری چوار والی نشینەکەئە ئیمپراتۆری سەفەویدا ناودەبات (بروانە: میرزا سمیع، ۱۳۶۸: ۵). هەلبەت لەوانەیه کە ئەمە پەنگدانەو یە بارودۆخی پێشووتر بووبێت. چونکە لەم کاتەدا میرەکانی ئێردەلان بەشیکی زۆری دەسەلات و سەربەخۆیی خۆیان لە دەست داو. هەندێ دیاردەى وەك دەستیوەردانى بەردەوامی دەولەتی ناوەندی لە ئالوگۆڕی دەسەلات و بە تاییەت دانانی کەسانی بیانی بە حوکمرانی کوردستانی ئێردەلان، هەندێ توێژەرانى گەیاندۆتە ئێو

باوەڕەکی کە میرنشینی ئێردەلان لە سەر دەمی شا سولتان حسەینی سەفەویدا لە پەلە "والی نشین" هەوێ پەلە "بیگلەر بەگی" دابەزیبوو (اردلان، ۱۳۸۷: ۵۸، برن، ۱۳۴۹: ۱۱۱). دەکری بڵێن کە ئێگەر پرووداوی داگیرکردنی ئێسفەهان لە لایەن ئێفغانەکان و پرووخانی دەوڵەتی سەفەوی نەهاتبایە پێشەو، بەردەوامبوونی پەوتی پروو لە زیادەبوونی دەستیوەردانی دەوڵەتی سەفەوی لە کاروباری ناوخۆی میرنشینی ئێردەلان و بەتایبەت دانانی حوکمرانی بیانی بۆ ئەم میرنشینە، سەرەنجام پرووخانی حکومەتی ئێردەلانی لێ دەکەوتەو. بەلام هەلۆهشەنەوێ دەوڵەتی سەفەوی پەوتەکە بە ئاراستەییەکی جیاوازا برد.

ئە نجام

میرنشینى ئەرده‌لان له هه‌لومه‌رجى دواى لێك هه‌لوه‌شانه‌وه‌ى ده‌وله‌تى ئیلاخانى له به‌شێكى كوردستاندا كه ناوه‌نده‌كه‌ى شاره‌زوور بوو دامه‌زرا و به‌كه‌لك وهرگرتن له بۆشایی هێژێك كه له ئە نجامى نه‌مانى ده‌وله‌تێكى گه‌وره له ناوچه‌كه‌دا هاتبوو ئاراوه، توانى درێژه به‌بوون و مانه‌وه‌ى خۆى بدات. له‌گه‌ل سه‌ره‌له‌دانى ده‌وله‌تى سه‌فه‌وى له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ى نۆه‌مى كۆچیدا، بۆ یه‌كه‌م جار له دواى پروخانى ده‌وله‌تى ئیلاخانیه‌وه، حكومه‌تێكى به‌هێز و یه‌كپارچه كه ده‌سه‌لاتى به‌سه‌ر سه‌رتاسه‌رى ئێراندا هه‌بوو دامه‌زرا. له لایه‌كى دیکه‌وه هاوكات له‌گه‌ل ئەم په‌ره‌سه‌ندنانه ئیمپراتۆرى عوسمانیش ده‌ستى به‌په‌ل هاویشتن بۆ داگیرکردنى ناوچه كوردیه‌كان كردبوو. ئە مانه میرنشینى ئەرده‌لانى له‌گه‌ل جیددیترین قه‌یرانیك كه له سه‌ره‌تای دروستبوونیه‌وه تا ئه‌و كاته تووشى هاتبوو، به‌ره‌وپوو كرد و له دوو لاره خستیه ژێر گوشارى ئەم ده‌وله‌ته زله‌یزانه‌وه. له‌گه‌ل ئەمه‌شدا ناكۆكى و ململانیى نیوان دوو ئیمپراتۆرى سه‌فه‌وى و عوسمانى هه‌لیكى زی‌پینیشى بۆ میرانى ئەرده‌لان په‌خساند. ئاشكرايه كه ئە‌گه‌ر پكه‌به‌رایه‌تى نیوان ئەم دوو ده‌وله‌ته له ئارادا نه‌بوايه یان ئەرده‌لانه‌كان به‌ته‌نها له‌گه‌ل پاوه‌نخوازى يه‌ك ده‌وله‌تدا پووبه‌پوو بوونایه، توانای خۆراگرتنیان نه‌ده‌ما و هه‌رزوو له‌نیو قه‌له‌مه‌رپه‌ویدا ده‌توانه‌وه. ململانیى سه‌فه‌وى - عوسمانى ده‌رفه‌تێكى نوێى بۆ درێژه‌دان به‌ حوكمرانى و ده‌سه‌لات، خسته به‌رده‌م میرانى ئەرده‌لانییه‌وه. ئەوان ده‌بوو به‌ لیستنى یارییه‌كى گرنگ و هه‌ستیار، ئە‌وپه‌رى سوود له ناكۆكىی نیوان دوو ئیمپراتۆرى وهرگرن. ئەم یارییه یاسا و پێسایه‌كى دیاریکراوى نه‌بوو و هه‌ندى جار پێویستی به‌ په‌فتارى ناته‌با و دژبه‌یه‌كیش ده‌کرد. بۆ نمونه‌ كاتى له‌گه‌ل ئەم و كاتێك له‌گه‌ل ئەو ده‌وله‌ت، جارێك له‌گه‌ل لایه‌نى به‌هێز و هه‌ندى جار له ترسى زالبوونى لایه‌نى به‌هێز له‌گه‌ل ده‌وله‌تى لاواز و ئە‌وه‌ى كه له دۆخى به‌رگریدا بوو، هاوپه‌یمانییان ده‌به‌ست. ئاوێدانه‌یه‌ك له میژووى میرنشینى ئەرده‌لان له سه‌ره‌تای سه‌رده‌مى سه‌فه‌ویه‌وه تا كاتى پێكه‌وتنه‌نامه‌ى زه‌هاو (١٦٣٩)، ئەو شیوه جیاوازان ده‌رده‌خات كه میره به‌هێزه‌كانى ئەم بنه‌ماله‌یه به‌ پێى كات بۆ پاراستنى هاوسه‌نگى له‌ پێوه‌ندى له‌گه‌ل دوو ده‌وله‌تى سه‌فه‌وى و

عوسمانیدا، به‌کاریان ده‌به‌ست. به‌کورتی ئه‌و په‌فتاران له‌ چوارچیوه‌ی یه‌ك له‌م بژاران له‌ خواره‌وه ده‌گونجین:

۱- له‌ کاتی به‌هیزتر بوونی یه‌کێک له‌ لایه‌نه‌کان و کاریگه‌ر نه‌بوونی ئه‌وی دیکه، لانی ئه‌و ده‌وله‌ته‌یان ده‌گرت که به‌ شیوه‌یه‌کی پراکتیکی به‌ سه‌ر هه‌ریمه‌که‌دا زال بوو. (هاوپه‌یمانی له‌گه‌ل لایه‌نی به‌هین).

۲- له‌ کاتی زۆربوونی مه‌ترسی و هه‌په‌شه‌ی یه‌کێک له‌ لایه‌نه‌کان بۆ سه‌ر میرنشینه‌که، لانی ده‌وله‌تی به‌رانبه‌ریان ده‌گرت. (هاوپه‌یمانی له‌گه‌ل لایه‌نی لاوان)

۳- به‌ ره‌زامه‌ندی ده‌وله‌تی هاوپه‌یمانه‌وه، ده‌ستیان به‌ سه‌ر ئه‌و هه‌ریمانه‌ی که به‌ قه‌له‌مه‌وی سروشتی خۆیان ده‌زانی ده‌گرت. (پێککه‌وتن له‌ سه‌ر قه‌له‌مه‌و).

۴- له‌ پێگای به‌کاره‌ینانی هیزه‌وه و به‌ پشتبه‌ستن به‌ یارمه‌تی ده‌وله‌تی هاوپه‌یمان، به‌شێک له‌ قه‌له‌مه‌وی ده‌وله‌تی به‌رانبه‌ریان داگیر ده‌کرد (داگیرکردنی زۆره‌ملی).

۵- هاوکات له‌گه‌ل ده‌ربڕینی گوێرایه‌لی بۆ لایه‌نێک، ئیمکانی ئه‌وه‌یان هه‌بوو که له‌ ئه‌گه‌ری زۆربوونی مه‌ترسی و هه‌په‌شه‌ی ئه‌و لایه‌نه‌دا هاوپه‌یمانی خۆیان له‌گه‌لی هه‌لبه‌ه‌شتینه‌وه و له‌گه‌ل لایه‌نی به‌رانبه‌ردا کار بکه‌ن. هه‌لبه‌ت ده‌وله‌تی ناوه‌ندیش به‌مه‌ی ده‌زانی و هه‌ولێ ده‌دا که هاوسه‌نگی پێوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ل میرنشینی ئه‌رده‌لان بپاریژیت.

تا ئه‌و کاته‌ی که شه‌پی نیوان ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی و عوسمانی درێژه‌ی بوايه، هه‌موو ئه‌م بژارانه‌ش له‌ به‌رده‌م میره‌کانی ئه‌رده‌لاندا بوو. که‌سانێک وه‌ك سۆرخاب به‌گ و ته‌یموورخان و هه‌لۆ خان که هاوچه‌رخێ فه‌رمانپه‌وا به‌هیزه‌کانی وه‌ك ته‌هماسبی یه‌که‌م و عه‌باسی یه‌که‌م بوون، ئه‌م هه‌له‌یان له‌ به‌رده‌ستدا بوو و له‌ ململانی نیوان سه‌فه‌وی و عوسمانی بۆ پاراستنی ده‌سه‌لات و ته‌نانه‌ت فراوانکردنی قه‌له‌مه‌ویی خۆیان، که‌لکیان وه‌رده‌گرت. به‌لام له‌ نیوه‌ی دووه‌می ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی و دوابه‌دوای به‌ستنی په‌یماننامه‌ی زه‌هاو (۱۶۳۹) که ئارامییه‌کی درێژخایه‌ن بالی به‌ سه‌ر هه‌ریمه‌که‌دا کیشا، ئه‌م ده‌رفه‌ته‌ فه‌راهه‌م نه‌بوو. ئه‌مه‌ش زیانی به‌ شان و شکۆ و ده‌سه‌لاتی میرانی ئه‌رده‌لان گه‌یاند. تا ئه‌و جیگایه‌ی که له‌ کۆتاییه‌یه‌کانی سه‌رده‌می سه‌فه‌ویدا، پێگه‌ی میرنشینی ئه‌رده‌لان له‌ "والی نشین" وه‌ بۆ "بیگله‌ریه‌گی" دابه‌زیبوو.

په‌راویزه‌کان:

۱. مامۆستای به‌شی میژووی زانکۆی شه‌هید بی‌هیشتی تاران
۲. خویندکاری قوناغی دکتۆرای به‌شی میژووی زانکۆی بی‌هیشتی تاران.
meriwan2009@gmail.com
۳. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که شه‌ره‌فنامه دان به نه‌بوونی زانیاری باوه‌پیکراوه له باره‌ی
حوکمرانانه ئه‌رده‌لانییه‌کانی پیش سه‌رده‌می سه‌فه‌ویدا ده‌نیت، هه‌ندی سه‌رچاوه‌ی
تازه‌تر کۆمه‌لێک زانیارییان وه‌کو رووداوی سه‌رده‌می ئه‌م حوکمرانانه گواستۆته‌وه
که ناپوون و گشتین و هه‌له‌ی میژوویی ئاشکرایان پێوه دیاره. بۆ وینه تاریخ مردوخ
ده‌نوسێ که خزر به‌یگی دووهم، یه‌ک له میره ئه‌رده‌لانییه‌کان که له سالی
۱۳۱۱/۱۳۱۰. ده‌سه‌لاتی گرتۆته ده‌ست و ماوه‌ی ۳۶ سال حوکمی کردووه،
ناوچه‌کانی هه‌ولێر و کۆی و ئامیدی که پیشتر له سه‌ر خاکی ئه‌رده‌لان بوون، بۆ
ده‌وله‌تی عوسمانی به‌جی هیشتووه (مردوخ کردستانی، بی تا: ۹۲). ئه‌مه له
کاتیکیه که ئه‌م به‌رواره ده‌که‌وێته سه‌رده‌می لووتکه‌ی ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی
ئیلخانی و ده‌وله‌تی عوسمانیش له‌م کاته‌دا نه‌یده‌توانی هیچ رۆلێکی له‌ پووداوه‌کانی
کوردستاندا هه‌بیت.
۴. سیسته‌می کارگێری ویلايه‌ته‌کان له سه‌رده‌می سه‌فه‌ویدا.
۵. هه‌ر چه‌نده که گێرانه‌وه‌ی قازی ئه‌حمه‌دی قومی ئه‌سلی پووداوه‌که واته هاتنی
له‌شکری عوسمانی بۆ سه‌ر سۆرخاب به‌گ و یارمه‌تی شا ته‌هماسب بۆ ئه‌و له‌ خۆ
ده‌گریت، هه‌ندی هه‌له‌ی میژووی تیدايه که ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی پیاوه‌تی
میژوونوسه کورده‌کانی سه‌رده‌می قاجار، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که دواتر نووسراون، به
راستتر بزانی. ناوبراو هاتنی له‌شکریه‌که‌ی بۆ سالی ۹۵۷ ک گه‌راندۆته‌وه و له‌ بری
برازاکانی سۆرخاب به‌گ، ده‌لێت که به‌گه به‌گی برای له‌گه‌ل له‌شکری عوسمانیدا
بووه. ئه‌مه له‌ کاتیکیه که به‌گ به‌گ زۆر پیش له‌م به‌رواره مردبوو.
۶. ئه‌ستجانلوو هۆزێکی تورکه و به‌یه‌ک له‌و حه‌وت هۆزه سه‌ره‌کییه داده‌نری که بۆ
دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی یارمه‌تی شا ئیسماعیلی یه‌که‌میان دا و پاشانیش
به‌رده‌وام وه‌کو یه‌ک له‌ کۆله‌که گرنه‌که‌کانی ئیمپراتۆری سه‌فه‌وی پۆلی گێرا.
۷. له‌ شارباژێر و قه‌ره‌داغ و ناوچه‌کانی کۆی و حه‌ریر له‌ ناو ئه‌و ناوچه‌نیه‌ی که له‌ ژێر
ده‌سه‌لاتی ته‌یموور خاندان بوون، ناو ده‌بریت. پروانه: (بدلیسی، ۱۸۶۰: ۸۸،
ئه‌لحوسه‌ینی، ۲۰۰۲: ۱۸).

۸. بە پێی ئەم پێکەوتنە هەلۆخان لە بەرانبەر کێشەکانی شا عەباسدا، خان ئەحمەد خانی کورپی وەک بەرنامەدار بۆ دەرباری شاعەباس. شا عەباس خوشکیکی خۆی بە ناوی زەرپین کۆلاخ خاتوون (کلاو زێر خاتوون)ی لە خان ئەحمەد خان مەرە کرد و سەرەنجامیش وەک ئامرازێک لە دژی هەلۆخانی باوکی کەلکی لێ وەرگرت. لەم بارەوه بڕوانە: (منشی ترکمان، ۱۳۵۰: ۹۲۶/ ۲، قاضی، ۱۳۷۹: ۲۳).

۹. خان ئەحمەد خان دواي ئەوەی کە لە وەرگرتنەوهی دەسەڵات بە یارمەتی سوپای عوسمانی شکستی هێنا، ماوەیەک لە لایەن عوسمانییەوه کرا بە حوکمرانی کەرکوک و مووسل و دواي مردنیشی لە تەنیشە مەزارگەی نەبی یونس لە مووسل بە خاک سپێردرا (مردوخ کردستانی، بی تا: ۱۰۷).

۱۰. جێی ئاماژەیە کە بدلیسی ماوەی حوکمرانی سۆرخاب بەگ بە ۶۷ سال دەزانییت کە پەنگە بهو سالانەوه بێت کە ناوبراو لە قەلای مەریوان وەک حوکمرانی ژێر دەستی بەگە بەگی برای پۆزگاری بەسەر دەبرد. بڕوانە: (بدلیسی، ۱۸۶۰: ۸۶).

سه‌رچاوه‌کان

۱. اردلان، شیرین، (۲۰۰۸)، خاندان کرد اردلان در تلاقی امپراطوری های ایران و عثمانی، ترجمه: مرتضی اردلان، تهران، نشر ۲۰۰۸ ایران.
۲. استرآبادی، سید حسن بن مرتضی حسینی، (۱۹۸۵)، از شیخ صفی تا شاه صفی از تاریخ سلطانی، به کوشش دکتر احسان اشراقی، تهران، انتشارات علمی.
۳. اسکندر، سعد بشیر، (۲۰۰۸)، قیام النظام الاماراتي في كردستان وسقوطه، السليمانية، بنکە‌ی ژین.
۴. ئەحمەد حەمەد ئەمین و دلشاد مەحمود عەبدولپەرەمان (۲۰۱۱)، کاریگەری پەیماننامە‌ی زە‌هاو ۱۶۳۹ لە سەر کوردستان، هەولێر، دە‌زگای مۆکریان.
۵. ئە‌ل‌حوسەینی، عە‌لی نە‌قی، (۲۰۰۲)، مێژووی ۶۴۱ ساڵە‌ی فەرمان‌پەرەوایی ئە‌رده‌لانییه‌کان، وەرگێ‌ران لە فارسییه‌وه: ئاسۆس هە‌ردی، سلێ‌مانی، سە‌رده‌م.
۶. ئیسکە‌ندەر، شە‌مسی مە‌مه‌د، (۲۰۰۹)، مێژووی کورد لە سە‌ده‌ی ۱۶ هە‌مدا، شوکر مستە‌فا لە ئازە‌ربایجانیه‌وه کردوویه به کوردی، هە‌ولێر، ئاراس.
۷. بابانی، عبدالقادر بن رستم، (۱۹۹۸)، سیر الاکراد (در تاریخ وجغرافیای کردستان)، به اهتمام محمد رئوف توکلی، سنندج، انتشارات توکلی.
۸. بدلیسی، شرفخان بن شمس الدین، (۱۸۶۰)، شرفنامه، بطربورخ، دارالطبایع آکادمیه‌ایم‌راطوریه.
۹. -----، -----، (۱۹۶۴)، شرفنامه، با مقدمه و تعلیقات محمد عباسی، تهران، نشر علمی.
۱۰. برن، ره‌ر (۱۹۷۰)، نظام ایالات در دوره‌ی صفویه، ترجمه کیکاووس جهان‌داری، تهران، بنگاه ترجمه و نشر کتاب.
۱۱. ترکمان، اسکندر بیگ منشی، (۱۹۷۱)، تاریخ عالم‌ارای عباسی، تهران، انتشارات امیر کبیر، ج ۲.
۱۲. خان‌بابا، بیانی، (۱۳۵۳)، تاریخ نظامی ایران (در دوره‌ی صفویه)، تهران، انتشارات ستاد بزرگ ارتشتاران.
۱۳. خضری، احمد رضا و اصغر قان‌دان و ستار ایینه‌پور، (۲۰۱۲)، « دور اماره اردلان في الصراع الصفوي العثماني » مجلة العلوم الانسانية الدولية، العدد ۱۹.
۱۴. روملو، حسن، (۱۹۶۳)، احسن التواریخ، تصحیح چارلس نارمن سیدن، تهران، انتشارات کتابخانه‌ی شمس.

۱۵. رویمر، هانس روبرت، (۲۰۰۶)، ایران در راه عصر جدید (تاریخ ایران از ۱۳۵۰ تا ۱۷۵۰)، ترجمه ادز اهنچی، تهران، انتشارات دانشگاه تهران.
۱۶. سنندجی، میرزا شکرالله (فخر الکتاب)، (۱۹۸۷)، تحفه‌ی ناصری (در تاریخ و جغرافیای کردستان)، تهران، امیر کبیر.
۱۷. سیوری، راجر، (۲۰۰۸)، ایران عصر صفوی، ترجمه کامبیز عزیزی، تهران، نشر مرکز.
۱۸. قاضی، ملا محمد شریف، (۲۰۰۰)، زبدة التواریخ سنندجی، به کوشش محمد رئوف توکلی، سنندج، انتشارات توکلی.
۱۹. قمی، قاضی احمد بن شرف الدین الحسین، (بی تا)، خلاصة التواریخ، به تصحیح دکتر احسان اشراقی، بی جا، بی نا، ج ۱.
۲۰. کجفاف، علی اکبر و حسین میر جعفری و فریدون نوری، (۲۰۱۱)، «بررسی روابط سیاسی والی نشین اردلان با حکومت صفویه»، مجله‌ی پژوهشهای تاریخی دانشگاه اصفهان، شماره اول (پیاپی ۹).
۲۱. مردوخ کردستانی، محمد، (بی تا)، تاریخ مردوخ (تاریخ کرد و کردستان)، بی جا، بی نا، جلد ۲، چاپ دوم.
۲۲. مصنف، خسرو بن محمد بن منوچهر، (۲۵۳۶)، لب التواریخ، تهران، کانون خانوادگی اردلان.
۲۳. منجم، ملا جلال الدین، (۱۹۸۷)، تاریخ عباسی (یا روزنامه‌ی ملا جلال)، به کوشش سیف الله وحیدنیا، تهران، انتشارات وحید.
۲۴. میرزا سمیعا، (۱۳۶۸)، تذکرة الملوك (وتعلیقات مینورسکی بر تذکرة الملوك)، به کوشش سید محمد دبیر سیاقی، ترجمه مسعود رجب نیا، تهران، امیر کبیر.
۲۵. نوایی، عبدالحسین و عباسقلی غفاری (۲۰۰۲)، تاریخ تحولات سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی ایران در دوران صفویه، تهران، انتشارات سمت.
۲۶. وقایع نگار، علی اکبر، (۱۹۸۵)، حدیقه‌ی ناصریه (در جغرافیا و تاریخ کردستان)، تصحیح محمد رئوف توکلی، سنندج، ناشر محمد رئوف توکلی.

ملخص البحث

تأثير الصراع الصفوي العثماني على اماره اردلان الكردية

تمكنت العائلة الاردلانية الكردية من تأسيس اماره شبه مستقلة في جزء من كوردستان في ظل ظروف سيادة عدم الاستقرار السياسي والتعقيدات في المنطقة وذلك بعد انهيار الدولة الايلخانية. جاءت نهاية نفوذ وسلطات معظم الكيانات المحلية والامارات شبه المستقلة، والتي تأسست في الفترة ما بين انهيار الدولة الايلخانية وقيام الدولة الصفوية، على يد الشاه اسماعيل الصفوي. مع ذلك استطاعت الامارة الاردلانية ان تحافظ على كيانها الشبه مستقل لفترة اخرى رغم بعض المشاكل والصراعات التي واجهتها.

تظهر المراجعة التاريخية لعلاقات اماره اردلان بالحكومة الصفوية، ان امراء اردلان من خلال استغلالهم لتوتر العلاقات بين الصفويين والعثمانيين، استطاعوا ان يحافظوا على سلطاتهم واستقلالهم حتى في ظل اقوى الحكام في الدولة الصفوية كطهماسب الاول وعباس الاول. ولكن وبعد التوقيع على معاهدة زهاو عام ١٩٦٩ وتراجع حدة الصراع العثماني - الصفوي والحروب الطويلة بين الطرفين، بدأت اماره اردلان تفقد اهميتها السابقة على حدود الدولتين المتصارعتين وامكانية الاستفادة من تنافسهما على النفوذ والسيطرة. وهكذا بدأنا نرى بعد هذه الاتفاقية رغم ضعف الدولة المركزية، ان تدخل الحكام الصفويين في شؤون اماره اردلان الداخلية بدأ يتنامي بشكل كبير.

اعتمد الباحثان في اعداد دراستهما هذه على المصادر الايرانية الاصلية، الامر الذي نفتقده في دراساتنا عن تاريخ الكرد في ايران بشكل كبير.

Abstract

The Impact of the Safavid-Ottoman conflict on The Kurdish Principdom of Ardalan

The Kurdish Principdom of Ardalan founded a quasi-independent principdom in parts of Kurdistan under the prevailing circumstances of political instability and intricacy of the region created after the fall of the Elkhan state. Notably, King Ismael the Safavid's accession to power brought the demise of most of the local entities and quasi-independent principdoms founded in the period between the collapse of the Elkhan state and the rise of the Safavid state. Yet, the Ardalan principdom managed to preserve its semi-independent entity for some time despite the challenges it encountered.

A historical reconsideration of Ardalan principdom relations with the Safavid government would reveal that Ardalan princes were able to maintain their power and independence even under the strongest and toughest Safavid rulers such as Tahmasp the first and Abbas the first by capitalizing on the tense relations between the Safavids and the Ottomans.

Yet, after Zahab treaty was signed in 1639 which eased the tensions between the two powers and the long-standing wars between them, the principdom began to lose its former significance on the borders between the two powers, thus minimizing the possibility of taking advantage of influence and power any longer. Yet, even though the central government became weak in the aftermath of the treaty, the Safavid ruler's interference in the internal affairs of Ardalan principdom increased significantly.

Finally, it is worth mentioning that the researchers have consulted authentic Iranian sources for achieving the study, something that we find missing in most of our studies on the Kurdish history in Iran.

دوکتور مارف خەزنەدار لە

(پۆژگاری من) دا

مەھەممەد بەھرەدوور

پیشەکی :

دوکتور مارف خەزنەدار لە چوار بەرگی کتیییدا بە ناوی "پۆژگاری من" بەسەرھاتی خۆی دەگێڕێتەوە. کتیبەکان ئەمانەن:

۱. پۆژگاری من. پەیدابوون.. (۱۹۳۰-۱۹۴۹) یادداشتی دوکتور مارف خەزنەدار. بەرگی یەكەم. ھەولێر ۲۰۰۹.

۲. پۆژگاری من. دروست بوون (۱۹۴۹-۱۹۶۰) یادداشتی دوکتور مارف خەزنەدار، بەرگی دووھەم. ھەولێر ۲۰۰۹.

۳. پۆژگاری من. ژيانی پووسیا (A) (۱۹۳۰-۱۹۳۸) یادداشتی دوکتور مارف خەزنەدار. بەرگی سییەم. ھەولێر ۲۰۱۰.

۴. پۆژگاری من. ژيانی پووسیا (B) (۱۹۳۰-۱۹۳۸) یادداشتی دوکتور مارف خەزنەدار. بەرگی چوارەم. ھەولێر ۲۰۱۰.

لەو یادداشتانەدا زۆر بابەتی جۆراوجۆر بیر و میشکی نووسەریان وروژاندووە و بۆچوونی خۆی لە پووداوەکان بە شیوەیەکی زانستییانە دەربریوە. بەرگی یەكەم و دووھەمی سەرەمی منداڵی و خۆیندنی ناوخۆیی و ولات لە خۆی دەگرێ. بەرگی سییەم و چوارەمیش باسی ھەشت سالی ژيانی لە پووسیا دەکا. ئەوھەمان یادداشتانەدا سەرنجراکێشە، گێڕانەوێکانی بە پوولەت ساکار و ئاسایین، بەلام لە ھەمان کاتدا میژوویەکی گرنگ و پڕ ناوھەڵکێ و خۆینەر بە دواي خۆیان ڕادەکێشن، بە برۆای من سەرنج و وردەکارییەکانی دەکری و ھەکو داھێنەرێک لەم بواردەدا چاوی لی بکری.

۱- ژيانى منداڻى مارق خەزەندار:

دوكتۆر مارق لە "پۆژگارى من" بەرگى يەكەمدا دەنووسى: "كە من لە دايك بووم، منداڻىكى لەپو لاواز و ھەناسە تەنگ، شىر دەمژى لە لووتى دىتە دەرەو، سنگى بە پشتىيەو نووساوە، قەفەزەى سنگى شكاو، چاڻىكى دروست كردووە، خەلكى دەيانگوت ئەمەش نەبووايە!"

بەلام بەرخ ھەميشە لەبن سەو تەيدا نابى، خەزەندار لە دواپۆژدا دەبىتە خەزىنەيەكى ئەدەبى و پووناكبرى بۆ نەتەو كەى، لەپىناو گەل و نىشتماندا ھەست بە لىپرسراوى دەكا، ھەر لە سەرەتاي ژياندا ئەو ھەستە پۆژ بە پۆژ و بەرە بەرە گەشە دەكا و لە ھەموو بوارەكانى ژياندا خۆى دەنوینى.

خەزەندار، لە يەكەم پۆژى دەرس خويندنىدا، لەلاى مەلا عەبدوللا لە حوجرەى مزگەوت، كاتىك مامۆستا بە زمانى توركمانى دەرسەكەى دەلىتەو ھەلدەداتى و دەلى: "مامۆستا بۆ بە كوردى پىمان نالئى؟". لەو تەمەنەدا ھەستكردن بە زمانى زگماكى، ھەستىكى نىشتمانپەرەرى و پىرۆزە كە لە دەروونىكى پاك و بىگەرد سەرچاوە دەگرى. كەسىكى لە سەرەتاي ژياندا ئەو ھەستەى تىدائى، بى شك لە دواپۆژدا دەبىتە جىگای ئومىد و بەو بىرۆكەو بىر و مېشكى پەرەردە دەبى و ھەستى خۆشەويستى زمان پۆژبەپۆژ بەرەو سەر دەبا.

دوكتۆر مارق، لەو كاتەو كە فامى كردووەتەو، مېشكى بە بىرۆكەى ھەستى نەتەوايەتى ئاو دراو و ھەست بە بەرپرسىارىتى دەكا و بۆچوونى خۆى سەبارەت بە دەسەلاتى عوسمانىيەكان لە ناوچەكەدا لە لاپەرە ۳۷ى پۆژگارى من، بەرگى يەكەمدا دەنووسى: "بۆنى ئەو چەند سەد سالەى توركە عوسمانىيەكان فەرمانپەرەوايى ئەو ناوچەيان كردبوو، ئىستا ھەر دەھات، لەلاى ھەندى كەس بۆنى لاشەى بۆگەنى كەلاكە بوو. بۆ ھەندىكى دىكەش ئەو بۆنە بۆيان بووبوو بە عەتر و گولل و ھەندى كەس بە تايبەتى دەولەمەندى ناو بازار و ئاغا و دەرەبەگى شار لە ژىر سايەى عوسمانىيەكاندا بوون بە خاوەن مال و سامان".

لىكدانەو ھى ھەلومەرجى ئەوكاتە و لەو تەمەنەدا، گىرپانەو بۆ بەرەى داھاتوو كە ئاگادارى پابردوو بن و بىر لە بەرژەو ھەندى خۆيان بكەنەو، خۆيان نەدەنە دەست قەزاو قەدەر، بەلكو دەبى بىر لەو بەكەنەو كە چارەنووسى

خۆیان، بۆخۆیان دیاری بکەن. بە کورتی هەلومەرجی ئەو کاتی هەولێر بە هەموو چین و توێژەکانەوه، بەپێی قازانج و بەرژەوێندە چینیەتییهکان شی دەکاتەوه و کۆمەلگای لی ئاگادار دەکاتەوه و زانیاری گەلەکەیی بۆ تێگەیشتن لە پرووداوەکان دەباتە سەر. دیارە ئەوه بەشیکە لە ئەرکی پرووناکبیر و نیشتمانپەرۆەر و دوکتۆر و داکۆکی لەو پڕیازە بە چاویکی نیشتمانپەروەر چاوی دەکا.

مامۆستا ئەو کاتانەیی لەگەڵ باوکی دەچن بۆ گوند و سەر لە خزمان و دۆست و ناسیاوەکانیان دەدەن، بە سەرئەو چاوی لە چۆنیەتی ژیاانی گوندییەکان دەکا و لەگەڵ ژیاانی خەلکی شار هەلیاندەسەنگینێ و کەم و کورپیەکان لە مێشکیدا دینێ و دەبا، بەلام هۆیەکانی بۆ ناچنەوه سەریەک. ئەوهی زیاتر لە هەموو شتێک بەلایەوه گرینگ بوو، نە بوونی قوتابخانە بوو لە گوندەکان، لە لاپەرە ٥٠ی بەرگی یەکەمی "پۆزگاری من" دا دەنوسێ: "لەو کاتەدا بیرم لە قوتابخانەیی خۆم دەکردەوه، پێم سەیر بوو بۆچی قوتابخانە لە گوندا نییه، بۆ ئەوهی ئەم منداڵە جوانانە فیتری خۆیندەوه و نووسین بن. ئەم پرسسارەم بەرەو پرووی قادر ئاغا کردەوه، گوتی: "ئێمە لە گوندا خۆیندەواری تێدا نییه".

هەرچەند مامۆستا لە پۆلی سەرەتاییدا، قوتابییهکی سەرکەوتوو نەبووه، بەلام هەستکردن بە مەسەلەیهکی وا گرینگی کۆمەلایەتی ئەویش لە تەمەنیکی ئەوتۆدا – ئەوه دەگەیهنێ کە پێی خۆش بووه جیاوازی لە نێوان منداڵی شار و دێدا نەبێ و قوتابخانە بۆ هەمووان وەک یەک دابین بکری.

٢- پەرۆردەبوونی هەستی نیشتمانپەرۆری:

"هیچ کەس لە پێی نابێ بە کورپی" بێگومان ئەوه شتێکی حاشا هەلنەگرە. خەزنەداریش لەو پەندە بەدەر نییه و هەلسوکهوتی بنەمالە و دۆست و ناسیاوی نیشتمانپەرۆەر بوونە هۆی ئەوهی کە خۆشەویستی و دڵسۆزی بۆ گەل و نیشتمان لە مێشکیدا پەرۆردە بێ و هەنگاو بە هەنگاو ئەو هەستە نیشتمانپەرۆرییه پەرە پێیدا. لە دووکانی وێنەگری گێوی موکریان، وەک هەر شوێنێکی تر، بە سەرئەو چاوی لە دەرو دیوار و قوژبنی هۆدەکە دەکا و نووسینی پستەیی "وێنەیی هۆنراوهی" لەسەر تەختەیهک سەرنجی پادەکیشتی و دەنوسێ: "ئەمە یەکەمین

تەختە بوو لە ھەولێر بە زمانی کوردی نووسرابێ. ھەر بەم بۆنەوێ زۆر پێز لە گێو دەگرێ و بە سەرچاوەی یەکەمی بیرێ کوردایەتی خۆی دادەنێ.

چەوسانەوێ، لە ھەر ولاتیکی و لە لایەن ھەر کەسێکەوێ بێ، ھەم کردەوێ یەکی بێ شەرمانەوێ و ھەم پێشیلکردنی مافی مەوێ. دەسەلاتە پاوان خوازەکان، لە ھەر ولات و نەژادیکی و نەتەوێ بە بن بۆ چەوسانەوێ گەلانی ژێر دەست و درێژەدان بە دەسەلاتی خۆیان لێک دەکەن. مامۆستا قەلاچۆی گەلی کورد بە دەستی ئەو ولاتانەوێ کوردی تێدا نیشتەجێن، لەقاو دەدا و جیاوازییان لە نێواندا بەدی ناکا. ھەر بۆیە پان ئێرانیزی فەرس و تورانیزی تورک، وەک یەک تەماشای دەکا و پێی وایە خراب و خراپترن.

پژێمی پاشایەتی بە درێژایی میژوو زیاتر بۆ قورغکردنی دەسەلات کەلکی لێ وەرگیراوە و بەرژەوێ کۆمەلگای پێشیل کردووە. بەلام مەملانی و خەبات دژی دیکتاتۆری بە بەردەوامی درێژەوێ ھەبوو، نەپساوێ تەوێ و پێرەوانی پێگای ئازادی لە خەبات نەوێستان. مارف خەزەندار، بەپێی دەرستنی پایە و بناغەوێ بێرۆکەوێ نەتەوایەتی کە لە مێشکیدا گورا بوو، پژێمی پاشایەتی بە دڵەوێ نەدەنووسا. کاتێک باوکی ھەوالی مەرگی مەلیک غازی پادەگەوێ، ئەو خەلکانەوێ لە مالی ئەوان دەبن ھەریەکەوێ بە جۆریکی ھەستی خۆی دەردەبێ. خەزەندار، لە لایەن (۸)ی بەرگی یەکەمی "پۆژگاری من"دا دەنووسێ: "من مەلیکم خۆش نەدەوێست. نەک لەبەر ئەوێ خەلکی ئەم ولاتە نەبوو و لە حیزازەوێ ھاتبوو، بەلکە لەبەر ئەوێ کوردی نەدەزانی، لەوکاتەدا بەلای منەوێ ئەگەر ولاتیکی لە دوو نەتەوێ پێکھاتبێ، پێوێستە مەلیکەکەوێ زمانی ھەردوو نەتەوێکەوێ بزانی".

خەزەندار، بە ھۆی ھەستی نەتەوایەتی نزیکەوێ ھەشتا ساڵ لەمەوبەر پێی وابوو عێراق لە دوو نەتەوێ کورد و عەرەب پێکھاتووێ و پێوێستە وەک یەک لە بەرپەرەوێ چارەنووسی خۆیان بەشدار بن و کە سەرئەنجامیش بوو بە بێرۆکەوێ ئێستا ولاتی عێراق دوای پووختانی دیکتاتۆری خۆین خۆر، سەددامی گۆرەگۆر، بە فەرمی دەستووری عێراق ئەو مافەوێ دیاری کردووە و کورد بە مافی پەوا و سروشتی خۆی گەیشتنووە.

۳- مەرف خەزەندە دار وەك پۇژنامە نووس و پووناكییر:

كارى پووناكییری و پۇژنامەوانى ئەرکیكى پیرۆز و قورسە، كارکردن و هەنگاونان لەم بوارەدا گیانی لەخۆبردوو و ماندوونەناسانەى دەوی. مەلەوانى ئەو پیاژه دەوریکی گرنکی لەسەر شانە و بناغەى شارستانیەت و مەدەنیەت لەنیو کۆمەلگادا دادەپێژى و دەروازەیهکە بۆ چوونە نیو دونیایى کۆمەلگایەکی بەختەوەر و پێشکەوتوو.

مامۆستا خەزەندەدار، یەکیک بوو لە پیاوارانى ئەو پیاژا پیرۆزە، بە کردەو و بیروباوەریکی قایم و پتەو، پۇژنامەوانى هەلبژارد بۆ وەدەستەینانى مافی چارەنووسی نەتەوێکەى، بە هەست و گیانیکی پاک و کوردانە وەك ئالاهەلگری ئەو پیاژه زۆر بویرانە تا دوا هەناسەى ژيانى قەلەمى لە دەست نەکەوتوو، بە نووسین و بلاوکردنەوێ دەیان کتیب و وتار، ئەو راستییەى سەلماند کە مرۆفێ کورد پووناكییری زۆر لە سەرییە، بەلام نەیارەکانى ئاستەنگیان بۆ دروست کردوو و نەیان هێشتوو گەشە بکا.

مامۆستا، وەك هەموو مرۆفێکی دیکە هەوراز و نشیوی زۆر لە ژیان تووش هاتوو و ئالوگۆری بەسەر هاتوو، بەلام سەرەنجام بۆ چارەسەری مافی لە دەستچوو و خوراوی نەتەوێکەى. شۆرشى قەلەمى هەلبژاردوو و لە لاپەرە (۲۰۵) ی "پۇژگارى من" بەرگی یەكەمدا دەنووسی: "لەو سەردەمەدا وام بیر دەکردهو، کورد ناتوانی شۆرشى سیاسى بەرپا بکا و مافی وەرگیرى، بەلام دەتوانی شۆرشى خویندەوارى و پۆشنیری هەلبگیرسینى، پۇژنامە و گوشار و کتیب و پادیۆ بەلامەوێ گرنک بوو".

۴- مەرف خەزەندە دارى پۇژنامە نووس و بەندیخانە:

قانع دەلى: "بیری ئازادیم لە زیندانا فراوانتر دەبی

قورپەسەر ئەو دوژمنەى هیواى بە بەندیخانەیه".

دوژمنانى ئازادى و دیموکراسى هەمیشە بەندکردنى پووناكییرانى وەك چەکیکی براوێ ئامانجە چەپەلەکانیان بۆ درێژەدانى حکومەتەکیان بەکارهێناو. بەلام پیاوارانى پیاژاى مرۆفایەتى، زۆر جار بەندیخانەیان

کردۆتە قوتابخانەی شۆرش و سەرچاوەی زانیاری و بیرى ئازادىخوازيان بەربلاوتر بوو. دىكتاتورەکان تەنیا بەرواڵەت لە زیندانەکاندا توانیویانە لەشى بەندیەکان زیندانى بکەن بەلام بۆیان نەکراوە بىر و پای ئازادىخوازيان لى بستین. بە پىچەوانەو بىر و پای پتەو بە دیموکراسییان کردوو بە گوللە و ئامانجە چەپەلەکانیان کردوون بە نیشانە و بناغەى کۆشكى دەسەلاتدارانى دژ بە ئازادىيان بنگۆل و لەرزۆک کردوو.

مامۆستا خەزەندەدار، یەکیک بوو لەو پووناکیرانەى کە زیندان وری نەپووخاندوو، بەلکو بناغەى باوەر بە ئازادى و ئازادىخوازى پتەوتر بوو. وەپىخستنى ناپەزایەتى لە نىو بەندیخانە، کەلک وەرگرتن لە نامەخانەى بەندیخانە، بىرۆکەى خویندەوارى دەرمىانى سەرەکی کۆمەلانى ژێردەست دەزانى و لە زینداندا دەگۆرێ و تا دوا هەناسەى ژيان لەو پىيازە دوور ناکەوێتەو. هەلسوکەوت و وتار و نووسراوەکانى بەلگەى زیندوون و حاشا هەلنەگرن. خەزەندەدار، بايەخى زۆر بە ئازادى دەدا. لە لاپەرە (٢٢٩)ى بەرگى یەکەمى "پۆزگارى من" دەنووسى: "من ئامانجىکى پىرۆز تیدەکۆشم، پزگارى نەتەوہیى کورد لە پىش ھەموو شتیکدايە، ئىنجا لە پىناوى سووککردنى بارى ژيانى ھەژارى کورد، لە پاشان بۆ ھەموو مۆقايەتى".

٥- مارف خەزەندەدار و ناساندنى کورد:

خەزەندەدار، ھەمیشە لە خەمى ئەویدا بوو، کە نەتەوہى کورد بە گەلانى دیکە بناسینى، بە تايبەت عەرەب. لە لاپەرە (٢٧)ى بەرگى دووہمى "پۆزگارى من"دا بە کردەوہ لەم بوارەدا دەست پىدەکا و دەنووسى: "ئەو ھاوینە لە مال نەدەھاتمە دەرەوہ، پارەى چاخانەى پۆزانەم کۆدەکردەوہ و گۆوارى مىسریم پى دەکرى، بە تايبەتى گۆوارى (الھلال). پۆزەيیکىشم دانابوو بە عەرەبى زنجیرەيەک وتار بنووسمەوہ لە بابەت ئەدەبى کوردیيەوہ، بپارم وا بوو ھەر وتارەى لەسەر شاعىرىکى کورد بى".

مامۆستا خەزەندەدار، لە کاتى قوتابىبوونى لە بەشى زمانى عەرەبى لە زانکۆى بەغدا زیاتر لە گەل ئەدەبیات و پووناکیرانى کورد و غەیرە کورد ئاشنا

دەبی. ئاشنایی تازە و نووسراوەی نوێ سەرنجی مامۆستا پادەکیشن، بەرە بەرە ئامانجەکانی دینەدی، قۆڵ ھەڵدەمالی و دەست دەکا بەکاری چالاکی و پۆژنامەوانی، لە کۆپو کۆبوونەوێکەکانی قەلەم بە دەستان و نووسەراندە بەشداری دەکا. ھەریکات ھەلی بۆ پەخسابی و باسی کورد کرابی بیر و پای خۆی دەربریو، بەرگری لە کورد و کەلتورەکی کردوو. بۆ وێنە زۆر جار کە ەرەبەکان داوی نووسینیان لێ کردوو بە ئاشکرا و تووێتی من ئەگەر بنووسم لەسەر کورد دەنووسم. "غازی عەبیاش" یەکیک بوو لە پۆژنامەنووسە دیارەکانی بەغدا و سەرنووسەری (اخبار المساء - ھەوائی ئیوارە) بوو. داوا لە خەزنەدار دەکا وتاری بۆ بنووسی، ئەویش دەلی: "ئەگەر بنووسم لەسەر کورد دەنووسم، نووسینیش لەسەر کورد بە تاییەتی ئەگەر قسە پاست و پەوان و بی پیچ و پەنا بی، گرژی لای میری دروست دەکا. گوتی: چۆن؟ بەلگەییکم بۆ بەینەو. گوتم: ئیمە خویندەواریکمان لە ئەوروپا ھەیە ناوی دوکتۆر کامەرەن بەدرخانە، باب و باپیری شۆرشگێڕ بوون، خۆشی سیاسی و دیپلۆماس و خویندەواری، گەر من وتاریکی لەسەر بنووسم، دیارە تەنیا لایەنی خویندەواری باس دەکەم، بەلام گومان لەوێدا نییە سانسۆر بە تۆ دەلی بۆچ شتتان لەسەر ئەو پیاو سیاسییە نووسیو کە لە پاریس دانیشتوو، پڕوپاگەندە بۆ کورد دەکا. غازی عەبیاش ئازایانە گوتی: وتاریکی وام بۆ بنووسە ئینجا بزانی چۆن بلای دەکەمەو."

مامۆستا، غازی عەبیاشی رازی کردوو و تارەکی بە ناوی "لە گەرە پیاوانی پۆژەلەت کامیران بەدرخان" بنووسی و لە پۆژنامە (اخبار المساء) بلای دەبیئەو... ئەو وتارە لە ناوخوا و دەرەوێش دەنگ دەداتەو. مامۆستا، بە ھەلبژاردنی ئەو وتارە، دوو ئامانج بەیەکەو دەپیک: یەکەم، دەولەتی عوسمانی و سیاسەتە چەوتەکانی سەبارەت بە بنەمالە بەدرخاننیکان و ئاوارەکردنیان. دووھەم، ھەستی نەتەوایەتی و کوردایەتی بەبی جیاوازی سنووری دەری کرد."

وەرگێڕان لە ژبانی کۆمەلگادا دەوریک سەرەکی ھەیە، بە ھۆی وەرگێڕان مرقف دەتوانی لە ئەزموونی ولاتانی پیشکەوتوو کەلک وەرگری و کۆمەلگای خۆی پی دەولەمەند بکا. ھەرەھا، لەو پڕیگاوە دەتوانی کلتوری نەتەوەکی خۆشی بە گەلانی دیکە بناسینی. زمان کەرەستە بنەرەتی ھەموو گەلیکە، واتە زمان

پيئاسەى نەتەوايەتییە، لە خۆرا نيبە دوژمنانى نەتەوەى كورد زمانى زگماكيان لى قەدەغە دەكەن. ئەوان خالى سەرەككيان پيكاو، بەلام پيئوارانى ريگاي پووناكبيرى و خەمخورانى پۆژنامەوانى ئامانجى چەپەل و دژ بە مرؤفايەتى دوژمنانيان بەرپەچ داوەتەو و ئەركى نەتەوايەتیی خويان راپەرانندوو و ريسەكەيان لى كردوونەو و خورى.

دوكتۆر خەنزەدار، ھەموو لايەنەكانى كۆمەلگەى كوردەوارى، وەك كەلتور، خویندەوارى، سیاسى، سستەمى نەتەوايەتى، پووناكبيرى، زمانەوانى، چيروك، شيعر، ئەدەب، ژيانى شار و لادى، خواردەمەنى. تەنانەت كەرەستەى ھيئەتەك خواردەمەنى باوى كوردەوارى، داب و نەريتى ناوچەكان، بۆنە و جيژنە ئايىنى و نەتەوايەتییەكان و نۆر شتى تر دەخاتە بەر باس و ليكۆلینەو. لە لاپەرە (١٠٤)ى بەرگى دووھمى "پۆژگارى من"دا باسى گۆوارى (الصحيفة) دەكا كە (رياز ھەمزە شيرعەلى) خەلكى كەربەلا دەرى دەكا، پيئوھەندى پيئو دەگرى، دەبى بە ھاوكارى گۆوارەكە و دەست دەكا بە كارى پۆژنامەوانى، زانيارى لە بابەت كەلتور و پۆشنبيرى كورد دەكاتە ھەويى نووسراو و كەسايەتییەكانى كورد و بە ھەرگيژانى بەرھەمەكانيان بە زمانى ھەرەبى، ئەركى پووناكبيرى خوى بە چاكى بەرپۆھ دەبا لە نۆ كۆمەلگای ھەرەبیدا.

دوكتۆر خەنزەدار، كاتيك دەبیتە قوتابى لە زانكۆى بەغدا، زياتر لە پيشوو لەگەل نووسەران و پووناكبيران و پۆژنامەنووسان تيكەل دەبى و دەست دەكا بە نووسين لەسەر ئەدەبى كوردى لە پۆژنامەى (ژين) و (ھەتاو)دا. ھەرەھا پيئوھەندى لەگەل پووناكبيرانى كورد و ھەرەب پتەوتر دەكا و پلەى زانيارى پۆژبەرپۆژ دەباتە سەر. جگە لە نووسين لە راديۆى بەغداش جى پيى خوى دەكاتەو و زنجيرە وتاريك بەناوى (ئەدەبى كوردى) دەست پى دەكا و ھەفتەى جاريك بۆ خوى لە راديۆ دەخوینیتەو و گەليك دۆست و ئاشناى پۆشنبيرى و ھونەرمەند لە بەشى كوردى راديۆى بەغدا پەيدا دەكا. خەنزەدار، كوردایەتى لە حيزبایەتيكردن پى چاكر بوو، پيى وابوو سياسەت زيان لە نووسەرى سەربەخۆ دەدا و بەرژەوھەندى بەرتەسكى حيزبى لە چوارچيۆھى تەسكدا دەيھيئتەو.

مامۆستا خەزنەدار، لە لاپەڕە (١٣٥) ی "پۆژگاری من" بەرگی دووھمدا دەنووسی: "پووی شارستانی هەولێر لە ترووسکاییەکی دووکانە بچووکەکی "گیوی موکریان" دەبینرا کە لە سەری نووسرابوو (چاپخانەی کوردستان). گۆوازی (هەتاو) چاو پوونکەرەو بوو، لە ژمارەیی کدا گیوی موکریان و تاریکی منی بە زمانی کوردی پیشانی "یەحیا جوبووری" دا، گوتی: باوکم ھاورپی مام بەختیار بە دوو زمان دەنووسی. سوپاسم کرد، بەلام لە ناوھەوی خۆمدا دەمگوت بریا یەک زمانم بزانایە و خاوەنی خۆم بوومایە".

دوکتۆر خەزنەدار، ھەرچەند بە زمانی زگماکی خۆی وتاری نووسیوە، بەلام لە دەرووندا ئەو ھەستەی لە لاپەڕەردە بوو کە خاوەنی زمانی خۆی نییە و دەسەڵتداران ئەو مافە پەوا و مەوێتی کە خوا پێی داوێ چاویان پێی ھەڵنایە. مامۆستا، لە ھەموو شوێن و کات و سات و جێگایەک رای خۆی دەربەرپوێ و بوێرانە ھەستی نەتەواوەتی خۆی پراگەیانداوێ و ئاواتی دڵی نەشاردووەتەو.

خەزنەدار، وەک زۆربەی پووناکبیر و کەسایەتی و جەماوەری کوردستان بە گشتی پێی وابوو کوردستان دابەش کراوە و ئەو سنوورانی بە سنووری دەستکرد دەزانی کە نەیارانی کورد و کوردستان بە پشتیوانی زلھێزەکان لە نیوان خۆیاندا بەشیان کردبوو. مامۆستا لە سەفەری کیدا بو ئێران کە دەگاتە سنووری نیوان ئێران و عێراق پێی دەلێن ئێرە دوا و ئێستگەی خاکی عێراق و "خەسرەوی" یە کەم ئێسگەی ئێران، لە لاپەڕە (١٤١) ی بەرگی دووھمی "پۆژگاری من" دا دەنووسی: "بەلای منەو سەیر بوو، ھێچ دروشمیکی سروشتی لە سنووردا نەبوو ئەم لاو ئەولا لە یەکتەری جیا بکاتەو، خاک یەک پەنگ و ئادەمیزاد یەک دەنگ، ئەویان کورد و کوردستان ئەمیان کورد و کوردستان بوو، بەلام لەگەڵ ئەو ھەشدا دەبوو لە مۆنزیریە بلێن: عێراق خودا حافیز! لە خوسرەوی بلێن: ئێران پۆژباش".

بۆنی سیاسی و نەتەواوەتی، لە گەشتەکانی مامۆستادا زۆر زەق و بەرچاوان، دیارە ئەو ھەش لە دەروونیکی نیشتمانپەرەو ھەو سەرچاوە دەگری کە خەزنەدار بەو بیر و فامەو ھەنگاوی ھەڵناو و ئامانجی سەرەکی خەباتی رووناکبیری بوو و سەردانی ھەر جێگایەکی کردبێ بە بیر و تیروانیکی نیشتمانپەرەو سەیری

پووداوهكانى كردوو و تىيىنى لەسەر دەرپرپيون. لە لاپەرە (١٣٨)ى بەرگى دووهمى "پۇژگارى من" وشەى ئىرانى سەرنجى پادەكىشى و دەنووسى: "لە موزەى ئىرانى كۆن دەگەرپام، لە خىابانى سوپە، دۆزىمەو. دەبوو بۆ ناسىنى ئەم ولاتە لەم موزەيهو دەست پىيەكم، پىشانگايەكى دەولەمەند بوو، شارستانىيەتى خەلكى ئەم سەرزەمىنەى لە كۆنى كۆنەو دەور دەكردهو تا سەردەمىكى نزيك لە ئىستا. هەر چەندە بىرم لە وشەى (ئىران) دەكردهو ئەگەرچى راستىش بوو، بەلام لەناو بىر و هۆشم جىي خۆى نەدەكردهو. بەلامەو راستر ئەو بوو، ئەم موزەيه بكرايە بە چەند موزەيهك بەپىي نەتەوهكان، يا خاكى نەتەوهكان، وەكو ولاتى فارس و كوردستان و (ئازەربايجان) و بلووجستان...هتد. وشەى (ئىران) ئەگەرچى راستىشە بەلام لە سياسەتدا هەر (فارس) دەگەيەنئ. كۆنترين مەلەبەندەكانى ئەم سەرزەمىنەش كە ئىرانى پىي دەلئىن، ناوچە كوردنشينەكان، بەپىي زاراوى جوگرافى و بۆ مەبەستى داگىركردن و بە كەم زانىنى نەتەوهى كورد پارچە پارچەيان كردوو و ناوى سەيرىيان لئناون وەكو ئازەربايجانى پۇژاوا، كرماشان، بەختيارى، لوپ و هى تر".

دوكتۆر خەنزەدار، بەپىي ئەم لىكدانەوهى، پىي وايە جگە لەوهى ئىران فرە نەتەوهيه، بۆ مەبەستى سياسى ئەو مەلەبەندانەى لە پابردووشدا كوردىيان تىدا نىشتەجى بوو، شىواندوويانە و مافى چارەنووسيان لى زەوت و پىشئىل كردوو. هەر وها لەنيو ئەو نەتەوانەشدا نەتەوهى فارس دەسلالت بە دەست دىئى. مامۇستا باوهرى بە ديموكراسى و ئازادى هەيه و مافى نەتەوايهتى هەمووگەلان بە چاويك چاوى لىدەكا، واتە ئەوهى بۆ نەتەوهى خۆى دەوى بۆ نەتەوهكانى دىكەشى بە پەوا دەزانئ.

خەنزەدار، لە ئىران چاوى بە مامۇستاي زانكۆى تاران وەك: "ئىبراھىم پوور داوود"، "دوكتۆر محەمەد موعىن"، "دوكتۆر پەروىز ناتل خانلەرى" و "دوكتۆر محەمەد ئىقبال" دەكەوئ و ئالوگۆپى بىر و پاو بۆچوون لەو دىدارانەدا قسەى لەسەر دەكرئ و باسى كوردناسى و زانست و زانستگا بابەتى گرنكى وتوويزەكان دەبن. لە لاپەرە (١٧١)ى بەرگى دووهمى "پۇژگارى من"دا دەنووسى: "هەولم دەدا تىيان بگەيەنم ئەوهى من دەمەوئ لە تاران چنگم ناكەوئ، واتە بە

سەربەستی خەریکی لیکۆلێنەوێ ئەدەبی کوردی بێم. ئەوان پێشنیازی ئەوەیان دەکرد کاریکی باش دەبێ ئەگەر خەریکی لیکۆلێنەوێ بێم لە ئەدەبی بەراوردکاری لە بابەتیکی فارسی و کوردی، بەلام ئەمە نەچوووە مێشکەو، چونکە لەوێ دڵنیا بووم پەردەیهکی ئەستوور بەسەر خۆیندەواری و پۆشنییری کوردی لە ئێران داکیشاو، بە هیچ جۆرێ تەماشای زمانی کوردی ناکرێ وەک زمانیکی سەربەخۆ، تەنیا وەک دیالێکتیکی زمانی فارسی نەبێ.

خەزەندەر، لەبەر ئەوەی هەست بە پەراویزکردنی کورد و زمانەکهی دەکا، پێشنیازەکهی بە دڵەو نانووسی. ئەمە بیر و بۆچوونی شەست ساڵ لەمەو بەرە، بەلام بەداخەوێ دوای ئەم هەموو ئالوگۆڕەیی که بەسەر دنیا دا هاتوو، ئێران تاوێک ئیستاش نە کورد بە نەتەوێ دەناسێ و نە زمانەکهی بە فەرمی دەناسێ. هەر چەند لە ماددەیی یازدەمی یاسای کۆماری ئیسلامیدا هاتووێ که لە پال زمانی فارسیدا خۆیندن بە زمانی کوردی ئازادە، بەلام بە داخەوێ ئەو مادە کاری پێ ناکرێ و گوێی خۆیان لێ ناخنیوێ. لە بارەیی نەتەوێ خۆدای بەدیھێنەری ئەرز و ئاسمان فەرموویەتی: "ئەو خەلکێنە! هەر لە نێر و مێیەکهوێ ئێوەمان وەدی هێناوێ و کردوومان بە چەند گەلێک و چەند ھۆزێک هەتا یەکتە بناسن. بەپێزترینتان لای خۆدا، پارێزگارترە کانتان. خوا زانا یە و ئاگادارە". سوورەیی حوجرات. ئایەتی سیز دەمی بیست و شەشەم. وەرگێڕانی مامۆستا ھەژار.

کاری چاپەمەنی و پۆژنامەوانی یەکیکە لەو ئەرکە گرنگانەیی که لە دواپۆژدا دەبێ بە مێژوو و مێژووی نەتەوێکان بۆ بەرەیی دوای خۆیان تۆماری دەکەن. مامۆستا خەزەندەر، بە ھەستیکی بەرپرسانە و رۆحیکی کوردانەوێ ھەستاوێ، قەلەمی کردووە بە چەک و خەباتی پووناکبیری ھەلبژاردوو، بەشیکی بەرچاوی بە کردووە لەو خەباتە بۆ خۆی بەرداوێ و ھەزاران لاپەرەیی بە وتار و وەرگێڕان و نووسینی کتێب لەسەر نەتەوێکەیی بلالو کردووەتەوێ و کەلتووری مێژووی گەلەکهی پێ دەوڵەمەند کردووە و پێشانێ داوێ کە زۆلم و زۆری نەیارانی کورد نەیتوانیوێ ھەستی نەتەوایەتی گەلی کورد دامرکێنێ. لیکۆلێنەوێ لەسەر مێژووی ئەدەبی کوردی یەکیک بووێ لە ئامانجەکانی مامۆستا و ئەو ئاواتانەیی بە نووسینی حەوت بەرگ کتێب بە ناوی (مێژووی ئەدەبی کوردی) لە سێ ھەزار و ھەوسەد و

بیست و حەوت لاپەرەدا ھاتووێتە دی و کتیبخانەی کوردی پێ دەولەمەند کردوو.

مامۆستا خەزەندار، ھەمیشە لە بیرى ئەویدا بوو کە بۆ گەشەکردنی گەلەکەى لە ئەزموونی ولاتانی پێشکەوتوو کەلک وەرگیری و بیکاتە سەرھوت و سامانی بەرھەى دواى خۆى و دەنوسى: "لە سەدەى نۆزدەمەوێ ئێران و عوسمانى بایەخیکى تاییبەتییان بە دەرکردنى سالتنامە دەدا. لە لاپەرە (۱۹۹)ى "پۆژگاری من" بەرگی دوویم. خەزەندار بۆ بەدیھێنانى ئەم پڕۆژەى لە سالى (۱۹۵۷) ھەول و تەقەلایەکی زۆر دەدا و تەنانت لە پۆژنامەى (ژین)ى سلیمانى ھەوالەکەى بلۆدەکاتەو، بەلام بەداخووە لەبەر ھەندى ھۆى سیاسى ریسەکەى دەبیئتە خورى، تەنانت لەناوچوونی کەرستەکانى کارەکەشى.

۶- "مەلای جزیرى"، "خانى" و "نالى" لە خەیاڵى مارف خەزەنداردا:

کەسایەتییەکان و پووناکیبرانى کوردستان لە ھەر کوێیەکی ئەم سەرگەردە زەویە بووبن خۆشى ویستوون و بە ئاواتەو بوو لە نزیکەو چاوی پێیان بکەوێ. بەلام بەغدا دوورە بۆ پیاوی فەقیر و بە ناچارى ئەو ئاواتە بە خەون و خەیاڵ گەللە دەکا و لە لاپەرە (۳۰۱)ى "پۆژگاری من". بەرگی دوویمدا دەنوسى: "نازانم لە کەیهووە گرفتاری گیتی پۆژھەلاتى کۆن بووم، بەلام ئەوێندە دەزانم زۆر حەزم بەو بوو شەو زوو بالە پەشەکانى بەسەر پووناکیدە بکێشێ بۆ ئەوێ بچمە ناو جیگەکەمەو و بە خەیاڵ جەلەو بە ئاواتەکانم شۆر بکەم و بیانفرێم بۆ ئەو پۆژگارە دوورە.

زۆر خۆش بوو دەفریم بۆ ولاتى بۆتان، لە ژووریکى بچووکى نیوہ تاریکی شێخى جەزیری شاعیر لەسەر حەسیرە کۆنەییك دانیشتوو، شاپلیتەییکی کز چاوی پیرەمێرد پووناک دەکاتەو، بە دەیان دەستنوسى گەرە و بچووک لە دەوریدا پال کەوتوون، خانوولکەییکی بچووکیان دروست کردوو، وەکو ئەو خانوولکانەى منداڵان دروستى دەکەن، تەنیا جیگەى شاعیری لى دەبیئتەو، شێخى جزیرى بێردەکاتەو و شیعەر دادەنى.

هەر له ویوه ده فېرم بۆ بایه زید، بۆلای ئەحمەدی خانی، له ده رگای مزگه وته گه و ره که ده چوومه ژووره وه، حوجره ی شاعیر ئەگه رچی بچووکیش بوو، به لام جیی ژۆر که سی لی ده بۆوه. شاعیری گه و ره شیعره پیر ماناکانی نه ده خوینده وه، باسی مه م و زینی نه ده کرد، به لکو ئامۆژگاری میوانه کانی ده کرد، باسی کوردایه تی بۆ ده گێرانه وه، داوای ده رمانی ده کرد بۆ ده ردی ئەم نه ته وه یه.

خه یالە و کردوومه به بالنده، ده فېری بۆلای هه زه ته تی نالی، بۆ حوجره ی له مزگه وته ی مه لا هه سه ن له ولاتی سلیمانی شاعیری مه زن چوار مه شقی دانیشتووه، ئەمۆستی راستی له سه ر په لاپیتکه ی قه له مدایه، بیر ده کاته وه، ته ماشای پشکو ی ناو ئاگردان ده کا، شیعر ی وا داده نی که س نه توانی داینی، به ده م ئەم خه یالە خو شانه وه چاوم ده چووه خه وه وه."

ده وری ئەو سی که سایه تییه که خه زنه دار، باسیان ده کا له میژووی کورد و کوردستاندا نه ته وه ی کورد شانازییان پیوه ده کا و شاکاره کانیان له دنیا ی ئە ده بیاتدا گه یشتوونه ته لووتکه. ئەوینی نه ته وایه تی بۆته هۆی ئە وه ی که مامۆستا به شوین پوونا کبیری نه ته وه خوازا بگه پێ، به بی ئە وه ی گو ی بداته سنووری ده سترک، ده بی به بالنده و خو شه ویستی خۆی بۆ پوونا کبیرانی پارچه کانی تری کوردستان ده رده بپێ، باسی شوینی هه وانه وه و چۆنیه تی به پیوه بردنی ژانیان به تام و چێژیکی تایبه ت و ئە ده بیانه ده رازینی ته وه.

٧- خه زنه دار و دالده دانی هه سه ن زیره ک:

خه زنه دار، جگه له وه ی پێژیکی تایبه تی بۆ پوونا کبیر و پۆژنامه وان داناوه، له هه مان کاتدا هونه رمه ندیشی خو ش ویستووه، بایه خی پێداوه و به کرده وه هه نگاوی بۆ هه لێناوه، بۆ وینه ئەو کاته ی هه سه ن زیره کی ره حمه تی له به غدا ئاواره ده بی، له مالی خۆی دالده ی ده دا وه ک ئە ندامیکی بنه مالی خۆیان چاوی لی ده که ن و ده بنه هۆی ئە وه ی که به بی دلە پاوکی و نیگه رانیی به پێچوونی ژیان، گه شه به هونه ره که ی بدا و فۆلکلۆری کورده واری له فه وتان بپاریژی. له لاپه ره (٢٠٤) ی "پۆژگاری من". به رگی دووه مدا ده نووسی: "هه سه ن زیره ک ده نگ خو شی بلیمه ت، هه موو پۆژ له مالی ئیمه بوو، ئە وه نده پێژمان لی ده نا که س زاتی

ئەو دەردە گۆرانى لى داوا بکا. وەکو مالى خۆى وابوو، بە ھەوەسى خۆى گۆرانى دەگوت."

۸- پيگەى ژن لای مارف خەزەندار

کەسبىش خەيالى لى قەدەغە نەکردبووم لە ناو ئەشکەوتىكى ئەفسانەيى بە بار کتیب و کاغەز بدۆزمەو، يا کچىكى جوان ھەناسەى گولایى پىر دەروونم بکا، ئەمە بۆ خۆم، ديارە ھىواى گەورەى خۆشم (کوردستان) بوو. مافى ژن لە زۆربەى ولاتانى پيشکەوتنخوازدا پارێزراو، ژن وەك پياو مافى ئەوەى پيڊراو، بىي بەسەرکۆمار، سەرۆک وەزیر، وەزیر، ئەندام پەرلەمان، پارێزەر و... بەکردەو نيشانیان داو، کە لە بەرپۆوەبردنى کار و ئەركى کۆمەلگادا سەرکەوتوو بوون و لە پيشپيڤراوەکانيان کەميان نەھيئاو. زۆربەى رووناکبیرانىش لایەنگرى کۆمەلگایەکن کە مافى ژنى تیدا پارێزراو بى و بەرگرى لە مافى يەكسانى ژن و پياو دەکەن.

مامۆستا خەزەندار، وەك پووناکبیر و پۆژنامەوان لە ناوخواى ولات و دەرەو ناسراو و بەکردەو ھەش ئەو ئەركەى ئەنجام داو، بەلام بەداخەو سەبارەت بە خەزانەكەى خۆى زۆر دواکەوتوو ھەبىر دەکاتەو و ئازادىخوازى خۆى دەخاتە بەر پىرس و گومان. بۆ پيشت راستکردنەو ھەى ئەم بۆچوونە نووسراو ھەى لاپەرە (٣١٠) ى ((پۆزگارى من. بەرگى دووھەم)) وەك بەلگەيەكى زیندوو دەخەمە روو. مامۆستا دەنووسى: ((لە بەسەرھاتى ژيانى ساكارى ((سەعدیە)):

لە سەردەمى منداڵىيەو ھەشنامەى بووم، چونکە لە گەرەکیك نزيك يەكترى ژياوين، بە ھۆى خەزمايەتيەو ھەميشە لە مالى ئيمە بوو، کچىكى ژيرى کارزانى ھيمن و زۆزان بوو، بەلای ئيمەى خویندەوارەو ئەگەرچى نەخویندەوارىش بوو، بەلام سيفەتى پۆشنبىرى تیدا ھەبوو، دەيزانى چۆن قسە دەکا، ھەلسوکەوتى لە جيى خۆى بوون شارەزای ئەتيكىت و رەوشتى ھەموو جۆرە کۆمەلکى بوون نەخویندەوارىيەكەى جيگەى رەزامەندى من بوو، چونکە بۆ ژيانم گونجاوتر بوون من لە منداڵىيەو پۆژى لە پۆژان بىرم لەو نەکردبوو ھەو ھاسەرېکم ھەبى لە دەرەو ھەى مال کار بکا. من ئىستا و ئەوساش لەسەر ئەو باوەرېم نابى مال

دابخری، پیویستە ھەمیشە کراوە بێ، ھاوسەرم ھەموو شتێک بێ لە مالاو، لە کاری پیشوازیی میوان و خزمەتی نامەخانە و ئاودانی دار و گول بەو لاوێ کاری تری نەبێ. بە پێی ئەم بۆچوونە، دەردەکەوێ کە دوکتۆر خەزنەدار، وەک کۆیلە چاوە خێزانی دەکا نەکا ھاوبەشی ژیان. قسەکانی زۆر لێک جیاوازن و بە قیلیش پێکەو ھەناسێن. لە لایەک دەلی "خێزانم سیفەتی پۆشنیری تیدا ھەبوو"، دێرێک دواتر دەنووسی: "نەخویندەوارییەکی جیگەیی رەزامەندیی من بوو". دەوری خێزان لە ژیاڵی مامۆستادا، پیشوازیکردن لە میوان و میوانداری و خزمەتی نامەخانە و ئاودانی گول و دار بوو و ھیچی تر. ئەم بێر و بۆچوونە لەگەڵ بێر و پای پووناکییری یەکتەری ناگرنەو. وەبائی سەرکوێکردنی ئەو سیفەتە چاگانەکی کە مامۆستا سەبارەت بە خێزانی نووسیویتی دەکەوێتە سەرشارانی خەزنەدار. ھەرۆھا سووکایەتیکردنە بە نیوہی مرقایەتی واتە ژن. ئەو ولاتانەکی کە کورد تیدا نیشەجین، ژمارە و نفوسی کورد بە روونی دیار نییە یا باشتر ئەوہیە بلیین بە ئانقەست دیاری نەکراو. بۆ ھەموو لایەک روون و ئاشکرایە ئەو دەولەتانە ھیچ کات نەیانویستوو و نایانھەوێ ژمارەکی دانیشتوانی کوردی ولاتەکیان بە ھەرمی دیاری بکری. بەلام دەبی ئەوہی بزانی بەری خۆر بە بیژینگ ناگری، ئالوگۆری زەمان ملیان پی رادەکیشی، ھەر ئیستا دەبینین ئەوانەکی حاشایان لە نەتەوہی کورد دەکرد دینە بن ئالای کوردستان و دان بە واقع دادەنن.

۹- خەزنەدار لە دوورپێانی ھەلبژاردنی زانستی و ئەوینداریدا:

ژیاڵی مرقە بەبی ئاوات و ئارەزوو، واتە ژان، بەلام مرقەکان ھەرۆک لە رەنگ و دەنگ و روخساردا وەک یەکا ناچن، سروشتییە کە بێر و بۆچوونەکانیشیان لێک جیان. جیاوازیی بیروباوەر لە ئیو ھەموو کۆمەلگایە کدا ھەیە. ئەگەر ئینسانەکان ھەموویان وەکو یەکا بێر بکەنەو، کۆمەلگا ھیچ گەشەکردنێک بە خۆیەو نابیئ. دوکتۆر خەزنەدار، وەکو ھەموو تاکی ئەم کۆمەلگایە بە ھیوا و ئاوات دەژی، بەلام ئاواتی سەرەکی و گەورەکی لە ژیاڵدا بەختەوہری کوردستان بوو و بەباوەرپێکی پتەو بەخۆی ئەو پێگایەکی ھەلبژاردوو، ھەزینەکی بۆ داناو و ئەرکی پووناکییری خۆی راپەپاندوو. لە لاپەرە (۳۰۶) ی "پۆژگاری من" بەرگی

دووهەمدا دەنوووسی: "من هەمیشە خەونم بەو دەدی بێم بە ئەوقات (پاریزەر، محامی) لە پاشانا مەیلیم کەوتە سەر ئەدەب و فەلسەفە، بە تایبەتی کە بووم بە قوتابی کۆلیجی ئەدەبیات هەوێسم کەوتە سەر ئەوێ بێم بە مامۆستای زانستگا، ئەمەش بەبێ خویندنی ئەوروپا و باوەڕنامەی بەرز نابێ.

مامۆستا خەزەندەدار، لە هەموو کات و هەڵبژێردا بە بیرى نەتەواپەتی بیر دەکاتەو و بۆ ئەو مەبەستە هەل و دەرفەت لە کیس نادا. لەسەرژمێری سالی ١٩٥٧ی عێراق وەک ژمێریار دیاری دەکری. مەسەلەى سەرژمێریکردنی نەتەو لە لیستی هەڵبژاردندا ئاماژەى پێ ناکری، بەلام پرسى زمان بە ((قەومیەتی)) خەلکی دەزاندا. مامۆستا لە بەغدا لە ناوچەى کەرخ کۆلانیکی بۆ سەرژمێری بەردەکەوێ کە چەند مالتیکی کوردی فەیلی ئی دەبێ. لە بابەت زمانەو، زمانی کوردییان لە پێشەو بۆ دەنوووسی و بەم جوړه هەستى نەتەواپەتی خوێ دەردەبێ.

١٠- مارف خەزەندەدار لە نیوان دەروەستبوونی

بە سویندی میری و مافی گە لە کەیدا :

١٩٥٨/٩/٢٩ مامۆستا خەزەندەدار، وەک هەموو مووچەخۆریکی میری سویند دەخوا کە پێز لە دەستووری کۆماری عێراق بگری. داننان بە تاوان لە گوناح کەم دەکاتەو و گێڕانەوێ پوودا و بەسەرھات وەک خوێ، بە تایبەت بۆ ئەو کەسەى کە بە سەر خوێ هاتوو، دەگەڕێتەو بۆ بوییری کەسەکە کە پێ لە هەلەى خوێ دەنى و میژوو وەک خوێ دەگێڕێتەو. هەر لەو سەردەمەدا، مامۆستا لە شۆپشکردن بە قەلەم رانەووستاوه و بە نووسینی وتار و بلۆکردنەوێان لە پۆژنامە و گۆزارەکاندا ئەرکی رووناکبیری خوێ پاپەراندوو و بۆ پەرەپێدان و گەشەکردنی کەلتوور و زیندوو راگرتنی زمانی کوردی هەستى بە بەرپرسیاریتی کردوو و دەوڵەمەندی ئەو زمانەى لە ریگای وەرگێڕانەو گەیاندوو تە نووسەران و زانایانی ولاتانی تر بە تایبەت عێراقییەکان. مامۆستا، شەپى قەلەمى لە هەلومەرجیکدا هەڵبژاردوو کە کەم کەس خوێ ئی داوه و ئەو سەردەمە شەپى چەکداری باو بووه، بەلام دواى تیپەپینی زەمانیکی زۆر بەسەر

ئەو سەرەدەمەدا، دروشمەکەى مامۆستا بۆتە دروشمى سەرەكى زۆربەى رێکخراوە سیاسییەکان و رێگا حەللى سیاسى بۆ چارەسەرى کێشەى نەتەوايەتى ھەلەبژێرن.

باسى سیاسى و سیاسەتکردن مێژوویەکی دوورودرێژی ھەیە، مەلەوانى شارەزای دەوى کە بتوانی لەو گۆمە قوولە مەلە بکات و بپەریتەو. لیکدانەوێ سیاسەت لە نووسینی ئەو وتارەدا مەبەستى ئێمە نییە و زیاتر بۆچوونە. لە ولاتى ئێمەدا زیاتر بەو کەسانە دەلێن سیاسى کە لە رێکخراویکی سیاسى خەبات دەکەن و چەکی خەباتیان دەست داوەتى و خەباتى چەکداریان ھەلبژاردووە. دیارە خەباتى چەکدارى لووتکەى خەبات و خۆبەختکردنە و دروستکردنى مێژووی نەتەوایەتە کە بە خوین و گیان بەرگری لێ دەکا. جیگای خۆیەتى دەورى رووناکیەر و دانیشتوانى شارەکان، بە تايبەت گوندنشینهکان لەبەرچاو بگرن کە پشتیانیکى لەبن نەھاتووی خەباتى چەکدارین و تەواوکەرى یەکتەرن.

بە چاوخشاندنیکى سەرپێیى ئەو ھەمان بۆ پوون دەبیتەو کە لە خەباتى نەتەوايەتى گەلى کورددا شەھیدانى خەلکى ئاسایى ئەگەر لە پۆلەى پێشمەرگە زیاتر نەبن کە مەتر نین، بۆ وینە ئەنفالکردنى ١٨٢٠٠٠ مەزۆفى بى چەک لە ماوایەکی کورتى زەمانیدا بەلگەییەکی زیندوووە بۆ ئەو بۆچوونە و نابى خەباتگێرى شاخ خۆى بکا بە خاوەنى بنەپەرەتیی سەرکەوتنى خەباتى نەتەوایی خەلکى کوردستان.

١١- رەوشتى ئەمەکناسی مەرف خەزەندەدار:

ئەمەکناسى لە ژيانى مەزۆفدا یەکیکە لەو ئاکارە چاکانەى کە لە نێو کۆمەلگادا بە چاویکی پۆزەتیف چاوى لێ دەکری. تاکی ئەمەکناس لەلای ھەموو کەس ریز و حورمەتى تايبەتى ھەیە. مامۆستا خەزەندەدار، یەکیکە لەو کەسانەى کە چاکەى لەبەر ناچیتەو، بە تايبەت لە بارەى فێرکردنى زمان، لە لاپەرە (١٥)ى پۆزگارى من. بەرگی سییەمدا دەنووسى: ((لە ژيانى خویندندا سى وانەى فێربوونى زمانم لەبەر ناچیتەو، یەکەمیان لە حوجرەى مەزگەوتى ناو باژێرى ھەولێر (مەلا عەبدوللا) یەکەمین وانەى ئەلف و بیى عەرەبى پى گوتم بە زمانى کوردی، دووھەمیان بۆ یەکەمین جار (جەمال جەمال) لە پۆلى پێنجەمى قوتابخانەى (ئەولای

سەرەتايى) ئەلف و بىي ئىنگىلىزى (لاتىنى) فېركىردىم، سىيەمىيان وانەكەي بىلىنا ئىفا نۆقنايە كە ئەلف و بىي سىلاقى (سىرلى) بۆ نووسىمەو)).

۱۲- بەشدارى لە كۆر و كۆبوونەوەكاندا :

مامۇستا خەنزەدار، لە زۆرىيە كۆر و كۆبوونەوە و بۆنەكاندا بە ئامانجەوە بەشدارى دەكا، ئامانجى سەرەكەش لەلاي مامۇستا ناساندنى نەتەوەكەيەتى و بايەخىكى تايبەت دەدا بە ئەدەب و كەلتوورى كورد. كورد وەك ھەر گەلەيكى دىكە تايبەتمەندىي تايبەت بە خۆي ھەيە و لە گەلانى دىكەي جىادەكاتەوە. كەلتوورى كورد برىتتيە لە خاك، ئايىن، زمان، داب و نەرىت، جلوبەرگ و بۆنەكانى ئايىنى و نەتەوەيى. خەنزەدار، بۆ ناساندنى گەلى كورد، لە ولەتەيكى گەورە و زەبەلاح و بەدەسلەتەي وەك يەكەتتى سۆقىتە بە سۆز و ھەستەيكى كوردانەوە، بەشدارى لە جىژنى يەكى ئەيارد، جىژنى رۆژى كرىكار دەكات، بۆ ئەو كۆبوونەوە جلوبەرگى كوردى لەبەر دەكا بۆ پروپاگەندە و لە لاپەرە (۳۸)ى پۇژگارى من، بەرگى سىيەمەدا، دەنووسى: ((ئەگەر يەكەك پىرسى خاوەنى ئەم جالانە چ مىللەتەكەن، لە وەلامدا پىي بگوتى كوردن)).

زمان گرنگەترىن پىناسەي نەتەوايەتتيە، ئەگەر باسى ھەر نەتەوەيەك بىرى بەر لە ھەموو شتەك دەپرسن بە چ زمانەك قسە دەكەن. مامۇستا خەنزەدار، پىي و ابوو زمان و زمانزانى كەرەستەيەكى بنەرەتەين بۆ ناساندنى ھەر نەتەوەيەك بە تايبەت نەتەوەي كورد، ھەستەكەردن بەو مەسەلە لە كاتى مانەوەي لە پرووسيا، كە بۆ خويەندى بەرز دەچىتە ئەو ولەتە، زياتر لە پىشووگەشە دەكا و ئەكادىمىيانە بۆ مەسەلەكە دەچى. بە شەوق و ئارەزوويەكى زۆر و ماندوونەناسانە زمانى پرووسى فېر دەبى و ئەو ئەزموونە بەنرخە دەكاتە دەسمايە و لە پىگاي بەرژەوەندى گەلەكەيدا بەكارى دىنى. خەنزەدار، ئەو ماوہەيەكە لە پرووسيا ماوہتەوە، ھەولە داوہ نەتەوەكانى ئەو ولەتە بناسى و شار و دىھات و ئاوەدانىيەكانىيان بەسەر بىكاتەوە و ئەزموون و تاقىكەردنەوەكانىيان لە پىناو پىشكەوتن و ئاوەدانى ولەت بىكاتە دىارى بۆ نىشتەمانى خۆي. ئەو ھەستە لە سەردانەكانى مامۇستادا لە شوپىنە جۆرەجۆرەكان بەرچا و دەكەوى و بەروانىيەكى

زانستیانیانە بارگە ی خۆی ئی دادەگرێ، بە هیوا و ئاواتی بەدیھتانی ئاسۆیەکی
 پوون میشتکی پڕ دەکا لە زانست و ئەزموون بۆ بووژاندنەوێ و لاێتەکی.
 بەشێک لە شاعیران و نووسەرانی کورد زمان، بەرھەمەکانیان بە زمانی فارسی
 نووسیوە و بڵاویان کردووەتەوێ و پاستەوخۆ خزمەتی زمانیکیان کردووە کە
 زمانی کوردی بە زمان ناسن. زۆر کەس ئەم پرسیارە دەکەن کە ھۆکاری ئەو
 کردووە دەبێ چی بێ؟ بێ گومان سەردەمانیک نووسین بە زمانی زگماکی لە لایەن
 دەسەڵاتدارانەوێ بە تاوان زانداروێ و سزاشیان بۆ دیاری کردووە، ھەرھەوێ
 وێدەچی بێ و لاێتی وای کردبێ کە ئەو تاقمە نەتوانن خزمەت بە زمانەکانیان بکەن.
 ئەم ھەویرە ئاوی زۆر دەبا و لە جێگا و شوێنی پێویست باسی دەکەین و
 پێویستی بە شیکاری زانستیانیانە و ئەکادیمیانیانە ھەیە. مامۆستا خەزەندار، جگە
 لەوێ کە حەزی لە ئەدەبیاتە، لە ھەمان کاتدا بە شوێن میژوودا دەگەرێ و لە
 گەشتەکانیدا بە بایەخوێ تەماشای میژوو دەکا. کورد لە و لاێتی دەوربەر و
 دوورتریش ئاوارە و پەرەوازەبوون، لە نیویاندا پووناکبیر و ھەلکەوتەکی گەرە و
 بە توانا ھەلکەوتوون. مامۆستا بەلێکدانەوێەکی نەتەواوەتی بۆ مەسەلکە دەچی و
 ھۆکاری کەمتەرخەمی ئەو کەسانە شی دەکاتەوێ. لە گەشتکردنیدا بۆ شاری باکو
 واتە ئازەربایجانی شوورەوێ سەردانی مەزاری شاعیری پایەبەرزێ پۆژەلاێ،
 ((نیزامی گەنجەوێ)) دەکا کە بە نەژاد کوردە، بەلام لەبەر ئەوێ بەرھەمەکانی
 بە فارسی گوتووە، فارس کردوویانە بە ھی خۆیان. خەزەندار دەنووسی: ((نیزامی
 گەنجەوێ شاعیری گەرەوێ پۆژەلاێ، بە نەژاد کورد و بەرھەمەکی لاپەرەوێ
 زیڕینیان داگیر کردووە لە میژووی ئەدەبی فارسیدا، لەو و لاێتە زۆر بە گەرەیان
 داناو، شانازی پێوە دەکەن، تەنیا لەبەر ئەوێ کردوویانەتە ھی خۆیان چونکە لە
 شاری گەنجە لە دایک بوو. (پەنێسە) دایکی نیزامی کوردە، بەلام ئەگەر بە
 نووسین بیلێ زمانی دەبرن)). "دوکتور عەبدولحوسینی زەرین کوپ" لە کتێبی
 (پیر گنجە در جستجوی ناکجا اباد) و "دوکتور بیھرۆزی سەرەتیان" لە کتێبی
 (ئینە غیب نظامی گنجەای) دا لە لێکدانەوێکانیاندا بەو ئاکامە گەشتوون کە
 شوێنی زمانی دایک (کوردی) لە بەرھەمەکانی نیزامی دا بە تاییەت لە ((لەیلێ و
 مەجنوون)) دا بە پوونی دیارن. پێویستە لێرەدا ئەو پرسیارە بکری، بۆ خەلکی

کورد بە گشتی و پووناکبیران بە تایبەتی پرسى ئەو شاعیر و نووسەرە کوردانەى کە بە زمانى بێگانە بەرەمەکانیان بڵاوبوونەووە و شانازییان پێوە دەکەن، خستۆتە پشت گوی.

تەنگ و چەلەمە و کۆسپ و قوژت، لە ژياندا ئاساییە و ژيانى مرۆفەکان تێکەڵاویکە لە خۆشى و ناخۆشى و هیچ کامیان ئەبەدى نین. هیوا و ئومید بە دواپۆش پشتیوانیکى مەزنە بۆ درێژەدان بە ژيان و دەبێتە هۆى ئەوەى کە لەبەرامبەر کۆسپەکاندا چۆک دانەدەین و بە گیانیکی خۆپاگرانە بەرەوپووی نەهامەتیەکان بین. خەزەندار پێى وایە ژيان ناوەستى و گەشبینە بە دواپۆش و لە لاپەرە (١١٥)ی پۆزگاری من، بەرگی سییەمدا دەنووسى: (خۆ هەموو سووچیکى ژيان تاریک نییە، تیشکی پووناکی هەر هەیه چونکە ژيان ماوە). مانەوێى خەزەندار، لە دەرەوێى وڵات بیری نەتەوايەتی بەهێزتر دەکا و لە هەموو جیگا و وڵاتێک سەر هەلەدا و بەرپرسایەتی خۆى بۆ گەشەپێدانی نیشتمانەکەى پیشان دەدا، زیاتر لە هەموو شتێک فیڕبوونی زمانى بەلاوێ گەرنگ بوو، بۆ ئەوەى خزمەتی زمانى کوردی پێ بکا.

١٢- مارف خەزەندار لە بەشى کوردناسى ئەکادیمیای زانستى سان پیتەرسبۆرگدا:

١٩٥٩/٣/١ لە ئامۆزگای رۆژەلاتناسى دادەمەزرى و خەزەندار دەبێتە قوتابی ئەو بەشە، واتە بەشى کوردناسى لە ئامۆزگای رۆژەلاتناسى ئەکادیمیەى زانستى لە سان پیتەرسبۆرگ و لەگەڵ کوردناسى گەرە (یوسف ئەبگاروفیچ ئۆربیلی)) ئاشنا دەبێ لە ئامۆزگارییەکانى کەلک وەردەگرێ و هەموو هەولەکانى بۆ خوێندن و فیڕبوون تەرخان دەکا و بیری پووناکبیری و زمانەوانى رۆژ بە رۆژ گەشە دەکا و وەك شارەزا لە بواری زمان و ئەدەبى کوردیدا دەبێ بە وانبێژ لە دەورانى خوێندنى زانکۆدا، بە پوخت و پاراوى ئەو ئەركە بەرپۆە دەبا. لە لاپەرە (١٣٧)ی رۆزگاری من، بەرگی سییەمدا دەنووسى: ((بەشى کورد لە ئامۆزگا پێویستیەکی زۆری بە شارەزای زمان و ئەدەبى کوردی هەبوو، بە تایبەتی کرمانجى خواروو، لەبەر ئەوە کۆرسیک لە بەشەکە کرایەووە بۆ زمان و ئەدەب

هەفتەى دوو سەعات زمانى كوردى و دوو سەعات ئەدەبى كوردى، دىالېكتى كرمانجى خوارووم دەوتەوه)).

مامۆستا، بەو كارەى لێهاتوویی خۆى دەرخت و توانى ئاواتى كوردناسىكى وهكو((ئەلێكساندر ژابا)) بهینىته دى. ((ئەلێكساندر ژابا، له ناوه پاستى سەدهى نۆزدهم قونسولێ ئیمپراتۆریه تی پوسیا بوو له ئەرزەپووم. دەستنووس و سەرچاوهى كۆ دەكرده وه له بارهى كوردەوه و دەیناردە ئەكادیمیای زانستی سان پیتربۆرگ. خۆزگهى ئەوهى دهكرد رۆژێ له پۆژان ئەم كه رهستانه بۆ دۆزینه وهى پاستى بهكار بهینرێن و دهنگى مامۆستای كورد له ژوورهكانى ئەكادیمییه بهرز بێته وه و به زمانى كوردى وانهى زمانى كوردى بلیته وه، لاپه ره (١٣٧-١٣٨) ى پۆژگارى من، بهرگى سییه م)).

١٤- مارف خهزنه دار له نیاوان چه زو مه یلی تاکه كه سی و دابی گشتیدا:

دوکتور خهزنه دار، ئاشقى جوانى بووه و خواردنه وه شى پى خوش بووه، چه زى زۆر له دانس و گۆرانى و ئاههنگگیران بووه و کێژۆلهى جوان سهرنجیان راکێشاوه، ئه ویش له بهر جوانى بووه نه بۆ خوشگوزهرانى. له لاپه ره (١٤١) ى رۆژگارى من، بهرگى سییه مەدا دهنووسى: ((هه موومان دانسمان دهكرد، گۆرانیمان دهگوت، گويمان له مۆسیقا گرت، له هه مووشیان بهختیارتر من بووم چونكه ئاههنگه كه بۆ من كرابوو، سۆزم بهرامبه به هه موویان هه بوو، به لام دانسه كانم له گه ل لووبا (لووبۆژ "لووبا" کێژۆله یه کى به شداربووی ئاههنگه كه بووه) تام و چێژێكى تایبه تی هه بوو خوشمان نه مان ده زانى له بهر چى بوو)).

١٥- هه لۆیستی مارف خهزنه دار له بهرامبه ر ستالین:

كورد به درێژایی میژوو، له هه موو بارێكه وه چهوسینراوه ته وه، زۆر جاریش به قسه و به لێنى خوش هه لیان خه له تاندوون. به داخه وه ته جروبەیان له میژوو وه رنه گرتوو وه هه له كانیان دووپات كرده وه ته وه. ئه وه ش ده گه پێته وه سه ره كه یه كه نه چوونی هه لۆیستی كورد له بهرامبه ر نه یاره كانیدا. هه روه ها له بیركردنى ئه وه هه موو پووداوه تالانه ی به سه ر گه له كه ماندا ها تووه. دوکتور خهزنه دار، تاوانبارى

كورد لە ھەر پلە و پاھەيىكدا بى دەستنىشان دەكا، پروداوھەكە وەك خۆى دەگىپتەوھە. ھەست و خۆشەويستى كورد و كوردستان ھانى دەدا بە گژ گەرەترىن دەسەلاتدارى وەك ستالىندا بچىتەوھە و بە تاوانبار ناوى بەرى. ھەشتا و يەك سال لە مەوېەر لە ولاتى پرووسيا خويندن بە زمانى كوردى وەك مافىكى ئىنسانى چاوى لى كراوھ، كىتېبى كوردى چاپ كراوھ و قوتابخانەيان بۇ داناون. كىتېب، بە تايىبەتى كىتېبى كوردى لە لاي مامۇستا زۆر خۆشەويست بوو، بايەخى پىداوھە. ھەر ھەگەر پان بە شوين نامەخانەكانىشدا بۇ دۆزىنەوھى سەرچاوھە و بەلگەنامەى كوردى ئەوپەرى ھەوللى خۆى داوھ. لە پرووسيا، ئەرمەنستان، ئازەربايجان و توركمەنستان كىتېب بۇ منالانى كورد چاپ دەكرى، بەلام دواى ماوھەك دەسەلات لەو كردهوھە پاشگەز دەبىتەوھە و دەيەوى ئەوھە لەبىر خەلك بەرىتەوھە كە ((رۇژى لە رۇژان كىتېبى قوتابخانە بە زمانى كوردى و ئەلف و بىي لاتىنى لە باكۆ و عەشقاباد چاپ كراون)). مامۇستا باسى شۆرشى ئۆكتۆبەر دەكا و لە لاپەرە (۱۵۱)ى رۇژگارى من بەرگى سىيەمدا دەنووسى: ((لە رۇژگارى جىگىربوونى دەسەلاتى شۆرشى ئۆكتۆبەر بە تايىبەتى لە خاك و ھەرىمەكانى دەرەوھى پرووسيا لە قەفقاس و ئاسىياى ناوھەراست (۱۹۳۱) مافى خويندەوارى و خويندن بە زمانى دايك دراىە نەتەوھى كوردى ئەوى، لە يەرىفانى ئەرمەنستان و باكۆى ئازەربايجان، عەشقابادى توركمەنستان چاپخانەكان كىتېبان بۇ قوتابخانە كوردىيەكان چاپ دەكرد تا سالى ۱۹۳۸. لەو سالى پىش جەنگى گىتېيەدا ستالىنى تاوانبار كەوتە گيانى نەتەوھى كورد، لە ئازەربايجان و توركمەنستان و ئەرمەنستانىش شوينەوارى كوردى نەھىشت، ھەندىكى ئاوارە كرد، ھى ترى بە تىرۆر و ئازارەوھە كوشت)). لە درىژەى باسەكەدا دەنووسى: ((بۇ ھىنانەدى ئەم ئامانجە چەپەلە دەستى كرد بە جىنۆسايد لە دژى ھەموو كوردىكى ئەو ولاتە، تەنيا ئەو بەشەى ئەرمەنستان نەبى)). تاوانباركردن و لە قاودانى جىنۆسايد دژى كوردانى ولاتى پرووسيا، بە دەستى دەسەلاتدارانى ئەو سەردەمە، رەنگە خەنزەدار، يەكەم كەس نەبى كە ئەو مەسەلەى بە نووسراو ھىنابىتە گۆپى. (پۇڭگارى من) يەككە لەو بىرەوھەرىيانەى كە بە بابەتى جۆرىجۆرى وەك، مېژوو، ئەدەب، ئايىن، نەتەوھە، زمان و زمانناسى، كەلتور و زۆرشتى تر دەولەمەند كراوھ و دەكرى وەك ئەزموونىكى چاك چاوى لى بكرى.

١٦- مەرف خەزەندەدار و رۆژنامەى كوردستان:

دۆزىنەوہى ژمارەيەكى رۆژنامەى (كوردستان) بۆ مامۆستا خەزەندەدار و تاقمىك لە خوێندەوارانى كورد گرى كۆپرەيەك بوو لە ژيانى رۆژنامەگەريى كوردیدا. خەزەندەدار، دواى ھەول و تەقەلایەكى زۆر و ھەلسووڕان بەم لا و ئەو لادا لە لاپەرە (١٥٥)ى پۆژگارى من بەرگى سێيەمدا دەنووسى: ((لە پايزىكى پەنگا و پەنگى رووسدا نامەخانەى بەشى توركى - مەغۇليان بەسەر كەردبوو، سەرلەنوێ كارتیان بۆ رۆژنامە و كۆوارەكان دانابوو، ھەموو چاپەمەنيەكيان پەپەرە پەپەرە ھەلگێر و ھەرگێر كەردبوو، لە ناو رۆژنامەيەكى قەوارە گەورەى بەرگراوى توركى عوسمانى، ژمارەى يەكەمى رۆژنامەى (كوردستان) يان دۆزىبوو. ھەر لە ھەمان لاپەرەدا دەنووسى ((ئەم ژمارەيە لە پۆژى ٢٣ى نيسانى ١٨٩٨ لە قاھىرە دەرچوو، لە پاش دوو سالى تر لە بەغدا ئەم ميژووہم بە خەلكى گەياند و پيشنيازم كە ئەم رۆژە ناو بنرى (جەژنى رۆژنامەگەريى كورد). پيشنيازيكى ئەوتۆ لە سالى ١٩٤٠-١٩٤٨ ئەو كاتەى دوكتۆر خەزەندەدار لە رووسيا بوو، دەگەرپتەوہ بۆ نيشتمانپەرۋەريى مامۆستا و جيگای شانازى نەتەوہى كوردە كە داىكى نيشتمان رۆلەيەكى وا بە ئەمەكى پەرۋەردە كەردوہ.

ھەموو نەتەوہيەك بۆ پيشناسەى نەتەوايەتيى خۆى ميژوو دەكاتە بەلگە و خۆى پى رادەنى. بەلام بەداخەوہ كورد لەبەرئەوہى بۆ خۆى لە دەستى نەھاتوہ ميژووى خۆى بنووسيتەوہ، ھەميشە لە ھەول و ئەو لى ئەو دا بوو ئەو سەرچاوہ ميژووييانە بدۆزيتەوہ كە باسى نەتەوہى كوردیان تۆمار كەردوہ. دوكتۆر خەزەندەدار. لەبەرئەوہى عەودالى ميژووى نەتەوہەكى بوو، لە ژيانى رووناكبيرى خۇيدا، بە تايبەت ئەو ماوہى كە لە رووسيا ژياوہ، چۆتە ھەموو ئەو نامەخانە و شوپنە ميژووييانەى كە بەلگەنامەكانيان لى پاريززاوہ. وەك ئەرك بە شوپن ئەو سەرچاوانەدا گەراوہ كە لە بارەى كورد و كوردستان شتيان نووسيوہ، كەلین و قوژبن نەماوہ سەرى پيدا نەكا، لە ھەر جيگايەك دەستنووس يا كتيبيكى دەست كەوتبى كە باسى كورد و كوردستانى تيدا نووسرابى وەكو بەلگەمە. لە يەريقان چاوى بە نوسخەيىكى ئينجیل دەكەوى. ئينجیل باسى بەسەرھاتى عيسا پيغەمبەر دەكا. دەلین پينج وانە لەم دەسنووسە لە ھەموو گيتيدايە ئەوہى ئيرە و ئەوانى

تر لە لەندەن و فاتىكان و پارىس و مىشىگان پارىزاون. لە لاپەرە ۱۸۸ى پۇڭگارى من، بەرگى سىيەمدا دەنووسى: ((وەكو لەم دەسنووسە دەردەكەوى ئەم تۆمارە بەشىك لە بەسەرھاتى مېژووى نەتەوھى كورد دەگىرپتەوھ)).

۱۷- كەلتوور و نەرىتى كوردەواری لە كتيبي رۇڭگارى من دا :

كتيبي رۇڭگارى من، وەك ھەمبەنە بۆرىنە وايە، ھەموو شتيكى تىدايە. مامۇستا خەزىنەدار جگە لە مېژوو و ئەدەب و زانست، خولياي ژيانى عەشیرەتى و كويستان و ھەوار و ھۆبە و داب و نەرىت، ميوان و ميوانداریي گوند و كۆچ و كۆچبەرەن بوو و بە چاويكى كوردانە و زانستيانەو خوينەر بە دواي خويدا رادەكيشى و ژيانى كويستانچيان بە زمانىكى پوخت و پاراو و ئەدەبىيەنە ئەوئەندە بەتام و چيژ دەگىرپتەوھ، مرقۇلەگەل خوى دەباتە نيو سروشست و ديمەنە جوانەكانى. لە لاپەرە (۳۰۳)ى پۇڭگارى من، بەرگى سىيەمدا ، بە يادى كوردستان لە سانت پيترسبۇرگ دەچىتە ھەوار و دەنووسى: ((خەلكى لە خەو ھەلستابوون، ژنان مەشكەيان دەژەند، لە نزيك پەشمالەكەي ئيمەوھ خانەخويەكمان مەرى سەربېبوو، كەولى دەكرد، لەو لاوھ كەيبانوو تەنوورى دادەخست، يەككى تر سفرەي نانى بەيانى لە ناو رەشمالدا دەپازاندەوھ، زۆر ئاساييە نەرىتى پووسى ئەوروپايى لە ناو پەشمالى كوردى ئەلەگەز بېينىرى، مام قەشەنگ بەدەم پيك ھەلدانەوھ دەيگوت: ميوان گەورەيە، ھەواری ئەلەگەز خۆشە، ئەرزمان سەوزە، ئاسمانمان شينە، شەرابمان پياو سەرخۆش ناكە، سيومان بۆ نيشتمان بئيرن)). لەويوھ دەچنە ھەواریكى تر و دەنووسى: ((لە پاش بېرىنى شەش كيلۆمەتر بە سواری و بە پى، گەيشتىنە ھەوارگەي (كۆخ) ئەمە زۆزانى گوندى (تاليش)ە. شەبابى تەمۆ بە پير ميوانانەوھ ھات، دەيگوت: ئەوھ چەند رۆژ بوو لەسەر ئاو و ئاگر بووم، تا دويىنى ترسى ئەوھ ھەبوو ئيوھى بەرپز گەورەمان نەكەن، بەلام دويىنى يەكك ئيوھى لە زۆزانان ديبوو، مژدەي داينى. شەباب ھەشت مندالى ھەيە، شەشيان لە قوتابخانەن، گەورەكەيان پۆلى دەيەمە، دوانيان مندالن و نەگەيشتوونە تەمەنى قوتابخانە. خيژانى شەباب ناوى تەوريزا عومەر بوو، سى

جار میدالیە (دایکی قارەمان) ی وەرگرتبوو. ئەو نیشان وەرگرتنە پیشکێشی ئەو ژنانە دەکرێن منداڵیان زۆر بێ).

١٨- مەرف خەزەندار و عەرەبی شەمۆ:

((عەرەبی شەمۆ))، لە دنیای رووناکییدا وەک چیرۆکنووس و رۆماننووس ناسراوە. هەر وەها وەک هەموو نووسەرێک بەسەرھاتی تایبەت بە خۆی ھەیە، زۆربەیان ژیان و بەسەرھاتی خۆیان نووسیوەتەو و تارادەیک خەلکیان ئی ئاگادار کردووە. عەرەبی شەمۆ بۆ زۆربەیی نووسەران و رووناکییان ناویکی ئاشناوە و خەزەندی ئەو کەسایەتیە لە مێژوودا لە کەس شاراوە نییە و نووسراو و بەرھەمەکانی لاپەرەیکە زێڕینیان لە مێژوودا تۆمار کردووە و وەک سەرچاوەیکە مێژوویی و جیگای متمانە کەلکیان ئی وەر دەگیرێ. بۆ ناساندنی ژیان و بەسەرھاتی ئەو زاتە ناودارە، لە زمان مامۆستا خەزەندار وە بەسەرھاتی ژیانی عەرەبی شەمۆتان بۆ دەگیرێنەو. مامۆستا لە لاپەرە (٣٣) ی پۆزگاری من بەرگی سییەمدا دەنووسی: عەرەبی شەمۆ لە بنەمالەیکە شێخی ئیزیدیانە، باوکی ناوی شێخ شەمۆ بوو، واتە شەمسەددین، ناوی باپیری شێخ شامیلە، ناوی تەواوی بە رووسی (ئەرەب شەمۆییقیچ شامیلۆڤ) ە. یەكەم چیرۆکنووسی کورد بوو لە وناو، خۆیندەواریکی چاک بوو، لە سالی ١٩٣٣ لە سان پیتەرسبۆرگ بوو بە قوتابی خۆیندنی بەرز. لە وکاتەدا "مار" و "ئوربیلی" لە زانا دیارەکانی ئەو ئەکادیمیە بوون. پێوەندی لەگەڵیاندا باش بوو. لە سالی ١٩٣٧ نامە ی خۆیندنی بەرز ی لە تەواو بووندا بوو کە تیۆری داپلۆسینەری ستالینی فاشیست لە دژی کورد دەستی پیکرد و عەرەبی شەمۆشی گرتەو. بۆ ماوە ی بیست سال ون بوو. لە سالی ١٩٥٧ لە سیبیریا سەری دەرھینا و ھیشتا زیندوو بوو، لیم پرسى: ئەو راستە ھۆی ئاوارەکردن بە ناوی ئەو وە بوو گواپە رۆمانی (شقانی کورد) لە سوریا کوردەکان چاپیان کردووەتەو. ئەمە بەلگە ی ئەو یە کە عەرەبی شەمۆ پەپوەندی بە بورجوازی دەرەو ی ئەمپریالیزمی ئەوروپاوە ھەیە، لەبەر ئەو تەواوبارە گوتی: بەلێ ئەمە راستە، بەلام مەسە لە ئەو بردنی ھەموو کورد بوو، دەبوو شتیکیش بۆ من بکەن. لە سالی ١٩٣٧ پیاوکۆژانی ستالین عەرەبی

شەمۇيان گرتىبوو، لە ناو شەمەندەفەرېكىيان نابوو، پىنچ شەو و پىنچ رۇژ بەرپوۋە بوو، ئىنجا خىستوويانەتە ناو ھەلىكۆپتەرېك و چاويان بەستوۋە، لە جىگەيەكى زۆر سارد ھىناويانەتە خوارەو، جل و بەرگى تەواۋى نەبوۋە، خۆى لەم زەحمەتتە پىارېزى، سى شەو و سى رۇژ بەبى نان و ئاۋ لە ناو بەفر و سەھۇلبەنداندا سوۋراۋەتەو، نەيزانىۋە لە كويى، ئىنجا كابرايىكى پووسى پىر توۋشى ھاتوۋە و بردوۋىيەتە مالى خۆى، لە ترسى تىرۇرى ستالين ھەوالى گەياندوۋەتە كاربەدەستان. ئەوان بەرپىشى پىرەمىرد پىكەنيون و ئەۋەيان بۇ ئاشكرا كىردوۋە. ئاگادارى ھەلسوكەۋتى عەرەبى شەمۇ بوون لە ۋكاتەو لە ھەلىكۆپتەر ھىناۋىيانە خوارەو بەجىيان ھىشتىبوو، ئىتر پىرەمىردىيان كىردوۋە لىپرسراۋ لە عەرەبى شەمۇ و موۋچەيەكى كەمىيان بۇ ئەۋ مالى بىرپوۋە.

عەرەبى شەمۇ دەيگوت: ئىستا و ئەۋساش نەمزانى من لە كويى بووم، ئەۋەندەم دەزانى لە سىبىريام، پىشان ۋامدەزانى بەندىخانەى لىيە و نەمدەزانى ئەۋ گوندەى تىيدا دەژىم، نابى لىي بىمە دەرەو.

تا كۆتايى جەنگى دوۋەمى گىتى عەرەب لەۋ مالى بوۋە، كچىكى رووسى ئەۋ مالى ھىنا. سى كچى لە سىبىريا لەۋ ژنە پووسە بوو: (قۇرا ۱۹۴۶)، ئاسى (۱۹۵۳) و زىنى (۱۹۵۶). لە سالى ۱۹۵۷ لەۋ ماۋەيەى كە كاروبار بەدەست خروشۇقەۋە بوو و رەخنەى لە ستالين دەگرت بۇ ئەۋەى جىي پىي خۆى خوش بكا، عەرەبى شەمۇ ئازاد كرا و خۆى و مال و مندالى گەپانەۋە يەرىقان. لە پاش بىست سال ناو گومبوون، ناۋى عەرەبى شەمۇ ۋەكو چىرۇكنووس و پۇماننووس ھاتەۋە سەر كىتېى چاپكراۋ و پۇزنامەكان، تاۋانى چى بوو؟ ھىچ: تەنيا ئەۋە بوو كورد بوو!!).

نەتەۋەبوون شتېك نىيە بە ھاسانى لە مىژۋودا پاك بىتەۋە. رەنگە بۇ ماۋەيەكى كورت پىشت گويىيان بخى، بەلام ئالوگۇرى زەمان و سەرھەلانى بىروپاي نوئ و ھىنانە گۇرى مافى چارەنووسى نەتەۋە جىاۋازەكان بۆتە ھۆى ئەۋەى كە زلھىزەكان بەخۇيان بچنەۋە و چىتر نەتەۋە بن دەستەكان نەچەۋسىننەۋە. نەتەۋايەتى ۋەك دارى رىشارژ دەچى ئەگەر ھىندىك لە رىشەكانى بېرىن يان وشكى كەن لە جىگايەكى تر سەر ھەلدەتەۋە و پەل دادەكوتىتەۋە.

سەدەى بىست بۆ نەتەوەى كورد پىر بوو لە نەھامەتى بۆ چەوساندنەو و تواندەو و لەناوبردنى بە پى پىلانى دارپژراو گەشتە لووتكە، بەلام لەبەر رەوا نەبوونى ھەموو ئەو پىلانە چەپەلانە بوونە بلى سەر ئاو و پووجەل كرانەو. ھەر دەبى بە نەدار و رىيوارانى رىگای ئازادى و خەمخۆرانى راستەقىنە بە پشتىوانى و پشت گەرمى جەماوەر توانىيان داگیركەران ملكەچى ئاواتە نەتەوايەتییەكان بكەن و بەدنیای بسەلمىنى كە ئەو سەردەمە نەماوە كە كورد بە تاوانى كوردبوون تاوانبار بكرى.

١٩- بۆچوونى مەرف خەزەدار لەسەر

ئەدەبى فۆلكلۆر و ئەدەبى بەرزى خویندەواران:

ھەر چەند ئیمە قەرزارى ئەدەبى فۆلكلۆرىن، بەلام دەبى ھەول بەدەین ھەرچى زیاتر ئەدەبى نووسراو گەشە پى بەدەین و پلەى زانیارى نەتەوەكەمان بەرىنە سەر. گۆرانی ھەلومەرج دەبى لە ئەدەبیات و شیعەر و چیرۆكىشدا خۆى نیشان بدا. مامۆستا خەزەدار، لە لاپەرە (٣٣٨) ى پۆزگارى من. لە بەرگى سىيەمدا دەنووسى: ((لەو تەى چوو بوومە ئەو ولاتە پرسىكى گەرە لە ناو مێشكەدا دروست بوو، ئەویش ئەو بوو: تا كەى ئەدەبى بەرزى خویندەواران سەرشۆر و ملكەچى ئەدەبى مىللى نەنووسراو (فۆلكلۆر) بى لەم ولاتەدا؟ ئیمە لەسەر ئەو یەك دەنگ بووین كە دوو ئەدەب ھەيە، نووسراو نەنووسراو. ھەرچەندە پێوەندىكى بەھیز لە نىوانیاندا ھەيە، بەلام ھىندى ئەو پێوەندىيە دەبى لە یەكترى جیا بكرىنەو. ئیمە ھەموومان لەسەر ئەو باوەرە بووین لەبەر ئەو كوردى ئەو ناوچەيە لە پىش شۆرشى ئۆكتۆبەر نەخویندەوار بوون، كە خویندەوارى پەيدا بوو، ئەدەبەكەيان شەقلى ئەدەبى نەخویندەوارى وەرگرت، واتە ئەدەبى مىللى نەنووسراو. لەبەر ئەو بوو بە ژمارە نووسەر و شاعیر زۆر بوون. چیرۆك شىوہى حىكايەتى ھەبوو. شیعەر شىوہى بەیت و بالۆرەى مىللى وەرگرتبوو. كەچى شاعیر و نووسەرى وەك ((قاچاغى مراد)) و ((شىكۆيى حەسەن)) و ((ەرەبى شەمۆ)) و ((ەلى عەبدولرەحمان)) كەم بوون. ئەمانە بەلاى منەو ئەدەبى كوردىيان لە چوارچىوہى ئەدەبى نەنووسراو ھىنايە

دەرەۋە، بەتايىبەتى كارى پەخشانى واتە چىرۆك و پۇمان. ھەر لەبەرئەۋەش بوو ئەم بەرھەمانە پوۋى ئەۋەيان ھەبوو ۋەربىگىرپىرئە سەر زىمانى پوۋسى و ۋەكو ئەدەبىيىكى نووسراۋى بەرز خۇيان پىشان بەن".

جىاۋازى بىرۋاپى نىۋان بارزانى و قازى محەمەد، ھەرچەند تاكو ئىستا بەشىۋە زانستىيانە لىكۆلئەۋەى لەسەر نەكراۋە، بەلام كەسايەتى و نووسەرانى لاۋەكى و ناوخۇ بەكورتى ئاماژە بەو جىاۋازىيانە دەكەن بەبى ئەۋەى ھۆكارەكان دىارى بكن. بەباۋەرى من ئەۋە مەسەلەيەكى مېژۋىي و نەتەۋايەتییە و پىۋىستە بەۋردى ھەلۋىستەى لەسەر بىكرى و ۋەك ئەركىكى نەتەۋايەتییە داھاتو پوۋن بىكرىتەۋە. ھىچ دوور نىيە بارزانى و قازى محەمەد، بىر و بۆچۈۋى جىاۋازىيانە بوۋى، ئەۋە شتىكى سىروشتىيە. بەلام گرنگ ئەۋەيە ئەو جىاۋازى بىرۋاپە پوۋن بىتەۋە. ھىوادارم كەسانى شارەزا و خەمخۇرى نەتەۋەى كورد ھەنگاۋ ھەلگرن و ئەو بۆشايىيە لە مېژۋو پىكەنەۋە و بىلايەنانە پوۋداۋەكە ۋەك خۇى بگىرپەۋە. مېژۋو ئەۋەيە كە پوۋى داۋە و چەۋاشەكارى و دەست تىۋەردانى دەبىتە ھۆى سەرلىشىۋان و دوۋاپتېۋنەۋەى ھەلەكان. دوكتۇر خەنزەدار، يەككە لەو نووسەرانەى بەكورتى و ناراستەۋخۇ لەدەرەۋەى ۋلات باسى ئەو ئىرانىيانە دەكات لە باكۆ نىشتەجى بوون. لەلاپەرە (۱۳)ى پۇڭگارى من، بەرگى چۋارەمدا دەنوۋسى: "قازى محەمەد كە ئەۋانیش لە باكۆ پەنابەرى سىياسى بوون، بەرەركانىيان دەكردن و باگىرۋىيان ھان دەدا زىاتر ئازارى بارزانىيەكان بدا".

بايەخى خويىند و دەۋرى پۇشنىبىرى لە ھىچ كەس شاراۋە نىيە، يەككە لە ھۆكارەكانى دواكەۋتۋىي نەتەۋەى كورد، نەخويىندەۋارى بوۋە. ئەو بۆشايىيە تارادەيەك لە سەدەى بىست و يەكدا پىر بوۋەتەۋە كورد خەرىكە دەكەۋىتە ناو مېژۋو، بۆ، لەبەر ئەۋەى پوۋناكىبىرى كورد سەردەمى خەباتى چەكدارى تىپەپاندوۋە و دەيەۋى بەچەكى قەلەم پوۋناكىبىرى دەرەكى تىگەيەنى كە كورد لەبارى پۇشنىبىرىيەۋە لە ۋەگەلەنى كە سەربەست بوون كەمتر نىيە. بەللى خويىند و پۇشنىبىرى زامنى پزگارى ھەموو نەتەۋەيەكە. مامۇستا خەنزەدار، يەككە لەو پۇشنىبىرانەى كە باۋەرى بەخەباتى پۇشنىبىرى ھەبوۋە و بەرھەمەكانى باشتىرەن بەلگەن و مېژۋو تۆمارى كردوون.

۲۰- ھەستى مەرف خەزىنەدار بۇ كۆچى دوايى ((گۆران)) ى شاعىر:

لە دەستدانى خۆشەويست، مەرقۇ زۆر نەپەسەت دەكا، خۆشەويستى وا ھەيە بەقەدەر دەرياچەيىك خەم و پەژارە لە دواي خۆيان بەجى دىلن، لە بەرئەو ھەي بەدەگمەن جىگايان پىر دەبىتەو ھە. نەمان و مردن بۇ ھەموو بوونەو ھەريك ديارى كراو، پۆژىك لە پۆژان ھاتۆتە سەرئەو گەردە زەويىيە و پۆژىكىش دەبى بپوا. بەلى مردن ناخۆشە، جەرگ بپە و بۆشايىيەكەي زۆر دەرەنگ لەبىر دەچىتەو ھە، بەتايبەت بۇ ھىزىك ھەلکەوتەيى ھەك مەزۇونووس و لىكۆلەر و شاعىر و ئەدىب. خەزىنەدار، بەكۆچى دوايى شاعىرى ناودار، (گۆران) ى مەزن، شاعىر و داھىنەر و خاوەن شىۋان، دل و دەروونى ئاگر دەگرى و مەيشكى دەتەزى بىرەو ھەرييەكانى پابردووى بۇ زىندوو دەبىتەو ھە. بەنووسىنى چەند دىپىك خۆشەويستى و ئەمەكناسىي خۆي سەبارەت بەگۆرانى شاعىر دەردەبپرى. لەلاپەپە (۸۶) ى پۆژگارى مەن. بەرگى چوارەمدا دەنووسى: "پەيامى مردنى گۆران لە نىشتىماندا ھەوالىكى جگەربپ بوو بۇ مەن و ولات. ماتەم دايگرتەم، دىمەنى بىرەو ھەرييەكانم يەك لە دواي يەك بەخەيالدا تىدەپەپرىن. ئەو شاعىرە ناسكە لە ژيانىدا ئازارى چەشت، لە ھىزى تارىكى و دواكەوتوويى، لە خەلكى نەفام، لە پياوى كەمبىن".

مامۇستا خەزىنەدار دەلى مەرگى زۆر گران بوو لەلام، لەكاتىكدا لەگەل بىرەو ھەرييەكانى گۆراندا بووم، دەبوو بۇ سەبەي خۆم بۇ باسكى زانستى بە بەشدارىي نەيكەي سەد و پەنجا كەس لە مامۇستايان و قوتابيانى پۆژەلاتناسى شارى سانت پەرسبۆرگ ئامادە بكەم. لەلاپەپە (۸۵) ى پۆژگارى مەن. بەرگى چوارەمدا دەنووسى: "ئەو شەو تەنيا لەگەل بىرەو ھەرييەكانى گۆراندا بووم. بۇ سەبەي دەبوو باسكى زانستى لە كۆنگرەي دوو ھەمى ھەربناسى لە ھەموو ولات لە سانت پەرسبۆرگ بەناوى "سەرچاوەي ھەربى لەسەر كورد" پىشكەش بكەم". خەزىنەدار لەو وتارەدا باسى كۆچى دوايى گۆران پادەگەيەنى و كەسايەتى ھەلکەوتەيى مامۇستا گۆرانىيان بۇ پوون دەكاتەو ھە.

۲۱- مەرف خەزىنەدار و پىۋەرى خۆشەويستى:

خۆشەويستى دەبىتە ھۆي ھىوا بەژيان و ھەموو مەرقىك لە ژياندا شتىكى خۆش دەوى و ھەولى بۇ دەدا. ژيان بەبى ھەبوونى ھەز و ئاوات و ئەوين ھىچ

مانایەکی نییە. بەلام خۆشەویستترین خۆشەویستی، نیشتیمانە. خاوەنی ئەو خۆشەویستەش لەلای هەموو نیشتیمانپەرەریک خۆشەویستە و خۆشەویستی تایبەتی هەیه لە دلی دلسۆزانی کۆمەلگادا. مامۆستا خەزەندەدار یەکێکە لەو کەسانەی کە نیشتیمانی خۆی لە هەموو شتێک لا خۆشەویستتر بوو. بە شادی و بەختەوری نەتەوێکی شاد بوو. بۆ لەقاودانی زۆلم و زۆرداری چەوسینەرانیشتا ئەو جیگایە لە دەستی هاتی هەولێ داوێ و هاواری پەوا و بەهەقی کوردی ماف خوراوی گەیانوووەتە پیکخراوە خیرخوازەکان و کۆمەلگا و ولاتیانی ئاشتیخواز و ئەرکی پووناکبیرانە خۆی پاپەپاندوو.

گۆڕینی حکومەتەکانی دیکتاتۆری و ملهوپری ئارەزووی سەرەکی هەموو نەتەوێکی زۆلم لیکراوە و بن دەستە بۆ وەدیھاتنی ئەو ئاواتە بەدووردیژی خەباتیان کردوو و قوربانیان داوێ بەلام ، زۆرجار ئالوگۆرەکان لەبەر ئەوەی بنەپەتی نین، تەنیا دەسەلاتەکان جیگاکیان دەگۆڕی و بەرژەوێندیەکانی گشتی لەبەرچاوا ناگیرێ. دەتوانین کۆدەتاکانی عیراق بەنموونە بێنین و بێژین لەبەر بێ بنەمبوونی پڕۆژە پلانەکان بە تایبەت بۆ کورد. هەر پاپەپین و شۆڕشێک بەرژەوێندی چینی فەقیر و ھەژار نەپارێژی، سەرەنجام سەرمايەدار و بەرژەوێندیخواز دەستی بەسەر دادەگرن. شۆڕشی راستەقینە ئەو شۆڕشە یە ئالوگۆر بەسەر ژیانی خەلکدا بێنی و نەتەوێکان بەبێ جیاوازی لێ بەھەرمەند بن و بەتەنیا تاقمێک و چینیکی خۆی لێ نەکەنە خاوەن و بە ئارەزووی خۆیان مەیدانداری تیدا بکەن. مامۆستا خەزەندەدار، بەپێی باوەربوون بە فرە نەتەوێ و ئایینی لە عیراق چاوەروانی ئەوەی دەکرد کە بەشوین گۆڕینی دەسەلاتدا دەبێ مافی مرقایەتی پێزی لێ بگیرێ و سەرەستی و پیکەوێیان وەک مافیکی سەرەتایی بۆ هەموو کەس و لایەنێکی پارێزراو جیاوازی نێوان پەش و سپی نەمێنی. بۆیە زۆر دلخۆش نەبوو بە کۆدەتاکانی عیراق و لە لاپەرە (۸۹)ی پۆژگاری من. بەرگی چوارەمدا دەنووسی: "دلخۆش بووم بەوەی دۆژمنیکی گەوجی کورد لەناوچوو، دلتهنگ بووم بەوەی دۆژمنیکی تری کورد دیتە جیی ئەو".

مامۆستا خەزنەدار، بۆ بەرژەوهندیی نەتەووەکەى ھىندىك جار نەيارانى وەك دۆست چاوى کردوو و دەلى من عەبدولکەرىم قاسم خۆش نەدەويست، چونکە خراپەى بۆ کورد ھەبوو. لە لاپەرە (٩٠)ى پۆزگارى من. بەرگى چوارەمدا دەنووسى: (پاش زەمانى عەبدولکەرىم قاسم ھەلۆيستی دامودەزگای تازە دواى کۆمۆنىزم بوو، لەبەر ئەو ھەوولاتەدا دەست دەکرا بەجەنگى راگەياندن دژى رژیمنى تازەى عىراق بەناوى ئەو ھەلۆيستی و کورد دەچەوسىنیتەو).

ئیمە چەند خویندەوارىکى کورد ھەلۆيستی ئەو وولاتەمان بەھەل زانى و لەم بابەتەو ھەروەسکەيەکمان بۆ خرۆشۆڤ پەوانە کرد، لە ھەروەسکەکەدا داواى مافى کوردمان کرد لەرژیمی تازەى عىراق. ئیمە ئەو کردەو ھەلۆيستی خۆمانمان لەبەرچوو، چاوەنۆرى ئەو ھەش نەبووین وەلامان بەدەنەو ھەلۆيستی پۆزنامە بۆمانى بلۆکەنەو، کەچى لە پاش چوار پینچ مانگ، لەھاویندا ھەروەسکەيەکیان لە پۆزنامەى "پراڤدا" بلۆک کردەو. لەوکاتەى ناخۆشى لە نىوان دەسلالەتى ئەم وولاتە و رژیمنى تازەى عىراق تیز بوو. ئیستا کاتى ئەو ھاتوو کە کورد دیپلۆماسیان ھەول بەدا بۆچارەسەرى مەسەلەى کورد و دۆست و لایەنگر بۆخۆى بدۆزیتەو و بۆچوون و ھەلۆيستی خێرخوازانەى سیاسەتوانان لەسەر پرسى کورد، لەلایەن ھەركەس و ولایتیکەو ھەلۆيستی بىقوزیتەو و بەئىجابى وەرى بگرى. دۆستایەتى و دوژمنایەتى ھىچ کامیان ئەبەدى نین و مەوۆ دەبى بەپى بەرژەوهندى سەردەم و کات سوود لە ھەل و کات وەربگرى.

پیشکەوتنى ھەر نەتەووەکە پێوەندى پاستەوخۆى بەزانستەو ھەيە، ئەو وولاتانەى پلەى زانستیان بەرزە کۆمەلگایەكى بەختەو ھەیان ھەيە. ئینسانى پووناکى و مشوورخۆر بۆ خۆشەختى ئینسان بە شوین زانستدا دەگەرێ، بۆ ئەو ھەلۆيستی کەلتورى نەتەووەکەى گەشە پێدا. بەشوین زانستداگەر پان بەتایبەت ئەگەر لە پیناوى خزمەتى نەتەووەیدا بى، کارىکى پیرۆز و بەنرخە. ھەموو کەس لە بەرامبەر کۆمەلگادا ئەركىکى لەسەر شانە و دەبى بەپى توانا بەپێوەى بەرى. بەلام پووناکى و خویندەوار ئەركەکانیان قورستر و زۆترە، بەتایبەت زیندووکردنەو ھەلۆيستی فەرھەنگ و پاراستنى زمانى زگماک دەکەوێتە سەرشانى پووناکى. ئەو کەسانەى کە زانست لەبەر خزمەت بە نیشتمان ھەلدەبژێرن و

ئاستەنگەکان و گێرەوکیشەیی بەزینی سنوور ساردیان ناکاتەو و لەبەر خاتری خزمەتکردن بە ولات پەرەوازی ولاتانی پێشکەوتوو دەبن بۆ ئەوەی لە ئەزموونی ئەو ولاتانە کەڵ وەرگرن و بە دەستی پر بگەڕێنەو و نیشتیمان و بەکاری بێن.

مامۆستا خەزەندار، یەکیک بوو لەو پۆشنییرانەی کە بە ئامانجی خزمەتکردنی زمانی ئەدەبی کوردی ھەڵبژاردوو و بەکۆلیک ئەزموونی تازەو گەراوەتەو ولات داوی تەواوکردنی خوێندنەکی داوی لی دەکەن بمیشتەو، بەلام لەبەر لیپرسراوی ئەخلاق ئەو داوایە رەت دەکاتەو و لە لاپەرە (۱۰۱) ی پۆژگاری من، بەرگی چوارەمدا دەنووسی: "ھاتووم بۆ فیربوون، کە دەبی لە نیشتیماندا خەرج بکری".

ژن لە رابردوودا کە پیاوسالاری حاکم بوو، ئیجازەیی پێ نەدراو جگە لە کاروباری ناو مال وەك منداڵ بەخێوکردن، چێشت لیان، جل شۆردن، خزمەتی میوان کردن ... بێتە ناو کۆمەلگا. دەوری ژن لەژیانی کۆمەلگادا دەوریکی گرنک و بەبایەخە. بەھیچ پیاویک ئەنجام نادرێ. پاراستنی زمانی زگماک یەکیکە لەو کارە بنەرەتیانەی کە تەنیا بە ژن دەکری. پێناسەیی لەسەر یەك نەتەو، یەك زمان، رابگریت پارێزەری زمان و زمان لە فەوتان دەپاریزی و یەکیک لە بنەماکانی نەتەو بوون کە زمانە لەسەر شانی ژنە و شانازیکی گەرەییە لەژیانی ژندا، یەکیکی دیکە لە شانازییەکانی ژن پێگەیانندی منالە، ئەو ھەموو مەوقە پلە بەرزانی کە بەشەرییەت شانازییان پێو دەکا ئامیزی گەرمی دایک پێی گەیاندوون، لە لایەکی تریشەو ژن لەپێگەیانندی ئەدیب و شاعیر ھاندەرێکی سەرەکی و خۆشەویستی ژن نەبی ئەو ھەموو ئەدەبیاتە جوانە نایەتە بەرھەم و ئەو وشە جوانانە بەمنی گەرە ناکریت، کەوابوو دەتوانین ببیژین بۆ ئەدەب و شیعەر و شاعیریش باشترین ھەوینە.

مامۆستا خەزەندار، وەك زۆریک لە شاعیر و ئەدیبان. جوانیی ژنی کردوو بە ھەوین و بەرھەمی ئەدەبیی خۆی پێ پازاندۆتەو. لە لاپەرە (۱۰۵) ی پۆژگاری من. بەرگی چوارەمدا باسی مەلەوانیکی کیژ دەکا و دەنووسی: "مەلەوان گەیشتە قەراغ زەریا، کە ئاواتە کەمەری قیت بۆو و بەدوو باز گەیشتە سەر لەمەکە. چی جوانیک بە پەیکەرێکی بال بەرز، سنگ قیتی نەرم و تۆل، پز خورمایی چاو کال،

دڵۆپی ئاو بەسنگ و مەمکی دەهاته خوارەو، دەم بە پێکەنین گوتی: ئەو لەبەر من هاتووی گۆتم: نا، بۆ بینینی دolfین هاتبووم، کە تۆم لەناو ئاودا دی، ئایا بۆم دەکرێ نەمێنمەو و چاوم بە تۆ نەکەوێ؟".

قەلاچۆکردنی ئەرمەنی قسەوباس و بۆچوونی جۆربەجۆری بەدوادا هاتوو و زۆریشی لەسەر نووسراوە. میژوونووسان چلۆنیی پووداوەکەیان تۆمار کردووە، بەلام هیندیک دەمارگرژی وەک ژیلتیاکۆژ مامۆستای تورکناسی لە کۆلیجی پۆژەلاتناسی لە زانستگای سانت پترسبۆرگ بەکەیفی خۆیان و بەبێ بەلگە یەتیمانە پیکردوو تاوانەکە دەخەنە سەر ئەستۆی کورد. مامۆستا خەزنەدار، جوابی ئەو بۆچوونە هەڵانە دەداتەو و بەم جۆرە بۆ پووداوەکە دەچیت لە لاپەرە (۱۱۵-۱۱۴) ی پۆژگاری من. بەرگی چوارەمدا دەنووسی: "کورد خزمەتی سولتانی عوسمانی نەکردووە لەم مەسەلەیەدا. لەپاشانا ئەگەر پووس برا گەورە ی ئەرمەن بێ، کورد برا بچوکی نییە چونکە هیچ نەبێ بەژمارە دووسی ئەوەندە ی ئەرمەنە. "ئیمە تاوانبار نین، پیویست ناکا سۆسیالیزم و مارکس و لینین و ئۆکتۆبەر بیئە ئەو مەسەلەیە چونکە پێش ئەمانە یە. ئەو ی ئەرمەنی بەقەلاچۆکردن دا پووسی برا گەورە بوو، تۆ میژوونووسی و باش دەزانی زۆرانباری لە نیوان دوو ئیمپراتۆریەتی سەرۆ و (پووس) و خوارو (عوسمانلی) ئێوی ئایینی وەرگرتبوو، گاور و موسلمان. پووس بۆ چاکە ی خۆیان ئەرمەنیان هاندا لە دژی عوسمانلی، بۆ ئەو ی بستیکێ تر بەرەو خوار بنەو. کوردیش ئەمپۆ نییە موسلمانن، تۆ دەتەوێ ئەم هەموو کوردە ببێ بەگاور و بەرەلستی عوسمانلی بکا و پێشوازی پووس بکا. ئینجا ولاتەکش بداتە دەست ئەرمەن. لەبەرئەو یە شاعیری گەورە ی کورد (حاجی) ی پۆشنبیر و سیاسی و ژیر و دانا و ستراتیج بوو کە وتوویەتی:

خاکی جزیر و بۆتان یەعنی ولاتی کوردان

سەد حەیف و سەد مخابن دەیکەن بە ئەرمەنستان

ئیمە تاوانبار نین، تاوانبار قەیسەری پووس و سولتانی عوسمانلین، چونکە نەتەو ی بچوکیان دەچەوساندەو، لەمەوپاشیش نامانەوێ ئەم بەیت و بالۆرانە ببیستین".

۲۲- پىلەي خويندەوارىي خەنزەدار:

مامۇستا خەنزەدار، لە ولاتىكى پىشكەكتوۋى وەك پروسىيا، لە زانكۆى سانت پىترسبۇرگ بوۋەتە قوتابى و سەركەوتوۋىي خويندىنى دوكتۇرا يا بە وتەي خۆى خويندىنى بەرزتەواۋ دەكا، لە مارق خەنزەدارەۋە دەبى بە دوكتۇر مارق خەنزەدار. ئىتر لە قوتابىيەتى تەواۋ دەبى و دەبى بەمامۇستاي زانكۆ. چارەدە كەس لە زاناينى ئەنجومەنى كۆلىجى پۇژھەلاتى زانستگەى سانت پىترسبۇرگ لە كۆبوۋنەۋەى نامەى بەرگى -تىزى- دوكتۇراى خەنزەداردا بەشدارىيان كىردۈۋە كە بەناۋىترىن زانا و پىسپۇرى پۇژھەلاتناسى بوۋن. ئەم زاناينە ھەريەكەى پىسپۇرى زانستىك بوۋن و لەلاپەرە(۲۲۸)ى پۇژگارى من، بەرگى چوارەمدا دەنوۋسى: "لقى وەكو قاسىلى قاسىيلىق سترۇقى (۱۸۸۹-۱۹۶۷) پىسپۇرى مېژۋى پۇژھەلاتى كۆن، نىناقىكتۇرۇقنا پىقۇلىقكايا (۱۸۹۴-۱۹۷۰) پىسپۇرى مېژۋو و زمانزانى پۇژھەلاتى كۆن، دىمىترى ئەلىكسىيىچ ئۆلەيروگى (لە ۱۹۰۳ لە دايك بوۋە) پىسپۇرى لىكۆلىنەۋەى ئەفرىقا، گرىگورى قاسىيلىق پىقۇكۆ (لە ۱۹۰۴ لە دايك بوۋە) پىسپۇرى لىكۆلىنەۋەى ولات و نەتەۋەكانى چىن قىرا ئەلىكساندرو فئاكرا چكۇفسكايا (۱۹۸۴-۱۹۷۴) پىسپۇرى ەرەبناسى، بۆكۆلۇبۇق پىسپۇرى ئىرانناسى، كۆنۇتۇق پىسپۇرى توركناس، بۆلدىف پىسپۇرى ئىرانناسى، ئىسحاق ناتانۇقىچ قىنكۆ (لە ۱۸۹۷ لە دايك بوۋە) پىسپۇرى ئىرانناسى، فىكتۇرۇقناۋقىچ بىليابىق (لە ۱۹۰۳ لە دايك بوۋە) پىسپۇرى ەرەبناسى، بۆرىس بۆرىسىيىچ پىۋتروۋىسكى (لە ۱۹۰۸ لە دايك بوۋە) پىسپۇرى ئەركىۋلۇجى پۇژھەلاتى كۆن، بىقگىنيا مىخايلۇقنا پىنوس (لە ۱۹۱۳ لە دايك بوۋە) پىسپۇرى ژاينۇناسى، بەشدارىكىردنى ئەۋەموو زانا بەناۋبانگانە ئەۋەمان پى دەلەن كە نامەكەى خەنزەدار، زۆر بايەخى پىدراۋە. بۆ ئىسپاتى ئەم بۆچۈنە بىروپاى سكرىترى ئەنجومەنى زاناين وەك بەلگە دىننەۋە. خەنزەدار، لەلاپەرە(۱۱۹)ى پۇژگارى من. بەرگى چوارەمدا دەنوۋسى: "سكرىترى ئەنجومەنى زاناين ئەۋەى خستە پرو كە كۆمەلەك راپۇرتى زانستى لە زاناينى پۇژھەلاتناسى و دەستگا زانستىيەكان ھاتوۋە، ھەموۋيان لەسەر ئەۋ باۋەرەن كە نامەكە لە پلەيىكى بەرزى زانستىدايە، لەبەر ئەۋە لەپاش بەرگىكىردن پىۋىستە چاپ بكى. خاۋەن راپۇرتەكان ئەمانەن:

قەناتی کوردۆ، براگنیس، خالفین، بەشی ئەدەب لە ئامۆژگای پۆژەلاتناسی ئەکادیمیای زانستی مۆسکۆ ئامۆژگای پۆژەلاتناسی ئەکادیمیای زانستی ئازەربەيجان لە باکو". ئەنجومەنەکە کە چاردە کەس بوون بەتیکرای دەنگ پلە ی بەرزى نامەکە دەستنیشان دەکەن و داوا دەکەن ئامۆژگای پۆژەلاتناسی ئەکادیمیای زانستی ئەو نامە یە چاپ بکا". مامۆستا خەزەندەر، هەرچەند دواى تەواکردنى خویندنى زانکۆ لە پروسىا دەبى بە مووچەخۆرى دەولەت، بەلام لەبەرئەوێ خۆى بەملکى کورد دەزانى دەبى ئەزموونەکانى لە نیشتیمانى خۆیدا بەکاربێنى، دەگەریتەو وڵات. ئەدەبى کوردی لەسایەى هەول و تیکۆشانى زانا و هەلکەوتەى وەك، پەفیق حیلەى، برايم ئەحمەد، زەبیحى، هەژار، هیمن، گۆران..... پارێزراوە و گەشەکردنیکى بەرچاوى بەخۆیەو دەبوو. دوکتۆر خەزەندەداریش یەکیک بوو لەو پووناکبیرانەى بەهەستیکى نەتەوایەتى و کوردانەو بەو گەشەکردنى ئەدەب و کەلتورى گەلەکەى ئەو مەیدانەى هەلبژاردوو و سەرکەوتوانە ئەركى پۆشنییریى خۆى بە پێوە بردوو. تیزی دوکتۆراکەى بەهیند وەردەگیرى و ئەنجومەنى زانایانى ئامۆژگای پۆژەلاتناسی سانت پترسبۆرگ بو چاپکردن وەرى دەگرن. خەزەندەر لەلایە پە (١٦٣) ی پۆژگارى من، بەرگى چارەمدا دەنووسى: "چونکە یەکەمین کتیبە بە زمانیکى ئەوروپایى لەبابەت ئەدەبى کوردییەو".

٢٢- مەرف خەزەندەر لە رۆژنامەى کوردستاندا:

خالەمینی شاعیر دەلی: ئەوانەى لەسەر ئەو خاکە کورکن - ئێران و سوریه و عێراق و تورکن، کوردستان لە نیوان چوار وڵاتى ئێران، سوریه، عێراق، تورکییهدا بەناحەق و بەپێى بەرژەوهندیى زلەیزەکانى جیهان، دابەش کراوە و مافى نەتەواییوونى لى زەوت کراوە. کورد وەك هەموو گەلانى دیکەى سەر ئەو گەردە زەوییه مافى سروشتى خۆیەتى بو لە ناوێردنى ئەو سنوورە دەستکردانە هەول بەدن و دەولەتى سەربەخۆیان هەبى. خەزەندەر، لەوکاتەو کە دەستى قەلەمى گرتوو، ئەو هەستە لە مێشکیدا گوراوە، هەم بەکردهو و هەمیش بە نووسین و بیروپرای گشتى لى ئاگادار کردوووەتەو. رۆژنامەوانى بەلای مامۆستاو

زۆر گەرم بوو و هەمیشە هەولێ دەدا لە وتارەکانیدا نەیارانی کورد و کوردستان دەستنیشان بکا. لە پۆژنامەی "کوردستان"ی کوردانی ئێران، سەر بە حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران بوو، کە لە دەرەوەی ولات دەرەچوو، چەند وتاریکی بە بایەخ و دەولەمەند بۆ دەکاتەو. لەبەر گەرمی و تارەکان دەقی و تارەکان دەخەمە پوو کە لە لاپەرە (۱۷۰) ی پۆژگاری من بەرگی چوارەمدا نووسراو: وتاری یەکەم بە ناوی (شار و کوردستانی عێراق) بوو (لە ژمارە ۱۳ی ئاغستۆس ۱۹۶۶) بۆ کرایەو لەو ئێوەم دەرخیستبوو کە شای ئێران نە دۆستی کورد نییە، بەڵکو دۆزمنی هەرە گەورە کوردی کردوو بە دەرەست بۆ چاکەیی خۆی. پێویستە جەڵەوی ئەسپی کورد بە دەست خۆیەو بێ، ئەگینا گران و قورس دەکەوێتەو. وابوو پاش هەشت ساڵ و نیو کارەساتە جەرگەرەکان پوویدا، ئەو هەرەس و پشت شکانی شوێنەو ئەیلولی ۱۹۶۱ بوو. ئەگەرچی خەڵکی پەرمەکی و ساکار "ناشەتال"یان پێ دەگوت، بەلام ئاشی کورد قەت بەتال نابێ، لە دواي هەموو کەوتنێک هەستانەوێک هەیە.

وتاری دووەم، لە پۆژنامەی کوردستاندا بەناوی "گەلی کورد و بزوتنەو" نەتەوايەتی عەرەب" بوو (لە ژمارە ۱۶ی ئەیلولی ۱۹۶۶) بۆ کرایەو. نووسینێکی بێرو پا لە وتارەکاندا ئەو بوو، عەرەبی عێراق بەشیکی لە نەتەوێ عەرەب و کوردی عێراقیش بەشیکی لە نەتەوێ کورد، ئەگەر عەرەب مافی ئەوێ هەبێ یەکیێ عەرەب دروست بکا، واتە هەموو دەولەتە عەرەبیەکان بێن بە دەولەتێک، لەو پۆژگارەدا ئەو دروشمی هەرە دیاری سیاسیان بوو، پێویستە هەموو پارچەکانی کوردستانیش مافی ئەوێان هەبێ یە بگرن و بێن بە دەولەتێک. ئەم قسانە لە سەرەمەدا قورس بوون، هەموو گۆییەکان نەیدەتوانی وەرێانگیرێت. مامۆستا خەزەندار، چوارچێوەی حیزبایەتی بۆ بیری نەتەوايەتی پێ تەسک بوو، پێ وابوو پێویست نییە هەرکەسیکی کە کوردایەتی دەکا دەبێ لەگەڵ رێکخراویکی حیزبیدا خەبات بکا. زۆرن ئەو کەسایەتیە سیاسی و پووناکبیر و پۆژنامەوانانە کە سەر بەخۆن و لە دەرەوێ رێکخراوی سیاسیدا کاری سیاسی دەکەن، بەلام زۆربەي ژيانیان لە پێناو گەشەکردنی ژيانێ کۆمەلگای کوردەواریدا بەخت کردوو و دەرەدەری و ئاوارەییان لەسەر دیو. بەو مانایە نییە کە

حیزبایەتی کردن زەرەر لە کۆمەلگا دەدات مەبەست ئەوەیە کە مرۆڤ لە ھەر پلە و پایە کدا بێ دەتوانی خزمەتی نەتەوەکی بکا و ئەرکی خۆی بەچاکی بەپۆھ بەری. پێکخراوە سیاسییەکان دەوری ئیجابیی خۆیان ھەیە، شتێک نێیە حاشای لی بکری. بەلام، ھەموو شتێک لە چوارچێوەی بەرژەوێندی حیزبەکاندا لێک دەدەنەو. بەداخووە زۆر جاری وا ھەیە لە نێو حیزبەکاندا بەرژەوێندی کۆمەلگا پشت گۆی دەخری، بەتایبەت ئەو کاتە دەبنە بەپۆھبەری حکومەت. بپوانە لە لاپەرە (١٧١)ی پۆژگاری من، بەرگی چوارەمدا دەنووسی: "وتاریکم بەناوی "پێویستی سەرشارانی خوێندکارانی کورد" نووسیوە، لە ژمارە (١٩)ی مارتی ١٩٦٧)ی پۆژنامەی کوردستان بلۆکرایەو، لە وتارەکاندا ئەوێ دەربڕیبوو کۆمەلەی خوێندکاران لقی کورد، نابێ هیچ پارتی و پێکخراو و تاقمێکی سیاسی بیکەن بە ھی خۆیان، چونکە کورد لە ھەموو پارتێک گەرەتەر، نابێ ناکۆکی نێوان پێکخراوانی جیاوازی کورد بێتە ناو کۆمەلەی خوێندکارانەو."

مامۆستا خەزەندەر، گەشت و گوزار و سەفەر و سەردانەکانیشی باری سیاسییان پێوە دیاربوو، چونکە چووبێتە ھەر شارێک، بەر لە ھەموو شتێک وەدوای پێشویانی کورد کەوتوو و ھیچ کەلێن و قوژبێک نەماوە سەری پێدا نەکا و سەرە داوەکان نەباتەو سەریەک. بۆ وێنە کاتێک دەچیتە ئازەربایجان و چاوی بەکوردەکانی ئەو ولاتە دەکەوی، لەگەڵیان کۆ دەبیتەو، باسی ئەدەب و میژووی کورد، ھەرەھا ئەوێ پێوەندی بەکوردەو بێ کۆبوونەوێکانی پێ دەولەمەند دەکا و پوویداوەکان دەخاتە بەر باس و لێکۆڵینەو و جەماوەری لی ئاگادار دەکا و ھەلومەرجی کوردەکانی ناوچەکە لەباری میژووییەو دەگێڕیتەو. لە لاپەرە (٢٣٨)ی پۆژگاری من بەرگی چوارەمدا دەنووسی: "ئەگەر کوردی ئازەربایجان لەسەر یەک ئایین و ئاینزا، موسلمان و شیعی نەبوونایە لەگەڵ ئازەربایجانیان لەوانە بوو پارێزگاری زمانەکی خۆیان بکردایە وەکو کوردی ئەرمنستان و گورجستان و تورکمانستان."

کوردی ئازەربایجان لە ناوچەییکی شاخاوی، ئاو و ھەوا سازگار و بەپیت دەژین، بەدەگمەن بێگانەیان تێدا دەبینری. سنووری جوگرافی ئەم ناوچە کوردەوارییە بەم جۆرە: لە پۆژھەلاتدا ناوچەی قەرەباغ، لە باکوور و پۆژئاوا

کۆماری ئەرمەنستان، لە باشوورد و لاوتی ئێران. ناوچەکە لە پووی جوگرافی و ئابووری و کۆمەڵایەتییهوه . دەکرێ بەچوار بەش: کەلبەجار و لاچین و زەنگەلان. نێوەند یان شارۆچکەن بەناوی ناوچەکانهوه بەسەرێههکهوه لە پەنجا گوندی گەرەو بچووک زیاتر دەگرته بهر. ئیستا فلادیمیر لینین لەژياندا بوو، لە سالی (١٩٢٣) بەشیوهییکێ پرەسمی ئەم ناوچە کوردییانە ی کرد بە هەرییمیکێ سەرێههخۆی نەتەوهیی و ناونا "قەزای کوردستان". پایتەختی شارۆچکە ی لاچین بوو.

نووسین لەسەر دەورو زەمانیکدا بێ، گرنگی و بایههخی خۆی ههیه و وهک میژوو حیسابی لەسەر دەکرێ، ههروهها بۆ بهره ی داهاتووش دەبیته بهلگه ی زیندوو بوونی ئەو زمانه ی پێی دەنووسرێ. نووسین به زمانی بیگانهش له واقعیدا هه ر خزمه ته به زمانی کورد و دهسه لات و دهوڵه مه ندیی ئەو زمانه ده رده خا. دوکتۆر خەزەندار، کتیی "کورتە میژووی ئەدەبی کوردی تازە" به زمانی پووسی بڵاو ده کاته وه و له لاپه ره (٢٥١) ی پۆژگاری من، به رگی چواره مدا ده نووسی: کتیی "کورتە میژووی ئەدەبی کوردی تازە" به زمانی پووسی له ناو کۆمه لی پۆژه لاتناسان ده نگی دایه وه. پۆژنامه و کۆواره کانی پووسی و کوردی و ئەرمه نی و گورجی و ئازەربایجانی له سه ریان نووسی. ئازانس (تاس) و (ئەرمینیا پریس) به پووسی و ئەرمه نی هه والی ده رچوونیان بڵاو کرده وه. ئامۆژگای خۆمان له سان پترسبۆرگ بۆ سالی (١٩٤٧) پاداشتی بۆ سێ کتیب ته رخان بوو. پاداشتی یه که م کتیبه که ی من وه ری گرت."

١٣٩٢/٤/٢٤

القسم العربي

تعليمات النشر في مجلة الأكاديمية الكردية

- ١- مجلة الأكاديمية الكردية، مجلة فصلية تعني نشر البحوث العلمية عن الكرد وكوردستان. يجب أن تكون البحوث المرسلة الى المجلة مستوفاة لشروط البحث العلمي وتخضع للتقييم العلمي من قبل المتخصصين. من الضروري أن يتضمن البحث دراسة مشكلة علمية محددة ويتضمن أفكارا وتحليلات جديدة ولا يكون منشورا أو مقبولا للنشر في أية مجلة أخرى.
- ٢- لغة النشر الأساسية في المجلة هي اللغة الكردية، ولأمانع من نشر بحوث علمية تخص الكرد وكوردستان باللغتين العربية أو الإنجليزية.
- ٣- يكتب عنوان البحث وإسم الباحث ومركز عمله، ومرتبته العلمية ووظيفته على الصفحة الأولى من البحث.
- ٤- من الضروري أن يلحق البحث بملخص باللغتين الأخرين، على ألا تزيد كلماته عن ١٥٠ كلمة ويوضح فيها الكاتب أهمية البحث والنتائج الأساسية التي توصل إليها.
- ٥- يعد البحث مقبولا للنشر ويزود الباحث بقرار هيئة التحرير بقبوله بعد تقييمه إيجابيا من قبل الخبراء والمحكمين المتخصصين.
- ما ينشر في المجلة يعبر عن وجهة نظر الباحث، وليس بالضرورة تعبيراً عن وجهة نظر المجلة.
- ٦- تحتفظ هيئة التحرير بحقها في أن تحذف أو تعيد صياغة بعض الألفاظ والتعابير، بما يتلائم مع أسلوبها في النشر، مع مراعاة الحفاظ على الفكرة الأصلية دون المساس بها.
- ٧- يعتمد المنهج العلمي المعمول به في إختيار عنوان البحث ودراسته وأسلوب ترتيب المصادر والهوامش وإقتباس النصوص، وتعتذر هيئة التحرير عن نشر أية دراسة تهمل هذه الجوانب .
- ٨- حين يكون البحث تحقيقاً لمخطوطة تتبع القواعد والمناهج العلمية المعمول بها في هذا المجال، وترفق البحث بست صفحات من المخطوطة.

- ٩- يرسل البحث بثلاث نسخ ورقية على (A٤) وعلى قرص مدمج (CD)، على أن لا يزيد عدد الصفحات الكلية للبحث عن (٢٥) صفحة بضمنها الأشكال والجداول وقائمة المصادر. يفضل أن يكتب البحث بالحروف (١٥) Ali-A-Sahifa .
- ١٠- في حالة كون الموضوع مترجماً، من الضروري ان يكون ذا صلة بأحد جوانب الثقافة الكردية (الأدب، اللغة، التاريخ... الخ). ومن الضرورة بمكان أن يكون مترجماً من اللغة الأصلية مع إرفاق النص الأصلي للموضوع المترجم.
- ١١- تخصص مجلة الأكاديمية الكردية عدداً من صفحاتها لعرض وتقييم الكتب الصادرة باللغة الكردية او اللغات الأخرى عن الكرد والثقافة الكردية مع مراعاة المنهج العلمي المتبع في هذا المجال.

بحث في حرب الأسماء

"الكوردي نموذجاً"

إبراهيم محمود

مركز الأبحاث العلمية والدراسات الكوردية

جامعة دهوك

مقدمة:

قبل أكثر من أربعة عقود زمنية، كتب الشاعر العربي الفلسطيني الراحل محمود درويش، وكان شاعر المقاومة الفلسطينية، كتب قصيدة ذاع صيتها، وصارت من أثرياته الشعرية المقاومة، وهي (سجّل أنا عربي)، وعندما كان في فلسطين المحتلة، أقتطف منها هذه المقاطع:

سجّل

أنا عربي

ورقم بطاقتي خمسون ألف

وأطفالي ثمانية

وتاسعهم سيأتي بعد صيف

فهل تغضب

سجل

أنا عربي

وأعمل مع رفاق الكدح في محجر

وأطفالي ثمانية

أسلّ لهم رغيف الخبز

والأثواب والدفتر

من الصخر

سجل

أنا عربي
اسمٌ بلا لقبٍ
جذوري
قبل ميلاد الزمان رستُ
وقبل تفتح الحقبِ
أنا اسمٌ بلا لقبٍ
سجل
أنا عربي
ولون الشعر فحْمِيٌّ
ولون العين بنيٌّ
وميزاتي: على رأسي عقالٌ فوق كوفيهِ
وعنواني: أنا من قريةٍ عزلاء... منسيّة
شوارعها بلا أسماء
سجل أنا عربي
سلبتُ كروم أجدادي
وأرضاً كنت أفلحها
أنا وجميع أولادي
ولم تترك لنا ولكل أحفادي
سوى هذي الصخور... فهل ستأخذها حكومتكم كما قبلا
إذن
سجل برأس الصفحة الأولى
أنا لا أكره الناسَ
ولا أسطو على أحدٍ
ولكني إذا ما جعتُ
أكل لحم مغتصبي
حذار حذارٍ من جوعي
ومن غضبي "١١"

هذه القصيدة اعتمدها درويش حينها لمواجهة مغتصب أرضه ووطنه، وحتى اسمه، فكانت مجابهته لعدوه الاسرائيلي بالطريقة هذه، وكأنني به كان يعرف بنفسه خلاف تصور عدوه، كأنني به كان يريد لفت نظره إلى أنه مختلف عنه وعن الآخرين، ولكن العلامة الفارقة فيه، كغيره، من عامة البشر: إنسانيته.

القصيدة التي أوردتها في غالبيتها تقرير عن واقع حال، لسوء الأحوال، إنه سعي إلى رفع الضيم عنه، ليس هذا فحسب، إنما هي تعرية لممارسات الآخر: العدو بحق وحق ممتلكاته وأناسه وأهله وعائلته. إنه وضع تضادي تماماً: مظلومية الممثل في القصيدة، وظلم الآخر.

وما هو ممكن الأخذ به هنا أيضاً هو أن القصيدة هذه ما كان لها أن تبصر النور وتذاع عبر ألسنة عامة الشعب في فلسطين وخارجاً، إلا لأن سيل التعدي والإكراه للعدو قد بلغ الزبي، كما يقال، فنحن هنا في الحالة هذه إزاء دخول الشاعر وهو يتمثل شعبه بالكامل في حرب الأسماء مع عدوه، لأن الاسم في أصل تكوينه تمييز ذات.

دون الدخول في لعبة الاستطراد، أجد أنه في حال شطب مفردة واحدة فقط، وليس سواها، في المجمل، وأعني بها كلمة "عربي" وهي الدالة على الانتماء القومي، وإحلال الكوردي محلها، لما تغير شيء، من جهة الدلالة، لا ربما وجدنا أنفسنا إزاء مفارقة مؤلمة حتى الآن، وهي أن اسرائيل كانت تعترف بالعربي باعتباره إنساناً له وجود، بغض النظر عن ممارساتها التعسفية ضده، وها هي الآن تعترف به داخل كيان سياسي بغض النظر أيضاً عن طبيعة الكيان، المهم، هو أنه كيان يعنيه لغة وإدارة حكمة وعلماء... لكن الوضع مختلف بأكثر من معنى بالنسبة للكوردي على الصعد كافة، حتى إذا مثلنا الجاري في إقليم كردستان العراق أمامنا، بزعم أنه يمثل حضوراً كياناً سياسياً واجتماعياً وثقافياً للكورد، إذ السؤال لا يتعلق بوجود هذا الإقليم على مستوى المكاشفة الحسية، إنما من منطلق الاعتراف المحيطي العربي الفعلي، دونما وجود ضغوط أو ضمانات دولية معينة، أي قوة ما، وهي تبقى على هذا النوع من الحضور، وذلك يشمل الموقف الفارسي والتركي، في ثالث يعتبر الاسم الكوردي "تابو: محظراً" يجب التحفظ عليه.

القصيدة التي تتضمن الكوردي سالفاً، تكاد تمثل اعترافاً بواقع أليم في وسط جغرافي امبراطوري، وفي تواريخ لغات متداخلة، بدا الكوردي حالة النشاز الاسمية، وفي المضمار العربي وعبر حالة معاشية، رغم التعايش الجغرافي والاجتماعي والثقافي، لا أعتقد أن الكوردي كأسم حتى اللحظة أُعطيَ استحقاقاً بأن يتكلم وأن يكتب وأن تكون انتقالاته التي تعنيه وعلاقاته مع العالم دونما وصاية معينة تؤطره ! ربما، إزاء هذا التصدع في العلاقة وتوترها وبث الشكوك وتفعيلها هنا وهناك بصده كان هذا البحث الذي يتعرض للاسم من زوايا مختلفة تضيئه مفهوماً وحامل علاقات!

الاسم والسلطة:

لماذا هذا الاهتمام بالاسم؟ ما الذي يوفره لنا الاسم كقيمة اعتبارية ورضية للذات لنتراح إليه؟ أي سلطة يتضمنها الاسم؟ وما الذي يبقيه في الواجهة وإن لم يُشر إليه حرفياً؟

لعل أهم ما يمكن التعرف إليه بصدد الاسم، هو أنه يقتصر على الإنسان، إذ عدا اعتباره عن أنه يحمل اسماً يميزه عن غيره من الكائنات والجمادات، أي هو نفسه ذو اسم ثابت، كما نقول عن نبات ما بأنه عشب معين، أو شجرة، وتحديدًا "شجرة لوز أو تفاح"، وتحديد الحيوان بأنه قرد أو حجل أو سمك، وحتى الجماد وما يكونه حجراً أو صخرة أو تراباً... الخ، ويعني ذلك أنه الوحيد المميز عن بقية الكائنات في الكون، وهو من خلال اسمه جرى تصنيفه وتنسيبه لاحقاً إلى جماعة معينة، أو حتى طائفة معينة، وإن ذهبنا بعيداً، لكان في وسعنا التوقف عند حقيقة الأسماء التي ظهر بها آدم وهو بتوجيه رباني يتعرف إلى كل ما هو موجود في الكون من موجودات، ومن خلال محيطه طبعاً، أي باعتبارها تحمل أسماء لتكون مدرجة أمامه ويتعامل معها بأسمائها، من هنا يمكن القول بأن ما يتعلق بلغات بابل، أو "بلبله اللغات" إنما كان ذلك مترتباً على تصور اعتباري لتصنيف البشر وتحويلهم إلى جماعات وأمم ليأتي التعارف المختلف تالياً، أي لتكون اللغات علامات تعارفها فيما بينها وتميزها أيضاً، وأن الذي ابتدأ به آدم بتوجيه رباني سالف، كان يشير

إلى خاصية الاسم وبأي لغة يكونها أو يعرف بها، وليكون هذا المشهد التطويبي للكون ولتاريخ اللغات حافظاً مؤثراً في تحرّي هذا الجانب المعقد والمثير^{٢٥}.

وراء اكتساب الاسم اكتشاف لمكانة لا تخفى، تصل بصاحب الاسم، حيث إن كل اسم يتحرك في مضممار معين، وبسبب معينة، ليس من جهة العلاقات الاجتماعية والثقافية فقط، وإنما كذلك من ناحية رمزه ومن يكونه من خلاله موقعاً وأكثر من ذلك أحياناً.

الاسم يمارس فرزاً وتفريقاً بين من يحمله وما لا يدخل في خانته، لحظة التشديد على أنه يخص الكائن العاقل، ومن هنا فإن "مَنْ" تكون أداة اعتبارية للإنسان باعتباره ناطقاً، والحيوان مستبعد عنها، حيث يُسبق بـ "ما" لغير العاقل اصطلاحاً، ومن جهة أخرى، يكون الاسم معزّزاً لموقع صاحبه حتى بين الذين يتكلمون ذات الكلمة التي يتكلم بها هو.

يعني ذلك أن الاسم ملصق بالشخص. إنه وسمه لأنه لا يمنح له لحظة الولادة لينادي به فحسب، وإنما ليكون مدرّكاً بأوصافه أو علامته الفارقة، ويسهل الوصول إليه عبر المسمى بـ "العنوان".

يعني ذلك أن الاسم وسم، والوسم داخل في بنية الكائن العضوية، كنوع من الإشهار والتشهير، كعلامة خارجية، ورسم أيضاً لأنه يركّز عليه من خلال سلسلة أسماء تصله بنسبته وهو نفسه جامع اسمي، وقد ينتقل إلى الوشم كتثبيت عضوي لا مهرب منه، ويتأتى هذا بالمفردتين Nom – Name في بالانكليزية في الأولى، وبالفرنسية في الحالة الثانية، مقابل الاسم بالعربية.

وهو ما يقربنا من الطابع القانوني أي "الناموس" أو "العرف" أحياناً، وكأن الاسم قانون الشخص الذي يقودنا إليه وعرفه الذي يعتاد عليه، ولا يستطيع التهرب منه، ومن حقه أن يكون حاملاً له، ومن خلاله يكون التعامل معه.

"Nav" الاسم الكوردي بتكوين حروفه مما يخص نظيره في الانكليزية أو الفرنسية كمثال له، "ناف"، كما يمكن تثبيته كتابةً، والذي يقترب مما ثبتناه أجنبياً سالفاً ويتداخل معهما تاريخياً.

لكن الجدير بالقول هنا، هو الاسم بالكوردية والذي يمدُّنا بمعرفة نافذة لها دلالتها في هذا السياق، وهو يعني في الوقت ذاته "صاحب شهرة، أو ذبوع الصيت"،

وهذا الجمع داخل الكلمة الواحدة بين معنيين، يستوقفنا ليس من باب تحري أثره فقط، وإنما من جهة جانبه التركيبي، كما لو أنه يقول لنا بجلاء: من ليس له اسم لا يمكنه أن يندرج في خانة البشر، أو عبر حمل اسم معين، يمكن لأحدهم أن ينال حظوة أو يشتهر.

على هذا المستوى اللغوي المحدود، يبدو الاسم ذا تعددية دلالية، ومتجاوزاً لحدود المرئي، في اللحظة التي يمكنني متابعة أثر هذا الرابط الدلالي "وهذا ما سنفعله، لخطورة موقعه تاريخياً"، وكيف أنه لا يرفدنا بدفق معلوماتي: ميداني، أو إحصائي، أو رمزي فحسب، وإنما يعرضنا للكثير من الصدمات التي تخص الرهانات المبنية عليه، بوصفه خطاباً مكثفاً له سلطته الدنيوية وحتى الأخروية بمعيرة الذين يحتفظون بالكثير من الوقائع والأمثولات التي يعتبرون إدارة الاسم مدخلاً لتفهم نظم اجتماعية وسياسية وأخلاقية كاملة، وأن التصرف بالاسم: تحويراً وتغييراً داخل في ماراتون حرب الأسماء بعمق !

عن الاسم ومجروراته البلاغية:

ما الذي استثناه الاسم بعيداً عما يعنينا في مجرى الاسم هذا ومن يحمله ومن يشرف عليه ويقيده؟

هل من براءة ذمة معينة لهؤلاء الذين سعوا منذ القدم للتقدم عبر اسم دون آخر للتعريف بأنفسهم؟

إن ذلك يبقينا في الدائرة العظمى للغات الكبرى المصنفة والذين أسهموا في تصنيفها، ووفق أي مبدأ تاريخي أو قيمي أو مسحي: انتروبولوجي جرى الاهتمام بها ولأي جهة؟ ذلك يعيدنا إلى حقيقة اللغة وعدم انفصالها عما يتحدث بها أو يتكلمها والخاصية الكمية والنوعية له، طالما أن وضع اللغة أو تعييدها ومن ثم نشرها، لا يمكن أن يتم إلا انطلاقاً من مجموعة من المقومات التي تمنحها بقاءً ومن ثم رواجاً أو إقبالاً عليها من قبل الناطقين بها ومن هم خارج مضمارها، إذ تراعى السياسة اللازمة هنا بدقة.

فالافصاح عن اسم بعيد، أشبه بتهجئة شيفرته "كوده" وتحديد موقعه على الصعيد اللغوي، ومن ثم يكون من الاستحالة بمكان البحث في الاسم وفاعله الذوقي والجمالي والثقافي دون القوة الداعمة له لغوياً.

هذا المد اللغوي ومكاشفة أصوله يمضيان بنا القهقري إلى البدايات الأولى للبشرية، وهي تمثل شبكة واسعة من التشكيلات الميثولوجية والخرافية والدينية والتاريخية، وأحياناً في خلطة يصعب عبرها حتى على المتخصصين في تاريخ اللغات الوصول إلى نتيجة ذات ضرب من اليقين العلمي، جرّاء التركيب المعقد لها، ليكون بالمقابل ذلك التباري الساخن بين وجهات نظر ومراهنى أصول مفترضة، ومموليها كذلك، لطرح ما هو يقيني استجابة لدعوات أو نداءات أو مصالح قائمة تخدم هذه الجهة أو تلك، ومنها "لغات الفردوس"، أي بدءاً من الماضي "العلوي" للبشرية حيث كانت البراءة المحروسة من جانب القدرة الإلهية، دون أن نغفل هنا البتة عن التنافس اللغوي بين علماء اللغات أو فقهاء، وتسريبات الإيديولوجيا في طروحاتهم. حول هذا الجانب الرحب والشديد الوعورة والخطر بامتياز، بأكثر من معنى يقول "أولندر" (ما تراها تكون اللغة المتداولة في حديقة الفردوس؟ وكيف لنا أن نعرف ما إذا كان الله وأدم وحواء والحية قد تكلموا العبرية أم سواها من اللغات كالفلانكية أو الفرنسية أو السويدية؟ بل أين تُراه يكون موقع عدن؟ أعلى ضفاف نهر الغانج غرباً أم بمحاذاة نهر الفرات شرقاً؟) "٣٣".

هذا التدشين الموغل في التاريخ وإن تجاوز حدود التاريخ من جهة المفهوم، بدا وكأنه ضرورة لازمة لتتخذ اللغة أي لغة أكثر من مسار في طريقة تبلورها أو تكوينها وانتظامها في حروف وكلمات وأداءات، وليكون للمتخيل اللغوي أكثر من مدخل، لتخفيف ثقل السلطوي، كما لو أن القوة الداعمة لبقاء لغة ما أو إزاحتها أو الدفع بها إلى الانضواء تحت جناح لغة أكثر مضاء قوة، لا مجال للبحث فيها، لحظة النظر في سيرورة تاريخ لغات لا يمكنها إخفاء ذلك الشد والجذب العنيفين في ثباتها النسبي وانتشارها، ومن ثم لنشهد وراء هذا الحضور والغياب للغة دون أخرى أكثر من لعبة تمثيل مروعة بحق لغات أخرى كما لو أن المعتمد من ناحيتها لا صلة له إطلاقاً بالعنف المستثمر في نطاقها، وحيث إن الأكثر بداهة في بنية اللغات التي تساق عالمياً، هي حقيقة هذا العنف، وما يُستجد على صعيد التنافس، وتلك الرغبة المستدامة التي تقدّم كل لغة تطرح نفسها أكثر من سواها باعتبارها أصل اللغات، وهذا يذكرنا بقول أحدهم، وهو أن (التعدد اللغوي أصل النزاع) "٣٤"، ولكنه التعدد الذي يحافظ على كم محدود على حساب كم أكبر مضى به.

يعني ذلك أن في بنية تشكيل اللغات ثمة ما يطل بنا على عالم من متعهدي العنف وقياديه ومجدييه، حيث إن الحديث عن أي لغة لا يمكن أن ينفصل عن التفافات أو اتفاقات وتحالفات، أو مناورات سرّية وعلنية، وفي كل مستجد تبرز لغات باعتبارها منذورة لصراع يتهدها في وجودها، كحال الكوردية وغيرها من اللغات نظيرتها.

يحولنا مفهوم "التعدد اللغوي" ليس إلى طمأنة الذات كما هو ظاهر العبارة، إنما إلى المقلق للذات، وذلك ما يردنا من تاريخ اللغات الفعلي ومغذياتها الاجتماعية والسياسية والثقافية وحتى الدينية عملياً، بحيث إنه لا يسعنا أحياناً إلا أن نقف مشدودي الأعصاب ومشدوهين من المفارقة القائمة بين ما يُفصح عنه كما لو أن الجاري لا يجوز الطعن في أصول تكوينه، وما يعايش - طبعاً - في عمق الحراك اللغوي وهو أكثر من خاصيته اللغوية المجردة، لحظة التعبير عن هذا "الفائض العنفي" المتمثل في تاريخ كل لغة تضفي على وجودها مثلية نشوء وتنامٍ وذيوع صوت، وما في العملية من سعي إلى تعمية النفس، ومن ثم التكتّم على الجانب الحي من تاريخ مقروء من خلالها، عبر حالات سيطرة واحتواء و ثم مخاتلات كلامية وتجميل واجهة اللغة بالذات، وما في ذلك من تباعد بين النظري والعملي، بين الخيال والواقع، أو بين العقلي: المجرد والتطبيقي... الخ.

كما قلنا، لا تفارق اللغات ألسنتها، والألسنة تعلم بمواقعها التاريخية، وهي تعرّف بأهلها زماناً ومكاناً، عدداً وعدة، فتضيق الأمكنة أو تتسع تحت وطأتها، أو انطلاقاً منها، إذ رغم كل ما يقال عن كونها حيادية واقعاً، أي من جهة النظر إليها خارجياً، أي بوصفها لغات تسمح لأي كان في أن يتعلمها ويقيم علاقات مع الناطقين بها، لأنها ليست مجردة من أسماء الذين ترتد إليهم أصولاً، رغم كل ذلك، لا تكون في حالة من الحيادية إطلاقاً، طالما أنها تتقدم بتاريخها ومجتمعها وأدبها وسياسة الناطقين الأول بها، لحظة تحرّي بنيتها الاجتماعية والأخلاقية والجمالية، لتكون لدينا ثمناً لغة ترشح عنفاً في زمن معلوم أكثر أو أقل من أخرى، أو تحتفظ بهذا العنف لأمد معلوم، أو تخضع لعنف لغة مجاورة أو قادمة من مكان آخر، كما لو أن اللغات تتقاتل أو تتصارع، ولكنها الأسماء التي تمثلها أو تتمثلها. إنها - واقعاً - أنفاس الشعوب والأمم والجماعات، آمالها وآمالها، وهي لا تثبت على حال، وفي كل

معايشة لغوية، يسهل تلمس الفارق بين لغة تنمطى في المكان سعيدة بحصيلتها من الكلمات والعناوين التي تشهر تفوقها، وحتى سطوتها، مقابل لغة أو أكثر، تكون دون قوتها في التنفس والانتشار، إنما تهتمش باسم قوة سلطوية، وهذا هو شأن الواقع الفعلي لتاريخ اللغات، وطريقة تقصّي الأسماء داخل اللغات وأساليب بقائها ومن يحرسها ويبقيها.

إذاً في قلب التعدد ثمة وهم كبير يخص مفهوم "التعدد" كما لو أنه تشاركي، أي مساواتي، ولكنه التعدد الذي يعلمنا بما هو مؤلم، ناحية تحركات الاسم الواحد وكيف يتقرر مصيراً، وهو اسم كائن، وهذا لا ينفصل عن جغرافيا وتاريخ يعنيه، بمعنى أن (العالم المتعدد اللغات منذ بداياته ساحة لصراع سيمي محتم بسبب هذا التعدد اللغوي، وساحة للتوتر الدائم بين ما هو منحصر وما هو منتشر، بين لغة المنزل ولغة الغذاء، بين لغات السلطة ولغات الأقلية).^{٢٧}

في عبارتي "لغات السلطة" و "لغات الأقلية" تبرز حدود الفصل والوصل جلية بين من يُعذّبون بلغاتهم، ومن ينتشون بلغاتهم، استناداً إلى وازع القوة المسماة في بشر معينين وخطاب قوة يشرّع لعنف يمارس على لغة أخرى، حيث توجد قوة أعجز عن أن تقاوم تلك المتحكمة بها، كما لو أن "لغات السلطة" هي لغات مسماة في بشر معينين على بيّنة معينة مما هم فيه وعليه من تمثل قوة، سلطة أسماء تقرر مصير أسماء طبعاً، كما لو أن "لغات الأقلية" في الحالة هذه غير معنية بلغات السلطة، لأن البحث في السلطة ليس أكثر من النظر في قواها الحية على الأرض، في سلطاتها التشريعية والتنفيذية والقضائية، وكيف تعتمد إلى التعامل مع مواطنيها وتوجههم، وطريقة إدارة الحكم، وإصدار الأوامر أو تنفيذ التعليمات تجاه مستجدات معينة، ومفهوم "المواطنة" في واعية ممثلي السلطة، وهذه تكون مرئية عبر أجهزتها المختلفة بالتأكيد، بقدر ما تعمق في الداخل، باللامرئي فيها، وهي تعرّف بمناقبتها، بمعنى، أن أكثر السلطات عتواً في الزمان والمكان، تسعى جاهدة إلى إضفاء مسحة من الأخلاقية الفريدة من نوعها، أو على الأقل، من الفضائية التي تعتم على حقيقتها المعاشة على أرض الواقع، لتكون "لغات الأقلية" بمثابة الطريدة المادية والمعنوية لها، باعتبارها غير مالكة للسلطة الحاملة لها، والضامنة لصعودها إلى الأعلى، وكأن مجرد تهجئة "الأقلية" حتى تتراءى العمارة المترججة بأساساتها

القابلة للتداعي في أي لحظة، نظراً لوجود ما يجعلها في هذا السياق، كون الأقلية لا تُمنح في لغاتها المجال المناسب لتعيش حياتها وتكتسب القيمة الفعلية في البقاء والاعتناء عبر المتغيرات، حيث تنعدم السلطة الممثلة لها، وباعتبارها أقلية، فهي إذاً تكون محكومة بهيمنة أو سيطرة لغات أخرى موسومة بالأكثرية، وهنا يجوز الحديث عن ذيوع الاسم أو انحساره.

في هذا المقام المشهود له بالتدافع اللغوي وتصادم ألسنته، يمكن ملاحظة ما يلي:

كيفية ولادة الاسم الواحد وما يعطى من اهتمام أو قيمة أو معنى.
كيفية رعاية الاسم وإضاءته من الداخل أو التعطيم عليه.
كيفية استمرار الاسم وما الذي يسمح له بذلك، أو انطوائه على اسمه.
كيفية العودة إلى الاسم أو استعادته لأمر ما، وهو في وفرة معانيه، أو التخوف من ذكره والحذر منه، ومن خلال الفرز بين معناه ومبناه عبر سياسات لغوية في الصميم.

وفقاً لهذا التصور يبدو أننا إزاء شبكة خطوط معقدة من العلاقات الاجتماعية والسياسية والدينية، وما الذي يتحرك في سياقها من وعي تعبوي يبرز الشيء باسمه الفعلي في الواقع، ويقدم الاسم على المسمى، وهذا هو عين المتفعل بأكثر من معنى في مهب ريح التاريخ العائد إلى اشتباكات الأنساب ومن هم الذين سخروا لها العدد والعدة، وشددوا على أهميتها كنوع من الطقوسية الصارمة في منحها التعبدية، ربما تيمناً بالأثر الديني السماوي الأول في خانة الثالوث الديني المتعارف عليه لدينا "التوراة" واقتداء بما كرونولوجي "زمني" يخص تراتبيات أصول البشرية في "سفر التكوين" ومفارقات التسميات وكيفية التفريق بين الشعوب والأمم أو الأجناس البشرية، حتى في استهوائيات المؤرخ العربي الإسلامي بفتنة المتسلسل أسمائياً في حمى السفر المذكور، وإمكان تحويله ليتناسب وجاذبية الأسماء من منظور لغة واحدة هي العربية بمظلتها الإسلامية، وكيفية التصريف بأصول الشعوب والأمم البعيدة عن الأعين أو المستبعدة رغيباً أيضاً أحياناً، إنما من خلال الروايات المتواترة والموضوعة أو المسرودة في ضوء المتداول والموجه ثقافياً وتلك المزالق التي لم يتنبه المؤرخ لها، أو مأخوذ بها، وهو بين رعي لمنظومة المعلومات والأفكار

المستقاة في وسطه، وسعي إلى تسطيرها على الورق، وفي الوقت نفسه ما في ذلك من نعي ضمنني لمن جانبه الحظ في تضئيل الشأن، وأعتقد هنا بنوع من الجزم، أن الكوردي كأسم اثني وثقافي وجغرافي وتاريخي كان في المتن من هذا الإجراء^٦.

في حرب الأسماء تفارق الأمكنة صورها الطبيعية، كما أن الطبيعة هذه تكون مقررة من خلال ما هو مدون عنها من خلال الذين رأوها ليس بعين يقينهم إنما بعلمهم المعتاد، وتحمل رموزاً وعلامات، بقدر ما يجري تلوينها عبر خطوط طول وعرض وإحداثيات، ووسط هذه التقسيمات الموضوعية يتوزع البشر أو المقيمون في المكان الجغرافي، وهم طوع رغبة الجغرافي أو الرحالة أو المرسل أو الموفد من قبل هذه الجهة أو تلك، أو أحياناً "وهذه حالة نادرة بالنسبة للعصور القديمة حتى مطلع العصر الحديث"، بوازع ذاتي بنية الاكتشاف، وما يعنيه الاكتشاف من تضليل أو تعمية لأصل الشيء الموصوف، كما لو أن المكشَف هو في عهدة المكتشف، وأن الكشف لهو بمثابة تاريخ ولادة المعطى اسماً أو لقباً، وهو ذاته اسم إلا أنه لعب بالاسم وإزاحة لحقيقته استجابة لرغبة أو هوى القائم ومن يمول رحلته أو يدعمه.

تصبح لغة المكان معرضة لمجابهة خارجية عبر الناطقين بها، وكأن ثمة إجهازاً عليها بصورة ما، إنما هو أشبه بدفنها أو زعزعة أصولها، من خلال الناطقين بها عبر حروب حدودية أو تسللية "خفية" أو تهديدات وفرض شروط، ليكون مجرد الحديث باللغة بمثابة الاستمرار في التمايز، وهذا يقودنا إلى إمكانية توجيه الأنظار إلى الجهات كافة، وتقليب المشكل "ويا له من متضمن عقد!" على وجوه شتى، ليس حباً في الاكتشاف "بالمعنى المعرفي فقط"، وإنما لمقاربة مآسي هذا العنف المركز على اللغة عبر فرض شروط أو إبراز القوى التي تتهدد المستبد به وهو يلود بلغته، تعبيراً مأسوياً: بأن المستبد به ما عليه إلا أن يصبح في عهدة المستبد به، وأن "فطامه" السياسي من "ثدي" لغته الأم، ليس بغرض انتقاله إلى دائرة حياة أوسع، وإنما لتطعيمه حليباً آخر يشده إلى جسد سياسي يسعى إلى تغييره تبعاً لدرجة القوة الممارسة أو العنف الضاغط، وما التلويح بحرب الأسماء إلا البرهان على خطورة اللغة في حياة المرء، أي حين تكون دالة عليه في ميزته الاثنية، وحين تكون قاتلة وهو لا ينطق إلا بها، ونزعها منه، أو إبعادها عنه إدخال له في وضع "تبهم"، وعليه تعلم لغة الإشارات والخضوع لتوجيهات المسيطر عليه.

باختصار، ربما يسهل القول بأن البحث في مصير لغة أو حياتها وهي تعيش تحت وصاية لغة أو أكثر من لغة أخرى، إنما هو الانتقال فوراً إلى الجاري تصريفه بالنسبة لهذه اللغة وهي تحمل علاماتها الفارقة من خلال اللغة أو اللغات الأخرى، أي كيف يمكن النظر إليها أو تقدير كينونتها كهُوية بالمعنى السياسي، وهي تعيش حياتها اليومية وتعبّر عن حقيقة وجودها، وتتنقل بين الأزمنة، وفق حسابات موضوعها لها، وهذا يعني في الحال: النظر إليها باعتبارها محتواة في عهدة سواها لا تحمل لها وداً أو تقيم حساباً أو وزناً، طالما أنها لا تتمتع بوصفها لغة من خلال الناطقين بها حيث إن هؤلاء لا يمكنهم التعبير عن أنفسهم بالتأكيد في خطاباتهم اليومية والثقافية وعلى صعيد تمثيلهم المختلف للعالم دون مراجعة لأحد ما كأبوة مستعارة، أعني بها أبوة مقحمة لحرمتها، بالمفهوم الأخلاقي، وهذا يعني اختزال الاسم، كما هو الحال مع خاصية لا تخفى على أحد من المعنيين بجغرافيا الأمم "كوردستان"، إذ يعني تقاسم كوردستان السيطرة على اللغة التي تحملها، مثلما أن الاحتواء الجغرافي يعني الابتلاء التاريخي بهذا التجريد من تاريخ الهوية، عبر حالة الإنكار والتنكر التاريخيين في ضوء هذا الاستلاب الجغرافي المزمّن واللامح ومحو الاسم الدال "كوردستان"، وهذا هو التمهيد المفجع والمفزع الأكثر إحالة إلى الحيلولة دون السماح بجلاء اللغة الواحدة والاسم المسجّل بتصرف هذه اللغة.

نعم، لا يعني المحو الجغرافي سوى السطو التاريخي، وأن السطو التاريخي يتداخل مع الأول، ويحيل الكوردي كنسب جغرافي إلى ملحق بالمقسّم له جغرافياً وما يترتب عليه من بعثرة لشخصيته، أي عدم الاعتراف بالكوردي، كما لو أن الفاعل يقول بملء فمه: كيف يقول الكوردي عن نفسه أنا كوردي، وليس لديه المكان الحامل لاسمه والمصادق عليه؟ كما لو أنه يعترف بـ "فعلته" كابتزاز تاريخي، وهو ما يحاول الكوردي مجابهته، أي تأكيد الوجود الجغرافي كاستحقاق تاريخي له لوقعة اسمه عملياً^٧.

هذا يؤدي إلى متابعة واقعية الاسم "الكوردي" كنموذج بحثي هنا، من خلال عدة محاور:

أولاً- محور تغيير الاسم الجغرافي:

لعل هذا المحور يعتبر في قائمة المحاور التي تبطش بالجغرافيا القومية الدالة على تواجد شعب لغة وثقافة. أن يصار إلى إلغاء الاسم القديم، كما يُسمى كإجراء تعسفي استعماري ومن موقع كونه احتلالاً كحال التعامل مع "كوردستان"، ليس أكثر من إحالة الكوردي كأسم اثني وله لغته وتمايزه المورفولوجي كما هو الوارد في كتابات المعنيين به، والمحال إليهم في الهامش، ليس أكثر من اقتحام الأرض على أنها متاع مشتهى أو غنيمة، أو بالمنطق الحياوي: فريسة يجري اصطيادها والتهاهما واختفاؤها عن الأنظار، فيكون أي حديث عن الاسم: المكان حديث خرافة أو ما شابه، كما هو مقتسم الاسم الجغرافي في مكونه الرباعي، على الأقل منذ قرابة قرن كامل إثر الحرب العالمية الأولى. لا تغيب التفاصيل فقط جهة النظر الكامل في الجهات الأصلية "فهذه تغيب تحت وطأة الاقتسام المؤرخ له سياسياً"، بقدر ما يصبح البحث في الاسم صعوداً بعنف طويت صفحته داخل الجهة المسيطرة، وعملاً تخريبياً ومناوئاً موجهاً إلى الدولة التي دخلت في شراكة التقسيم، إلى درجة أن الكوردي لا يعود يُنظر في أمره إلا بصفته الداخل في ضيافة الآخر وحمايته وتحت رعايته، لتكون حياته بالذات مئة مسجلة عليه وإرغامه على تقبلها هكذا.

لا تعود الحجج والوقائع والأمثلة التاريخية العينية والوثائق الداخلة على خلاف القائم بمفيدة، بل تصبح في عُرف متقاسم كوردستان بلبلية وتخريباً وبتوجيه من الخارج، وما يعنيه من توصيفه بالعمالة، وهذا يصنفه في الحالة في خانة "الخيانة" وبالتالي إنزال أقصى العقوبات المادية والمعنوية، كما لو المبتوت في الاسم الواحد وقد جزئ، قضى أمره تماماً.

لعلنا نشهد نظيراً لهذا التمثيل الجغرافي في مناطق أخرى وعلى مستوى قاري: فيما سمي بالعالم الجديد، بدءاً من القرن الخامس عشر، كما لو أن جغرافيا هنود "المايا والأزتيك... الخ"، لم تكن موجودة، مع فارق بين محاولة الصهر هناك، وإفشال هذه المحاولة هنا: كوردياً.

في دراسة شيقة ومخيفة بمتضمناتها التاريخية، يتحفنا بها المفكر البلغاري الأصل، الفرنسي الجنسية "تريفيتان تودوروف" عن أن الذي لجأ إليه كولومبس في زعم فتحه للعالم الآخر، وتغييره لكل الأسماء التي اختصت بها جهات "عالمه"

الجديد ومناطقه وبلداته ومدنه ... الخ، باعتماد لغة الغازي، تأكيداً على أن من يحوز الجغرافيا يعدم ذاكرة المكان الاسمية، ويحيل الماضي إلى النسيان، نخب تاريخ مدشن لعالم بكوري الظهور "العالم الجديد، أو أمريكا": الاسم المتقدم من أوربا، ولأن ثمة تفرغاً للمكان من اسمه فإن عمليات إبادة منظمة تمت كنوع من الصيد الممتع للملايين من السكان الأصليين كونهم لا يستحقون حياة، ولجعل الاسم الجديد واقعاً، كما لو أن نعي المكان بأسمائه هو تصريف السكان صوب عدم غير مأسوف عليه، دون نسيان ما يقوم به كولومبس بوعي، وهو يعتبر نفسه مرسلًا دينياً ومكتشف جغرافياً ضمناً، ليجري قلب الجغرافيا لتثبيت واقعة التاريخ المتقدم والمحروس غزويوياً (وهكذا فإن كولومبس يعرف حق المعرفة أن هذه الجزر لها أسماء بالفعل، أسماء طبيعية بمعنى ما، (ولكن بقبول آخر للمصطلح)، لكن أسماء الآخرين لا تهمة كثيراً، وهو يسعى إلى إعادة تسمية الأماكن من زاوية المرتبة التي تحتلها في اكتشافاته، يسعى إلى منحها الأسماء الصحيحة، وعلاوة على ذلك فإن إطلاق الأسماء على الأشياء يساوي امتلاكها...)، ولنلاحظ مثلاً، كيف يجري تحويل اللغة كاسم (فالهنود ينطقون كلمة "كاريبا" التي تشير إلى سكان جزر الكاريبي (الأكليين للحووم البشر)، أما كولومبس فيسمع (كانيبا) أي شعب الخان. لكنه يفهم كذلك أنه، وفقاً للهنود، فإن هؤلاء السكان لهم رؤوس كلاب (من كلمة "كان" الاسبانية: أي كلب) يأكلون بها الناس... الخ)^{٨٨}.

لا بد أن تودوروف على علم بما وراء حقيقة الاسم. وما ينطلق منه الاسم ويتوقف عنده، لا بد أن جملة العلامات التي تتركز على الاسم دون الآخر تترجم واقع حال كل اسم للمكان الأصلي، وحين يُنزع عنه أو حين يتم إقصاء المكان عنه، فيكون التناهي تعبيراً عن سعي مدرّوس إلى الإطاحة بكل ما يحيل المكان إلى ماضيه، بمعنى أن القادم إليه بصفته محتلاً أو محتكراً إياه، أو بدقة أكثر مستولياً عليه، وباعتباره يريد النظر إلى المستقبل لأن ماضيه يقع خارج حدود المكان، فهو إذاً لا يرى أي رابط قريبي بينه وبين ما كانه المكان ومن يقيم فيه، لا بل إن محاولة توحيشه وتوليف حكايات وحتى حترقات صور ومشاهد عن خاصية المكان قائمة، لأن المكان هذا كان معرّفاً به بأسماء لا يحسن التعامل معها: تهجئة أو تفهماً أو تصريفاً، كما لو أنه لا يستحق مجرد الالتفاتة إليه، فيطعن في كل ما يصل الكائن

به، وكأنني به قدم لجعله اللائق باسم يرفع من شأنه، أي الاسم الذي يحمله الغازي أو المسيطر عليه، اسم يرتاح إليه أو يألفه، وليكون فرضه عمن يبقى في المكان من أهليه، بمثابة إعدادهم ليتبعوا المستجد المكاني ويتكيفوا مع شرط الآخر.

وأجدني، ومن هذا المنطلق مستعيداً مقالاً نافذ الأثر كتبه الكوردي سليم بركات، ليس بموازاة كتابة سالف الذكر: تودوروف، لأن هذا تعرّض لواقعة ثقافية وسياسية، وهو الأوربي ومن داخل متروبول أوربي كان له حضوره الاستعماري "في باريس فرنسا"، مجاوراً إسبانيا كولومبس التاريخي، بينما بركات فهو في قلب معمعة الحدث الجغرافي المتشظى والمعنى، حامل الذاكرة المشروخة والمدماة كوردياً، وذلك المقال المفصّل عن حالة تأثيم لأخلاقية مستلب المكان الطاعن في تاريخه الماضي (تشريد المكان عن أسمائه)، وذلك من خلال فقرات أجدها ذات دلالة وقيمة لا تفوّتان، في "غرب كردستان"، رغم طولها النسبي والمشفوع له بعمق شهادته:

(للمكان أسماء ينسجها قاطنوه بحسب ما يهبهم المكان من صورته).

لقد جرى، ويجري، تغيير الأسماء، باتفاق الجماعات على إنزال قصاص بالمعاني الممنوحة للمكان من جماعات أخرى، بعد تحصيل الغلبة فكرياً، أو مصادمة. هكذا تنقلب أسماء الأعياد الجاهلية إلى أسماء الأعياد الإيمان، وشوارع الجبابرة إلى شوارع أبطال "مناسبين" لفكرة النظام؛ وأسماء القرى الغربية إلى أسماء أليفة من لغة المُسيطر، مع إصدار المراسم باحتكار أسماء الساحات، والملاعب، والحدائق العامة، والمنزهات.

ربما نجت - من إعادة أسماء التاريخ، والتأريخ إلى صوابهما - بعض الجبال، والأنهار، والمدن الكبرى، كونها وطدت للمكان "إقامة" في حقيقة الانتساب. قاسيون يبقى قاسيون. سيناء يبقى سيناء. أوراس يبقى... الخ. إنما لا يسهو النظام عن "تدبير" مرادف "قوي" يشهد على حضوره إزاء القديم المفروض "قسراً بالمعنى على "صناعة" النظام للتاريخ، فيستحدث للجبل الفلاني اسماً توأماً: "جبل الشهداء"، وللنهر الفلاني اسماً توأماً: "نهر المسيرة الظافرة"، وللمدينة الفلانية اسماً صفة: "الفيحاء"، "الشهباء"، "أم النخيل"، "مهبط السلوى". غير أن التاريخ المدوّن ينزع، بخصائص حفظ النوع فيه، إلى توطيد الأسماء الأولى في حافظته، عمارة وطبيعة، بإزاء ما انقلب منها، وما أقصي، وما ألغي، وما استبدل، بإشارات واضحة إلى ما كانت عليه وما صارت إليه.

ما من شك في أن تغيير الأسماء، في الأمكنة، انقلاب على خيالها. وأسماء الأمكنة حاصل من النظر إلى قيم "العرق اللاحق"، التي يجب بسطها على الأسماء. قطعاً، ليس في تاريخ أقاليم الأرض شتى مثل لما تتخذها الأمكنة من ألقابها، ببزوغ قمر الحاكم وفكر حزبه، كالذي في أقاليم النطق بالضاد (تشبهها الرقعة المُستَبَدَّة شرقاً). فالمدينة ظلُّ القائد، والساحة شبحه، والشارع أزرار سترته، والدولة - برمتها - قبعته. الأسماء فتات خبز بين يديه يرميها لعصافير الزمن، والمكان الذي يتسمَّى بها يُغذِّي الوقتَ خلوداً.

قبل حين من الوقت كلم كرديُّ كُردياً، فسأله من أين أنت؟، فرد: من القحطانية. أي: من بلدة لها نَسَب إلى عربيٍّ قح، جدَّ عريق. وإن استفسره عن موقعها أوضح الآخر أن اسمها كان "القبور البيض".

في ثلاثة عقود تهشم اسم البلدة مرتين: مرة بترجمته إلى "القبور البيض" عن أصله الكردي: "ترپسپی"، ومرة عن استبداله كلياً بنسبٍ إلى تاريخ "أُعيد إلى صوابه". عشرات الأسماء، المخصوصة بالتدليل على "إقامة" الكردي في المكان، اعتُقِلَتْ، ثم "نُفيت" عبر الترجمة الحرفية، ثم أُعِدَّت في منفاها، في بلد عربي من شمال هذه المنظومة.

هكذا، أبداً، كان المكان في انتظار "العرق اللاحق" حتى يستتب له مديح العراقة، ومديح الأصل الذي هم حقيقته الناضجة بلفح وجودهم. المكان، أبداً، بلا شعب "آخر"، كي يمتلئ بالموعودين. أمكنة كردية بلا أكراد من ضرورات الترجمة إلى عربية صُرْفَة. "موزان" ستصير "تل العرب"، وهرم رش، "ستصير" "صافية"، و"موسيسانا" ستصير "الدجاج الخضراء"، و"هرم شيخو" ستصير "قرية بدر"، و"قولو" ستصير "المرمرية"، "سيركه" ستصير "المحبوسة"..... إلخ.

كان ممنوعاً تسجيل كرديٍّ، في السجلات الرسمية، باسم كردي. العروبة تقتضي نقلة في خصائص الدم. وهامي تقتضي نقلةً في خصائص التراب. الأمر بسيط لا يستدعي السخط، أو الاستياء، لأن الكلَّ سواسية في رحاب العدل المنتصر، أسماء شخصية، وأسماء أمكنة: حاضر الوقت هو أصل ماضيه، وعلة وجوده.

ذاكرةٌ بأكملها تُمَحَّى راهناً، على هدي المحو في مراتب "بعض" التاريخ من قبل. سيلتفت الأحفاد إلى أشباح أجدادهم فيرونها في الشطر المعلق من سماء

البرزخ، بلا إقامة في مكان. ولأن التاريخ الحاضر يغفل، بقوة اللسان العربي المستتب على بسطته القومية الباذخة، كل ما شأنه التذكير بوجود "آخر" ذي استمرار، وليس كسابقه "المنقطع" في مفصل ما من مفاصل اندثار الأمم فأبقى له نص في المصنّفات، فلن يُستبقى سطر لبوغي بريفا على هضبة موزان، التي عُثر في جوفها على كنوز في جرار. ستكون النقلة في التعريف أن الرومان، الذين نزحوا إلى فضائهم مغلوبين، تركوا النفائس هدايا في قرية "مهجورة" حتى مجيء أحفاد عمرو وزيد، فلم يسبقهم إلى بسط الكُنه العريق على الهضبة، هناك، أحد قط.

أي دُعر يكُم الحقيقة بعلم الحزب؟ إنها أسماء كردية لا تخيف أحداً، فلماذا يجردون الأمكنة من إقامتها؟^(١).

بركات مهاجر المكان وغير مفارقه بروحه، لا بد أنه كان في وضعية المأخوذ بهول الممثل في المكان الكوردي هذا، وهو في تعدد أسمائه ليس تعبيراً عن تعددية آراء في الشأن الديمقراطي، إنما هو النقيض لهذا التوجه تماماً، لأن ثمة وضعا تراتبياً لخاصية الأسماء ذات الصلة بالمكان الواحد، وكيف يصار إلى سلخ اسم كرمي اسم آخر، كيف يجري تدوين الاسم الجديد، في محضر ضبط أمني ومن يتولى مهمة الإشراف والتنفيذ والحماية والردع عند حصول المجابهة، بما أن تغيير الاسم لا يعدو أن يكون جريمة قتل، وربما أكثر من ذلك، لأن المكان الواحد يضم أحياء وهم كثر، إلى جانب أموات هم أسلاف وممن رحلوا حديثاً، وما يعنيه كل ذلك للذاكرة الجماعية التي جرى إعدادها على مر السنين الطوال لتكون على مقاس أهل الأرض: المكان، مثلما أن المكان تأهل ليكون على مقاس أهليه مشاعر وأحاسيس وعواطف وأفكاراً، وفي كل نقطة أو رقعة أو بقعة ثمة ممرات ومسالك لأطياف وأصوات متخيلة، بمعنى أن بركات كان شديد الإدراك للعنف المستفحل في المكان المسمى من جهته، مثلما أنه حاول جاهداً، ومن خلال صياغاته الشعرية دون التخلي - هنا - عن حسية المكان وظاهرة تبديل الأسماء بأسلوب المذبحة الجغرافية ومستتبعها التاريخي، كما لو أن المكان ذاته جسد لا يشعر به إلا من تمثله روحياً.

أحسب هنا أن ما أشير إليه وفي الفقرات المقتطعة يفصح عن بؤس بشر يُعذبون بمكانهم تاريخياً، وذلك في الجهة الجغرافية الغربية من كردستان، كنموذج بحثي ميداني مصغر.

ثانياً - محور تغيير اسم العلم تبعاً لما هو جغرافي:

يمكن الكتابة في إثر المحور السابق: من مجرد التدخل في مكان ومن ثم السيطرة عليه، والسعي إلى ضمّه بالقوة إلى الطرف المسيطر، ومن ثم محاولة تبديده اسمياً كما تقدم، تأتي الخطوة التالية أحياناً وهي كيفية الرمي بأهل المكان أو سكانه الأصليين أو من ينتمون إليه وهم يعرفون من خلاله، وهي التحرك الأخلاقي الموازي لأخلاقية الإجراء السابق، وهو تحرك مخطط له سلطوياً وبقرار سياسي، يضيف على الجهة وساكني الجهة الأصليين أوصافاً أو نعتاً تدمهم، وفي الجانب الآخر والمهم هو أننا قد نشهد تداخلاً في النعوت تبعاً لموقف السلطة، ومن يملّي التعليمات لكي يحيط بالجهة التي تعنيه تعلماً، فتأتي الإجابة، أو يتحدد الجواب بحسب المدرك لدى أولي الأمر فيكون الوصاف أو القائم على وصف هذه الجهة أو تلك مدار السؤال داخلاً في نوع من أداء الخدمة المحسوبة بامتياز، وهذا يفصح عن تشعب دلالات الأسماء، كما في الجواب الذي أعطاه كتابياً أحد المعنيين بالجغرافيا بجهاتها وطبيعتها والمقيمين فيها إلى الخليفة الثاني للمؤمنين عمر بن الخطاب، والجواب طويل، نورد منه هذا المقطع (وأما الشام فسحب وأكام، وريح وغمام، وغدق وركام، ترطب الأجسام، وتبلد الأحلام... والشام - يا أمير المؤمنين، وإن كانت على ما وصفت لك - فهي مسرح خصب، ووابل سكب، كثرت أشجاره، واطردت أنهاره، وغمرت أعشاره.. وأما أرض مصر فأرض قوراء، ديار الفراعنة، ومنازل الجبابرة، تحمد بفضل نيلها، وذمها أكثر من حمدها.. وهي معدن الذهب والجوهر والزمرد والأموال، ومغارس الغلات.. وأما اليمن فيضعف الأجسام، ويذهب الأحلام، ويذهب بالرطوبة، في أهله همم كبار، ولهم أحساب وأخطار.. وأما الحجاز فحاجز بين الشام واليمن والتهائم، هواؤه حرور، وليله بهور، ينحف الأجسام، ويجفف الأدمغة، ويشجع القلوب، ويبسط الهمم..... وأما خراسان فتكبر الهام وتعظم الأجسام.. وأما بلد فارس فخصب الفضاء، رقيق الهواء، متراكم الماء، معتم بالأشجار، كثير الثمار، وفي أهله شح، ولهم خب، وغرائزهم سيئة.... الخ) "١٠١".

في هذا المقبوس، كما رأينا نكون إزاء أسماء عائدة إلى المكان وهو متداخل الصفات، وبقدر ما يشكل الجواب المقدّم إلى ممثل السلطة الإسلامية الأعلى حينذاك تقريراً أو مسحاً جغرافياً فإنه لا يخلو من تقويم أخلاقي سياسي لأهل البلاد الموسومة.

يمكن التقدم خطوة أخرى، وتلمس هذا الثراء في المواقف ذات الصلة بما هو جغرافي وتوزع الجغرافيا هذه بين أمم وشعوب تندرج في خانات معتقدية ووصفية بأسماء لها معانٍ لافتة قيمياً، كما الحال مع مفهوم "البرابرة" وأصولها الاسمية (البربرية عيب لا يمكن التسامح معه في جزء من الجملة، ويسمى هذا بربرية، لأن الإغريق كانوا يسمون "برابرة" كل الشعوب باستثناءهم هم. وقد سمى اللاتينيون بدورهم "برابرة" كل الشعوب الأخرى باستثناءهم هم والإغريق. ولأن الغرباء الذين كانوا يسمونهم "برابرة" كانوا يفسدون عليهم لغتهم حين كانوا يريدون التكلم بها، فقد سموا "بربرية" العيب الذي يقع في كلمة من كلامهم. ويمكن أن نسمي "برابرة" جميع الغرباء عن لغتنا باستثناء اللاتين والغرباء...)"^{١١١}.

إن حرب الأسماء أشبه بعادة شائعة بين الشعوب، حتى المتجاورة منها وتبعاً للمناطق التي تنتمي إلى الجغرافيا القارية ذاتها، فالحروب على الأرض وعلى المكان تستقطر وراءها كما كبيراً من التصورات المعتقدية والإيديولوجية لنشهد تقابلاً بين حرب على الأرض وحرب في الفضاء: في تخيلات المعنيتين بها والمتفرغين لهذا الجانب، إذ لهم أيضاً حروبهم التي لا تهدأ هنا وهناك، وتدخل قارات وأمم قارات وجهات متباعدة، وما في ذلك من حروب دعائية وإعلامية وتعبوية: (وهكذا فإن سلاف أوروبا يسمون الألمانى الجار لهم نيميتس، أي الأخرس، ويسمى مايا بوكاتان الغزاة التولتيك نوتوب، أي الخرس، ويشير المايا الكاكتشيكيلى جنوب بيرا كروث النونوالكا، أي الخرس، ويسمون أولئك الذين لا يتكلمون بالناهاواتلية تينيمي، أي البرابرة، أوبولوكا، أي المتوحشين، إنهم يتقاسمون احتقار جميع الشعوب لجيرانها حين يرون أن الجيران الأبعد، من الناحية الثقافية أو من الناحية الجغرافية، لا يصلحون حتى لتقديمهم قرابين وأكلهم.)"^{١١٢}.

لكن دون المس بمفهوم الاستقلالية، والاحتواء الهوياتي لشعب من قبل آخر بقوة قاهرة معينة!

في الحدود التي يجري خرقها وعبرها في الحروب لا يعود هناك من حدود معينة لتبادل تلك النعوت التي تدخل في جمهرة الحروب النفسية المختلفة، ولأن استباحة الأرض تهى لاستباحة كل من وما ينتمي إليها، وفي الوقت الذي يصر إلى رفع معنويات المتكلم في كيل المديح الذاتي له أو من يراه في مقام الحليف بصورة ما،

وهي سلسلة طويلة وطريفة أيضاً (فالصينيون كانوا يسمون الأوروبيين، بالشياطين ذوي الأنوف الكبيرة والمبشرون الأوروبيون سموا بعض قبائل غينيا (ناماوا): أي المغفلين، لأنهم كما يبدو، لم يتجاوبوا معهم، في معتقداتهم، وأطلق اسم (البيكتيون) أي: المنقشون، على مجموعة قبائل سكان اسكتلندا القدماء، بسبب عادة الوشم الظاهرة فيهم، أما الإثيوبيون، فقد جاءهم الاسم هذا عن طريق اليونان الذين أطلقوا أسماء عدة على شعوب أخرى، ويعني اسمهم: الذين لفحتهم الشمس، أما (القرغين)، فتسمية تركية وتعني: الأحمر، وكلمة (تات) يطلقها تركمان ماوراء بحر قزوين على التاجيك الإيرانيين، وجيورجيا مأخوذة من (كرج) المتداولة في الكردية واللغات الإيرانية الأخرى، وتعني (قوي البنية أو رشيقة). لكن مجموعة كلمات تنتمي إلى لغات مختلفة، كما في (ديني) عند هنود النافاخو، و (دويتش) الألمانية، و (تركي) التركية، و (نيفخ) النيفخية... تعني الإنسان...) "١٣".

ثمة أمثلة كثيرة في هذا السياق، وهي في جملتها تنصبُّ على رؤى مركبة ومستخرجة من علاقات حدودية، أو تداخل علاقات لها صلة بخصومات ونزاعات على الملكيات أو الثروات في الأرض الواحدة، وما يترتب على ذلك من الدفع بذوي الخيال المعترَّب وهم في دائرة كل ذلك، إلى تركيب مشاهد وصور وحتى اختلاق تواريخ وحكايات تسمح بدم الآخر وتحقيره اسماً، للنيل منه كامتداد للجاري تنسيقه عبر استحکامات أرضية أو تثبيت القوة، أو لحظة العجز عن احتوائه.

صورة الكوردي تاريخياً، ودائماً، من خلال الاقتسام الجغرافي، أو بسبب اشتها جغرافيته عن بعد، فكيف الحال قريباً!، هي صورة من يجد نفسه تاريخياً في حالة من حرب استنزاف نفسية، لأن اسمه يتحور ويوجَّه ضده، وليتحرك في أكثر من جهة وهو محاط بأسماء واستيلاد أسماء وتجزيرها في مدونات وتوثيقها باعتبارها حقائق جغرافية وتاريخية، كما بات معروفاً عن أن الكورد في عداد "العجم" أو الاستعجام، وهم امتداد للبرابرة: من يصعب فهمهم، ومن لا يفهم يجري ذمه، وهو نظير آخر للخرس أو الأخرس، لأن الأخرس بالذات عاجز عن الكلام، ليس لأنه لا يحسن الكلام طبعاً، وإنما عاجز عن إيصال الكلام المفهوم والمسموع إلى من "خرسنه" أي اعتبره أخرس أو اتهمه بالخرس، ليكون فعل احتواؤه أو تمثيله على أرضه من مصلحته، وهي مفارقة كبرى ومرعبة، حين تعمل سياسات أنظمة وعبر شعوب ملأت أصواتها

فضاءات التاريخ، على "نزع" اللسان أو التعتيم على علامات وجهية ولغوية لإضفاء مشروعية بالنسبة لشعوب تلك الدول التي تعلن الحرب على غيرها وتغزو أراضيها وثقافتها ضمناً عبر كل أنواع الممارسات المعتمدة. إن تاريخ الأخلاق على الأرض وإزاء الدائر بين الشعوب والأمم يضع كل المنظومات الأخلاقية حتى وهي تمتد بأصول لها إلى المتعالي: السماوي، في خانة المساءلة، وتعزية مصادرها الاجتماعية والسياسية والتربوية وحتى تفكيك ثقافتها التي تعتد بها.

ضمناً، أن يكون الكوردي من "أترك الجبل"، أو "أبو لسان عوج" أو "الفرس الأقحاح" في الجهة الإيرانية، مع الفُرس، أو "دون تاريخ جينالوجي: يخص نشأته المتسلسلة في التاريخ وتمايزها"... الخ، فإن ذلك ليس بخافٍ على المعنيين بثقافات الشعوب وسجلاتها الخاصة بها، ومتضمنات هذه السجلات ومن يحرسها ومن يشرف عليها، عندما يكون الاسم هو كلمة السر، وبالحرف الكبير، مفتتح تواريخ مبعدة أو مقصية عن أساسها الجغرافي، وتحديد لحظة النظر في الكوردي عبر اسمه وما يصله بالمكان جهة استكمال الكلمة الصائرة جغرافية "كوردستان"، وكأن امرئاً دون جغرافيا تشير إليه كقيّم على أرضه، يعني في الحال شطباً عليه بطاقمه كاملاً: اسمه ومتبغات الاسم وماضيه ولغته وثقافته وفولكلوره... الخ.

ألسنا هنا إذاً إزاء حرب ضروس خفية وعلنية لا تهدأ حتى اللحظة؟ بما أن الكوردي لما يزل يعيش حالة مقاومة أو مجابهة بصدد المهدّد له: عدم الاعتراف به، كمدخل حتمي إلى نطاق قيم أخرى معترف بها هي الأخرى، على الأقل لأن المقيم في المكان وبوصفه مكانه تملكياً، يظل صاحب عنوان حتى لو جرى ذمه أو تشويه سمعته، كما رأينا في حروب المناوشات الاسمية وهي أكثر من كونها اسمية "شكلية هنا"، والكوردي مقصي عن مكانه وهو فيه، ومغيّر في مكانه عبر اسم مختلف، وكأن المكان نفسه ألب ويؤلب عليه، ومعتم عليه في اسمه ومحارب به، فلا تعود الجهات الجغرافية جهاته، ولا القرية قريته، ولا المدينة مدينته، ولا حتى الشارع الذي يسلكه شارع، أو الزاوية والساحة والغابة والحقل والملعب... الخ، لأن ثمة أسماء تمثّل اجتياحاً من لدن الغازي: مغاير لغة، هي التي أزاحت السالفة وأعدمتها، ليعدم أولو أمرها، وحاملوها، كمعادلة سياسية وسلطوية مكتملة الأطراف، وكأن ما كان لم يكن حتى في عهدة: كان يا ما كان!

ثالثاً- محور الاسم الشخصي الكامل:

ذلك هو جانب آخر ووخيم بداية، يعنينا في هذا البحث، إذ إن الكوردي حين يشار إليه بكونه عدواً لأنه يشدد على كونه كوردياً، بالترادف في التشديد على كونه كوردستاني النسب أرضياً، فإن الذي لا يخفى هنا هو ثقل اسمه ووزن المترتب عليه، حيث يبقيه في العراء، دونما حاجة إلى الكشف عن كونه كوردياً، ومن خلال اسم كوردي، أو حيث يجري تعليم القلم حول اسمه، ولكم بُذلت وتبذل محاولات شتى حتى الآن، ليكون في عهدة اسم آخر سليل لغة أخرى تعني المتحكم به ومقدراته، لكم نعث على وقائع وطرائف تستثير الضحك لشدة تعويلها على هذا الإصرار لدى الآخر لتغريبه عن حقيقته...!

نغدو في الحالة هذه بين مطرقة تغيير الاسم، وسندان ما ينبني عليه. في الحالة الأولى لا يعود الاسم تابعاً لصاحبه وهو متغير وصائراً إلى عدة لغة أخرى، وربما لا يفقه منها حرفاً، وفي ذمتها واقعاً، إنه اسمه وليس اسمه: قانونياً واجتماعياً هو اسمه، إلا أن سؤال الشخص عنه يرينا إياه مقهوراً حاملاً إياه مرغماً، وهنا نجد أنفسنا في بؤرة الحالة الثانية، وهي أن الاسم الذي بات يعرف به، لا ينجيه من تاريخه العائلي ومن نسبه، وبشكل أدق تالياً، من انتمائه القومي: من أنت؟ وهو السؤال الباحث في نسبه الاثني حصراً، وهذا يجعل من الاسم الشخصي الذي يلزم بـ"حيازته" إن جاز التعبير، عبئاً مؤلماً له، إذ من الاستحالة بمكان ظهوره في غفل من الاسم، أي اسم، عندما يجد الكوردي نفسه داخل تاريخ طويل، ومع الزمن صار الانخراط الجماعي إلزاماً بدافع ديني وهو أبعد عن كونه دينياً بالطبع، لأن مجرد تلفظه باسمه يعقبه سؤال حامل الاسم، أو يكون معروفاً، وليوضع في أكثر من حالة قلق وتوتر إزاء مصير "عابث" ربما له.

ككوردي، وبلسان الكوردي، يسهل سماع التالي: في عهدة الثقافة التي أنتمي إليها، ولها امتداداتها اللغوية الأخرى: التركية والفارسية، وأحمل اسماً كان علي حمله وهكذا كان الحال مع أبي وجدي ومنذ قرون طويلة، يسهل - أيضاً - إيجاد هذا التوجيه لأخلاقية الاسم المثاب عليه دينياً، وهو ليس بريء الذمة من حوامله الإيديولوجية وعلائقها، منذ انتشار الإسلام باعتباره كان في عمق تاريخ سابق: القوة الامبراطورية في مساحة جغرافية غطت قارات ثلاثاً بالاسم، وألسنة وأممها لها

عراققتها، وجماعات بقيت وريثة حضارات وثقافات سالفه، والإيذان الإلزامي، أو ما ليس منه مهرب، بالتحول إلى الحاضنة الدينية والثقافية لها وفي الصدارة تأتي اللغة وضرورة تعلمها، فدونها من الصعب جداً التحرك في جهاتها بحرية معينة، أو الظهور كأسم علم معتبر، فكان هناك الألقاب والكنى أيضاً "سلمان الفارسي، الطبري، المسعودي، ابن الرومي، أبو نواس، ابن خلّكان، ابن الأثير، بشار بن بُرد... الخ"، حيث تتداخل الأمكنة والإحالات النسبية، في فولكلور متعدد الأبعاد وهائل من الدلالات الصريحة والمضمرة جرياً على عادة أولي ثقافتها.

إن من الممتع، رغم اعتبار المشار إليه لا يدخل في صلب الموضوع: بحثنا، من الممتع تناول الشعوبية، اعتماداً من نوع مختلف على تشعبات الاسم وكيفية الاحتماء وحتى المتاجرة به.

هنا لا تقتصر عملية التسمية على مجرد الاسم، وما تم التعويل الجهادي والاعتقادي عليه، وهو أن (خير الأسماء ما عبّد وحمد)، وهو حديث نبوي متداول، وكأنه مثبت نصاً، أي بوصفه مسنداً، إنما ما يبقي صاحب الاسم مرتبطاً بالدائرة اللغوية والتزاماتها العقيدية والتخلي كلياً عن دائرة الانتماء الاثنية وحتى ذمها، وهذا ما نتلمسه لدى نسبة ملحوظة من الكورد المسلمين، وهم يطلبون الرحمة والمغفرة لأجدادهم ويتأسفون عليهم لأنهم ماتوا "هلكوا" بالتعبير القديم، كونهم لم يحظوا بشرف الدخول في حياض الإسلام، وما نتلمسه بالمقابل من إصرار على بقاء الاسم في مرجعيته العربية بذريعة دينية دونما نظر في الطرف المقابل: العربي الذي يحيل الإسلام إليه: دينه الرئيس، وفي الطرف المجاور، حين يبكّم إزاء آخرين أسلموا ولكنهم امتلكوا ولا زالوا تدابير في التقدم بأسماء تعني لغاتهم، كالتركية والفارسية، وليبقى الكورد، ربما، أكثر الشعوب التي تعايش مفارقات الاسم وتلويحاته^{١٤}.

من الجلي بمكان هنا، أن إقصاء الاسم المطلوب لشخص له انتماء اثني مختلف، بمثابة وضعه تحت الوصاية ومنحه اسماً بمثابة رقم، فهو رهين اسم لا يعنيه إنما يثقل عليه، وأن يعيش المرء دون اسمه الفعلي، وخاصة في عصرنا الحديث، اعتراف من القيم على ثقافة الاسم المعطى بأنه لم يبلغ سن الرشد الإنساني أو الأخلاقي، إن نفي اسمه المطلوب عنه هو الحجر عليه.

في مسالة الاسم نجد الوعد والوعيد، وهي لعبة السلطة التي لا تخفي وجهها العرقي باستعلاء.

في تناول الباحث التونسي "العاذل خضر" لموضوع الاسم الشخصي كعائد ملكية، عبر أمثلة تعني كتباً تراثية، مغفلة من أسمائها لأسباب مختلفة يدرسها، كما في حال الجاحظ، عندما نعرف أن لديه أكثر من كتاب لم يكن يحمل اسمه أو لا يوضع اسمه عليه، وهذا يعني أن وجود (كتاب بلا اسم هو كتاب قد انزلق منه اسم الاسم من موضع الاسم)، ولاحقاً يقول خضر كتأكد على ما تقدّم (إن محو الاسم، هو غيابه أيضاً. وغيابه يحدث اضطراباً سلالياً...) "١٥".

ربما كان لدينا تشابه بين الحالتين: من لا يضع اسمه على كتاب خوفاً من محذور معين، أو ما يكون في منزلته، فلا يعود الكتاب كتاباً وهو ينسب إلى مجهول، ولا يمكن تقييمه كما يجب، لأن فعل التقييم كثيراً ما يتم بحضور صاحبه كأسم له تاريخه، ومن يُعطى الاسم الذي يأتي من الخارج، أو الاسم الذي كثيراً من يجهل معناه، وإن عرفه فهو يدركه أنه غار ما للغة في عقر داره وهي ليست له بالمعنى القانوني تماماً، فكأنما يحى وجوده الرمزي وكقيمة محفوظة.

في الاسم الكوردي لا يكون الكوردي موجوداً باسمه الذي يحيله على المكان والزمان الممهورين بظلاله التاريخية الفعلية طوعية، إنما هو كوردي استعاري، هو وهم الكوردي، النسخة المزيفة منه، طالما أنه يعاين من منظور الاسم من قبل القيمين عليه هنا وهناك، وفي الاسم الكوردي يسهل النظر في تكوينه النفسي وكيف جرى ويجري تعميقه بالألم والمؤلم، ليكون الظفر بما هو صادم للنظر هذا، وهو أنه لا يملك لا نفسه أو روحه أو حياته التي تخصه شيئاً يذكر.

أقول هذا ليس من باب حصر القيمة الاعتبارية "اعتبار كينونة الاسم الفعلي" في مجرد الاسم، إنما ما أبقى الاسم وثبته كأنه دمغة أو وشم على الجبين ليبصر حقيقته العيانية كلما رأى صورته في المرأة، وكون الاسم يصل بنا إلى المهاد الثقافي والتربوي أو القاعدي لمغذيات الاسم.

يظل الاسم الكوردي الآخر، والذي يفترض أن يكونه، في حالة المؤجل أو الغياب غير المحسوم في أمره، إنه غياب دون إعلام بنهايته المرتقبة، طالما أن القيم على الكوردي حياة وتاريخاً، هو الأمر الناهي، حيث يكون المرسوم وطنياً "كوردستان" بمثابة المرتجى والمأمول.

وفي مجابهة هذا النوع من القدرية الدنيوية رغم المسوح الغيبية عليها، لا يمكن مقارنة الكوردي عبر اسمه، أي حتى وهو يحمل اسم من يستبد به في المنظور الثقافي، دون مشاهدة ضراوة التصدي أو سلسلة المقاومات والمكابدات الروحية ورسم المخارج التي تقرّبه من ذاته.

في العقود الأخيرة، يمكن التعرف إلى حالة الخرق لحدود الحظر الثقافية والأمنية لهذا النظام القائم بالفعل أو النظام النافذ بأثره الموجع في الذات، عبر إيجاد ثغور أو معاندات، حيث تم انتشار أسماء كوردية تشمل الجنسين، وتحري أصولها لا يدع مجالاً للشك، بأن وراءها تبرز إرادة ساعية إلى حسم قضيتها اللاشخصية طبعاً، عندما يغطي الاسم تاريخاً وجغرافياً معاً.

في سياق المساءلة عن مرجعيات كل اسم، ومضامينه، وفي ظل ثقافة يحظر عليها التعريف بحقيقته الكوردية كما يجب، وعبر شعور يتنامى بوعي ذات كوردية، يمكن العثور على جمهرة من الأسماء التي تحيلنا على ما هو جغرافي: زنار، لات، ولات، ريبار، كاني، روني، هيث، شيندار، چنار، چيا، سير، سيماق، سولين، كاژين، بيان، كلاويژ، كيوان، بهرم، ستير، بروسك، باران، شيندا، شينوار، جينوار، نشتمان، سميان، وار، گلستان، فنر، بهار... الخ.

مثلاً نجد الكثير من الأسماء الدالة على مراتب وقيم: سردار، قهرمان، سالار، هرمان، سوار، إيريش، پيمان، سوزدا، هوكر، دلاور، رير، هيقيش، بنكين، لزيك، آزاد، فرهاد، جندي، تكوشين، سرفران، دلخواز، برخودان، آشتي، هوزان، دلير، هرپيش، خبات، جگرخوين... الخ.

وما يدل على الحياة والعالم: ژين، ژيان، ژيندا، كاژين، دلژين، باهوز، نورجين، جيهان... الخ.

وأسماء حيوانات بريّة وأهلية وطيور وغيرها: سيمر، شيرزاد، باز، هلو، خفش، بالنند^{١٦}..

عبر هذه الأمثلة يمكن مقارنة نوع من الوعي الشمولي بالهدف المرسوم مما تقدم، وهو يعني التالي: لأن ليس في الإمكان التعبير عن الهوية بمفهومها القومي، عبر حرمان من اللغة، بات في حكم الضرورة على مستوى تأكيد الهوية هذه، استقدام الاسم وهو يشمل ما هو جغرافي وتاريخي طبعاً، حتى بالنسبة لأسماء عربية في

الأصل في الكثير منها، ولكنها اكتسبت قيمة معظمة، كما في حال: برزان، جلال، مسعود، عقيد، مظلوم، ليلي، جلادت، خاني، بدرخان، جزيري... الخ، وحيث إن المستجدات الكبرى التي شهدناها خلال قرنين ونيف، مع بروز إقليم كردستان العراق في الواجهة السياسية متمتعاً باستقلالية ما، المستجدات التي تفعلت في الواقع الكوردي، وعبر صعود "النجم" الكوردي على مستوى مجابهة "الأسياذ" غير المرغوب فيهم وهم متقاسمو الوطن الجغرافي "كوردستان" في الاتجاهات كافة، كما لو أن العفريت الكوردي خرج من قمقمه السيئ الصيت بتاريخه، وصار تحت الأضواء، وما نشهده اليوم يؤكد ذلك، وهو ما أستطيع البت فيما يجري ومنذ مطالع هذا القرن، بأنه قرن الكوردي شعباً وقضية نظراً لثقل جغرافيته وحضوره الديموغرافي وسعيه الدؤوب إلى الاستقلال واستعادة ما كان له: كوردستان.

نعم، لقد اختفى الأمني الذي يتقصى خلفية كل اسم بالكوردية ولادة، أو كاد يختفي، وصار للاسم الكوردي حضوره الذي عثم عليه كثيراً، كون الانتشار يلفت الأنظار إلى كثرته العددية، ومن خلال الموطن الجغرافي والتاريخ اسماً ومعنى اسم، وهو ما كانت الأنظمة المتحكمة بمصيره تسعى إلى قمعه والتكتم عليه أو التنكر له، حتى بالنسبة لمفهوم اللقب أو الكنية تحديداً، لم يعد في الإمكان الاستمرار في تجديد حيلة الالتفاف على الاسم بالكامل، كما الحال في تركيا، ونظراً لتواجد الكوردي في قارات العالم أجمع لأكثر من سبب، ودون أن ننسى في الوقت نفسه تلمس التنوع في الاسم داخل العائلة الكوردية، استناداً إلى ركائز معتادة، من خلال الدين "أسماء عربية بتأثير من الدين والتمحور حوله"، أو انطلاقاً من توجهات لها علاقة بما هو حزبي: قومي، أو طبقي، أو مختلف، متحرر من التبعات الحزبية وغيرها، عبر مكاشفة أسماء أجنبية ومركبة، وتستهدف التعبير عن ذات تفصح عن شهادتها دون مراجعة أحد، عندما يبرز الاسم خارج تأطير ما، سوى أن وعي الكوردية تعمق وتوسع أكثر من ذي قبل، وتلك بداهة طبعاً، ورغم كل ذلك، مازال أمام الاسم الكوردي الكثير ليتم إنجازه، كما لو أنه بوعيه التاريخي، بصورة ما، يتعدى حدود الجغرافيا، بينما الجغرافيا الحاملة لاسمه ضمناً، لما تزل تحتاج إلى مجهودات ومقاومات ورص سياسات أكثر تجاوباً مع تحديات الجاري مع الجيران التاريخيين للكورد أصلاً، والعالم بقواه الكبرى، ليكون تثبيت الاسم الكوردي في سجل "النفوس" عملاً عادياً أو روتينياً لا يُسأل عنه، أو يدقق فيه، وقد تحرر من "أسره" !

مصادر وإشارات

- ١- قصيدة محمود درويش، مستلة من الانترنت
- ٢- حول ذلك يمكن الرجوع إلى ما بحث فيه الكاتب المغربي الكبير عبدالفتاح كيليطو في كتابه (لسان آدم)، ترجمة: عبدالكبير الشرقاوي، دار توبقال، الدار البيضاء، ط٢/٢٠٠١، صص ١٠-٣٦.
- إن مراجعة هذا الكتاب وضمن المساحة الورقية المحددة تكون مؤثرة جهة تسليط الضوء على مفهوم اللغة وكيف تشكلت وعلاقة آدم بها، وكيف جرت تسمية آدم وموقع داخل اللغة، وانفجار الأسماء من حوله من جهة، ومن البادئ بها، وكيف يمكننا النظر إليها لحظة تعيينها ألسنياً طبعاً.
- ٣- أولندر، مورييس: لغات الفردوس، ترجمة: د. جورج سليمان، المنظمة العربية للترجمة، بيروت، ط١/٢٠٠٧، ص ٢٥.
- طبعاً، وتعميقاً للمقبوس أنف الذكر، لا بد من السير إلى الأمام قليلاً، وقراءة ما أورده الكاتب أولندر نفسه وهو يكشف الخلفية المجهدّة والمكلفة للتقاسم اللغوي ومن ينتمون إلى عالمه، وتحديدًا، وكنموذج، ما يتعلق بثنائية موجّهة: السامي والآري (لا أحد يجهل أن لفظتي "سامي" و "آري" كما يجري فهمهما في القرن العشرين وفي قلب أوروبا بالذات تقرّران حياة الملايين وموتهم، أطفالاً أكانوا أم رجالاً أم نساء، تبعاً لتصنيفهم في هذه الجهة أو تلك.. ص ٦٤).
- لنقل هنا: ثبّتوا أي اسم على الصفيح اللغوي الساخن جرّاء هذا التصادم الإيديولوجي وكيفية اختزال عالم اللغات الأوسع والأعمق مما هو معتمد بين القوى السياسية عالمياً، تشمّوا رائحة المضحى بهم شعوباً وجماعات أو مجموعات تسمى بـ "الأقليات" هنا وهناك، باعتبارها حالة طبيعية جداً .
- ٤- كالفي، لويس جان: حرب اللغات والسياسات اللغوية، ترجمة: د. حسن حمزة، المنظمة العربية للترجمة، بيروت، ط١/٢٠٠٨، ص ٦١.
- ٥- المصدر نفسه، ص ٣٨٩.
- ٦- حول ذلك، يمكن الرجوع إلى ما أثرته في كتابي (القبيلة الضائعة: الأكراد في الأدبيات العربية- الإسلامية)، منشورات رياض الريس، بيروت، ط١/٢٠٠٧، الفصل الأول "حديث النسب- نسب الحديث"، صص ٢٩-٧٦.

كمثال تطبيقي حول حقيقة الاسم تاريخياً وثقافياً، يمكن الرجوع إلى كتابي: صائد الوهم "الطبري وتفسيره"، دار كتابات، بيروت، ط ١/٢٠٠٣، كما في "الطبري: أسطورة الاسم وخرافة المكان" صص ١١-١٧.

٧- ليس هناك ما هو أكثر من المصادر التي تتعرض لهذه النقطة، بصدد العلاقة بين كون الكوردي اسماً واعتباره صاحب لغة، أي التكامل بين وجهيه: الجغرافي والتاريخي، وأكتفي هنا بالإشارة إلى (الحركة الكردية في العصر الحديث) لـ "أولغا جيغالينا" وآخرين، ترجمة: د. عبيد حاجي، دار الرازي، بيروت، ط ١/١٩٩٢، وكذلك كتاب "دافيد مكدول": تاريخ الأكراد الحديث، ترجمة: راج آل محمد، تقديم: إبراهيم محمود، دار الفارابي، بيروت، ط ١/١٩٩٧، وينظر أيضاً ما أثرته في بحثي الموسوم بـ "اسماعيل بيشكجي: الذات المضاءة بالآخر"، سلسلة "مختارات" تصدر عن مركز الأبحاث العلمية والدراسات الكوردية، دهوك، العدد "٤٢" تموز ٢٠١٣... الخ.

٨- تودوروف، تزفيتان: فتح أمريكا: مسألة الآخر، ترجمة: بشير السباعي، دار سينا للنشر، القاهرة، ط ١/١٩٩٢، صص ٣٣-٣٧. والأمثلة أكثر من أن تحصى، فاكثفينا باللازم، وثمة عودة للضرورة !

٩- مقال الكاتب الكوردي السوري سليم بركات: (تشريد المكان عن أسمائه)، مستقل انترنيتي.

١٠- يُنظر في كتاب المسعودي "أبو الحسن علي بن الحسين بن علي": مروج الذهب ومعادن الجواهر، تحقيق: محمد محي الدين عبد الحميد، دار المعرفة، بيروت، د.ت، م ٢/٦٢، وحولك ذلك، ومن باب التوسع، يُنظر في كتابي (القبيلة الضائعة)، المصدر المذكور، صص ٧٧-٨١.

١١- كالفلي، لويس جان: في مصدره المذكور، ص ١٠٢.

١٢- ينظر حول ذلك كتاب تودوروف، المصدر المذكور، ص ٨٣.

١٣- حول ذلك، يُنظر، بودولني: الإثنوس والتاريخ، دار التقدم، موسكو / ١٩٨٨، صص ٥٤-٦٨، وهو وارد في كتابي السالف الذكر (القبيلة الضائعة)، ويتوسع: الفصل الرابع منه، حيث الحديث يتعلق بالكوردي في الاسم ودلالته وظروف تحولات معانيه وما يناظره لدى شعوب أخرى.

مجدداً أشدد على أهمية كتاب "كالفي": حروب اللغات والسياسات اللغوية، المصدر المذكور، وهو يذخر بالأمثلة الدالة على ما ذهبنا إليه لدى أمم وشعوب مختلفة، قديمة ومعاصرة، وعبر تحليلات قائمة على جداول اسمية ومقارنات وتفكيك دلالات ومكاشفة سياسات سلطوية فيها، بدءاً من الفصل الأول (مسألة الأصول)، ص ٣٥، وما بعد، وينظر للمزيد من الاضطلاع في ص: ١٠٤-١٠٥-١٢٩-١٣٠. الخ، رغم أن بحثي له مسار مختلف من جهة موقع الكوردي في وسط جغرافي يعنيه وهو يقصيه، وتاريخ يسميه وهو ينفيه باسمه ورسمه عملياً .

١٤- حول ظاهرة التشديد على الاسم من مرجعية دينية ثقافية وقومية عربية في الأصل، يمكن النظر في كتاب وليد ناصيف: الأسماء ومعانيها، دار الكتاب العربي، ط ١/١٩٩٧، ص ٩ وما بعد، وكتاب عبود أحمد الخزرجي: أسماؤنا: أسرارها ومعانيها، المؤسسة العربية، بيروت، ط ٥/٢٠٠٢، مثلاً، ص ٢٦ وما بعد، والكاتب هذا عراقي، وأعتقد أن ذلك لا ينفصل عما هو مكاني وثقافي سياسي المبني والمعنى، وكتاب محمد إبراهيم: أسماء البنات ومعانيها "دليل يضم جميع الأسماء العربية ومرجع واف لاختيار أسماء الذرية"، مكتبة ابن سينا، القاهرة، د.ت، والتعريف بالعنوان له مغزاه... الخ، والجدير بالذكر، هو رهان هذه الكتب على الاسم العربي وكيفية تسلسله التاريخي حيث تعرّض الاسم للتغيير تبعاً لمستجدات الظروف، إنما لم يخرج الاسم عن دائرة ثقافته العربية وهي في ميسمها الأعظمي: الديني الإسلامي.

١٥- خضر، العادل: نسيان ما لا يُنسى "أو صور الأصل في الأدب"، دار مسكلياني، تونس، ط ١/٢٠١٣، ص ٤٩-٥٠.

١٦- لا يسعنا المجال لاستعراض مترو لقائمة الأدبيات الكوردية، أي من جهة الكتاب الكورد: بالكوردية وبسواها، وهي تحفل بكم وافر من هذه الأسماء في نصوصها الروائية والقصصية وحتى الشعرية وسواها، منها المعاصرة، ومنها الفولكلورية، كما في حال شيركو بيكهس، وسليم بركات في أعماله الأولى، مثلاً، ومحمد اوزون، وجان دوست، وفرات جوري، ولالش قاسو، وحسن مته، وحليم يوسف، وأنور كاراتهان... الخ.

في هذا السياق، ومن باب التنويه إلى دلالة الاسم الرمزية وأهميته في النص الأدبي: الروائي، على سبيل المثال، كحال النصوص الأجنبية أو العربية وسواها، فإن نصوصاً لسليم بركات، كما في حال (فقهاء الظلام)، يتعرض لها النقاد العربي، مثل "شعيب حليفي" المغربي، دون أي تطرّق إلى خاصية الاسم: ملا بيناف، كوچرى، بيكاس... نظراً

لعدم معرفة اللغة الكوردية الدالة هنا، كما تطرقت إلى هذه النقطة في كتابي عنه (قتل الأب في الأدب: سليم بركات نموذجاً) دراسة، استوكهولم، السويد، ط١/٢٠٠٧، صص ٢٠٥-٢٠٦، وبصورة أشمل، صص ٢٦٠-٢٦١.

ذلك ينطبق على اسمه الفعلي، فهو: محمد سليم حسين بركات، فاكتفى هو نفسه بـ "سليم بركات"، كما هو معروف عنه عربياً وكورياً، وهذا له مغزى آخر داخلياً وخارجياً، كما تعرضت له في المصدر المذكور ذاته، ص ١١.

تنوياً إلى خاصية الاسم، ثمة ضرورة إلى خاصية مختارة في اعتماد الاسم - اللقب من قبل الكاتب الكوردي، وما فيه من قيمة جمالية وتذوقية وحتى تعريفية لحقيقة المراد منه في وسط مختلط أو حتى كوردي، كما في حال: جكرخوين، تيريز، بيوار، بيكهس، لالش قاسو... الخ، وهذا لها منحنى آخر في متابعة البعد الرمزي للاسم المختار والتصور الذاتي له مجتمعياً.

پوخته‌ی لیكۆلینه‌وه

ئەم لیكۆلینه‌وه‌یه باس لە پرسێکی گەلی گرنگ دەكات، ئەویش ئەو‌یه‌یه‌كه‌ نێو زیاتر له‌وه‌ی پێناسه‌ بیت بۆ كه‌سێك یا شوێنێك، تایبه‌ته‌ به‌ كولتور و باری ئەتنيکی كه‌سه‌كانه‌وه‌. ناو ئاماژه‌یه‌ به‌ ئینتیمای ئەتنيکی " نه‌ته‌وه‌یی به‌ واتای فراوانی وشه‌كه‌"ی كه‌سه‌كان، نه‌كه‌ هه‌ر ئەوه‌، به‌لكو هه‌موو ئەو شتانه‌ش ده‌گریته‌وه‌ كه‌ له‌ كه‌سانی تری جودا ده‌كه‌نه‌وه‌، وه‌كو ناوی كورد و نێوی ئەو جوگرافیا و خاكه‌ی له‌سه‌ری ده‌ژیت، واته‌ نیشتمانه‌كه‌ی كوردستان، كه‌ ناوی خۆی و شوێنه‌كانی ده‌گۆڕن و ده‌شیوینن و نێوی دیکه‌ی ده‌خه‌نه‌ جیگه‌، له‌ لایه‌ن ئەو ولاته‌نه‌وه‌ كه‌ كوردستانیان دابه‌ش كردووه‌: ئێران، تورکیا، عێراق و سووریا. له‌ ئەنجامدا هه‌ولده‌دن كورد له‌ میژوو و جوگرافیا به‌ غه‌ریب پیشان بده‌ن، هه‌رچه‌نده‌ له‌ نێو ئەو ده‌وله‌تانه‌ و سیسته‌مه‌كانیادا به‌ كورد نێویان ده‌به‌ن و له‌سه‌ر ئەو بنه‌مایه‌ش هه‌لس و كه‌وتی توندتیژیان له‌ دژ ده‌كه‌ن.

ئەمه‌ دۆزێکی ته‌واوه‌، به‌دووی خۆیدا هه‌موو ئەو شتانه‌ په‌لكێش ده‌كات كه‌ په‌یوه‌ندییان به‌ ناوه‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ بواری زماندا، ئەمه‌ش له‌ لای خۆیه‌وه‌ ده‌مانباته‌ دونیایه‌كه‌ی ته‌واوی كات و شوین، واته‌ ده‌ورووبه‌ره‌ مرۆپیه‌كه‌، به‌ وشه‌یه‌كه‌ی دی گه‌ل به‌ ته‌واوی و كولتوره‌كه‌ی له‌ پابردوو و ئیستادا. هه‌رچه‌نده‌ له‌ ته‌كه‌ كوردا گه‌لانی دیش هه‌ن تووشی هه‌مان چه‌رمه‌سه‌ری و سته‌م بوونه‌ته‌وه‌ به‌ هۆی ناو گۆڕینیوه‌، به‌لام كورد له‌ ریزی پیشه‌وه‌ ده‌مینیت به‌ هۆی ئاماده‌یی دیموگرافی، كولتوری و میژوویییه‌وه‌ له‌ ناوچه‌كه‌دا. ئەو پێگه‌ جوگرافیه‌ش كه‌ ولاته‌كه‌ی داگیری كردووه‌ ئەوه‌نده‌ی تر ئازاره‌كانی سه‌خت ده‌كات. لێره‌وه‌ ئەم لیكۆلینه‌وه‌یه‌ له‌ چه‌مکی "جه‌نگی ناوه‌كان" ئەم توندوتیژییه‌ فره‌ره‌هه‌نده‌ به‌رجه‌سته‌ ده‌كات. ئامانجی سه‌ره‌کی ئەم جه‌نگی ناوه‌ گه‌لی كورد و نیشتمانه‌كه‌یه‌تی.

The War of the Names

This study investigates into an issue of overriding importance; that of 'names' being related to the ethnic and cultural status of a people rather than the identification of a person or a place. A 'name' signals ethnic affiliation or national affiliation in the broad sense of the term. It also encompasses all the attributes that distinguish it from others, such as names of Kurds and the geography or lands where they live, i.e., its homeland Kurdistan which the enemies (Iran, Turkey, Iraq and Syria) persist in trying to change and metamorphose its place names and replace them with their own. As the result, these countries have attempted to make the Kurds alien to their history and geography albeit they call them Kurds in their systems and treat them accordingly.

This is an issue on its own and drags with itself everything related to the inner aspects of language which, in turn, raises the concepts of both time and place, namely the human environment. Although alongside with the Kurds, other peoples have also suffered repression, persecution and such name distortions, the Kurds remain at the forefront of such peoples due to their demographic, cultural and historical presence in the area. The geographical location of their homeland, however, has exacerbated their sufferings. Hence, this study explores the concept of 'Names War' by highlighting the multidimensional violence the prime objective of which is the Kurdish people and their homeland.

مؤشرات الاستيطان العربي في ولاية الموصل

- منطقة الجزيرة نموذجاً -

أ. د. خليل اسماعيل محمد

قسم الجغرافيا - كلية الآداب

جامعة صلاح الدين

مقدمة

كان العراق الحالي، وحتى نهاية الحرب العالمية الأولى (١٩١٤ - ١٩١٨) يتمثل بثلاث ولايات هي: بغداد، البصرة، والموصل. وبينما كانت ولاية بغداد تضم سناجق (متصرفيات): الديوانية، كربلاء، وبغداد، وولاية البصرة، تضم سناجق: العمارة، المنتفك، والبصرة، كانت ولاية الموصل تتكون من سناجق: (السليمانية، شهرزور، والموصل)^(١). انظر خريطة رقم (١). واستمر الحال كذلك حتى نهاية الحرب المذكورة، حيث تم تشكيل الدولة العراقية من ولايتي بغداد والبصرة، اللتين خضعتا للأنداب البريطاني، طبقاً لإتفاقية (سايكس بيكو) سنة ١٩١٦م، فيما كانت ولاية الموصل من نصيب الفرنسيين ويبدو أن الأهمية الاستراتيجية لولاية الموصل، سواء من حيث موقعها الجغرافي أو إمكاناتها الاقتصادية، إلى جانب تكوينها الاثنى، دفعت البريطانيين العمل على ضمها للدولة العراقية الجديدة. وعلى الرغم من رفض الاتراك لهذا المسعى بحجة أن الولاية، جزء من الأراضي التركية، إلا أن قرار عصبة الأمم في هذا الصدد، جاء لصالح البريطانيين^(٢).

ويشهد التاريخ، أن للموقع الجغرافي لولاية الموصل، أهمية متميزة، لكونها وعلى مر الأزمان، كانت ممراً للجماعات الوافدة، والأقوام الغازية، والتي غالباً ما كانت تتخذ من أراضيها مواقع للاستقرار، مستفيدة من وفرة مياهها وخصوبة أراضيها، وملائمة مناخها.. مثلما كانت، ولا تزال، تضم مراكز تسويق وتجارة للمحاصيل الزراعية والانتاج الحيواني من منتجات الجبال والمرتفعات من جهة، ومنتجات مناطق

السهول والبوادي من جهة اخرى، الامر الذي انعكس على تكوينها الاثني، حيث اصبحت ملتقى للقوميات، وموطنا للطوائف والاديان، حتى باتت تعرف بـ(المتحف الاثنوغرافي)^(٣). وأشار اليها (قسطنطين زريق) قائلاً: (ان الله قد جمع في رقعة صغيرة في شمال العراق، مزيجاً من الاجناس والطوائف والشعوب، قد لا نجد مثيلاً له في اية بقعة من بقاع الارض)^(٤).

خريطة رقم (١)
التقسيمات الإدارية في ولاية الموصل

لقد شهدت منطقة الدراسة، موجات متتالية من زحف للقبائل العربية القادمة من جزيرة العرب تارة، ومن بلاد الشام تارة اخرى، مثلما تعرضت لغزوات التتر والمغول. كما سعى العثمانيون اثناء حكمهم للعراق، الى زرعها بالاسر والعوائل التركية، لاسيما في مناطق التماس بين التجمعات الكردية، والتجمعات العربية. وقد كانت لعمليات التوطين هذه الاثر البعيد في التكوين القومي للسكان، لاتزال نتائجها تنعكس على امن واستقرار البلاد.

واتخذت الدراسة هذه (منطقة الجزيرة) نموذجا لعمليات توطين العشائر العربية الرحالة في ولاية الموصل، في محاولة للكشف عن ابعاد هذه الظاهرة على التكوين القومي لسكانها وتحقيقا لهذا الهدف، توزعت الدراسة على مباحث اربعة، تناول الاول منها: التعرف على منطقة الدراسة وذلك على الصعيدين التاريخي والجغرافي، والثاني لدراسة مؤشرات واتجاهات حركة نزوح العشائر العربية الى منطقة الدراسة. فيما تخصص المبحث الثالث لتحليل اسباب وعوامل حركاتها، واهدافها. اما المبحث الرابع فقد ركز على اثر هذه الحركات على التكوين القومي للسكان وتوزيعهم الجغرافي.

وعلى الرغم من حاجة مثل هذه الدراسات، ولاسيما في جانبها الديموغرافي الى البيانات والمعلومات الخاصة بحجم وتوزيع العشائر ذات العلاقة، ومواقع استقرارها، الا ان ما تم الحصول عليه من وثائق ومراجع تناولت حركات تلك العشائر واتجاهاتها ومواقعها ولاسيما كتابات الرحالة والمستشرقين، كان من شأنه تجاوز العديد من الصعوبات، على امل ان تكون هذه الدراسة قد اوفت بمتطلباتها، والله الموفق.

الباحث

المبحث الاول التعريف بمنطقة الدراسة

تشير الدراسات التاريخية والجغرافية، التي تعني ببلاد وادي الرافدين، ان مصطلح "الجزيرة"، كان يطلق على القسم الشمالي منها، والذي كان يمتد ليشمل مساحات واسعة من بلاد الشام، وتركيا، بالإضافة الى المناطق الغربية من العراق. وفي ضوء ذلك، فأقليم الجزيرة، كان يضم^(٥):

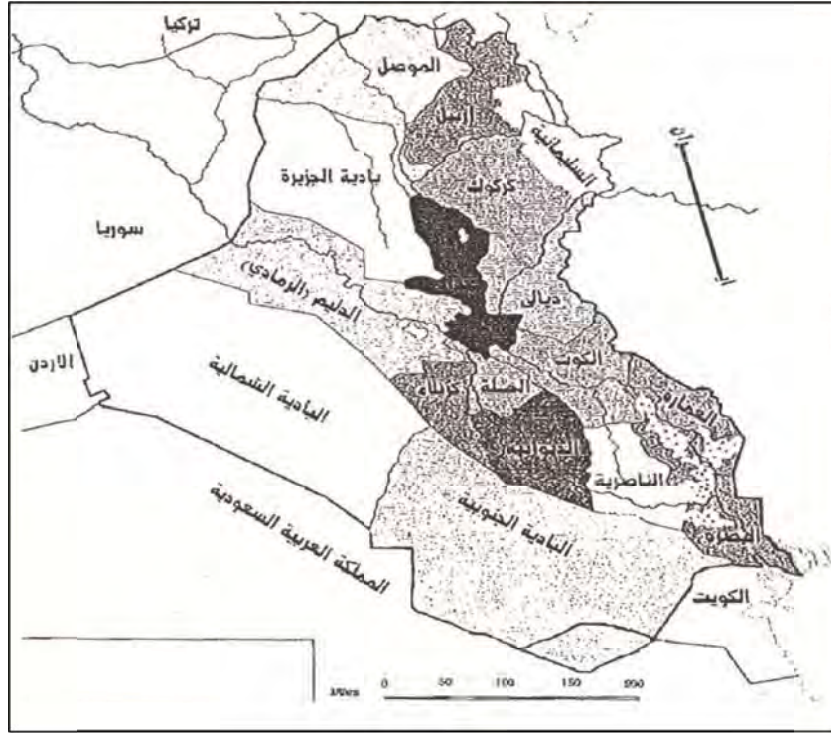
١- ديار ربيعة، ومركزها الموصل.

٢- ديار مضر، ومركزها الرقة.

٣- ديار بكر، ومركزها آمد.

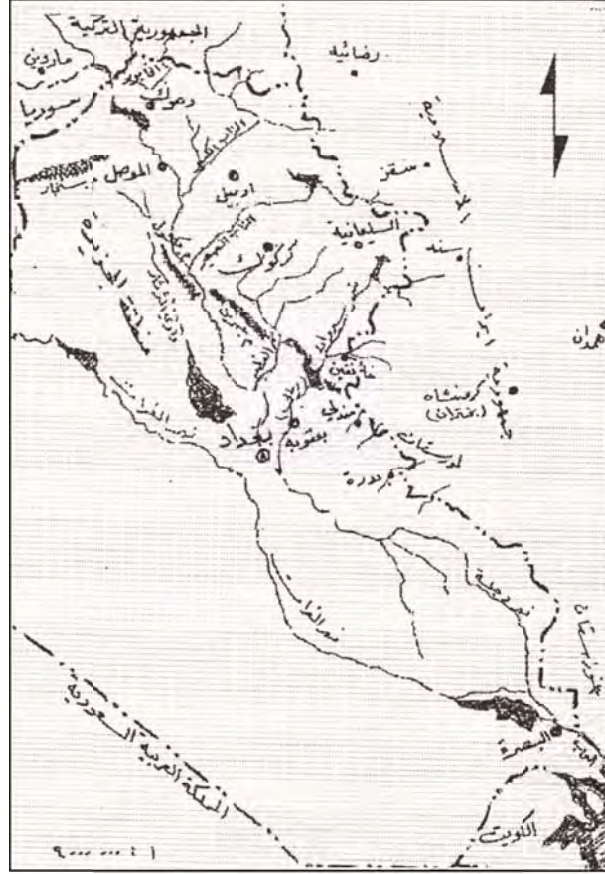
و بعد قيام الدولة العراقية سنة (١٩٢١) وفي ظل التشكيلات الادارية الجديدة، تم تقسيم العراق، الى اربعة عشر لواء، شملت ولايات بغداد، البصرة، والموصل. فيما جرى تقسيم المنطقة الغربية الى ثلاث وحدات ادارية هي: البادية الجنوبية والبادية الشمالية، و(بادية الجزيرة)، انظر خريطة رقم (٢). وكان يدير كلا منها مدير شرطة له سلطات المتصرف (المحافظ)، بهدف الحفاظ على امنها واستقرارها، وتصريف شؤون اهلها، وذلك قبل ان تتوزع هذه البوادي الثلاث على اللوئية المجاورة لها، حيث الحقت الباديتان الشمالية والجنوبية بألوية الوسط والجنوب، والحقت (بادية الجزيرة) بلواء الموصل^(٦). وهي المعنية بهذه الدراسة.

و على الرغم من التغيرات التي طرأت على حدود منطقة الدراسة: فأقليم البليدانيين العرب، يرون ان حدودها (تطابق خطا يذهب شمالا، بين الانبار على نهر الفرات، وتكريت على نهر دجلة^(٧)). ويمكن تحديد منطقة الجزيرة لإغراض هذه الدراسة بـ(وادي الثرثار والحدود العراقية - السورية من جهة، وبين مرتفعات سنجار ونهر الفرات من جهة اخرى)، لاحظ خريطة رقم (٣). ويتراوح ارتفاعها بين (٥٠ - ٢٥٠) م فوق مستوى سطح البحر. وبينما تتميز الجهات الشمالية بالأرتفاع والتضرس، فأقليم الارض تأخذ بالانحدار جنوبا، ويعد (جبل سنجار) والذي يتجاوز ارتفاعه (١٤٦٠) م اهم ظاهرة تضاريسية في المنطقة^(٨).

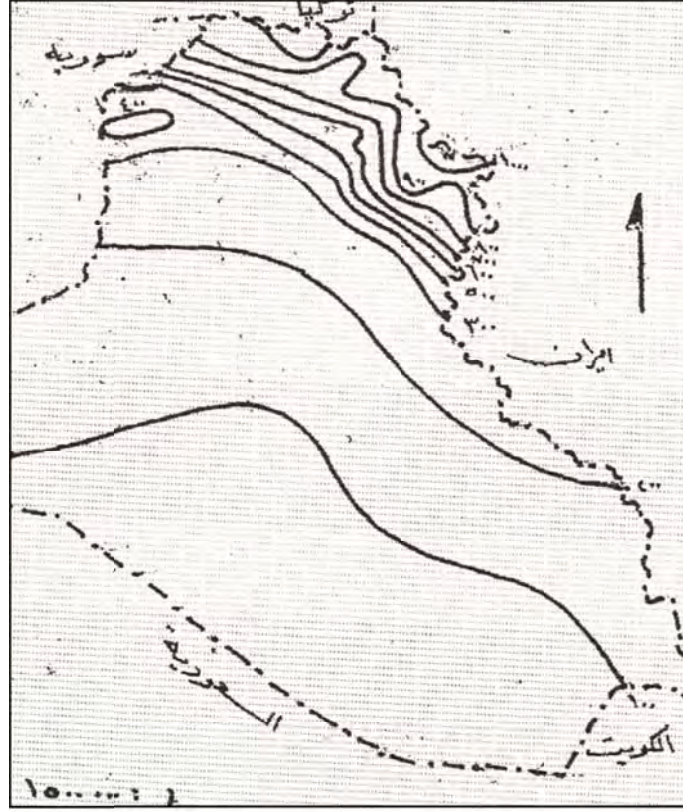
خريطة رقم (٢)
تقسيمات العراق الأساسية بعد سنة ١٩٢٢

ان هذا التباين في تضاريس الارض، كان من بين اهم الاسباب التي ادت الى التباين في كمية وتوزيع الموارد المائية في منطقة الدراسة، فالأمطار تتراوح في كميات سقوطها بين (٢٠٠ – ٥٠٠) ملم سنوياً. وتزداد نحو الشمال والشمال الشرقي.. فيما تقل بالاتجاه جنوباً، انظر خريطة رقم (٤). ومع ان الجهات الشمالية من منطقة الجزيرة هي الأكثر غزارة في المياه الجوفية، الا ان نوعية المياه رديئة اجمالاً، نظراً لانتشار احجار الجبس في المنطقة واحتواء المياه على نسبة عالية من الكبريتات والكلوريدات، مما جعل مياهها غير مستساغة لمن لم يتعود على شربها كما ان هذه المياه تتسم بملوحة عالية في اماكن اخرى، حيث تتجاوز نسبة الملوحة فيها (٦٠٠٠) جزء من المليون^(١)، الامر الذي يجعلها غير صالحة للزراعة ايضاً.

خريطة رقم (٣)
حدود منطقة الجزيرة

و تختلف كمية او غزارة المياه الجوفية في منطقة الجزيرة بين موقع وآخر ففي الشمال، تقدر كمياتها بأكثر من (٣٤) ألف م^٣، فيما تقل عن ذلك كثيراً في الجهات الاخرى. وبينما يصل عمق الآبار في شمال المنطقة الى نحو (٤٠٠) م في المعدل، يتراوح عند اقدام جبل سنجار بين (٥٠٠ - ٩٠٠) م، ومثل هذا المعدل يعد عميقاً بالمقارنة مع مثيلاته في المناطق الجبلية المجاورة، الى الشرق من نهر دجلة^(١٠)، الامر الذي انعكس على توزيع الموارد المائية من جهة، وعلى عدد وتوزيع المراكز الاستيطانية في المنطقة من جهة اخرى، حيث لوحظ تزايد عدد التجمعات السكانية في الجهات الشمالية والشمالية الشرقية، فيما يأخذ عددها بالانخفاض والتبعثر جنوباً^(١١).

خريطة رقم (٤)
خطوط الامطار في العراق - ملم. سنويا

الاستيطان العربي في منطقة الجزيرة:

كان العراق وبحكم موقعه المجاور لشبه الجزيرة العربية، وما يتمتع به من خصائص جذب للسكان، سواء من حيث خصوبة ارضه، او وفرة مياهه، وملائمة مناخه .. مركز الجذب الرئيس للقبائل البدوية، لاسيما القادمة من نجد والحجاز، والتي كانت على الدوام، تمون البلاد بموجات متتالية من ابنائها على مر التاريخ. ان العراق، وكما ورد في كتب التاريخ، كان يمثل الاراضي المنبسطة شمال الجزيرة العربية، والمجاورة للخليج، فقد ورد في (قاموس المحيط) انه سمي عراقا (لتواشج عراق النخل والشجر فيها)^(١٧).

وفي معجم (تاج العروس): ((كل ما اتصل بالبحر من مرعى فهو عراق))^(١٣). ويرى الماوردي^(١٤)، انما سميَّ عراقاً: (لاستواء ارضه، حين خلت من جبال تعلق وودية تنخفض). وقد عرف العراق هذا بـ(ارض السواد)، فيما اطلق مصطلح (الجزيرة) على شماله، لوقوعها بين نهري دجلة والفرات^(١٥). وجاء في (بلدان الخلافة الشرقية) ان العرب قسموا بلاد ما بين النهرين الى اقليمين هما: الاسفل وهو العراق الذي يضم منطقة السواد، والاقليم الاعلى وكان يعرف (بالجزيرة)^(١٦). وفي العصر العباسي، كان العراق الحالي يتمثل بالاقليم التالية^(١٧):

- ١- اقليم السواد: يشمل الاراضي المنبسطة شمال الخليج.
 - ٢- اقليم الجزيرة: ويطلق على البوادي الغربية من البلاد.
 - ٣- اقليم الجبال: ويضم الاراضي المرتفعة الى الشرق من نهر دجلة.
- وتشير الدراسات التاريخية الى ان العرب استوطنوا العراق منذ القرن الاول الميلادي، وكانوا يغيرون قبل ذلك من الجزيرة العربية على الاقسام الجنوبية منه، ويحتلون بعض اجزائه ويتخذونها موطناً لهم^(١٨). وفي هذا الصدد يرى (جرجي زيدان): ان مصطلح العرب كان يطلق قبل الاسلام على جزيرة العرب فقط^(١٩).
- ومن الملاحظ ان القبائل العربية القادمة من جزيرة العرب، كانت قد اتخذت من المناطق الغربية من نهر الفرات، مواقع استقرار لها في فترات لاحقة قبل ان تتقدم باتجاه نهر دجلة. وفي هذا الصدد ذكر (السويدي) في مخطوطته: (ان مساكن العرب في ابتداء الامر، كانت بجزيرة العرب الممتدة الى البصرة والكوفة من بلاد العراق، ومن جهة الشمال نهر الفرات)^(٢٠).

ويمثل الزحف العربي في ظل الفتوحات الاسلامية، الى العراق اواخر القرن السابع الميلادي اعظم حدث كان له تاثيره في التكوين القومي لسكانه^(٢١). ويؤكد الدكتور عماد عبدالسلام على ذلك بقوله (ان العراق يدين بعروبه الى تلك القبائل الكبيرة التي انتقلت اليه قبل الاسلام وبعده^(٢٢)). ويرى (لونكريك): ان العراق لم يكن بلداً عربياً من الوجه العنصرية، فقد اضافت اليه موجه بعد اخرى، من الفتوحات، عناصر جديدة الى دمه لم تكن هذه في فجر تاريخه عربية ولا سامية، وكانت قومياته العربية ذا منشأ متأخر نوعاً ما^(٢٣) اما الدكتور (الخلف) فيرى: ان تلك الموجات

البشرية التي انسابت الى العراق، كانت تمثل صفحة رائعة من صفحات تنازع البقاء بين البداوة والحضارة... ولو تتبعنا ذلك لوجدنا انه ينتهي باستقرار هذه الموجات واندماجها مع سكانها الاصليين ومساهمتها في تكوين خصائصه الحضارية^(٢٤).

وكلما تقدم الزمن زادت الهجرة الى العراق، وزاد الاختلاط بسكانه. ومن الملاحظ ان مثل هذا الاختلاط لم يتم على درجة واحدة على مستوى مناطق البلاد. ففي السهل الرسوبي (المفتوح)، كان التفاعل والتمازج على اشده، فيما عملت الجبال والاراضي المرتفعة في الشمال والشرق كحواجز حالت دون ذلك^(٢٥).

وبعد احتلال المغول للعراق سنة ١٢٥٨م ظلت القبائل العربية تتحرك داخل البلاد، قادمة من الجزيرة العربية، او من بلاد الشام. وما ان حل العصر الحديث حتى اخذ الكثير منها مواقع لها بالقرب من مصادر المياه والمراعي الغنية، والاراضي الخصبة في منطقة الدراسة، وذلك بين نهري دجلة والفرات شمال مدينة بغداد، بالاضافة الى جهات اخرى من العراق^(٢٦). ويرى (الهاشمي): ان منطقة الجزيرة اصبحت مأهولة بالقبائل العربية منذ القرن السادس عشر الميلادي^(٢٧).

وشهد العراق خلال القرن السابع عشر الميلادي هجرة اخرى واسعة للقبائل البدوية القادمة من نجد والحجاز وكذلك من اطراف بلاد الشام باتجاه منطقة الجزيرة في العراق، انظر خريطة رقم (٥). ويرى (لونكريك): ان اعظم حدث في ذلك القرن كان هجرة قبائل شمر الى العراق، وذلك على فترتين: الاولى توزعت في مناطق الوسط والجنوب، والثانية توجهت الى منطقة الدراسة^(٢٨). وورد في احدي الدراسات الخاصة بالعشائر البدوية في العراق: ان الموجة التي قدمت الى منطقة الجزيرة تعود الى نحو ثلاثة قرون^(٢٩). وفي الوقت الذي تحركت فيه قبائل (زوبع) بمحاذاة نهر الفرات شمال بغداد، وقبائل الجبور بمحاذاة نهر دجلة، توجهت (عشائر البوحامد) باتجاه مرتفعات سنجار في منطقة الجزيرة. مثلما تحركت قبائل (الحديديون) باتجاه كركوك متجاوزين مرتفعات حميرين^(٣٠).

وفي الفترة بين نهاية القرن الثامن عشر الميلادي وبداية القرن التاسع عشر استطاعت قبائل (عنزة)، دفع عشائر (شمر) خارج مناطقها. فيما عبرت عشائر (شمر جربة) القادمة من جزيرة العرب، نهر الفرات باتجاه منطقة الدراسة،

واستوطنت المنطقة بين الموصل والخابور، واتجه قسم آخر عبر نهر دجلة، واستقر الى الجوار من نهر الزاب الاسفل. ومنهم: الجبور، طلي، الجميش، العكيدات. مثلما اقيمت مستوطنات عربية شمال منطقة الجزيرة ولاسيما بين سنجار وتلعفر خلال الفترة بين سنتي (١٨٥٠ - ١٩١٨)^(٣١).

وكان لهذه الحركات تاثير كبير على هجرة قبائل اخرى كانت تجوب المنطقة ومن بينها: عشائر العبيد التي انتقلت الى شرق نهر دجلة واستقرت في منطقة الحويجة. وقد عبر (لونكريك) عن اثر هذه الحركات على توزيعها الجغرافي قائلاً: ان خريطة القبائل اخذت شكلها الذي عليه منذ ذلك الحين^(٣٢).

خريطة رقم (٥)
خطوط زحف القبائل العربية الى منطقة الجزيرة

دوافع عمليات التوطين:

سبقت الإشارة الى ان منطقة الجزيرة، شهدت زحفا للقبائل العربية الرحالة خلال القرن السابع الميلادي وما بعده^(٣٣). وفي ضوء توافد مثل هذه الطوائف والعشائر، لاسيما في بدايات القرن التاسع عشر الميلادي، تصاعدت وتائر المنافسات بينهما للاستحواذ على افضل الاراضي، صلاحية للاستقرار.. كان من نتائجها حدوث صدامات دامية بين الحين والآخر، استمرت قرنا من الزمان، استطاعت عشائر (شمر) في النهاية وبسبب كثرة اعدادها وعدتها، السيطرة على مساحات غير قليلة من منطقة الدراسة، دافعة الآخرين من القبائل، كقبائل (عنزة) و(الدليم)، الى مناطق اقل اهمية في الجنوب او باتجاه الشرق^(٣٤).

وتأسيسا على ذلك فأن منطقة الجزيرة عانت تبدلات واسعة في مواقع القبائل سواء في تجمعها او تفرقها، او في تشتتها او اندماجها مما تسبب في تغير مستمر في خريطة توزيعها الجغرافي. وما كانت تمر سنة دون ان تشهد المنطقة مزيدا من تغير في تلك الخريطة وكلما برز الميل الى توطينها او استقرارها. كلما ساهم ذلك في اعادة النظر في توزيعها من جديد.. الامر الذي انعكس على التعديلات المستمرة في التشكيلات الادارية للمنطقة بشكل خاص، وولاية الموصل بشكل عام^(٣٥).

وبهدف الحد من حركات تلك القبائل البدوية، وما تسببه من متاعب، على السلطات العثمانية يومذاك، سواء في نزاعاتها فيما بينها، او مع تلك السلطات، سعت الاخيرة الى وضع برامج من شأنها ان تساعد في استقرار القبائل المتنقلة هذه، وتعمل على توطينها. ولاشك في ان وجود مواقع مناسبة لتوطين تلك القبائل، حيث الموارد المائية والارض الصالحة للزراعة.. من بين العوامل المشجعة في عمليات التوطين المنشودة^(٣٦)، ناهيك عن دور السلطات العثمانية نفسها في وضع الاسس الملائمة لذلك، ولاسيما في عهد (مدحت باشا) كما سنرى.

مدحت باشا وعمليات التوطين:

ولد (مدحت باشا) في استنبول سنة (١٨٢٢م)، وكان قد حقق نجاحات متميزة في عمله الوظيفي، سواء في دمشق او استنبول، او في قونية والبلقان. وكان من بين

اهم اصلاحاته خلال فترة ولايته لبغداد ما بين سنتي (١٨٦٩ - ١٨٧٢)م، هو تطبيق برنامجه المعروف بتوطين العشائر العربية الرحالة ولاسيما في منطقة الجزيرة بهدف السيطرة عليها، وحل مشكلاتها والاستفادة منها في عمليات الانتاج الزراعي^(٣٧).

ويبدو ان العشائر العربية في عهده، كانت تموج بالحركة على اطراف منطقة الدراسة، في حركات منتظمة خلال فصل الشتاء، لوفرة العشب وكثرة المياه، وما ان يحل الصيف حتى تستعد تلك العشائر لعمليات الغزو والاغارة، فهي والحالة هذه في حركات دائمية ومستمرة، تتوغل خلال فصل الشتاء داخل المنطقة فيما تقترب من موارد المياه عند الجفاف.

ومع ان مثل تلك العشائر كانت احيانا موضع قوة للسلطات العثمانية عند تعاونها معها ضد العدو الخارجي، لكنها، اصبحت في الغالب مصدر ضعف لها، واستنزاف لطاقتها.. بسبب ما تخلفه من مشكلات اثناء تحركاتها وتنقلاتها. ولذا سعت السلطات العثمانية الى وضع حد لتلك الحركات ضمن برنامج تشجعهم على الاستقرار^(٣٨).

ومن هنا بدأ (مدحت باشا) مشروعه (الاصلاحي) في تسجيل الاراضي بأسماء رؤساء العشائر، بهدف استمالتهم والحصول على تأييدهم، من خلال تشجيع ابناء تلك العشائر لعمليات التوطين، لاسيما في ظل قيام تلك السلطات بحفر الآبار وتوفير الموارد المائية لهم^(٣٩).

لقد كان من بين اهداف مشروع (مدحت باشا) الاصلاحي، التقليل من النزاعات العشائرية للقيام بالعمليات الزراعية.. ومع ذلك فإنه لم يحقق سوى نجاحات محدودة، حيث كانت الاستجابة دون مستوى الطموح^(٤٠) لكنها من ناحية اخرى، كانت مثل تلك المحاولات، تعد القاعدة الاساسية لتنفيذ مشاريع توطين العشائر العربية الرحالة فيما بعد^(٤١).

لذلك فإن الفترة ما بين (١٨٥٠) وحتى نهاية الحرب العالمية الاولى، تميزت بظاهرة استقرار العديد من العشائر البدوية في منطقة الجزيرة. وفي هذا الصدد اشارت احدى الدراسات الخاصة بالمنطقة في (ان طلائع استقرار العشائر البدوية في منطقة

الجزيرة كانت قد ظهرت في نهاية القرن التاسع عشر الميلادي^(٤٢). ومن بين ابرز مؤشرات اقامة القرى والتجمعات السكنية العربية شمال المنطقة وجنوبها، ولاسيما بين سنجار وتلعفر. وكان لها كبير الاثر في الاخلال بالتوازن القومي والديني لمنطقة الدراسة.

العشائر التي توطنت منطقة الجزيرة:

يقصد بـ(العشائر) البدوية في هذه الدراسة تلك القبائل الرحالة، والتي نزحت من دول الجوار العربي الى العراق، سواء من نجد والحجاز او بلاد الشام، التي اعتمدت تربية الحيوانات ولاسيما الابل، اساساً في حياتها المعيشية^(٤٣). اما (البدوة) فتمثل نمطا من الحياة الاقتصادية والاجتماعية، الخاصة بمثل تلك القبائل. وهذا يعني ان (البدوة) لا تقتصر في مفهومها على اسلوب حياة الترحال والتنقل حسب، بل وعلى نمط معين من التنظيم الاجتماعي التي تتميز به، والذي يقوم على اساس الروابط العائلية والقبلية الراسخة^(٤٤).

و على الرغم مما يشاع في ان مفهومي (الاستقرار) و(التوطين) ذو دلالة واضحة، تعني لمرحلة تاريخية، تحدد في ضوءها مواقع معينة للاستقرار، الا ان باحثين آخرين يفرقون بينهما، فالاستقرار (Settlement) يعني عندهم التغير الشامل في حياة الناس، ويتم ذلك عبر مراحل متعددة، وذلك بعد تخلي القبائل البدوية عن حياة التنقل والترحال، والتوجه نحو استغلال الارض في الزراعة او في سواها، دون الاعتماد كليا على تربية الحيوان.

اما التوطين (Sedentarization)، فيتمثل بالاجراءات التي تتخذها الحكومات او المؤسسات ذات العلاقة، من اجل توطين القبائل الرحالة، من خلال العمل على توفير مستلزمات الاستقرار لها. وليبدأوا حياتهم الجديدة بطريقة افضل^(٤٥).

لقد مرت عملية التوطين هذه في منطقة الدراسة، بمراحل متعددة، تباينت خلالها العوامل الجغرافية الطاردة منها والجاذبة، والتي كان لها دور فاعل في توجيه مسارات حركات القبائل البدوية، ووصولها الى مواقعها الحالية. مثلما كانت للصراعات والنزاعات بين بعضها البعض، وبينها وبين السلطات العثمانية، اهمية متميزة في رسم

خريطة التوزيع المكاني لها. من جانب آخر، فأن برامج تلك السلطات في اختيار مثل تلك المواقع الجغرافية وتوفير المستلزمات الضرورية لها. ساهمت ايضا في تحديد مواقع الاستيطان. ولا ننسى البعد التاريخي لهجرة تلك القبائل، واستحواذها قبل سواها على افضل المواقع واكثرها اهمية في المنطقة، اضيف الى تلك العوامل مبررات في صور التوزيع الجغرافي لمواقع تواجدتها وانتشارها.

و في ضوء ما سبق واعتمادا على ما تهيأ من مراجع ووثائق تخص تلك الفترة، يمكن تحديد أهم العشائر العربية التي توطنت منطقة الجزيرة وهي:

١- عشائر شمر: وتعد من ابرز العشائر العربية التي توطنت منطقة الدراسة، قادمة من جزيرة العرب، وذلك منذ ما يقرب من ثلاث قرون. وتوزعت في المنطقة الممتدة بين البعاج في محافظة نينوى، والحويجة في محافظة كركوك^(٤٦). ومن فروع هذه العشائر (شمر جربة) التي نزحت من نجد شمال المملكة العربية السعودية، اواسط القرن السابع عشر الميلادي، باتجاه بلاد الشام. وكانت تعد السيد المطلق حتى القرن الثامن عشر، اضطرت بعد ذلك وازاء قوة عشائر عنزة التوجه نحو العراق في بدايات القرن التاسع عشر، ثم تجاوزت نهر الفرات، فيما بعد، باتجاه منطقة الدراسة حيث وجدت مستقرات لها هناك، ولاسيما بين الموصل والخابور^(٤٧). اما (شمر طوكة) فقد استوطنت العراق منذ عدة قرون. بيد انها اتجهت فيما بعد شمالا، متجاوزة نهر الفرات باتجاه منطقة الجزيرة، فيما استقر قسم آخر منها في محافظتي ديالى وواسط^(٤٨).

٢- عشائر عنزة: وهي كثيرة العدد والنفوذ، هاجرت من منطقة نجد في نهاية القرن الثامن عشر الميلادي وبداية التاسع عشر، واستطاعت دفع عشائر شمر من منطقة الجزيرة السورية باتجاه العراق، كما مر معنا^(٤٩) مثلما اجلت عشائر اخرى مثل: طي، الجبور، جحيش، والعكيدات الى اطراف منطقة الدراسة^(٥٠).

٣- عشائر زبيد: وهي عشائر قحطانية من بلاد اليمن، هاجرت مع الفتوحات الاسلامية للعراق واستقرت قسم كبير منهم في بلاد الشام. فيما اتجه قسم آخر الى العراق ولاسيما الى منطقة الدراسة^(٥١).

٤- عشائر العبيد: وهي زبيدية الاصل، نزحت الى العراق منذ اربعة قرون واتجهت الى منطقة الجزيرة. الا انها اضطرت ازاء نزاعاتها مع عشائر شمر التوجه نحو الاجزاء الغربية من محافظة كركوك، وخاصة منطقة الحويجة بالاضافة الى مواقع في محافظتي ديالى وبغداد.

٥- عشائر الدليم: وهي عشائر زبيدية الاصل ايضا. كانت تتنقل بين منطقة الجزيرة وغربي وادي الثرثار من جهة وبين الفلوجة وعانة من جهة اخرى وذلك على امتداد نهر الفرات^(٥٢).

٦- عشائر الجحيش: وهي عشائر نزحت من جزيرة العرب الى بلاد الشام اولاً ثم اتجهت فيما بعد الى العراق عن طريق سنجار، واستقرت في مناطق بين الموصل وتلعفر. ثم غادرتها بعد نزاعات مع العشائر الاخرى الى محافظة كركوك^(٥٣).

٧- عشائر الجبور: وهي عشائر عربية قدمت من شبه الجزيرة العربية الى العراق منذ مايقرب من خمسة قرون. واتخذت مستقرات لها في منطقة الجزيرة من محافظة نينوى، بالاضافة الى محافظات الانبار، كركوك، صلاح الدين.

ومن المعلوم ان تحركات تلك العشائر واستيطانها منطقة الدراسة عكست ابعادها الديموغرافية من خلال تأثيرها على التكوين القومي للسكان من جهة وعلى توزيعهم الجغرافي من جهة اخرى، علماً بان هذه التحركات استمرت مولية وجهها شطر منطقة الجزيرة حتى بعد انتهاء الحرب العالمية الاولى وقيام الدولة العراقية^(٥٤). حيث اقيمت عشرات المستوطنات العربية خلال القرن الماضي، في ظل مشاريع استيطانية متعددة من بينها مشروع الجزيرة^(٥٥). كما كانت تعمل على تغذية المدن والقصباء المجاورة بالدم العربي، وعملت على تفوق السكان العرب على حساب التجمعات السكانية الاخرى في المنطقة^(٥٦).

و على صعيد آخر كانت المستوطنات العربية في منطقة الجزيرة تمثل (جسورا) للانتقال الى مناطق أخرى، اكثر اهمية سواء من حيث خصوبة الارض او وفرة الموارد المائية، او لقربها من مراكز التسويق التي تنتشر عند قدماء الجبال ضمن المحافظات المجاورة^(٥٧). ويشير الدكتور (عبدالعزیز سليمان نوار)^(٥٨) في هذا الصدد الى (ان الضغط العربي ساهم في تقوية العروبة في العراق، وكذلك في المحافظة على

تفوقها العددي حتى الجزء الاول من القرن العشرين) ويضيف (نوار) الى (ان الهجرات العربية هذه كانت تغذي المدن العربية باستمرار بالدم العربي، فحفظت لها طابعها القومي). وكان من مؤشرات ذلك الاختلاف في آراء المعنيين في مشكلة ولاية الموصل الذي ورد في تقرير لجنة عصابة الامم حول التوزيع القومي لسكان المنطقة. فبينما كان البريطانيون يدعون بان الضفة اليمنى من نهر دجلة – عدا سنجار وتلعفر وما يجاورهما – هي عربية، فان الاتراك يرون في ان العرب في ولاية الموصل ينحسرون في المنطقة الممتدة بين ضفة نهر دجلة اليمنى، وخط الكيارة – سنجار، باستثناء المنطقة بين فانة وكركوك. كما ويتواجدون الى الجوار من نهر دجلة في لواء اربيل^(٥٩). و تأسيسا على ذلك، فان مثل تلك المتغيرات، كان من شأنها اعادة رسم خريطة التوزيع القومي لسكان منطقة الدراسة، لاسيما بعد قيام الدولة العراقية بتنفيذ سياسة (التعريب) على امتداد القرن الماضي^(٦٠)، وكانت منطقة الجزيرة من ابرز المحاور التي طالتها تلك السياسة. وكان من بين اهم مؤشرات استحداث العديد من الوحدات الادارية، التي تمثل العشائر العربية المتوطنة، غالبية سكانها. ومن بينها نواحي:^(٦١) تل عبطة، ربيعة، مركز قضاء الحضر، ومركز قضاء البعاج. لاحظ خريطة رقم (٦).

خريطة رقم (٦)
منطقة الجزيرة بحسب الوحدات الادارية

نتائج الدراسة:

في ضوء ما سبق، يمكن لهذه الدراسة الخروج بالنتائج التالية:

١- شهدت (ولاية الموصل) عمليات توطین واسعة للعشائر العربية الرحالة، لاسيما خلال القرون الثلاث التي سبقت الحرب العالمية الاولى وانتهاء الدولة العثمانية. وقد استمرت مثل تلك العمليات بعد الحرب، وفي ظل برامج وخطط لتغير الطابع القومي للسكان لصالح الجماعات العربية.

٢- ان ما تميزت به (منطقة الجزيرة)، من وفرة في الموارد المائية وخصوبة التربة وملائمة المناخ لاقامة حياة زراعية وحيوانية، شجعت العشائر البدوية، على البحث عن مواقع مناسبة لها في المنطقة.

٣- تعرضت منطقة الدراسة، بفعل استمرار هجرة القبائل العربية اليها، الى صراعات ومنافسات على الارض، سواء بين بعضها البعض او فيما بينها وبين السلطات العثمانية، مما نتج عنها تغير في مواقع تلك القبائل وفي توزيعها الجغرافي، حيث استطاعت العشائر القوية السيطرة على المواقع الافضل، واجلاء الاخرين عنها، فيما اضطرت القبائل الاخرى الاقل مقاومة، التوجه نحو شرق وشمال شرق المنطقة باتجاه محافظات اربيل، كركوك، صلاح الدين بالاضافة الى المواقع القريبة او المجاورة من مدينة الموصل.

٤- بهدف اشاعة الامن والاستقرار في منطقة الجزيرة، سعى العثمانيون الى وضع برامج لتوطین العشائر العربية، من خلال تسجيل الاراضي باسماء رؤسائهم، لاستمالتهم اليها من جهة، وحثهم لآبناء عشائهم على الاستقرار من جهة اخرى.

٥- لقد كان لمدحت باشا، دور متميز في توطین مثل تلك العشائر في منطقة الجزيرة من خلال توزيع الاراضي عليهم، وتوفير المياه لهم، الامر الذي ساهم في زيادة عدد المستقرات السكنية وفي حجم سكانها.

٦- على الرغم من ان السلطات العثمانية لم تكن تهدف من عمليات التوطین هذه دوافع قومية او تغليب عنصر على آخر، كما لم يكن ذلك هدف القبائل العربية الزاحفة الى المنطقة، لكنها كانت بالنتيجة عاملا فاعلا في تغير التكوين القومي لسكانها لصالح العرب. مثلما عملت فيما بعد (كجسور) للانتقال الى عمق المحافظات المجاورة مثل كركوك، اربيل، صلاح الدين، بالاضافة الى محافظة نينوى لاسيما في ظل سياسة التعريب التي خططت لها الحكومات العراقية على امتداد القرن الماضي.

المراجع

- (١) وزارة التخطيط، هيئة التخطيط الاقليمي، تحديد المناطق التخطيطية في العراق، دراسة رقم (١٥٥)، بغداد، ١٩٨٤، ص ٢٩.
- (٢) انظر تقرير لجنة عصابة الامم حول مسألة الحدود بين تركيا والعراق - مطبعة الحكومة بغداد ١٩٢٤.
- (٣) شاكر خصباك، العراق الشمالي، مطبعة شفيق، بغداد، ١٩٧٣، ص.
- (٤) قسطنطين زريق، اليزيدية قديما وحديثا، مطبعة الجامعة الامريكانية، بيروت، ١٩٧٤، ص.
- (٥) وزارة التخطيط، هيئة التخطيط الاقليمي، تحديد المناطق التخطيطية في العراق، المصدر السابق، ص ٢٩.
- (٦) رسول الجابري وآخرون، الاطار العام لستراتيجية التخطيط الاقليمي في العراق - بغداد، ١٩٨٣، ص ٦٠.
- (٧) كي - ليسترنج، بلدان الخلافة الشرقية، مطبعة الرابطة، بغداد، ١٩٥٤، ص ١٦ - ١٨.
- (٨) ماجد السيد ولي، منخفض الثرثار، مطبعة جامعة البصرة، البصرة، ص ٢٠.
- (٩) انظر: لمياء الكيالي، محافظة الانبار، مجلة الجمعية الجغرافية العراقية، م ١، بغداد، ١٩٧١، ص ٤٤٨.
- (١٠) جاسم محمد الخلف، جغرافية العراق، دار المعرفة، القاهرة، ١٩٥٩، ص ١٦٧.
- (١١) خليل اسماعيل محمد، الاستيطان الريفي في الجزيرة، مجلة الجمعية الجغرافية العراقية، م ٢١، مطبعة العاني، بغداد، ١٩٨٧، ص ٢٢١.
- (١٢) الفيروز آبادي، قاموس المحيط، مطبعة الحسينية، القاهرة، ١٣٤٤، ص ٢٦٤.
- (١٣) انظر: جاسم محمد الخلف، المصدر السابق، ص ٤٣٦.
- (١٤) محمد ابن حبيب الماوردي، الاحكام السلطانية، مطبعة الوطن، القاهرة، ١٣٤٤، ص ١٦٤.
- (١٥) طه الهاشمي، مفصل جغرافية العراق، مطبعة دار المعارف، بغداد، ١٩٣٠، ص ٥٣٢.
- (١٦) ليسترنج، بلدان الخلافة الشرقية، المصدر السابق، ص ١٦ - ١٨.
- (١٧) وزارة التخطيط، تحديد المناطق التخطيطية في العراق، المصدر السابق، ص ٢٤.
- (١٨) طه الهاشمي المصدر السابق، ص ٨٩.
- (١٩) جرجي زيدان، تاريخ العرب قبل الاسلام، بيروت، ١٩٧٨، ص ٤١.
- (٢٠) محمد امين البغدادي السويدي، سبائك الذهب في معرفة قبائل العرب (مخطوطة)، ١٢٣٩ هـ ص ٨.
- (٢١) صالح احمد العلي، معالم العراق العمرانية، دار الشؤون الثقافية، بغداد، ١٩٨٩، ص ٣١٠.
- (٢٢) ثامر العامري، العشائر العراقية، دار الشؤون الثقافية، ج ٥، بغداد، ١٩٢٩، ص ٦.

- (٢٣) س.هـ. لونكريك، اربعة قرون من تاريخ العراق الحديث، ترجمة جعفر الخياط، ط٦، مطبعة اركان، بغداد، ص٨٥، ص٢٠.
- (٢٤) جاسم محمد الخلف، المصدر السابق، ص٧.
- (٢٥) المصدر نفسه، ص٤٠٤.
- (٢٦) نوري خليل البرازي، البداوة والاستيطان في العراق، معهد البحوث والدراسات العربية، القاهرة، ١٩٦٩، ص١٢٢.
- (٢٧) طه الهاشمي، المصدر السابق، ص٤٠٣.
- (٢٨) لونكريك، المصدر السابق، ص١٠٢.
- (٢٩) انظر مكي الجميل، البدو والقبائل الرحالة في العراق، مطبعة الرابطة، بغداد، ١٩٥٦، ص٢٨.
- (٣٠) نوري البرازي، المصدر السابق، ص٢٣.
- (٣١) نافع قصاب، ملامح جغرافية حول استيطان القبائل البدوية، مجلة الجمعية الجغرافية العراقية، م٥، مطبعة اسعد، بغداد، ص٢٨٩.
- (٣٢) لونكريك، المصدر السابق، ص١٢٢.
- (٣٣) انظر دائرة الاستخبارات البريطانية، العشائر والسياسة، ترجمة: عبدالجليل الطاهر، بغداد، ص٣٥.
- (٣٤) عباس العزاوي، عشائر العراق، ط١، مطبعة بغداد، بغداد، ١٩٣٧، ص١٤٧.
- (٣٥) لونكريك، المصدر السابق، ص١٢٢.
- (٣٦) مكي الجميل، البدو والقبائل الرحالة في العراق، المصدر السابق، ص٢٧٩.
- (٣٧) المصدر نفسه، ص٣٦٠.
- (٣٨) عبدالعزيز سليمان نوار، تأريخ العراق الحديث، القاهرة، ١٩٦٨، ص١٤١.
- (٣٩) نوري البرازي، المصدر السابق، ص١٢٤.
- (٤٠) لونكريك، المصدر السابق، ص٧٩.
- (٤١) نوري البرازي، المصدر السابق، ص١٢٤.
- (٤٢) نافع القصاب، المصدر السابق، ص٢٨٩.
- (٤٣) انظر محمد سلمان حسن، دراسات في الاقتصاد العراقي، دار الطليعة، بيروت، ١٩٦٦، ص٥١.
- (٤٤) نافع القصاب، المصدر السابق، ص٢٧٥ - ٢٧٦.
- (٤٥) صلاح العبد، التوطين وتنمية المجتمع، القاهرة ١٩٧٣، ص١٦٦.
- (٤٦) انظر طه الهاشمي، المصدر السابق، ص٤٠٦.
- (٤٧) تقرير دائرة الاستخبارات البريطانية، المصدر السابق ١٣٥.

- (٤٨) ثامر العامري، موسوعة العشائر العراقية، المصدر السابق، ج٣، ص١٦١ - ١٦٤.
- (٤٩) انظر منشأ شفيلي، العراق في سنوات الانتداب البريطاني، ترجمة: هاشم التكريتي، بغداد، ١٩٧٨.
- (٥٠) طه الهاشمي، المصدر السابق، ص٣٢٩.
- (٥١) دائرة الاستخبارات البريطانية، المصدر السابق، ص٢٠٥.
- (٥٢) المصدر نفسه، ص٥٦.
- (٥٣) ثامر العامري، موسوعة العشائر العراقية، المصدر السابق، ج٣، ص٢٦٨.
- (٥٤) لونكريك، المصدر السابق، وايضا البرازي، ص١٢٣.
- (٥٥) محمد سلمان حسن، دراسات في الاقتصاد العراقي، المصدر السابق، ص٨، وايضا مكي الجميل، البدو والقبائل الرحالة في العراق، المصدر السابق، ص٣٢.
- (٥٦) عبدالعزيز سليمان نوار، المصدر السابق، ص٤٦٤.
- (٥٧) انظر مكي الجميل، المصدر السابق، ص٢٣.
- (٥٨) عبدالعزيز سليمان نوار، المصدر السابق، ص٤٦٤.
- (٥٩) تقرير عصبة الامم، المصدر السابق، ص٤١.
- (٦٠) خليل اسماعيل محمد، مؤشرات سياسة التهجير والتعريب في اقليم كردستان العراق، مطبعة زانكو، اربيل، ص١٠ - ١٢.
- (٦١) فهيسل دهباغ، كورد و كه مه نه تهوايه تيبه كانى تر له سه رزميرى سالى ١٩٧٧، ج٢، دهوك ١٩٩٢ (پاريزگای نهينهوا).

مصادر الدراسة:

- ١- البرازي، نوري خليل، البداوة والاستيطان في العراق، معهد البحوث والدراسات العربية، القاهرة، ١٩٦٩.
- ٢- حسن، محمد سلمان، دراسات في الاقتصاد العراقي، دار الطليعة، بيروت، ١٩٦٦.
- ٣- الجابري، رسول وآخرون، الاطار العام لستراتيجية التخطيط العلمي في العراق، بغداد ١٩٨٣.
- ٤- الجميل، مكي، البدو والقبائل الرحالة العراق، مطبعة الرابطة، بغداد، ١٩٥٦.
- ٥- خصباك، شاكر، العراق الشمالي، مطبعة شفيق، بغداد، ١٩٧٣.
- ٦- الخلف، جاسم محمد، جغرافية العراق، دار المعرفة، القاهرة، ١٩٥٩.
- ٧- دائرة الاستخبارات البريطانية، العشائر والسياسة، ترجمة: عبدالجليل الطاهر، بغداد.
- ٨- دهباغ، فهيسل، كورد و كه مه نه تهوايه تيبه كانى تر له سه رزميرى سالى ١٩٧٧، دهوك ١٩٩٢.

- ٩- زريق، قسطنطين، اليزيدية قديما وحديثا، مطبعة الجامعة الامريكانية، بيروت، ١٩٧٤.
- ١٠- زيدان، جرجي، تاريخ العرب قبل الاسلام، بيروت، ١٩٧٨.
- ١١- السويدي، محمد امين البغدادي، سبائك الذهب في معرفة قبائل العرب، (مخطوطة ١٢٣٠هـ).
- ١٢- العامري، ثامر لؤي، موسوعة العشائر العراقية، دار الشؤون الثقافية، بغداد، ١٩٩٢.
- ١٣- العزاوي، عباس، عشائر العراق، جزء الاول، مطبعة بغداد، بغداد، ١٩٣٧.
- ١٤- العبد، صلاح، التوطين وتنمية المجتمع، القاهرة، ١٩٧٣.
- ١٥- عصبة الامم، تقرير حول مسألة الحدود بين تركيا والعراق، مطبعة الحكومة، بغداد، ١٩٢٤.
- ١٦- العلي، صالح احمد، معالم العراق العمرانية، دار الشؤون الثقافية، بغداد، ١٩٨٩.
- ١٧- لسترنج، كى، بلدان الخلافة الشرقية، ترجمة بشير فرنسيس وكوركيس عواد، مطبعة الرابطة، بغداد، ١٩٥٤.
- ١٨- لونكريك، س.هـ. اربعة قرون من تاريخ العراق الحديث، ترجمة: جعفر خياط، ط٦، مطبعة اركان، بغداد، ١٩٨٥.
- ١٩- الكيالي، لمياء فوزي، محافظة الانبار، مجلة الجمعية الجغرافية العراقية، م٧، بغداد، ١٩٧١.
- ٢٠- الماوردي، محمد ابن حبيب، الاحكام السلطانية مطبعة الوطن، القاهرة، ١٣٤٤هـ.
- ٢١- محمد، خليل اسماعيل، الاستيطان الريفي في الجزيرة، مجلة الجمعية الجغرافية العراقية، م٢١، بغداد ١٩٨٧.
- ٢٢- محمد، خليل اسماعيل، مؤشرات سياسة التعريب والتهجير في كردستان العراق، مطبعة زانكو، اربيل، ٢٠٠١.
- ٢٣- منشاشفيلي، البرت، م، العراق في سنوات الانتداب البريطاني، ترجمة: هاشم التكريتي، مطبعة بغداد، ١٩٧٨.
- ٢٤- الفيروز آبادي، القاموس المحيط، المطبعة الحسينية، القاهرة، ١٣٤٤هـ.
- ٢٥- القصاب، نافع، ملامح جغرافية حول استيطان القبائل البدوية، مجلة الجمعية الجغرافية العراقية، م٥، بغداد، ١٩٦٩.
- ٢٦- الهاشمي، طه، مفصل جغرافية العراق، مطبعة دار المعارف، بغداد، ١٩٣٠.
- ٢٧- وزارة التخطيط، هيئة التخطيط الاقليمي، تحديد المناطق التخطيطية في العراق، دراسة رقم ١٥٥، بغداد، ١٩٨٤.
- ٢٨- ولي، ماجد السيد، منخفض الثرثار، مطبعة جامعة البصرة، البصرة.

پوخته‌ی لیكۆلینه‌وه

ئامازەکانی نیشینگە‌ی عەرەبەکان لە ویلایەتی موسڵ

گومانی تێدا نییە، ویلایەتی موسڵ، شوێنێکی جوگرافی تاییبەتی خۆی هەیە، نەك تەنها، كە (دەروازەییكە) بۆ عێراق لەگەڵ دەولەتانی دراوسێ، وەكو ئێران، توركیا، وسوریا.. یاخود لەبەر دەڵەمەندبوونی كشتوكاڵ، ئازەل، یاخود سامانە سروشتییەكان، بەلكو لەبەر ئەوەش كە بوو تە (پردێك) بەدریژایی میژوو، بۆ لەشكرە داگیركارەكان، وریبوارەكان.. كە ئەمەش بوو بە، ھۆكاری (تێكەڵاوبوونی) ئەتەنی. بەھۆی فرە نەتەو، ئایین، وتایفە...

ویلایەتی موسڵ، لە كۆتایی سەردەمی حوكمی عوسمانییەكان، رووداوی جێنشینی ھۆزە عەرەبەكانی رەوێند، بە خۆی بینیوە، وە بە شالۆ ھاتوون، بەتاییبەتی بۆ ناوچە (ئەلجەزیرە) لە رۆژئاوای موسڵ، وەكو: (شەمەر) و(عنزە) و(عوێد) و(جبوور)... و بە پالێشتی دەسەڵاتدارانی عوسمانییەكان... و لە ئەنجامدا، کاریگەری گرنگی ھەبوو لە گۆڕینی سیما نەتەواییەكانی ناوچەكە. ھەرەھا، بوون، بە (پردێك) بۆ عەرەبكردنی ناوچەكانی تر، لە ویلایەتی موسڵ، بەتاییبەتی لە دواي دروستبوونی دەولەتی عێراق، ساڵی ١٩٢١.

ئامانجی ئەم لیكۆلینەو، دەرخیستی ئەنجامەكانی جێنشینی ھۆزە عەرەبەكان لەو سەردەم، لەمەڕ گۆڕینی سیما نەتەوایی ناوچە (ئەلجەزیرە) وەكو (نموونە). بۆیە بابەتەكە دابەش كرا لەسەر چوار تەوەرە: یەكەمیان دەربارەي ناساندنی ناوچەكە، لەپووی جوگرافی و میژوویی. دووهمیان، بۆ ئاراستەكانی ھاتنی ھۆزە عەرەبەكان بۆ ناوچە لیكۆلینەو. تەوەرە سییەم باسی ھۆكارەكانی ھاتنیان و ئامانجەكانیان دەكات. تەوەرە كۆتایی تاییبەتە، بۆ کاریگەری رووداوەكان لەسەر گۆڕانی رێژە نەتەوایی ناوچەكە.

Abstract
The Indicators of the Arab Settlements
In Mosul province

The Mosul province is strategically important; it links Iraq with Iran, Turkey, and Syria. It is rich in agricultural resources, livestock, and minerals. It was also the pathway for the invaders and the newcomers, and all this provided Mosul with ethnic variety, as it became multi-ethnic and multi –religious as well as multi – sectarian.

Towards the end of the Ottoman Era, this province witnessed a re – settlement effort to relocate there the Bedouin tribes from the Arabian peninsula of Najd, AL – hijaz, as well as from Syria- In particular, they were relocated in Al - Jezira areas to the west of Mousul. The Ottoman authorities encouraged the Arab tribes to settle in that area.

Thus, numerous settlements appeared there. Certainly, These had a deep impact on the demographic composition. Moreover, these formed a bridge and a crossover for further resettlement of additional Arab tribes in the depth of Mosul province.

This study demonstrates the dimensions of the Arab settlement in Mosul province, the demographic impacts, and Al -jazira area is taken as a sample. The study has four sections. The first deals with the identification of the area. The second deals with the indicators and directions of the migration, the third is an analysis of the factors and aims of this settlement effort, the fourth, section focuses on these movements and their influential marks on the population as well as their geographic distribution.

العلاقة والتفاعل بين الحسبة والقضاء خلال العهد الأيوبي

د. قادر محمد حسن

كلية الآداب / جامعة صلاح الدين / أربيل

على الرغم من أن الدولة الأيوبية إشتهرت تاريخيا، بعلاقاتها الخارجية ولاسيما مع القوى غير الإسلامية، ومن خلال الحروب الصليبية، ولكن السياسة الداخلية التي اتبعتها الدولة، لم تكن بالضرورة تسير دوماً بنسق متواز مع التطورات على النطاق الخارجي، ويلحظ، أن طغيان إنجازات الأيوبيين الخارجية والمختزلة غالباً في انتصاراتهم على الصليبيين، أدى إلى إقرار المؤرخين والباحثين نوعاً من التهميش الضمني على الإهتمام بالتطورات الداخلية ولا سيما المؤسساتية، وهذا إنعكس في قلة إهتمام الباحثين بإبراز خصوصيات ومميزات بعض تلك المؤسسات عصرئذ، ولاسيما مؤسسة الحسبة.

إن الوظائف الدينية خلال العهد الأيوبي، وإن كانت امتداداً لمثيلاتها في العهود السابقة وخاصة السلجوقية والأتابكية، ولكن بحسب التطورات السياسية والضرورات المكانية؛ فإن الوظائف الدينية ولاسيما القضائية منها، قد طرأت عليها نوع من التغيير في الصلاحيات والأداء، وخاصة وظيفة الحسبة، التي كانت من المألوف إنها تعني بشؤون السوق والمعاملات اليومية والتجاوزات، التي غالباً لا تقيد بقيد الدعوى والشكاوى، ولكن أولى الأيوبيين للحسبة اهتماماً كبيراً وأنيطت بصاحبها فضلاً عن المهام التقليدية، مهمة تتبع المناوئين والمعارضين للسلطة وخاصة من الشيعة والفرق الكلامية، إذ مارس في هذا المجال نوع من المتابعة والتأطير على الحريات المذهبية والفكرية. وتمتع متولي الحسبة في هذا الميدان بصلاحيات استثنائية، مما يمكن اعتبارها صلاحيات قضائية أو تفاعلية معها.

انطلاقاً من الجزئيات المتعلقة بصلاحيات المحتسب في الفترات السابقة من التاريخ الإسلامي، تتركز هذه الدراسة على إبراز التداخل بين سلطة المحتسب والقاضي متخذاً من منصب الحسبة منطلقاً ومحوراً أساسياً في هذا البحث، لذا لا نتطرق إلى منصب القضاء إلا من زاوية تداخل وتفاعل صلاحيات صاحبه مع المحتسب خلال العهد الأيوبي، لأن تلك الحقبة من التاريخ الإسلامي تمتاز بتطورات خطيرة سواء على الصعيد الداخلي أو الخارجي التي ألفت بظلالها على الممارسات السلطوية الداخلية، ولها انعكاساتها على صلاحيات المحتسب. تكمن أهمية موضوع العلاقة التفاعلية بين الحسبة والقضاء خلال العهد الأيوبي كونه لم يحظ حسب علمنا بدراسات علمية تتفق مع أهميته التاريخية في سياق التطورات التي شهدتها النظم الإسلامية، إذ أن الدراسات الحديثة والتي أتخذت من الحسبة وتاريخها محوراً، إكتفت بتوضيح الإطار التاريخي وتصنيف مهام المحتسب دون رصد التطورات المرتبطة بتداخل وتفاوت صلاحياته مع القضاء.

يتألف هذا البحث من ثلاثة محاور، عالج الأول منها: الإطار النظري لمفهوم الحسبة في عهد الدولة الأيوبية، مبينا التطورات الحاصلة التي طرأت عليها مقارنة بالجهود السابقة وخاصة الفاطمية. أما المحور الثاني فخصص لدراسة التداخل الحاصل بين القضاء والحسبة ودور المؤسسة السياسية المتمثلة بهرم السلطة الأيوبية في تفعيل دور المحتسب باتجاه محاربة الأفكار والحركات المناوئة وإيلائه سلطة استثنائية. وتناول المحور الثالث قراءة تاريخية لبعض النماذج من نصوص صلاحيات المحتسب ونشاطات بعض أولئك المحتسبين الذين لعبوا دوراً ملحوظاً في تفعيل نشاط الحسبة وتفاعلها مع المؤسسات القضائية الأخرى.

يعتمد البحث على مصادر عديدة تأتي في مقدمتها كتب السياسة الشرعية منها: كتاب (الأحكام السلطانية والولايات الدينية) للماوردي (ت ٤٥٠هـ / ١٠٥٨م) الذي أمد البحث بمعلومات وفيرة عن الإطار النظري للحسبة ونقاط التشابه والإختلاف بينها وبين القضاء؛ أما كتاب (نهاية الرتبة في طلب الحسبة) للشيزري (ت ٥٨٩هـ / ١١٩٤م) فكان ذا أهمية كبيرة نظراً لأن مؤلفه معاصر للعهد الأيوبي، وسجل معلومات غزيرة عن خطط الإحتساب ومهام المحتسب الأيوبي، وزود البحث

بمعلومات تخص التفاعل المؤسساتي بين الحسبة والقضاء. كما وإعتمد البحث على بعض نصوص تقاليد المحتسبين تعود للعهد الأيوبي التي حفظها مؤرخون وكتاب عايشوا الحقبة الأيوبية مثل (الأصفهاني ت ٥٩٧/١٢٠٠م) في كتابه البرق الشامي و(ضياء الدين ابن الأثير ت ٦٣٧هـ/١٢٣٩م) في كتابه (المثل السائر في أدب الكاتب والشاعر).

١. الإطار النظري لمفهوم الحسبة في عهد الدولة الأيوبية:

إن الدولة الأيوبية (٥٦٧ - ٦٤٨ هـ / ١١٧١ - ١٢٥٠م) من الدول الكوردية الإسلامية التي درس تاريخها السياسي والعسكري بشكل أوسع مقارنة بالجوانب الحضارية، التي تشكل المرافق الإدارية جزءاً أساسياً منها، وخاصة المناصب القضائية، على الرغم من أن السلطان صلاح الدين يوسف الأيوبي، قد أولى اهتماماً كبيراً إلى تلك الناحية، وكجزء من رعايته المخططة لإحياء المذهب السني في مصر أقدم على تعيين قضاة من السنة في أرجاء البلاد، وبذلك اندرس المذهب الفاطمي بالكلية، وانمحق أثره وتظاهر الناس بمذاهب السنة^(١).

أما الحسبة فتعد أيضاً من المناصب القضائية ولكن لها خصوصياتها فعلى الرغم من قلة المعلومات التاريخية بصدد الحسبة والمحتسبين خلال العهد الأيوبي؛ ولكن هناك نصوص ضمن رسائل وكتب خاصة بالحسبة وإن كانت نظرية بالأساس، وترجع إلى الحقبة ذاتها، والتي يمكن أن نحصل من خلالها على معلومات تاريخية تخص صلاحيات المحتسب والتغييرات التي طرأت على ممارسته اليومية.

إن التعريفات المخصصة للحسبة في كتب الأحكام السلطانية أو النظم الإسلامية تركز دوماً على مهمة واسعة وشاملة أنيطت لتلك المؤسسة في الدولة الإسلامية، وهي: الأمر بالمعروف إذا ظهر تركه والنهي عن المنكر إذا ظهر فعله، وبما أن هذه المهمة تشمل كل مسلم عاقل بالغ فالفرق بين المتطوع والمحتسب من تسعة أوجه: إنها فرض على المحتسب ولكن على غيره تعد من فروض الكفاية، إنها للمحتسب من حقوق تصرفه ولكن بالنسبة لغيره تعد من نوافل عمله، كما وإنها منصوب للاستعداد إليه فيما يجب إنكاره وليس لغيره ذلك، وأن على المحتسب

إجابة من استعداده وليس على غيره إجابته، وعلى المحتسب البحث عن المنكرات الظاهرة وليس ذلك على غيره، ويحق للمحتسب أن يتخذ أعوانا أما المتطوع ليس على ذلك، ويحق للمحتسب تعزيز المتجاوزين بما لا يصل إلى الحدود وليس ذلك على غيره، وللمحتسب أن يرتزق على بيت المال ولا يحق ذلك لمن احتسب تطوعا، ويحق للمحتسب الاجتهاد فيما يتعلق بالعرف دون الشرع، في التجاوزات ولا يحق ذلك للمتطوع^(٣).

أما ولاية القضاء فتختص بما فيه كتاب وشهود كما تهتم بإثبات الحقوق والحكم فضلا عن النظر في حال نظار الوقوف وأوصياء اليتامى وما إلى ذلك، أما المحتسب فله الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر مما ليس من خصائص الولاية والقضاة، لأنه مما يحتاج إلى إثبات وبيانات فيتولاه القضاء^(٣) لأن القاضي يهتم بالقضاء بين المتنازعين، والاعتناء بأمور المستضعفين من الأيتام والأيتام^(٤) ومهمته هذه تستوجب من القضاة أن تتوفر فيهم شروط عدة كالحرية والإسلام والعدالة فضلا عن أن يكون عالما بالأحكام الشرعية^(٥) ولما كانت الحسبة أمرا بمعروف ونهيا عن منكر وإصلاحا بين الناس، وجب أن يكون المحتسب فقيها، عارفا بأحكام الشريعة، شأنه شأن القاضي، ليعلم ما يأمر به وينهى عنه^(٦). وبهذا يتضح أن مهمة المحتسب وإن كانت ميدانية في أغلب الأحيان ولكن تعتمد على دراية المحتسب وتضلعه في الشريعة لأن مجالات الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر واسعة، تستلزم لمن يتصدى لها أن يكون عارفا بما يجب أن يأمر به أو ينهى عنه، ولن تتم ذلك إلا بالرجوع إلى القواعد التي رسمتها الشريعة.

إن الإطار النظري لمهمة المحتسب خلال العهد الأيوبي، لا يختلف عن مثيلاته من العهود الإسلامية السابقة وخاصة السلجوقية والأتابكية^(٧)، ولكن الممارسات الفعلية، والنصوص العائدة إلى الحقبة المذكورة، توحى بنوع من التوسع في صلاحيات المحتسب، بما يتناسب مع التطورات السياسية والاقتصادية والدينية التي شهدتها مسار التاريخ الأيوبي في مصر وبلاد الشام.

أمتاز العصر الأيوبي بظهور مؤلفات مستقلة للحسبة في مصر ومن أهمها (نهاية الرتبة في طلب الحسبة) للشيزري (ت ٥٨٩هـ / ١١٩٤م) الذي لمع نجمه إبان حكم

السلطان صلاح الدين، لقد سجل هذا المصنف بوضوح وظيفة الحسبة، كما أحدث تأليفه صدى في العصور التالية^(٨)، إذ تأثر به مؤلفو الحسبة، ودونوا الكثير من المعطيات التي سجلها هو وتمثل ما سطرها مرآة انعكست فيها جل التطورات التي وصلت إليها مهام الحسبة إبان الحكم الأيوبي.

لقد أورد الشيزري في تحديده لمهام المحتسب شروطاً وخصالاً عدة منها أن يعمل بما يعلم، وأن لا يكون قوله مخالفاً لفعله، ويجب أن يقصد بقوله وفعله وجه الله سبحانه وتعالى، وطلب مرضاته خالص النية لا يشوبه في ممارسته لمهامه رياء ولا مراء، وعليه أن يجتنب في رياسته منفسه الخلق، كما ويجب أن يكون مواظباً على سنن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وليكن من شيمته الرفق ولين القول وطلاقة الوجه، فإن ذلك أبلغ في استمالة القلوب وحصول المقصود، وأن تحليه بالصبر والأناة يجب أن يعكس على موقفه تجاه المخالفين بأن لا يبادر إلى العقوبة لأول تجاوز أو زلة يرتكبها المخالف، بل يلجأ في رده إلى النصيح والإنذار بالعقوبة، ولكن في نفس الوقت على المحتسب أن يتخذ له سوطاً ودرّة وأعواناً لأن ذلك أرفع لقلوب العامة، وعلى المحتسب أن يلازم الأسواق والدروب في أوقات الغفلة، ويعاونه في كل ذلك عيون يوصلون إليه الأخبار وأحوال السوقة.^(٩) من أجل هذا لاتسند الحسبة إلا لوجوه المسلمين وأعيان المعدلين لأنها خدمة دينية، لذلك يخلع على متوليها ويقرأ سجله على منابر مصر والقاهرة^(١٠).

يتضح مما سبق أن المحتسب يختص بالمنكرات الظاهرة ويحق له أن يتخذ لنفسه أعواناً لأن مهامه الميدانية تحتاج إلى من يساعده في رصد المنكرات ودرء الشبهات، وأتضح أن نطاق إجتهد المحتسب مقارنة بالقضاة، ضيق لاتتجاوز العرف السائد، فلا يحق للمحتسب الإجتهد في الشرع، لأن عمله الأصلي منصب على الأسواق وله الحق في تعزيز المتجاوزين على حقوق الأدميين وحقوق الله. ويجب أن لاتصل صلاحياته في إنزال العقوبات إلى إقامة الحدود، ويهتم بما لا يحتاج إلى إثبات ولا يندرج ضمن صلاحيات الولاية والقضاة.

٢. مظاهر التداخل بين الحسبة والقضاء:

حدد الفقهاء تاريخياً مهام المحتسب، وبينوا قواعد وخطة الاحتساب وذكروا بأنها موضوعة في أهل العلم والفطن وكأن صاحبها قاض والعادة فيه أن يمشي بنفسه راكباً على الأسواق وأعوانه معه، وفي بعض البلاد الإسلامية كانت هناك للإحتساب قوانين يتداولونها ويتدارسونها كما تتدارس أحكام الفقه^(١١) أي إن الأسواق كانت الميدان الرئيس للمحتسبين، وأن بعض أوائل المحتسبين في التاريخ الإسلامي كانوا قضاة وتولوا الحسبة على المكاييل والأوزان^(١٢).

إلا أن الماوردي ذكر أن الحسبة واسطة بين أحكام القضاء وأحكام المظالم، فالحسبة تشبه القضاء في وجهين ويختلف عنه أيضاً في وجهين، أما الوجهان في تشابهها لأحكام القضاء فأحدهما: جواز الاستعداد إليه وسماعه دعوى المستعدي عليه في حقوق الأدميين ولاسيما فيما يتعلق بالمكاييل والموازين والغش والتدليس وتأخير الدين. أما الوجه الثاني: فإنه يحق للمحتسب إلزام المدعى عليه للخروج من الحق الذي عليه، وبالنسبة إلى الوجهين المختلفين للحسبة عن القضاء فأحدهما قصورها عن سماع عموم الدعاوى الخارجة عن ظواهر المنكرات، من الدعاوى في العقود والمعاملات وسائر الحقوق، والوجه الثاني فأن الحسبة مقصورة على الحقوق المعترف بها، فلا يجوز للمحتسب أن يسمع بينة على أثبات الحق ولا أن يحلف يميناً على نفي الحق^(١٣).

أما المؤرخ النويري فحدد التداخل بين الحسبة والقضاء بتفصيل أكثر وذكر بأن الحسبة موافقة للقضاء من وجهين، ومقصرة عنه من وجهين، وزائدة عليه من وجهين. فأما ((موافقتها أحكام القضاء فأحدهما جواز الاستعداد إليه. وسماعه دعوى المستعدي على المستعدي عليه من حقوق الأدميين، وليس في عموم الدعاوى. وإنما يختص بثلاثة أنواع من الدعاوى: أحدها: أن يكون فيما تعلق ببخسٍ وتطفيف في كيلٍ أو وزن. والثاني: فيما تعلق بغشٍ أو تدليس في مبيعٍ أو ثمنٍ. والثالث: فيما تعلق بمطل وتأخير لدينٍ مستحق مع المكنة.

وإنما جاز نظره في هذه الأنواع الثلاثة من الدعاوى دون ما عداها، لتعلقها بمنكرٍ ظاهر هو منصوبٌ لإزالته، واختصاصها بمعروفٍ بينٍ هو مندوبٌ إلى إقامته. وليس

له أن يتجاوز ذلك إلى الحكم الناجز والفصل البات. فهذا أحد وجهي الموافقة. والوجه الثاني: أن له إلزام المدعى عليه الخروج من الحق الذي عليه. وليس هذا على العموم في كل الحقوق، وإنما هو خاص في الحقوق التي جاز له سماع الدعوى فيها إذا وجبت باعتراف وإقرار مع الإمكان واليسار، فيلزم المقر الموسر الخروج منها ودفعها إلى مستحقها، لأن في تأخيرها لها منكرًا هو منصوبٌ لإزالتها. قصورها عن أحكامه. فأحدهما: قصورها عن سماع الدعاوى الخارجة عن ظواهر المنكرات من الدعاوى في العقود والمعاملات وسائر الحقوق والمطالبات، فلا يجوز أن ينتدب لسماع الدعوى ولا أن يتعرض للحكم فيها لا في كثير الحقوق ولا قليلها من درهمٍ فما دونه، إلا أن يرد إليه ذلك بنصٍ صريح يزيده على إطلاق الحسبة فيجوز له. ويصير بهذه الزيادة جامعاً بين القضاء والحسبة، فيراعى فيه أن يكون من أهل الاجتهاد. وإن اقتصر به على مطلق الحسبة، فالقضاة والحكام أحق بالنظر في قليل ذلك وكثيره. والوجه الثاني: أنها مقصورة على الحقوق المعترف بها. فأما ما تداخله جحدٌ وإنكارٌ، فلا يجوز له النظر فيها، لأن الحكم فيها يقف على سماع بينة وإحلاف يمين، ولا يجوز للمحتسب أن يسمع بينة على إثبات حق، ولا أن يحلف يميناً على نفيه؛ والقضاة والحكام لسماع البينات وإحلاف الخصوم أحق. وأما الوجهان في زيادتها على أحكام القضاء فأحدهما: أنه يجوز للناظر فيها أن يتعرض لتصفح ما يأمر به من المعروف وينهى عنه من المنكر، وإن لم يحضره خصمٌ مستعد؛ وليس للقاضي أن يتعرض لذلك إلا بعد حضور خصمٍ يجوز له سماع الدعوى منه. فإن تعرض القاضي لذلك فقد خرج عن منصب ولايته وصار متجاوزاً في قاعدة النظر. والثاني: أن للناظر في الحسبة من سلطة السلطنة واستطالة الحماية فيما تعلق بالمنكرات ما ليس للقضاة؛ لأن الحسبة موضوعة على الرهبة، فلا يكون خروج المحتسب إليها بالسلطة والغلبة تجوزاً فيها ولا خرقاً. والقضاء موضوعٌ للمناصفة فهو بالأناة والوقار أخص، وخروجه عنهما إلى السلطة تجوزٌ وخرق، لأن موضوع كل واحدٍ من المنصبين مختلفٌ، فالتجاوز فيه خروج عن حده^(١٤). لأن عمل القاضي مبني على التحقيق والأناة في إصدار الأحكام، أما عمل المحتسب فإنه مبني على الشدة والسرعة في الفصل.^(١٥)

وان الفقهاء السابقين أكدوا أن عقوبة التعزير التي تشمل كل العقوبات دون الحد، هي أقصى ما يمكن المحتسب من استخدامها بحق المتجاوزين، ولا ينبغي أن تصل إلى أقل الحدود وهذا ما قاله أكثر أصحاب أبي حنيفة والشافعي وابن حنبل^(١٦) والفرق بين الحد والتعزير يكمن في أربعة نقاط أساسية:

أحدها أن الحد مقدر شرعا والتعزير مفوض إلى رأي الإمام.

والثاني أن الحدود تندرج بالشبهات والتعزير يجب مع الشبهات.

والثالث أن الحد لا ينفذ على الصبي والتعزير ينفذ عليه.

والرابع أن الحد يطلق على الذمي إذا كان مقدرا والتعزير لا يطلق عليه وإنما

يسمى عقوبة لأن التعزير شرع للتطهير والذمي غير مشمول بذلك.^(١٧)

انطلاقا من ذلك أشار ابن تيمية إلى أن أكثر التعزير فيه ثلاث أقوال أحدها:

عشرة جلدات والثاني: دون أقل الحدود، أما تسعة وثلاثون سوطا وأما تسعة وسبعون سوطا، أما الثالث: فقول أصحاب مالك الذين يرون أن التعزير لا يتقدر بذلك^(١٨).

خلال العهد الأيوبي ازدهرت مؤسسة الحسبة فالمحتسب في مصر بات يشرف

على (دار العيار) التي يحتاط فيها للرعية في موازينهم وسنجهم ومكاييلهم. وكان واليها من أوسع موظفي الدولة نفوذا ويحق له أن ينظر فيما عليه الناس من سلوك وتعامل وأن ييث أعوانه في الأسواق، أما القاضي فلا ينظر في أي قضية إلا بعد حضور المستعدي وطلبه النظر في القضية وإصدار الحكم^(١٩).

ومن أهم التداخلات التي برزت بين الحسبة والقضاء خلال العهد الأيوبي هو ما

دونه الشيزري المعاصر لتلك الحقبة ولاسيما فيما يتعلق بإنزال عقوبة الجلد بحق

شارب الخمر ومرتكب الزنا إذ يشرف المحتسب على عقوبة رجم زاني المحصن ومن

ثبت عليه جريمة اللواط، حيث يجمع المحتسب الناس حول زاني المحصن لينزل

بحقه عقوبة الرجم، كما وإذا ثبت أن المذنب لاط بغلام وثبت ذلك عند الإمام ألقاه

المحتسب من أعلى شاهق في المنطقة^(٢٠) كما ورد في نص تقليد أحد المحتسبين في

بلاد الشام في العهد الأيوبي ((وليتبع بالمسكر باراقته وليقم الحد على شاربه في حال

افاقته ومن ذاق منه من اهل التحريم ولو جرعة فليجرعه من الحد مر مذاقته...))^(٢١)

وهذا يعد تداخلا واضحا بين صلاحيات القاضي وصلاحيات المحتسب، أمتد انعكاساته في الفترات اللاحقة للعهد الأيوبي^(٢٣) إذ نرى أن سلطات المحتسب تجاوزت عقوبة التعزير التي تنص عليها أحكام الفقهاء الأوائل في الإسلام. وإتضح هذا جليا خلال عهد الدولة الأيوبية التي حرص سلاطينها على توسيع سلطات المحتسب الميدانية لمواجهة التجاوزات والأخطار التي تحتاج مقارعتها الى السرعة والشدة.

وأطلق خلال تلك الحقبة يد المحتسب أيضا في قتل الذمي وذلك في حالات منها: ((فإن إمتنع الذمي من لزوم الأحكام، أو قاتل المسلمين، أو زنا بمسلمة، أو أصابها بإسـم نكاح، أو فتن مسلما عن دينه، أو قطع الطريق على مسلم، أو أوى المشركين، أو دلهـم على عورات المسلمين، أو قتل مسلما، إنتقضت في ذلك جميعه، وقتل في الحال وغنم ماله...))^(٢٣) وهذا يعد توسعا خطيرا في الصلاحيات التقليدية للمحتسب وتجاوزا على المهام القضائية.

كما وأكد (ابن تيمية) الذي يمثل ماسجله بصدد صلاحيات المحتسب أمتدادا للعهد الأيوبي إن من لم يندفع فسادَه في الأرض إلا بالقتل قتل، مثل المفرق لجماعة المسلمين والداعي إلى البدع في الدين،^(٢٤) معتمدا على الآية الكريمة:

قَالَ تَعَالَى: ﴿مَنْ أَجَلَ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لُمْسِرُونَ﴾^(٢٥)

أي إنه يرى أن صلاحية المحتسب في إنزال العقوبات يمكن ان تصل إلى القتل، ولكن لا يحدد بالتفصيل ما المقصود بالفساد وما هي مواصفات البدع والمبتدع^(٢٦) ولكن يجب أن تذكر هنا أنه ليس للمحتسب القتل أو القطع وما الى ذلك لأن هذه الأمور تحتاج الى إثبات وبيانات وتدخل ضمن إختصاصات القضاة.^(٢٧) أي ان شمولية مهام الحسبة خلال حقبة الدراسة، أعطت لمتوليها صلاحيات واسعة غير محددة على الأقل في الممارسات التاريخية.

٣. قراءة تاريخية لبعض النماذج من التداخلات:

ذكر بعض كتاب الحسبة إنه ليس للمحتسب سماع الدعاوى الخارجة عن المنكرات في العقود والمعاملات، فلا يجوز أن يسمع الدعاوى فيها ولا أن يتعرض للحكم فيها إلا أن يصرح له بذلك بنص صريح يزيد على إطلاق الحسبة ويصبح جامعا بين القضاء والحسبة فيراعي أن يكون من أهل الاجتهاد^(٢٨).

من أهم ظواهر تداخل الحسبة بالقضاء خلال العهد الأيوبي هو إسناد المهمتين إلى رجل واحد، لذلك حرص السلطان صلاح الدين على إضافة الحسبة إلى جملة ولاية قاضي القضاة بالديار المصرية القاضي عبد الملك بن درباس الكوردي (ت ٦٠٥هـ/ ١٢٠٨م)^(٢٩) وهو من الشخصيات الكوردية التي عول عليها الأيوبيون كثيرا. كما وأسند القضاء وجميع الأمور الدينية بمدينة عسقلان ببلاد الشام إلى جمال الدين أبي محمد عبدالله بن عمر الدمشقي^(٣٠)، فلا يستبعد أن تكون الحسبة ضمن الوظائف الدينية التي تولاهها القاضي جمال الدين لأن الحسبة كانت تعد وظيفة دينية وولاية شرعية^(٣١). وهذا باعتقادنا راجع إلى أن المحتسب في تلك الفترات كان يتم اختياره عن طريق القاضي وبترشيح منه، فوضعها على ذلك أن تكون خادمة لمنصب القضاء، وقد كانت الحسبة في كثير من الدول الإسلامية داخلية في عموم ولاية القاضي، ثم لما انفردت وظيفة السلطان عن الخلافة اندرجت في وظائف الملك وأفردت بالولاية^(٣٢) وورد عند المقرئزي إن القاضي شرف الدين محمد تولى حسبة القاهرة في سنة ٦٣٨هـ/ ١٢٤١م وحل محل قاضي آخر الذي كان محتسبا أيضا^(٣٣).

إن إشراف القاضي على الحسبة يعني أن الأيوبيين قد جعلوا من منصب قاضي القضاة، الذي كان يشرف على جميع شؤون الدعوة الإسماعيلية في مصر أبان حكم الفاطميين، وسيلة للإشراف الكامل على متابعة الإجراءات القضائية بحق بقايا مؤيدي الفاطميين في مصر خلال العهد الأيوبي ومن خلال ذلك، العمل على نشر مذهب أهل السنة في أرجاء مناطق نفوذ الأيوبي^(٣٤). لأن الثابت تاريخيا إن المحتسب في مصر وبلاد الشام كان يختار بين المتعممين أي أصحاب الأقاليم حتى بداية القرن التاسع الهجري/الخامس عشر الميلادي^(٣٥) لذلك أسند مباشرة الحسبة إلى القضاة غالبا وخلال العهد الأيوبي على وجه الخصوص قلما نجد ذكرا لمحتسب

حدد مهامه بالاحتساب فقط، بينما يباشره ضمن جملة مهامه القضائية كقاض أو قاضي القضاة.

إن واجبات المحتسب المعروفة بكونها ميدانية ومتعلقة بالأساس بالأسواق ولا تتجاوز إلى النظر في الدعاوى الخارجة عن نطاق المنكرات الظاهرة، قد طرأت عليها تغيرات ملحوظة، وذلك بداعي النهي عن المنكر، الذي إذا أمكن إزالته باللسان لم يتجاوز ذلك إلى اليد أو العقوبة، فإن لم يكن إلا العقوبة أو القتل، جاز ذلك إذا كانت طبيعة المنكر المراد منعه تتكافأ مع هذه العقوبة^(٢٦). وبهذا يتضح أن تعددية الوسائل المتاحة لإزالة المنكر، قد أطلق يد المحتسب لتجاوز حدود التعزير إلى إقامة الحدود وإنزال العقوبات التي هي بالأصل من اختصاصات القضاء.

وجدنا من خلال البحث إن المحتسب في الدولة الأيوبية يمنح حق إقامة الحدود في الأسواق، وقتل معتنقي المذاهب الشيعية والكلامية والفلسفية بحد السيف، وهذا أمر لم يسمع به من قبل بالنسبة لسلطة المحتسب^(٢٧) بل إن مواجهة تغلغل الفكر الشيعي الإسماعيلي إلى المجتمع استوجب على الأيوبيين مراقبة الكتابات والمؤدبين والزمهم بمنع الصبيان من حفظ الأشعار التي عملتها الروافض - على حد قول الشيزري - في أهل البيت، بل يعلمهم بدلا من ذلك الأشعار التي مدحت بها الصحابة رضوان الله عليهم، ليرسخ ذلك في قلوبهم^(٢٨).

وقد نص سجل تقليد أحد محتسبي الدولة الأيوبية، على البحث عن كتب أهل الملل والنحل والفلاسفة والمتكلمين والمنتمين إلى الفرق الإسلامية المخالفة في المذهب لأهل السنة والجماعة، وأمر المحتسب بتمزيق كتبهم والتنكيل والتشهير بمعتنقيه، فورد في النص المذكور ((ونحن نأمرك _أي المحتسب- ان تتصفح أحوال الناس في أمر دينهم... فابدأ أولا بالنظر في العقائد واهد فيها الى سبيل الفرقة الناجية، الذي هو سبيل واحد، وتلك الفرقة هي السلف الصالح الذين لزموا مواطن الحق فأقاموا وقالوا: ربنا الله ثم استقاموا، ومن عداهم شعب دانوا أديانا، وعبدوا من الأهواء أو ثانا... فمن إنتهى من هؤلاء الى فلسفة فاقتله ولا تسمع له قولا ولا تقبل منه صرفا ولا عدلا، وليكن قتله على رؤوس الأشهاد، مابين حاضر وباد. وما يجده من كتبها (أي الفلسفية) هي سموم ناقعة لا علوم نافعة، وأفاع ملففة لا أقوال

مؤلفة، فاستأصل شأفتها بالتمزيق، وأفعل بها ما يفعله الله بأهلها من التحريق، ولا يقنعك ذلك حتى تجتهد في تتبع آثارها، والكشف عن مكامن أسرارها فمن وجدت في بيته، فليؤخذ جهارا، ولينكل به إشهارا..))^(٣٩) ويلحظ من خلال السجل إنه يلزم المحتسب أيضا بالقبض على القدرية^(٤٠) والمشبهة^(٤١) والمجسمة^(٤٢) والقائلين بخلق القرآن ويعرض عليهم التوبة، فإن أصروا فليأمر بجلدهم فان بقوا على إصرارهم فليأمر بقتلهم، كما ورد في نفس السجل ((فخذهم - أي اصحاب القدرية والمشبهة والمجسمة - بالتوبة التي تطهر أهلها، وتجب ما قبلها.. فأن أبت هذه الطوائف إلا إصرارا، ولم يزدتهم دعائك إلا فرارا، فاعلم أن الله قد طبع على قلوبهم طبعاً.. فخذهم عند ذلك بحد الجلد، فإن لم ينجح فبحد ذوات الحد، فإن هذه أمراض عمى لا ترجى لها الإفاقة، ولا تبريء منها إلا الدماء المراقبة))^(٤٣) يظهر من خلال هذا النص إن محاربة كتب الفلاسفة وأفكار القدرية والمجسمة والتنكيل بأصحابها، أصبحت تقليداً إحتسابياً خلال العهد الأيوبي وبعده وعدت تلك الكتب بأنها مشحونة بالشرك والضلال لا يجوز مطالعتها بل حتى الإمساك بها والنظر فيها كيلا تحدث الشكوك ولا يتمكن الخلل في العقائد^(٤٤).

بالرغم من أن (السنامي) ذكر بأن المحتسب يمنع المجاهرة بالكفر ولكن يمنع في كل باب يقدر جريمته والتقدير فيه مفوض إلى رأيه يفعل بقدر ما يعلم أنه ينزجر به إن كان له رأي وإلا يرجع إلى أهل العلم ولا يبلغ حد الحدود^(٤٥).

وبهذا يتضح إن المحتسب كان له اليد الطولى في تشخيص المناوئين للمذهب السني ومحاربة أفكارهم التي تراها الأيوبيون مخلة بالأمن^(٤٦)، وهذا تداخل واضح مع سلطة القاضي في تقرير وإنزال العقوبات على المجرمين، مما يميز تلك الحالات في تاريخ الدولة الأيوبية هي تتبع المعارضة وخاصة الشيعية منها وإطلاق يد المحتسب في تدبير أمر استئصال شأفتهم والتنكيل بهم.

إن سلطة القتل التي جاز المحتسب بممارستها خلال العهد الأيوبي بحق المخالفين المذهبيين والدينيين، تشكل تجاوزاً لصلاحيات القاضي لأن هذه الأمور تحتاج إلى إذن الإمام، ففي مراتب الحسبة ذكر الغزالي (ت ٥٠٥هـ/ ١١١١م) ((إن الحسبة لها خمس مراتب.. أولها: التعريف، والثاني: الوعظ بالكلام اللطيف،

والثالث: السب والتعنيف.. والرابع: المنع بالقهر بطريق المباشرة، ككسر الملاهية، وإراقة الخمر.. والخامس: التخويف والتهديد بالضرب ومباشرة الضرب له، حتى يمنع عما هو عليه.. ويجر ذلك إلى القتال.. وسائر المراتب لا يخفى وجه استغنائها عن إذن الإمام إلا المرتبة الخامسة^(٤٧). ويذكر أيضا أن قمع المفسدين جائز، فكذلك الفاسق المتشبه بفسقه لا بأس بقتله، والمحتسب المحق أن قتل جراء ذلك فيعد شهيدا^(٤٨). وهذه المسائل لا تندرج ضمن التعزير أي العقوبة التي تكون من صلاحيات المحتسب الأصلية، وهي غير مقدرة في كل معصية ليس فيها حد ولا كفارة، ولكن هناك بعض الخلافات الفقهية بصدد إطلاق يد المحتسب في القتل، فيرى مذهب الأحناف بجوازه دفاعا ضد المنكر إذا كان من الكبائر فقط، واعتبروا ذلك تعزيرا مباحا منعا للجريمة، أما مذهبي الشافعية والمالكية فلا يجيزان القتل لدافع المنكر إلا بأذن الإمام^(٤٩).

فضلا عما أشرنا إليه أن المحتسب خلال العهد الأيوبي وخاصة في مصر كان له صلاحيات كبيرة، حيث يعد محتسب القاهرة أعلى درجة ومرتبة من محتسبي المدن الأخرى وبلغت صلاحياته درجة محاسبة القاضي^(٥٠) وكان يحق له ولنظرائه في المناطق الأخرى، متابعة مجالس القضاة والحكام ويمنعهم من الجلوس في الجوامع والمساجد للحكم بين الناس وذلك تحاشيا لدخول غير المسموحين بدخول المساجد كالرجل الجنب والمرأة الحائض ومن لا يتحرز من النجاسة وأيضا خوفا من أن ترتفع الأصوات في المساجد ويكثر اللغط فيؤذون بذلك المصلين^(٥١) ويلحظ أن ابن أبي الدم الحموي (ت ٦٤٢هـ/١٢٤٤م) الذي يعد من القضاة المشهورين في بلاد الشام خلال العهد الأيوبي وتولى قضاء مدينة حما سنة (٦٢٣هـ/١٢٢٥م)^(٥٢) ذكر إن جلوس القاضي في المسجد لفصل القضاء يعد أمرا مكروها كراهة تنزيه^(٥٣). والملفت للنظر أنه يحق للمحتسب الجلوس في الجامع ويطوف نوابه بدورهم على أرباب الحرف وغيرها وله أن يستخدم النواب عنه بالقاهرة ومصر وجميع أعمال الدولة كنواب الحكم^(٥٤).

وكما يحق للمحتسب أن ينكر على القضاة إذا حجبوا الخصوم وأقصرُوا في النظر في الخصومات^(٥٥)، ومتى رأى المحتسب رجلا يسفه في مجالس الحكم أو يطعن

على القاضي في حكمه عزره، وإذا لاحظ المحتسب إن القاضي قد استشاط على رجل غضبا أو شتمه أو إحتد عليه في كلامه ردعه من ذلك ووعظه، لأن القاضي لا يجوز أن يكون فظا غليظا أو يحكم وهو غضبان^(٥٦). كل ما تمت عرضها، تدل على مطاطية صلاحيات المحتسب تحت عنوان الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر، لأنه - أي المحتسب - يمثل السلطان الذي عينه ليراعي المصلحة العامة^(٥٧)، وهذه جملة من نماذج سطوة المحتسب على القاضي ومتابعة أعماله ومحاسبته على المخالفات بحق المدانين. ولكن مع كل ذلك اختلف الفقهاء بصدد صلاحية المحتسب في القتل طالما هناك القضاء وحاجة هكذا الممارسات إلى إذن الوالي، لأن هذا يفتح باب الفوضى في تطبيق العدالة ويتنافى أصلا مع أساس مهمة المحتسب الميدانية التي تعتمد على المبادرة والمتابعة لشؤون الناس في معاملاتهم اليومية.

وهناك معلومات تاريخية تؤكد على صلاحيات المحتسب من محاسبة القاضي خلال العهد الأيوبي، إذ أن قاضي القضاة صدر الدين عبد الملك بن درباس الكوردي الذي إستمر في منصبه للمرة الأولى مدة طويلة منذ أيام السلطان صلاح الدين وإلى سنة ٥٩٠ هـ/١١٩٣م حيث عزل في هذه السنة وأعيد إلى منصبه في السنوات اللاحقة^(٥٨) قد تجاوز على أراضي تابعة للأزهر وذكر بأنه وفي سنة ٥٩١ هـ/١١٩٤م هدم المحتسب - الذي لم يذكر المصادر إسمه -، حوانيت وإصطبلا كان صدر الدين بن درباس أنشأها في زيادة الجامع الأزهر بجوار داره ونقل القاضي بعد ذلك إلى أنقاض إلى داره^(٥٩). ويستشف مما سبق أن القاضي المذكور إستخدم وظيفته في توسيع داره على حساب الجامع الأزهر الذي كان يقع بجوار داره، ونقله إلى أنقاض إلى داره يدل على أن أمر الهدم قد تم بحضور القاضي نفسه ولم يتمكن من التدخل أو الاعتراض، الأمر الذي يدل على سطوة المحتسب وصلاحياته الواسعة في متابعة القضاة ليس في مجالسهم القضائية فحسب بل في دورهم ومعايشهم.

كما وقام بعض القضاة بدور المحتسب دون أن يكونوا محتسبين بالوظيفة، وذلك تطبيقا لمبدأ الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر، ومن بين أولئك القضاة القاضي عز الدين بن عبد السلام (ت ٦٦٠ هـ/١٢٦١م) الذي يعد من القضاة المشهورين تولى قضاء مصر والوجه القبلي^(٦٠) سنة ٦٣٩ هـ/١٢٤١م، إستمر إلى سنة

١٢٤٢هـ/١٩٢٢م إذ قام وزير الدولة الأيوبية معين الدين بن شيخ الشيوخ^(٦١) ببناء طبلخان على سطح مسجد بمصر، فرفض القاضي عزالدين ذلك واستنكر من الوزير هذا الفعل وعده تجاوزاً، وقام القاضي بنفسه ومعه أولاده بهدم الطبلخان وأسقط شهادة الوزير معين الدين ومن ثم عزل نفسه عن القضاء^(٦٢). وسجل القاضي عزالدين عبدالسلام نظرياً بأن هذه المواقف تندرج ضمن فروض الكفاية، لأن الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر يتناول بعضاً غير معين من المكلفين لجميع المكلفين، فإذا فعله البعض سقط عن فاعليه لأنهم قاموا به وسقط عن غيرهم لتعذر التكليف به لأن التكليف تارة يسقط بالأمثال ويسقط تارة أخرى بتعذره^(٦٣).

يستنتج مما سبق جملة من الأمور نلخصها كالآتي:

- إن موقف القاضي عزالدين بن عبدالسلام يؤكد مدى التداخل بين الحسبة والقضاء خلال العهد الأيوبي، بحيث أن القاضي كان فعلياً يقوم مقام المحتسب إذا رصد تجاوزاً أو تطاولاً يخص المصلحة العامة.
- قيام الوزير معين الدين ببناء الطبلخان على سطح مسجد يدل على وجود تجاوزات من قبل المسؤولين، كما ويدل على نوع من التهاون والتساهل من جانب القائمين بمنع هكذا تجاوزات، وعلى رأسهم المحتسب إذ لا بد هناك محتسب في مصر حينئذ وإن لم يرد ذكره في المصادر المتاحة، فقيام القاضي عزالدين الذي كان قاضياً للقضاة بمهمة إزالة تلك التجاوزات دليل على خلل في عمل المحتسبين - الرسميين - في أواخر حقبة الدولة الأيوبية.
- إن تحدي الوزير الأيوبي من قبل القاضي عزالدين يتمثل في موقفين اثنين أحدهما يخص الحسبة والآخر يخص القضاء، أما الأول فهدمه للطبلخان بمعاونة أولاده بعد إستنكاره الوزير على فعلته، الظاهر إن الوزير معين الدين أصر على موقفه ولم يرق بإزالة ما بناه على سطح المسجد. أما الثاني، فإسقاط شهادة الوزير دليل على قناعة القاضي بأنه - أي الوزير - فقد عدالته وأصبح شخصاً غير مؤهلاً للشهادة.

الخاتمة

من خلال ما تم التطرق إليها من نصوص ومعلومات تاريخية بصدد التفاعل والتداخلات الموجودة بين سلطة المحتسب والقاضي في العهد الأيوبي، وصل البحث إلى نتائج يمكن تلخيصها على النحو التالي:

- يشكل عهد الدولة الأيوبية في مصر وبلاد الشام، نقطة تحول كبير في تاريخ المنطقة، لم يكن من النواحي السياسية والعسكرية فحسب، بل في النظم القضائية والجوانب الحضارية الأخرى، ولاسيما فيما يتعلق بصلاحيات المحتسب وتداخلها مع سلطات القاضي وإخضاع الحسبة للإشراف المباشر لقاضي القضاة وتوظيفها توظيفا سياسيا من قبل السلطنة الأيوبية بغية استئصال شأفة المناوئين للدولة ولاسيما الإسماعيلية وبقايا الفاطميين.

- تعد وظيفة الحسبة في الحضارة الإسلامية، من الوظائف القضائية التي استخدمت أحيانا لأغراض سياسية، فالوظيفة وإن كانت في البداية داخلية في عموم ولاية القاضي يولي فيها باختياره، ثم لما انفردت وظيفة السلطان عن الخلافة اندرجت في وظائف الملك وأفردت بالولاية. إلا أن الحسبة في الدولة الأيوبية رتبت لمراقبة الأسواق والحياة اليومية، بغية التأكد من مطابقتها للشريعة من جهة والعمل على إزالة الشعائر الشيعية ومحاربة الدعوة الإسماعيلية من جهة أخرى، لذلك عملت الدولة الأيوبية في البداية على إضافة الحسبة إلى جملة ولاية القاضي ابن درباس الماراني، لكي يتسنى له ومن خلال متابعته لعمل المحتسب، الإشراف على عملية القضاء على الدعوة الإسماعيلية، ومن ثم أفردت الحسبة بولاية خاصة ذات صلاحيات إستثنائية، الأمر الذي يتضح جليا من خلال بعض الوثائق الأيوبية الخاصة بتقليد محتسب، الذي أعطته سلطات ضخمة تتداخل مع صلاحيات القاضي وتتجاوز المراقبة والتعزيز إلى إقامة الحدود بل وقتل معتنقي المذاهب والتيارات الشيعية والكلامية والفلسفية بحد السيف.

- خلال تلك الحقبة وصل الاهتمام بالحسبة حدا نلاحظ ظهور مؤلفات خاصة عن الاحتساب ككتاب (نهاية الرتبة في طلب الحسبة) للشيزري. الذي وضع فيه مبدأ الإحتساب وشروط المحتسب فضلا عن جزئيات الحسبة على مختلف المهن والأعمال. فالنصوص الواردة في هذا الكتاب بخصوص صلاحيات المحتسب والتي

وظفت في هذه الدراسة تؤكد إطلاق يد المحتسب في إقامة الحدود بحق شاربي الخمر ومرتكبي الزنا ورجم من إستحق الرجم وقتل من لم يلتزم بالأحكام من أهل الذمة.

- تبين من خلال هذا البحث أنه ولأول مرة في التاريخ الإسلامي إتسعت مهام وصلاحيات المحتسب خلال العهد الأيوبي بشكل ملفت للنظر، بحيث تتشابه مع سلطات القاضي، لأنها لم تكن مقتصرة على منع المنكرات الظاهرة في الأسواق، بل تجاوزت الى رقابة شاملة على المجتمع بغية إحتواء نشاطات المعارضين الداخليين، من الأسماعيلية والفرق الكلامية والفلاسفة، وهذا نابغ من حرص الأيوبيين بأن توحيد الجبهة لمحاربة الصليبيين لا يتم إلا بتقوية الصفوف الداخلية، هذا فضلا عن هاجس إنتشار أفكار لاتروق الأيوبيين أو لاترونها تخدم مشروعهم السلطوي في المنطقة على الأقل.

- ظهر بالبحث أن للمحتسب حق التدخل في أعمال القضاة وعلى وجه الخصوص تحديد أماكن القضاء، بحيث منع القضاة من الجلوس في المساجد للفصل في قضايا المتخاصمين، وذلك للحيلولة دون تعرض المساجد لنجاسات المتقاضين، فضلا عن ذلك ينكر المحتسب على القضاة إذا حجبوا الخصوم وأقصروا في النظر في الخصومات وينبه القاضي إذا غضب أو شتم أحدا في مجلسه القضائي.

- ان إتساع نطاق الحسبة وإزدياد دورها في الرقابة على المجتمع حكاما ومحكومين، جعل من صلاحيات متوليها وواقعها العملي دائما بين مد وجزر، لأنها حكم شرعي وواجب على الكفاية، ومن هذا المنطلق، نلاحظ أن الإطار العملي للحسبة خلال العهد الأيوبي، لم يكن دوما كالعهود السابقة، بل شهد تطورا في المهام تجاوزت الأسواق الى متابعة المناوئين الفكريين والمذهبيين والتنكيل بهم.

- إن صلاحيات المحتسب وإن إرتكزت مبدئيا على التعزير، إلا إنها فعليا تجاوزت النطاق النظري، إذ أن المحتسب الأيوبي حرص على تنفيذ الشريعة ومعاقبة المخالفين والمرتدين والمجسمة وغيرهم، كما وأشرف على الجوامع في حفظها من التجاوزات وعمارتها، لاتضع في حساباتها رضى الحكام والوزراء ومبتغاهم، وذلك تنفيذا لتعاليم الإسلام والعمل بمبدأ الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر. وهكذا ظل المحتسب ذا شخصية قوية يملك حق التدخل للمصلحة العامة وإن كان ذلك يضعه في مواجهة القضاة والوزراء والمتنفذين.

الهوامش والإحالات

- ينظر: ابن واصل، مفرج الكروب في أخبار بني أيوب، تحقيق: جمال الدين الشيال، (القاهرة: ١٩٥٣) ج ١، ص ١٩٨؛ المقرئ، الخطط المقرئية، طبعة بولاق، د.ت، ج ١ ص ٣٥٨؛ السيوطي، حسن المحاضرة في تاريخ مصر والقاهرة، تحقيق: محمد ابوالفضل ابراهيم، مطبعة عيسى البابي الحلبي، (القاهرة: د.ت) ج ٢، ص ١٨٠.
- الماوردي، الأحكام السلطانية، تحقيق: القاضي نبيل عبدالرحمن حياوي، دار الأرقم بن الأرقم للطباعة والنشر والتوزيع (بيروت: د.ت)، ص ٣١٨.
- (٣) ابن تيمية، الحسبة، تحقيق: صالح عثمان اللحام، الدار العثمانية ودار ابن حزم (بيروت: ٢٠٠٤)، ص ٦١-٦٢؛ حضيري، ناجي بن حسن بن صالح، الحسبة النظرية والعملية عند شيخ الإسلام ابن تيمية، دارالفضيلة (الرياض: ٢٠٠٥)، ص ١٦٩.
- أبن شاهين الظاهري، زبدة كشف الممالك وبيان الطرق والمسالك، اعتنى بتصحيحه: بولس راويس، المطبعة الجمهورية (باريس: ١٨٩٤) ص ٩١.
- الماوردي، المصدر السابق، ص ١٣٢-١٣٣.
- الشيزري، كتاب نهاية الرتبة في طلب الحسبة، تحقيق: محمد حسن اسماعيل وأحمد فريد المزيدي، دار الكتب العلمية (بيروت: ٢٠٠٣)، ص ٢١٣.
- (٧) للمزيد ينظر:
- Christian Lange, CHANGES IN OFFICE OF HISBA UNDER THE SELJUQ, (SELJUQS POLITICS, SOCIETY AND CULTURE) EDITED BY: Christian Lange AND Songul Mecit , Edinburgh University press. pp 157-181.
- (٨) سهام مصطفى أبوزيد، الحسبة في مصر الإسلامية من الفتح العربي إلى نهاية العصر المملوكي، الهيئة المصرية العامة للكتاب (القاهرة: ١٩٨٦)، ص ٨٠.
- (٩) ينظر: نهاية الرتبة، ص ٢١٣-٢١٥.
- (١٠) ابن الطوير، نزهة المقلتين في أخبار الدولتين، أعاد بناءه وحققه وقدم له: أيمن فؤاد السيد، المعهد الألماني للأبحاث الشرقية، مطبعة مؤسسة البيان، طبعة جديدة (بيروت، ٢٠١٠) ص ١١٦-١١٧.
- (١١) المقرئ، نفع الطبيب من غصن الأندلس الرطيب، تحقيق: د. إحسان عباس، دار صادر، (بيروت: ١٣٨٨هـ) ج ١، ص ٢١٨-٢١٩.
- (١٢) ابن سعد، الطبقات الكبرى، دار صادر (بيروت: د.ت) ج ٧/ص ٢٥٦.
- (١٣) الأحكام السلطانية، ص ٣١٩-٣٢٠.

- (١٤) ينظر: نهاية ألرب في فنون ألأأب، أأقق: مففأ مأأأ قمفأ وآأرون، أار الكأب العلمفة، (أفروأ: ٢٠٠٤) أ٦، ص ٢٤٣-٢٤٤.
- (١٥) نصر فرفأ مأأأ واصل، السلأة القأأأفة ونأام القأأ في الإسلام، المكأبة أوففقفة (القأهرة: أ.أ) ص ١٠١.
- (١٦) أأأ صأأف منصور، أأسبة أراسة أصولفة أارفأفة، مأرأ المأروسة للنأشر (القأهرة: ١٩٩٥)، ص ٣٢.
- (١٧) السنامف، نصاب الإأأساب، أأقق وأأأم وأراسة: مؤل السامرائف، أار العلوم للطأاعة، (الرفاض: ١٤٠٢هـ) ص ١٠٤.
- (١٨) أأسبة، ص ١٠٠.
- (١٩) إبن مأمأف، قوانفن أأوافن، أأمه وأأقفه: عزفأ سورفال، مكأبة مأأولف، (القأهرة: ١٩٩١) ص ٣٣٣-٣٣٤؛ عأأالعزفأ بن مأأأ بن مرأأ، نأام أأسبة فف ألسلام أراسة مأارئة، رسالة مأأسأفر عفر منأورة مأأمة إلف المأهد العأالف للقأأ أامعة ألامأ مأأأ بن سعوء ألسلامفة، ١٣٩٣، ص ٥٥.
- (٢٠) الشفزرف، المأأر السابق، ص ٢٦٩.
- (٢١) أأصفهانف، البرأ الشأمف، أأقق: فالف أأسفن، من منأورات مؤسسة عأأأأمفأ شومان، (عمان: ١٩٨٥) أ٥، ص ١٣٧. فنفظر: أانبأ من نص أأقلفأ فف ملأق رقم (١) من أأا البأأ.
- (٢٢) فنفظر بأأأ ألك:
- Christian Lange, *Hisba and the Problem of Overlapping Jurisdictions: An Introduction to, and Translation of, Hisba Diplomas in Qalqashandī's SubH al-aHshā*
Harvard Middle Eastern and Islamic Review (2006) Vol:7 p91-92.
- (٢٣) الشفزرف، المأأر السابق، ص ٢٦٨.
- (٢٤) أأسبة، ص ١٣٠.
- (٢٥) المأأة /٣٢.
- (٢٦) أأأ صأأف منصور، أأسبة، ص ٣٢.
- (٢٧) نأأف بن أأسن بن صالف أأزرف، المأرجع السابق، ص ١٦٩.
- (٢٨) ابن أأفب، أأاب بأفة أأربة فف معرفة أأام أأسبة، أراسة وأأقق: طلال بن أأمفل الرفافف/ منأورات أامعة أم القرى (مكة المأرمة: ٢٠٠٢)، ص ٥٧.
- (٢٩) فنفظر: إبن المسأوفف، نبأهة البلف أأامل بمن ورأه من ألامأل (أارفأ ارفل) أأقق: سامف الصأار، أار الرشفأ (بأأأ: ١٩٨٠) أ٢، ص ٣٧٠-٣٧١؛ ابن أأر، رفأ أأصر عن قأأة مصر، أأقق: أأمأ عأأأأمفأ وآأرون، المأأعة أأمرففة، (القأهرة: ١٩٥٧) أ٢ ص ٣٦٩.

- (٣٠) ابوشامة، الروضتين في اخبار الدولتين، دار الجيل (بيروت: د.ت) ج ٢ ص ٩٢.
- (٣١) لولاف مصطفى سليم الأتروشي، القضاء في مصر والشام في العهد الأيوبي، دار دجلة (عمان: ٢٠٠٦)، ص ٢٣٧-٢٣٨.
- (٣٢) ابن خلدون، المقدمة، اعتناء ودراسة: احمد الزعبي، دار الأرقم بن ابي الأرقم للطباعة والنشر والتوزيع (بيروت: د.ت)، ص ٢٥٧.
- (٣٣) السلوك لمعرفة دول الملوك، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٩٧) ج ١ ص ٤٠٨.
- (٣٤) احمد فؤاد سيد، تاريخ مصر الإسلامية زمن سلاطين بني أيوب، مكتبة مدبولي (القاهرة: ٢٠٠٢)، ص ١٠١. تجدر الإشارة أن المذهب الشافعي كان يتبوأ المرتبة الأولى في الفقه والقضاء في مصر باستثناء الإسكندرية التي تمسكت بالمذهب المالكي، بينما ظل مذهب ابو حنيفة رائجا في بلاد الشام. ينظر: عصام محمد شبارو، السلاطين في المشرق العربي (السلاجقة - الأيوبيون) دار النهضة العربية للطباعة والنشر(بيروت: ١٩٩٤)، ص ٢١٥.
- (٣٥) القلقشندي، صبح الأعشى في صناعة الإنشاء (القاهرة: د.ت) ج ١١، ص ٢١٠.
- (٣٦) القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، (القاهرة: ١٩٥٠) ج ٤، ص ٤٧-٤٩.
- (٣٧) احمد فؤاد سيد، المرجع السابق، ص ٩٨.
- (٣٨) ينظر، نهاية الرتبة، ص ٢٦٧. يقارن ب ابن بسام، نهاية الرتبة في طلب الحسبة، تحقيق: محمد حسن إسماعيل وأحمد فريد المزيدي، دار الكتب العلمية (بيروت: ٢٠٠٣)، ص ٣٦٢-٣٦٣. يلاحظ أن كتاب ابن بسام الذي يحتوي على اغلب ما ورد عند الشيزري، يخلو من الإشارة إلى ما ذكرناه من تحريم الصبيان من حفظ الأشعار الخاصة بمدح أهل البيت.
- (٣٩) ابن الأثير (ضياء الدين)، المثل السائر في أدب الكاتب والشاعر، قدمه وعلق عليه: احمد الحوفي وبدوي بطانة، ملتنزم الطبع والنشر دار نهضة مصر للطبع والنشر، الطبعة الثانية (القاهرة: ١٩٧٣) ق ٢ ص ٣٧١-٣٧٢.
- (٤٠) القدريّة: لفظ القدر يعني القضاء والحكم وهو ما يقدره الله عزوجل من القضاء ويحكم به من الأمور والقدريّة يطلق على من نفى القدر كالمعتزلة الذين يرون أن معرفة الله سبحانه وجبت بالعقل، قام العلماء بالرد على القدريّة وبيان تلبيسهم، لأن الأيمان بالقدر ركن من أركان الأيمان عند أهل السنة والجماعة. ينظر: العمراني، الإنتصار في الرد على المعتزلة القدريّة لأشرار، دراسة وتحقيق: سعود بن عبدالعزيز الخلف، منشورات أضواء السلف (المدينة المنورة: ١٤١٩هـ) ص ٤٤، ٩٤، ١١٨.
- (٤١) المشبهة: هم الذين يشبهون صفات الله سبحانه بصفات خلقه، فيقولون: لله سمع كسمع بشر، فمن الفرق المشبهة فرقة الحكمية أو الهشامية أصحاب هشام بن الحكم، ومن المشبهة

- أيضا: الكرامية الذين يزعمون أن لله سبحانه جسما له حدود ونهاية، وقد تصدى لهذه الأفكار الكثير من العلماء والأئمة واعتبروا المشبهة غلاة خارجين عن الإسلام. ينظر: الشهرستاني، الملل والنحل، تعليق: محمد سيد كيلاني، طبعة دار المعارف، (بيروت: د.ت) ج ١ ص ١١٨-١٣٠، الأسفرايني، التبصير في الدين وتمييز الفرقة الناجية عن الفرق الهالكين، تحقيق: كمال يوسف الحوت، عالم الكتب (بيروت: ١٩٨٣) ص ١١٩-١٢١.
- (٤٢) المجسمة: هم المؤمنون بتجسيد الذات الإلهية ويرون أن لله سبحانه وتعالى الوجه واليد والعين وما إلى ذلك، ورد عليهم العلماء وذكروا بأن ورود آيات في القرآن الكريم تنص على ذلك لا يدل على التجسيم بل المراد بكل ذلك الله عز وجل. ابن حزم، الفصل في الملل والأهواء والنحل، أتني به وحققه: أبو عبد الرحمن عادل بن سعيد، دار ابن الهيثم، (القاهرة: ٢٠٠٥) ج ١ ص ٣٧٢-٣٧٣.
- (٤٣) ابن الأثير (ضياء الدين)، المثل السائر في أدب الكاتب والشاعر، ق ٢ ص ٣٧٢-٣٧٣، ينظر نص التقليد في ملحق رقم (٢) من هذا البحث.
- (٤٤) السنامي، المصدر السابق، ص ٢٥٨-٢٥٩.
- (٤٥) نصاب الإحتساب، ص ١٩٢.
- (٤٦) مهدي قادر خضر، الأمن في مصر في العصر الأيوبي، مؤسسة موكرياني للبحوث والنشر، مطبعة يؤرزه لآت (أربيل: ٢٠١١)، ص ١٤١.
- (٤٧) إحياء علوم الدين، خرج أحاديثه: محمد وهبي سليمان، علق عليه: اسامة عمورة، دار الفكر (دمشق: ٢٠٠٦)، ج ٢ ص ١٤٣٨.
- (٤٨) المصدر نفسه، ج ٢، ص ١٤٧٣.
- (٤٩) محمد كمال الدين، اصول الحسبة في الإسلام، دار الهداية (القاهرة: ١٩٨٦)، ص ١٠٣، ١٠٧.
- (٥٠) كمال السامرائي، دراسات في الحسبة والمحتسب عند العرب، مركز إحياء التراث العلمي العربي، (بغداد: ١٩٨٨) ص ١١-١٢.
- (٥١) الشيزري، المصدر السابق، ص ٢٧٢-٢٧٣؛ ابن بسام، المصدر السابق، ص ٣٨٤.
- (٥٢) الحموي، التاريخ المنصوري (تلخيص الكشف والبيان في حوادث الزمان) تحقيق: أبو العبد دودو، مطبعة الحجاز (دمشق: د. ت) ص ١٢٤.
- (٥٣) ابن أبي الدم الحموي، كتاب ادب القضاء، وهو الدرر المنظومات في الأقضية والحكومات، تحقيق: محمد مصطفى الزحيلي، دار الفكر (دمشق: ١٩٨٢) ص ٦٤.
- (٥٤) ابن الطوير، المصدر السابق، ص ١١٦.
- (٥٥) ابن الديبع، المصدر السابق، ص ٧٨.

(٥٦) الشيزري، المصدر السابق، ص ٢٧٣.

(٥٧) ينظر:

Christian Lange , *Hisba and the Problem of Overlapping Jurisdictions: An Introduction to, and Translation of, Hisba Diplomas in Qalqashandī's Subḥ al-aḥshā*

Harvard Middle Eastern and Islamic Review (2006) Vol:7 p 85

(٥٨) ينظر: المنذري، التكملة لوفيات النقلة، تحقيق: بشار عواد معروف، مؤسسة الرسالة،

الطبعة الرابعة (بيروت: ١٩٨٨) مج ٢ ج ١٢ ص ١٥٦، الدواداري، كنز الدرر وجامع الغرر ج ٧

المسمى (الدر المطلوب في اخبار ملوك بني ايوب) تحقيق: سعيد عبدالفتاح عاشور، دار احياء

الكتب العربية (القاهرة: ١٩٧٢) ص ١٢٣.

(٥٩) المقرئزي، السلوك، ج ١ ص ٢٤٢-٢٤٣.

(٦٠) الوجه القبلي: يقصد بالوجه القبلي بلاد الجيزة في مصر ويشمل مدن عديدة منها: اسيوط

والأشمونين والطحاوية ومنفلوط ومدن أخرى. العمري، التعريف بالمصطلح الشريف، تحقيق:

محمد حسين شمس الدين، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٨٨) ص ٢١٩.

(٦١) معين الدين بن شيخ الشيوخ: الحسن معين الدين وزير الملك الصالح نجم الدين ايوب، كان

وزيرا ومن ثم نائبا الصالح على دمشق توفي سنة ٦٤٣هـ/١٢٤٥م عن ست وخمسين سنة. ابن

كثير، البداية والنهاية، تحقيق: ابو الفضل الدمياطي احمد بن علي وعبدالرحمن فهمي الزواوي،

دار الفد الجديد (القاهرة: ٢٠٠٧) ج ١٢ ص ٢٤٩.

(٦٢) المقرئزي، السلوك، ج ١ ص ٤١٦.

(٦٣) ينظر: القواعد الكبرى الموسوم ب (قواعد الأحكام في إصلاح الانام) تحقيق: نزيه كمال

حماد وعثمان جمعة ضميرية، دار القلم، (دمشق: د.ت) ج ١ ص ٧١.

الملاحق

ملحق رقم ١-١

منشور من انشاء (العماد الإصفهاني) لمحتسب حلب متضمنا شروط

الاحتساب^(١)

الحمد لله الأمر بالعدل والاحسان الناهي عن الظلم والعدوان، نحمده على ما قلده من الامتنان وهدى اليه من الايمان، ونسأله أن يصلي على سيدنا محمد نبيه واضح الميزان بالقسط الواضح البرهان وعلى آله وأصحابه اهل الرحمة والرضوان وبعد. فإننا لما يفترض من الامر بالمعروف والنهي عن المنكر واجراء أمور الرعية على وفق أحكام الشرع المطهر وأخذهم في معاشهم ومعاملاتهم، ما يحظر عليهم ملابسة الخطر وقيم الوزن بالقسط للبدو منهم والحضر، حتى تدوم المعاهد بالعدل أهلة والمحافل بالفضل حافلة، والرعية في ملابس الرعاية رافلة، وسيدان الأذايا وسراحينها عن سراح أمنهم جافلة، نرى أن نولي الاحتساب من يكرم محتده ويسمو سؤدده فيوضح في النباهة بالفضائل والنزاهة عن الرذائل جدده، ومن تقوى بالتقوى نفسه ويشرق في افق دينه بالتوفيق رشده وتنسبط في الحق بالأيد يده؛ ويخلص لله في الإستقامة عن سنن العدل مقصده ومن يستقيم في الديانة مذهبه، ويصح فيها معتقده ويعرف بالتوحيد توحيده فيتحقق لنهج سبيل الهدى تجرده ويصفو من شبه الشوائب مصدره ومورده ولما كان فلان أدام الله توفيقه جاريا في نزاهة النجار ونباهة الفخار، على سنن شرفه متبعا في كرم المحتد وصحة المعتقد سنن سلفه شافعا متلده في الاحسان بحسن مطرفه مغضيا عن مطامح المطامع بعين عزوفة وأنفه، مهيبا لفضل وقاره مصيبا في إيراده وإصداره مجيلا قداح النظر في اختياره مستطيلا على ذوي التقصير والاستطالة بانتصافه وانتصاره عارفا بأحوال الناس في المعاملات والمعاش ثابت القلب في ملابسة الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر رابط الجأش عولنا عليه في تولي الحسبة بحلب حرسها الله وفوضنا اليه أمرها ورفعنا به قدرها وقلدناه عملها وحلينا به عطلها استنامة الى أمانته وسكونا الى صيانتها

(١) البرق الشامي، ج ٥، ص ١٣٥-١٣٩.

گۆڤاری نه کادیماي کوردی ژماره (٢٧)

وديانته ومعرفة بشرف نفسه وعزوفها وصدود همته عن كل ما تأباه المروءة وصدوفها واعتمادا على امانته التي على التقوى اعتمادها واستنادا إلى حزامته التي إلى التوفيق استنادها وثقة بسريرته التي بتأييد الله ثقتها وفي مرضاة الله مقتها ومقها وعلمها بسيرته التي لمح سنا محاسنها وموالاته للدولة التي أبهجت الانام أيام أيامها فليتول ذلك بنهضة تامة وكفاية لشمّل المصالح ضامة وسياسة لشعب الشعب الملمّ لامة وفي تهذيب الخاصة والعامة خاصة وعامة ونظر يذلل الجوامح ويروضها، ومنه تستقل بالامانة نهوضها وفطنه ينكشف بها من الخافيات غموضها، وعدالة تقام بها من المعدلة سننها وفروضها وهداية تنفى الضلالة وتنسخها ودراية تحل عقد الشبهات وتفسخها وصرامة تلبي دعوة المستصرخ وتصرخها وسيرة يثبتها كاتب اليمين ويؤرخها وسطوة تدمر الغواية وتدمغها وشهامة تنتهي في حفظ الاعتدال الى الغاية وتبلغها ورأفة بالمتورعين في المعاملة توسع عليهم المعيشة وتسوغها وعفة عن المطاعم والمطامع تضيضي عليه حلل الثناء وتسبغها ومحافضة على خلقه عند الانكار يحفظه فيما يحفظه ومراقبة لله في السر والجهر تبهضه بما لا يبهضه وتفكر في الحوادث يحدثه بالغير ويعظه وخشية الله في سائر احواله تنذره بالمخاوف وتوقظه وليشرع في حفظ المعاملات على جد الشريعة ومنهاجها وليصن حديثها بتجديد دعاء الناس اليها من انهاجها وليعتمد في زجر الفجرة ما يؤذن باعجازها وازعاجها وفي البر بالبرة ما يفضي باغتباطها وابتهاجها وليعتبر اهل الاسواق فمن ألفاه ألفا للسداد الفه ومن عرفه جاهلا بالمشروع عرفة ومن وجده متجورا في امانته أوجده وخوفه ومن صادفه مائلا عن منهج النصيحة صدفه وثقفه وليتبع بالمسكر باراقته وليقم الحد على شاربه في حال افاقته ومن ذاق منه من اهل التحريم ولو جرعة فليجرعه من الحد مر مذاقته ومن استوجب التعزير فلا يبلغن به حد الحد ولا يحمله من العقوبة فوق طاقته وليردع مقترف الذنب ولا يخل بنصيحته ولا يتجسس على المسافرين فيفضي اشاعة الفاحشة منه الى فضيحته ومن التبس عليه أمره فليتوقف فيه حتى يسفر بالكشف عنه ليل الارتياح عن صبيحته ومن تفرس فيه حالا فلا يقطع فيه بها دون ظهور امارتها ووضوح بيناتها بفراسته وقريحته ولينه عن الغش في العروض والنقود وعن الربا في المقرض والمعقود وعن التطفيف في الكيل والوزن والذرع وعن

التنكب في المقادير والمعايير والمكايل عن العرف المعتبر في الشرع وليبحث عن اهل الصناعات كل البحث وعن المصنوعات جديدها والراث وسمينها والغث فمن شهد له أهل المعرفة بالبراعة أقره على ما يتعاطاه من الصناعة ومن رآه مقصرا نهاه عن التقصير أو مغررا ردعه عن التغرير بالتعزير أو مفرطا عاقبه على التفريط أو مخطئا أدبه على التخليط ومن عرفه جاهلا بصنعتة منعه ومن أبصره غير بصير بحرفته قدعه وليمنع الطريقين والمتعاطين للطب على التخمين وليصدهم عن مداواة الامراض ومزاولة الاعراض ومعالجة العيون ومعالجة الأدوية بالظنون وبيع الادوية المغشوشة والمجهولة.

ووضع اساميه على غير المقولة والمنقولة وليزع المتلبسين بالتنجيم والشعبذة والكهانة وليهن القائلين بها والقاطعين بحكمها كل الاهانة وليصن المساجد وبيوت العبادات من اتخاذها حوانيت لذوي الصناعات وحلفا لذوي الخرافات ومخازن ومساكن لذوي الصنائع والتجارات ولينكر غاية الانكار كشف العورات لا سيما في الحمامات وليكف صوت المتحدثين في العقائد بما يوتغها ويقطع اللسن عما يطلقها في اعراض السلف الصالح ويولغها ويليتمز كل ما يتعين على المحتسب ويلزمه وليعمل بما يعرفه من الصواب والصالح ويعلمه من اطايب المعاش وازالة الفواحش واصلاح المكاسب وايضاح المذاهب وتبطيل الملاحى وتعطيل المناهى وتحسين العوائد وتمكين الفوائد وايجاد المرشد واعدام المفاصد وحفظ الاسعار والقيم وصون الاموال والعصم وابعاد اهل الريب والتهم وابعاد أهل الظنن وإخماد نار الفتن ومن جملة ما يلزمه عمارة الطرق وتنظيفها وتشبيد جوانبها وترصيفها فانه متولى أوقافها والناظر في مصالحها ومصارفها ويجب أن يتولاها ويحافظ فيها على شروط واقفها مشمولاً من الدولة بأنص عوارفها مجتنباً من النعمة من أغض مقاطعها محتبياً من الحرمة في أعلى مراتبها معتلياً من الكرامة في أسمى مراقبها مقتنعا بما قرر له عن الخدمة من وظائف المبرة ورواتب النعمة وسبيل الولاية والأمرء والشحن والنواب معاونته على ما وليناه ومساعدته وتقوية يده على ما هو بصددته وإقامة جاهه ومنصبه وإنجاح مقصده في إنالة إربه وتنفيذ احكامه وتمكينه من نقضه وابرامه وموافقته على حبس من يراه وإطلاقه وإرهاق حد من نبا عن الحق ليمضي

فيه وارهاقه وتلبية دعوته وإجابتها وإنالته بغيته وإصابتها وتقليده في مهذب التهذيب والتفويض اليه في مناهج التقويم والتأديب والعمل في جميع ذلك بالامر العالي ومقتضاه والاعتماد على التوقيع فيه ان شاء الله.

ملحق رقم ٢-٢-

جزء من نص تقليد لمنصب الحسبة في العهد الأيوبي من إنشاء (ضياء الدين ابن الأثير)^(١)

((أما بعد، فقد جعل الله جزاء التمكن في أرضه أن يقام بحدود فرضه، ونحن نسأله التوفيق لهذا الأمر الذي ثقل حمله ؛ وعدم أهله، فقد جيء بنا في زمن أصبح الناس فيه سدى، وعاد الإسلام فيه غريباً كما بدأ. وهو الزمن الذي كثرت فيه أشراف اليوم الأخير؛ وغربت فيه الأمة حتى لم يبق إلا حثالة، كحثة التمر والشعير.)) ومن أهم ما نقرر بناءه وقدم عناؤه، ونصلح به الزمن وأبناءه، أن نمضي أحكام الشريعة المطهرة على ما قررت في تعريف ما عرفت، وتكير ما نكرته ومدار ذلك على النظر في أمر الحسبة التي تنزل منه بمنزلة السلك في العقد، والكف من الزند. وقد أخلصنا النية في ارتياد من يقوم فيها ويكفيها ؛ ويصطفى لها ولا يصطفوها ؛ وهو أنت ايها الشيخ الأجل ((فلان)) أحسن الله لك الأثر ؛ وصدق فيك النظر، فتولها غير موكل اليها؛ بل معانا عليها.

((واعلم أن الناس قد أماتوا سننا وأحيوا بدعا، وتفرقوا فيما أحدثوه من المحدثات شيعا؛ وأظلم منهم من أقرهم على أمرهم ؛ ولم يأخذهم بقوارع زجرهم ؛ فإن السكوت عن البدعة رضا بمكانها؛ وترك النهي عنها كالأمر بإتيانها. ولم يأت بنا الله تعالى الا ليعيد الدين قائما على أصوله صادعا بحكم الله فيه وحكم رسوله.)) ونحن نأمرك أن تتصفح أحوال الناس في أمر دينهم الذي هو عصمة مالهم. وأمر معاشهم الذي يتميز به حرامهم من حلالهم. فابدأ أولا بالنظر في العقائد واهد

^١ المثل السائر في أدب الكاتب والشاعر، ق ٢ ص ٣٧٠-٣٧٣.

فيها الى سبيل الفرقة الناجية، الذي هو سبيل واحد، وتلك الفرقة هي السلف الصالح الذين لزموا مواطن الحق فأقاموا وقالوا: ربنا الله ثم استقاموا، ومن عداهم شعب دانوا أديانا، وعبدوا من الأهواء أوثانا، وأتبعوا ما لم ينزل به الله سلطانا ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْنَهُمْ بِسِمَّتِهِمْ وَلَتَعَرَفْنَهُمْ فِي لَحَنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ﴾^(١) فمن إنتهى من هؤلاء الى فلسفة فاقتله ولا تسمع له قولا ولا تقبل منه صرفا ولا عدلا، وليكن قتله على رؤوس الأشهاد، ما بين حاضر وباد فما تكدرت الشرائع بمثل مقالته، ولا تدنس علومها بمثل أثر جهالته والمنتمي إليها يعرف بنكره، ولا يستدل عليه بظلمة كفره، وتلك ظلمة تدرك بالقلوب لا بالأبصار، وتظهر زيادتها ونقصها بحسب ما عند رائيها من الأنوار، وما تجده من كتبها التي هي سموم ناقعة، لعلوم نافعة، وأفاع ملففة، لأقوال مؤلفة، فاستأصل شأفتها بالتمزيق، وافعل بها ما يفعله الله بأهلها من التحريق، ولا يقنعك ذلك حتى تجتهد في تتبع آثارها، والكشف عن مكامن أسرارها. فمن وجدت في بيته فليؤخذ جهارا، ولينكل به إشهارا، وليقل هذا جزاء من إستكبر استكبارا، ولم يرج الله وقارا.

((وأما من تحدث في القدر، وقال فيه بمخالفة نص الخبر، فليس في شيء من ربة الإسلام، وإن تنسك بمداومة الصلاة والصيام، قال النبي صلى الله عليه وسلم ((القدريه مجوس هذه الأمة)). والمراد بذلك أنهم ماثلوا بين الله والعبد، والضياء والظلمة، فعلاج هذه الطائفة أن تجزى بأن تخزى، فليقابل جمعها بالتكسير، واسمها بالتصغير، ولتنقل الى ثقل الحدود عن خفة التعزير ومن كان منها ذا مكانة نابهة فليهبط، أو شهادة عادلة فليسقط.

((وكذلك يجري الحكم فيمن قال بالتشبيه والتجسيم، أو قال بحدوث القرآن القديم، ومن ملحدى القرآن فرقة بين المعنى والخط، وفرقة قالت فيه بالشكل والنقط، وكل هؤلاء قوم خبثت سرائرهم، وعميت بصائرهم، وعظمت عند الله جرائمهم، فخذهم بالتوبة التي تطهر أهلها، وتجب ما قبلها، وليست التوبة عبارة عن ذكرى اللسان، والقلب لاه في قبضة النسيان، بل هي عبارة عن الندم على مافات، وإستئناف

^١ سورة محمد: الآية ٣٠.

الإخلاص فيما هو آت، وقد جعل الله التائب من أحبائه، ووصفه في مواضع كثيرة من كتابه، ومن فضله أن الملائكة يستغفرون لذنبه، ويشفعون له إلى ربه، فأن أبت هذه الطوائف إلا إصرارا، ولم يزداهم دعائك إلا فرارا، فاعلم أن الله قد طبع على قلوبهم طبعا.. فخذهم عند ذلك بحد الجلد، فإن لم ينجح فبحد ذوات الحد، فإن هذه أمراض عمى لاترجى لها الإفاقة، ولاتبريء منها إلا الدماء المراقبة.

((وأما الفرقة المدعوة بالرافضة هي لما رفعه الله خافضة، فإنهم أناس ليس لهم من الدين إلا إسمه، ولا من الإسلام إلا رسمه، وإذا نقب عن مذهبهم وجد على العصبية موضوعا، ولغير ما شرعه الله ورسوله مشروعا، ذبوا عن علي - رضي الله عنه - فأسلموه، وأخروه إذ قدموه، وهؤلاء وضعوا أحاديث فنقلوها، وأولوها على ما أولوها، فتبع الآخر منهم الأول على غمة، وقالوا: إنا وجدنا آباءنا على أمة. ((وهنا غير ما ذكرناه من عقائد محلولة، ومذاهب غير منقولة ولا مقبولة، وبالهدى يتبين طريق الضلال، وبالصحة يظهر أثر الاعتلال، ولا عقيدة إلا عقيدة السنة والكتاب ولا دين إلا دين العجائز والماء والمحراب.

قائمة المصادر والمراجع

القرآن الكريم

أولا / المصادر:

ابن الأثير، ضياء الدين نصر الله بن محمد (ت ٦٣٧هـ/١٢٣٩م)

المثل السائر في أدب الكاتب والشاعر، قدمه وعلق عليه: احمد الحوفي وبدوي بطانة، ملتزم الطبع والنشر دار نهضة مصر للطبع والتشتر، الطبعة الثانية (القاهرة: ١٩٧٣).

الأسفرايني، أبي المظفر طاهر بن محمد (ت ٤٧١هـ/١٠٧٩م)

التبصير في الدين وتمييز الفرقة الناجية عن الفرق الهالكين، تحقيق: كمال يوسف الحوت، عالم الكتب (بيروت: ١٩٨٣).

الإصفهاني، عمادالدين أبو عبدالله محمد بن صفى الدين أبي الفرج (ت ٥٩٧هـ/١٢٠٠م)

البرق الشامى، تحقيق: فالح حسين، من منشورات مؤسسة عبدالحميد شومان، (عمان: ١٩٨٥)

ابن بسام، محمد بن أحمد المحتسب (عاش في القرن الثامن الهجري/الرابع عشر الميلادي)

نهاية الرتبة في طلب الحسبة، تحقيق: محمد حسن إسماعيل وأحمد فريد المزيدي، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٣).

ابن تيمية، تقي الدين احمد بن عبدالحليم (ت ٧٢٨هـ/١٣٢٨م)

الحسبة، تحقيق صالح عثمان اللحام، الدار العثمانية ودار ابن حزم، (بيروت: ٢٠٠٤).

ابن حجر، احمد بن علي (ت ٨٥٢هـ/١٤٤٩م)

رفع الإصر عن قضاة مصر، تحقيق: حامد عبدالمجيد وآخرون، المطبعة الأميرية، (القاهرة: ١٩٥٧).

ابن حزم: ابو محمد علي بن أحمد الظاهري (ت ٥٦٦هـ/١٠٦٢م)

الفصل في الملل والأهواء والنحل، أتنى به وحققه: ابو عبدالرحمن عادل بن سعيد، دار ابن الهيثم، (القاهرة: ٢٠٠٥).

الحموي، محمد بن علي بن نظيف (ت ٦٤٤هـ/١١٤٦م)

التاريخ المنصوري (تلخيص الكشف والبيان في حوادث الزمان) تحقيق: ابو العبد دودو، مطبعة الحجاز (دمشق: د.ت).

ابن خلدون، عبدالرحمن بن محمد الحضرمي (ت ٨٠٨هـ/١٤٠٦م)

المقدمة، اعتناء ودراسة: احمد الزعبي، دار الأرقم بن ابي الأرقم للطباعة والنشر والتوزيع، (بيروت: د.ت).

إبن أبي الدم الحموي، شهاب الدين ابي إسحاق ابراهيم بن عبدالله (ت ٦٤٢هـ/١٢٤٤م)

كتاب ادب القضاء، وهو الدرر المنظومات في الأقضية والحكومات، تحقيق: محمد مصطفى الزحيلي، دار الفكر (دمشق: ١٩٨٢).

الدواداري، ابوبكر بن عبدالله بن أبيك (ت ٧٣٥هـ/١٣٣٤م)

كنز الدرر وجامع الغرر ج ٧ المسمى (الدر المطلوب في اخبار ملوك بني ايوب) تحقيق: سعيد عبدالفتاح عاشور، دار احياء الكتب العربية (القاهرة: ١٩٧٢).

ابن الديبع، وجيه الدين عبدالرحمن بن علي الشيباني (ت ١٥٣٧هـ / ١٥٣٧م)
كتاب بغية الأرية في معرفة أحكام الحسبة، دراسة وتحقيق: طلال بن جميل الرفاعي / منشورات جامعة ام القرى (مكة المكرمة: ٢٠٠٢).

أبن سعد، أبو عبدالله محمد بن فيع (ت ٩٣٢/٥٢٣٠م)

الطبقات الكبرى، دار صادر (بيروت: د.ت).

السنامي، عمر بن محمد بن عوض (ت ١٣٣٣/٥٧٣٤م)

نصاب الإحتساب، تحقيق وتقديم ودراسة: مؤل السامرائي، دار العلوم للطباعة، (الرياض: ١٤٠٢هـ).

السيوطي، جلال الدين عبدالرحمن بن ابي بكر (ت ١٥٠٦هـ / ١٩١٢م)

حسن المحاضرة في تاريخ مصر والقاهرة، تحقيق: محمد ابوالفضل ابراهيم، مطبعة عيسى البابي الحلبي، (القاهرة: د.ت).

ابوشامة، شهاب الدين عبدالرحمن بن اسماعيل (ت ١٢٦٦/٥٦٦٥م)

الروضتين في أخبار الدولتين، دار الجيل (بيروت: د.ت).

ابن شاهين الظاهري، غرس الدين خليل بن شاهين (ت ١٤٦٦/٥٨٧٢م)

زبدة كشف الممالك وبيان الطرق والمسالك، اعتنى بتصحيحه: بولس راويس، المطبعة الجمهورية (باريس: ١٨٩٤).

الشهرستاني، ابوالفتح محمد بن عبدالكريم بن أبي بكر (ت ١١٥٣/٥٥٤٨م)

الملل والنحل، تعليق: محمد سيد كيلاني، طبعة دار المعارف، (بيروت: د.ت).

الشيذري، عبدالرحمن بن عبدالله بن نصر (ت ١١٩٣/٥٥٨٩م)

كتاب نهاية الرتبة في طلب الحسبة، تحقيق: محمد حسن اسماعيل وأحمد فريد المزيدي، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٣).

عزالدين عبدالسلام، عبدالعزيز بن عبدالسلام (ت ١٢٦٢/٥٦٦٠م)

القواعد الكبرى الموسوم ب (قواعد الأحكام في إصلاح الانام) تحقيق: نزيه كمال حماد وعثمان جمعة ضميرية، دار القلم، (دمشق: د.ت).

العمرائي، الشيخ يحيى بن أبي الخير (ت ١١٦٢/٥٥٥٨م)

الانتصار في الرد على المعتزلة القدرية لأشرار، دراسة وتحقيق: سعود بن عبدالعزيز الخلف، منشورات أضواء السلف (المدينة المنورة: ١٤١٩هـ).

العمري، شهاب الدين أحمد بن يحيى بن فضل الله (ت ١٣٤٨/٥٧٤٩م)

التعريف بالمصطلح الشريف، تحقيق: محمد حسين شمس الدين، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٨٨).

- إبن الطوير، ابو محمد المرتضى عبدالسلام بن الحسن القيسراني (ت ١٢٢٠/هـ ٦١٧م)
نزهة المقلتين في أخبار الدولتين، أعاد بناءه وحققه وقدم له: أيمن فؤاد السيد، المعهد الألماني للأبحاث الشرقية، مطبعة مؤسسة البيان، طبعة جديدة (بيروت، ٢٠١٠).
- الغزالي، أبو حامد محمد بن محمد (ت ٥٠٥/هـ ١١١١م)
احياء علوم الدين، خرج احاديثه: محمد وهبي سليمان، علق عليه: اسامة عمورة، دار الفكر، (دمشق: ٢٠٠٦).
- القرطبي، أبو عبدالله محمد بن أحمد (١٧٢/هـ ٦٧١م)
الجامع لأحكام القرآن، (القاهرة: ١٩٥٠).
- القلقشندي، ابوالعباس احمد بن علي (ت ٨٢١/هـ ١٤١٨م)
صبح الأعشى في صناعة الأنشا (القاهرة: د.ت).
- ابن كثير، عمادالدين ابوالفداء اسماعيل بن عمر القرشي (ت ٧٧٤/هـ ١٣٧٣م)
البداية والنهاية، تحقيق: ابوالفضل الدمياطي احمد بن علي وعبدالرحمن فهمي الزواوي، دار الغد الجديد (القاهرة: ٢٠٠٧).
- الماوردي، ابوالحسن علي بن محمد (ت ٤٥٠/هـ ١٠٥٨م)
الأحكام السلطانية، تحقيق: القاضي نبيل عبدالرحمن حياوي، دار الأرقم بن الأرقم للطباعة والنشر والتوزيع، (بيروت: د.ت).
- ابن المستوفي، شرف الدين ابوالبركات بن احمد (ت ٦٣٧/هـ ١٢٣٩م)
نباهة البلد الخامل بمن ورده من الأمثال (تاريخ اربل) تحقيق: سامي الصقار، دار الرشيد (بغداد: ١٩٨٠).
- المقري، شهاب الدين ابوالعباس أحمد بن محمد (ت ١٠٤١/هـ ١٦٣١م)
نفح الطيب من غصن الأندلس الرطيب، تحقيق د. إحسان عباس، دار صادر، (بيروت: ١٣٨٨هـ)
- المقريزي، احمد بن علي (ت ٨٤٥/هـ ١٤٤١م)
الخطط المقريزية، طبعة بولاق، د.ت، السلوك لمعرفة دول الملوك، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٩٧)
- إبن ممتي، أسعد بن أبي المذهب بن المليح (ت ٦٠٦/هـ ١٢٠٩م)
قوانين الدواوين، جمعه وحققه: عزيز سوريال، مكتبة مدبولي، (القاهرة: ١٩٩١).
- المنذري، ابو محمد عبدالعظيم بن عبدالقوي (ت ٦٥٦/هـ ١٢٥٨م)
التكملة لوفيات النقلة، تحقيق: بشار عواد معروف، مؤسسة الرسالة، الطبعة الرابعة (بيروت: ١٩٨٨).
- النويري، شهاب الدين أحمد بن عبدالوهاب (ت ٧٣٢/هـ ١٣٣١م)
نهاية الإرب في فنون الأدب، تحقيق: مفيد محمد قميحة وآخرون، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٤).

ابن واصل، جمال الدين محمد بن سالم (ت ٦٩٧هـ/١٢٩٧م)
مفرج الكروب في أخبار بني أيوب، تحقيق: جمال الدين الشيال، (القاهرة: ١٩٥٣).

ثانياً /المراجع

باللغة العربية:

الأثروشي، لولاف مصطفى سليم، ٢٠٠٦ القضاء في مصر والشام في العهد الأيوبي، دار دجلة، (عمان).

حضيرى، ناجي بن حسن بن صالح، ٢٠٠٥، الحسبة النظرية والعملية عند شيخ الإسلام ابن تيمية، دار الفضيلة، الرياض.

خضر، مهدي قادر، ٢٠١١، الأمن في مصر في العصر الأيوبي، مؤسسة موكرياني للبحوث والنشر، مطبعة روضة لآلات (اربيل).

ابوزيد، سهام مصطفى، ١٩٨٦، الحسبة في مصر الإسلامية من الفتح العربي إلى نهاية العصر المملوكي، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة).

السامرائي، كمال، ١٩٨٨، دراسات في الحسبة والمحتسب عند العرب، مركز احياء التراث العلمي العربي، (بغداد).

سيد، احمد فؤاد، ٢٠٠٢، تاريخ مصر الإسلامية زمن سلاطين بني ايوب، مكتبة مدبولي، (القاهرة)
شبارو، عصام محمد، ١٩٩٤، السلاطين في المشرق العربي (السلاجقة – الأيوبيون) دار النهضة العربية للطباعة والنشر، (بيروت).

كمال الدين، محمد، ١٩٨٦، أصول الحسبة في الإسلام، دار الهداية (القاهرة).

بن مرشد، عبدالعزيز بن محمد، ١٣٩٣هـ، نظام الحسبة في الإسلام دراسة مقارنة، رسالة ماجستير غير منشورة مقدمة إلى المعهد العالي للقضاء جامعة الإمام محمد بن سعود الإسلامية.

منصور، احمد صبحي، ١٩٩٥، الحسبة دراسة أصولية تاريخية، مركز المحروسة للنشر (القاهرة).

واصل، نصر فريد محمد، السلطة القضائية ونظام القضاء في الإسلام، المكتبة التوفيقية (القاهرة: د.ت).

باللغة الأنكليزية:

Christian Lange , *Hisba and the Problem of Overlapping Jurisdictions:An Introduction to, and Translation of, Hisba Diplomas in Qalqashandī's SubH al-aHshā*

Harvard Middle Eastern and Islamic Review (2006) V ol:7

Christian Lange, CHANGES IN OFFICE OF HISBA UNDER THE SELJUQ , (SELJUQS POLITICS , SOCIETY AND CULTURE) EDITED BY: Christian Lange AND Songul Mecit , Edinburgh University press .

پوخته‌ی لیكۆلینه‌وه

ئەم توێژینه‌وه‌یه‌ که به‌ناو نیشانی: (په‌یوه‌ندی وکارلیکی نیوان حوسبه‌ و قه‌زا له‌ سه‌رده‌می ده‌وله‌تی ئه‌یوبی) دا ته‌رخان کراوه‌ بو‌ توێژینه‌وه‌ له‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی بایه‌خدار له‌ میژووی ده‌وله‌تی ئه‌یوبی ئه‌ویش په‌یوه‌ندی نیوان دوو دامه‌زراوه‌ی دادگه‌رییه‌ له‌ کۆمه‌لگای ئه‌و کات، که هه‌ریه‌که‌یان بوار وکاریان دیاره‌ که موخته‌سیب ئه‌رکی سه‌ره‌کی نه‌ه‌یشتنی پێشیلکارییه‌کانی ناو بازار بوو بۆیه‌ زیاتر کاره‌که‌ی مه‌یدانییه‌ به‌لام به‌ره‌به‌ره‌ له‌ گرینگیدان به‌ کێشه‌ وپیوه‌ری بازاره‌وه‌ ده‌سه‌لاتی موخته‌سیب له‌ سه‌رده‌می ده‌وله‌تی ئه‌یوبی زیاتر ده‌بی ئه‌مه‌ش له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌یوبیه‌کان له‌ پێناوی دژایه‌تیکردنی پاشماوه‌ی فاتمیه‌کان وئیسماعیلییه‌کان وئو بیر و بۆچوونه‌ فه‌لسه‌فییانه‌ی که ئه‌وان به‌هه‌ره‌شه‌یان ده‌زانی بو‌ سه‌ر باوه‌ری موسوڵمانان ده‌بینین ده‌ستپوێشتوویه‌کی زیاتریان به‌ موخته‌سیبه‌کان به‌خشیوه‌ که پێشتر نه‌یان بووه‌، هه‌تا ئه‌و حه‌له‌ توانیویانه‌ سزای ئه‌و خراپه‌کارانه‌ش بده‌ن که ته‌نها قازی ده‌یتوانی سزایان بدات وه‌ بو‌ سزای کوشتنیش ده‌ستی موخته‌سیبه‌کان والا بوو، ئالێره‌دایه‌ که تیکچرژان و تیکگیران له‌ نیوان ده‌سه‌لاتی موخته‌سیب و قازی دروست ده‌بی‌ت، که ئەم توێژینه‌وه‌یه‌ هه‌ولێ دیاریکردنی ئه‌و تیکه‌ه‌لکێشی وپه‌یوه‌سته‌یییه‌ی نیوان هه‌ردوو دامه‌زراوه‌که‌ ده‌دات.

ئەم توێژینه‌وه‌یه‌ له‌ سی ته‌وه‌ر پیکهاتووه‌، له‌ ته‌وه‌ری یه‌که‌م چوارچێوه‌ی تیوری سیسته‌می حوسبه‌ له‌ سه‌رده‌می ئه‌یوبیه‌کان دیاری کراوه‌ به‌لام ته‌وه‌ری دووهم تایبه‌ته‌ به‌ باسکردنی په‌یوه‌ندی و تیکه‌ه‌لکێشی هه‌ردوو بوا‌ری قه‌زا و حوسبه‌، هه‌رچی ته‌وه‌ری سییه‌م وکو‌تایییه‌ ته‌رخان کراوه‌ بو‌ شیکردنه‌وه‌ و خوێندنه‌وه‌ی چه‌ند ده‌ق وزانیارییه‌کی میژووی که سه‌لمینه‌ری ئه‌و په‌یوه‌سته‌یی و تیکه‌لییه‌ی هه‌ردوو بواره‌که‌یه‌.

Abstract

This study entitled "The relationship and interaction between Husba and the judiciary during the reign of the Ayyubid State, examines a significant issue in the history of the Ayyubid State, i.e. the relation between the two judicial establishments during the period. Each of these two had their distinct obligations to discharge; the Hisba member was assigned with the task of combating market irregularities and disorder. However, during the reign of the Ayyubid State the power of Hisba members increased at the will of the Ayyubids and with the aim of containing the Fatimid and Ismailite pockets as well as the ideas which they thought would threaten Islamic belief. The Hisba could even punish the wrong doers who would otherwise be punished by judges only including capital punishment. Here came the clash between the two powers. Accordingly, the present study attempts to specify the interrelation and clash between the two institutions. It is made up of three sections. The first forms the theoretical background of Hisba system in the Ayyubid State whilst the second deals with the interrelation between the two systems. The third section, however analyzes a number of texts and historical documents which support the aforementioned interrelation.

العلاقة المتبادلة بين المؤسسة العائلية والمؤسسة السياسية دراسة ميدانية في علم إجتماع التنظيم

د. عبدالله خورشيد عبدالله

قسم الاجتماع - كلية الاداب - جامعة صلاح الدين

المقدمة

ان دراسة العلاقة بين المؤسسة العائلية^(١) والمؤسسة السياسية^(٢) تدخل في اطار اختصاص عدد من فروع علم الاجتماع، ومن اهمها علم اجتماع التنظيم وعلم الاجتماع السياسي وعلم الاجتماع العائلي. ولقد لفت نظر الباحث عدد من الاحداث والوقائع الميدانية، وبخاصة اثر حروب العراق مع ايران تارة ومع التحالف التي قادته الولايات المتحدة تارة اخرى، والانتفاضة الشعبية في ارجاء العراق، ثم الاحتلال الامريكي للعراق، وسقوط الحكومة العراقية والتداعيات التي أعقبتها، ثم تسارع الاحداث السياسية، من تشكيل الحكومة العراقية الجديدة، بعد سقوط نظام حكم صدام حسين، واجراء عدد من الانتخابات لتشكيل الحكومة المركزية في بغداد، وأنتخاب أعضاء مجالس المحافظات، وكذلك اجراء عدد من الانتخابات في اقليم كردستان، لانتخاب اعضاء برلمان الاقليم، وانتخاب مجالس المحافظات في الاقليم. وبين هذا وذاك تطلعت النشاطات والاعمال السياسية، عدد لا يستهان به من اعمال العنف والتصادم والتناحر للاستحواذ على مناصب ومناطق السلطة والنفوذ السياسي، سواء كان ذلك باسم الحزب والولاءات الفكرية او تحت مسميات الانتماء القومي والعرقي أو المناطق الجغرافية أو الالتزام المذهبي أو الطائفي.....الخ. ومن هنا كان اختيارنا لمشكلة الدراسة، وهي ما يمكن صياغتها على شكل التساؤل التالي: ما مدى العلاقة المتبادلة بين كل من المؤسسة العائلية والمؤسسة السياسية؟ وما نوع تأثير كل مؤسسة في الاخرى، دعما وتعزيزا، أم تضادا وتقاطعا، أم تكاملا وتمازجا؟.

ولا يخفى أن نوع العلاقة بين المؤسستين ينعكس بشكل واضح _ سلبي أو ايجابا _ في آراء وأفكار المواطنين من السياسيين وعامة الناس، ثم في سلوكهم السياسي، ونشاطاتهم اليومية، في كافة مجالات حياتهم الاجتماعية. ولقد كان الاختيار للموضوع ناجما عن الحاجة العلمية والعملية والطموح إلى سد ثغرة كبيرة في دراسة مؤسساتنا الحكومية، وتأثير بعضها على بعض.

أما فيما يتعلق بأهداف الدراسة فيمكن تلخيصها بالنقاط الآتية:

١. تهدف الدراسة الى معرفة طبيعة عمل وفاعلية كل من المؤسستين العائلية والسياسية ومدى اداء كل منهما للدور المناط به، في تنشئة الفرد تنشئة اجتماعية سليمة.

٢. كما أن من أهداف الدراسة معرفة معوقات وصعوبات عمل المؤسستين العائلية والسياسية، والعوامل المسؤولة عن أعاقه كل منهما، وأنعكاس ذلك على سوء التثقيف وقلة الوعي والكفاءة لدى الافراد في العمل والمشاركة السياسية.

٣. وكما تهدف الدراسة الى معرفة مدى التأثير والتأثر الحاصل بين كل من المؤسسة العائلية والمؤسسة السياسية، سواء كان ذلك دعما وتعزيزا او تضاربا وتقاطعا او تكاملا وتساندا.

٤. تشخيص الوضع التنظيمي للمؤسسات الاجتماعية _العائلية والسياسية تحديدا _ لمساعدة ذوي الشأن في حل المشاكل التي تعاني منها تلك المؤسسات. وهذا الجانب التطبيقي يمكنه المساعدة في تطوير مؤسساتنا وسد الفجوات التي تحول دون تساندها وتكاملها.

٥. وهناك الجانب التثقيفي في الدراسة، وقد عمدنا إلى إجراء المقابلات الميدانية مع المبحوثين لغرض تبصرتهم وتوعيتهم بمسائل الشعور بالمسؤولية والمشاركة السياسية الايجابية.

أهمية الدراسة: إن لكل دراسة علمية أهمية نظرية وتطبيقية ، فالأهمية النظرية هنا تكمن في أنها من الدراسات النادرة التي تتناول العلاقة بين مؤسساتنا الاجتماعية في كردستان العراق. وهذا من شأنه سد ثغرة في مجال الدراسة

الاجتماعية للمؤسسات المكونة للبنية الاجتماعية في المجتمع الكوردي وتشخيصها ميدانياً..

أما الأهمية التطبيقية، فأنها تكمن في الاستفادة من نتائج وتوصيات الباحث في مجال دراسة المؤسسات العائلية والسياسية ومعالجة المشكلات التي تعترى عملهما أو في حالة التخطيط للتطوير أو الإصلاح الاجتماعي وعمليات التنمية القومية الشاملة، والذي تأخذ به بلدان العالم.

تتكون الدراسة من مقدمة وثلاثة فصول: الفصل الاول يتضمن الاطار النظري والاجراءات الميدانية والفصل الثاني يشتمل على عرض البيانات الميدانية للدراسة اما الفصل الثالث فيشمل خاتمة وبضمنها النتائج العامة وبعض المقترحات والتوصيات بشأن موضوع الدراسة. ومن الله التوفيق...

الفصل الاول: الاطار النظري والمنهجي للدراسة:

يتضمن الاطار النظري جميع النواحي والاجراءات المتبعة في اجراء الجانب الميداني للدراسة والمقصود بالمنهج (Method) مجموعة نظم عامة تستخدم للوصول الى الحقيقة العلمية والنتائج المحددة للدراسة^(١)

١- المنهج المستخدم في الدراسة فكان المنهج الوصفي ويستخدم المنهج الوصفي في دراسة الاوضاع الراهنة للظواهر من حيث خصائصها، أشكالها، وعلاقاتها، والعوامل المؤثرة في ذلك، وهذا يعني أن المنهج الوصفي يهتم بدراسة حاضر الظواهر والاحداث بعكس المنهج التاريخي الذي يدرس الماضي، مع ملاحظة ان المنهج الوصفي يشمل في كثير من الاحيان على عمليات تنبؤ لمستقبل الظواهر والاحداث التي يدرسها^(٢). ومن الطرق او المناهج التي تمت الاستفادة منها ضمن هذا المنهج هو مسح الميداني^(٣) والذي ساعد في جمع بيانات الدراسة وتصنيفها وتحليلها وتنظيرها.

ومن الادوات المستخدمة في الدراسة الحالية: الملاحظة، وهي عبارة عن عملية مراقبة او معاينة للظاهرة أو المشكلة او الاحداث والتركيبات المادية والبيئية، وكذلك متابعة الاتجاهات والعلاقات بأسلوب علمي وهادف، بغرض تحديد العلاقة بين السبب

وتنبؤ سلوك الظاهرة وتوجيهها نحو خدمة اغراض الانسان وضمان متطلباته^(٦) واجراء المقابلات^(٧) والاستمارة الاستبائية^(٨)

٢- مجتمع الدراسة وعينة الدراسة: لقد تم الاعتماد على مدينة اربيل كمجتمع للدراسة وقد اخذ الباحث (١٥٠) وحدة موزعة على مناطق متفرقة من المدينة.. وبحكم اختلاط الباحث ببيئات مختلف الشرائح الاجتماعية، ومن خلال الملاحظات والمقابلات التي اجراها في مجتمع الدراسة، تبين له ان هناك تجانسا كبيرا في المجتمع، لذلك لم يكن من الضروري اخذ عينة كبيرة الحجم. وكانت العينة من نوع العينة العشوائية البسيطة^(٩) وتم اعطاء الفرصة لأكبر عدد ممكن من مجتمع الدراسة. ٣- وسائل جمع البيانات: لقد تمت الاستفادة من عدد من الوسائل لجمع البيانات من ميدان الدراسة ومنها:

أ- الاستمارة الاستبائية: لقد قام الباحث باعداد الاستمارة المرفقة في الملحق وهي تحوي ثلاثين سؤالاً^(١٠) منها تتعلق بخصائص افراد العينة و(١٩) سؤالاً تختص بموضوع الدراسة. وبعد مشاهدة الخبراء وابداء آرائهم حول الاستمارة تم اجراء بعض التعديلات عليها ثم توزيعها في اماكن متفرقة من مدينة اربيل. ب- الملاحظة: حاول الباحث قدر الامكان ملاحظة سلوك المبحوثين اثناء ملء الاستمارة وطرح اسئلة اخرى عليهم.

ج- المقابلة: لقد تم ملء الاستمارات الاستبائية عن طريق اجراء مقابلات ميدانية للمبحوثين، وذلك بغية توضيح الاسئلة لهم والتأكد من صحة اجاباتهم.

الفصل الثاني: عرض وتحليل نتائج الدراسة الميدانية

أ_ بيانات عامة عن خصائص المبحوثين:

١ - الجنس:

يتبين من الجدول ((١)) بأن عدد الذكور في عينة الدراسة هو ((١٠٠)) فرد أي بنسبة ((٦٦.٦٧٪))، في حين بلغ عدد الإناث ((٥٠)) فرداً أي بنسبة ((٣٣.٣٣٪))، وذلك من عينة مكونة من ١٥٠ فرد.

٢- العمر: يوضح الجدول ((٢)) أعمار المبحوثين . وقد تبين بأن أكبر نسبة لأعمارهم تأتي بين ((٢٨_٣٢)) وكانت النسبة ((٢٨٪)) وتليها الأعمار ((٢٣-٢٧)) بنسبة ((٢٢.٦٧٪)) ثم الأعمار ((٣٣-٣٧)) وكانت بنسبة ((١٥.٣٣٪)) و((٣٨-٤٢)) بنسبة ((١٢٪)) ثم جاءت نسب الأعمار ((٤٣-٤٧)) بنسبة ((١٠.٦٧٪)) و((٥٣>)) بنسبة ((٤.٦٧٪)) و((٤٨-٥٢)) بنسبة ((٤٪)) و((١٨-٢٢)) بنسبة ((٢.٦٧٪)). ولقد كان الوسط الحسابي لأعمار المبحوثين ((١٨.٧٥)) سنة. وأن هذه النسب المتنوعة لأعمار المبحوثين تفيدنا في معرفة آراء الأعمار المختلفة حول موضوع الدراسة.

٣- محل الولادة: لقد كان أكبر عدد من المبحوثين هم ممن ولدوا في مركز محافظة أربيل، وذلك بنسبة ((٥٨٪)) وكان لمبحوثون بدرجة ثانية من مواليد محافظات أخرى، وذلك بنسبة ((٢١.٣٣٪))، أما النسبة القليلة الباقية فتتوزع على الاقضية والنواحي والقرى كما يظهر في الجدول ((٣)).

٤- محل السكن: يتبين من الجدول ((٤)) أن ((٩٢.٦٧٪)) من المبحوثين هم من سكنة مركز مدينة أربيل وأن ((١.٣٢٪)) منهم فقط يسكنون في محافظات أخرى، وأن ((١.٣٣٪)) منهم يسكنون الاقضية و ((٤.٦٧٪)) منهم يسكنون بعض نواحي أربيل.

٥- الحالة الاجتماعية: لقد كانت نسبة المتزوجين في العينة ((٦٧.٣٣٪)) وكانت نسبة العزاب ((٣١.٣٣٪)) من العينة وكانت نسبة كل من المطلقين والارامل هي ((٠.٦٧٪)) فقط كما يظهر في الجدول ((٥)).

٦- الدخل الشهري: يتبين من الجدول ((٦)) بأن أعلى نسبة للمبحوثين هم من أصحاب الرواتب الآتية: (٤٠١٠٠٠-٦٠٠٠٠) بنسبة ((٢٢٪)) و(٦٠١٠٠٠-٨٠٠٠٠٠)

بنسبة ((٢٠٪)) و(٨٠١٠٠٠-١٠٠٠٠٠٠) بنسبة ((١٤.٦٧٪)) والذين يستلمون رواتب (١٤٠١٠٠٠ فأكثر) قد بلغت نسبتهم ((١٧.٣٣٪)) مبحوثا. ونسبة الرواتب (٢٠٠١٠٠٠-٤٠٠٠٠٠) بلغت ((١١.٣٣٪)) وكانت نسبة الرواتب (١٠٠١٠٠٠-١٢٠٠٠٠٠) و (١٤٠٠٠٠٠-١٢٠١٠٠٠) قد بلغت ((٥.٣٣٪)) وأخيرا بلغت نسبة الذين يستلمون (أقل من ٢٠٠٠٠٠-٢٠٠٠٠٠) ((٤٪)) فقط.

٧_ المستوى الدراسي: لقد أظهرت بيانات الجدول ((٧)) أن نسبة الذين يقرأون ويكتبون من عينة الدراسة تبلغ ((٤.٦٧٪)) أما الذين تجاوزوا مرحلة الابتدائية فكانت نسبتهم ((٢.٦٧٪)) أما حاملوا شهادة المتوسطة فكانوا بنسبة ((٩.٣٣٪)) والاعدادية بنسبة ((١٠٪)) في حين كانت أكبر نسبة منهم من خريجي المعاهد والكليات وذلك بنسبة ((٧٣.٣٣٪)). وهذا مؤشر جيد ليتمكنهم من استيعاب موضوع الدراسة والاجابة على تساؤلاتنا.

٨_ مهنة المبحوثين: يتبين من الجدول ((٨)) بأن أعلى نسبة للمبحوثين هم من الموظفين وذلك بنسبة ((٦٣.٣٣٪)) يلي ذلك التدريسيون وذلك بنسبة ((١٨٪)) أما الطلاب فكانت نسبتهم ((٩.٣٣٪)) يليهم الكسبة بنسبة ((٦٪)) ثم ربات البيوت بنسبة ((٢.٦٧٪)) وأخيرا العاطلون بنسبة ((٠.٦٧٪)).

٩_ مهنة آباء أفراد العينة: قد أظهرت بيانات الجدول ((٩)) المتعلقة بمهنة آباء أفراد العينة أن أكبر نسبة هم من العاطلين، وقد بلغت نسبة ((٥٨.٦٧٪)). وبلغت نسبة الموظفين منهم ((٢٠.٦٧٪)) وان نسبة ((١٣.٣٣٪)) منهم كانوا من الكسبة وأن نسبة ((٧.٣٣٪)) منهم كانوا تدريسيين.

١٠_ مهنة أمهات أفراد العينة: لقد أظهرت بيانات الجدول ((١٠)) المتعلقة بمهنة أمهات أفراد العينة، أن أكبر نسبة هن من ربات البيوت، وقد بلغت ((٧٥.٣٣٪)). وأن نسبة ((١٨٪)) منهن عاطلات. أما الموظفات فكانت نسبتهم ((٥.٣٣٪)) وكانت نسبة التدريسيات ((١.٣٣٪)) فقط.

١١_ ملكية دور السكن: يتبين من الجدول ((١١)) أن ((٧٥.٣٣٪)) من المبحوثين يملكون دورهم السكنية وأن ((٢١.٣٣٪)) منهم يسكنونها بالاجار، أما الباقون وهم ((٣.٣٣٪)) فكان سكنهم بنوع آخر.

ب_ بيانات خاصة بموضوع الدراسة:

١٢_ لقد أظهرت بيانات الجدول ((١٢)) المتعلقة بنوع العلاقة بين المبحوث وعائلته، أن العلاقة جيدة بينهم وبين عوائلهم بنسبة ((٩٤.٦٧٪)) ونسبة الذين علاقتهم سيئة هي ((٠.٦٧٪)) فقط، وأن نسبة ((٤.٦٧٪)) أجابوا بأن العلاقة لأبأس بها. وهذا مؤشر جيد للتفاعل الايجابي بين افراد تلك العوائل.

١٣_ أن بيانات الجدول ((١٣)) تظهر بأن ((٥٠٪)) من أفراد العينة تحرص العائلة على توجيههم في الامور الاجتماعية والسياسية العامة، لكن ((٢٦٪)) منهم قالوا بعدم حرص العائلة على توجيههم في تلك الامور، في حين أن ((٢٤٪)) منهم قالوا بأن العائلة قليلا ما توجههم في تلك الامور. اذا فان تأثير العائلة ليس كبيرا عليهم.

١٤_ وحول ما اذا كان ل احد افراد العائلة منصب سياسي أو حزبي، فقد أجاب ((٢٨.٦٧٪)) من أفراد العينة بنعم، في حين أجاب الباكون وهم ((٧١.٣٣٪)) بلا. ويدل هذا على ضالة تأثير تلك المناصب في آراء المبحوثين.

١٥_ وفي محاولة لمعرفة أثر تلك المناصب في آراء أفراد وعوائل العينة، توصل الباحث الى أجابات المبحوثين بالشكل الآتي : أجاب ((٣٩.٥٣٪)) من أفراد العينة بأن هؤلاء يوجهون أفراد عوائلهم نحو اتجاهات سياسية معينة، في حين أجاب ((٤١.٨٦٪)) منهم بخلاف ذلك، أما الباكون فقد أشاروا الى قلة توجيههم من قبل هؤلاء نحو مواقف وآراء سياسية معينة. وهذا يبين قلة تأثير ذوي المناصب في آراء ذويهم.

١٦_ ولقد أظهرت بيانات الدراسة الميدانية بأن نسبة العوائل التي فيها أفراد لهم أنتماء سياسي قد بلغت ((٥٨٪))، أما العوائل التي ليس فيها أفراد لهم أنتماء سياسي فقد بلغت نسبتها ((٤٢٪)) .

١٧_ أما فيما يتعلق بأساس الأنتماء فكانت الاجابات بأنها على أساس المصلحة بنسبة ((٨.٩٩٪)) وعلى أساس القناعة بنسبة ((٨٣.١٥٪)) وعلى أساس التقليد بنسبة ((٥.٦٢٪)) وعلى أساس مجارة الاقارب والاصدقاء بنسبة ((٢.٢٥٪)). وهنا يظهر أن القناعة هي المحرك والدافع الاكبر في الانتماء السياسي.

- ١٨_ وفيما يتعلق بحرص الوالدين على إبلاغ أفراد العينة رسائل سياسية محددة، فقد أجاب ((١٢.٦٧٪)) منهم بنعم، وأجاب ((٥٩.٣٣٪)) منهم بلا، وأن ((٢٨٪)) منهم كانت أجاباتهم بأحيانا. وهذا دليل على عدم تأثير العائلة في الخيارات السياسية.
- ١٩_ وحول تأثير الاحداث في الآراء والمواقف السياسية لعوائل أفراد العينة، فقد أجاب بنعم مانسبتهم ((٤٨.٦٧٪)) أما الذين كانت أجاباتهم بالنفي فقد كانت نسبتهم ((٥١.٣٣٪)). والنسبتان متقاربتان الى حد بعيد.
- ٢٠_ ولقد أظهرت البيانات المستحصلة من الميدان بان حجم البرامج السياسية التي يهتم بها أفراد العينة، في وسائل الاعلام ، هي كبير بنسبة ((١٩.٣٣٪)) وصغير بنسبة ((٢٧.٣٣٪)) ومتوسط بنسبة ((٥٣.٣٣٪)). أن هذه البيانات تظهر عدم اهتمام مجتمع البحث بالبرامج السياسية في وسائل الاعلام.
- ٢١_ وفيما يتعلق بالمناسبات والاضاع التي تقرب أو تذكر بالقضايا والاضاع السياسية فكانت نسبة المناسبات الوطنية والقومية ((٤٧.٣٣٪)) والاضاع والبرامج الاعلامية السياسية ((٣٥.٣٣٪)) والمناقشات والحوارات مع الاقارب والجيران ((٥.٣٣٪)) واحداث واطواع سياسية او اقتصادية ((١٢٪)). وهكذا يبدو ان الخيارين الاول والثاني هما الاكثر تأثيرا في هذا المجال.
- ٢٢_ أما عن دور الاحزاب الأيجابي في التثقيف السياسي، فكانت الاجابات بنعم بنسبة ((٢٨.٦٧٪)) ولا بنسبة ((٤١.٣٣٪)) وقليل بنسبة ((٣٠٪)). وهذه النتيجة تبين ضعف فعالية الاحزاب السياسية في التثقيف السياسي.
- ٢٣_ أما بصدد وجود برامج ونشاطات تشجع على تنمية الاسرة، منقبلا للاحزاب والمنظمات السياسية، فقد اجاب ((١٦٪)) منهم بنعم و ((٥٣.٣٣٪)) منهم بلا، وأجاب بقليل ((٣٠.٦٧٪)) من أفراد العينة. وهذا مؤشر سلبي أزاء دور تلك المنظمات.
- ٢٤_ وحول ما إذا كانت هناك نقاشات سياسية تجري داخل العائلة، فقد جاءت الاجابات بنعم بنسبة ((٣٤.٦٧٪)) وبلا بنسبة ((٢٣.٣٣٪)) وأحيانا بنسبة ((٤٢٪)) وهذا لا يدل على قوة وسخونة تلك المناقشات.

٢٥ _ وحول نتائج تلك النقاشات الجارية داخل العوائل، قال مانسبتهم ((١١.٣٠٪)) من أفراد العينة بأن نتائجها سلبية، في ما يقول ((٢٣.٤٧٪)) منهم بأن نتائجها إيجابية، وأما الاغلبية والتي كانت نسبتهما ((٦٥.٢١٪)) فقد قالوا بأن تلك النقاشات غير مؤثرة البتة.

٢٦ _ وحول مصادر الاخبار السياسية فأُن معظمهم أجاب بأنهم يعتمدون على وسائل الاعلام، وهم بنسبة ((٧٩.٣٣٪)) أما من كان أعتمادهم على الحزب السياسي في تلقي الاخبار السياسية فكانت نسبتهم ((١٠٪)) والذين اعتمدوا على العائلة فكانت نسبتهم ((٣.٣٣٪)) والذين كان أعتمادهم على الاصدقاء فكانوا بنسبة ((٢.٦٧٪)) فقط، وأن الذين اعتمدوا على المدرسة أو الدائرة فكانت نسبتهم ((٤.٦٧٪)) من أفراد العينة. وهنا تظهر أهمية وفاعلية وسائل الاعلام في ابلاغ الاخبار والمعلومات ألى مجتمع الدراسة.

٢٧ _ أما عن التأثير في المواقف السياسية لأفراد العينة فقد كان دور العائلة والاقارب بنسبة ((١٠.٠٧٪)) ودور الاصدقاء بنسبة ((٨.٠٥٪)) ودور وسائل الاعلام بنسبة ((٩.٤٠٪)) والحزب السياسي بنسبة ((٧.٢٨٪)) لكن الاغلبية أشارت الى أثر الخبرة والقناعة الشخصية وذلك بنسبة ((٦٥.١٠٪)). وهنا يبدو أن وسائل الاعلام يتوقف نشاطها على نشر الاخبار، دون التأثير في مواقف المواطنين.

٢٨ _ وعن دور المؤسسات والعوامل السياسية في العلاقات داخل العائلة، فقد رأى ((٢١.٣٣٪)) منهم بأن ذلك الدور إيجابي، وأن نسبة ((١٣.٣٣٪)) منهم يرى بأن دورها سلبي، لكن معظمهم يرى بأن ليس لتلك المؤسسات والعوامل أي دور، وذلك بنسبة ((٦٥.٣٣٪)) وهذا يؤشر على عدم كفاءة وفاعلية تلك المؤسسات والعوامل.

٢٩ _ وفيما يتعلق بدور العائلة المباشر في أ اتخاذ المواقف السياسية، مثل أ انتخاب حزب سياسي معين أو ممثل معين في الانتخابات، فقد كانت الاجابات ب(نعم) بنسبة ((٢٤٪)) وب(لا) ((٥١.٣٣٪)) وب(قليلا) بنسبة ((٢٤.٦٧٪)). وتظهر هذه النتائج قلة التدخل أو الدور المباشر للعائلة في هذا المجال.

٣٠ _ أما العوامل التي تبعد أفراد العينة عن المشاركة والتفاعل مع المؤسسة السياسية فكانت بهذه النسب: توجيهات العائلة بنسبة ((١٢.٦٥٪)) متطلبات

المعيشة والعمل بنسبة ((٢٨٪)) سلوك السياسيين السلبي بنسبة ((٣٠.٦٧٪)) المخاوف التي تنطوي على ذلك ((٦٠.٦٧٪)) ضعف اداء المؤسسات السياسية ((٢٠.٦٧٪)) عوامل اخرى تذكر ((١٠.٣٣٪)). وهنا يلاحظ أن سلوك السياسيين السلبي وضعف اداء المؤسسات السياسية، هما من أكثر الاجابات تكرارا، في عدم المشاركة والتفاعل مع المؤسسة السياسية.

الفصل الثالث: ملخص الدراسة

ان موضوع العلاقة بين المؤسسة العائلية والمؤسسة السياسية تدخل في اطار اختصاص عدد من فروع علم الاجتماع، ومن اهمها علم اجتماع التنظيم وعلم الاجتماع السياسي وعلم الاجتماع العائلي. ولقد لفت نظر الباحث عدد من الاحداث والمشكلات الاجتماعية، وبخاصة اثر ظروف الحرب والتفكك الاجتماعي وتفشي المشكلات وحالات اللاتنظيم الاجتماعي والتداعيات التي توالى على المجتمع العراقي، ثم تسارع الاحداث السياسية، من تشكيل الحكومة العراقية الجديدة، واجراء عدد من الانتخابات لتشكيل الحكومة المركزية في بغداد، وأنتخاب أعضاء مجالس المحافظات، وكذلك اجراء عدد من الانتخابات في اقليم كردستان، لانتخاب أعضاء البرلمان المحلي للاقليم، وانتخاب مجالس المحافظات في الاقليم.

وبين هذا وذاك تخللت النشاطات والاعمال السياسية، عدد لا يستهان به من اعمال العنف والتصادم والتناحر للاستحواذ على مناصب ومناطق السلطة والنفوذ السياسي، سواء كان ذلك باسم الحزب والولاءات الفكرية اوتحت مسميات الانتماء القومي والعرقي أو المناطق الجغرافية أو الالتزام المذهبي أو الطائفي.....الخ

ومن هنا كان اختيارنا لمشكلة الدراسة، وهي ما يمكن صياغتها على شكل التساؤل التالي: مامدى العلاقة المتبادلة بين كل من المؤسسة العائلية والمؤسسة السياسية؟ وما نوع تأثير كل مؤسسة في الاخرى، دعما وتعزيزا، أم تضادا وتقاطعا، أم تكاملا وتمازجا؟

ولا يخفى أن نوع العلاقة بين المؤسستين ينعكس بشكل واضح _ سلبا أو ايجابا _ في آراء وأفكار المواطنين من السياسيين وعامة الناس، ثم في سلوكهم السياسي، ونشاطاتهم اليومية في كافة مجالات حياتهم الاجتماعية. ولقد كان

الاختيار للموضوع ناجما عن الحاجة العلمية والعملية والطموح إلى سد ثغرة كبيرة في دراسة مؤسساتنا الحكومية، وتأثير بعضها على بعض.

أما فيما يتعلق بأهداف الدراسة فيمكن تلخيصها بالنقاط الآتية:

١. تهدف الدراسة إلى معرفة طبيعة عمل وفاعلية كل من المؤسسات العائلية والسياسية ومدى اداء كل منهما للدور المناط به، في تنشئة الفرد تنشئة اجتماعية سليمة.

٢. كما أن من أهداف الدراسة معرفة معوقات وصعوبات عمل المؤسسات العائلية والسياسية، والعوامل المسؤولة عن أعاقه كل منهما، وأنعكاس ذلك على سوء التثقيف وقلة الوعي والكفاءة لدى الافراد في العمل والمشاركة السياسية.

٣. وكما تهدف الدراسة إلى معرفة مدى التأثير والتأثر الحاصل بين كل من المؤسسة العائلية والمؤسسة السياسية، سواء كان ذلك دعما وتعزيزا او تضاربا وتقاطعا او تكاملا وتساندا.

أهمية الدراسة: إن لكل دراسة علمية أهمية نظرية وتطبيقية ، فالأهمية النظرية هنا تكمن في أنها من الدراسات النادرة التي تتناول العلاقة بين مؤسساتنا الاجتماعية في كوردستان العراق. وهذا من شأنه سد ثغرة في مجال الدراسة الاجتماعية للمؤسسات المكونة للبنية الاجتماعية في المجتمع الكوردي ..

أما الأهمية التطبيقية ، فأنها تكمن في الاستفادة من نتائج وتوصيات الباحث في مجال دراسة المؤسسات العائلية والسياسية ومعالجة المشكلات التي تعترى عملهما أو في حالة التخطيط للتطوير أو الإصلاح الاجتماعي وعملية التنمية القومية الشاملة، والذي تأخذ به بلدان العالم.

تتكون الدراسة من مقدمة وثلاثة فصول: الفصل الاول يتضمن الاطار النظري والاجراءات الميدانية والفصل الثاني يشتمل على عرض البيانات الميدانية للدراسة. اما الفصل الثالث فيشمل خاتمة وبضمنها النتائج العامة وبعض المقترحات والتوصيات بشأن موضوع الدراسة، وهي كالآتي:

أ_ نتائج عامة: ١_ لقد أظهرت بيانات الجدول ((١٢)) المتعلقة بنوع العلاقة بين المبحوث وعائلته، أن العلاقة جيدة بينهم وبين عوائلهم بنسبة ((٩٤.٦٧٪))

ونسبة الذين علاقتهم سيئة هي ((٠.٦٧٪)) فقط، وأن نسبة ((٤.٦٧٪)) أجابوا بأن العلاقة لأبس بها. وهذا مؤشر جيد للتفاعل الايجابي بين أفراد تلك العوائل.

٢_ أن بيانات الجدول ((١٣)) تظهر بأن ((٥٠٪)) من أفراد العينة تحرص العائلة على توجيههم في الامور الاجتماعية والسياسية العامة، لكن ((٢٦٪)) منهم قالوا بعدم حرص العائلة على توجيههم في تلك الامور، في حين أن ((٢٤٪)) منهم قالوا بأن العائلة قليلا ماتوجههم في تلك الامور.

٣_ ولقد أظهرت بيانات الدراسة الميدانية بأن نسبة العوائل التي فيها أفراد لهم أنتماء سياسي قد بلغت ((٥٨٪))، أما العوائل التي ليس فيها أفراد لهم أنتماء سياسي فقد بلغت نسبتها ((٤٢٪)). ليس هناك فرق كبير، ولم يؤثر ذلك في شيء.

٤_ أما فيما يتعلق بأساس الأنتماء فكانت الاجابات بأنها على أساس المصلحة بنسبة ((٨٠.٩٩٪)) وعلى أساس القناعة بنسبة ((٨٣.١٥٪)) وعلى أساس التقليد بنسبة ((٥٠.٦٢٪)) وعلى أساس مجارة الاقارب والاصدقاء بنسبة ((٢٠.٢٥٪)). وهنا يظهر أن القناعة هي المحرك والدافع الاكبر في الانتماء السياسي.

٥_ أما عن التأثير في المواقف السياسية لأفراد العينة فقد كان دور العائلة والاقارب بنسبة ((١٠٠.٠٧٪)) ودور الاصدقاء بنسبة ((٨٠.٠٥٪)) ودور وسائل الاعلام بنسبة ((٩٠.٤٠٪)) والحزب السياسي بنسبة ((٧٠.٣٨٪)) لكن الاغلبية أشارت الى أثر الخبرة والقناعة الشخصية وذلك بنسبة ((٦٥.١٠٪)). وهنا يبدو أن وسائل الاعلام يتوقف نشاطها على نشر الاخبار، دون التأثير في مواقف المواطنين.

ب_ المقترحات والتوصيات:

المقترحات:

- ١_ يرى الباحث بأن الحكومة وعن طريق توجيه الاحزاب والمنظمات والوزارات والمؤسسات المتخصصة عليها العمل على التكامل الوظيفي مع المؤسسة العائلية.
- ٢_ يجب أن تقوم الاحزاب السياسية بدورها الايجابي في توعية العوائل وافرادها سياسيا واجتماعيا وثقافيا.

٣_ يرى الباحث بان على الحكومة ومؤسساتها الاعلامية والثقافية والاجتماعية توضيح المواقف السياسية والاجتماعية وتبصرة المواطنين بتبني المواقف الوطنية الموحدة والمسؤولة ازاء الاحداث والظواهر المستحدثة.

اما التوصيات فمن اهمها:

١_ على العائلة ان توجه افرادها فيما يتعلق بالقضايا والامور الوطنية والقومية المهمة في مختلف المواقف المتعلقة بحياتهم ومستقبلهم.

٢_ على العائلة ان تهئ مكانا وأوقاتا كافية لاجراء النقاشات والتوجيهات المتعلقة بالقضايا السياسية والقومية الانية والمستقبلية لكي تكون من اكفأ الاطر المرجعية لأبنائها.

قائمة المصادر والهوامش:

١. المؤسسة كاصطلاح يستخدم في علم الاجتماع ليشير الى كل ماهو ثابت ومقرر في المجتمع ، وهناك شبه اتفاق بين العلماء على أن النسق او النظام يتضمن الطرق المقررة للسلوك. ينظر في ذلك: د.محمد عاطف غيث، قاموس علم الاجتماع، الهيئة المصرية العامة للكتاب، الاسكندرية_ ١٩٧٩، ص٢٤٤ وانظر: د.فردريك معتوق، معجم العلوم الاجتماعية، أكاديميا، بيروت، لبنان_١٩٩٣، ص ١٩٨.
- وأنظر أيضا: د. احسان محمد الحسن، موسوعة علم الاجتماع، الدار العربية للموسوعات، بيروت، لبنان، ص ٦٢١ أما المؤسسة العائلية او العائلة فهي الوحدة الاجتماعية الاولى التي تهدف الى المحافظة على النوع الانساني وتقوم على المقتضيات التي يرتضيها العقل الجمعي والقواعد التي تقرها المجتمعات المختلفة. د.أحمد زكي بدوي، معجم مصطلحات العلوم الاجتماعية، مكتبة لبنان، بيروت_١٩٨٩ ص ١٥٢ وينظر: د.احسان محمد الحسن، موسوعة علم الاجتماع، المصدر السابق، ص ٢٨٣
٢. المؤسسة السياسية هو الهيكلية الانسانية التي تتخذ من خلالها القرارات السياسية الموجهة للمجتمع وقضاياها. د. فردريك معتوق، المصدر السابق، ص ٢٦١ وللمزيد ينظر: د. محمد عاطف غيث، المصدر السابق، ص ٣٣٣_٣٣٤.
٣. د. محمد الصاوي محمد مبارك، البحث العلمي وطريقة كتابته، المكتبة الاكاديمية، ١٩٩٢، ص٤٣.
- وينظر ايضا: د.محمد ازهر سعيد السماك وآخرون، أصول البحث العلمي، ط١، دار الكتب للطباعة والنشر، جامعة الموصل، ١٩٨٦، ص٤٢.
٤. تعرف الدراسات الوصفية بانها الدراسات التي تقوم على دراسة الحقائق الراهنة المتعلقة بطبيعة الظاهرة او الموقف أو جماعة من الناس او مجموعة من الاحداث... د.زيدان عبد الباقي، قواعد البحث الاجتماعي، ط٣، مطبعة السعادة، القاهرة_١٩٨٠ ص٢٥٩ وانظر: د. ربحي مصطفى عليان و د. عثمان محمد غنيم، أساليب البحث العلمي، الأسس النظرية والتطبيق العلمي، ط١، دار الصفاء للنشر والتوزيع، عمان، ٢٠٠٤، ص١٠٨.
٥. منهج المسح الاجتماعي هو من المناهج الحديثة والمهمة في علم الاجتماع، والذي يعتمد قياس وتخمين الآراء والمواقف والانطباعات والاتجاهات للأفراد والجماعات. للمزيد ينظر: د. احسان محمد الحسن، موسوعة علم الاجتماع، المصدر السابق، ص٦٠٧_٦٠٩ وانظر ايضا: د. ربحي مصطفى عليان و د. عثمان محمد غنيم،

المصدر السابق، ص ١٠٨_١٠٩. See: Research methods in social relations, Claire and others, Holt, Rinehart and Winston. N.Y.1959_ p53

٦. الملاحظة هي من اهم الوسائل التي يستخدمها الباحثون الاجتماعيون والطبيعيون في جمع الحقائق من الحقل الاجتماعي والطبيعي. وهي وسيلة تتيح للباحث مشاهدة الاجواء الطبيعية غير المصطنعة لمجتمع البحث.. د. احسان محمد الحسن، موسوعة علم الاجتماع، المصدر السابق، ص ٦٠٩_٦١٠ وينظر للمزيد حول شروط وكيفية الملاحظة: د. زيدان عبد الباقي، قواعد البحث الاجتماعي، المصدر السابق، ص ١٨٧_١٩٩.

٧. تتميز المقابلة بانها تتيح فرصة المقارنة بين فرد وآخر كما يسهل الحصول على المعلومات، لكن من عيوبها انها لا توفر جوا طبيعيا للمفحوص مما قد يؤثر على اجاباته. د. محمد زيان عمر، البحث العلمي، مناهجه وتقنياته، ط ٥، دار الشروق، جدة، السعودية_١٩٨٧ ص ٢٩٢. وانظر ايضا: رودوف غيفليون وبنيامين ماتالون، البحث الاجتماعي المعاصر، مناهج وتطبيقات، ترجمة: د. علي سالم، ط ٢، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد_ ١٩٨٦ ص ٥٧_٦١.

٨. يرى الدكتور ابراهيم ابوالغد والدكتور لويس كامل مليكة أن الاستبيان في أبسط صورهِ عبارة عن عدد من الاسئلة المحددة... يرسل بالبريد او بأي وسيلة أخرى الى عينة من الافراد للاجابة عنها كتابة... وتكتب الاسئلة على ما يسمى استمارة الاستبيان: د. عمر محمد التومي الشيباني، مناهج البحث الاجتماعي، الشركة العامة للنشر والتوزيع، طرابلس، ليبيا _ ١٩٧٥ ص ٢٥٥ وينظر ايضا: د. زيدان عبد الباقي، قواعد البحث الاجتماعي، المصدر السابق، ص ٢٠٧_٢٠٩.

الملحقات

جداول البيانات الميدانية

جدول رقم (١) : يوضح الجنس

الجنس	العدد	النسبة المئوية
ذكور	١٠٠	٪٦٦.٦٧
الاناث	٥٠	٪٣٣.٣٣
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

جدول رقم (٢): يوضح العمر

الفئات العمرية	العدد	النسبة المئوية
٢٢-١٨	٤	٪٢٢.٦٧
٢٧-٢٣	٣٤	٪٢٨
٣٢-٢٨	٤٢	٪١٥.٣٣
٣٧-٣٣	٢٣	٪١٢
٤٢-٣٨	١٨	٪١٠.٦٧
٤٧-٤٣	١٦	٪٤
٥٢-٤٨	٦	٪٤.٦٧
>٥٣	٧	٪٢.٦٧
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

جدول رقم (٣): محل الولادة

محل الولادة	العدد	النسبة
اربيل (المركز)	٦٧	٪٥٨
محافظة اخرى	٣٢	٪٢١.٣٣
قضاء	٨	٪٥.٣٣
ناحية	٩	٪٦
قرية	١٤	٩.٣٣
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

جدول رقم (٤): محل السكن الحالي

النسبة	العدد	محل السكن
٪٩٢.٦٧	١٣٩	اربييل (المركز)
٪١.٣٣	٢	محافظة اخرى
٪١.٣٣	٢	قضاء
٪٤.٦٧	٧	ناحية
—	—	قرية
٪١٠٠	١٥٠	المجموع

جدول رقم (٥) : الحالة الاجتماعية

النسبة	العدد	الحالة الاجتماعية
٪٣١.٣٣	٤٧	اعزب
٪٦٧.٣٣	١٠١	متزوج
٪٠.٦٧	١	مطلق
٪٠.٦٧	١	ارمل
٪١٠٠	١٥٠	المجموع

جدول رقم (٦) : الدخل الشهري

النسبة	العدد	الدخل الشهري
٪٤	٦	اقل من ٢٠٠٠٠٠ - ٢٠٠٠٠٠
٪١١.٣٣	١٧	٤٠٠٠٠٠ - ٢٠٠١٠٠٠
٪٢٢	٣٣	٦٠٠٠٠٠ - ٤٠١٠٠٠
٪٢٠	٣٠	٨٠٠٠٠٠ - ٦٠١٠٠٠
٪١٤.٦٧	٢٢	١٠٠٠٠٠٠ - ٨٠١٠٠٠
٪٥.٣٣	٨	١٢٠٠٠٠٠ - ١٠٠١٠٠٠
٪٥.٣٣	٨	١٤٠٠٠٠٠ - ١٢٠١٠٠٠
٪١٧.٣٣	٢٦	١٤٠١٠٠٠ - فاكثر
٪١٠٠	١٥٠	المجموع

جدول رقم ٧: التحصيل الدراسي

التحصيل الدراسي	العدد	النسبة
يقرأ ويكتب	٧	٤.٦٧٪
ابتدائي	٤	٢.٦٧٪
متوسطة	١٤	٩.٣٣٪
اعدادية	١٥	١٠٪
معهد او جامعة	١١٠	٧٣.٣٣٪
المجموع	١٥٠	١٠٠٪

جدول رقم ٨: المهنة

نوع المهنة	العدد	النسبة
طالب	١٤	٩.٣٣٪
موظف	٩٥	٦٣.٣٣٪
تدريسي	٢٧	١٨٪
كاسب	٩	٦٪
عاطل	١	٠.٦٧٪
ربة بيت	٤	٢.٦٧٪
المجموع	١٥٠	١٠٠٪

جدول رقم ٩: مهنة الوالد

نوع المهنة	العدد	النسبة
موظف	٣١	٢٠.٦٧٪
تدريسي	١١	٧.٣٣٪
كاسب	٢٠	١٣.٣٣٪
عاطل	٨٨	٥٨.٦٧٪
المجموع	١٥٠	١٠٠٪

جدول رقم ١٠ : مهنة الوالدة

نوع المهنة	العدد	النسبة
موظف	٨	٥.٣٣٪
تدريسي	٢	١.٣٣٪
عاطل	٢٧	١٨٪
ربة بيت	١١٣	٧٥.٣٣٪
المجموع	١٥٠	١٠٠٪

جدول رقم ١١: ملكية السكن

ملكية السكن	العدد	النسبة
ملك	١١٣	٧٥.٣٣٪
ايجار	٣٢	٢١.٣٣٪
نوع اخر	٥	٣.٣٣٪
المجموع	١٥٠	١٠٠٪

جدول رقم ١٢: العلاقة العائلية

العلاقة العائلية	العدد	النسبة
نعم	١٤٢	٩٤.٦٧٪
لا	١	٠.٦٧٪
لا بأس	٧	٤.٦٧٪
المجموع	١٥٠	١٠٠٪

جدول رقم ١٣: توجيهات العائلة

توجيهات العائلة	العدد	النسبة
نعم	٧٥	٥٠٪
لا	٣٩	٢٦٪
قليلا	٣٦	٢٤٪
المجموع	١٥٠	١٠٠٪

جدول رقم ١٤: يوضح ما اذا كان لحد افراد العائلة منصب سياسي أو حزبي

الاجوبة	العدد	النسبة
نعم	٤٣	٪٢٨.٦٧
لا	١٠٧	٪٧١.٣٣
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

جدول رقم ١٥: يوضح أثر تلك المناصب في آراء أفراد وعوائل العينة

الاجوبة	العدد	النسبة
نعم	١٧	٪٣٩.٥٣
لا	١٨	٪٤١.٨٦
قليلا	٨	٪١٨.٦٠
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

جدول رقم ١٦ : يوضح نسبة العوائل التي فيها أفراد لهم ألتماء سياسي

الاجوبة	العدد	النسبة
نعم	٨٧	٪٥٨
لا	٦٣	٪٤٢
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

جدول رقم ١٧: يوضح أساس الألتماء لأفراد العينة

الاجوبة	العدد	النسبة
المصلحة	٨	٪٨.٩٩
القناعة	٧٤	٪٨٣.١٥
التقليد	٥	٪٥.٦٢
مجاراة الاقارب والاصدقاء	٢	٪٢.٢٥
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

جدول رقم ١٨: يوضح أساس الانتماء

الاجوبة	العدد	النسبة
نعم	١٩	٪١٢.٦٧
لا	٨٩	٪٥٩.٣٣
احيانا	٤٢	٪٢٨
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

جدول رقم ١٩ : يوضح تأثير الاحداث في الآراء والمواقف السياسية لعوائل أفراد العينة

الاجوبة	العدد	النسبة
نعم	٧٣	٪٤٨.٦٧
لا	٧٧	٥١.٣٣
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

جدول رقم ٢٠ : يوضح حجم البرامج السياسية في الاعلام التي يهتم بها أفراد العينة

الاجوبة	العدد	النسبة
كبير	٢٩	٪١٩.٣٣
صغير	٤٠	٪٢٧.٣٣
متوسط	٨٠	٪٥٣.٣٣
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

جدول رقم ٢١: يوضح المناسبات والاضاع التي تقرب أو تذكر بالقضايا والاضاع السياسية

الاجوبة	العدد	النسبة
المناسبات الوطنية والقومية	٧١	٪٤٧.٣٣
الاخبار والبرامج الاعلامية والسياسية	٥٣	٪٣٥.٣٣
المناقشات والحوارات مع الاقارب والجيران	٨	٪٥.٣٣
احداث واوضاع سياسية او اقتصادية	١٨	٪١٢
قضايا اخرى	—	—
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

جدول رقم ٢٢: يوضح دور الاحزاب الأيجابي في التثقيف السياسي

الاجوبة	العدد	النسبة
نعم	٤٣	٪٢٨.٦٧
لا	٦٢	٪٤١.٣٣
قليلا	٤٥	٪٣٠
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

جدول رقم ٢٣: يوضح وجود برامج ونشاطات تشجع على تنمية الاسرة

الاجوبة	العدد	النسبة
نعم	٢٤	٪١٦
لا	٨٠	٪٥٣.٣٣
قليلا	٤٦	٪٣٠.٦٧
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

جدول رقم ٢٤: يوضح ما إذا كانت هناك نقاشات سياسية تجرى داخل العائلة

الاجوبة	العدد	النسبة
نعم	٥٢	٪٣٤.٦٧
لا	٣٥	٪٢٣.٣٣
احيانا	٦٣	٪٤٢
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

جدول رقم ٢٥: يوضح نتائج تلك النقاشات الجارية داخل العوائل

الاجوبة	العدد	النسبة
سلبية	٢٨	٪١٨.٦٧
ايجابية	٤٧	٪٣١.٣٣
لا تؤثر في شيء	٧٥	٪٥٠
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

جدول رقم ٢٦: يوضح مصادر الاخبار السياسية

الاجوبة	العدد	النسبة
وسائل الاعلام	١١٩	٪٧٩.٣٣
الحزب السياسي	١٥	٪١٠
العائلة	٥	٪٣.٣٣
الاصدقاء	٤	٪٢.٦٧
المدرسة او الدائرة	٧	٪٤.٦٧
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

جدول رقم ٢٧: يوضح التأثير في المواقف السياسية لأفراد العينة

الاجوبة	العدد	النسبة
العائلة والاقارب	١٥	٪١٠.٠٧
الاصدقاء	١٢	٪٨.٠٥
وسائل الاعلام	١٤	٪٩.٤٠
الحزب السياسي	١١	٪٧.٣٨
الخبرة والقناعة الشخصية	٩٧	٪٦٥.١٠
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

جدول رقم ٢٨: يوضح دور المؤسسات والعوامل السياسية في العلاقات داخل العائلة

الاجوبة	العدد	النسبة
ايجابي	٣٢	٪٢١.٣٣
سلبي	٢٠	٪١٣.٣٣
ليس لها دور	٩٨	٪٦٥.٣٣
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

جدول رقم ٢٩: يوضح دور العائلة المباشر في اتخاذ المواقف السياسية

الاجوبة	العدد	النسبة
نعم	٣٦	٪٢٤
لا	٧٧	٪٥١.٣٣
قليلا	٣٧	٪٢٤.٦٧
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

جدول رقم ٣٠: يوضح العوامل التي تبعد أفراد العينة عن المشاركة والتفاعل مع المؤسسة السياسية

الاجوبة	العدد	النسبة
توجيهات العائلة	١٩	١٢.٦٧٥
متطلبات المعيشة والعمل	٤٢	٪٢٨
السلوك السياسي السلبي	٤٦	٪٣٠.٦٧
المخاوف التي تنطوي على ذلك	١٠	٪٦.٦٧
ضعف اداء المؤسسات السياسية	٣١	٪٢٠.٦٧
عوامل اخرى تذكر	٢	٪١.٣٣
المجموع	١٥٠	٪١٠٠

پوخته لیکوالینه وه

بابه تی په یوه نډی نیوان د هزگای خیزان و د هزگای سیاسی، ده چیتته چوارچپوهی پسیپوری کومه لیک له لقه کانی کومه لئاسی، وه ک کومه لئاسی ریخستن و کومه لئاسی خیزان و کومه لئاسی سیاسی و... تاد

کومه لیک رووداو و کیشی کومه لایه تی سهرنجی توپژدیران راکیشاوه به تایب تیش لیکترانی کومه لایه تی و بلاوبونه وهی کیشی و بارودوخی نارپیکخواوی کومه لایه تی و شوینه واره کانی جهنگ و شه پوشوپی عیراق و گوزانکاری سیاسی وه پیکهینانی سهرله نوی حکومتی عیراقی و نهجامدانی زنجیره ییک ه لبراردنی ناوبه ناو له عیراق و کوردستاندا... له و نیوانه شدا چهند نازاوه و پیکدادانیک لیره و له وی سهریان ه لداوه بؤ دهست به سهرداگرتنی ناوچه و پیگهی کومه لایه تی و سیاسی و نابووری... به بیانوی جیاجیا..

لیره وه کیشی توپژینه وه که مان ه لبراردوه... که ده کری له شیوهی نه م پرسیاره ی خواره وه دایرژین: جور و چندی پی په یوه نډی نیوان هریه که له د هزگای خیزان و د هزگای سیاسی چهند و چونه؟ کاریگه ریشیان له سهریه کتری چونه؟ چ پشنگیری و به هیزکردن بی، یادایه تی و یه کتر برین، یاخود له شیوهی ته واکاری و تیکه لاویدا.

شاراوه نییه که جوری په یوه نډی نیوان نه و دوو د هزگایه به پرونی به نه ریتی و نه ریتی... له بیرو پای هاوولاتیاندا، رهنګ د ه داته وه، جا چ سیاسه توان بن یاخه لگی ئاسایی، پاشانیش له چالاکیی سیاسی و چالاکیی روظانه یان له گشت بواره کانی ژبانی کومه لایه تیاندا. ه لبراردنی بابته که ش به هو پیویستی زانستی و کردارییه وه بووه، وپرای خواستی پرکردنه وهی که لینیک کی گه وره له لیکوالینه وهی د هزگا حکومتیه کانمان، له گه ل چونی پی کاریگه ریشان به سهریه کتره وه.

گرنگترین ئامانجه کانی توپژینه وه که ش بریتین له مانه ی خواره وه:

۱_ توپژینه وه که ئامانجی زانینی سروشتی کار و چالاکیی هریه که له د هزگاکانی خیزان و سیاسیه، وپرای توانای به جیکه یانندنی نه و رولای پییان سپیزاوه، له پیگه یانندنی دروستی کومه لایه تی تاکه کاندا.

۲_ هره وه توپژینه وه که ه ولی زانینی به ربه ست و ئاسته ننگه کانی کاری هردو د هزگای خیزانی و سیاسی داوه، له گه ل هؤکاره کانی ریگری به رده میان و چونی پی

کاریگه‌ریی له تێكدانی رۆشنی‌بیرکردن و كه‌مكردنه‌وه‌ی وشیا‌ری و توانای تاكه‌كان له كار و به‌شداریی سیاسیدا.

٣_ توێژینه‌وه‌كه هه‌ولێ زانیی بژی کاریگه‌ری و كه‌وتنه به‌ركاری نیوان هه‌ردوو ده‌زگای خێزان و سیاسی، جا پشتگیری و پشتیوانی بی‌یان به‌ریه‌ك كه‌وتن و یه‌كترپێن بی‌یا ته‌واوکاری پالپشتکردن.

گرنگی توێژینه‌وه‌كه: هه‌ر توێژینه‌وه‌یێك گرنگی زانستی و پراكتیكی خۆی هه‌یه، گرنگی زانستی (تیوری) ئه‌م توێژینه‌وه‌یه‌ش له‌وه‌دایه‌ كه یه‌كێكه له‌ توێژینه‌وه ده‌گمهنه‌كان كه له په‌یوه‌ندیی نیوان ده‌زگا كۆمه‌لایه‌تییه‌كانی هه‌ریمی كوردستان ده‌كوڵیته‌وه. ئه‌مه‌ش ده‌بیته هۆی پركردنه‌وه‌ی بۆشاییك له‌ بواری لێكۆڵینه‌وه‌ی كۆمه‌لایه‌تی ده‌زگا پێكهێنه‌ره‌كانی بونیادی كۆمه‌لایه‌تی كۆمه‌لگه‌ی كوردی.. هه‌رچی گرنگی كرداریشه‌ ئه‌وا له‌ له‌سوود لێ وهرگرتنی ئه‌نجام و راسپارده‌كاندا به‌رجه‌سته ده‌بی، له‌ چاره‌سه‌ركردنی كێشه‌كان و نه‌خشه‌ی په‌ره‌پێدان و چاكسازی كۆمه‌لایه‌تی و كرداره‌كانی گه‌شه‌پێدانی نه‌ته‌وه‌یی گشتگیردا، كه‌ ولاتانی جیهان پیاده‌ی ده‌كهن.

ئه‌م توێژینه‌وه‌یه له‌ پێشه‌كیه‌ك و سی‌بهند پێكدی: به‌ندی یه‌كه‌م چوارچێوه‌ی تیوری و رێكاره مه‌یدانییه‌كان ده‌گریته‌وه، به‌ندی دووه‌میش خستنه‌پووی داتاكانی به‌ده‌سته‌پێنراوی مه‌یدانی توێژینه‌وه‌كه ده‌گریته‌وه، هه‌رچی به‌ندی سییه‌میش ئه‌وا كورته‌ توێژینه‌وه‌كه ده‌گریته‌وه به‌تایبه‌تیش ئه‌نجامه‌ گشتیه‌كان و چه‌ند پێشنیاز و راسپارده‌یێك له‌باره‌ی بابته‌كه‌وه. وه‌ك لای خواره‌وه:

١_ **ئه‌نجامه‌ گشتیه‌كان:** ١_ داتاكانی خسته‌ی ((١٢)) كه‌ په‌یوه‌سته به‌په‌یوه‌ندیی نیوان لێكۆلراوان و خێزانه‌كانیان ده‌ریانخستوه كه‌ په‌یوه‌ندییه‌كانیان باشه به‌رێژه‌ی ((٩٤.٦٧٪))، رێژه‌ی په‌یوه‌ندیی خراپیش ته‌نیا ((٠.٦٧٪))ه، له‌كاتێكدا رێژه‌ی ((٤.٦٧٪)) وه‌لامیان ئه‌وه بووه كه‌ په‌یوه‌ندییه‌كه خراپ نییه. ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه‌كی باشی په‌یوه‌ندییه‌كانه.

٢_ زانیارییه مه‌یدانییه‌كان له‌ خسته‌ی ((١٣)) ئه‌وه ده‌رده‌خات كه ((٥٠٪)) ی تاكه‌كانی نمونه‌كه دلگه‌رمیی خێزانیان پیشان داوه له‌ ئاراسته‌كردنیان له‌ كاروباری كۆمه‌لایه‌تی و سیاسی گشتیدا، كه‌چی ((٢٦٪))یان گوتووینانه كه‌ خێزان دلگه‌رمییان نه‌ناندوه له‌ ئاراسته‌كردنیان له‌ كاروبارانه‌دا. له‌كاتێكدا ((٢٤٪))یان گوتووینانه خێزان زۆر كه‌م له‌ كاروبارانه‌دا ئاراسته‌یان ده‌كهن.

۳_ داتا کانی تووژینه وه مهیدانییه که ده ریانشستوه که ریژهی ئه و خیزانانیه که سانی پابه ندبووی سیاسیان تیدایه گیشتوته ((/۵۸٪))، هه رچی ئه و خیزانانیه که ئه و جوړه که سانه یان تیدا نییه ریژهی یان گیشتوته ((/۴۲٪)) .

۴_ سه باره ت به بنچینه ی پابه ندیش وه لاما که کان پیشانیانداوه که بنچینه ی به رژه وه ندی به ریژهی ((/۸۰۹۹٪)) و قه ناعه تی که سه که ش به ریژهی ((/۸۳۰۱۵٪)) لاساییکړدنه وه ش به ریژهی ((/۵۰۶۲٪)) و له سه ر بنه مای رازیکردنی خزم و هاوړی به ریژهی ((/۲۰۲۵٪)) بووه . لیږه شدا دهرده که وی که قه ناعه ت بزویڼه ر و هانده ری سه ره کی بووه له پابه ندبوونی سیاسیدا.

۵_ هه رچی کارتیکردنی هه لویسته سیاسییه کانیش له لای ئه ندامانی نمونه که ئه و رولی خیزان و خزم تیدا به ریژهی ((/۱۰۰۷٪)) بوو، رولی هاوړیش (الاصدقاء) به ریژهی ((/۸۰۰۵٪)) بووه و رولی هوکاره کانی راگه یانندنیش به ریژهی ((/۹۰۴۰٪)) بووه و پارتی سیاسیش به ریژهی ((/۷۰۳۸٪)) بوو، به لام زورینه ئاماژه یان به کاریگه ری شاره زایی و قه ناعه تی که سیی خویان کردوه، ئه ویش به ریژهی ((/۶۵۰۱۰٪)).

ب_ پېشنیاز و راسپارده کان:

پېشنیازه کان:

۱_ تووژهر پېشنیازی ئه وه ده کات که حکومت له ریگه ی ئاراسته کردنی حیزب و ریڅخراو و وه زاره ت و ده زگا تاییه تمه نده کانه وه هه ولی ته واوکاریی فهرمانی بدات له گه ل ده زگای خیزاندا.

۲_ پیوښته پارتیه سیاسییه کان رولی ئیجابیی خویان ببینن له وشیارکردنه وه ی خیزان و تاکه کان یان له روه ی سیاسی و کومه لایه تی و روشنبیرییه وه .

هه رچی راسپارده کانیشه بریتییه له مانه ی خواره وه :

۱_ خیزان له سه ریښتی که تاکه کانی خوی ئاراسته بکات، له باره ی پرس و بابه ته کانی په یوه ست کاروباری گرنگی نیشتمانی و نه ته وه یی، له هه لویسته کانی تاییه ت به زیان و ئاینده یان.

۲_ پیوښته خیزان جی و ری و کات و ساتی دیاریکراو ریڅبخات، بو ئه نجامدانی گفتوگو و ئاراسته کاری په یوه ست به پرسه سیاسی و نه ته وه یییه هه نوکه یی و ئاینده یییه کان، تاکو ببیته به توانا ترین سه رچاوه ی زانیاری و ئاراسته کاری بو روله کانی.

of directing the parties , organizations, ad ministries and the specialized institutions, to work hard functional integration, with the family institution.

2-It is requisite on the political parties to performance their positive role against political ,social and cultural enlightenment of the families and their members. 3- The researcher see that the government and its institutions must clear the political and the social situations and enlighten the citizenships to learn and take responsible situations.

Commendation: 1- It is necessary for the family to direct its members against the citizenship and nationality orders at a several situations which related with their life and their future.

2- It is requisite upon the family to prepare enough time and good place perform discussions and directing with each other about apolitical and national orders, in order to being a best capable return for its members.

full some vacancy in the social study of the Kurdish society's structure.

But its practical importance includes within making use of the results of the study and the researcher's recommendations in the field of study about both of a family and political institutions, and then treating their problems.

A study formed from preface and three chapters: The first includes the theoretical framework and the field treatments. The second one contains breadth a field research data. The third chapter is the conclusion which contains the general results and some suggestions and commendation as following: A-General results:

1-The data of the tablet ((12)) which are about the relation between the individuals of the sample and their families, showed that the relation is good rate ((%94,67)).

2-the data of the tablet ((13)) showed that ((%50)) of the members of the sample are directing from their families, in the social and political orders but((%26)) of them answered that their families aren't direct them in these orders. And ((%24)) of them referred to a little directing about that.

3- The data of the field research showed that the rates of the families which have political membership are ((%58)) but the families which haven't political membership are ((%42)).

4-Aout the basis of the membership, ((8,99))of the m refer that it is upon interest, but which is upon satisfaction are((%83,15)) and imitation basis takes ((%5,62)). And imitation of kinships and friends are only((%2,25)). 5-But when we look at the effect of the family and kinships, in the political orders, we see that their role is only ((%10,07)), friends role is no more than ((%8,05)),the role of communication is ((%9,40))and the role of political party is((%7,38)) but the majority referred to the effect of experience and personal satisfaction in ascription((%65,10)). B- suggestions and commendation: 1-The researcher see that the government, in the way

Abstract

The object of relationship between the family institution and the political institution enters into a domain of a number of majors or sociological branches, such as sociology of organization, sociology of family and political sociology. There was a number of occurrences and social problems, especially the war envelopes and the social disorganization and other outcomes on the Iraqi society ...and then framing a new Iraqi government and performing a number of elections for creating a central government in Baghdad, election members of councils of the governorates and performing a number of elections in Kurdistan region, so as to elect members of the regional or local governorates...all these have motivated the researcher to do this study.

Thus the study problem became: how is a quantity of the exchange relationship between the two institutions: family and political institutions? And what is the kind of the effect of each of them on another supporting and propping or contradiction or it is integration. The main aims of the study are:

1- To know the nature of the working and activity of each of the two institutions and the role of each in the individual's organization,
2- To other aim of the study is know the obstacle and the difficulties in the working of the two institutions (the family and political), and the factors conducive to them ,and the effect of that on a miseducation, and less consciousness and ability in own of the individuals in the working or political participation.

3- To know the scope of the effect of each of the both institution _ family and political _ however it be: supporting or opposition or integration.

The importance of the study: the theoretical importance of the study is including in that it is scarce study about the relations between the social institutions in the Kurdistan region. Then it can

English part

العدد ٢٧ لسنة ٢٠١٣

هيئة التحرير

رئيس التحرير	أ.د. جبار قادر.
نائب رئيس التحرير	د. ازاد أحمد.
مدير التحرير	عبدالله زنگنه.
عضو	أ.م.د. فاروق عمر صديق.
عضو	أ.م.د. دلير اسماعيل حقي شاويس.
عضو	أ.م.د. صباح رشيد قادر.
عضو	أ.م.د. نوزه ت أحمد زيباري.
عضو	أ.م.د. هوشنگ فاروق جواد

بەرۆار: ٢٠٠٨ / ٧ / ٢٠

ژماره: ٢٧٦ / ٢٩ / ٧

﴿هه‌رمانی زانكۆیی﴾

بابه‌ت / ناساندنی گۆفاره

ئاماژه به خاڵی (١) ته‌وه‌ری سێ یه‌م کاروباری زانستی له کۆنووێسی جواره‌مین کۆبوونه‌وه‌ی ئه‌نجومه‌نی زانکۆ له ٢٠٠٨/٥/٢٩ وه‌ دوا‌ی هه‌ڵسه‌نگاندنی گۆفاره‌ی ئه‌کادیمی کوردی به‌رپار درا به :
ناساندنی نهم گۆفاره‌ و ده‌ک گۆفاره‌ی ئه‌کادیمی و زانستی به‌ مه‌به‌ستی پلاوکه‌رتنه‌وه‌ی لێکۆڵینه‌وه‌ و توێژینه‌وه‌کان و ده‌ک گۆفاره‌ی ئه‌کادیمی مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ بکریه‌ت .

پ. د. خه‌یر مه‌عصوم
سهرۆکی زانکۆ

وێنه‌یه‌تی بۆ

- ئه‌وه‌تیگه‌ی به‌ریز سهرۆکی زانکۆ
- سهر پێرانی یاریده‌ده‌ری سهرۆکی زانکۆ
- زاگه‌ریه‌تی گشت کۆلیجه‌کان
- دۆسیه‌ی ده‌رجوو

را سه‌ره‌ کۆمه‌ له‌ ده‌یه‌ کۆیه

میژووی زانیس ٢ / ٥ / ٢٠٠٨
میژووی کوردی ١٠ / ٢ / ٢٧٠٨

ژماره ٢ / ٨٩٢٩

بۆ / نه‌کاده‌یه‌ی کوردی / په‌ڕێژ سه‌روۆسه‌ری گۆڤاری نه‌کاده‌یه‌ی کوردی
پ / ره‌زانه‌ندی

سلاو و رێژ.....

ئاماژه به نووسراوتان ژماره ٣٥٤/ ١٧/ ١٩ له ٢٠٠٧ ..

دەربارەی ره‌زانه‌ندی ئه‌نجومه‌نی زانکۆکه‌مان له‌سه‌ره‌وه‌ی که گۆڤاره‌که‌تان بپه‌ته گۆڤاریکی نه‌کاده‌یه‌ی / زانست و
پشتی بێ بیه‌ستنه‌تی بۆ باڵۆگرده‌وه‌و به‌رزگرده‌وه‌ی په‌له‌ی زانست . ده‌ی ئه‌وه‌ی که خراپه به‌رده‌م ئه‌نجومه‌نی
زانکۆ له‌ دانیشتنی کۆنوووسی کۆبوونه‌وه‌ی ئه‌نجومه‌نی زانکۆمان ژماره (٨) په‌قی سێشه‌مه له رێکه‌وتی ١/ ٤ /
٢٠٠٨ به‌سه‌راوه‌و . وه ئاماژه به نووسراوی وه‌زاره‌تی خوێندنی باڵا و توێژینه‌وه‌ی زانست / ژماره ن / ٢٣٥ له
١٧/ ٥/ ٢٠٠٨ به‌سه‌ند کردنی بڕیارمان دا به‌رازی بیه‌و و په‌سه‌ندکردنی وه‌کو گۆڤاریکی زانست / نه‌کاده‌یه‌ی له‌گه‌ل
ره‌چاوکردنی چه‌ند تێبێنی په‌کی بچووک له‌گه‌ل رێژدا

هاو پینج //

• تێبێنییه‌کان

د. محمەد هادیق محمەد
سه‌روۆکی زانکۆ

وتنه‌یه‌ک بۆ //

- نووسینگه‌ی په‌ڕێژ سه‌روۆکی زانکۆ / له‌گه‌ل رێژدا
- نووسینگه‌ی په‌ڕێژ یاریده‌ده‌ری سه‌روۆکی زانکۆ بۆ کاروباری زانست / له‌گه‌ل به‌رایه‌یه‌کان
- لیژنه‌ی ناوه‌ندی به‌رزگرده‌وه‌ی په‌له‌ی زانست له‌ سه‌روۆکایه‌تی زانکۆ
- دەرگه‌وه

حکومتی هاریکی کوروستانی شیراز
سازگاریتیی نه نچومدنلی وزیران
وزارتی خویندنلی بالا و توژیله وری دانستی
سازگاریتیی زانکوی سوزان
نوسینگی سهرکی زانکوی

Psychology of Women Quarterly

522 11/11/2014

✦ یوسف کو بدلتا سرکاری واکو / یو راکو لگا دیا۔
 ✦ یوسف کو دھاریاں / یوسف داریاں سرکاری واکو / یو راکو لگا دیا۔
 ✦ کشت خاکیہ یو یوسف کو / یو یو راکو / یو راکو لگا دیا۔
 ✦ (یوسف کو)

07304253657 - (362) 5012266
office.pr@ntnu.no

© 2006 The Authors
Journal compilation © 2006 Blackwell Publishing Ltd

حكومة إقليم كردستان - العراق
وزارة التعليم العالي والبحث العلمي
الجامعة العراقية
مكتب رئيس الجامعة

KURDISTAN REGIONAL GOVERNMENT-Iraq
MINISTRY OF HIGHER EDUCATION & SCIENTIFIC RESEARCH
PRESIDENCY OF IRAQIYAH UNIVERSITY
PRESIDENCY OFFICE

حكومة إقليم كردستان - العراق
وزارة التعليم العالي والبحث العلمي
الجامعة العراقية
مكتب رئيس الجامعة

No: ٤٢٨٦
Date: ٢٠٢٠/١١/٢٠

(سكوتيا وندز ٣٣١)

٤٢٨٦
٢٠٢٠/١١/٢٠

الجامعة العراقية
مكتب رئيس الجامعة
٢٠٢٠/١١/٢٠

ب/ دان بيلان

ب/ دان بيلان

ب/ دان بيلان

ب/ دان بيلان

ب/ دان بيلان

ب/ دان بيلان

ب/ دان بيلان

ب/ دان بيلان

ب/ دان بيلان

ب/ دان بيلان

Tel: (+964-770-0000000)
Email: p.gurp@quaiy@yahoo.com

ب/ دان بيلان

Some Phonological Variations in Kurdish- Erbil Dialects

Widad Sabir Shakir
Instructor

College of Languages
Salahaddin University

Abstract

Speakers of any language differ in pronouncing the sounds of their language. The researcher tries to investigate certain sounds that are pronounced differently in some varieties of Kurdish in Erbil (the two sounds /h/ and /h̄/ are under study). The researcher also tries to point out the positions in which these changes occur, the effect of the change on the vocabulary and on the phonological system of the variety and the reason that causes the phonological change.

1. Introduction

Not all speakers of a language produce the sounds of their language similarly. In fact, there are differences among varieties in vocabulary and production of the sounds of the language.

In this paper the researcher sheds general light on variation in language and phonological variation in general, and then the researcher focuses specifically on some phonological variations that occur in some varieties of Kurdish spoken in Erbil city in which people of different varieties settle in. The people who speak those varieties come from towns and villages around Erbil city and the data are mainly obtained from those speakers by listening to them speak unconsciously.

In dealing with variation, the spoken variety of the language is studied and on this basis all native and non-native vocabulary that are used by those speakers are studied since spoken varieties contain lots of loan words that are used alongside native words.

The researcher refers to the phenomenon of variation as a phonologically without referring to any factors that cause the variation other than the linguistic one, but when necessary, examples of certain locations or communities speaking those varieties are referred to.

2. Variation in Language

Wardhaugh (311) states that variation is one of the important realities of human language and that variation exists almost in all languages of the world. He also states that the obvious fact about language is its variety (5-6).

Crystal (370) defines variety as "specialized type of language use within a dialect". There are different possibilities to assert the idea that "single-style" speaker is impossible to find. The abstractness of language is not accepted because language is what is used by people. In studying a language, "use and variation" should be taken into consideration (Wardhaugh 5- 6), but inflecting words or producing sounds unreasonably and unsystematically by speakers is not permissible. If speakers did that, what results would be to produce meaningless words that are impossible to understand. Wardhaugh (6) also states that people are allowed to variation in a way that should not violate the rules of language. In order to be called variation, variation should be accurate and should apply to the speakers of the variety not just to single persons. Aarts (653) confirms that learning variation is important while acquiring language in order to know the way language works and the system that governs variation.

Variation exists in language on different levels: phonological variation is observed in pronouncing *late* with /ai/ in Cockney instead of RP /ei/ (O'Connor, 180). Examples of lexical variation is represented in using *movies* and *fries* in American English for the words *pictures* and *chips* respectively in British English (Radford et al. 227). Morphosyntactic variation is obvious in the use of two modals in Scotland and Northeast England as in "*I might could do it*" which means "I believe I could do it" (Fasold & Linton 323). Even there exist stylistic variations as using the synonyms "father vs. daddy" which socially have different meanings (Lyons 290).

Wardhaugh (50), states that it is interesting to have different varieties and what is stated by Wardhaugh is confirmed by the following lines:

"Variety's the very spice of life,
That gives it all its flavour".

(Cowper qtd. in Jenkins 25)

The researcher sides with the writers and thinks that listening to a single style can cause boredom and monotony. So language variation is interesting and it is the means by which a person can be away from boredom of communicating with so many people daily and listening to the same kind of variety.

Finally, we should bear in mind that linguists assert that there is no better variety in language and they regard all varieties of a language equally important (Wardhaugh 315).

2.1. Phonological Variation

Phonological Variation is a common phenomenon in the languages of the world be it geographical, dialectal, social or gender variation (Trask 52-53) and (Fromkin, Rodman and Hyams 306-7). Kurdish is no exception and as any other language, it exhibits lots of phonological variations and sound changes (Mehwi 162-3).

In English, phonological variation, for example, occurs in r-ful words (Labov qtd. in Radford et al. 57). He states that the phoneme /r/ which is not pronounced in final position or before consonants, is pronounced in words such as *car*, *park* by some people of New York society. Wardhaugh (321) states that the vowel /æ/ in the word *bag* sounds as *beg* with /e/ in Inland North (Northern American English) dialect.

Speakers usually speak differently in different situations such as "formality" or in situations in which the desire of the speakers is to give the picture they want to give to the listeners about their variety, but usually people speak the variety unconsciously forgetting that formality when using language outside that situation (Wardhaugh 312).

3. Phonological Variation in Kurdish

As it is mentioned earlier, Kurdish as any other language of the world exhibits lots of phonological variations. These variations can easily be traced to the regions or the communities that speak the variety because Wardhaugh (131) states that a researcher can and have a clear idea of a certain variety he wants to study and relate it to its location by just meeting one or two people of the location, or interviewing elderly people and listening to their pronunciation. Therefore; it can be said that in location A, the "linguistic feature" X exists while in location B this feature is not apparent.

Speakers of Kurdish often understand what is used in the different varieties of their language though, as Wardhaugh (50) states, speakers have a limited control over varieties, at the same time they can understand lots of varieties in their language because "...we can relate all of these to the concept of a single language. That is our receptive linguistic ability is much greater than our productive linguistic ability so far as varieties of a language are concerned" (Wardhaugh 50).

Despite what is stated, the researcher has noticed that some Kurdish speakers are unfamiliar with the variations in other varieties especially when they are out of context. Besides those native speakers, non-native speakers who do not know about such variations face misunderstanding and ambiguity when communicating with people speaking those varieties.

Speakers of different varieties of Kurdish differ in producing the sounds of Kurdish; for example, in Badeeni variety /di:r/ is used for /du:r/ *far* in Sorani variety and /tavr/ for /tu:r/ *radish* and in Xoshnaw variety /bare/ is used for /bale/ *yes* in other varieties and so on (Hawramany 69, 71) and (Hawramany 117-165).

To be acquainted with an aspect of phonological variation in some Kurdish varieties, two phonemes with different realizations which are /l/ and /h/ are dealt with below.

3.1-Realization of /l/ and /h/

Speakers of some Kurdish varieties have mental representation of replacing one sound by another and as speakers of any other

language speakers of those varieties have their mental grammar (Fromkin, Rodman and Hyams 14). The authors state that "Phonological knowledge tells us....where we can delete sounds, add sounds, and even change one sound into another....all in keeping with the pronunciation patterns that are part of the grammar of the language"(274)

The voiced lateral post-alveolar /ʎ/ is one of the phonemes in Kurdish which does not occur in initial position Mehwi (162-3), (Ahmed 55) and (Wais 60). Hawramani (117-165) states that this sound exists in Erbil city variety but in Xoshnaw variety it is changed into flap alveolar /r/. Mehwi (162-3) regards realizing /ʎ/ as /r/ by women a kind of showing off.

What is noticed in the the realization of /ʎ/ as /r/ is that it occurs in other varieties, too, such as Koya, Gardi and Dizayi varieties besides Xoshnaw and by both sexes (but Xoshnaw variety is excluded from this study because in this variety variations other than the realization of /ʎ/ occur), so the words /hamba:ʎ/ *porter*, /ha:ʎ/ *condition*, /ma:ʎ/ *house, family*, /diʎ/ *heart*, /guʎ/ *flower*, /butiʎ/ *bottle* and /ta ʎ a:q/ *divorce* are pronounced as /hamba:r/, /ha:r/, /ma:r/, /dir/, /gur/, /butir/ and /tara:q/ respectively.

Another sound that is realized differently is /h/. The voiceless pharyngeal fricative /h/ is another phoneme in standard Kurdish (Ahmad 55) and what is a phoneme in standard language is a phoneme in its varieties. It is also considered one of the consonants in Kurdish by Wais (60) Mehwi (167) states that this phoneme usually occurs in words that are borrowed from Arabic. It occurs in all positions of the word Hawramany (75). Hawramany (117-165) thinks that /h/ is not an original Kurdish phoneme. For the researcher it is not important whether /h/ is a Kurdish phoneme or not, but what is important is that it is used in the spoken varieties and there are words that contain this sound such as /haft/ *seven* and /hafta/ *week*

As /ʎ/ phoneme is realized differently by speakers of different varieties, analogously it is noticed that the voiceless sound /h/ is realized as the voiced /ʁ/ by speakers of other varieties in Tarjan which is a village around Erbil city. Thus, the speakers produce /ʁaft/ for /haft/ *seven*, /miʁamad/ for /mihamad/ *male name*, /miʁta:j/ for /mihta:j/ *needy*, /miʁa:fiz/ *governor* for /miha:fiz/ and many others.

Although /h/ is a Kurdish phoneme, as it is stated by the Kurdish authors other than Hawramany, most of the words that contain this phoneme come from Arabic as stated by Mehwi (167), but speakers of this variety have "transferred" the phonological variation in their variety onto the words that are not native specially words that come from Arabic (Jenkins 28). As a result, /ʕarb/ *war* replaces /harb/, /ʕara:m/ *forbidden in religion* replaces /hara:m/. This transferring of variation occurs within the ʔ-less varieties too in which the Arabic words undergo the variation e.g. /butir/ for /butil/ and /tara:q/ for /taʔa:q/ *divorce*. These variations depend on the mental grammar of the speakers by which they change /ʔ/ in medial and final position into /r/ and change /h/ in any position into /ʕ/ depending on their phonological knowledge that allow the changes as mentioned earlier (Fromkin, Rodman and Hyams 14, 274).

What is interesting in the realization of /h/ as /ʕ/ in this variety and similar ones, is that it is accompanied by another phonological variation which is changing /ʔ/ into /r/ i.e. the speakers who realize /h/ as /ʕ/, they automatically realize /ʔ/ as /r/ e.g. /hamba:ʔ/ *porter* is pronounced as /ʕamba:r/, /ha:ʔ/ *condition* as /ʕa:r/, /haʔa:ʔ/ *what is allowed in religion* as /ʕara:r/ and /qo:ʔ/ *arm* as /qo:r/ while speakers of the previous variety change only /ʔ/ → /r/. So we can say if variety A has the "feature" X (/h/ → /ʕ/), automatically it has the feature Y (/ʔ/ → /r/), but if variety B has the feature Y, it does not have feature X (Wardhaugh 183). Therefore; we never encounter a speaker of this variety to say /ʕamba:ʔ/ or /ʕa:ʔ/.

The realization of /ʔ/ as /r/ and /h/ as /ʕ/ happens unconsciously and is predictable because all "ʔ"-ful words in the first group of varieties come out to be ʔ-less words being pronounced with /r/ and all h-ful and ʔ-ful words in the second group of varieties come out to be h-less words and also ʔ-less words i.e. they are replaced by /ʕ/ and /r/ respectively (Fromkin, Rodman and Hyams 14, 274). So the words /hamba:ʔ/ *porter*, /ha:ʔ/ *condition*, /ma:ʔ/ *house, family*, /diʔ/ *heart*, /guʔ/ *flower*, /butil/ *bottle*, /taʔa:q/ *divorce*, /habil/ *rope* and /hala:q/ *barber* are pronounced as /hamba:r /, /ʕamba:r/, /ha:r/, /ʕa:r/, /ma:r/, /dir/, /gur/, /butir/, /tara:q/, /ʕabil/ and /ʕala:q/ respectively in the two groups of varieties.

This change in sound in the two situations is an unconditioned change because it occurs wherever /ʌ/ or /h/ occur in words. The following examples assert what has been mentioned: /ba:ʌ/ *wing* is produced as /ba:r/, /kuʌa:/ *boiled* as /kura:/, /h̥ami:d/ *a male name*, as /ʕami:d/, /ʃah̥in/ *charger* (an equipment) as /ʃaʕin/ and /matih/ *praise* as /matiʕ/ and the change takes the form of merger: the two different phonemes in standard Kurdish /ʌ/ and /r/ have merged into /r/ and /h/ and /ʕ/ have merged into /ʕ/ (Trask 77, 290) and (Hawramany 117-165). This change in the realizations of the two phonemes according to their position can be explained by the following rule:

/- ʌ-/ , /-ʌ/ → /r/

/h̥-/ , /-h̥-/ , /-h̥/ → /ʕ/ (Trask 91)

The variations mentioned affect the language; in those varieties with an unconditioned change of /ʌ/ into /r/ or /h̥/ into /ʕ/, we notice that the phoneme /ʌ/ is missing from the phonological system of the first group of varieties and /h̥/ and /ʕ/ from the phonological system of the second group of varieties. So this phonological variation of realizing /ʌ/ as /r/ and /h̥/ as /ʕ/ is systemic (O'Connor 180-1) because the change affects the phonological system since those varieties (all other things being equal) have one phoneme fewer than the number of the phonemes in the Kurdish language and the second group has two phonemes fewer than the number of the phonemes in the Kurdish language (Trask 77, 79) and (O'Connor 180-1). Consequently, the number of the r-ful words in these varieties is more than the number of the words with the same sound in varieties keeping /ʌ/ and the number of ʕ-ful and r-ful words is more than the number of the words with the same sounds in varieties keeping the two sounds i.e. /ʌ/ and /h̥/ (Trask 79).

It is thought that "ease of articulation" is the cause behind this phonological variation that occurs in these varieties (Hudson 412) and (Fromkin, Rodman and Hyams 301, 306).

The researcher also thinks that these variations make articulation easier because producing /ʌ/ and transition to another sound is more difficult than the transition from the sound /r/ into

another one and producing /ʕ/ in those words makes the articulations of the words easier and even faster.

4. Phonological Variation and Ambiguity

Speakers of the varieties mentioned know in their mental representation which words are written with /h/, with /r/, /h/ or with /ʕ/ i.e. speakers have some kind of internalization and they know when to produce the variation according to the rules used in their phonology (Crystal, 80), for example a person whose name is /miḥamad/ writes it as /miʕamad/ and in some shops when they show the price of items it is noticed that the names of items are written with the variation such as /gara:s/ *kind of fruit* for /gaḥa:s/, /arubaru/ *plum like fruit* for /aḥubaḥu/ and others.

Phonological variation which is the result of merger of two phonemes into one has produced some homonyms (words after variation having identical form and pronunciation with the exiting words without variation) (Trask 290) such as /ba:r/ *wing* and /ba:r/ *load*, /xaya:r/ *imagination* and /xaya:r/ *cucumber*, /ʕamba:r/ *porter* and /ʕamba:r/ *a big tank*, /ma:r/ *family, house* and /ma:r/ *snake*, /la:r/ *dumb* and /la:r/ *sloppy*, /ʕa:ra ʕa:r/ *with difficulty* and /ʕa:ra ʕa:r/ *a child crying continuously*, /fer/ *cheating* and /fer/ *teaching*. The homonyms might be confusing or ambiguous for non-native speakers or even for native speakers who are not familiar with such phonological variations of other varieties especially when the homonyms are out of context, but for speakers of these varieties there is no ambiguity because, as stated earlier, they know where to replace one sound by another, for example there is misunderstanding in the following expression

a. /ma:ri leya/ *There is a family there* but it may be taken as *There is a snake there* since only /mar/ meaning *snake* is used in other varieties)

b. /xaya:r/ (female name, cucumber) as shown below:

A- /nawit ʕiya/?

B- /xaya:r/

A- /xiya:r/?

Thinking that /xaya:r/ is a variation of /xiya:r/ (cucumber) in the listener's variety.

c. /ʕamba:ry gawra/

The expression is ambiguous it may mean *a big porter* or *a big tank for water*

d. /dukar/

(one word of two syllables meaning *smoke*) may be taken as /du: kar/ (two words meaning *two donkeys*)

Conclusion

The research conducted reveals that in some varieties of Kurdish the phoneme /ʎ/ is missing while in other varieties the phonemes /ʎ/ and /h/ are missing because speakers of those varieties produce /ʎ/ as /r/ and /h/ as /ʕ/. It is noticed that in the second variety, the realization of /h/ as /ʕ/ does not occur alone but it is accompanied by the realization of /ʎ/ as /r/. The phonological change in both cases is unconditioned because it occurs in all positions. The phonological changes have different results; the number of phonemes of those varieties (all other things being equal) is reduced by one or two; the number of the words with /r/ and /ʕ/ in those varieties is increased in comparison with the number of words in varieties that keep the original phoneme; transfer of the change into writing system of some of the speakers and finally new homonyms in those varieties are produced. Sometimes the homonyms cause ambiguity for non-native speakers or sometimes even for native speakers who are not familiar with the variations. The variations studied take the form of merger; what are regarded two different phonemes in standard Kurdish are combined into a single phoneme in those varieties. The changes in the sounds realized in the two groups of varieties can be regarded as a means of making pronunciation easier and even faster.

Works Cited

- Aarts, Bas and April McMahon. The Handbook of English Linguistics. UK: Blackwell Publishing Ltd, 2006.
- Ahmed, Abdul-Majeed R. The Phonemic System of Modern Standard Kurdish. (Unpublished PHD Dissertation). The University of Michigan, 1986.
- Crystal, David. A Dictionary of Linguistics and Phonetics. 3rd ed. Oxford: Blackwell Publishers, 1991.
- Fasold, Ralph W. and Jiff Connor-Linton, eds. An Introduction to Language and Linguistics. Cambridge: Cambridge University Press, 2006.
- Fromkin, Victoria, Robert Rodman, and Nina Hyams. An Introduction to Language. 7th ed. US: HEINLE, 2003.
- Hudson, Grover. Essential Introductory Linguistics. Michigan: Blackwell Publishers Inc., 2000.
- Jenkins, Jennifer. The Phonology of English as An International Language. Oxford: Oxford University Press, 2000.
- Lyons, John. Language and Linguistics: An Introduction. Great Britain: Cambridge University Press, 1981.
- O'Connor, J.D. Phonetics. England: Penguin Books Ltd, 1983.
- Radford, Andrew, et al. Linguistics: An Introduction. 2nd ed. UK: Cambridge University Press, 2009.
- Trask, R.L. Historical Linguistics. Great Britain: Arnold, 1996.
- Wardhaugh, Ronald. An Introduction to Sociolinguistics. Cambridge: Basil Blackwell Inc., 1986.

سەرچاوهكان به زمانی کوردی

- غازى فاتح وهیس، فۆنەتیک، چاپى 1، ئەمىندارىتی گشتی رۆشنبیری و لاوانی ناوچهی کوردستان، 1984.
- محەمەد ئەمین هەورامانی، سەرەتاییک لە فیلۆلۆژیی زمانی کوردی، وهزارهتی راگه یاندن، بهرپۆه بهرایهتی گشتی رۆشنبیری کوردی، 1973.
- -----، "تهماشاکردنیکی سه‌رپێیی زاری سۆرانی و زاری هه‌ورامی"، گۆڤاری کۆری زانیاری کورد، به‌شی 2 ب 2، 117-165، 1974.
- د. محەمەد مه‌حوی، فۆنەتیک و فۆتۆلۆژی: فۆتۆلۆژی، ب 2. زانکۆی سلێمانی، 2008.

پوخته‌ی لیکۆلینه‌وه
هه‌ندی گۆرانیکارییه ده‌نگسازیه‌کانی زمانی کوردی
شیوه‌زاری هه‌ولێر

له نێوان قسه‌که‌رانی هه‌ر زمانێک جیاوازی هه‌یه له گۆکردنی ده‌نگه‌کانی زمانه‌که‌یان. له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا توێژه‌ر هه‌ولده‌دات لیکۆلینه‌وه‌ی هه‌ندی ده‌نگی دیاریکراو بکات که گۆرانیکارییان تێیدا رووده‌دات له شیوه‌زاره‌کانی زمانی کوردی له هه‌ولێر، که له دوو ده‌نگ ده‌کۆلێته‌وه که بریتین له (/h/ و /l/). توێژه‌ر دیسان باس له شوێنی گۆرانیکارییه‌کان ده‌کات و کاریگه‌ریی ئه‌م گۆرانیکارییه‌ له وشه و سیسته‌می ده‌نگی ئه‌م شیوه‌زارانه له‌گه‌ڵ ئه‌و هۆکاره‌ی که گۆرانی ده‌نگ دروست ده‌کات.

ملخص البحث

بعض التغيرات الصوتية في اللغة الكردية = لهجة أربيل

يختلف المتكلمون في تلفظ أصوات لغتهم. يهدف هذا البحث الى تقصي أصوات محددة التي يحصل فيها التغير في اللهجات الكردية في أربيل، وقد اختار الباحث صوتين وهما (/h/ و /l/) من أجل دراستهما مع تركيز الضوء على تحديد المواقع التي يحصل فيها التغير وبيان تأثير هذا التغير في المفردات والنظام الصوتي وكذلك بيان السبب الذي أدى الى هذا التغير.

Collocation Use in Third Year College Students' Essay Writings

Pishtiwan Abdullah Sabir Dr. Himdad A. Muhammad
Assistant Instructor Assistant Professor

Abstract

This paper studies the use of English collocation in third year college students' essay writings to identify the problems and suggest remedial work to overcome such problems.

It presents the data analysis derived from the error analysis of the students' essays and points out the students' ability of using collocations in their essay writings. The data is shown through percentage use of collocations and making a comparative study between two essays in which one of them was without collocation list and the other one was with a list.

The results show that the students avoid using collocation due to lacking enough information about it, but when they are offered a list, they will use it properly.

Keywords: collocation, writing performance

1. Introduction

Collocation can be considered as a means to differentiate the native speakers from English learners because of its importance. So many studies have been conducted so far in that regard. Despite the attempts over the years, the term collocation has remained vague. Many researchers have paid an increasing amount of attention to analyze how the words habitually co-occur together, tried to distinguish word clusters from each other and classify them under certain word types such as, collocation, idioms, metaphor, set

expression and so on. In an effort to provide sufficient information on collocation, various aspects of collocation and the words which have similar functions and meanings to collocation come under spotlight in this part.

2. Theoretical Background

2.1 Definitions of collocation

Collocation has been widely discussed in many fields of linguistics and language teaching for decades. Several researchers have shown the importance of learning collocations. If one compares the old studies with the current and modern ones, it can be realized that the researchers are talking in the same language but in different ways. The term collocation is "derived from the Latin word collocare ("to place together, to assemble") Seretan (2011, p.9) . But long before that, pedagogical studies on first and second language acquisition had already dealt with collocations, seen as language chunks which are memorized by speakers as whole units and which constitute the major means for achieving language fluency.

The ancient scholars have shed light on collocation stating that "words do not exist in isolation, and they may differ according to the collocation in which they are used" Robins (1967, p.21). Here, one can interpret that understanding the meaning of expressions and sentences depends on the combination meaning of the words not their literal meaning. British linguist J.R. Firth (1890-1960), who is considered as the father of modern collocational studies points out that "You shall know a word by the company it keeps." (1957, p. 11).

A collocation, in its simplest definition, consists of two words that are linked together in the memory of native speakers and occur together with some frequency in both written and oral discourse" Aghbar (1990, P.109).

Crystal remarks that collocation is "a term in lexicology by some (especially Firthian) linguistics to refer to the habitual co-occurrence of individual Lexical items"(2003, p.82).

The above two definitions naturalize and habitualize the co-occurrence of collocation. Here one can find out that the collocational words are coming together as a natural and habitual agreement.

Cowie (1998, p.146) as one of the leading linguists in the field of phraseology states that the term collocation is used "to refer to the linguistic phenomenon whereby a given vocabulary item prefers the company of another item rather than its "synonym" because of constraints which are not on the level of syntax or conceptual meaning on that usage"

Finally, it can be concluded that collocations are those words which are mostly coming together.

The examples below show the significance of collocation because their misuse leads to ill-formed expressions:

<i>A school of fish</i>	*a swarm/pack of fish
<i>A pack of</i>	*a school/gaggle of dogs
<i>A speck of dust</i>	*a blade/drop of dust
<i>A drop of water</i>	*an item/a speck of water

2.2 Types of Collocation

Since the term collocation has been discussed in many linguistic areas such as phraseology, semantics and pragmatics, the lexicographers and linguists have categorized collocations into two main types, based on syntactic structure and semantic structure.

2.3 Types based on Syntactic Structure

From syntactic point of view, collocation has been studied in relation to grammatical patterning, which means the syntactic environment in which the word usually occurs. Advocates of this approach like Newmark and Carter (1982) claim that the meaning of a word is determined by the co-occurring words and lexis and they are dependent and inseparable from grammar. The syntactic approach consists of those linguists and researchers who suggest that

collocation is influenced by syntactic structure, and collocations occur in patterns.

Pawley and Syder suggest that if a learner wants to be native-like in a language, then along with the rules of a generative grammar, she/he needs to learn a means for knowing which of the well-formed sentences are native-like, a way of distinguishing those sentences that are normal or unmarked from those that are unnatural or highly marked"(1983, p.194).

The effect of grammar on collocation has also come under spotlight by Greenbaum (1974), who found out that certain types of collocation are in need of syntactic information. For example *much* collocates with *prefer* when it is in a pre-verb position as in "*I much prefer a dry wine*", but it does not collocate with '*prefer*' in post-object position as in **I prefer a dry wine much*" Greenbaum (1974: p.82). He also suggests that the collocatability of words such as their potential co-occurrence with other lexical items should be bound to syntax, and realizes that there are certain lexical items that can occur only in certain syntactic positions, for instance, '*His sincerity frightens us*' but not '*We frighten his sincerity*' Greenbaum (1974 p.82).

O'Dell and McCarthy, (2008, p.10), and Newmark,1982, p.114-115) classify collocations based on syntactic structure into seven types;

1- Adjective + noun

Huge profit

Strong tea

2- Verb + Adjective, Adverb

Turn around

Feel free

3- Noun + noun

Pocket calculator

Tooth brush

4- Adverb + adjective

Immensely important

Completely soaked

5- Verb + preposition

Burst into,

Look at

6- Noun + verb

Opportunity arise

Standard slip

7- More complex collocation

Take it easy for a while

Put the past behind

2.4 Types based on semantic structure

From this perspective, restricted word pairs can be used in the same lexical context. This type of collocation relates to the group of words with a certain meaning which occur together because they have semantic unity and they consist of words having almost equal status. Robins states that "Word meanings do not exist in isolation, and they may differ according to the collocation in which they are used" (1967, p.21).

In the semantic approach, linguists have tried to investigate collocations on the basis of a semantic framework, also separate from grammar.

Palmer (1973, p.94-99) describes this type of collocation in detail, he urges that the distribution of words are determined by their meaning in some cases. For example the word *rancid* occurs with *bacon* and *butter*, and *addled* with *brain* and *eggs* although t English has the term of *rotten* and *bad*.

For example words that belong to the category of systematic collocational restrictions are '*grill*' and *toast*'. Both verbs denote the same process from the point of view of the agent, but different

patients: normally we *grill* food that is raw, while we *toast* food that is already cooked.

On the other hand, O'Dell and McCarthy, (2008 p.8) devote a unit for three semantic types of collocation, strong, fixed and weak collocations:

1) Strong collocations are the ones in which the words are closely related to each other, for example:

Auburn hair (reddish brown color)

Deliriously happy (extremely happy)

Adjourning the meeting (giving a rest in a meeting)

Here one can find out that the words are closely associated and they are subject to change but within limited area.

2) Fixed collocations are the ones in which the words are inseparable from each other, any attempt to separate the word leads to meaning change for example:

I was walking *to and fro* (meaning I was walking in one direction and then in the opposite direction, a repeated number of times). Here, there is no space for any change.

3) Weak collocations consist of words that collocate and can be used with wide range of other words. The word *broad* can be used with:

Broad shoulder, broad agreement, broad smile, a broad hint and a broad range.

Despite all these, there are weak points in this view; a close study of what collocational restrictions can deliver to the sentence is totally justified, since they are not logically necessary. For example, '*die*' and '*pass away*' have the same meaning, but '*pass away*' refers to human beings, so the use of '*pass away*' in the sentence '*My dad passed away*'

adds semantic cohesion to it; if it is used to describe the death of a pet animal then it is the characteristic of animal". Cruse (1986, p.280).

Finally, it can be concluded that according to the semantic approach, the meaning of a lexical item is comprehended as a combination of the semantic properties of that item. It is the semantic properties of a lexical item that determine its collocates.

3. Data Collection, Sample and Population of the Study

This part tackles the procedures and mechanisms of data collection to achieve the aims of the present study. To achieve the aims of this study, the data is collected throughout testing. Data collection is the process of gathering and measuring information on a specific subject. Richards and Schmidt (2010, p. 591) defines test as "Any procedure for measuring ability, knowledge, or performance".

The population of the study is third year college students at Salahadin University (College of languages, college of Educations and college of Basic Education). Thirty students have been taken in each college. Two tests have been done, in both tests 40 minutes have been given to the students to write an essay about "East or West, Home is Best". In the first essay no collocations were given, but in the second essay a list of 56 collocations have been given.

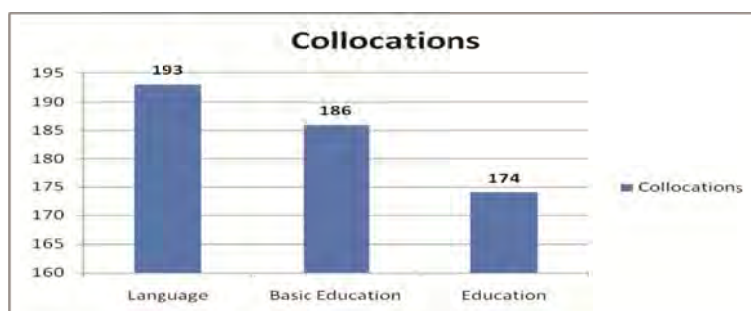
3.1 The Comparisons Between the Three Colleges

It can be found out that the students of the three Colleges used collocations to a certain degree. The students of the College of Languages used collocations more than the students of other two Colleges, the difference is only 4% comparing to College of Basic Education and 11% to the College of Education. Also College of Basic Education used collocations more than the students of College of Education by 7%.

Table 1
Collocations Used by Three Colleges

Colleges	Collocations Used
Language	193
Basic Education	186
Education	174

Chart 1
Collocations Used by the Three Colleges

3.2 Findings in All Colleges

The real similarities and differences can be noticed through the following points.

1- The students of the College of Education are the top in using adjective + Noun collocations because they used more than College of language by 8% and more than College of basic Education by 36%. College of Languages students used this type of collocations more than College of basic education by 26%. As it was explained before, Adjective + Noun collocation is used by the students of the three Colleges mostly because they are considered to be easy and used mostly in daily communications. It is worth to be mentioned that the effect of mother tongue in using this type is positive because in Kurdish language this type of collocation is used most frequently in daily communication like:

"Kareki bash"	A good job
"kureki rek"	A good boy
"maleki jwen"	A nice house

2- The students of the College of languages used Verb + adjective and adverb collocation more than the students of the College of Education by 29% and more than College of basic education by 38%. Meanwhile, the students of College of education used this type more than College of basic education by 85%. The reason behind that is the focus on literature lesson is more than other Colleges.

3- The students of the College of education used Noun + Noun collocation more than College of language by 50% and more than College of basic education by 33%. The students of the College of basic Education used this type more than College of languages by 13%.

4- The fourth type is adverb + adjective collocation which is used by the students of the three Colleges very relatively because the students of College of languages used 13 collocations of this type and College of education 14 collocations and basic education 15 collocations.

5- The students of the College of basic education took the lead in using the fifth type of collocation which is Verb + preposition because they used more than College of languages by 36% and more than College of education by 172%. The students of the College of language used this type more than College of education by 100%.

6- The students of the College of languages are the less users of sixth type of collocations which is Noun + verb because only 3 collocations are used. But the students of the College of education used 5 times and the students of the College of basic education used 7 times.

7- The last type of collocation is complex collocation which is used by the students of the College of basic education highly because

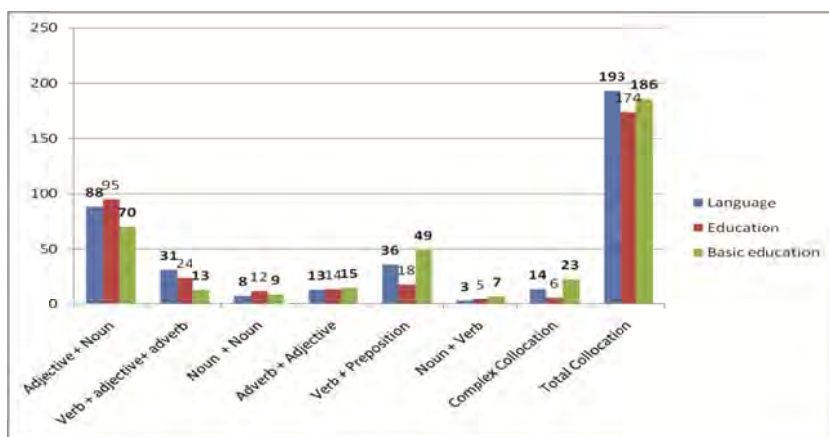
they used it more than College of languages by 64% and more than College of Education by 283%.

8-

Table 2
Collocation Types Used by the Three Colleges

Types	Languages	Education	Basic education
Adjective + Noun	88	95	70
Verb + adjective+ adverb	31	24	13
Noun + Noun	8	12	9
Adverb + Adjective	13	14	15
Verb + Preposition	36	18	49
Noun + Verb	3	5	7
Complex Collocation	14	6	23
Total Collocation	193	174	186

Chart 2
Collocation types which is used by the Three Colleges

3.3 Results of the Second Essay

To have an adequate comparison and to achieve the aims of the study more accurately and precisely, the students of the three Colleges have been asked to write an essay about the same topic. The main

difference of this test with the former one was a list of collocations has been distributed among students from all seven types of collocation, 8 collocations have been put in each type which is equal to 56 collocations in total.

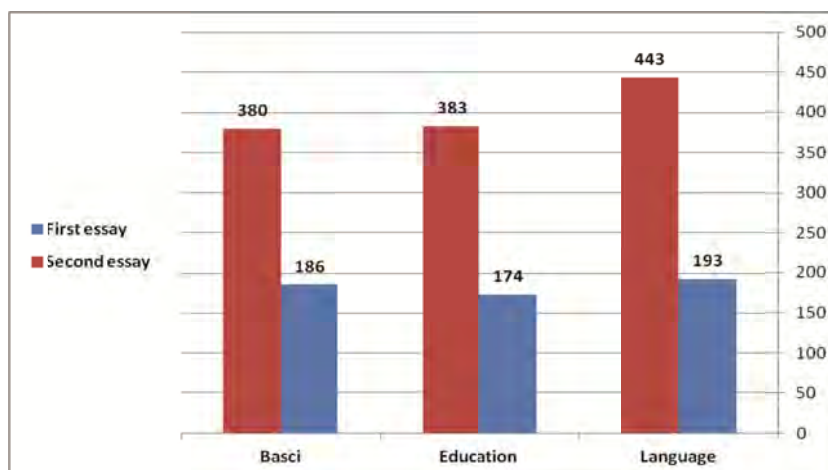
3.4 The Comparison Between the Three Colleges

If one looks at the total Increase in collocations use comparing the first essay to the second essay, he/she will find that College of Languages has scored the highest rate of improvement in collocation use because in the first essay the students used 193 collocations in total, but in the second essay 443 collocations have been used which is equal to 130% growth. Meanwhile College of education took the second position in that growth because in the first essay the students used 174 collocations but in the second essay 383 collocations have been used which is equal to the growth of 120%. Although the students of College of Basic education were better than those in College of education in collocation use in the first essay, they were ranking back and they came to the third position in the second essay. They used 186 collocations in the first essay, but in the second essay they used 380 collocations which is equal to the growth of 104%.

Table 3
Collocation used in the First Essay Vs Second Essay in the Three Colleges

Colleges	First essay	Second essay	%
Languages	193	443	130%
Education	174	383	120%
Basic Education	186	380	104%

Chart 3
Collocation Used the First Essay Vs Second Essay
in the Three Colleges

If we have a look at the collocation types that are used by the third year students of the three Colleges, it can be noticed that adjective + noun collocation was used the most by the Three Colleges, 745 collocations of this type have been used out of 1759 collocations in both essays which is equal to 42% of the total collocations. The reason behind that it is used most frequently in daily communication, and the effect of mother tongue is another reason behind using this type because in Kurdish language this type of collocation is common too.

The students of the College of Languages came first in using this type of collocation by using 280 ones while the students of the College of Education came second by using 250 collocations and the students of College of Basic Education used 215 collocations .

The second type which was used by the students of the Three Colleges is verb + adjective adverb collocations because 308 collocations were in this type out of 1759 which is equal to 18% of the total. The reason behind that is the students of the Three Colleges study this type in Grammar indirectly, when the teachers explain

sentence structure, the students get the knowledge of this type of collocation. Again College of Languages is the top users of this type by using 117 collocations, then College of education by using 109 collocations and after that College of Basic Education by using 82 collocations.

Verb + preposition type is taking the rank of third position by using 292 collocations of this type which is equal to 17% of the total. The reason behind that is the students study this type as a topic in Grammar. College of Languages comes first by using 112 collocations, College of basic education comes second by using 108 and College of education is the last users of this type by using 72 collocations.

The fourth type is adverb + adjective collocations because 134 collocations were used out of the total number which is equal to 8% of the total. Students of College of Languages are the top users of this type, the second most users of this type is College of basic education and third one is College of education. The first one used 50, second 47 and the third 37 collocations .

Noun + Noun collocation is the fifth type which was used by the students of the Three Colleges, 131 collocations of this type was used which is equal to 7% of the total. But this time students of College of education are the top users of this type by using 56 collocations and the students of College of basic Education are second users of this type by using 41 collocations and College of Languages comes last by using 34 collocations.

The sixth type is complex collocations whose usage is 4% of the total because 79 collocations were used. The students of the College of Basic Education are the top users of this type by using 40 collocations and College of Languages come in the second position by using 27 collocations and College of Education are the last users by using only 12 collocations.

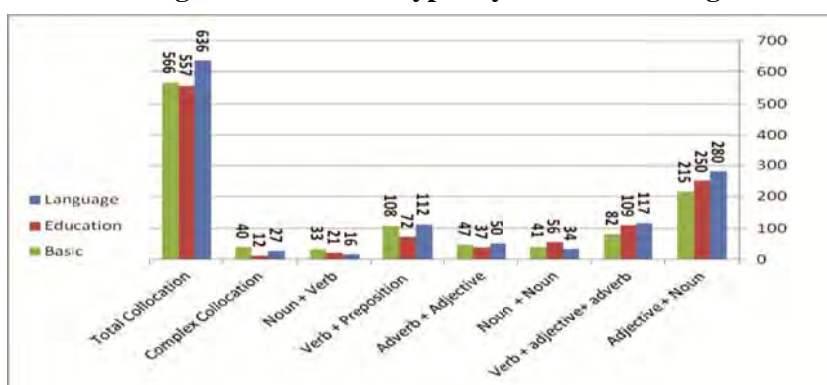
The last type is Noun + verb collocation, 70 collocations of this type were used which is 4% of the total. The students of College of Basic Education are the most users of this type by using 33

collocations and College of education is the second one by using 21 collocations and College of Languages are the last one by using 16 collocations. The last two types were used less than other types because these two types are considered to be difficult because the students have less exposure to these types both inside and outside classroom .

Table 4
Usage of Collocation Types by the Three Colleges

Types	Languages	Education	Basic	Total	%
Adjective + Noun	280	250	215	745	42%
Verb + adjective+ adverb	117	109	82	308	18%
Noun + Noun	34	56	41	131	7%
Adverb + Adjective	50	37	47	134	8%
Verb + Preposition	112	72	108	292	17%
Noun + Verb	16	21	33	70	4%
Complex Collocation	27	12	40	79	4%
Total Collocation	636	557	566	1759	100%

Chart 4
Usage of Collocation Types by the Three Colleges

4. Conclusions

Based on the data collection and analysis, it can be concluded that collocations should be taken as important linguistic materials for guiding students for better writing. There is very little attention given to collocations and there no separate section on collocation in any lesson. It was observed that the students used more collocations in the second essay comparing to the first one because a list of collocations were given in the second.

It can be observed that the students lack the ability of choosing suitable words for suitable context in essay writing. The second essays were given suspense and were supported by collocations which were related to the topic. It also gave the students strength to feel confident in writing an essay, although the students were asked to write an essay of 150 words in both tests, but in the first essay most of the essays were less than this while in the second essay most of the essays were more than 150 words.

It is recommended that the teachers should give lists of collocations to the students before writing any topic to increase students' self confidence .

They also should explain the types of the collocation and the situations of using collocations since they play an essential part in writing a good essay

References

- Aghbar, A. (1990). Fixed expressions in written texts. *Association of Pennsylvania State System Universities* , 2(October), 9.
- Cowie, A. P. (1998.) *Phraseology: Theory, analysis and applications*. Oxford: Clarendon Press.
- Crystal, D. (2003). *A dictionary of linguistics and phonetics* (5th ed.). Oxford, UK: Blackwell.
- Firth, J. R. (1957). *Modes of Meaning: Papers in linguistics*. Oxford: Oxford University Press.
- Greenbaum, S. (1974). *Verb-intensifier collocations in English An experimental approach..* The Hague: Mouton.
- McCarthy, M. and O'Dell, F. (2008). *English Collocation in Use*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Newmark, P. & Carter (1982). *Approaches to translation*. Oxford: Pergamon Press.
- Palmer, R. F. (1973). *Semantics*. Cambridge: Cambridge.
- Pawley, A., & Syder, F. H. (1983). *Two puzzles for linguistic theory: native-like selection and native-like fluency..* London: Oxford University Press.
- Richards, J. C. & Schmidt, R. (2010). *Longman Dictionary of Language Teaching and Applied Linguistics* (4th ed). Harlow: Longman
- Robins, R.H. (1967). *General Linguistics: An Introductory Survey*. (Second Edition). London: Longman group.
- Seretan, V. (2011). *Syntax-Based collocations Extraction*. Edinburgh: Springer.

پوخته‌ی لیکۆلینه‌وه

ئەم تیزه، لیکۆلینه‌وه له کیشه‌کانی به‌رده‌م به‌کارهێنانی په‌یوه‌ندیی هاوپییه‌تی ده‌کات له نووسینی قوتابیان قوناغی سییه‌می کۆلیژ، هه‌روه‌ها پێشنیازی خستنه‌ به‌رده‌می چه‌ند چاره‌سه‌ریک بۆ چاره‌سه‌رکردن و زالبوون به‌سه‌ر ئەم کیشه‌یه .

به‌کارهێنانی په‌یوه‌ندیی هاوپییه‌تی له زماندا به‌نده به لایه‌نی کرداری و ئەزموون له زمانی دایکه‌وه هه‌ر بۆیه قوتابیان کۆلیژ پووبه‌پرووی کیشه‌ ده‌بن له ته‌واو به‌کارهێنان و له جیای خۆ به‌کارهێنانی ئەو جووره ده‌سته‌واژانه .

باس له لایه‌نی تیۆری و چه‌ند باب‌ه‌تیکی په‌یوه‌ست به په‌یوه‌ندیی هاوپییه‌تی و به‌کارهێنانی ده‌کات و شه‌ی په‌یوه‌ندیی هاوپییه‌تی له ریگه‌ی پێشاندانی چه‌ند پێناسه‌یه‌کی جیاوازی ئەکادیمییه‌کانی ئەم بواره‌شی ده‌کاته‌وه و جووره‌کانی په‌یوه‌ندیی هاوپییه‌تی نیشان ده‌دات. له هه‌مان کاتیشدا ده‌سته‌واژه‌ی په‌یوه‌ندیی هاوپییه‌تی له‌گه‌ڵ ده‌سته‌واژه‌کانی تری چونی‌ه‌ک وه‌کو ئیدی‌ه‌م و سیت ئیکس‌بریشن و لیکچوووه‌کان له یه‌ک جیا ده‌کاته‌وه .

له به‌شیکی تردا تیشک ده‌خاته سه‌ر میکانیزمه‌کانی کۆکردنه‌وه‌ی داتا بۆ به‌ده‌سته‌هێنان و گه‌یشتن به ئامانجی لیکۆلینه‌وه‌که . له هه‌مان کاتدا مانا و مه‌به‌ستی کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری باس کراون .

هه‌روه‌ها شوێن و ئاستی ئەزموون‌کاره‌کان تیشکیان خراونه‌ته سه‌ر . له هه‌مان کاتدا به‌دریژی باس له نموونه و ژماره‌ی ئەزموون‌کاره‌کان ده‌کات و زانیاریی ورد له باره‌ی نموونه و ژماره‌ی ئەزموون‌کاره‌کان له هه‌ر تیزیکدا ده‌خاته روو . له پال ئەمه‌شدا یاسای متمانه‌یی وه‌کو دوو بنه‌مای سه‌ره‌کی هه‌ر تاقیکردنه‌وه‌یه‌ک روون کراوه‌ته‌وه .

دواتر شیکردنه‌وه‌ی داتا‌کانه‌ که له هه‌له‌کانی نووسینی وتاری قوتابیان‌وه وه‌رگیراون پوون ده‌کاته‌وه ، جه‌خت ده‌خاته سه‌ر توانا‌کانی قوتابیان له به‌کارهێنانی په‌یوه‌ندیی هاوپییه‌تی له نووسینی وتاره‌کانیان .

داتاكان به پيژدهی سەدی پيشاندراون و ليكۆلینه وهیه کی به راوردکاری دهکات له نيوان دوو وتاری قوتابیان که یه کيکیان هیچ په یوه نندی هاوپییه تییه کی پیینه دراوه و ئه ویتریان لیستیک په یوه نندی هاوپییه تی به قوتابیان دراوه . دواين به شی ئه م تیزهش پیکدیته له ئه نجام و راسپارده و ده رئه نجامی شیکردنه وه و ليكۆلینه وهی تیزه که ، ئه مه و له گه ل چاره سه ری پيشنیا زکراو بو کیشه کان و پيگا چاره ی کرداری بو زالبوون به سه ر ئه م کیشه نه دا .

دیارتین ئه نجامی ليكۆلینه وه که ش ئه وه یه که قوناغی سییه می به شی زمانی ئینگلیزی دوور ده که ونه وه له به کاره یانی په یوه نندی هاوپییه تی یاخود گه ر به کاریشی به یین به شیوه یه کی نه گونجاو به کاری ده یین ، ئه مه ش به هوی نه زانی و نه بوونی زانیاری ته واو ده باره ی په یوه نندی هاوپییه تی و به کاره یانیان به شیوه یه کی کرداری له ناو یان له ده ره وه ی پۆل .

ملخص البحث

يتناول البحث معالجة استخدام المتلازمات اللفظية بصيغ منتظمة في كتابة المقالات من قبل الطلاب الجامعيين في المرحلة الثالثة وذلك لتحديد الاشكاليات واقتراح الطريقة المناسبة لعلاج الصعوبات المحتملة والتغلب عليها. يندرج استخدام المتلازمات اللفظية مع الخبرة والممارسة في مواجهة اللغة الأم، ولذلك يواجه طلاب هذه المرحلة صعوبة في الاستخدام الأمثل والمناسب لهذه التركيبات المنتظمة.

ويعرض البحث الخلفية النظرية للمسائل المتعلقة بالمتلازمات اللفظية واستخداماتها. كما يعرض بالتفصيل مصطلح المصاحبات اللفظية ويظهر تعريفات مختلفة من قبل اللغويين والأكاديميين حول موضوع وانواع المتلازمات اللفظية، في الوقت نفسه فإنه يميز هذا المصطلح (المتلازمات اللفظية) عن باقي المواضيع الأخرى ذات الصلة مثل التعابير المجازية وسيت اكسبريشن (التعابير الثابتة).

ويلقي الضوء على آليات واجراءات جمع البيانات لتحقيق اهداف الدراسة، في بيان المعنى والغرض والصفات بصورة جيدة، وفي الوقت نفسه يصف الاجراءات لموقع ومستوى اللذين تم اختبارهم اضافة الى تسليط الضوء على اعطاء التفاصيل الدقيقة عن العينات والنماذج، وذلك من خلال معلومات وافية عن نسبة الطلاب وعينات الدراسة النموذجية، وتم تعريف صحة ومصادقة اجراءات البحث لانهما يعتبران من السمات الرئيسية في اتمام عملية الاختبار وتوضيح ذلك بالامثلة العملية.

ويعرض البحث بايجاز تحليل البيانات المستمدة من خلال تحليل أخطاء الطلاب في كتابة المقالات مشيراً إلى قدرة الطالب في استخدام المتلازمات اللفظية وتظهر البيانات من خلال استخدام هذه المعاني واظهار مقارنة بين الاثنين من المقالات التي لم تكن احداها تحتوي على هذه المصطلحات (المتلازمات

اللفظية) والآخرى التي كانت تحتوي على تلك المصطلحات التي تم توزيعها على الطلاب.

ويتضمن الاستنتاجات والتوصيات الخاصة بالباحث والنتائج التي توصلت اليها الدراسة، إضافة إلى التحليل واقتراح آليات لمعالجة اشكالية البحث واقتراح عمل علاجي للتغلب على مثل هذه الحالة التي تواجه الطلاب. الاستنتاجات الأكثر تميزاً للدراسة قد بينت ان طلاب المرحلة الثالثة في الاقسام الانكليزية الثلاثة يحاولون تجنب استخدام هذه المصطلحات او قد يستخدمونه بشكل غير صحيح وذلك بسبب عدم إمتلاكهم قدرة كافية من المعرفة ونقص ممارسة استخدامها في الصف وخارجه.

Osman Sebrî: Xebat û têkoşîna siyasî (1905-1993)

Prof.Yarider Dr.Îsmâîl Hassaf
Beşê dîrokê – Zanîngeha Salahaddîn

Pêşekî:

Osman Sebrî naveke di nava refên têkoşînêde, jiber kar û xebatên wî yên netewî, ji herdû alyên roşenbîrî û siyasîve, her li destpêka jiyana xwede, ketiye nav rêzên xebata berdewam, yek ser piştî têkçûna şoreşa Şêx Saîdê Pîran û dabişkirina Kurdistanê (Osmanî) û çûna wî Sûryê. Li gel ku Apo Osman xwedî roleke berçav û mezin bûye, çî di partiya Xwêbûn û komelên siyasî-roşinbîrî, hetanî damezrandina partî dîmoqratî Kurdistan li ser destê wî, li gel vê yekê jî, hîna baş nehatiye naskirin li seranserî Kurdistanê de û weke ku pêwîste vekolîn li ser nehatine danîn. Ev Lêkolîn heweldanke ku rola wî ya siyasî weke damêzrênerê partîya dîmokrata Kurdistanê, têxe berçav û kesayîta wî, ya xwedî bandor diyarbikin.

Zaroktî û perwerdya Osman Sebrî:

Li bakurî Kurdistanê, qeza Kextê, Osman Sebrî hatiye dinê, navê bavê wî Sebrîye û navê diya wî Emîne ye. Di bîranînên xwede Osman Sebrî wiha nivîsîye û dibêje: "Di roja 7.1.1905 da li gundê Narincê hatime dinê. Gundê me Narincê rûniştgeha serekên eşîra Mîrdês¹bû, ku ji gelek gundan pêk dihat². Ev eşîr di navbera bajarên Melatiya, Riha (Urfa), Sîverek û Semsûr(Adîyamanê) da dimîne û bi bajarê dawiyê va hatiye girêdan"³.

Ji ber ku kurê serokê eşîrê bû, bi başî hatiye perwerdekirin û giringî pê dane, li ser vê yekê dibêje: "Di pêşya jîna xwe da, ji ber ku kurê serokê eşîrê bûm, ji bû dewreke halê hatibûm pêkanîn: Siwarî, şerevanî û rê û rêzana eşîrê nasîn. Haya salên min bûne hejde ev her

sê rûçikên han armanca min bûne, di van waran da hinekî pêşva çûbûm"⁴. Dema bavê wî di sala 1916 da diçe ser dîlovanya xwe, Osman di yazde saliya xwe de bû⁵, apê wî Şîkrî dibe serokê eşîrê û diya wî Emîne li xwe mehrdike, perwerda Osman û xwedîkirina wî û hemû berpirsiyariya wî hilda ser milê xwe, wî birazyê xwe Osman da xwendin, mekteba Ruştîyê qedand ji ber bê derfetiyan, li dikarîbû zêdetir bixwîne, li ser xwendina xwe dibêje:« Dawî sala 1917an, mamostayek ji me re hat û wê salê min şhadeta îptîdaî sitand. Sala din apê min ez şandim Kextê dibistana Rişdiyê. Di nava sê salan de min şhadeta xwe li wir jî sitand. Ji ber ku bav û birayên min tine bûn, apê min û li pişt wî diya min û xelkê malbatê xwestin ji min re jin bînin da ku zarok ji min re bên. Bi vê ramana xar û çepel berê min ji xwendinê badan. Ji xwe hîngê min bihayê xwendinê bîr nedibîr, ji lewra min serê xwe ji daxaza wan ya kirêt û bê rê re danî. Sala 1920an de min şhadeta Rişdiyê bir û vegerrîm çûm mal da ku hînî rê û rêzanên eşîrê bibim»⁶. Osman sebrî wuha basa vê yekê dike û dibêje:«Ez di ber dest û siya bavitiya wî da mezin dibûm. Vî apî pirtirî kurên xwe ji min hez dikir û didam pêşiya hemû malbatê, dema rojekê li nav eşîrê derketa şungirê wî ez bûm û eşîr pê min dihat»⁷, diyare ku her ji destpêka jiyana xweve, Osman Sebrî xwedî rol bûye, meznayetyê li bejnûbala wî dihat.

Peydabûna ramanên netewî li cem Osman Sebrî:

Du tiştan bendora xwe li ser Osman hebûn, ew jî naskirina wî bi kesekî mamoste re û şûreşa Şêx Saîd bûn. Di 18 saliya xwede, Osman pêrgî kesekî roşenbîr tê û pêre dostaniyê datîne, lewra gelek sûd jê digre, li ser vê yekê, Apo Osman wiha bi bîr tîne:«Dema salên min bûn hejde felekê bi navê mamoste Îsmâîl Efendî»⁸, peyakî xwenda, hişyar û serwest xiste rêya min. Bi nasî û dostaniya wî min gelek tiştên çak û hêja hîn kirin. Berî her tiştî «rêzana eşîrî a şaş û çepel di çav minda ket, min ji zorê û zorbazan rûyê xwe bada û dixwest bibim kesekî qenc û xêrxwest»⁹. Ji wê rojêde nerînên Osman beramber civakê bi giştî hatin guhertin.

Şûreşa Şêx saîdê Pîran, dewranek bû di mêjî û ramanên Osman de, di wirde kesayetiya wî ya netewî dirûstdibe û ji xwê şiyar dibe, hestê kurdayetî weke neteweke başqe pêre peydadibin. Li ser vê yekê wiha bi bîr tîne:«Di dawîya sala 1924 an da dema Şêx Seîd bi şûreşa xwe rabû, hîngê min tiştek li ser gelê Kurd û gelparêziyê nedizani. Çiqas ku min dizani ez Kurd im, lê min kurd piçek ji dewleta tirk dinasîn. Herçî apê min Şukrî mirovekî jîr û serwest, pê dizani ku gava şûreş neçe serî Kurd wê gelekî şerpeze bibin, nema dikarin vegerin ser halên xwe»¹⁰. Li ser vê ramanê di civîneke malbatî da, apê wî jêre dibêje:« Heke şûreşa Şêx Seîd neçe serî Mistefa Kemal wê riça kurdan raweşîne. Divê em haya Şêx Seîd bikin, çi dema bigehê Sêwerekê em dê rabin destê xwe deynin ser bajarên Melatiya, Meraş, Eyintap û Semsûrê. Halê em dê dikarin rojavayê Kurdistanê azadkin», lê şûreş berî ku bigehe navçê wan şikest, di ancamên mêtod û tûntûjiya hêzên Tirk, hemî hewldanên serhildanê hatin pûçkirin.

Zindankirina Apo Osman:

Bi dehan car Osman Sebrî hatiye girtin û ketiye zindanan, di «navbera salên 1926-1972 an da hejde caran ketime zindanê, sê caran nefî bûme...»¹¹, yanî bêtirî «(12) salan ji emrê xwe di zindanan de bûrandiye,û du caran dewleta turk hukmê bi darvekirinê lê biriye»¹².

yekser piştî şikestina şûreşa Şêx Seîd, hêzên Kamalîst rojane digirtin ser gund û bajaran û dest bi girtina serokxêl û roşenbîran kirin, li ser vê yekê Apo Osman nivîsîye:« Dawî dora me hat, du apên min, du xal, ez û dused û heftê kes ji eşîra me xwestin mehkema îstîqlalê, lê me tevan xwe neda dest...»¹³.

Piştî apê xwe Şukrî ku hukmê pazda salan lê hatibû birîn,dema ku apê wî ji zindana Antaliyê vedguhêzin, birazyê wî Osman, li Rihayê apê xwe jidestê turkan revand û vedgerin welêt. Nêzîka mehekê li serê çiyar dimînin, bi armanca darxistina şûreşeke nuh, lê dema «leşkerê turkan hat, eşîra me bi tena xwe, ne dikarî li pêş hikûmetê raweste û şerê wê bike. Halê carekê din apê min ket destê

hikûmetê, vê carê ez, apê min Nûrî û Şanzde heval li pê wî şandin mehkemê»¹⁴, vê carê «Osman Sebrî jî tê girtin û dixine zindana Denizliyê»¹⁵.

Zindana yekem, jêre dibe dubistaneke siyasî, li vêderê bi siyasîetê aşna dibe û dire nav pêlê wê, bi xwe jî li ser vê yekê diraweste û dibêje: «Di 24.6.1926 an da herdû apên min Şukrî û Nûrî bi darvekirin, ez digel şanzde hevalan hikim kirin û şandin zîndanên welatê turkan. Halê ez hatim avêtin nav derya siyasîetê, bê ku tiştekî ji bizanim an bîra bibim. Çiqase ku ez xortekî gundî me serwextbûm. Çavên min ji vê ketina han netersîn. Min dixwest di derya siyasîetê da bê perwa avjenîyê bikim, haya ku bikarim bi kêrê gelê xwe bêm û tola herdu apên xwe û çend kalên min ku bi destê turkan hatibûn kuştin bistînin»¹⁶.

Di Zindanêde Osman hînî zor prînsîpên siyasî dibe, bi çavekî nuh temaşa jiyanê dike, ka em temaşekin bixwe çi liser vê yekê dibêje: «Du salan kême mehekê di zindana Denizliyê da rawestîm. Di vê navê da hêdî hêdî çavên min vedibûn. Êdî ez ne ew gundiye çav nebişkuvî bûm, roj bi roj tiştine nuh hîn dibûm û ji bo têkoşîneke xurt û dijwar pêk dihatim. Di meha gulanê sala 1928 an da Mistefa Kamal efwa (efû) hemî girtiye kurdan da û di nav wan da hatim berdan»¹⁷. Piştî ku Osman ji zindanê vedgere mal, dibîne ku dest xistine ser milk û samanên wan, lewra qûnaxeke nuh jêre destpêdibe, di vî warêde dibêje: «...Mal, hikûmetê dest da bû ser, hemî çirr û virr kiribûn, tiştekî pir hindik hiştibûn, ku çavên mirov nedigirt. Dema min li dora xwe nihêrî û li rewşa xwe hûrbûm, tenê li pêş min du rê mabûn: Rêya sernizmî û xwe sipartinê û rêya têkoşînê, bê dudilî min da ser rêya têkoşînê»¹⁸. Ji wê rojêde Osman dikeve nav rêzên xebatê û di wê rêyêde gelek zehmetî dibîne û dîsan tê girtin: «De serê sala 1929 an da dîsa digel bîst û şeş axan hatim girtin, em şandin Melatîyê mehkema leşkerî. Me tiştek nekiribû, lê hikûmetê dixwest me ji ber çavên xwe bide alî. Gunehê ku xistibûn derê me pêkanîna şûreşekê bû, ku cezayê wê darvekirin bû. Lê bextê çak, ê digel me tehqîqat kirî bi navê Husên

Husnî serhengêkî (kolanel) kurd bû. Gelekî keyfa xwe ji min ra anî, di nav tehqîqatê da got:"Ez jî wekî te kurd im, lê mixabin ku min ji miletê xwe re tu xebat nekiriye, xebata min tev ji turkan ra bû. Bawer im ku tu yê bi kêrî miletê min bêyî, heke serê min tê biçê ez dê te û hevalên te berdim, lê nebî li vî welatî dimînî, turk wê te bidin kuştin»¹⁹. Piştî heft mehan, serhengê kurd Husên Husnî, Osman û hvalên wî serbest berdide, pêşnerînên Husên Husnî pêktên, Cegerxwîn digot:«Biryara hatibû dan bi darvekirina Osman Sebrî, lê zêde ha ji xwe hebû û bizanebûn îş fikir ta ku nekeve destê turkan»²⁰.

Piştî derketina ferensuz ji Sûriyê, şofînîzma erebî, siyaseteke taybet beramber gelî Kurd ajotin, dest avêtin serkirdên kurd, Osman Sebrî yek ji wan kesan bû, ku bi dehan car hatiye girtin. Di sala 1960 an de, serdema yekitiya Misir û Sûriyê, di bin serokatiya Cemal Abdil Nasir de, Osman Sebrî li ser biryara Pêşewer Abdilhamîd Serac tê girtin, heta 1962 di zindanê de dimîne, piştra direve Beyrûtê û li wir ta sala 1963 dimîne. Piştî vegera bi dizî, di şeva 25.5.1964 li gel çend hevalên partîti, li bajarê Helebê ji aliyê hêzên ewlekarî tê girtin, di dawiya vê salê de serbest tê berdan. Di «14.6.1969, Apo osman xwest derbasî bakurî Kurdistanê bibe, piştî derçûna biryara girtina wî, lê li ser sînor hate girtin û heta dawya sala 1973 di zindana Şamê de dimîne, piştre dikeve bin rûniştina neçarî û kentrola polîs û hêzên ewlekarî bi şêweyekî berdewam heta mirinê»²¹.

Binxetbûna Osman û peywendiyên bi Xoybûnre:

wesiyeta wî bi cihbîne, dema kêş anî, li êrdima Rihayê di navbera gundê Cirna reş û gundê Helîsê de, Osman tola apê xwe hiltîne û Bedir Axa dikuje, piştre derdikeve ser girekî bilind û berê xwe dide Diyarbekirê(her wekî apê wî wesiyet kiribû)bi dengekî bilind bankir apê xwe gotê:«Îro min dest bi sitandina tola te kir, pêşî lê hat, dawî jî li xwedê»²², Piştî berdana wî ji zindanê, Cewad Mela amaje bi wê yekê dike, ku Osman bixwe dire Sulêmaniyê û Barzan û di sala 1927an de, li gel her yek le Şêx Mahmûdê Hafîd û Şêx Ahmadê

Barzanî re komdibe, bi armanca pêkanîna tevgera azadîxwazî Kurd, lê ji ber çendîn sedem, proja wî serî nagire»²³, piştî ku vedgere warê xwe û temaşa rewşê dike, Osman gotina serhengê kurd Husên Husnî bi cih tîne û berê xwe dide sînor, perçê bindestê Firinsozande. Di roja «26.12.1929 an da, Osman Sebrî koçberî Sûriyê dibe û dibe mêvan li cem eşîra Berazan lî Kûbanê»²⁴, ez ji welatê xwe derketim, - Osman dibêje- hatim Sûriyê û bûm endamek ji endamên partiya xoybûn»²⁵. Lê Apo Osman, ji ber sertbûn û rastya wî, xwe ji vê sazîyê dikşîne, nikarîbû bi zarwên beg û axan re bi xebite; li ser vê yekê dibêje: «Lê pirtirî du salan digel Xoybûn nemam, zûka jê dûr ketim, goreyî zanîna xwe di hin sazîyên din da xebitîm... di vê navê da min ji xwe ra gelek neyar çê kirine. Lê zor mixabin ku piraniya wan neyaran ji mezinên kurdan bûne»²⁶. Wek hat xuyanîkirin «qedrî Cemîl paşa ketibû nakokyê bi hevalên xweyî kevin yên xebatker weke Haco Axa û helbestvan Osman Sebrî, heta carna gihişt astê kişandina demaçan di riwê hevde...»²⁷, Osman Sebrî, her ji destpêkêde, nerazîbû li ser kar û barên Xoybûnê, li ser vê yekê wusa dibêje: «Gotinek me kurdan heye dibêje: "dengê defê ji dûr ve xweş tê.", xwezî bi wê bihîstinê; lê ne bi wê dîtinê. Berî ku min ew koma Xoybûnê bidîta çiqas di çav min de mezin û bi rûmet bû. Piştî min dît peyayên wê yek bi yek, li ser dirêjîya rojan di çav min de ewçend bi çûk bûn. Heya giha warekî welê ku, bi qasî min ji wan hez kiribû, deh qat rik û neyariya wan di dilê min de cih girtibû...»²⁸.

Piştî ku du sê caran digel Celadet Beg re rûniştibû û li ser rewşa welat peyivûbûn, Celadet Beg jêre dibêje: «ji salekê de em hewceyî peyakî serwextin ku ji bona karekî hêja bişînin Dêrsim. Îro pirtirî herdemê em hewceyî şandina peyakî ne. Eve xwedê tu ji me re şandî»²⁹.

Ji ber ku xoybûn dixwest bi tevgerêke tevayî rabe û li her alî welêt şûreşê bike, nemaze li Dêrsimê, Osman li ser vê yekê dinîvîse: «Belavokên ku dabûn min, Kurd vedixwendin şûreşê, ji min re hate gotin ku divê ji sînorrê Sûriyê heya bi Dêrsim bîne

belavkirin»³⁰, bi vî rengî «sê reşbelek û du hezar belavok ji alyê xoybûnê gihan destê Osman Sebrî..., bê fîşek û pere»³¹, Lê ji ber kêmasiyên Xoybûnê û rewşên aloz, osman neçardibe carek din vegere Sûryê «hikûmeta Kemalî dawa le Ferensizan dike, ku Osman radeştî wan bike, lê ji bo berjewendiyên xwe, tenê wî surgunê Reqayê dike, ji sînorr dûrdixin»³². Piştî vegerra Osman a Sûriyê bi panzde rojan misteşarê Firansîz şande pey wî û got:«herwekî te ji min re pirs dabû ku bê haya min tu tevgerrên siyasî nekî, te pirs xwe şikand û bê haya min çûyî dêrsim. Vê çûna te li Tirkiyê dengê mezî da û gelek west ji hikûmeta tirkî re û serêşî ji mere çar kir. Ji ber ku di navbera me û tirkî de roj bi roj rehên dostaniyê xurtir dibin, em naxwazin ku tevgerrên mirovêkî vê dostaniya han hilweşînin. Li ser giliyê tirkî Ho Komisêr ferman kiriye ku gurey îtîfaqa di navbera me û tirkî de tu ji sînorr bi dûrkevî. Li ser vê Delegê Helebê ji bo rûniştina te Reqa minasib dît»³³, herweha jê xwestibûn ku ha ji xwe hebe û vê carê divê gelekî serwest ligên xwe bavêjê û bêyî wan tiştekî neke. Lê Osman Sebrî careke din fermana Firansîz dişkîne, dema ku partiya Xoybûn di sala 1930an da, qerar da ku bi tevgerreke tavayî rabe.Roja yekê tîrmehê li ser pehnayîya sînorr wê pênc cîhan re dirêjî nava welêt bibe... Birê pêncan wê bi femandariya Bozan begê û Osman Sebrî debe ku berê xwe wê bidin vegirtina Rihayê. Osman Sebrî dinivîse:«Roja yekê tîrmehê bi êvarêre bîst û sê peya dane min ku pê derbasî serxetê bibim... di saet dehê şevêde tevî peyayên xwe li sînorr raperrîm»³⁴. Bi vî rengî di serhildana Agirî de ji bo piştgiriya (li ser biryara rêxistinê) vegeriya bakûrê welêt, (di hindava Berazan re) û avêt ser qereqolekê û wana tev teslîm girt in û çekên wan ji wan stand in»³⁵, lê ji ber sedemên çewtbûn û şaşitiyên girûp û teşkîlatê Kurd, hêzên tirkî dikarîbû, yan wan tinebikin, yan jî wan tarovaro bikin, yan wan lawaz bikin»³⁶. Divê bê diyarkirin ku ji nav şeş femandarên ku li gor biryara Xoybûnê ku hatibû standin, gerek bizaveka hêrîşê ji sînorrên Îraqê heta Cerablusê sînorrên bakur bihata destpêkirin»³⁷, lê ji nav tevan tenê Osman Sebrî bi erkê xwe radibe, jêdera jî ev yek

tekezkeriye: «Bi tenê Bozan Beg hêzekî dişîne ser baregaheka nêzîkî bajêrkê Surucê û ser de digire. Piştî vê bizavê hikûmeta mandeter kesên navdar yên Xoybûnê ji axa navxweyî de dûr xistin»³⁸, bi vi awayî, dema ku projên şûreşgerî serî negirtin, Osman sebrî berê xwe dide Başûrê Kurdistanê, navça Barzan û li wir di sala 1930 pêrgî xebatkerê mezin Abdilrahîm Garsî dibe û dostanîyeke dirêj di nava wanda çêdibe, dema di dawiya heman salê neçar ma ku cardin vegere binxetê, û di sala 1935an de li Libnanê du caran tê girtin»³⁹, li vir heman salde «Frensizan ew sirgûnê Dûrgeha Madageşqarê le Afrîqayê kirin û piştî salekê dîsan vegerandin Sûriyê...»⁴⁰, diyare ku «Apo xuhaxwe û kurê xwe Welato bixwere biribûn surgunê»⁴¹, biryara surgunê, hate standin piştî ku frensiya hestkirin bi metirsiya Osman Sebrî, weke kesayetiyekî siyasî, li ser berjewendiyên xwe yên netewî. Bi xwe Osman Sebrî temaşa ferensizan weke hêzeke daçîrger dikir û nerîne xwe beramber wan bi vî awayî nîşan dike: «Ji her tiştî pirrtir a ku li Sûriyê bi ber çavên min ket, dilê min êşand hebûna Firansizan di nav welêt de bû. Ew kolîsarên ku di ser gelek welatan re derbas bûbûn û hatibûn li Sûriyê hikim dikirin ji min re gelegê kirêt dixweinîn. Nizanim ji bo çi min ew ji zorbazên tirk jî kirêttir didîti?!, heye ku çavên min hînê dîtina wan nebûbû»⁴².

Weke tê xuyanîkirin, Osman Sebrî, yekek li çalakvanên giringbû din nav rêzên xoybûnê de, li ser vê yekê, çendîn amaje hatine kirin, yekek ji wan Akrem Cemîl paşa⁴³ di bîranînên xwede nivîsîye «Osman Sebrî, bi temenê xwe ji me tevan biçûktir bû, lê me teva baweriya xwe dabûyê û hemû endaman jê hesdikirin û xemxurê jiyana wî ya rojane bûn, ku be hîç şêweyek nekeve tengasiyê, lê wî jî ew baweriyên me, di dirêjaya pazde salan de, ji xwere bi kar tanî»⁴⁴.

Osman Sebrî di «sala 1938an de, Xoybûnê berdide»⁴⁵, û rexnên mezin lê digire, Rohat Alakom wisa amaje bi vê yekê dike: «Osman Sebrî ji Xoybûnê perçedibe û di bîranînên xwede Xoybûn bi «partiyeke bê bingeş» li qelem dide, Osman Sebrî ku çendîn car hatiye girtin, di nav kurdên Sûryê de, wek têkoşer û kesayetîyeke

radîkal, tê nasîn, rexneyên wî di çîroka wîde bi navê "li goristana Amedê"berçavdibin, herweha rexneyên tûj li Bedirxainyekan nemaze kamûran Bedirxan digire»⁴⁶.

Her di sala 1938an de, Osman Sebrî li taxa Kurdan li Şamê komeleyek bi navê (Yekitiya xortan) damezrand, endamê wan «gihiştû 300-400 kesî, piranya xortê taxê tevî bû,nexasim piştî ku Nadiya Hinano»⁴⁷ hate nav û navê xwe kirin (Nadiya Kurdistan), rolekî mezin hebû di belavkirina hestên netewî û fêrkirina gencan bi xwendin û nivîsîna zimanê kurdî..⁴⁸.

Rola Osman Sebrî ne tenê di warê siyasî debû, belkû girîngeyeke taybet dide ziman û edeba kurdî û weke şair û nivîserekî mezin xuyadibe, hîn di wan demande,piştî «ku li ser biryara wezîrê navxwe di sala 1948 an de ji kar hat qewitandin, mala wî dibe dibistana zimanê kurdî (li taxa kurdan) li Şamê»⁴⁹. Di sala 1941an de, Osman Sebrî meqalekî li ser şûreşa Agirî dînivîse «ku dibe jêdereke pir giring li ser bûyerên wê demê»⁵⁰, herweha di pirtûkeke xweyî dinde, «ya bi navê (Çar Leheng)»⁵¹, basa qehremanî û mêraniya şervanên Kurd di şûreşa agirî de dike. Ji alîkî dive, ew govarên ku dihatin weşandin ji aliyê Celadet û Kamûran Bedirxan ve, weke: "Hawar" û "Ronahî" û "Roja nû" û "Stêr", «dihatin zengînkirin bi meqal û nivîsarên Osman Sebrî û Cegerxwîn»⁵², wekî din di sala 1954 an de Elefbaya kurdî derdixe,piştî du salan, ango «di 1956 de mamoste Cemal nebez serdana wî li Şam dike, bihevê bas li tîpên latînî dîkin ku bêtir li gor fonotîka zimanê kurdîne»⁵³.Mamoste Cemal Nebez, ji demeke nêz ve ev bûyer bi bîr anî û dibêje:«Hezaran silav li canê pîroz apo Osman sebrî be, ke li Şamê meha tîrmehê sala 1956 an, me hev naskir û heta îro ta dimrim, xoşewîstîya wî mirovê mezin, wî kurdê têkoşer û xwe nefiroş li dilê min dernaçe»⁵⁴. bi vî rengî dibînin ku Osman Sebrî xwediyê roleke taybete di belavkirina hestên netewî û roşenbîrî de.

Osman Sebrî damezrênerê Partî Dîmokratî Kurdistan (Kurd- pişt Di sala 1957 an de Osman Sebrî digel hin welatparêzên Kurd, di xebata damezirandina "Partiya Demokrat a Kurdî li Sûryeyê " dike û

wekî «sekreterê partiyê tê hilbijartin»⁵⁵. Dibe ku hinek alî dixwazin rola Osman Sebrî di vî warêde kêr bikin, lê pirtirên jêderan, tekez dike li ser rola wî ya serekane, di vî warêde, master nameyekê wiha dibêje: «Osman Sebrî partiya dîmokrata kurd li Sûriyê damezrand»⁵⁶, ji wilo bêtir «bîroka damezrandina partiya dîmokrata Kurdistan li Sûriyê ji Dîmeşqê ji aliyê Osman Sebrî derket»⁵⁷.

Balkêşe ku piştî (56) salan bi ser damezrandina partîve, Hamîde Hacî Derwêş, ku yekeke ji damezrêneran û dijmînê Apo Osmanî yekem yê aydilogî, tekez dike ku Osman Sebrî xwediyê bîroka damezrandinêye û dibêje: «Di sala 1955 an de Apo Osman bîroka pêkanîna komîteyekê roşenbîrî li jêr navê "komîta saxkirina roşenbîriya Kurdî" pêşneyarî me kir, me tevda razîbûna xwe da, çendîn kitêb me çapkirin ... piştê di destpêka sala 1956 ji min xwest ku li şûna vê komîtê partîyeke siyasî damezrînin, dema ez razîbûm, yekser Apo Osman dest bi nivîsandina rêbaza siyasî bi zimanê kurdî kir, bi navê "Rêzana partiya kurdên demoqrat yên Sûriya"»⁵⁸, hinek jêder dibêjin ku Osman bîroka xwe cara yekê ji Şêx Îssa re gotiye. Her weha Reşîd Hamo⁵⁹ wiha nivîsîye: «Osman Sebrî yekem kesê ku bîrkirîye ku partiyeke siyasî kurdî li Sûriyê damezrîne, hîna di sala 1953an de, li ser vê yekê bi min re peyivî, lê ji ber ku hingê ez endamê partiya komûnîstî bûm, min bîroke red kir, xuyabû wî ev pîrs bi gelek kesayetiyên Cezîrê vekiribû, lê ji ber bê kêriya wan, îş neçû serî... di sala 1956 piştî derketina min ji partiya komûnîstî, Osman Sebrî, careke din ev babet bi min re vekir... em hevt kes, roja 14 hezîranê 1957 li helebê civîyan û Osman Sebrî wek sikritêr hat hilbijartin»⁶⁰.

Apo Osman her di destpêkê de, xwedî helwestê bû û dibe têkoşerekî ji pola, hereş û zindanên deshelatê, çavê wî neşikand, her di rêzên pêşîdebû di xebata gelêrî, ji ber wan helwestên wî yên netewî, nîgekî wî li mal bû, yê din li zindanê bû. Piştî «rûdawên gundê Alîfero»⁶¹, di 1967an de, gel bi mêranî, bergirî li mafê xwe kir û belavog li seranserê herêma kurdî li Cezîre hatin belavkirin di jî planên sofînî, hikûmeta Baas, di heman salde, dest bi girtina têkoşeran kirin

« Berî heman Têkoşer Osman Sebrî bû...»⁶². Cewad Mella dibêje:"Di destpêka sala 1969, bejdarî yekeke ji rûniştinî dadgehên leşkerî, yê ser be ewlekariya dewletêve li Dîmeşqê bûm, ku taybetbû bi dadkirina têkoşerê mezin Apo Osman Sebrî bû, ez şehdebûnê ji rastyê û dîrokê didim ser qehramanî û niştimanperweriya Apo, ya bê sînor, dema dadwer jê pirsî «cihê te çiye di partî de, Apo bi dengegî bilind pir ceger lê vegezan gotê:Serokê partîme⁶³». Berî vê girtinê, şandek ji hikûmeta Sûrî serdana Apo Osman dikin û jêre dibêjin:«Bawerîya me heye bi doza reway Kurd, lê hinek berpirsiyar li nik me hene dijin, lewra ji we dixwazin hûn baweriyê bi wanre çêbikin, Apo li wan vedigerîne û dibêje:«Eger rast bawerîya we be çareserkirina pîrsa kurd tê, hûn ji min ji wan nêzîk tirin, herin wan razî bikin»⁶⁴, bi vî rengî ti carî Apo Osman serê xwe li ber koledar nizmnekirîye û her bergirî li mafê rewayê gelê kurd kiriye.

Perçebûna partî û rola Apo Osman di pêkanîna baskê çepde:

Di sala 1960 de dora (80) endam ji kadir û serkirdên partî hatin girtin, ji aliyê hikûmeta yekitiyê ve, li berdem dadgeha serbazî, di nav serkirdên partî de, du araste peydabûn, grûpeke şoreşgerî, bi serkirdayetiya «Osman Sebrî, bergirî li peyrew û programa partî kir, ku Kurd miletekî başqeye, ser xaka xwe dijî, û grûpeke revok bi serokatiya Nûraddîn Zaza ku kurd wek kêr netew û partî wek komeleke roşenbîrî dît»⁶⁵, tê gotin ku Zaza ew helwesta nerm girt, ji bo ku hikûmin giran li hevalan neyên birîn.Zaza digot:«Çi problême eger heval di bersivên xwe de berdem dadgehê bêjin, rêxistina me komelek roşenbîrîye, ne parteke siyasîye»⁶⁶. Di hevpeyvînekê de Hilal Xelef, li ser zimanê Osman Sebrî digot:«Nûraddîn Zaza di zindanê de mêr bû, lê bawerîya wî bi tiwanbûna bicîkirina duruşmê partî nedihat»⁶⁷.

Di navbera salên 1960-1965, di encamê girtina piranya serkirdên partî û dubenditiya ku kete nav wan, valabûneke mezin kete nav rêzên partî, di wirde hevalên pîlên binî cûlan, Salah Badraddîn⁶⁸,

amaje bi wê yekê dike ku di havîna 1964 de «wî du caran serdana Osman Sebrî û hevalin din di zindana Helebê de kiriye û wan havalan razîbûna xwe dane xuyakirin ku piştgirîya her hewildaneke rîformistî ji aliyên bingehîna partî bikin bo rizgarkirina partî ji dek û dolabên baskin rast nexasim ji aliyê Hamîd Derwêş ve»⁶⁹. Li derveyî zindanê serokatiya partî û hemû hevalan «piştgiriya helwêstê Apo kirin »⁷⁰. Ji ber mêrantiya wî û bergirîkirdin li mafê gel û ji ber ku xwedî helwêst bû çî di zindanê de, çî li berdem dadwerê. Li alîkî din, li ser astê Kurdistanê, partiya Dîmokrata Kurdistanê Îraqê, piştgiriya helwestê Osman Sebrî kir û di weşanên xwe de nivîsîn «Azadî ji Osman sebrî û hevalên wî re, bê ku amaje bi navê Nûraddîn zaza bikin»⁷¹.

Di wê dubenditiya germ de, grûpa çep, di 5 aba 1965an de, li gundê Cumayê, bi bajdarbûna (27) kesan, konfiransê li darxistin, di encamê wî konfiransê dîrokê de, partiya dîmokrata çepa Kurd li Sûriyê damazra, weke gaveke pêwist di riya rizgarkirina hêla partiyê û serokayitiyek katî ji her yek ji: Mele Mihamadê Neyo⁷², Salah Badraddîn û Hilal Xalaf hate hebijartin.

Li gor biryara konfirans, serkirdeyatiya katî, Salah Badraddîn, destnîşan kir bo peywendîkirin bi serkirdên kevine û bîr û biryaran bigihîne wan, li ser vê yekê Salah Badraddîn nivîsîye: «Hevalan ez destnîşankirim ku bi vî erkê rabim, ku peywendiyê bikim bi hevalên Haleb û Şamre, min piraniya wan dît, yê dawî Osman Sebrî bû li Şamê»⁷³. Îssa Hassaf⁷⁴, li ser hatina Apo, wiha got: «Salah Badraddîn ji Şamê nameyek ji mere şand, têtê hatibû: "Pirtûkên pêwist hatin bi destxistin", yanî Apo Osman razîye ku mere bixebite ew reste koda nehîn bû ku me dinavxwede îtîfaq li ser kiribû »⁷⁵, Wekî din, Hilal Xalaf dibêje: «Piştî çend mehan me karîbû Osman Sebrî razîbikin ku mere karbike û sikritariyeta çep bi destxist»⁷⁶. Ji aliyê xweve, Îssa hassaf dibê: « Apo Osman xwedî bawerî bû di doza Kurd de, baweriya wî bi gel dihat, lê bê hêvîbû ji kesên serkirde, dema razîbû bê navkar, du dil bû ji ber baweriya wî bi serkirdayetiya rêxistinê nedihat»⁷⁷.

Di 20 ê meha tîrmehê de sala 1966 de, kongirê yekem yê partiya çep, bi amadebûna (70) nûnerî dest bi karê xwe kir, «têde cara yekê, li ser qayîşa erebî hate rawestandin, ku tenê berî deh rojan me bihîstibû»⁷⁸, di kongirede «programa siyasî hate qebûlkirin û Osman Sebrî wek sikritêrê çep hate helbijartin»⁷⁹, yê ku baweriya wî bi hemû şêweyên xebatê hebûn tev ya çekdarî.

Partiya çep, li ser çend pirsên giring rawesta, weke: Kurd li Sûriyê netewe yan kême netewe, partî rêxistinekî siyasîye yan komeleyeke roşinbîrîye, mîtodên xebatê dijî siyaseta şofînî, helwêst ji şûreşa kurdî. Partiya çep bi Barzanî re sekinî dijî polîtîbîro, Cewad Mella amaje bi vê yekê kirîye û dibêje: «Baş tê bîra min, dema çavê Mihamed Amîn Ferec nûnerê Celal Talabanî bi serokê dîrokî gelî kurd li Sûriyê Apo Osman Sebrî di 1966 li Dîmeşqê ket, yê ku ji Apo xwest ku endamên wan yê ku xwendina xwe le Ewropa berdewamdikin, bê alî bimînin ji nakokiya navbera polîtîbîro û Mella Mustafa, lê Apo lê vegerand û got: «Di vê pirsêde, nabe mirov bê alîbe, hebûna polîtîbîro li Baxdad û Mella Mustafa li ser serê şûreşê, bi kurtî ez bi Barzanî reme"»⁸⁰, perçebûna PDK – Îraqê, bandora xwe yekser hebû li ser PDK – li Sûriyê û bibû yek ji sedemên serekî di perçebûna wande.

Dûrkirina Osman Sebrî ji partî:

Li ser dûrbûna Apo Osman ji rêxistinê, bi çend rengan tê gotin, Salah Badraddîn ku di wan deman de, kesê didwanbû di rêxistinêde, wuha dibêje: «Dema ku konfiransê şeşan rûnişt, ji nişkêve, Osman Sebrî xwest ji kar derkeve, çimkî biryar standibû here Kurdistan Tirkîyê û li wir şûreşekê pêxîne»⁸¹, ji aliyê xweve, Cewad Mella wisa nivîsiye: «...Dema konfiransê heftan li Amûdê di eylûna 1969 de li darket, tenê ez û çwar hevlên din ji eslê 20 kesan bi Apo Osman re sekinîn, ku berxwedanê dijî anîna Ereban li navçeyê kurdan bicî bikin,... Osman Sebrî dev ji postê sikritêriyê berda û bi vî rengî tevgera berxwedana kurdî serî negirt»⁸², wekî din di nama xwede ku Cewad Mella ji lêkolîner re şandibû dibêje: «ew kongirê ku di 1969 de

li amûdê li darket di bin navê konfiransê hevtan de bû, yê ku ji wan tîn bîra min Salah Badraddîn û Melle Mihamedê Neyo û Îsmet Seyda û Hilal Xelef û Şemê Yêzîdî bûn, jimara endaman (20) kes bûn tev min û Apo Osman, Salah dostê xwe anîbûn û dostên Apo ji kongir dûrkiribûn, lê nikarîbû min amade neke, jiber ez berpirsiyarê rêxistinê bûm li Dîmeşq û Beyrûtê... bi carekê hevalê Heleb û Kurdaxê nehatibûn vexwandin ji aliyê Salah ve, ya xwdê mero bêje bo rastiye û dîrokê, Apo dixwest hêzê bi kar bîne dijî qayîşa erebî lê 16 endam dijî wî rawestiyan tevî salah û mixabin pêşe roja partî û gel di wê qûnaxêde kete destê wan kesan, ez û Şemo yê yêzîdî û yekî din navê wî nayê bîra min, li kêleka Apo Osman rawestiyan...»⁸³. Lê Yûsiv Dîbo⁸⁴ dibêje: «Di konfiransê heftan de sala 1968, Osman Sebrî ji aliyê konfirans bi xiyaretê hat avêtin, piştî ku wî dawa dikir ku zad li navçeya qayîşa erebî bişewitîne û berxwedana çekdarî dijî hatina ereban bike û digot ku piştî û jêdera çekan heye»⁸⁵. Li ser kesayetîya Osman Sebrî Îssa hassaf dibêje: «...ew kesekî îlmanî bû, sînor nasnedikir, lewra dama hat avêtin, biryar da şûreşekê li bakur li darxe. ... rojekê hewel nedaye ku grûpên xwe dinav rêxistinê de çêke, lewra yê din karîbûn wî bidin alî»⁸⁶, li ser nerîn û helwêstîna wî, tekez dike ku Apo Osman mirovekî hişk bû beramber siyasatîna rêjîmê û dawa helgirtina çekan dikir dijî kîptozatên erebî»⁸⁷. Diyare ku gotîna Hilal Xelef Botî ku bi Apo Osman re ji rêxistinê hat dûrxistin bêtir nêzî rastyêye, wiha dibêje: «Di kongirê didwande li Amûdê sala 1968 an, Osman Sebrî, tiliya tawanbariyê ber bi Salah Badraddin vekir, di nakokiyê de Apo Osman ji kongir derket, Neyo ew vegerand, piştî kongir, Osman Sebrî nema karkir, di sala 1969 an de, dema Osman li Tirkîyê bû, li Amûdê konfiransek li darxistin û di dawîya vê salêde, bi tawanbareke bê bingeîn ku peywendiyên wî bi alîkî derekîre heye, Apo avêtin û herweha ez jî avitim di bin navê grûpa Osman Sebrî, dema min xwest lîskên wan têxim berçav...partî û hemî heval amadebûn ku bi kiryarîna mêranî rabin, lê Neyo nehişt here serî»⁸⁸. Li ser kesayetîya Apo Osman, Hilal Xelef ku ji nêz wî baş dinase,

dibê:«Peyakî sadebû, xwedî kesayetiyeke xurtbû, mêr bû di helwêstên xwede, berjewendiyên gel di ser yên kesîre digirt, dij Axan û Began bû, ji tevan bêtir giringî bi pirsra kurd dida, dilsozbû bi hevalên xwere, rexnên mezin li komûnîstan digirt, ji ber ku giringî nedidan pirsra Kurd, zimanê Kudrî, Arabî û Tirkî dizanî, Tirkî heta sinifê pêncan xwendibû, Arabî jî xwe bi xwe hîn kirê bû».⁸⁹

Osman Sebrî di roja 11.1.1993 an jiyana xwe ji dest da. Ew li gundê Berkevîrê ku nêzîkî bajarê Dirbêsiyê, hate veşartin. Hêjayî gotinê ye, ku Osman Sebrî heta nefesa xwe ya dawî, xebata xwe ya siyasî berdewam kiriye di rêya azadkirina gelê xwede û xemxurê derdê millet bûye, di qewitîya xwede dibêje: «Heger ez mirim û min Kurdistan nedît, li ser laşê min gurzên gulan daneynin»⁹⁰.

Derencam:

Osman Sebrî navekî mezine, di dîroka xebata gelê Kurd de, hatiye naskirin bi navê «Apo» ji aliyê Rewşen Bedîrxan ve , ku wê bi wî navî bang dikirê, jiber hişkbûn û neyaryetîya Osman beramber Begler û Axan, şitê balkêş ewe ku bi xwe jî kurê serok eşîreke kurdî bû.

Eger temaşa jiyana vî têkoşerî bikin, dibînin ku her ji destpêka jiyana xweve, di rêza pêşîde bû û serkêşê gel bû, çi di biwarê siysîde, yan civakîde, her weha di warê roşenbîrîde, û hem wek têkoşer.

Her ji xortanya xwede, beramber rêjîmên koledarên Kurdistanê rawestyaye, çi Tirk , Ferensîz û şofînîstên Erebb. Hîjde caran ketiye zindanan li Tirkiyê, Sûriyê û Îraqê, diwazde salan jiyana xwe di nav çwar dîwarên zindanan bûrandiyê. Wekî din ji aliyên Ferensîzan surgunî şarê Reqa û Dûrgeya Medexesqerê bûye. Dîsan hikûmeta Şamê ew surgunî parêzgeha Siwêda kiriye.

Wekî din ji ber ku Xoybûn dixwest bi tevgereke tevayî rabe û li her alî welêt şûreşê bike, nemaze li Dêrsimê, Osman Sebrî, di riya Celadet Bedîrxan re, tê destnîşankirin ku belavokên siyasî li Bakur belavbike û nameyekê bighîne Seyid Reza. Dîvê bê diyarkirin ku ji

nav şeş fermanîdarên ku li gor biryara Xoybûnê ku hatibû standin, gerege bizaveka hêrîşê ji sînorên Îraqê heta Cerablusê, sînorên bakur bihata destpêkirin, bo piştgirtina Agirî, lê ji nav tevan tenê Osman Sebrî bi erkê xwe radibe.

Xebatkerê mezin, dîsan roleke serekî dibîne di damezrandina rêxistinîna roşenbîrî û siyasî de, Osman Sebrî li taxa Kurdan li Şamê komeleyekê bi navê (Yekitiya xortan) dadmeztîne, ku piştî dibe «Nadiya Kurdistanê». Sala 1957 dibe damezrêner û sikritêrê Partiya Dîmokrata Kurdistanê (Kurdî piştî). Lê Rola Osman Sebrî ne tenê di warê siyasî debû, belkî girîngeyeke taybet dide ziman û edeba kurdî û weke şair û nivîserekî mezin xuyadibe, mala wî dibe dibistana zimanê kurdî (li taxa Kurdan) li Şamê.

Bi vî rengî dibînî ku Osman Sebrî, di dirêjîya jiyana xwede, hatiye naskirin wek siyasî, roşenbîr, zimanzan, çîroknivîs û nemaze mirovekî mêr û xwedî helwest, tenha kes bû ku xwestiye bi çek welama bi arabkirina herêma Cezîrê ji aliyê basyan bike, ev helwest dibe sedema avêtina wî ji partî.

lewra heta îrojî, Osman Sebrî negihîştîye mafê xwe û lêkolîn li ser weke pêwîst nehatine kirin.

Lîsta serçav û jêderan:

- 1- Ev eşîr piçek ji emareta Mirdêse ku li ser rêya koçeriyê hatiye di binhêla çiyayê Bêllî ku bû çiyayê Nemrûd hatiye nasîn da bi cih bûye:Bîner:Bîranînên Osman Sebrî, Weşanên Aram: Kewçer 2004,rûpel.9.
- 2-Berken Berc, Têkoşer û xemxurekî ziman û gelê Kurd:Osman Sebrî,kovara Vesta,güz-payiz,2003.
- 3- Bîranînên Osman Sebrî, jêdera berê, rûpel.9.
- 4- Bîranînên Osman Sebrî, rûpel.9.
- 5-Berken Berc, Jêdera berê.
- 6- heman jêder, r.34.
- 7- Bîranînên Osman..., jêdera pêşî,r.9.
- 8 - Îsmâîl Efendî ji xelkê Mîrûnê mamostayekî dibistana Îdadî bû. Di sala 1923an de ji ber hin ramanên wî yên siyasî, ji dibistana îdadî avêtin dibistana gundê me, heman jêder,r.35.
- 9- Bîranînên Osman, jêdera pêşî,rr.9,35.
- 10 - heman jêder,r.10.
- 11- وكذلك: جواد ملا، كردستان والکرد وطن مقسم وأمة بلا دولة، الطبعة الثانية، لندن، 2000، ص 142.. .Kovara Vesta,güz-payiz,2003..
- 12 - قراءة في سيرة المناضل الكبير عثمان صبري، نقلا عن مجلة الحوار، العدد 21، خريف 1998.
- 13- Kovara Vesta, jêdera pêşî,r.10.
- 14-heman jêder,r.11.
- 15- Kovara Vesta,güz-payiz,2003.
- 16-heman jêder,r.11
- 17 -heman jêder,r.11
- 18-heman jêder,r.11.
- 19 - Bîranînên Osman Sebrî, jêdera pêşî, r. 116.
- 20 ذكرى وفاة المناضل الكردي أوصمان صبري، قامشلو في 2012/10/11.
- 21 - قراءة في سيرة المناضل الكبير عثمان صبري، مجلة الحوار، العدد 21، خريف 1998.
- 22 - li ser vi mijarê, vegere bîranînên Osman Sebrî..., rr.23-28.

- 23 جواد ملا، كردستان والکرد وطن مقسم وأمة بلا دولة، الطبعة الثانية، لندن، 2000، ص 69؛ لكن أوصمان صبري نفسه لم- يتطرق إلى هذه النقطة في مذكراته (الباحث).
- 24 – Yekgirtineke ji çend eşîran, di demeke ne diyar de koçberî Sirûc bûne. Eşîra Berazan îro roj li Kûbanê dimîne, dema ku Osman Sebrî xwe li wan girtibû, herdû biran: Mustafa û Bozan Şahîn beg serkêşîya eşîrê dikirin, herdû biran jî endamê Xwêbûn bûn. Temaşê:
- مارك سايس، القبائل الكردية في الإمبراطورية العثمانية، ترجمة: د. ه. وراز سوار علي، تقديم ومراجعة وتعليق: د. عبدالفتاح على بوتاني، دهوك، 2002، ص 76-77؛ وذكرى وفاة المناضل الكردي أوصمان صبري، قامشلو 2012/10/11.
- 25- Kovara Vesta, güz-payîz, 2003. Lê hinek jêder dibên ku hatina wî bo Sûriyê di keve roja 24 çilê pêşîde bû.
- 26- jêdera pêşî, r. 11-12.
- 27- مالميسانين، عائلة جميل باشا الدياربكرلي والنضال القومي الكردي، الترجمة من التركية: فيض الله برايم خان ودلشا يوسف، المراجعة اللغوية والتقديم: دان آدم، وزارة الثقافة - إقليم كردستان، 2007، ص 208؛ جكرخوين، ص 205، 278، 279.
- 28 – Biraninin Osman..., jêdera pêşî, r. 123.
- 29 – heman jöder; r. 128.
- 30 - Bîranînên Osman, r. 130.
- 31 - heman jêder, r. 130.
- 32 ذكرى وفاة المناضل...، المصدر السابق.
- 33 Bîranînin Osman..., -jêdera pêşî, r. 141.
- 34 - Li ser tevgera sala 1930an da, vegere: Osman Sebrî, Bîranîn...; jêdera pêşî, rr 141-147.
- 35 -Kovara Vesta, güz-payîz, jêdera pêşî, r. 15.
- 36- حسن هوشيار سردي، ثورة الشيخ سعيد (مذكرات شاهد عيان)، ترجمة: خليل كالمو، أربيل، 2010 ص 219
- 37 - Qedrî Cemîl Paşa (Zinar Silopî), doza Kurdistan, çapa sêyem, Dîyarbekir, 2007, r. 108.
- 38 Qedrî Cemîl Paşa, heman jêder, her weha: مالميسانين، عائلة جميل باشا الدياربكرلي والنضال القومي الكردي، الترجمة من التركية: فيض الله برايم خان ودلشا- يوسف، المراجعة اللغوية والتقديم: دان آدم، وزارة الثقافة - إقليم كردستان، 2007، ص 144.

- 39- ذكرى وفاة المناضل ...، المصدر السابق.
- 40- وكذلك: ذكرى وفاة.... المصدر السابق.. 16.r,2003,giüz-payîz Kovara Vesta
- 41 - جواد ملا، كردستان والكرد وطن مقسم وأمة بلا دولة، الطبعة الثانية، لندن، 2000، ص70.
- 42 - Osman Sebrî,jêdera pêşî,r.125.
- 43 - Kurê Qasim bege kurê Cemîl Paşayê Diyarbekirliye, di sala 1891 ji dayik bûye, hevt salan li Rişdiya serbazî xwendîye û di sala 1908 an de kotayê pê tîne, şehda sanewî Sultanî di sala 1912 li Stanbolê bi dest dixê, piştê dire Evropa bo xwendina endezyariyê, li ji ber cenga yekemîna Cîhanê, dev ji xwendinê berdide û vedgere welêt û bejdariyê li bereyên şer dike, di rewşin giran de derbas dibe. Di dawîya avdara 1929 an de koçberî Sûriyê dibe, di salên cenga didwan de nûneratiya xwêbûnê dike,piştê li gundê Talikê ser bi Dirbêsiyê rûdinê, ji wir berê xwe dide Dîmeşqê û li wir di sala 1974 di 82 saliya xwede dire ser dilovanya xwe.Temaşey: ص ص 9-57. مذكراته،
- 44- اكرم جميل باشا، مذكراتي، الترجمة من التركية إلى العربية: د.قديري الدياربيكلي، المراجعة اللغوية والتقديم: دان آدم، الطبعة الثالثة، دياربيكر-2007، ص49. وكذلك: مالميسانيز، المصدر السابق، ص146؛ زنار سلوبي، قضية كردستان، ص176؛ د.نوري ديرسمي، ديرسم في تاريخ كردستان، ص254.
- 45 - ذكرى وفاة المناضل...، المصدر السابق.
- 46- روہات آلاکوم، خویبون وثورە آگري، مراجعة: شکور مصطفى، هولير، 1999، ص38-39؛ آمد وزين، وولاتپاريژى هيزا ئايۆ (عۆسمان سهبرى وها ديه ييڤه)، باريس، 1991، ل.٩ (آمد وزين، الوطني البارز آيو (عثمان صبري- هكذا يتكلم)، نشر كمذكرات وتحليل السيرة الذاتية بصورة حوار للمرة الأولى في عام 1991 في باريس، وأعدت كإطروحة من قبلهم، ويتمتع بأهمية بالغة من حيث الناحية المعلوماتية، راجع: روہات آلاکوم، المصدر السابق، ص142.
- 47-Xortên taxa kurdan li şamê dernekek roşenbîrî avekirin, piraniya gencan bixwe digirt, sala 1938 kete nav (yekitiya xortan). Vegere ser:
إنظر: محمد ملا أحمد، صفحات من تأريخ حركة التحرر الوطني الكردي في سورية، أبريل، 2001، ص 40

48 - محمد ملا احمد، صفحات من تأريخ ، المصدر السابق، ص 40.

49 - روہات آلاکوم، المصدر السابق، ص 40 .

- 50 - Vegere ser: Osman Sebrî, Agirî, Hawar, jimare 36, 1941.
- 51 - عثمان صبري، "چار لهنگ"، روشن، العدد 6، 1991 -
- 52 - روھات آلاکوم، المصدر السابق، ص 73.
- 53 - راجع: قراءة في سيرة المناضل الكبير عثمان صبري، مجلة الحوار، العدد 21 خريف 1998.
- 54 - مقتبس من صفحة السيد جمال نبز على الفيسبوك، مخاطبا د. جواد الملا، 2013/3/30.
- 55 - Kovara Vesta, jêdera pêşî, r. 16.
- 56 - Deniz Gumustekin, patterns of support of ethnic violent groups by co-ethnic groups, under the direction of Dr. Michael Harb, Thesis for the degree of master of arts in the College of arts and sciences Georgia state University, 2012, p. 28.
- 57 - محمد ملا احمد، المصدر السابق، ص 40. -
- 58 - عبدالحميد درويش، قبسات من نضال الحزب الديمقراطي التقدمي الكردي في سوريا في ذكراه ال 56، (2)، 2013.
- 59 - Sala 1925 li gundê Hobganlê ser bi Raco ve, di malbatek hejar de, ji dayik bûye, di zaroktiya xwede Ilmên dînî xwendiyê. Di sala 1935 an de, dikeve mekteba Raco ya seretayî û di sala 1938 an de li Azazê dixwîne, lê ji ber rabûna şûreşa çekdarî dijî Ferensizan li Çayê Kurmanc, xwendina xwe bi serî nake. Di sala 1951 bi çend hevalan re «Komela roşenbîrî Kurdî» dadmezrînî û ji ber vê yekê dikeve zindana Mezê. Di sala 1952 li ser destê wî, yekemîn rêxistina siyasî Komûnîstî di navçê de, tê damezrandin. Di sala 1955 an de, li ser kurdayetiyê ji komûnîstan vedqete. Yekeke ji damezrênerê serekî partiye ku di sala 1957 hate avekirin, endamê mekteba siyasîbû heta 1993. Di vê salê de ji ber nekokiye wî û Hemîd dervêş, partî bi cih dihêle. Çendîn car hatiye girtin û xwediyê çend pirtûkane. Vegere ser: رسالة رشيد حمو الجوابية للباحث، قرية هوبكانلي في 2009/7/30.
- 60 - Her hevt heval evbûn: Osman sebrî, Reşîdê Hemo, mihamed Alî Xoce, Şewket hanan, hamîd darwêş, Hemze Niwêran û xlîl Mihamed. راجع: رشيد حمو، المسألة الكردية في سوريا، البدايات والأفاق، (د.م) (د.ت)، ص 48.
- 61 - Gundeke ser bi eşîra Mêrsînya veye, dikeve Qeza Qamişlo, bûyerên vî gundî ku di sala 1967 an de qewimîn, dengvedaneke mezin kir li ser astê Sûriyê û derve. Cotyarî gund ser be partiya çepa Kurd û komûnîstan bi sînga xwe bergirî li xakê xwe kirin dijî qayîşa Arabî، المرجع السابق، ص 81.
- 62 - جواد ملا، المصدر السابق، ص 82.
- 63 - المصدر نفسه، ص 83.
- 64 - المصدر نفسه، ص 83-84.

65 - حول الموضوع راجع: محمد ملا أحمد، المصدر السابق، ص 88-95؛ صلاح بدرالدين، الحركة القومية الكردية في سوريا، رؤية نقدية من الداخل (1)، رابطة كاوا للثقافة الكردية، أربيل، 2003، ص 31-32.

66 - عبدالحميد درويش، أضواء على الحركة الكردية في سوريا (أحداث فترة 1956 - 1983)، الطبعة الثانية، السليمانية، 2003، ص 57.

67 - Hilal Xelef di sala 1934 de, li gundê Herem Reş ser bi qamişlo ve, hatiye dinê, di sala 1958 de tev refîn partî dibe, yeke ji damezrênerê çepê Kurde di 1965 de, salin dirêj revyayî "mûlahiq" dimîne, jiyana xwe tev daye karê siyasî, berpirsiyaretî li Heleb, Efrîn, Kûban û Cezîre ketiye ser şanê wî, çendîn sal li Beyrût dimîne. Di sala 1966 de serdana Mustafa Barzanî dike, weke nûnê partiya çep bejdarî kongirê şeşan yê P.D.K dibe , di sala 1969 de bi Osman Sebrî re dev ji partiya çep berdide û cihê xwe di nav rêxistinîna dindê dibîne, îro jî her xebata siyasî dike. Çavpêketin bi Hilal Xelef Botanî re, Hewlêr, 2.10.2009

68 - Di 11 avdara sala 1945 de li gundê Nametliyê nêz Qamişlo tê dinê, di emrekî biçûk de tevlî rêzên partî dibe, di sala 1965 de, alîkar dibe bi baskê çepê netewî re û rêbaza netewî ya dîmokratî di tevgera kurdî de datînin. Dibe qutabî li kolêja maf li Dîmeşqê lê berî kotayê pê bîne tê girtin. Piraniya jiyana xwe ji havîna 1966 de, di xebata veşirtî de derbas dike, neçar dibe koçberî Lubnan, Kurdistanê Îraqê, Tûnis û Almaniya bibe. salekê di zindana Qele li dîmeşqê de dimîne. Ji konfiransê sala 1969 de dibe sikritêrê partiya çep, piştî dibe emîndarê giştî partiya Hevgirtîna Gel. Di sala 1967 de serdana Barzanî li navçê Balek dike. Xwediye çendîn kitêbê bi nerxe.

منها: الكرد والحركة التحررية الكردية - بيروت - برلين - 1982.2 - الاكراد شعبا وقضية - بيروت - 1986 3- موضوعات كردية - بيروت - 1987 ؛ القضية الكردية والنظام العالمي الجديد - بيروت - 1992 . غرب كردستان - بيروت - 1998 . القضية الكردية أمام التحديات - أربيل - 1999 . الحركة القومية الكردية في سورية ، رؤية نقدية من الداخل، أربيل - 2003 ؛ صلاح بدرالدين يتذكر - بيروت - أربيل 2011 وغيرهم إضافة إلى مئات المقالات .

69 - صلاح بدرالدين، الحركة القومية المصدر السابق، ص 46.

70 - محمد ملا أحمدن المصدر السابق، ص 81.

71 - Heman jêder, r. 121.

72 - Mele Mihemedê Neyo sala 1930 li gundê Qurdîsê, Bakurî kurdistanê hatiye dinê, hîn biçûk bû, dema bavê wî dimre, xwedîkirina wî dikeve ser

- şanê birayê wî, ilmê dînî li ser destê çend melên bi navbang dixwîne, dema kotayî pê tîne, li Qamişlo bi cih dibe. Di sala 1958 de tevî partî dibe. Bi salan veşirtî dimîne û di sala 1965 de, dibe yekek ji damezrênerê partiya çepa Kurd li Sûriyê û dibe endamê mekteba siyasî û berpirsyarê rêxistinî. Di sala 1974 de, dev ji çep berdide û piştî dikeve nav partiya sosyalîsta kurdî li Sûriyê. Di roja 16 gulana 2007 de dire ser dilovaniya xwe. Çavpêketin li gel Mele Mihemed Neyo, Qamişlo, 5.6.1990, herweha: WWW.amude.net .2007/5/17، ملا محمد نيو في ذمة الخلود، 73 - صلاح بدرالدين، الحركة القومية . . . ، المصدر السابق، ص 46 .
- 74 - Çavpêketin bi Îssa Hassaf re, Qamişlo, 2.8.2002. sala 1947 an li gundê Girsor ser qeza Qamişlo ji dayik bûye, yekeke ji çalakvanên ku xwedî rol bû di pêkhatina confiransê pêncê tebaxê salal 1965 de ku tede çepê Kurd hate rageyandin, zankoya komkara arabî beşê zimanê Arabî de xwend, bi salan mamostayeti di herdû zimanin Arabî û fransî li bajarê Qamişlo dikir, li Qamişlo rûdinê.
- 75 - Çavpêketin bi Îssa Hassaf re, Qamişlo, 2.8.2002 .
- 76 - Çavpêketin bi Hilal Xelef re, Hewlêr, 3.10.2009.
- 77 - Çavpêketin bi Îssa hassaf re, Hewlêr 20.5. 2013.
- 78 - Çavpêketin bi Hilal Xelef re, Hewlêr, 29.9.2009 .
- 79 - صلاح بدرالدين، غرب كردستان (دراسة تاريخية - سياسية - وثائقية - موجزة) ، مطبعة الإتحاد - برلين، 1998، ص 58.
- 80 - جواد ملا...، المصدر السابق، ص 147.
- 81 - صلاح بدرالدين، الحركة القومية الكردية في سوريا، المصدر السابق، ص 59.
- 82 - جواد الملا...، المصدر السابق، ص 146-147.
- 83 - Nameyek ji Cewad mella bo Îsmail Hassaf, Londn - Hewlêr, 7.8.2013.
- 84 - Sala 1936 li gundê mizgeftê ser be Tirbesipiyê hatiye dinê, kotaya sala 1957 tev li partî dibe, zêdî carekê tê girtin, yekek bû ji endamên serkirda katî (1970 - 1971) ji aliyê çep ve, sala 1975 ji Salah Badraddîn perçe dibe. Dibe sikritêrê partiya çepa Kurdî di nav bera salên (1989 - 1979) an de . Li gundê Cumayê nêz qamişlo rûdinê.
- تنويه من يوسف ديبو ، ردا على المقابلة شفكر من غرفة غربي كردستان، كانون الأول 2008 .
- 85 - وقفة مع 50 عاما من السياسة، غرفة غربي كردستان في حوار شفكر مع الشخصية السياسية يوسف ديبو، 19 كانون الثاني 2009.
- 86 - Çavpêketin bi Îssa Hassaf re, Hewlêr, 20.5.201 .
- 87 - heman jêder.
- 88 - Çavpêketin bi Hilal Xelef re, Hewlêr, 4.10.2009 .
- 89 - Heman jêder, 2.10.2009 .
- 90- Kovara Vesta, jêdera pêşî, r. 16.

ملخص البحث:

يعد أوصمان صبري بحق واحدا من ابرز الشخصيات المؤثرة والمعروفة في حركة التحرر الوطني الكوردية، فمنذ بداية حياته، دخل الحركة السياسية، كمناضل صلب، مدافعا عن حق الشعب الكوردي في الحياة والحرية . فبالرغم من أنه ينحدر من عائلة ثرية كوردية، تعود إليها رئاسة عشيرة مرديس، وقف إلى جانب الطبقات الشعبية الكردية ضد الإضطهادين القومي والطبقي، وبسبب ذلك تعرض عشرات المرات إلى الإعتقال والنفي على يد السلطات الفرنسية والتركية والسورية.

لقد كان دوره بارزا في الحياة السياسية والثقافية والإجتماعية للمجتمع الكوردي، فقد كان عضوا نشطا في جمعية خويبون، وكلف من قبلها بالإتصال بقائد ثورة ديرسم سيد رزا، وقبل ذلك كان الوحيد الذي لبي دعوة خويبون من سوريا، وقاد في عام 1930 مجموعة ثورية إلى داخل تركيا بهدف دعم ثورة آغري داغ، وإليه يعود الفضل في تعليم الشباب الكورد اللغة الكوردية محولا المنزل الذي كان يقيم فيه في حي الأكراد بدمشق إلى مدرسة غير رسمية.

كما وإليه يعود الفضل في تشكيل الحزب الديمقراطي الكوردستاني (الكوردي فيما بعد)، وتولى سكرتاريته، والوحيد الذي دافع عن مبادئ الحزب وشعاراته، أمام القاضي الفرد العسكري وأمام محكمة أمن الدولة. وكان الوحيد الذي دعا إلى حمل السلاح في وجه عمليات التعريب في محافظة الجزيرة من قبل سلطات دمشق.

لم يكن أوصمان صبري سياسيا فقط، بل برز في مجالات أخرى عديدة، فقد كان أديبا بارعا ومتقفا ثوريا وشاعرا ولغويا، ترك خلفه عشرات الكتب والمقالات القيمة والمهمة، تاركا بذلك إرثا فكريا ونضاليا للأجيال القادمة.

لكن الرجل لم يحصل على حقه حتى الآن، إذ لم يتناولوه الأبحاث الأكاديمية إلا قليلا، وبحثنا هذا محاولة متواضعة لملئ هذا الفراغ ولو جزئيا.

Abstract

Osman Sabrî is truly one of the most influential figures known in the Kurdish national liberation movement. Since the beginning of his career, he entered the political movement as the "solid fighter" for the Kurdish people's right to life and freedom. Although he was descended from a wealthy Kurdish family headed tribe "merdes", defended the popular classes of the Kurdish community against national oppression. That's why he was arrested and banished by the French, Turkish and Syrian authorities dozens of times.

The man has had a prominent role in the political, social and cultural life in the Kurdish community; he was an active member of the Association Khuyboon, commissioned by her to contact the leader of the Dersim revolution "Syed Raza", and before that he was the only one who answered the call of Khuybon from Syria and led in 1930 a revolution into Turkey. The aim of supporting the revolution Agiri and it is credited in the education of young Kurds by Kurdish language, turning his house in Damascus into a formal school. As it he is credited in the formation of the Kurdistan Democratic Party (Kurdish later) and became secretary of it. He is also the only one who defended the party's principles and slogans before the single martial judge and before the State Security Court. He was the only one who called to arms against the Arabization policy of Damascus authorities.

Osman Sabrî was not only politically significant character, but has emerged actively in many other areas; he was a brilliant man of letters and an intellectual revolutionary, poet and linguist leaving behind him dozens of books and articles of great value rendering them to the intellectuals of future generations.

But the man did not get his right until now, it has not dealt with little academic research, and we discussed this modest attempt to fill this void at least partially.